ΗΓΥΝΑΙΚΑ

230
12.11.58

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΝΥΦΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΚΡΕΑΣΙΟΝ ΤΟΥ 1959 • ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ • ΜΕ ΕΝΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ ΔΙΟΡΘΩΝΕΤΕ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΑΣ

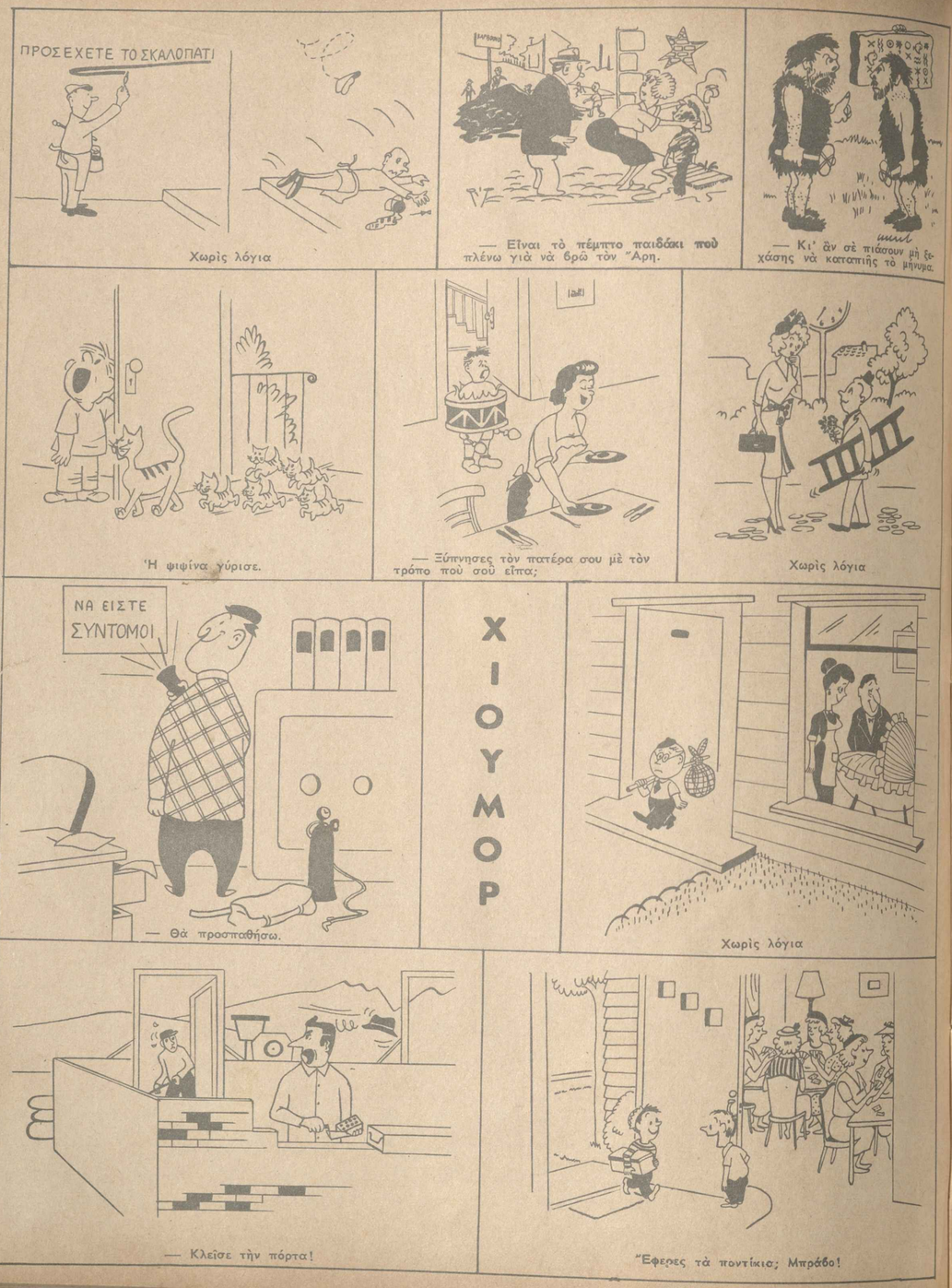

ΕΤΟΣ 9ον • 12 — 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 230 • ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου ἀριθ. 34
Ἀρ. τηλ.: Γραφείων 614-047, τυπογρ. 36-555

ΤΟ ΞΩΦΥΛΛΟ

Ὡραιότατο νυφικὸ φόρεμα ἀπὸ σατὲν ντυσές. Ἡ φουστα εἶναι πολὺ πλουσία πίσω καὶ κατεβαίνει σὲ μακρυὰ οὐρά. Μανίκι σὲ μακρὺ στενό.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Τὰ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ἔργα πολὺ συχνὰ ἀσκοῦν ἀποφασιστικὴ ἐπίδραση στὴ μόδα. Παράδειγμα πρόσφατο ἡ κυριαρχία στὰ γυναικεῖα φορέματα τῆς γραμμῆς «ἀμπίρ», δηλαδὴ τῆς γραμμῆς ποὺ ἐπικρατοῦσε στὰ χρόνια τῆς Γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ ἀναβίωση καὶ ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς γραμμῆς «ἀμπίρ» ὀφείλεται, ὅπως λένε, κατὰ πολὺ καὶ στὸ πρόσφατο ἀνέβασμα στὸ Παρίσι τῆς κωμῳδίας τοῦ Σαγντοῦ «Ἡ κυρία δὲν μὲ μέλλει» ποὺ διαδραματίζεται στὴν ἐποχὴ τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Ναπολέοντος. Τώρα, τὸ ἔργο παίζεται καὶ στὴν Ἀθήνα, ἀπὸ τὸν θίασο Κατερίνας, στὸ «Ἰντεάλ». Καὶ ἡ διακεκριμένη πρωταγωνίστρια ἐμφανίζεται μὲ τὰ ἑξῆς φορέματα: Ἀμαζόνα, ἀπὸ μπλὲ βελοῦδο. Νυχτικὸ ἀπὸ ρὸζ μουσελίνα. Τουαλέτα βραδυνή, στὺλ ἀμπίρ, ἀπὸ κρὲπ χρώματος συκλαμέν. Ὡραιότατες τουαλέτες, στὺλ ἀμπίρ, ἀπὸ ὕφασμα μπροκάδ, φοροῦν καὶ οἱ καλλιτέχνιδες Μαίρη Λαλοπούλου καὶ Κάκια Ἀναλυτή, ποὺ ὑποδύονται στὴν «Κυρία δὲν μὲ μέλλει» τὶς δύο ἀδελφὲς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος.

*

Στὴν κωμῳδία τοῦ Ρουσσὲν ποὺ ἑτοιμάζεται στὸ «Κεντρικό», θὰ ἐμφανισθῆ, πλάϊ στὴν Ἕλλη Λαμπέτη καὶ τὸν Δημήτρη Χόρν, ἡ Καίτη Λαμπροπούλου ποὺ ἦταν τὸ περασμένο καλοκαίρι πρωταγωνίστρια τοῦ θιάσου Κωνσταντάρα. Ἡ ἐλλκτὴ καλλιτέχνις, ποὺ ἔχει συνεργασθῆ διαδοχικὰ στὸ παρελθόν, ὡς βασικὸ στέλεχος μὲ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς θιάσους τῆς πρωτευούσης, ὅπως μὲ τὸ «Θέατρο Τέχνης», τὸ Ἐθνικό, τοὺς θιάσους Λογοθετίδη, Κατερίνας, Χατζίσκου κλπ., εἶναι καὶ ἐξαιρετικὰ προληπτικὴ. Ἔχει σὲ κακὸ νὰ διασταυρωθῆ στὸ δρόμο μὲ μαύρη γάτα κι' ὅταν συμβῆ αὐτό, κάνει τοεῖς δόλτες γιὰ νὰ φύγη τὸ κακό. Ἀντιθέτως, ἔχει γιὰ γούρι τὸ κίτρινο χρῶμα καὶ πάντα ὅταν πηγαίνη νὰ ἐπιτύχη κάτι, φορέει κίτρινο φόρεμα ἢ κάποιο κίτρινο ἀξεσουάρ.

*

Καί, μὲ τὴν εὐκαιρία, ἰδοὺ ἕνα χαριτωμένο ἀνέκδοτο τῆς Καίτης Λαμπροπούλου.

Συνέβη τὸν καιρὸ ποὺ ἀνῆκε στὸ θίασο Λογοθετίδη καὶ ἔπαιζε στὴν κωμῳδία τοῦ Ἀλ. Σακελλάριου καὶ Χρ. Γιαννακόπουλου «Ὁ Φώτης Φαγκοῆς καὶ ἡ Τσικίτα Λοπέζ». Μιὰ βραδυιὰ, ἐπρόκειτο νὰ παρακολουθήση τὴν παράσταση ἕνας θεατρικὸς παράγων, ἡ παρουσία τοῦ ὁποίου εἶχε ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὴν ἐκλεκτὴ καλλιτέχνιδα. Τὸ ἀπόγευμα ἦταν νὰ πάθη τόσο τρὰκ ἡ Καίτη Λαμπροπούλου, ὥστε... νὰ βγῆκε στὴ σκηνή.

Ἡ στενοχώρια της, ἔπειτα ἀπὸ τὸ πόδημά της, ἦταν φοβερὴ καὶ τρομερή. Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ τὴν πάθη καὶ νὰ πέση κάτω ἀπόψε!...

Καὶ ὅμως, στὸ διάλειμμα, ὁ θεατρικὸς παράγων ἀνέβηκε στὰ παρασκήνια, ζήτησε νὰ ἰδῆ τὴν Καίτη Λαμπροπούλου καὶ νὰ τὴν... συγχαρῆ, γιατὶ τὸ πέσιμό της στὴ σκηνὴ ἦταν... πολὺ ἐπιτυχημένο!

*

Πολλοὶ εἶναι οἱ ἠθοποιοὶ ποὺ ἔχουν μανία μὲ τὸν ἀθλητισμὸ —κι' ὄχι μόνο ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες.

Ἀνάμεσα στοὺς φίλους τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ εἶναι ἡ Βάσω Μανωλίδου, ἡ Ἄννα Συνοδινοῦ, ἡ Ἔλσα Βεργῆ, ὁ Ἀλέκος Δεληγιάννης, ὁ Γρ. Βαφιὰς καὶ ἄλλοι. Ἀλλὰ καὶ τὸ ποδόσφαιρο ἔχει τοὺς φίλους καὶ τοὺς θαυμαστάς του. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς εἶναι ὁ Λάμπρος Κωνσταντάρας, ὁ Μίμης Τραϊφόρος, ὁ Κώστας Χατζηχρήστος κλπ.

Ἰδοὺ οἱ γνῶμες ὡρισμένων ἐκλεκτῶν καλλιτεχνῶν τῆς ἑλληνικῆς δραματικῆς σκηνῆς γιὰ τὴ γυναῖκα καὶ τὸν ἔρωτα:

Θάνος Κωτσόπουλος: «Οἱ γυναῖκες εἶναι τὰ θελκτικώτερα πλάσματα καὶ ὁ ἔρωτας πηγὴ τῆς ζωῆς».

Ντίνος Ἠλιόπουλος: «Οἱ γυναῖκες εἶναι βεντοῦζες διότι... κολλᾶνε εὔκολα. Ὁ ἔρωτας εἶναι συναχάκι καὶ ὁ γάμος βαρειὰ γρίπη!»

Ζώρας Τσάπελης: «Ἡ γυναίκα εἶναι ἄνθος τῆς γῆς, ὁ ἔρωτας νερὸ ποὺ τὸ ποτίζει καὶ ὁ γάμος φθινόπωρο ποὺ τὸ μαραίνει».

*

Στὴ «Βασίλισσα Ἀμαλία», τὸ ὡραιότατο ἔργο τοῦ Γιώργου Ρούσσου, ποὺ ἀπετέλεσε τὴν πιὸ μεγάλη θεατρικὴ ἐπιτυχία τοῦ περασμένου καλοκαιριοῦ στὴν Ἀθήνα καὶ σημειώνει τώρα πραγματικὸ θρίαμβο, ὅταν παίζεται ἀπὸ τὸν Μάνο Κατράκη στὶς διάφορες ἐπαρχιακὲς πόλεις ποὺ ἐπισκέπτεται τὸ Ἑλληνικὸ Λαϊκὸ Θέατρο, παίζει ὁλόκληρο ἕνα... μενταγιόν. Εἶναι τὸ μενταγιὸν τῆς χηρᾶς Καλλέργαινας ποὺ, πεθαίνοντας, τὸ δίνει στὸν γυιό της συνταγματάρχη Καλλέργη γιὰ νὰ τὸ ποσσφέρη στὴν Ἀμαλία.

Ἕνα βράδυ, ὅμως, ὁ Μάνος Κατράκης ξέχασε νὰ χώση στὴν τσέπη τῆς στολῆς του τὸ περίφημο μενταγιὸν καὶ βγῆκε στὴ σκηνὴ χωρὶς αὐτό. Δὲν τὸ ἀντελήφθη παρὰ μόνο ἀφοῦ εἶχε ἀναγγείλει στὴ Μαίρη Ἀρώνη (βασίλισσα Ἀμαλία) πὼς ἤρθε νὰ τῆς τὸ δώση κι' ἔχωσε τὸ χέρι στὴν τσέπη γιὰ νὰ τὸ βγάλη. Ἀλλά, δυστυχῶς...

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔχασε τὴν ψυχραιμία του. Τί νὰ κάνη τώρα; Ὁπότε εἶχε μιὰ ἔμπνευση: Στράφηκε σ' ἕναν ἠθοποιό, ποὺ ἔπαιζε ρόλο παλατιανοῦ, καὶ τοῦ εἶπε:

— Τὸ ἄφησα στὸ ἄλογό μου. Πήγαινε φάξε καὶ φέρε το!...

Ὁ ἠθοποιὸς κατάλαβε, καὶ βγῆκε νὰ πάρη τὸ μενταγιὸν ἀπὸ τὸν φροντιστή, ἐνῶ ἡ Ἀρώνη κι' ὁ Κατράκης ἔλεγαν ὅ,τι τοὺς κατέβαινε γιὰ νὰ καλύψουν τὸ χάσμα, ἕως τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἠθοποιὸς ἐπέστρεψε μὲ τὸ περίφημο μενταγιόν. Εὐτυχῶς, ἀπὲ κι' ἤθελε τοενάτος κι' ἔτσι τὸ κοινὸν δὲν πρόλαβε νὰ μυριστῆ πὼς κάτι εἶχε συμβῆ.

Φάνης Κλεάνθης

3 ΝΕΡΟ 1 ΡΥΖΙ
Αὐτὴ εἶναι ἡ σωστὴ ἀναλογία
Uncle Ben's CONVERTED LONG GRAIN RICE
ΡΥΖΙ
ΜΠΑΡΜΠΑ-ΜΠΕΝ
ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ
Θέλει πολὺ βράσιμο
Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τὴ διαφορὰ σὲ γεύση καὶ ἀπόδοση
Τὸ ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σᾶς δίδει περισσότερα πιάτα ἀπὸ κάθε ἄλλο,
ἄρα εἶναι φθηνότερο!
ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΓΝΗΣΙΟ ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ
Ζητᾶτε το σὲ πακέττα ἢ χύμα μὲ πεταλάκια
"ΟΛΥΜΠΙΑ" ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΝΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 • ΤΗΛ. 34.720 • 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 - ΤΗΛ. 532.774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 - ΤΗΛ. 527.896

2 ξεχωριστικά προϊόντα γιά τό νοικοκυριό κάθε σημπού.

Χλωρίνη

ΙΔΕΩΔΕΣ ΛΕΥΚΑΝΤΙΚΟ & ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΟ ΜΕΣΟ

Μέ ὀλίγες σταγόνες Χλωρίνης τά ἀσπρόρρουχα λαμπροκοποῦν. Ἀφαιρεῖ κάθε δυσάρεστη ὀσμή στήν κουζίνα καί στό μπάνιο καί ἀπολυμαίνει τά πάντα.

ΔΙΑΝΑ

Σουμφοβάπων Π 16

Η ΚΡΕΜΑ ΠΟΥ ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΥΓΡΟΝ ΤΡΙΠΛΑΣΙΟΥ ΒΑΡΟΥΣ

ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΛΕΠΤΟΝ ΡΟΥΧΙΣΜΟΝ

Ἡ Χλωρίνη μαζύ μέ τόν Σουλφοβάπωνα Π 16 καταργοῦν τήν μπουγάδα.

ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ;

ALKA SELTZER

Πάρετε ΑΛΚΑ-ΣΕΛΤΖΕΡ ἀνακουφίζει ἀμέσως

1-2 δισκία σ' ἕνα ποτήρι νερό

ALKA-SELTZER

Registered Trade Mark

Προϊόν τῶν Ἀμερικανικῶν Ἐργοστασίων

MILES LABORATORIES, Inc., U.S.A.

Βαπτιστικά

στό

Bambino

ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

Τ Ο ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΝ Σαββατοκύριακον τὸ ἐπέρασα εἰς ἕνα χωριὰ τῆς Πελοποννήσου, τὸ ὁποῖον εἶχα νὰ ἐπισκεφθῶ ἐδῶ καὶ τριάντα περίπου χρόνια. Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὸ μοναδικὸν καφενεδάκι τοῦ χωρίου δὲν εἶχε νὰ προσφέρῃ παρὰ καφέ, λουκούμι, φασκόμηλο, οὐζο καὶ κονιάκ. Τώρα ὑπάρχει ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ ζαχαροπλαστεῖον μὲ πάστες. Ἠρώτησα τὸν ζαχαροπλάστην ἂν ἔχῃ πελατείαν καὶ μοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἔχει ἀρκετὴν ἀπὸ τὰ σπίτια, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς ἑορτάς, διότι προτιμοῦν τὰ ἔτοιμα γλυκά.

Τ Ο ΣΠΙΤΙΣΙΟ γλυκὸ σιγὰ-σιγὰ καταρχεῖται καὶ μαζί του χάνεται ἡ οἰκιακὴ ζαχαροπλαστική, ἡ ὁποία ἦτο μέρος τῆς ἐθνικῆς μας κληρονομίας. Τὰ λεγόμενα γλυκὰ ταψιοῦ, π.χ. αἱ μπακλαβάδες καὶ τὰ καταΐφια, τὰ ὁποῖα πολλοὶ θεωροῦν ὡς ἀνατολίτικα, δὲν εἶναι παρὰ οἱ πλακοῦντες τῶν ἀρχαίων. Ὅλα τὰ σπιτικὰ γλυκὰ ἀρχαίαν ἔχουν τὴν καταγωγήν των. Οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχαν μὲν ζάχαριν, εἶχαν ὅμως τὸ ἀπέιρως προτιμότερον μέλι, τροφὴν ὑγιεινοτάτην καὶ τὸ πετμέζι.

Α Ι ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΑΙ οἰκοδέσποιναι διηγνιζόντο ποία θὰ ἔκαμνε τὰ καλύτερα γλυκά. Σήμερα δὲν ζυμώνει οὔτε τὸ ψωμί. Τὸ ἕτοιμον ψωμὶ ἐφθασεν εἰς τὰ χωριά, εἰς τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἐζύμωναν καὶ ἐμαγείρευαν ἀκόμη καὶ αἱ βασίλισσαι «Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ βασιλέως, αὕτη τὰ σιτία σφι ἔπεσσε», λέγει κάπου ὁ Ἡρόδοτος. Σήμερον... ἐξέπεσεν ἡ συνήθεια ὄχι μόνον τοῦ ζυμώματος, ἀλλὰ καὶ τῆς μαγειρικῆς καὶ τῆς ὑφαντικῆς καὶ τῆς πλεκτικῆς καὶ τῆς ραπτικῆς καὶ τῆς οἰκιακῆς πτηνοτροφίας καὶ ὅλων τῶν ἐργασιῶν τοῦ σπιτιοῦ, γύρω ἀπὸ τὰς ὁποίας συνεκροτεῖτο ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ εὐτυχία της. Ὁ κόσμος ἔγινεν ἕνα ἀπέραντον ἑτοιματζίδικο.

Ε ΙΣ ΤΟ φιλικόν μου σπίτι εἶδα ἐπαναλαμβανόμενον, ἐκ τοῦ φυσικοῦ τὸ θέμα ἑνὸς ποιήματος τοῦ Μαλακάσση. Τὸ κοριτσάκι τῆς οἰκογενείας, ποὺ ἤρχισε νὰ ἐνοχλῆται ἀπὸ τὰς πρώτας ἀορίστους ἀνησυχίας τῶν χυμῶν του, ἐφόρεσε τὴν θέρα τῆς μαμᾶς του καὶ μᾶς ἠρώτησε: «Μοῦ πάει;»

Μὴ διάζεσαι μικρούλα μου, ἀπὸ τώρα καὶ σὺ θὰ τὸ φορέσῃς μιὰν ἡμέρα,
κι' ἂς εἶναι εὐλογημένη ἐκείν' ἡ ὥρα!...
"Ὀμως στὸ λές» μὲ πόνο σὰν μητέρα,
ὅσο λαμπρὸ σοῦ φαίνεται δὲν εἶναι
τὸ δαντυλίδι αὐτό, χρυσέ μου κρίνε!

Ν ΕΑΡΟΣ φίλος μου ἐρωτευμένος μὲ μίαν ὡραίαν πράγματι νέαν, μοῦ ἐξωμολογεῖτο πρὸ μηνῶν ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς αὐτὴν καὶ ὅτι ἐκείνη ἐπίσης ἀνταπεκρίνετο πλήρως εἰς τὰ αἰσθήματά του. Ἦτο ἕνας ἄγγελος, μοῦ εἶπεν. Τὸν εἶδα πάλιν πρὸ ἡμερῶν. «Τί γίνεται ἡ ὑπόθεσίς σου;» τὸν ἠρώτησα. «Ποιά ὑπόθεσις;» μὲ ἀντηρώτησεν αὐτός. «Ὁ ἔρως σου» τοῦ εἶπα. Καὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἀταραξίαν μὲ ἐπληροφόρησεν ὅτι τὸ ἴνδαλμά του τὸν ἐγκατέλειψε, διότι συγχρόνως μὲ αὐτὸν εἶχε καὶ κάποιον ἄλλον, ὁ ὁποῖος τὴν ἐνυμφεύθη. Συνηθισμένα πράγματα τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ καὶ κάθε ἐποχῆς.

Α ΛΛ' Ο,ΤΙ δὲν ἠθέλησα νὰ πῶ ἐγὼ εἰς τὸν νέον διὰ τὴν περιπέτειαν του, τὴν ὁποίαν, ἄλλωστε, εἶχεν ἤδη λησμονήσει, τοῦ τὰ εἶπε μία ἡλικιωμένη κυρία, ποὺ παρευρίσκετο εἰς τὴν συζήτησιν. "Ἀκουσε, ἀγαπητό μου παιδί, τοῦ εἶπε. Δὲν ξέρει κανείς, προκειμένου περὶ τῶν γυναικῶν, ποῦ σταματᾶ ὁ ἄγγελος καὶ ποῦ ἀρχίζει ὁ διάβολος. Ἡ γυναῖκα εἶναι ἡ χίμαιρα τοῦ ἀνδρός, τὸ δαιμόνιόν του. Καὶ συνέχισε τὴν ἐναντίον τοῦ φύλου της... αὐτοκόν της. Ἄλλα πολὺ φοβοῦμαι ὅτι αὐτὸ ὠφείλετο εἰς ζηλοτυπίαν μᾶλλον. "Οταν περνᾷ ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου, συχνὰ στρέφεται ἐναντίον τῆς νεότητος. Διότι τὸν ἐγκαταλείπει ἡ μνήμη...

Ε ΙΣ ΕΝΑ ἄρθρον, δημοσιευόμενον εἰς ἀμερικανικὸν περιοδικόν, τρεῖς ἰατροὶ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου γράφουν ὅτι αἱ γυναῖκες ἄνω τῶν 35 ἐτῶν ἔχουν μεγαλυτέρας πιθανότητας νὰ συναντήσουν δυσκολίας εἰς τὴν πρώτην ἐγκυμοσύνην των καὶ νὰ παρουσιάσουν δυσκολίας εἰς τὸν πρῶτον τοκετόν. Αἱ δυσκολίαι αὗται γίνονται μεγαλύτεραι διὰ τὰς γυναῖκας ποὺ κυοφοροῦν διὰ πρώτην φορὰν μετὰ τὰ σαράντα. "Οσαι ὅμως ἔχουν ἤδη ἀποκτήσει παιδιά, ἤμποροῦν νὰ κάμουν πάλιν διότι ἡ λεκάνη ἔχει πλέον διευρυνθῆ ἀπὸ τοὺς προηγουμένους τοκετούς. Αἱ παρατηρήσεις αὗταὶ νομίζω ὅτι ἔχουν μεγάλην σημασίαν διὰ τὸν τόπον μας, ὅπου πολλαὶ γυναῖκες λόγῳ τῶν κοινωνικῶν μας συνθηκῶν νυμφεύονται εἰς μεγάλην ἡλικίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κύησις πρέπει διὰ τοῦτο νὰ παρακολουθῆται ἀπὸ τὸν ἰατρόν.

Π ΑΝΤΩΣ ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της κάθε γυναῖκα, εὑρισκομένη εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν εἶναι, ὅτι ἡ ἐγκυμοσύνη ἀποτελεῖ μίαν ἐντελῶς φυσιολογικὴν λειτουργίαν, δὲν εἶναι νόσημα καὶ ὅτι μία μικρὰ προσοχὴ κατὰ τὴν διάρκειάν της καὶ μία ἰατρικὴ παρακολούθησις, ἂν παρατηροῦνται ἀνωμαλίαι, ἀρκοῦν διὰ νὰ τὴν φέρουν εἰς αἴσιον πέρας. Καμμία δικαιολογία δὲν ὑπάρχει διὰ τὴν ἀποφυγήν της. Πρῶτος καὶ κύριος σκοπὸς τοῦ γάμου εἶναι τὰ παιδιά, χωρὶς τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν συζύγων ὁ οἰκογενειακὸς δεσμὸς ποὺ διασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν.

Μπομπονιέρες ΓΑΜΩΝ ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ

στό

Bébé Rose

ΕΡΜΟΥ 54 & 55 ΑΘΗΝΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 6 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΤΟ ΓΗΡΑΣ

Τὸ γῆρας συνοδεύεται κυρίως ἀπὸ ἀνορεξίαν καὶ ἀπὸ ἀνώμαλον λειτουργίαν τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος ποὺ ἐκδηλώνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ πίεσιν ὑψηλοτέραν τῆς κανονικῆς.

"Ὀλαι αἱ νεώτεραι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι ἀπέδειξαν ὅτι τὰ φαινόμενα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς ἀνεπαρκῆ ἐφοδιασμὸν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν γερόντων μὲ ὡρισμένα βασικὰ στοιχεῖα, ὅπως π.χ. ἔνζυμα, βιταμίνας, πρωτεΐνας καὶ ὡρισμένας ὁρμόνας. Ἡ μαγιὰ τῆς μπύρας, ποὺ περιέχει σὲ μεγάλη ἀφθονία τὰ συστατικὰ αὐτά, ἀπεδείχθη εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις ἕνα ἄριστον μέσον διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν φαινομένων τοῦ γήρατος καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πιέσεως εἰς τὸ κανονικὸν της ἐπίπεδον.

ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΜΟΔΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΙΚΩΝ

Ὡραία τουαλέτα ἀπὸ μπὲζ ταντέλα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ — ΚΟΥΡΤΙΔΗ

Τὰ μοντέλα ποὺ παρουσίασε φέτος στὴν κολεξιόν του ὁ οἶκος «Εὐαγγελίδη — Κουρτίδη» ἦταν ὁμολογουμένως θαυμάσια. Στὰ ὑφάσματα ὑπῆρχε μεγάλη ποικιλία τόσο στὴν ποιότητα ὅσο καὶ στὴν προέλευσί τους. Ἔτσι θαυμάσαμε γαλλικὰ μπουκλέ, ἐγγλέζικα τουήντ καὶ καρό, ἰταλικὰ μοχαίρ, καθὼς καὶ ὡραιότατα μάλλινα καὶ μεταξωτὰ ὑφάσματα ἑλληνικῆς κατασκευῆς. Ἡ «μπουτίκ» τοῦ οἴκου εἶχε καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ ἐπιδείξῃ κομψὰ καὶ εὐκολοφόρετα φορέματα, πρακτικὰ καὶ χαριτωμένα ἀδιάβροχα, σπὸρ παλτὰ ἀπὸ ἐκλεκτὰ ὑφάσματα, σὲ ἔντονους χρωματισμοὺς ὅπως ἐπίσης καὶ ζακέτες. Στὶς φοῦστες τὸ κατάστημα δίνει μιὰ ἰδιαίτερη προσοχή. Τὰ μανεκὲν παρουσίασαν φοῦστες μάλλινες τοῦ ἀργαλειοῦ μὲ πρωτότυπα σχέδια. Οἱ ὑφαντὲς αὐτὲς φοῦστες, εἶναι φέτος πολὺ τῆς μόδας καὶ ἂν στὴν ἀρχή, ποὺ ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους, εἶχαν ἀπολεστικοὺς σχεδὸν θαυμαστὰς καὶ ἀγοραστὰς τοὺς τουρίστες, σήμερα δὲν ὑπάρχει κομψὴ Ἑλληνίδα ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ στὴ γκαρνταρόμπα της ἕνα τέτοιο δεῖγμα ἑλληνικῆς λαϊκῆς τέχνης.

Ἰδιαίτερα ἄρεσαν οἱ σπὸρ πλεκτὲς μπλοῦζες τῆς μπουτίκ, σὲ πολὺ ἀσυνήθιστα σχέδια καὶ πλέξεις. Οἱ μεγάλοι ξεχειλωτοὶ γιακάδες ποὺ τόσο πολὺ κολακεύουν ἕνα ὡραῖο γυναικεῖο λαιμό, ἐθριάμβευσαν. Στὰ πλεκτὰ κυριαρχοῦσαν τὰ ἐλεκτρίκ χρώματα, χωρὶς ὅμως νὰ λείπουν καὶ οἱ παστὲλ χρωματισμοί.

Ἡ γνωστὴ ὠτ κουτὺρ παρουσίασε ἀρκετὰ κι' ἀξιόλογα μοντέλα. Εὐνόμενον χρῶμα τοῦ καταστήματος φέτος εἶναι τὸ λαδὶ καὶ τὸ μόβ. Ἀπ'τὴν συλλογὴ ξεχωρίσαμε ἕνα λαδοπράσινο παλτὸ σὲ μοντέρνα γραμμή, μ' ἐμπτιγιέ, μαῦρο παλτὸ μὲ μεγάλο χάντρινα κουμπιά, μοντέλο τῆς «Μπαλεσιάνγκα», ἕνα ρόμπ—μαντὸ κολατὶ καὶ ἕνα κόκκινο καρντιγὰν ταλα γαρνιρισμένη μὲ μαῦρο σατέν.

Ὁ οἶκος Εὐαγγελίδη — Κουρτίδη παρουσίασε ὅπως πάντα, διάφορα μοντέλα πάνω στὴ νέα γραμμή. Ἡ φετεινὴ γραμμὴ Ἀμπὶρ καὶ Ἀντρεκτουάρ, ποὺ πιστεύαμε ὅτι δὲν κολακεύει πολὺ τὴ γυναίκα, μᾶς ἐπεδείχθη σὲ τόσο ὡραῖα μοντέλα προσαρμοσμένα στὸν τύπο τῆς Ἑλληνίδας, ὥστε πραγματικὰ ἀλλάξαμε γνώμη.

Τὰ κοκτέϊλ φορέματα τῆς κολεξιὸν ἦταν ἀέρινα, νεανικά. Ἀπὸ αὐτά, τὸ «Μενουέτο» τῆς «Μπαλεσιάνγκα» εἶχε μιὰ κομψὴ γραμμή. Τὸ φροὺ—φροὺ ἕνα χαριτωμένο τούλινο μοντέλο μὲ τὴν πολὺ φαρδειὰ καὶ ἰδιότυπη φούστα του ἦταν ὡραιότατο. Ἕνα νυφικὸ ἀπὸ δαντέλα πολὺ φαρδὺ καὶ πολὺ πλούσιο εἶχε τὴν εὐχέρεια νὰ μετατραπῇ σὲ στράπλες δραδυνό, ἀφοῦ τὸ μανεκὲν ποὺ τὸ φοροῦσε, ἔδγαζε τὸ κλειστὸ ὧς τὸ λαιμὸ μπολερὸ ποὺ συμπλήρωνε τὴ νυφικὴ ἐμφάνισι. Μιὰ τουαλέτα ἀπὸ κόκκινη ντουμπλαρισμένη δαντέλα μὲ φαρδειὰ φούστα καὶ στράπλες κορσὲ ἦταν ἐξαιρετικὰ ἐντυπωσιακή. Ὅπως εἴδαμε ἡ μόδα τῶν στράπλες ἐπανῆλθε. Ὅλα τὰ κοκτέϊλ καὶ τὰ δραδυνὰ φορέματα τοῦ οἴκου «Εὐαγγελίδη—Κουρτίδη», μὲ τὰ φρέσκα χρώματα καὶ τὴ νεανικὴ γραμμὴ ἦταν διαλεγμένα ἀπὸ τὶς καλύτερες παριζιάνικες συλλογές. Μποροῦμε ὅμως ἀδίστακτα νὰ βεβαιώσουμε τὶς ἀγαπητὲς ἀναγνώστριες, πὼς ὅλα αὐτὰ τὰ ξεπέρασε μὲ τὴν προσωπική της δημιουργία ἡ κ. Ἔλλη Εὐαγγελίδη Πολίτη, παρουσιάζοντας τὴ «Νοκτὺρν» μιὰ θαυμάσια τουαλέτα ἀπὸ μπλὲ ρουὰ μουσελίνα μὲ χαρακτηριστικὴ γάρι καὶ ἀπλότητα. Ἂς εὐχηθοῦμε πὼς στὴν προσεχῆ, ἀνοιξιάτικη πλέον, ἐπίδειξι τοῦ καταστήματος, ἡ κόρη τῆς κ. Εὐαγγελίδη θὰ μᾶς δώσῃ περισσότερα δείγματα τοῦ ταλέντου της. Τὰ θαυμάσια κολιὲ ἀπὸ πέρλα μάτ, ἀπὸ χάντρα κρυστάλλινη, καθὼς κοὶ οἱ καρφίτσες μὲ τὶς πολύχρωμες πέτρες, ποὺ στόλιζαν τὰ φορέματα, ἦταν ὅλα εὐρωπαϊκῆς προελεύσεως καὶ πουλιοῦνται στὸ κατάστημα. Τὰ γάντια καὶ τὰ κομψὰ καπελάκια ποὺ συμπλήρωναν τὶς ἐμφανίσεις τῶν κομψῶν μανεκέν, εἶναι ἀποκλειστικότης τοῦ καταστήματος.

Βραδυνὸ ἀπὸ ταντέλα καὶ σατέν.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ

Ἡ δεσποινὶς Σούλα Θρασυβούλου συγκεντρώνει πάντοτε καλὸ καὶ ἀρκετὸ κόσμο στὶς ἐπιδείξεις της καὶ κατορθώνει νὰ ἱκανοποιῇ καὶ τὴν πιὸ ἀπαιτητικὴ γυναίκα μὲ τὰ μοντέλα ποὺ παρουσιάζει. Φέτος μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς μανεκὲν —τῆς Βούλας—μᾶς παρουσίασε ἀρκετὰ μοντέλα τοῦ Ντιόρ, Μπαλμαίν, Πιὲρ Καρντέν, καὶ ἄλλων καθὼς καὶ ἰταλικὰ τοῦ οἴκου Φοντάνα. Τὰ ταγιὲρ της κομψὰ μὲ ρικτὲς κοντὲς ζακέτες, τὰ ἀνσάμπλ της ἀπὸ μοντέρνα ὑφάσματα.

Χειροκροτήθηκαν ζωηρὰ τὰ παλτὰ τὰ ὁποῖα παρουσίασε ἡ ἴδια ἡ δὶς Θρασυβούλου. Ἕνα ἀπὸ ὕφασμα μπουκλὲ μπλὲ ρουὰ μὲ μαῦρο, ἀρκετὰ φαρδὺ μὲ μεγάλο γιακά. Ἕνα σκωτσέζικο ποὺ εἶχε τὸ ὄνομα Μπάλμοραλ. Ἕνα γκρὶ ριγὲ μοντέλο τοῦ Ντιόρ.

Τὸ ὡραιότατο παλτὸ «Νατάσσα» ποὺ βλέπετε καὶ στὴ φωτογραφία, εἶναι ἀπὸ σὰξ ἐλεκτοὶκ μπουκλὲ ὕφασμα σὲ σχέδιο τοῦ Μπαλμαίν. Μιὰ πάτ λίγο χαμηλότερα ἀπὸ τὸ στῆθος, δίνει στὴ σιλουέτα τὴ μοντέρνα γραμμὴ «Ἀμπίρ».

Μὲ τὸ ὄνομα «Σαλὲρ» πέρασε ἕνα ἀνσὰμπλ ἀπὸ ὕφασμα μπουκλὲ μὲ μιὰ πελώρια ἐσάρπα ποὺ δίνει ἀρκετὴ ζεστασιά.

Τὰ ἀμπιγιὲ φορέματα ἀρκετὰ κομψὰ ὅπως καὶ τὰ δραδυνά. Ἀπὸ ζέρσεϋ, ἀλπακά, κρέπ. "Ολα ἔχουν τὴ μέση ψηλὰ ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα μοντέλο τοῦ Ντιὸρ ποὺ ἦταν συνδυασμὸς σάκκου καὶ γραμμῆς ντιρεκτουάρ. Ἕνα ἀπὸ τὰ δραδυνά της ἦταν ἀπὸ σατὲν ντυσέ, μαῦρο μὲ μιὰ ἐσάρπα τυρκοὺάζ, τοποθετημένη κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος σὰ ζώνη ποὺ ἔπεφτε πίσω σὰ δύο μεγάλα πανό. Ἕνα ἄλλο μαῦρο σατὲν ἦταν συνδυασμένο μὲ δαντέλα σωμόν. Κι' ἕνα ὡραιότατο ἀνσὰμπλ δραδυνὸ ἀπὸ ἄσπρο μπροκὰρ μὲ μαντὸ ἀπ' τὸ ἴδιο στολισμένο μὲ διζόν. Ὅπως συνηθίζεται ἡ ἐπίδειξι ἔκλεισε μ' ἕνα ὡραιότατο νυφικὸ ἀπὸ ἄσπρο μπροκὰρ μὲ ἕνα σύννεφο ἀπὸ τούλια.

Ἡ δεσποινὶς Θρασυβούλου, παρ' ὅλη τὴν ποικιλία καὶ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τῆς συλλογῆς της, ἔχει συγκαταβατικὲς τιμὲς καὶ ἡ φασόν της δὲν εἶναι πολὺ ἀκριβή. Κι' αὐτὸ ἔχει συντελέσει πολὺ ἴσως στὴν ἐπιτυχία της.

«Νατάσσα» σχέδιο τοῦ Μπαλμαίν.

Διαλέξαμε γιά Σᾶς

ΝΕΕΣ ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΚΟΖΑ

Ὁ χειμώνας μπῆκε γιὰ καλὰ καὶ ἕνα ζεστό, μαλακὸ καὶ καλοφτιαγμένο πλεκτὸ εἶναι πραγματικὰ τὸ πιὸ εὐπρόσδεκτο δῶρο ποὺ μπορεῖτε νὰ κάνετε τόσο στὸν ἑαυτό σας, ὅσο καὶ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀγαπᾶτε. Ἰδίως ὅταν τὸ πλεκτὸ εἶναι ἀπὸ τὴν Τρικοζά, ποὺ ὅπως ἀπεδείχθη, ξεύρει νὰ παράγῃ τὰ πιὸ φίνα πλεκτὰ τῆς ἀγορᾶς. Ὅπως ἔχουμε τονίσει καὶ ἄλλοτε, τὰ πολυτελέστατα, τὰ πιὸ μαλακὰ μαλλιὰ τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας εἶναι στὴ διάθεσί σας στὴν Τρικοζὰ ('Ερμοῦ 6, ἐντὸς τῆς στοᾶς), σὲ μιὰ πλουσιώτατη καὶ μοντέρνα ποικιλία χρωμάτων, γιὰ νὰ σᾶς δώσουν πλεκτὰ ποὺ ἱκανοποιοῦν ὅλα, καὶ τὰ πιὸ δύσκολα καὶ ἀπαιτητικὰ γούστα.

Ἀλλὰ ἡ ποικιλία καὶ ἡ πρωτοτυπία τῶν σχεδίων τῆς Τρικοζᾶ δὲν ἐξαντλεῖται μόνο στὰ γυναικεῖα καὶ παιδικὰ πλεκτά. Τὰ ἀνδρικὰ ποὺ εἴδαμε στὸ τόσο κομψὸ καὶ πολιτισμένο κατάστημα τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6 (ἐντὸς τῆς στοᾶς), εἶναι ἕνα πραγματικὸ ὄνειρο.

Εἴδαμε πουλόβερ ἀνδρικὰ σὲ εἰδικὲς πλέξεις, τόσο μὲ μανίκια ὅσο καὶ χωρὶς μανίκια, ποὺ φοριῶνται κάτω ἀπὸ τὸ σακκάκι. Τὰ πουλόβερ αὐτὰ εἶναι κομψότατα, ἀρίστης ποιότητος καὶ εὐεργετικότατα στὶς κρύες, ὑγρὲς καὶ ψυχρὲς μέρες τοῦ χειμώνα, μποροῦν δὲ νὰ φορεθοῦν ἀνετώτατα μὲ πολλὰ κοστούμια.

Εἴδαμε ἀκόμα κάτι ἐξαίσια μάλλινα γιλέκα ἀνδρικὰ (ποὺ κουμπώνουν μπροστά), τόσο μὲ μανίκια ὅσα καὶ χωρὶς μανίκια, ποὺ φοριοῦνται καὶ αὐτὰ κάτω ἀπὸ τὸ σακκάκι. Ἡ διαφορά τους ἀπὸ τὰ πουλόβερ ποὺ εἴπαμε πιὸ πάνω, εἶναι ὅτι ἔχουν κουμπιὰ μπροστὰ καί, καθὼς τὰ φοράνε δὲν χαλάνε τὸ χτένισμα. Ἐπίσης ἔχουν τσεπούλες, ποὺ εἶναι χρησιμώτατες γιὰ ὅλα τὰ μικροπράγματα ποὺ παραχώνουν συνήθως οἱ ἄνδρες στὶς τσέπες τους...

Θαυμάσαμε κάτι ὑπέροχες χονδρὲς πλεκτὲς ἀνδρικὲς ζακέτες, ποὺ φοριοῦνται συνήθως χωρὶς σακκάκι, τόσο στὸ γραφεῖο καὶ γενικὰ στὴ δουλειά, ὅσο καὶ στὸ σπίτι. Σκεφθῆτε πόσο πολὺ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾶτε θὰ ἤθελε νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικό του, τὸ ποτὸ ἢ τὸ πούρο του, τυλιγμένος ζεστὰ σὲ μιὰ χονδρὴ καὶ καλαισθητη ζακέτα, δωρισμένη ἀπὸ σᾶς, ποὺ νὰ τὴν ζηλεύαν οἱ φίλοι του.

Ἀλλὰ ἡ ποικιλία τῶν ἀνδρικῶν τῆς Τρικοζᾶ δὲν σταματᾶει ἐδῶ.

Προσφέρει πουλόβερ σπὸρ σὲ παραλλαγὲς σχεδίων ἀφάντασης πρωτοτυπίας καὶ καλαισθησίας γιὰ κάθε περίστασι. Γιὰ τὸ ἐργοστάσιο καὶ τὸ ἀτελιέ, γιὰ τὸ ἐργοστάσιο καὶ τὸ σπουδαστήριο, γιὰ τὸ γραφεῖο καὶ τὴ βιβλιοθήκη, γιὰ ἕνα γρήγορο καὶ ζεστὸ πρωϊνὸ ντοῦσιμο. Ριγκτά, μὲ λάστιχο στὴ μέση, μονόχρωμα καὶ δίχρωμα — ὅ,τι δόξῃ κυριολεκτικὰ ὁ νοῦς σας.

Ἐπίσης γιὰ σπὸρ ἐλαφριὰ καὶ βαρύτερα: γιὰ αὐτοκίνητο, θέσπα, τραῖνο, κότερο, γιὰ βουνό, γιὰ σκί, εἴδαμε θαυμάσια βαρειὰ ὁλομάλλα πουλόβερ ζεστὰ καὶ εὐφυολογικὰ ὅσο τίποτε ἄλλο. Καὶ ἀκόμα καὶ γραβάτες ἀνδρικὲς πλεκτὲς εἴδαμε, ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν ἀσορτί, στὸ ἴδιο χρῶμα τοῦ πλεκτοῦ πουλόβερ, γιλέκου, ζακέτας κλπ., χαρίζοντας ἕνα καλαίσθητο καὶ πωπωτότυπο σύνολο.

Στὸ κατάστημα Τρικοζᾶ μπορεῖτε νὰ δῆτε θαυμάσια ὅρδα γιὰ κάθε ἄνδρα ποὺ θὰ εἶναι συγχρόνως πρακτικὰ καὶ μοντέρνα. Ὅλα αὐτὰ δὲ νὰ ὑπολογίσετε ὅτι θὰ τὰ βρῆτε στὶς πιὸ προσιτὲς τιμὲς καὶ στὶς καλύτερες ποιότητες.

Ένα διήγημα
όλο αγάπη
καί συγκίνησι

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ ΠΕΝΝΥ

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ἦταν παληό, ἁρμονικὸ καὶ χαριτωμένο. Ἐμοιαζε περισσότερο μὲ ἰδιωτικὴ κατοικία παρὰ μὲ σχολεῖο. Ὁ Πῆτερ Ρῆντ ὡδήγησε τὸ αὐτοκίνητο στὴ μεγάλη ἀλέα τῆς εἰσόδου καὶ τὸ σταμάτησε μπρὸς στὸ περιστήλιο τῆς ἐξώπορτας. Γύρισε τότε καὶ χαμογέλασε στὴ γυναίκα ποὺ καθόταν πλάϊ του.

— Αὐτὸ εἶναι, τῆς εἶπε.

Συνήθως, ὅταν ἐρχόταν ἐδῶ, στὸ τέλος τῆς ἑβδομάδος, ἦταν χαρούμενος καὶ γεμάτος λαχτάρα νὰ δῆ τὴν Πέννυ, τὸ μοναδικό του παιδί. Τὴν ἔβλεπε τόσο λίγο.

Στὴν πόρτα, μὲ τὸ χέρι του πάνω στὸ κουδούνι, εἶπε διαστικά:

— Κάθρην, ἄκουσε... δὲν νομίζω πὼς θἄπρεπε νὰ τῆς ποῦμε ἀκόμα τίποτα. Γιὰ μᾶς θέλω νὰ πῶ. Ἂς ἀφήσουμε τὸ πρᾶγμα νἄρθῆ σιγά—σιγά. Νομίζω πὼς αὐτὸ εἶναι τὸ καλύτερο. Εἶσαι ἁπλὼς μιὰ φίλη ποὺ ἔφερα ἐδῶ μαζί μου... Δὲν σὲ πειράζει, γλυκειά μου δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ἀγάπη μου, γιατί νὰ μὲ πειράζῃ; Κάνε ὅ,τι νομίζεις καλύτερο, ἀποκρίθηκε ἐκείνη, μὲ χαμόγελο καὶ μὲ τὰ μεγάλα μάτια της γυρισμένα πάνω στὰ δικά του.

Τὸ κορίτσι ποὺ ἄνοιξε τὴν πόρτα φαινόταν ὡς δεκαεφτὰ χρονῶν μὲ τὴν πρώτη ματιά, ἂν καὶ ὁ Πῆτερ ἤξερε πὼς ἦταν μεγαλύτερο.

— Γειά σου, Τζούντυ, τῆς εἶπε, τί κάνεις;

Τὴ σύστησε στὴν Κάθρην, σταματώντας λιγάκι γιατὶ δὲν θυμόταν ποτὲ τὸ ἐπίθετο τῆς Τζούντυ.

—Ἡ Πέννυ θὰ ἐνθουσιαστῆ νὰ σᾶς δῆ, εἶπε ἡ Τζούντυ. Εἶναι στὸν κῆπο. Θέλετε νὰ πᾶτε κατὰ κεῖ νὰ τὴ βρῆτε;

Ἔφυγε, καὶ ὁ Πῆτερ μὲ τὴν Κάθρην τράβηξαν πρὸς τὸν κῆπο πίσω ἀπὸ τὸ σπίτι.

— Τί ἀκριβῶς εἶναι αὐτὴ ἡ κοπέλλα; ρώτησε ἡ Κάθρην. Τί κάνει, θέλω νὰ πῶ; Ἀνήκει στὸ ὑπηρετικὸ προσωπικό;

— Ὄχι, γιὰ τὸ Θεό. Εἶναι δασκάλα παιδαγωγός... καὶ πολὺ ἱκανὴ μάλιστα. Μὲ τὴν Πέννυ ἔχει κάνει θαύματα.

Ἡ Κάθρην σούφωσε τὸ χαριτωμένο μυτάκι της. Μὰ ἡ Πέννυ φάνηκε τρέχοντας πρὸς τὸ μέρος τους.

— Μπαμπούλη! φώναξε.

Ὁ Πῆτερ ἔξεχασε τὴν Κάθρην. Ἔτρεξε καὶ αὐτὸς νὰ τὴν προϋπαντήσῃ, τὴν ἄρπαξε στὴν ἀγκαλιά του, καὶ αὐτή, μὲ τὰ χεράκια της γύρω στὸ λαιμό του, γέμιζε τὸ πρόσωπό του μὲ φιλιά.

— Δὲν ἤρθες, οὔτε τὸ περασμένο Σάββατο, οὔτε τὴν προηγούμενη Κυριακή. Πόσον καιρὸ δὲν ἤρθες! Μοῦ φαινόταν πὼς δὲν θὰ ξαναρχόσουν ποτέ!

— Τὸ ξέρω, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ κάνω ἀλλοιῶς, καρδούλα μου. Εἶχα πάρα πολλὴ δουλειά.

Ἔνοιωθε τύψεις. Εἶχε δέβαια δουλειά. Ἀλλὰ ὄχι καὶ τὰ Σαββατοκύριακα. Ἐβδομάδες τωρα, κἀθε στιγμὴ ποὺ εἶχε ἐλευθερη την περνοῦσε μὲ τὴν Κάθρην. Καὶ; ὅσο τα πραγματα ἦταν ἀκομη ἀβέβαια, ἐτσι ἔπρεπε νὰ γίνεται. Ὅμως, σε λίγο, ἡ κατάσταση θὰ ἀλλαζε. Ἡ Κάθρην τοῦ εἶχε ὑποσχεθῆ νὰ γινῃ γυναίκα του, νὰ μοιραστῆ τὴ ζωή του καὶ ἡ Πέννυ θὰ ἀποτελοῦσε μερος αὐτῆς τῆς ζωῆς.

Ἔσφιγγε τὸ μικρὸ κορμάκι του παιδιοῦ πάνω του καὶ γύρισε κάνοντας μερικὰ δήματα προς τὴν Κάθρην ἐνὼ ἔλεγε στὴ μικρή:

— Ἔφερα μια φιλη ἐδῶ μαζί μου, Πεννυ... μιὰ κυρία ποὺ ἐλπίζω θὰ τὴν ἀγαπησῆς πάρα πολύ.

Τὸν ἔνοιωσε νὰ τεντώνεται.

—Ποιὰ εἶναι; τὸν ρώτησε.

— Κάθρην, εἶπε ὁ Πῆτερ ἐγκάρδια, νὰ ἡ κόρη μου, ἡ Πέννυ...

Ἡ Πέννυ εἶπε καθαρὰ καὶ εὐγενικά:

— Χαίρω πολύ.

Καὶ προσφερε τὸ χεράκι της τὸ βρώμικο ἀπὸ τὰ χώματα.

Ἡ Πέννυ τὴν κύτταξε γιὰ μιὰ στιγμη σκεφτική, ἀλλὰ ὕστερα γύρισε στὸν πατέρα της:

— Μπαμπά, θὰ πάμε σήμερα γιὰ τσαΐ ἔξω; τὸν ρώτησε.

—Ναί, ἀν θέλης. Πήγαινε ομως πρῶτα νὰ πλυθῆς καὶ νὰ ἀλλάξῃς φόρεμα.

Ἡ Πέννυ ἔφυγε τρέχοντας καὶ ὁ Πῆτερ μὲ τὴν Κάθρην κυττάχτηκαν. Ἡ δυσφορία τῆς Κάθρην εἶχε ἐξαφανιστη. Ἦταν πάλι πρεμη, χαμογελαστή, συμπαθητικη. Σὲ λίγο ἡ Πέννυ ξαναγύρισε ὁλοκάθαρη καὶ καλοντυμένη.

Μπηκαν στὸ αὐτοκίνητο καὶ πηγαν στὴν κοντινὴ μικρὴ πόλι. Ἐκεῖ σὲ μιὰ αἴθουσα τσαγιοῦ, κἀθησαν σ' ἕνα μεγάλο τραπεζί.

Ἡ Πέννυ ἀνάμεσα στὸν Πῆτερ καὶ τὴν Κάθρην, ἔπινε σοβαρὴ καὶ ἀμίλητη τὸ τσάϊ της. Πότε—πότε, ἄπλωνε τὸ πασαλειμμένο μὲ μαρμελάδα χεράκι της καὶ ἄγγιζε τὸ χέρι τοῦ Πῆτερ, λὲς καὶ ἤθελε νὰ βεβαιωθῆ πὼς ἐκεῖνος ἦταν πάντα κοντά της.

Ἡ Κάθρην, προς μεγαλη ανακούφισι τοῦ Πῆτερ, φαινόταν νὰ μὴ δίνῃ σημασία στὴ στάσι της μικρῆς. Στο τέλος, ὁ πατέρας της, θέλοντας νὰ τὴν ἀνακατέψῃ στὴν κουβεντα τὴ ρώτησε:

— Ἔχεις καμμιὰ καινούργια Ἱστορία νὰ μοῦ πῆς, Πέννυ;

— Ἄ, ναί! φώναξε ἡ Κάθρην: Ὁ μπαμπάς σου μοῦ εἶπε πὼς γράφεις, λέει, θαυμάσιες Ἱστορίες. Εἶναι ἀλήθεια;

Ἡ Πέννυ ἔγινε κατακόκκινη. Χαμήλωσε τὸ κεφάλι της καὶ μουρμούρισε:

— Ὄχι... εἶναι ἀνοησίες.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔφεραν καὶ ἀκούμπησαν μπροστὰ στὴν Πέννυ ἕνα παγωτό.

Τὰ μάτια τῆς μικρῆς γέμισαν ξαφνικὰ δάκρυα. Ὁ Πῆτερ κύτταξε τὴν Κάθρην καὶ τῆς ἔκανε νόημα μὲ τὸ κεφάλι νὰ σταματήσῃ τὶς ἐρωτήσεις. «Θεέ μου, συλλογιζόταν γιατὶ νὰ ἀρχίσω τέτοια κουβέντα; Ἔξαφνα πόσο κρυφὴ εἶναι; Ἐτοιμαζόταν νὰ τὴν παρηγορήσῃ, ὅταν, ἐκείνη μὲ μιὰ ἀδξεία κίνησι ἀναποδογύρισε ὅλο τὸ παγωτὸ ἑπάνω στὸ φόρεμα τῆς Κάθρην. Τότε, ρίχνοντας μιὰ φοβισμένη ματιὰ στὸν πατέρα της, ξέσπασε σὲ δυνατὰ κλάματα.

Ἡ Κάθρην κράτησε μιὰ ἔξοχη στάσι. Ἦταν τὸ μόνο ψύχραιμο πρόσωπο μέσα σὲ ὅλη τὴ φασαρία ποὺ ἐπακολούθησε. Καθησύχασε τὸν Πῆτερ ποὺ προθυμοποιήθηκε νὰ τῆς καθαρίσῃ τὸ φόρεμα μὲ τὸ μαντήλι του, καὶ ζήτησε μιὰ πετσέτα ἀπὸ τὸ γκαρσόνι.

Ὅλα πέρασαν ἁπλὰ καὶ φυσικά. Τὸ φόρεμα καθαρίστηκε καὶ τὰ δάκρυα τῆς Πέννυ στέγνωσαν. Ὅταν ἄφησαν τὴ μικρὴ στὸ σχολεῖο της, ἀρὸ πατέρας της τὴ σήκωσε στὴν ἀγκαλιά του γιὰ νὰ τὴ φιλήσῃ, δὲν ἀκούψιχρὸ κοντὰ στὸ δικό του.

Ὁ Πῆτερ στενοχωριόταν ποὺ τὴν ἄφινε ἔτσι, δίχως νὰ τῆς δώσῃ καιμιὰ ἐξήγησι μπροστὰ στὴν Κάθρην. Θἄθελε νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ συμπαθήσῃ τὴν Κάθρην, νὰ ἀφίνῃ τὸν ἑαυτό της ἐλεύθερο καὶ χαρούμενο σὲ τί θὰ ὠφελοῦσε, ἦταν πολὺ μικρὴ γιὰ νὰ καταλάβῃ.

Ὅταν ἡ Πέννυ ἔφθασε στὸ σχολεῖο, ρίχτηκε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Τζούντυ καὶ ἄρχισε τὰ κλάματα:

— Πές μου, Τζούντυ, τὴ ρώτησε ἀνάμεσα στοὺς λυγμούς της, εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ μπαμπᾶς θὰ παντρευτῆ ἐκείνη τὴ γυναίκα;

Ἡ Τζούντυ τὴ φίλησε στὸ μάγουλο καὶ τῆς χάϊδεψε τρυφερὰ τὰ ξανθά της μαλλάκια.

— Ὄχι, μικρό μου, ποιός σοῦ εἶπε τέτοιο πρᾶγμα;

Ἡ Πέννυ ἀναστέναξε τότε βαθειὰ καὶ φάνηκε νὰ ἡσυχάζῃ, σκουπίζοντας μὲ τὴν ἀνάποδη τοῦ χεριοῦ της τὰ δακρυσμένα της μάτια.

Η ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ, ἡ γυναίκα τοῦ Πῆτερ εἶχε πεθάνει ὅταν ἡ Πέννυ ἦταν τριῶν χρονῶν, καὶ αὐτὸς ἄργησε πολὺ νὰ παρηγορηθῆ. Ὕστερα, ἀνάτμωσε τὴν Κάθρην, καὶ τοῦ φάνηκε πὼς ὁ κόσμος ξαναγεννήθηκε. Ἔτρεμε μὴ τὴ χάσῃ, αὐτὴ τὴν τόσο ὁμορφη καὶ κομψὴ γυναίκα, γιατὶ ἤξερε πὼς δὲν μποροῦσε νὰ τῆς προσφέρῃ μιὰ ζωὴ ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὶς ὑποχρεώσεις καὶ τοὺς δεσμοὺς ἑνὸς πρώτου γάμου. Ὑπῆρχε ἡ Πέννυ. Ἡ Πέννυ μὲ τὸ πεισματάρικο καὶ ἀμίλητο στοματάκι της.

ΠΕΡΑΣΑΝ ΚΑΜΠΟΣΕΣ ΗΜΕΡΕΣ, καὶ ἕνα πρωΐ, χτύπησε τὸ τηλέφωνο στὸ γραφεῖο τοῦ Πῆτερ. Ἡ νεανικὴ φωνὴ ποὺ ἀκούστηκε ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος ἦταν λιγάκι νευρική: «Κύριε Ρῆντ... ἡ Τζούντυ ἐδῶ... Ἡ Τζούντυ Χάρισσον. Θὰ βρίσκομαι στὴν πόλι σήμερα ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ρωτήσω ἂν θὰ μπορούσατε νὰ ἰδωθοῦμε γιὰ λίγα λεπτά».

— Τί συμβαίνει; Μήπως ἡ Πέννυ εἶναι ἄρρωστη;

— Ὄχι ἄρρωστη, ὄχι. Ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω γι' αὐτήν. Εἶναι λιγάκι δύσκολο ἀπὸ τὸ τηλέφωνο. Θὰ μποροῦσα ἴσως νὰ ἔρθω στὸ γραφεῖο σας;

— Περιμένετε μιὰ στιγμή, εἶπε ὁ Πῆτερ καὶ κύτταξε τὸ σημειωματάριό του: Θέλετε νὰ φᾶμε μαζὶ τὸ μεσημέρι;

— Ὠ! δὲν τὸ σκέφτηκα αὐτό, ἀλλὰ θὰ μοῦ ἦταν πολὺ εὐχάριστο.

Τῆς ὑπέδειξε ἕνα ἐστιατόριο ἥσυχο καὶ ἀπόμερο, ὅπου δὲν εἶχαν φάει ποτὲ μὲ τὴν Κάθρην κατάλληλο ὅμως γιὰ τὴν Τζούντυ ποὺ δὲν ἦταν κοσμική.

Καθὼς μτῆκε στὸ ἐστιατόριο, τὰ μάτια του πέρασαν πάνω ἀπὸ ἕνα ὡραῖο κορίτσι πολὺ κομψὰ καὶ κοκέτικα ντυμένο, ἀλλὰ δὲν σταμάτησαν. Ἔαφνου ἐκεῖνο ἤρθε κοντά του καὶ τοῦ ἄγγιξε τὸ μπράτσο:

— Κύριε Ρῆντ, ἔπεσε χαμογελαστή, φαίνεται πὼς δὲν μὲ γνωρίσατε.

Ὦ, μὲ συγχωρῆτε πολύ, εἶπε σαστισμένος ὁ Πῆτερ.

— Σᾶς παρακαλῶ, ἀποκρίθηκε ἐκείνη. Δὲν μοῦ φαίνεται περίεργο. Πολλὲς φορὲς δὲν μὲ ἀναγνωρίζουν ὅταν μὲ βλέπουν στὴν πόλι. Ἐξ ἄλλου τώρα μόλις ἔφτιαξα καὶ τὰ μαλλιά μου καὶ αὐτὸ μὲ δείχνει διαφορετική.

Τὸ εἶπε πὼς δέν θὰ ξαναγύριζε στὸ σχολεῖο ὡς τὴν ἄλλη μέρα. Τὸ ἀπόγευμα θἄκανε μερικὰ ψώνια, θἄτρωγε ἔξω, θὰ πήγαινε σὲ κανένα θέατρο, καὶ ὕστερα λογάριαζε νὰ χορέψῃ κάπου. Τὰ μάτια της γυάλιζαν ἀπὸ εὐχαρίστηση σὰν τοῦ παιδιοῦ ποὺ περιμένει νὰ διασκεδάσῃ, καὶ ὁ Πῆτερ σκεπτόταν ποιός ἄραγε θὰ τὴ συνώδευε.

Ὡστόσο, πάνω στὸν καφέ, ἡ διάθεσι τῆς Τζούντυ ἄλλαξε. Ἡ νέα ἔγινε σοβαρὴ καὶ κάπως νευρική. Ἀπὸ τέλος, σήκωσε τὰ μάτια της καὶ τὰ κάρφωσε στὰ δικά του.

— Κύριε Ρῆντ... ἄρχισε νὰ λέῃ.

— Μιὰ στιγμὴ παρακαλῶ, τὴ διέκοψε ὁ Πῆτερ. Δὲν νομίζετε πὼς θἄταν καλύτερα νὰ μὲ λέτε ἁπλὼς Πῆτερ; Μπορῶ νὰ ἀρχίσω τώρα νὰ σᾶς λέω μὶς Χάρισον;

— Πολὺ καλά, ἀποκρίθηκε ἡ κοπέλλα. Λοιπόν, Πῆτερ... πρόσθεσε σὰ γιὰ δοκιμή!

— Πῆτε μου, τί σᾶς στενοχωρεῖ. Μήπως ἡ Πέννυ δὲν φέρθηκε καλά;

Ἐρώτησι; Φοβοῦμαι πὼς εἶναι λιγάκι προσωπική.

— Ρωτῆστε με ὅ,τι θέλετε.

— Πρόκειται καὶ παντρευτῆτε;

Ὁ Πῆτερ ταράχτηκε:

— Ναί, πρόκειται, ἀπάντησε.

— Συγχαρητήρια, εἶπε ἡ Τζούντυ ψυχρά.

— Εὐχαριστῶ. Ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνω τί σχέσι...

— Δὲν τὸ εἶπατε ἀκόμα στὴν Πέννυ, δὲν εἶναι ἔτσι;

— Ὄχι. Δὲν ἔξερει τίποτα ἀκόμη.

— Νομίζετε, εἶπε ἡ Τζούντυ. Τὰ παιδιὰ ἔχουν τρομερὴ διαίσθησι σὲ κάτι τέτοια. Ἡ Πέννυ ἔχει καταλάβει πὼς κάτι ἄλλαξε. Ἴσως νὰ χρειάζεται περισσότερη προσοχή.

Σταμάτησε μιὰ στιγμὴ καὶ πρόσθεσε μὲ θάρρος:

— Τὴν ἔχετε παραμελήσει.

Ὁ Πῆτερ τὴν κύτταξε σοβαρὸς καὶ τῆς εἶπε μὲ ὕφος συγκρατημένο:

—Δὲν νομίζετε πὼς ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία σας καὶ τὴν πεῖρα σας οἱ κουβέντες σας εἶναι κάπως βαρειές;

Ἐκείνη κοκκίνισε λιγάκι, ἀλλὰ τὸν ξανακύτταξε σοβαρὴ καὶ τοῦ εἶπε εὐγενικὰ καὶ συγκρατημένα:

— Ὄχι, δὲν νομίζω. Μπορεῖ νὰ εἶμαι νέα, ἀλλὰ ἔχω εἰδικὰ ἐκπαιδευθῆ πάνω σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα καὶ καταλαβαίνω πολὺ τὰ παιδιά. Ἡ Πέννυ εἶναι δυστυχισμένη πολὺ δυστυχισμένη.

— Ἔτσι λέει ἡ ἴδια;

— Παραδέχεστε πὼς ἤρθατε νὰ τὴ δῆτε μονάχα μιὰ φορὰ τὶς ἕξι τελευταῖες ἑβδομάδες; Ἡ πὼς κάτι συνέβη ποὺ τὴν ἀναστάτωσε ὅταν φέρατε τὴ μνηστή σας νὰ τὴ δῆ;

Ὁ Πῆτερ ἄρχισε νὰ κυριεύεται ἀπὸ θυμό. Τῆς εἶπε παγερά:

— Πές μου, Τζούντυ, ρώτησε ἡ Πέννυ κλαίγοντας, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ μπαμπᾶς θὰ παντρευθῆ ἐκείνη τὴ γυναίκα;

— Μήπως μπορεῖτε νὰ μοῦ ἐξηγήσετε μὲ ποιό δικαίωμα μὲ ἀνακρίνετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο;

— Μὲ συγχωρῆτε, εἶπε ἡ Τζούντυ ἀναστενάζοντας. Σᾶς μίλησα λιγάκι ἀπότομα καὶ σᾶς ἔκανα νὰ θυμώσετε. Ἡ διευθύντριά μας, ἡ μὶς Μάλλορυ, μὲ εἶχε προειδοποιήσει γιὰ κάτι τέτοιο.

Ὁ Πῆτερ σώπαινε. Ἐκείνη μάζεψε τὰ γάντια της καὶ τὴν τσάντα της, καὶ σηκώθηκε χαμογελώντας ἀνάλαφρα.

— Χαίρετε κύριε Ρῆντ, εἶπε ξεχνώντας τὴν ὑπόσχεσι ποὺ ἔδωσε νὰ τὸν λέῃ Πῆτερ. Ὑπάρχει καί κάτι ἄλλο... Ἐλπίζω νὰ μὲ συγχωρέσετε ποὺ θὰ σᾶς τὸ θυμίσω.

— Τί πρᾶγμα;

— Τὰ γενέθλια τῆς Πέννυ. Στὶς 17 τοῦ μηνός.

— Δὲν τὸ εἶχα ξεχάσει, οὔτε πρόκειται νὰ τὸ ξεχάσω.

— Ὡραῖα, τότε. Χαίρετε.

— Χαιρετίσματα στὴν Πέννυ.

Ο ΠΗΤΕΡ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΕ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ του στενοχωρημένος γιὰ τὴν Πέννυ καὶ γιὰ τὴ συμπεριφορά του ἀπέναντι στὴν Τζούντυ. Εἶχε φερθῆ ἔτσι γιατὶ ἔνοιωθε πὼς ἦταν ἔνοχος.

Στὶς τέσσερις τὸ ἀπόγευμα πῆγε σὲ ἕνα μεγάλο κατάστημα καὶ ἀγόρασε μιὰ ὄμορφη κούκλα καὶ ἄλλα πράγματα ποὺ θὰ εὐχαριστοῦσαν τὴν Πέννυ. Τότε ἔνοιωσε ξαλαφρωμένος.

Στὴν Κάθρην δὲν εἶπε τίποτα γιὰ τὴν ἐπίσκεψι τῆς Τζούντυ. Δὲν ἤθελε νὰ τὴν ψυχράνῃ μὲ τὴν Πέννυ.

Ὅλη ἡ ἑπομένη ἑβδομάδα πέρασε ἄσκημα. Ὁ Πῆτερ ἦταν πνιγμένος στὴ δουλειὰ καὶ ἐπιπλέον εἶχε σκοτοῦρες μὲ τὸ σπίτι ποὺ εἶχε διαλέξει μὲ τὴν Κάθρην, συζητήσεις πάνω στὰ σχέδια μὲ τοὺς ἀρχιτέκτονες, τοὺς τίτστες καὶ διατυπώσεις μὲ τὸ ὑποθηκοφυλακεῖο. Μέσα σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν ἀσυμπυμπούλα, τὰ γενέθλια τῆς Πέννυ, στὸ τέλος, λησμονήθηκαν...

Σχεδὸν λησμονήθηκαν. Δὲν τὰ ξαναθυμήθηκε ὁ Πῆτερ παρὰ τὸ βράδυ, ὅταν πῆγε νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Κάθρην. Ἐνὼ τὴν περίμενε στὸ σαλόνι της ἀπὸ τὴ μία τοῦ ἔπεσε ἕνας ἀριθμὸς: 17. Ἦταν 17 σήμερα, καὶ εἶχε κιόλας βραδυάσει.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ μτῆκε μέσα ἡ Κάθρην. Ἦταν ἀέρινη καὶ τριγυριτωμένη μέσα στὸ κοντὸ βραδυνό της φόρεμα μὲ μιὰν ἐσάρπα στοὺς ὤμους. Τοὺρριξε μιὰ ματιὰ καὶ φώναξε:

— Τί ἔπαθες, ἀγάπη μου; Μοιάζεις σὰ νὰ εἶδες κανένα φάντασμα!

— Ἄκουσε, Κάθρην, εἶπε, συμβαίνει κάτι φοβερό...

— Τί πρᾶγμα, χρυσέ μου; ρώτησε ἡ Κάθρην τρομαγμένη ἐνὼ ἔβαζε τὰ χέρια της γύρω στὸ λαιμό του.

— Ξέχασα τὰ γενέθλια τῆς Πέννυ.

— Ὠ! ἔκανε ἡ Κάθρην σκάζοντας στὰ γέλια. Αὐτὸ ἦταν ὅλο; Ἀγάπη μου, μὲ τρόμαξες στ' ἀλήθεια!

— Σοῦ φαίνεται τόσο ἀνάξιο λόγου; τὴ ρώτησε.

— Βέβαια, ὄχι, ἀγάπη μου. Ἀλλά, φυσικά, δὲν ἦρθε καὶ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου! Μπορεῖς νὰ τῆς τηλεφωνήσῃς. Ἔτσι δὲν εἶναι;

— Θὰ μποροῦσα, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ τηλεφωνήσω. Πρέπει νὰ πάμε ἐκεῖ πέρα, Κάθρην...

Ἦταν κύτταξε καὶ ἔψαχνε νὰ βρῆ στὸ χαριτωμένο της πρόσωπο μιὰ σπίθα φαντασίας καὶ συμπόνιας ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ διώξῃ ἀπὸ τὴν ψυχή του τὴν ἀπογοήτευσι.

— Ἐγὼ πρέπει νὰ πάω, εἶπε ἤρεμα. Νόμιζα πὼς θἄθελες καὶ σὺ νἄρθῆς μαζί μου. Ἀλλὰ δὲν θέλεις, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ὄχι, βέβαια, εἶπε ἡ Κάθρην. Οὔτε θέλω νὰ πᾶς καὶ σύ. Δὲν βλέπω γιὰ ποιό λόγο πρέπει νὰ χαλάσουμε τὴν ἀποψινή μας βραδυά. Τὸ παιδὶ θὰ κοιμᾶται ὥσπου νὰ φτάσῃς ἐκεῖ κάτω.

— Αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς, εἶπε ὁ Πῆτερ. Θὰ εἶναι στὸ κρεβάτι της καὶ θὰ κλαίῃ ὥσπου νὰ τὴν πάρῃ ὁ ὕπνος.

Ἔβγαλε τὸ πορτοφόλι του καὶ πῆρε ἀπὸ μέσα τὰ δυὸ εἰσιτήρια γιὰ τὸ Κόβεντ Γκάρντεν. Τῆς τάδωσε καὶ τῆς εἶπε εὐγενικά:

— Λυπᾶμαι πολὺ ποὺ χαλῶ τὴ βραδυά μας, Κάθρην. Ἀλλὰ ἐγὼ πρέπει νὰ τρέξω ἐκεῖ πέρα.

— Πῆτερ! τοῦ φώναξε κείνη τρέμοντας καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια: Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ μοῦ μίλησες ἔσὺ ἔτσι!

— Συχώρεσέ με, Κάθρην, τῆς εἶπε αὐτὸς μαλακωμένος: Εἶσαι τόσο χαριτωμένη καὶ εἶναι στὰ ἀλήθεια κρῖμα ποὺ δὲν ἔχεις καρδιά!

Γύρισε, θέλοντας νὰ φύγῃ τὸ γρηγοοώτερο, ὅταν ἄκουσε πίσω του τὴ φωνή της δυνατὴ καὶ παραμορφωμένη ἀπὸ τὸ θυμό:

— Ἐξαστε αὐτὸ ἐδῶ, ἀγαπητέ μου! καὶ τοῦδωσε τὸ δαχτυλίδι μὲ τὸ μεγάλο ζαφείρι καὶ τὰ διαμάντια ποὺ τῆς εἶχε χαρίσει.

Ὁ Πῆτερ σκέφτηκε πὼς ὕστερα ἀπ' αὐτὴ τὴ χειρονομία ἡ Κάθρην θὰ περίμενε νὰ τὸν δῆ νὰ γονατίζῃ μπροστά της. Ἀλλὰ αὐτὸς δὲν αἰσθανόταν καμμιὰ τέτοια διάθεσι. Πῆρε τὸ δαχτυλίδι, τὄρριξε μέσα στὴν τσέπη του καὶ κούνησε τὸ κεφάλι του σὰ νὰ τὴν εὐχαριστοῦσε.

ΕΤΡΕΞΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ, πῆρε τὰ δῶρα τῆς Πέννυ καὶ ἔβαλε φοὺλ τὸ αὐτοκίνητό του γιὰ τὸ σχολεῖο. Παρ' ὅλ' αὐτά, ἦταν περασμένες ἐννηὰ ὅταν ἔφτασε.

Ἡ Τζούντυ τοῦ ἄνοιξε τόσο γρήγορα, λὲς καὶ τὸν περίμενε πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα.

Ἡ πρώτη κουβέντα τοῦ Πῆτερ ἦταν:

— Πῶς εἶναι ἡ Πέννυ;

— Κοιμᾶται τώρα, εἶπε ἡ Τζούντυ ἤρεμα. Θέλετε νὰ σᾶς πάω νὰ τὴ δῆτε; Τὴν ἔχω πάρει στὴν κάμαρά μου ἀπόψε.

Ἄνοιξε μιὰ πόρτα στὸ βάθος τοῦ διαδρόμου, τὸν πέρασε μέσα καὶ τὸν ἄφησε μόνο του μὲ τὸ παιδί.

Ἡ Πέννυ κοιμόταν βαθεια, μὲ τὰ μαγουλάκια της κόκκινα καὶ λεκιασμένα σὰν ἀπὸ δάκρυα. Κάποια καινούργια κούκλα ἤκουμπισμένη στὸ μπράτσο της. Ποιός νὰ τῆς τὴν εἶχε δώσει τάχα; Ζάφνου, τὸ κορίτσι ἀνασάλεψε. Μέσα στὰ δνειρά της φαίνεται ὅτι κάπως θὰ εἶχε νοιώσει τὴν παρουσία του. Ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ μουρμούρισε: «Μπαμπούλη!»

— Ἐδῶ εἶμαι, γλυκό μου!

Ἀνασηκώθηκε, μισοκοιμισμένη, πέταξε τὶς κουβέρτες της καὶ ρίχτηκε στὴν ἀγκαλιά του. Μύριζε σαπούνι καὶ φρεσκοπλυμένα ρούχα.

— Σ' ἀγαπῶ, τοῦ εἶπε σφίγγοντάς τον δυνατά. Τόξερα πὼς θἄρθῆς, μόνο ὅταν ἤρθε ἡ ὥρα νὰ πλαγιάσω...

— Ναί, γλυκειά μου, τὸ ξέρω. Λυπᾶμαι πάρα πολὺ γι' αὐτὸ ποὺ ἔγινε. Θέλεις τώρα νὰ δῆς τί δῶρα σοῦ ἔφερα;

Ξετύλιξαν τὰ πακέτα, καὶ ὁ Πῆτερ εἶδε τὰ μάτια της νὰ λάμπουν ἀπὸ εὐχαρίστησι. Ἀλλὰ ἦταν πολὺ κουρασμένη καὶ νυσταγμένη γιὰ νὰ χαρῆ ἐξαιρετικά. Τὴν ξανάβαλε μέσα στὶς κουβέρτες της, φτιάχνοντας τὶς κοῦκλες γύρω της. Τὰ μάτια της ἔκλειναν κιόλας. Ἔαφνου, ὅμως, τὰ ἄνοιξε πάλι καὶ εἶπε:

— Μπαμπούλη, ἔλα κοντά, θέλω κάτι νὰ σοῦ πῶ στ' αὐτί.

Ἐκείνος ἔσκυψε καὶ κόλλησε σχεδὸν τ' αὐτί του στὸ στόμα της.

— Ἐκείνη τὴν κυρία ποὺ ἦρθε... αὐτὴ τὴν Κάθρην... θὰ τὴν παντρευτῆς;

— Ὄχι, πῶς σοῦ πέρασε αὐτὴ ἡ ἰδέα;

— Ὦ, δὲν ξέρω... εἶπε ἀναστενάζοντας. Εἶμαι εὐχαριστημένη ποὺ δὲν θὰ τὴν παντρευτῆς. Δὲν μοῦ ἄρεσε πολύ, καὶ ὅμως ἦταν πολὺ ὄμορφη...

Πῆτερ ἔσκυψε καὶ τὴν ξαναφίλησε. Περίμενε ὥσπου νὰ ἀποκοιμηθῆ ἐντελῶς καὶ ὕστερα κατέβηκε νὰ ἀνταμώσῃ τὴν Τζούντυ.

Ἐκείνη ἦταν ὀτὸ χῶλ καὶ τὸν περίμενε. Τὸ σπίτι ἦταν ἀπόλυτα ἥσυχο, τὸ προσωπικὸ κοιμόταν ἢ εἶχε ἔξοδο.

Ἡ Τζούντυ χαμογέλασε καὶ εἶπε: «Ἐντάξει;»

— Ἐν τάξει, τώρα ναί. Ἀλλὰ στενοχωρήθηκα πάρα πολύ. Εἴχατε δίκηο. Τὸ ξέχασα.

— Δὲν πειράζει, εἶπε καὶ τὸν κύτταξε μὲ ἄπειρη καλωσύνη.

Ὁ Πῆτερ ἔνοιωθε ἕνα κόμπο στὸ λαιμό. Τὴν ἔβλεπε τόσο κουρασμένη. Συλλογιζόταν τί θὰ τράβηξε ὡσότου παρηγορήσῃ τὴν Πέννυ. Κοὶ ὅμως δὲν τοῦ εἶχε κάνει καμμιὰ παρατήρησι.

Ἔνοιωθε ταπεινὸς καὶ ταυτόχρονα γεμάτος τρυφερότητα γι' αὐτή.

— Ὁ ἀρραβώνας μου μὲ τὴν Κάθρην διαλύθηκε, εἶπε ξαφνικὰ δυνατά: Ἐπέμεινα νὰ ἔρθουμε ἐδῶ ἀπόψε, ἀλλὰ ἐκείνη δὲν εἶχε τὴν ἴδια γνώμη.

Ἡ Τζούντυ γούρλωσε τὰ μάτια της.

— Ὦ. μὴ σᾶς κάνῃ καὶ τόση ἐντύπωσι, συνέχισε ὁ Πῆτερ. Ἔγινε ὅ,τι ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Γλυτώσαμε ὅλοι. Θἄθελα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ συγχωρέσετε γιὰ τὴ συμπεριφορά μου ποὺ ἐστιατόριο πρὶν λίγες ἡμέρες.

— Ὦ, εἶπε ἡ Τζούντυ γρήγορα, δὲν σᾶς κράτησα κακία.

Κυττάχτηκαν γιὰ κάμποση ὥρα δίχως νὰ ποῦν λέξι. Ἡ Τζούντυ ἀναστέναξε:

— Πρέπει νὰ πηγαίνετε τώρα. εἶπε. Ἔχετε νὰ κάνετε τόσο δρόμο...

Περπάτησαν μαζὶ ὡς ἔξω. Ἡ νύχτα ἦταν ὁλοκάθαρη καὶ γεμάτη ἀστέρια.

Ὁ Πῆτεο σταμάτησε στὴν καγκελένια πόρτα κρατώντας τὸ χέρι της.

— Θὰ ξανάρθω τὴν Κυριακή, εἶπε. Τζούντ

Τὰ μοσχομπίζελα

Τὸ ΜΟΣΧΟΜΠΙΖΕΛΟ, ποὺ εἶναι μιὰ κοινὴ ποικιλία τοῦ μπιζελιοῦ, πρωτοκαλλιεργήθηκε ὡς ἀνθοκομικὸ φυτὸ στὴ Σικελία, ἀπ' ὅπου καὶ κατάγεται. Εἶναι φυτὸ μυρωδᾶτο καὶ ἀρκετὰ διακοσμητικό ἐπὶ πλέον καὶ ἀναρριχώμενο. Ἀγαπᾶ νὰ σκαρφαλώνη πάνω στὰ κιγκλιδώματα καὶ γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖ πάντοτε στηλώματα. "Οταν τὸ ἀφήσουμε μόνο καὶ ἀπροστάτευτο πάνω στὸ χῶμα καταστρέφεται. Τὰ ἄνθη του εἶναι μενεξεδιά, ἀλλὰ ἔχουν δημιουργηθῆ καὶ ἄλλες ποικιλίες μὲ ἄνθη μεγάλα. "Ολες οἱ νοικοκυρὲς τὸ ἀγαποῦν καὶ τὸ καλλιεργοῦν στοὺς κήπους εὐρύτατα, γιατὶ μὲ τὸ ἀνάστημα καὶ τὰ ὡραῖα μοσχομυρισμένα ἄνθη του στολίζει τὸ χειμώνα καὶ τὴν ἄνοιξι τοὺς κήπους καὶ ξεχύνει τὸ ἄρωμά του παντοῦ.

Τὸ μοσχομπίζελο στὰ νότια καὶ γλυκὰ μέρη, μπορεῖ νὰ σπαρῆ στὴν ὁριστικὴ θέσι του μέσα στὸν κῆπο καὶ ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο ἀκόμη, γιατὶ ἀντέχει στὸ κρύο, ὅπως καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῶν μπιζελιῶν. Καλύτερα ὅμως εἶναι νὰ τὸ σπείρουμε τὸ Φεβρουάριο γιὰ νὰ νάχη ἄνθος μέσα στὸν κῆπο ὡς τὸ Μάϊο γιατὶ μεγαλώνοντας ἀνθίζει ἐξακολουθητικά.

Πολλαπλασιάζεται μὲ τὸ στόρο του ποὺ φυτεύεται ἀπ' εὐθείας στὸ χῶμα τοῦ κήπου. Ἀπαιτεῖ καλοκοπρισμένο χῶμα. Μόλις φυτρώσουν οἱ στόροι του, καὶ αὐτὸ γίνεται μέσα σὲ 8—10 ἡμέρες, καὶ ἀποκτήσουν τὰ φυτὰ ἀνάστημα 8—10 πόντους σκαλίζεται. Μετὰ ἀπὸ 10—15 ἡμέρες σκαλίζεται πάλι καὶ παραχώνεται καὶ ἀμέσως στηλώνεται μὲ λεπτὸ πάσσαλο ἢ καλάμι γιὰ νὰ μὴν πέση χάμω. Ἡ θέσι τοῦ φυτοῦ εἶναι σὲ παρτέρια γύρω στὸν κῆπο, ἠλιόλουστα καὶ κοντά, σὲ κιγκλιδώματα γιὰ νὰ στηριχθῆ καὶ ὅπου σκαρφαλώνει πολὺ εὔκολα καὶ γρήγορα, γιατὶ εἶναι ταχυανάπτυκτο φυτό. Δίνει ἀφθονία μεγάλη ἀνθέων, ὅταν ποτίζεται τακτικὰ καὶ τὸ χῶμα εἶναι καλοκοπρισμένο. Ἀνθίζει ἀπὸ τὸν Ἀπρίλη καὶ πέρα, ὅταν ὅμως σπαρῆ πρωϊμότερα ἀνθίζει καὶ πιὸ μπροστά, ὅταν μάλιστα ὁρῆ καὶ τοποθεσία ποὺ δὲν τὴν πειράζει ὁ βορριάς. Στὸ δυνατὸ ἄερα δὲν ἀντέχει καὶ πρέπει νὰ στηλώνεται καὶ νὰ δένεται τακτικά. "Οταν ἡ γῆ εἶναι ἐλαφρειά, βαθειὰ σκαμμένη καὶ κοπρισμένη παίρνει μεγάλες διαστάσεις. Φτάνει νὰ πιάνη καὶ μιὰ μέτρο εἰς πλάτος τὸ κάθε φυτό. Πάντοτε συνεπῶς πρέπει νὰ σπέρνεται μὲ ἀποστάσεις 0,50—0,75 π. Γιὰ νὰ κάνη πολλὰ ἄνθη, ὅταν μεγαλώση κόβουμε τὶς μύτες. Μόνο, ὅταν πρόκειται νὰ πάρουμε σπόρο, πρέπει νὰ ἀφήσουμε ἕνα—δυὸ φυτὰ ἀπείραχτα ἀπὸ κάθε ποικιλία.

Ἀπὸ τὶς ἀρκετὲς ποικιλίες ξεχωρίζουν μιὰ νάνα μὲ ὡραῖα ἄνθη καὶ πολλοὺς ἀνθοφόρους κλώνους, ἡ ὁποία μάλιστα εἶναι δυνατὸ νὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ γιὰ μπορντούρα σὲ ὁμαδικὴ φύτευσι μέσα σὲ στρογγυλὰ παρτέρια ἢ καὶ τετράγωνα. Μερικοὶ ἀνθοκόμοι φυτεύουν σὲ τέτοια παρτέρια καὶ ἀναρριχώμενες ποικιλίες καὶ τὶς στηλώνουν καλὰ γιὰ νὰ μὴν πέσουν, ἀλλὰ δὲν εἶναι σωστὸ αὐτὸ γιατὶ ἕνας δυνατὸς ἀέρας θὰ τὰ κουβαριάση καὶ ἐπειδὴ τὰ κλαδιὰ εἶναι πολὺ τρυφερὰ αὐτὰ θὰ σπάσουν, ὅταν πρόκειται νὰ τὰ σηκώσουμε. Ἡ βροχὴ βλάπτει πολὺ τὰ μοσχομπίζελα ὅταν ἔχουν ἄνθη, τὰ ὁποῖα καὶ τσακίζει καὶ μαδᾶ. Ἐὰν δὲ τὸ χῶμα εἶναι πολὺ ὑγρὸ καὶ τ' ἀφήσουμε κάτω στὸ χῶμα, ἀρχίζουν νὰ σαπίζουν χρήγορα καὶ νὰ καταστρέφωνται. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι δὲν προφταίνουμε νὰ τὰ σώσουμε, γιατὶ δὲν ἀντέχουν. Εἶναι λεπτόπιλεπτα καὶ πολὺ τρυφερά. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο καὶ ἐδάφη πολὺ ὑγρὰ δὲν κάνουν γιὰ τὸ μοσχομπίζελο, ἀλλὰ ἐλαφρὰ ὅπως ἀναφέραμε, διατεσματὰ καὶ ὄχι νεροκρατούμενα. Ἐδα μοσχομπίζελα φυτεμένα σὲ παρτέρια τὴς βεράντας. Εἶχαν πέσει πρὸς τὸ κενό, ἀλλὰ ἤσαν τακτοποιημένα πανω σὲ πλαίσια γιὰ νὰ μὴν ἀκουμποῦν στὸν τοῖχο. Ἦταν πολὺ ὡραῖο τὸ θέαμα καὶ ἡ ἀνθησί τους ἦταν ἀφθονη. Τὸ μέρος ἠλιόλουστο καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα πολὺ λίγο ξερή. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μπιζελιοῦ. Δυὸ—τρεῖς μνες κρατάει ἡ ζωή του, ἀλλὰ ἀπὸ ξέρη κανεὶς νὰ τὸ περιποιηθῆ καὶ νὰ παρατείνη τὴν ἀνθησί του.

Ἐμμ. Ἀνάστ.

ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Μιὰ συνηθισμένη ἀρρώστεια τῶν λουλουδιῶν εἶναι οἱ διάφορες σκωριὲς ποὺ παρουσιάζονται πάνω στὰ φύλλα καὶ τὰ βλαστάρια. Κυρίως εἶναι βοῦλες φουσκωτὲς γεμάτες κίτρινη σκόνη γὴν ἀνοιξι. Τὸ καλοκαίρι παρουσιάζονται καὶ στὴν κάτω ἐπιφάνεια τῶν φύλλων βοῦλες πιὸ ἀνοιχτὲς καὶ τὸ φθινόπωρο μὲ μαυρη σκόνη. Αὐτὴ ἡ σκόνη εἶναι τὰ σπόρια τῆς ἀρρώστειας. Ἀπὸ σκωριὲς προσβάλλονται κυρίως οἱ τριανταφυλλιές, τὰ γαρύφαλα, τὰ χρυσάνθεμα, οἱ πιγκώνιες καὶ ἄλλα. Χειμάζεται καὶ ἐδῶ νὰ κάνουμε προληπτικὰ ραντίσματα μὲ τὴν ἑξῆς διάλυση: 300 δράμια νερὸ 2 δράμια θειϊκὸ χαλκὸ ἢ ἡμέρη ὑγρά.

Τὴν ἄνοιξι, ὅταν φανοῦν οἱ κηλῖδες ραντίζουμε ἁπλᾶς τὰ φυτὰ μὲ ὀξυχλωριοῦχο χαλκὸ 0,5%.

Ἡ καπνιά, εἶναι ἄλλη μυκητολογικὴ ἀρρώστεια. Αὐτὴ πιάνει πολλὰ φυτὰ καὶ παρουσιάζεται σὰ ἀσπρο ἐπίχρισμα σὰν καπνιά. Προσβάλλονται ἡ ἀβφνη, τὰ ξυνόδενδρα, ὁ κισσός, ἡ τριανταφυλλιά. Ραντίζουμε μὲ ὀξυχλωριοῦχο χαλκὸ 1,5% καὶ ἐξαφανίζεται.

Στοὺς βολβοὺς παρουσιάζεται σάπισμα ἀπὸ μήκυτες. Καὶ στὴ ἀκόμη, ὅταν βρίσκωνται. Τότε πολλαπλασιάζουμε τὸ χῶμα μὲ διάλυσι γαλαζόπετρας 2%. "Οταν πρόκειται νὰ τὰ φυτέψουμε πάλι τοὺς βουτᾶμε σὲ γαλαζόπετρα μὲ τὴν ἴδια ἀναλογία.

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΚΑΙ ΣΕΙΣ
ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΠΟΤΕ !

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἀαααχ, ξεκουράστηκα!..

πλένω μὲ

• Δὲν φθείρει τὰ ροῦχα
• Χέρια χιὰ Χειροφίλητα
• Οἰκονομικό.—

FAB

3 ΑΠΛΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ.... ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ
COLGATE – PALMOLIVE

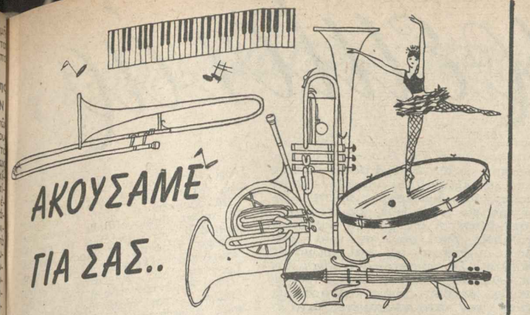

Ἡ «Γυναίκα» ἔχοντας ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους σκοπούς της καὶ τὴν ἐμμέρωσι τοῦ μεγάλου ἀναγνωστικοῦ της κοινοῦ, ἐπάνω σὲ θέματα, ποὺ ἐνδιαφέρονται στὴν ὀργάνωσι ἑνὸς μοντέρνου σπιτιοῦ, ἐγκαινιάζει, ἀπὸ τὸ παρὸν τεύχος, μιὰ νέα στήλη μὲ τίτλο:

«Ἀκούσαμε γιὰ σᾶς...»

Τὸ περιεχόμενο τῆς στήλης αὐτῆς ἀποτείνεται σὲ σᾶς, κυρίες καὶ δεσποινίδες, ποὺ ἐνδιαφέρεσθε, νὰ πλουτίσετε τὴ δισκοθήκη, ἢ τὶς ταινίες τῶν μαγνητοφώνων σας μὲ ἐκλεκτή, ποικίλη μουσική, χωρὶς νὰ ταλαιπωρηθῆτε γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ μὲ κουραστικὲς ἀναζητήσεις.

Εἰδικὸς συνεργάτης μας—ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ τὴν κίνησι τῆς διεθνοῦς παραγωγῆς—θὰ σᾶς προσφέρη, γιὰ ἐπιλογή, ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο ἀριθμὸ δίσκων, ὥστε, μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ ἀποκτήσετε, ἄνετα, ἕνα μέσο ψυχαγωγίας, ἀπαραίτητο ἀλλωστε, τόσο γιὰ τὶς γιορτὲς καὶ τὶς φιλικὲς συγκεντρώσεις, ὅσο καὶ γιὰ τὶς ὧρες ποὺ ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀκούσετε ἕνα ὡρισμένο εἶδος μουσικῆς, τὸ ὁποῖο τὴν ἡμέρα ἐκείνη δὲν θὰ συμπεριλαμβάνεται στὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα.

Ἔτσι λοιπόν... ἀκούσαμε γιὰ σᾶς:

1. ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

○ **PATRICIA** (Πατρίτσια).

Μιὰ ὡραιότατη σύνθεσι, ποὺ ἐκτελεῖται ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα τοῦ Περὲζ Πράντο καὶ θεωρεῖται ἀπὸ τὶς καλύτερες ἐκτελέσεις τοῦ 1958. Γράφτηκε εἰδικῶς γιὰ τὸ μεγάλο πάρτυ ποὺ ἔδωσαν στὸ Χόλλυγουντ οἱ «Ἡνωμένοι Καλλιτέχναι» μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν γενεθλίων τῆς πρωταγωνίστριας τοῦ κινηματογράφου Πατρίτσια Μενγτίνα. Ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδες ἡ μελωδία αὐτὴ ἔγινε μιὰ διεθνὴς ἐπιτυχία.

○ **LA PARISIENNE** (Ἡ Παριζιάνα).

Πρόκειται γιὰ τὴ μουσική, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ «λάϊτ - μοτίφ», στὸ ὁμώνυμο κινηματογραφικὸ ἔργο, ὅπου πρωταγωνιστοῦν ἡ Μπριζὶτ Μπαρντό, ὁ Σὰρλ Μπουαγιὲ καὶ ὁ Ἀνρὶ Βιντάλ. Εἶναι ἕνας μοντέρνος ρυθμὸς μὲ πρωτότυπη ἐνορχήστρωσι καὶ τὸν ἐκτελεῖ ἡ ὀρχήστρα Μοκάντα μὲ ἐκπληκτικὴ δεξιοτεχνία. Παίζεται «κατὰ κόρον» ἀπ' ὅλες τὶς ὀρχήστρες τῶν νυχτερινῶν κέντρων τῆς Εὐρώπης καὶ, σύμφωνα μὲ τὸ χαρακτηρισμὸ τῶν Γάλλων θαυμαστῶν τῆς χαριτωμένης «Μπεμπὲ» —ὅπως ἀποκαλοῦν γαϊδευτικὰ τὴν συμπατριώτισσά τους Μπριζὶτ Μπαρντό— εἶναι «ἕνα σύμβολο τῆς πικάντικης γοητείας τῆς».

○ **LA OLA MARINA** (Λὰ 'Ὀλὰ Μαρίνα).

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀντιπροσωπευτικοὺς ρυθμοὺς τῆς ἐποχῆς. Σᾶς τὸν προσφέρει ἡ ὀρχήστρα τοῦ Τίτο Πουέντε, ποὺ ἔγινε διάσημος μετὰ τὸν πόλεμο, γιὰ τὸ χαρακτηριστικό ὕφος, μὲ τὸ ὁποῖο ἐπροίκισε τὴν ἔκφρασι τῆς ὀρχήστρας του. Ὁ Τίτο Πουέντε ἔχει βραβευθῆ μέχρι σήμερα εἰκοσιτέσσερις φορὲς σὲ πολλοὺς μουσικοὺς διαγωνισμοὺς τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Ἐφέτος στὴν Κούβα —ποὺ ἡ πρωτεύουσά της Χαβάνα ἔχει 250 νυχτερινὰ κέντρα καὶ συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον ἑκατομμυρίων τῆς Ἀμερικῆς ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ διασκεδάσουν— ἔγινε μεγάλη μάχη μεταξὺ τῶν διευθυντῶν, ποὺ φιλοδοξοῦσαν νὰ τὸν ἐμφανίσουν ἀπὸ τὸ κέντρο τους.

2. ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

○ **CALYPSO TROMP** (Καλύψο Τρόμπ).

Ἕνα καινούργιο τραγούδι ποὺ ἐκτελεῖ μὲ θαυμαστὸ κέφι καὶ δεξιοτεχνία ὁ...θηλυκὸς Μπ-λαφόντε: ἡ Κατρὶς Σαντάλ. Ἡ καλλιτέχνις αὐτὴ δημιούργησε τόση φήμη γιὰ τὸ ὄνομά της, ὥστε σήμερα διαθέτει τρεῖς γραμματεῖς γιὰ τὴν ἀλληλογραφία της καὶ δυὸ μανατζὲρ, ποὺ ταξιδεύουν σ' ὅλα τὰ γεωγραφικὰ μήκη, γιὰ τὰ κλείνουν συμβόλαια.

○ **INDIAN GIVER** (Ἡ Ἰνδιάνα δωρήτρια).

Μελωδία ποὺ τὴν τραγουδᾶ ὁ Τόνυ Πέρκινς καὶ συνοδεύει ἡ ὀρχήστρα καὶ ἡ γρουδία Ράϊσμαν. Ὁ Πέρκινς πρὶν γίνη τραγουδιστής, ἦταν ὑπάλληλος σὲ μιὰ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία. Ἀπὸ τὴ σκέψι του δὲν εἶχε περάσει ποτὲ οὔτε κἂν ὑποψία καλλιτεχνικῆς σταδιοδρομίας. Μιὰ μέρα, ὅμως, εἶχε τὴν εὐτυχία... νὰ τὸν παρασύρη ἕνα αὐτοκίνητο καὶ νὰ μεταφερθῆ σὲ μιὰ κλινικὴ γιὰ νὰ θεραπεύση τὸ κάταγμα τοῦ ποδιοῦ του. Στὴν κλινικὴ ἔτυχε νὰ θεραπεύεται καὶ ὁ Ράϊσμαν ποὺ εἶχε σπάσει κι' αὐτὸς τὴν κάτω σιαγόνα του. Ὁ μουσικὸς θέλοντας νὰ περάση πιὸ εὐχάριστα τὶς ἀποσταρατες ὧρες τοῦ νοσοκομείου, ἔπαιζε στὴν ἠλεκτρική του κιθάρα διάφορες ἀρμονίες. Τὸ πάθημά του, ὡστόσο, δὲν τοῦ ἐπέτρεπε καὶ νὰ τὶς τραγουδήση. Ἔτσι ἀποφάσισε νὰ τὸν πρέψη τὸν Πέρκινς νὰ τὸ κάνη. Ὁ Πέρκινς δὲν θέλησε νὰ χαλάσ τὸ χατήρι τοῦ συντρόφου του καὶ τραγούδησε μιὰ μελωδία τοῦ Γκέρσουίν, μὲ τέτοιο τρόπο ποὺ ὁ Ράϊσμαν ἔμεινε κατάπληκτος. Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ μουσικὸς ἀντιλήφθηκε ὅτι εἶχε γεννηθῆ ἕνα καινούργιο ἀστέρι. Καὶ δὲν γελάστηκε.

3. ΔΙΑΣΚΕΥΕΣ ΕΡΓΩΝ ΣΟΒΑΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

○ **LOVE BENEATH THE MOON** ('Αγάπη κάτω ἀπ' τὸ φεγγάρι).

Πρόκειται γιὰ μιὰ πολὺ ὡραία διασκευὴ ποὺ ἔγινε στὸ ἔργο τοῦ «ἐπαναστάτη» Γάλλου μουσουργοῦ Κλὼντ Ντεμπυσσὺ «Σεληνόφως» καὶ ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸν ἐκπληκτικὸ δεξιοτέχνη τοῦ πιάνου Ροζὲ Οὐίλλιαμς.

4. ΚΟΝΤΣΕΡΤΑ

○ **ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΤΗΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ** τοῦ Ἄντισελ.

Εἶναι μιὰ θαυμάσια σύνθεσι γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὰ δύσκολα χρόνια τοῦ πολέμου στὴ Βαρσοβία. Παίζει ἡ ὀρχήστρα Πὸπτς τῆς Βοστώνης μὲ διευθυντὴ τὸν μαέστρο Ἄρθουρ Φίντλερ. Τὸ μέρος τοῦ πιάνου, τὸ γεμάτο πάθος καὶ συγκίνησι, ἑρμηνεύει ὁ περίφημος Πολωνὸς πιανίστας Λίο Λίτβιν. Ἕνας δίσκος ποὺ σᾶς τὸν συνιστοῦμε ἰδιαίτερα.

Ο...ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ

Μαθήματα στὴ Μόδα

• Κρυστάλλινα κοσμήματα

Τὰ περίφημα σὲ ὅλον τὸν κόσμο ἐργοστάσια Μουράνο, ποὺ βρίσκονται στὸ ὁμώνυμο νησάκι κοντὰ στὴ Βενετία, ἄρχισαν νὰ κατασκευάζουν κρυστάλλινα κοσμήματα, ποὺ δὲν ὑπολείπονται καθόλου σὲ ὁμορφιὰ καὶ χάρι ἀπὸ τὰ ἄλλα εἴδη ποὺ παρήγαγαν μέχρι τώρα τὰ ἐργοστάσια αὐτά. Ἔθεσαν ἰδίως σὲ κυκλοφορία ὡραιότατα κρυστάλλινα κολιὲ ποὺ μὲ τὴ λάμψι τους καὶ τοὺς παράξενους ἰριδισμούς τους ἀποτελοῦν ἐξαιρετικὰ στολίδια γιὰ τὰ γυναικεῖα ἐντενκολτέ. Οἱ τιμές τους ἐξ ἄλλου εἶναι προσιτὲς στὰ βαλάντια ὅλων τῶν κομμῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου.

• Γούνινα μανσὸν καὶ καπελάκια

Ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὰν ἐτῶν ἀπουσία, ἔγιναν πάλι τῆς μόδας. Τὸ γούνινο μανσὸν καὶ τὸ γούνινο καπελάκι, χαρίζουν μιὰ ξεχωριστὴ κομψότητα στὴ γυναικεία ἐμφάνισι καὶ ἀσφαλῶς φέτος πολλὲς γυναῖκες θὰ τὰ χρησιμοποιήσουν. Τὰ μανσὸν γίνονται ἀπὸ διάφορες γοῦνες, μὰ πιὸ πολὺ συνηθίζονται ἀπὸ ἀστρακὰν ἢ ἀπὸ δίζζον. "Αν ἔχετε φυλαγμένα παλαιὰ κομμάτια γούνας, φτιάξτε ἕνα μανσὸν κι' ἕνα ἀσορτὶ καπελάκι σὲ στὺλ τόκας. Μπορεῖτε νὰ τὰ ράψετε ἀπὸ μόνη σας, ἂν ἔχετε κάποια ἐπιτηδειότητα. ἀφοῦ ὀγάλετε ἕνα πατρὸν σὲ χαρτί. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ τὰ φτιάξετε καὶ ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο.

• Μοντέρνα χτενίσματα

Τὰ μαλλιὰ γιὰ τὴ γυναίκα εἶναι τὸ πολυτιμότερο στολίδι. Τὰ περιποιημένα μαλλιά, εἴτε ὀντυλαρισμένα ἀπὸ κομμωτήριο, εἴτε καλοχτενισμένα ἀπὸ σᾶς τὴν ἴδια, κολακεύουν τὸ πρόσωπό σας, τονίζουν τὰ χαρακτηριστικά σας καὶ σᾶς προσθέτουν ὁμορφιά. Ποτὲ ἡ μόδα δὲν εἶχε τόσες ποικιλίες χτενισμάτων ὅσες φέτος. Φυσικὰ τὰ «ἐ λὰ γκαρσὸν» μαλλιὰ καὶ ὁ ξυρισμένος σβέρκος, ποὺ ἀφαιροῦσαν κάθε θηλυκότητα ἀπὸ τὶς γυναῖκες, παραμερίστηκαν. Τώρα τὰ φλοὺ κοντὰ μαλλιά, τὰ φλωρεντινὰ χτενίσματα μὲ τὶς βάγκ στὰ πλάγια, οἱ κότσοι, τὸ «μπὲλ-ἀμὶ» καὶ ἡ «φιοριτούρα», χτενίσματα ποὺ λανσάρησαν οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Γάλλοι κομμωταί, βρίσκονται στὶς δόξες τους.

• Φράντζες καὶ ξέφτια

Οἱ φράντζες, ποὺ εἶχαν μιὰ περίπου εἰκοσαετία νὰ φανοῦν στὸ προσκήνιο τῆς μόδας, ξαναγύρισαν καὶ ἐπέβαλαν τὴν παρουσία τους παντοῦ. Φράντζα μεταξωτὴ γαρνίρει φορέματα βραδυνά. Φράντζα μάλλινη στολίζει τὸν ποδόγυρο μιᾶς φούστας ἢ τὸ τελείωμα μιᾶς ἐσάρπας. Φράντζα δερμάτινη, βλέπουμε στὸ νωμίτη μιᾶς σουὲτ ζακέτας καὶ σὰν τελείωμα, στοὺς μάλλινους γιακάδες τῶν σπὸρ ἢ ἀπογευματινῶν παλτῶν. Πολλὲς φορὲς τὴ φράντζα τὴν ἀντικαθιστᾶ καὶ τὸ ξέφτισμα τοῦ ἴδιου τοῦ ὑφάσματος σὲ φάρδος πέντε ἕως ἑξὴ πόντων. Αὐτὸ θεωρεῖται ὡς ἡ τελευταία παριζιάνικη νουβωτέ.

• Βελοῦδο ἐμπριμὲ

Μέχρι πέρυσι ἦταν γνωστὸ τὸ κοτλὲ βελοῦδο σὲ ὅλα τὰ χρώματα καὶ σὲ διάφορες ποιότητες, μὲ λεπτή, μέτρια ἢ φαρδεῖα ρίγα. Φέτος ἐμφανίστηκε τὸ βελοῦδο μὲ μιὰ καινούργια μορφὴ, τοῦ ἐμπριμὲ. Ἔτσι βλέπει κανεὶς θαυμάσιες βελουδινὲς φούστες —γι' αὐτὲς τὶς τελευταῖες τὸ βελοῦδο εἶναι ἰδρωμένες— σχεδιασμένες μὲ ἐντυπωσιακὰ χρώματα, ἄλλες πάλι, μὲ διακριτικὰ σχέδια κι' ἄλλες, μὲ διάφορα φουτουριστικὰ σχήματα. Οἱ βελουδινὲς ἐμπριμὲ φούστες θὰ γίνωνται φαρδειές, μὲ δυὸ ράφες στὰ πλάγια ἢ ὀμπρέλα χωρὶς καμμιὰ ραφὴ καὶ θὰ φορεθοῦν πολύ, μὲ τὶς ἀναλογες μπλούζες, ἀπόγευμα καὶ βράδυ. Ἐπίσης τὸ βελοῦδο αὐτὸ γίνεται καὶ ὡραιότατο παντελόνια κατάλληλα γιὰ μιὰ κομψὴ ἐμφάνισι στὸ σπίτι ἢ στὴν ἐκδρομή.

Λένα Βροντάκη

Ντιρεκτουάρ:

Η ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΩΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἕνας τύπος «Θαυμασίας». Μακρυὰ τουνίκ, κεντημένες κάλτσες, σάλι καὶ καπελίνα τὸ συμπληρώνουν.

ΝΤΙΡΕΚΤΟΥΑΡ... Αὐτὴ τὴ γραμμὴ θ' ἀκολουθήσῃ φέτος ἡ μόδα, ὁ μόμφωνα μὲ τὶς ἐπιταγές τῆς παρισινῆς Ὥτ - Κουτύρ. Μ' ἄλλες λέξεις ἡ μόδα θὰ μᾶς φέρῃ στὴν ἐποχὴ τοῦ Ντιρεκτουάρ.

«Ντιρεκτουάρ» σημαίνει «Διευθυντήριον» καὶ ἦταν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ποὺ κυβέρνησε τὴ Γαλλία ἀπὸ τὸ 1795 ὡς τὸ 1799, ὁπότε καὶ καταλύθηκε μὲ πραξικόπημα τοῦ Ναπολέοντος.

Ντυνόμαστε λοιπὸν ἔτσι, ὅπως ντύνονταν οἱ γυναῖκες ἐδῶ κι' ἐνάμισυ αἰώνα στὴ Γαλλία. Κι' ἔχει, βέβαια, κάποιο ἐνδιαφέρον νὰ γνωρίσουμε πῶς ζοῦσαν οἱ γυναῖκες τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, τὰ γούστα τους, τὶς συνήθειές τους. Εἶναι κι' αὐτὸ ἕνας τρόπος νὰ εἴμαστε πιὸ κοντὰ στὴ μόδα.

Τὸ Διευθυντήριο εἶχε διαδεχθῆ τὴν Τρομοκρατία. Ὅσες ἔχουν μιὰ ἰδέα ἀπὸ ἱστορία, θὰ θυμοῦνται ὅτι ἡ Τρομοκρατία ἦταν τὸ ἐπαναστατικὸ καθεστὼς ποὺ ἐπεκράτησε στὴ Γαλλία ἀπὸ τὶς 31 Μαΐου 1793 μέχρι τὴν πτῶσι τοῦ Ροβεσπιέρου, στὶς 27 Ἰουλίου 1794. Κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ ἐπαναστατικὸ δικαστήριο κατεδίκαζε κι' ἔστελνε στὴ λαιμητόμο ἑκατοντάδες πολῖτες.

Μὰ τώρα πιὰ ἡ Τρομοκρατία δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ἀνάμνησι. Ἀλλὰ ἡ ἀνάμνησι αὐτὴ ἦταν τόσο ἰσχυρή, ὥστε προκάλεσε, ὅπως ἦταν φυσικό, τὴν ἀντίδρασι. Καὶ σ' αὐτὸ ἀκριβῶς ὀφείλονταν ὅλες οἱ τρέλλες ποὺ ἔγιναν τὴν ἐποχὴ τοῦ Ντιρεκτουάρ. Ὁ κόσμος ποὺ εἶχε κάνει περιορισμένη ζωὴ τὴν ἐποχὴ τῆς Τρομοκρατίας, ξεσποῦσε τώρα. Δὲν φοβόταν πιὰ τὴ λαιμητόμο.

Ἐξ ἄλλου, στὸ διάστημα αὐτὸ εἶχε δημιουργηθῆ μιὰ τάξι νεόπλουτων ποὺ ἦταν ἄπληστη γιὰ διασκεδάσεις καὶ γιὰ ἀπολαύσεις. Οἱ νεόπλουτοι αὐτοὶ ἦταν συνήθως οἱ προμηθευτὲς τοῦ στρατοῦ ὅλοι ἐκεῖνοι ὁλιδὴ ποὺ πουλοῦσαν στὸ στρατὸ χαρτονένια παπούτσια γιὰ δερμάτινα, ἔκαναν μαύρη ἀγορὰ καὶ φυσικὰ εἶχαν συσσωρεύσει κολοσσιαῖες περιουσίες, ποὺ σκόρπιζαν τώρα σπάταλα γύρω τους. Κανεὶς δὲν εἶχε ἐμπιστοσύνη στὸ νόμισμα, ἐξ αἰτίας τοῦ πληθωρισμοῦ, καὶ πετοῦσαν τὰ λεφτὰ κυριολεκτικὰ ἀπὸ τὸ παράθυρο.

● **Τὸ διακριτικὸ σῆμα: μαλλιὰ σὰν «αὐτιὰ σκύλου»**

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ποὺ εἶχαν ἀνέβει στὴν κοινωνικὴ ἐπιφάνεια ἀπὸ τὰ κατώτερα στρώματα, ἦταν φυσικὸ νὰ θέλαν νὰ ἐπιδειχθοῦν, νὰ κάνουν θόρυβο γύρω ἀπὸ τὸ ἄτομό τους. Ὁ λαός, ὅμως, ἐξ αἰτίας τῶν ἐξωφρενισμῶν τους δὲν ἄργησε νὰ τοὺς κολλήσῃ παρατσούκλια. Ἔτσι, ἔβγαλαν τοὺς ἀντρες «Ἀπίστευτος» (Ἐνκρουαγιάμπλ) καὶ τὶς γυναῖκες «Θαυμάσιες» (Μερβεγιέζ). Ἐκεῖνο ποὺ ξεχώριζε τοὺς Ἀπίστευτους ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμο ἦταν πρῶτα - πρῶτα τὰ ρούχα τους, ποὺ ἦταν τόσο ἐξεζητημένα καὶ τόσο ἐκκεντρικὰ ὥστε κατανοῦσε πράγματι ἀπίστευτο πῶς μποροῦσαν νὰ φοροῦν τέτοια μασκαραλίκια. Τὰ μαλλιά τους ἔπεφταν πάνω στοὺς ὤμους τους, ὅπως πέφτουν τ' αὐτιὰ τοῦ λαγωνικοῦ σκύλου, τεράστιες γραβάτες ἔφταναν ὡς τὸ πηγούνι τους καὶ τὸ σκέπαζαν. Τὰ ροῦχα τους ἦταν στενὰ καὶ τὰ παπούτσια τους πολὺ μυτερά. Κάτω ἀπὸ τὸ μπράτσο του κάθε Ἀπίστευτος κρατοῦσε ἐκεῖνο ποὺ ἀποκαλοῦσε «δύναμί» του ἕνα πελώριο ρόπαλο, ποὺ τὸ χρησιμοποιοῦσε καὶ γιὰ μπαστούνι.

Τέτοιους τύπους συναντοῦσε κανεὶς ἀναρίθμητους στὶς συγκεντρώσεις, στὰ θέατρα καὶ στὶς δεξιώσεις.

● **Οἱ χαρτορίχτρες βασίλευαν στὸ Παρίσι**

Ἐκεῖνο ποὺ χαρακτήριζε τὴν ἐποχὴ τοῦ Ντιρεκτουὰρ ἦταν ἡ εὐπιστία στὰ πιὸ ἀπίθανα πράγματα. Ὅλοι, ὅσοι εἶχαν τὸν τρόπο τους, ἔπρεπε μιὰ φορὰ τουλάχιστον τὴν ἑβδομάδα, νὰ ἐπισκεφθοῦν τὶς καφετζοῦδες καὶ τὶς χαρτορίχτρες ποὺ καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ φύλα εἶχαν κατακλύσει σὰ μυρμήγκια τὸ Παρίσι. Οἱ μετὰ Χριστὸν αὐτοὶ προφῆται ἔκαναν πραγματικὲς περιουσίες.

Ὅπως ἦταν φυσικό, μεγάλη κυκλοφορία εἶχαν τότε τὰ μυθιστορήματα φρίκης καὶ τρόμου ἢ ἐκείνα, ποὺ εἶχαν θέματα ὑπερφυσικά. Τὰ μυθιστορήματα αὐτὰ εἶχαν μιὰ ἀτμόσφαιρα κατάλληλη γιὰ τὴ δράσι κάθε εἴδους ἀπατεώνα.

Σὲ μιὰ τέτοια κατάστασι, μὲ τόση μικρὴ ἐμπιστοσύνη στὸ νόμισμα, μὲ τὴν ἔλλειψι πολλῶν εἰδῶν, τὸ μόνο ἐμπόριο ποὺ ἀνθοῦσε ἦταν ἡ μαύρη ἀγορὰ καὶ οἱ δουλειὲς «τοῦ ποδαριοῦ». Μαύρη ἀγορὰ στὸ χρυσάφι, τὸ ἀσήμι, τὸ σιτάρι, τὰ δέρματα, τὰ ὑφάσματα καὶ γενικὰ τὰ εἴδη πρώτης ἀνάγκης. Ἡ ζωὴ ἦταν πανάκριβη, οἱ τιμὲς σὲ τεράστια ὕψη. Κι' ὅμως, σὲ καμμιὰ ἐποχὴ δὲν ἔπαιζαν τόσο, δὲν χόρευαν τόσο πολὺ κι' ἀσυγκράτητα, δὲν γλεντοῦσαν τόσο. Ποτὲ δὲν εἶχαν ἀγαπήσει τόσο τὸ λούσο, τὰ ὡραῖα ἔπιπλα, τὰ φαντασταχερὰ ὑφάσματα, τὰ χτυπητὰ χρώματα. Σπαταλοῦσαν τὰ λεφτὰ μὲ τὴν ἴδια εὐκολία ποὺ τὰ κέρδιζαν.

● **Κι' οἱ γυναῖκες...**

Μιλήσαμε ὡς τώρα γιὰ τοὺς ἄνδρες. Ὅπως ἦταν φυσικὸ εἶχε καὶ τὸ γυναικεῖο φύλο τὶς «ἀπίστευτές» του, ποὺ τὶς εἶχαν, ὅπως εἴπαμε, κολλήσει τὸ παρατσούκλι «Θαυμάσιες». Κι' ἦταν στ' ἀλήθεια θαυμάσιες, γιατὶ ἦταν ὄμορφες, ἦταν τρελλές, σπάταλες κι' ὑπέροχα ἀνώφελες.

Τεράστια ἦταν τὰ ποσὰ ποὺ σπαταλοῦσαν γιὰ τὶς τουαλέτες τους. Τὰ φορέματά τους ἦταν καταπληκτικὰ ἔξωμα, μὲ πελώρια ντεκολτέ, ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικὰ διαφανῆ: φτιάχνονταν ἀπὸ τὸ πιὸ λεπτὸ τοῦλι.

● **Ἡ γκαρνταρόμπα μιᾶς «Θαυμάσιας»**

Ἀξίζει φυσικὰ τὸν κόπο νὰ δώσουμε μιὰ περιγραφὴ τῆς γκαρνταρόμπας μιᾶς «Θαυμάσιας». Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἔξωμα καὶ ντεκολτὲ φορέματα, ποὺ ἀναφέραμε, πρέπει ἰδιαίτερα νὰ μιλήσουμε γιὰ τὶς κάλτσες Γιατὶ οἱ Θαυμάσιες φοροῦσαν κάλτσες, ἀλλὰ μόνο σὲ τρία χρώματα : ἄσπρες, ρὸζ καὶ χρώματος σάρκας. Τὸ ἀξιοπερίεργο εἶναι ὅτι οἱ κάλτσες αὐτὲς κρατιόντουσαν στοὺς μηροὺς χωρὶς καλτσοδέτες, γιατὶ ἦταν κατασκευασμένες κατὰ ἕναν εἰδικὸ τρόπο: κολλοῦσαν μὲ εἰδικὴ κόλλα στὸ δέρμα κι' ὅταν τὶς τραβοῦσαν οἱ γυναῖκες γιὰ νὰ τὶς βγάλουν, — ὅταν τὶς ξεκολλοῦσαν μᾶλλον — ἦταν πιὰ γιὰ πέταμα. Τὰ παπούτσια ποὺ ἦταν σὰν τὰ σημερινὰ παντοφλέ, καὶ τὰ ἔλεγαν τότε «νακαρά», συμπλήρωναν τὴν τουαλέτα τῆς γυναίκας καὶ δὲν ἔμενε γιὰ νὰ ὁλοκληρωθῆ ἡ κομψότητα, παρὰ τὸ καπέλο. Κι' αὐτὸ ἐπίσης ἔπρεπε νὰ κάνῃ ἐντύπωσι. Ἔτσι, στὸν τομέα αὐτὸν ἡ ἐπινοητικότητα ἦταν ἀπέραντη. Ἔβλεπε κανεὶς καπέλα μὲ τὰ πιὸ παράξενα καὶ πιὸ καταπληκτικὰ σχήματα, πελώρια πολλὲς φορές. Γιὰ νὰ συγκρατηθῆ ἕνα τέτοιο καπέλο δενόταν κάτω ἀπὸ τὸ πηγούνι.

● **Παράξενα καλλυντικὰ**

Οἱ Θαυμάσιες τρελλαίνονταν γιὰ τὰ ἀρώματα. Τὰ ἀρώματα τὰ ἀγόραζαν τότε ἀπὸ τὰ κομωτήρια. Κι' ἴσως σὲ καμμιὰ ἄλλη ἐποχὴ δὲν βρίσκει κανεὶς τόσο πλοῦτο ἀρωμάτων καὶ καλλυντικῶν, ὅσο τὴν ἐποχὴ τοῦ Ντιρεκτουάρ. Τὰ ὀνόματα τῶν καλλυντικῶν καὶ τῶν ἀρωμάτων προκαλοῦν τὸ χαμόγελο σήμερα μὲ τὶς παράξενες καὶ πολλὲς φορὲς διόλου ρωμαντικὲς ὀνομασίες τους. Νὰ μερικά: Ξύδι τῶν τεσσάρων κλεφτῶν !, Νερὸ τῆς Οὐγγαρίας, Μοσχολίβανο τῆς Ἀνατολῆς, Μόσχος τῆς Ἀραβίας, Φθινοπωρινὴ Σμύρνα, Γιασεμὶ τῆς Ἱσπανίας, χώρια τὸ ροδόνερο, οἱ πούδρες, τὰ γαλακτώματα, τὸ καρμίνιο γιὰ τὰ μάτια κ.λ.π.. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ προκαλεῖ τὴν περιέργεια εἶναι ὅτι ἀπαραίτητα ἀξεσουὰρ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἦταν μιὰ... ξύστρα γιὰ τὴ γλώσσα, ...μιὰ ξύστρα γιὰ τὴν πλάτη, ὀδοντογλυφίδες καὶ ἀρωματισμένα γάντια!

Μιὰ Θαυμάσια ἔπρεπε νὰ εἶναι ὄμορφη καὶ νὰ κυριαρχῆ ὅπου πήγαινε. Γι' αὐτὴν συσσωρεύονταν ἢ ἐξατμίζονταν περιουσίες ὁλόκληρες.

● **Κι' ὁ ἔρωτας ἕνα παιχνίδι...**

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ περίοδο αὐστηρῶν περιορισμῶν, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Τρομοκρατίας, ἦταν φανερὸ ὅτι θὰ ἐκδηλωνόταν ἡ ἀντίδρασι πολὺ πιὸ ἰσχυρὴ στὸν ἐρωτικὸ τομέα.

Γενικά, τὴν ἐποχὴ τοῦ Ντιρεκτουάρ, ἡ ἐλευθερία τῶν ἠθῶν ἦταν μεγάλη. Ἀπίστευτοι καὶ Θαυμάσιες παντρεύονταν δέβαια, ἀλλὰ καὶ ξεπαντρεύονταν μὲ τὴν ἴδια εὐκολία. Ὅσο γιὰ τὰ παιδιά, τὰ παρατοῦσαν ἀπλούστατα στὸ δρόμο. Τοὺς ἦταν βάρος κι' ἐμπόδιο στὴν ἄσωτη καὶ σπάταλη ζωὴ ποὺ ἔκαναν.

Ἡ ζωή τους ἦταν ἕνα ξέφρενο κυνήγι μιᾶς ἀπατηλῆς εὐτυχίας. Στὸ διαρκὲς αὐτὸ κυνήγι τὸ παιχνίδι ἀποτελοῦσε ἕνα εἶδος ξεκουράσματος. Ἔπαιζαν ὅλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Τὰ χαρτιὰ καὶ τὰ ζάρια κυριαρχοῦσαν παντοῦ. Ἔβαζαν ἐπίσης μεγάλα ποσὰ σὲ στοιχήματα, σὲ λαχεῖα, σὲ ὑποπτες ἐπιχειρήσεις. Αὐτὲς οἱ τελευταῖες ἦταν κάτι τὸ συνηθισμένο. Δὲν ἦταν λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ πουλοῦσαν τοεῖς ἢ τέσσερις φορὲς τὸ ἴδιο ἐμπόρευμα. χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ ἐπέμβῃ ἡ δικαιοσύνη. Οἱ

Ἐκεῖνος: Ζακέτα μὲ μεγάλα πέτα, ἐφαρμοστὴ κυλότα καὶ κάλτσες. Ἐκεῖνη: Τουνίκ καὶ σανδάλια.

τὸ φάϊδ - ὁ - κλὸκ τῶν Ἄγγλων. Καὶ ὅπως καὶ οἱ Ἄγγλοι : ἕνα τσάϊ δυνατό, μὲ ψητὰ λουκάνικα, ψητὸ χοιρινό, σαλάτα καὶ τηγανητές. Καὶ γιὰ νὰ ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς κοινοὺς θνητοὺς, φρόντιζαν νὰ προφέρουν τὸ «ρ» κατὰ τὸ νάγγλικό τρόπο.

● **Δεξιώσεις, χοροί...**

Οἱ δεξιώσεις — ὅπου κανονίζονταν ταυτόχρονα καὶ οἱ ἐμπορικὲς δουλειὲς — δὲν γίνονταν μόνο στὰ ἰδιωτικὰ σαλόνια. Οἱ τόποι ποὺ γίνονταν κατὰ προτίμησι οἱ συναντήσεις ἦταν τὰ τριάντα δύο θέατρα καὶ οἱ ἑξακόσιες σαράντα χορευτικὲς αἴθουσες τοῦ Παρισιοῦ.

Τὸ μέγαρο τῶν Ἠλυσίων — μέσα στὸ ὁποῖο εἶχε μείνει ἄλλοτε ἡ μαρκησία Πομπαδούρ — ἦταν νοικιασμένο ἀπὸ κάποια Ὀβὺν καὶ δὲν ἦταν πιὰ παρὰ ἕνα εἶδος ἐμποροπαζαριοῦ, ἕνα μεγάλο ταβερνεῖο, ὅπου χόρευαν ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ βάλς — χορὸ ποὺ τότε εἶχε ἔρθει ἀπὸ τὴν Αὐστρία. Κάθε Ἀπίστευτος ἐρχόταν στὰ Ἠλύσια μὲ δύο - τρία πλεχτὰ ὑπὸ μάλης. Καὶ αὐτὸ γιατὶ ἄλλαζε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χοροῦ, ποὺ γινότανε μουσκίδι στὸν ἱδρώτα. Ἔτσι, ὁ κῆπος τοῦ μεγάρου ἔδινε τὴν ἐντύπωσι πλυντηρίου γιατὶ οἱ Ἀπίστευτοι ἄπλωναν τὰ μάλλινα γιὰ νὰ στεγνώσουν πάνω στοὺς θάμνους καὶ τὰ δένδρα. Κι' οἱ Θαυμάσιες δὲν πήγαιναν πίσω στὸ χορό. Κι' ἦταν τόσο διαφανεῖς οἱ τουαλέτες τους ποὺ δὲν ἔκρυβαν σχεδὸν τίποτα.

● **Χόρευαν ὥς καὶ στὰ μοναστήρια καὶ τὰ νεκροταφεῖα!**

Χόρευαν, λοιπόν, οἱ νεόπλουτοι καὶ οἱ φίλες τους ἀκατάπαυστα, ὅλη τὴ νύχτα, χωρὶς νὰ πάρουν ἀνάσα. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἐξ ἄλλου, ὁ κόσμος ἔπινε πολύ, ἀκόμα καὶ οἱ γυναῖκες. Στὰ διαλείμματα τῶν χορῶν κατέβαζαν ὁλόκληρα ποτήρια λικέρ. Μετὰ τὸ χορὸ οἱ καβαλιέροι πρόσφεραν στὶς ντάμες του παγωτά, γιατὶ στοὺς κήπους τοῦ μεγάρου εἶχε ἐγκατασταθῆ ὁ περίφημος γιὰ τὰ παγωτά του Γκαρέν.

Κι' οἱ ἄλλες ὅμως αἴθουσες χοροῦ δὲν διέφεραν ἀπὸ κεῖνες τοῦ μεγάρου τῶν Ἠλυσίων, μόνο ποὺ ἦταν μικρότερες. Καὶ μέσα σ' αὐτὲς τὸ ἴδιο θέαμα ἀντίκρυζε κανείς. Ὑπῆρχαν ἑξ ἄλλου, αἴθουσες χοροῦ στὰ πιὸ ἀπίθανα μέρη. Τὰ κυριώτερα μοναστήρια, ὅπως τῶν Καρμηλιτῶν, τῶν Θυγατέρων τῆς Παρθένου Μαρίας, τὸ Σεμινάριο τοῦ Ἁγίου Σουλπικίου, ἀκόμα κι' ἕνα νεκροταφεῖο εἶχαν γίνει χορευτικὰ κέντρα κι' ἡ ὀρχήστρα ἔπαιζε στὸ ἴδιο μέρος, ποὺ πέντε χρόνια προτήτερα, σεβαστὸς ἀριθμὸς παπάδων εἶχε ἐκτελεσθῆ.

● **Φαγητὰ μὲ τὴν ὥρα !**

Παγωτά, χορός, λικέρ. Ὕστερα ἀπ' αὐτὰ φυσικὸ ἦταν ν' ἀνοίγῃ ἡ ὄρεξι. Μὰ ἐπειδὴ ὑπῆρχε ὅπως εἴπαμε, ἔλλειψι τροφίμων, τὰ ἑστιατόρια σέρβιραν κι' αὐτὰ μὲ τιμὲς μαύρης ἀγορᾶς. Τὸ περίεργο ὅμως εἶναι ὅτι ἔδιναν φαγητὰ μὲ τὴν ὥρα! Μποροῦσε κανεὶς νὰ καταβροχθίσῃ ὅ,τι ἤθελε, ὄχι φανερὰ δέβαια, ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ πληρώνῃ γιὰ ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα! Πλήρωναν ἔτσι μαυραγορίτικες τιμὲς γιὰ φαγητὰ μισῆς, μιᾶς ἢ ἀκόμα καὶ δυὸ ὡρῶν.

Στὶς καθημερινὲς αὐτὲς διασκεδάσεις οἱ Ἀπίστευτοι πρόσθετανκι' ἄλλες, πιὸ ἀσυνήθιστες, πιὸ φανταχτερές. Ἐπιζητοῦσαν μὲ παραφροσύνη σχεδὸν τὴν πρωτοτυπία. Τὰ διάφορα κέντρα συναγωνίζονταν ποιό θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερο θέαμα. Στὸ μέγαρο τῶν Ἠλυσίων, ἡ Ὀβὺν εἶχε τὴν ἔμπνευσι μιὰ μέρα νὰ προσκαλέσῃ ἕναν Τοῦρκο. Ἕναν ἀληθινὸ Τοῦρκο, τῆς τότε ὀθωμανικῆς πρεσβείας ντυμένο μὲ σαρίκι, φέσι καὶ τὴν ἐθνική του ἐνδυμασία, ποὺ μαζεύοντανκαὶ τὸν κύτταζαν ὅλοι σὰν ἕνα παράξενο ἄγριο ζῶο.

● **Ἡ συναυλία τῶν γάτων**

Μιὰ ἐξαιρετικὰ δημοφιλὴς ἀτραξιὸν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν τὸ κοντσέρτο τῶν «νιαουρισμάτων». Στὸ κούφωμα ἑνὸς κλαβεσὲν — ὡς γνωστό, τὸ κλαβεσὲν ἦταν ὁ πρόδρομος τοῦ πιάνου — ἔκλειναν καμμιὰ εἰκοσαριὰ γάτους. Τὰ πλήκτρα τοῦ κλαβεσὲν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς ἰσάριθμες αἰχμὲς καὶ ἔτσι μόλις οἱ διασκεδάζοντες τὰ πατοῦσαν, οἱ αἰχμὲς κεντοῦσαν τοὺς γάτους. Ἀρχιζε τότε μιὰ φοβερὴ συναυλία νιαουρισμάτων, ποὺ προκαλοῦσε τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν συγκεντρωμένων. Στὸ ξενοδοχεῖο Μπιρὸν εἶχαν κάνει τὴν ἐμφάνισί τους, ἐξ ἄλλου, οἱ πρῶτες ἐξωτικὲς ἀτραξιόν: ἕνα γκρούπ ἀπὸ μισόγυμνες νεαρὲς ἀραπίνες, ποὺ χόρευαν κάτω ἀπὸ τοὺς ἤχους τάμ - τάμ. Καὶ τὸ «κλοῦ» τῆς βραδυᾶς ἦταν ὁ «ἀστρονα ύτης» Ζὰκ Γκαρνὲν ποὺ ὑψωνόταν σ' ἕνα ἀερόστατο κι' ἄναβε ρουκέτες, ἐνῶ τὸ πλῆθος ἀπὸ κάτω χειροκροτοῦσε μέσα σὲ παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ.

● **Τὸ Παλαὶ-Ροαγιάλ, πρωτεύουσα τοῦ Παρισιοῦ**

Ἄπειρο πλῆθος βρισκόταν κάθε βράδυ στὸ Παλαὶ - Ροαγιὰλ, τὴν ἄλλοτε διαμονὴ τῶν πριγκήπων τῆς Ὀρλεάνης. Ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὶς ἀπῖδες του, εἶχαν ἀνοίξει τὰ πιὸ ἀπίθανα μαγαζιά, μικρὰ θέατρα, χαρτοπαίγνια καὶ στὸ βάθος, κοντὰ στὸ Μέγαρο τῆς Ἰσότητος, ὅπως λεγόταν, πουλοῦσαν τὶς ὡραιότερες τοπέλες τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ναβάρας.

Ὕστερα ἤταν καὶ τὰ καφενεῖα τοῦ Παλαὶ - Ροαγιὰλ. Ἐκεῖ δὲν ἤταν καθόλου εὔκολο νὰ βρῆ κανεὶς θέσι. Μερικὰ μάλιστα ἀπὸ τὰ καφενεῖα αὐτὰ ἤταν κέντρα πολιτικῶν συνωμοσιῶν. Σύγχαζαν ἐκεῖ διάφοροι ἐμιγκρέδες ποὺ εἶχαν γυρίσει στὴ Γαλλία καὶ ἤθελαν τὴν παλινόρθωσι τῆς μοναρχίας...

*

Αὐτὴ ἦταν ἡ ἐποχὴ τοῦ Ντιρεκτουάρ, ποὺ ἡ μόδα του ἀνέζησε στὶς ἡμέρες μας. Ἕνας κόσμος ἀσυνάρτητος, ποὺ εἶχε ἔρθῃ ἀπὸ μιὰ τρομερὴ ἐπαναστατικὴ περίοδο καὶ εἶχε ριχτῆ ξέφρενος στὶς διασκεδάσεις καὶ τὰ γλέντια, σὰ νὰ ἤθελε ν' ἀνακτήσῃ τὸν χαμένο καιρό. Μὰ οἱ ἐποχὲς τῶν ἐξωφρενισμῶν εἶναι πάντα σύντομες. Οἱ Ἐνκρουαγιάμπλ κι' οἱ Μερβεγιὲζ ἐξαφανίστηκαν ἔπειτα ἀπὸ λίγον καιρό, ἀπότομα, ὅπως ἀπότομα εἶχαν κάνει τὴν ἐμφάνισί τους . . .

Γκὺ Μπατὲς

Ἄλλα ντυσίματα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ντιρεκτουάρ. Οἱ γυναῖκες φοροῦν τουνίκες καὶ σάλια κι' ἔχουν φτερὰ στρουθοκαμήλου στὰ μαλλιά... Οἱ ἄνδρες φοροῦν ρεντιγκότες ἢ κοντὲς ζακέτες σπὸρ καὶ ψηλὰ καπέλα. Ἔχει γίνει τῆς μόδας τὸ πατινὰζ πάνω στὸν πάγο κι' ἄλλες τρέλλες σὰν ἀντίδρασι στὴν ἀνάμνησι τῆς Τρομοκρατίας.

Ἐκεῖνη: Ἀρχαῖο ἑλληνικὸ χτένισμα τουνὶκ καὶ σανδάλια. Ἐκεῖνος: τεράστια γραβάτα, μαλλιὰ περίεργα.

Ἄννα-Μανταλένα Μπάχ

ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΟΦΥΙΑ

ΤΗΝ ΑΥΓΗ τῆς 29 Ἰουλίου 1750, ὁ μεγάλος Ἰωάννης - Σεβαστιανὸς Μπὰχ ἐγκατέλειπε τὴ ζωὴ καί, συγκεντρωμένα γύρω ἀπὸ τὸ νεκρικὸ κρεβάτι του, τὰ παιδιά του ἐψάλλαν μὲ χαμηλὴ φωνὴ τὸ φινάλε τοῦ «Κατακλυσμοῦ». Ὑπάκουαν ἔτσι σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες θελήσεις τοῦ πατέρα τους. «Ὅταν θὰ πεθάνω, θὰ τραγουδήσετε σὲ τετραφωνία, τὸ φινάλε τοῦ Κατακλυσμοῦ».

Γιατί τὸν «Κατακλυσμό», ἀναρωτήθηκαν καὶ ὄχι, π.χ., τὸ «Ἰδού με μπροστὰ στὸν θρόνο Σου; Ἀλλὰ ἐνῶ ὁ Γκότφρεντ, ὁ Λίσεν, ὁ Κρίστιαν καὶ ἡ Δωροθέα τραγουδοῦσαν αὐτὴ τὴ μελωδία, ἡ Ἄννα - Μανταλένα, ἡ γυναίκα του, σὲ ἕνα πλαϊνὸ δωμάτιο συλλογιζόταν... ἀναπολοῦσε τὴν περασμένη ζωή...

*

ΗΞΕΡΕ καλὰ ἐκείνη, γιατί ὁ Σεβαστιανὸς εἶχε διαλέξει αὐτὸ τὸ κομμάτι ἀνάμεσα σὲ τόσα ἄλλα. Αὐτὴ ἡ μουσικὴ δὲν ἦταν τῆς ἀγάπης τους; Ξανάζλεπτε τὸν ἑαυτό της τριάντα χρόνια πρίν, σ' ἕνα δρόμο τοῦ Ἀμβούργου ὁλόλευκο ἀπὸ τὸ χιόνι, κάτω ἀπὸ ἕναν ἥλιο ποὺ εἶχε τὸ χρώμα τοῦ πορτοκαλιοῦ. Ἡ θεία της Φρίντα, ὅπου ἔμενε γιὰ λίγον καιρὸ μαζὶ μὲ τὸν πατέρα της, τῆς εἶχε πῆ! «Ἀντὶ νὰ ὀνειροπολῆς κοντὰ στὴ σόμτα. δὲν πᾶς νὰ ἐπισκεφθῆς τὴν παλὴ ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ποὺ εἶναι ἕνα θαῦμα γοτθικῆς τέχνης;» Ἡ Ἄννα - Μανταλένα ὑπάκουσε, ἀνέβαινε τώρα τὰ παγωμένα σκαλοπάτια τοῦ ναοῦ καὶ ἀνοίγοντας τὴν πόρτα, προχωροῦσε μέσα στὸ σκοτάδι.

Τὸ ἀρμόνιο ἔπαιζε, εὐχάριστη ἔκπληξι!... Εὐχάριστη, αὐτὴ ἡ μουσική; Ὄχι, σχεδὸν τρομακτικὴ μὲ τοὺς δυνατοὺς ἤχους της. Ἡ Ἄννα-Μανταλένα δὲν σκεπτόταν πιὰ νὰ κυττάξῃ τὰ γοτθικὰ γλυπτὰ οὔτε τὰ περίφημα «βιτράϊγ».

Εἶχε καθήσει, εἶχε πέσει μάλλον σὲ μιὰ καρέκλα, μὲ τὸ κεφάλι της μέσα στὰ χέρια της.

Πόση ὥρα ἔμεινε ἔτσι; Δέκα λεπτά; Μιὰ ὥρα; Ἀργά, πάνω ἀπ' αὐτὸν τὸ χείμαρρο τῶν ἤχων ὑψώθηκε μιὰ μελωδία ποὺ ἔμοιαζε μὲ φτερούγισμα περιστεριοῦ. Μελωδία ἀγνή, ἁπλῆ, σχεδὸν παιδιαστικη, ὅπως θὰ τραγουδοῦσε μιὰ μητέρα πλάϊ στὴν κούνια τοῦ παιδιοῦ της, καὶ φαινόταν αὐτὸ τὸ τραγοῦδι νὰ σαγηνεύῃ τὰ μανιασμένα κύματα.

Ἡ σιγὴ ποὺ ἀκολούθησε ξύπνησε τὴν Ἄννα-Μανταλένα ὅπως ξυπνάει κανεὶς ἀπὸ ἕνα ὄνειρο. Τόλμησε νὰ ὑψώσῃ τὰ μάτια της πρὸς τὸ ἁρμόνιο ποὺ τὸ φώτιζε ἡ τρεμάμενη φλόγα ἑνὸς κεριοῦ. Ἀκούστηκε τὸ κλείσιμο ἑνὸς ἀναλογίου καὶ μιὰ σκιὰ ὑψώθηκε στὸ βάθος ἀπὸ τὸ ξύλινο καφασωτό. Ἡ κοπέλλα δὲν θὰ παραξενευόταν, ἂν ἔβλεπε νὰ ἐμφανίζεται ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ. Μὰ ἦταν ἕνας ἄνθρωπος ὅμοιος μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ψηλὸς καὶ λίγο παχὺς μὲ μιὰ μεγάλη ξανθειὰ περούκα. Μὲ ἕνα τετράδιο συνηθισμένο μουσικῆς κάτω ἀπ' τὸ μπράτσο προχώρησε ἔως τὰ κάγκελα καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔμεινε σκυμμένος, ἐρευνώντας μὲ τὸ βλέμμα τὸ σκοτάδι τοῦ ναοῦ. Ἡ Ἄννα Μανταλένα φοβήθηκε ξαφνικὰ καὶ ἔσπευσε πρὸς τὴν ἔξοδο. Ἐνῶ ξαναγύριζε στὸ σπίτι τῆς θείας της ἄκουε μέσα της αὐτὸν τὸν οὐράνιο σκοπὸ ποὺ τῆς ἔλεγε λόγια ἐλπίδας καὶ ἀγάπης.

Ἡ θεία Φρίντα τῆς ἄνοιξε τὴν πόρτα.

— Λοιπόν, Μανταλένα, ἐπισκέφθηκες τὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης;

— Ναί. Κάποιος ἔπαιζε ἐκεῖ ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο. Μὰ τί ὡραῖα ποὺ ἔπαιζε, πρόσθεσε κοκκινίζοντας. Λὲς καὶ τὸν ἐνεψύχωνε μιὰ θεία ἔμπνευση!

— Τί ἐνθουσιασμός, μικρή μου Μανταλένα! Μ' ἀρέσει νὰ σ' ἀκούω νὰ μιλᾶς ἔτσι!...

Ὁ πατέρας της, ποὺ ἦταν κοντὰ στὴ φωτιά, ἔδειξε ἐνδιαφέρον:

— Ἴσως νὰ ἦταν ὁ Ἰωάννης Σεβαστιανὸς Μπάχ! Ξέρω ὅτι ἑτοιμάζει ἕνα κοντσέρτο καὶ ὅτι θὰ τὸ ἐκτελέση ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Οἱ μέρες πέρασαν. Ἡ Μανταλένα ξαναπῆρε μαζὶ μὲ τὸν πατέρα της τὸ δρόμο τοῦ Βαϊσσενφελς ἐπαναλαμβάνοντας πάντοτε μέσα της τὴ μελωδία ποὺ τῆς εἶχε κάνει τόση ἐντύπωσι. Δὲν εἶχε δῆ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰωάννου Σεβαστιανοῦ Μπάχ. Μόλις εἶχε διακρίνει μιὰ ἀόριστη σιλουέτα. Ὅμως αὐτὴ ἡ μουσικὴ τῆς εἶχε ἀποκαλύψει μιὰ ψυχή, μιὰ ψυχὴ δυνατή, τρυφερὴ καὶ ταυτοχρόνως βαθειὰ εὐλαβική.

Ἡ ἄνοιξι ἦρθε κι' ἕνα πρωΐ (ἀχ! αὐτὸ τὸ πρωϊνό, μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια, πόσο εἶχε μείνει ὁλοζώντανο μέσα της), ἐνῶ ἡ Μανταλένα ἑτοιμαζόταν νὰ μπῆ στὸ σαλόνι γιὰ νὰ βάλῃ στὰ βάζα μαργαρίτες, ἡ μητέρα της τὴ σταμάτησε :

— Μιὰ στιγμή, Μανταλένα... Μέσα εἶναι ὁ κύριος Μπὰχ μὲ τὸν πατέρα σου. Ἀνέβα στὸ δωμάτιό σου καὶ χτενίσου λίγο. Νομίζω ὅτι θὰ ἤθελαν νὰ τοὺς τραγουδήσῃς.

Ἡ Μανταλένα πέταξε τὰ λουλούδια πάνω στὸ τραπέζι τοῦ χώλ καὶ ἀνέβηκε τρέχοντας στὸ δωμάτιό της. Ὁ Ἰωάννης - Σεβαστιανὸς Μπάχ! Σὲ λίγες στιγμὲς θὰ βρισκόταν μπροστά του! Θὰ ἔπρεπε νὰ τοῦ μιλήσῃ. Νὰ τοῦ τραγουδήσῃ ἐνῶ ἐκεῖνος θὰ τὴ συνώδευε στὸ κλαβεσέν. Ἔκανε τὴ σκέψι νὰ τὸ σκάσῃ, νὰ τρέξῃ στὴν ἔξοχή, ὅπως εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, μὰ ἡ φωνὴ τῆς μητέρας της ἀκούστηκε κιόλας στὴ σκάλα:

— Μανταλένα, εἶσαι ἕτοιμη; Κατέβα γρήγορα . . .

Κατακόκκινη, ἔβγαλε ἀπὸ τὴ ντουλάπα της μιὰ κορδέλλα, ἔδεσε τὰ ὁλόξανθα μαλλιά της, σκούπισε τὰ μάνουλά της ποὺ εἶχαν ἰδρώσει ἀπὸ τὴν πολλὴ ζέστη τῆς ἀπριλιάτικης αὐτῆς μέρας. Ὁ πατέρας της ἐρχόταν νὰ τὴν προϋπαντήσῃ:

— Κάνε γρήγορα... Ὁ κύριος Μπὰχ δὲν ἔχει καιρὸ νὰ περιμένῃ. Πρέπει νὰ πάρῃ τὸ μεσημέρι τὸ ἁμάξι γιὰ τὴ Λειψία.

Καὶ τὴν ἔσπρωξε μπροστά του, ἀναγγέλλοντας :

— Τὸ ἀηδόνι μας...

Σὰν τὸ πιὸ ἀνόητο κορίτσι ἡ Ἄννα - Μανταλένα προχώρησε, ἔκανε μιὰ ἀδέξια ὑπόκλισι. Ἡ φωνὴ τοῦ κυρίου Μπὰχ ἦταν βαρειά, ἐγκάρδια. Τῆς μιλοῦσε ὅπως ἕνας καθηγητὴς μουσικῆς μιλάει στὴ μαθήτριά του.

— Ὁ πατέρας σου (τῆς μιλοῦσε στὸν ἑνικὸ σὰ νὰ ἦταν ἀκόμη κοριτσάκι) μοῦ εἶπε ὅτι τραγουδᾶς καλά.. Ἄς τὸ δοῦμε.

Κάθησε στὸ κλαβεσέν, ἄνοιξε ἕνα βιβλίο μὲ ἰταλικὲς μελωδίες. Ἐνῶ ἔψαχνε νὰ βρῆ κάτι εὔκολο, ἐκείνη ἀποτόλμησε νὰ τὸν κυττάξῃ. Δὲν ἦταν πιὰ πολὺ νέος. Θὰ ἦταν καμμιὰ τριανταπενταριὰ ἐτῶν. Ψηλός, μὲ φαρδεῖς ὤμους, γεροπως καὶ ἡ μουσική του. «Ἕνας βράχος!» σκέφτηκε ἡ Μανταλένα.

Ἡ Μανταλένα παραξενεύτηκε ποὺ μπόρεσε νὰ τραγουδήσῃ καὶ μάλιστα καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Τὸ παίξιμό του στὸ κλαβεσὲν ἦταν τόσο διαφορετικὸ ἀπὸ τοῦ πατέρα της! Ὅταν τελείωσε, ἐκεῖνος τῆς εἶπε ἁπλά:

— Ἔχεις αὐτὶ καὶ ξέρεις νὰ τραγουδᾶς... Ἦταν ἕτοιμη ν' ἀπαντήσῃ: «Καὶ σεῖς ξέρετε νὰ παίζετε...», μὰ δὲν τόλμησε.

Ὁ Μπὰχ σηκώθηκε καὶ ἑτοιμάστηκε νὰ φύγῃ. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἡ Μανταλένα βρέθηκε πολὺ κοντά του. Μιὰ παράξενη ἐπιθυμία τὴν κυρίευσε νὰ μιλήσῃ, ἐνῶ ἡ ἀγνὴ μελωδία ποὺ εἶχε ἀκούσει στὸ Ἀμβούργο ξεναζωντάνευε μέσα στ' αὐτιά της. Ἐκεῖνος φάνηκε νὰ διστάζῃ νὰ φύγῃ, ὅστε εἶπε ἀπότομα:

— Ἄς πηγαίνω! Τὸ ἁμάξι δὲν θὰ μὲ περιμένῃ !

Ἡ Μανταλένα ἀγνοοῦσε ὅτι στὴ σύντομη αὐτὴ στιγμὴ σιωπῆς, ὁ Ἰωάννης - Σεβαστιανὸς Μπὰχ εἶχε ἀποφασίσει νὰ τὴν παντρευτῆ.

Ἡ ἰδέα τοῦ γάμου δὲν εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ μυαλὸ τῆς κοπέλλας. Ἐκεῖνος ἦταν τριαντατεσσάρων ἐτῶν καὶ αὐτὴ δεκαεννιά. Ἦταν χῆρος μὲ τέσσερα παιδιά. Γιὰ νὰ κρατήση ἕνα τέτοιο σπιτικό, θὰ τοῦ χρειαζόταν μιὰ νοικοκυρὰ ποὺ νὰ ξέρῃ νὰ ράβῃ, νὰ μαγειρεύῃ καὶ νὰ εἶναι καὶ μαμά. Ἀλλὰ αὐτὴ εἶχε ζήσει σὰν πουλί, ποὺ ἤξερε μόνο νὰ κελαϊδᾶ. Μόλις καὶ ἤξερε νὰ κρατάῃ τὴ βελόνα καὶ νὰ φτιάνῃ μιὰ ὁμελέτα. Ἀλλὰ κυρίως ἦταν μιὰ μέτριαι κοπελλίτσα, ὄχι πολὺ ὁμορφη, οὔτε πολὺ μορφωμένη ὅπως ἑκατομμύρια ἄλλες κοπέλλες στὴ Γερμανία καὶ ἐκεῖνος ἦταν μιὰ μεγαλοφυΐα. Αὐτὸ ψιθύριζε ὁλος ὁ κόσμος: «Εἶναι Ἰσότιμος μὲ τὸν μεγάλο Χαΐντελ.

*

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ εἶχαν περάσει ἀπὸ τότε. Ὁ Σεβαστιανὸς ἀναπαύοταν ἀκίνητος, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα πάνω στὴν ἀνοιχτὴ βίβλο του.

Ποιά γυναίκα εἶχε ζήσει πιὸ εὐτυχισμένη ἀπ' αὐτήν; Ἄ, φυσικά, εἶχε γνωρίσει οἰκονομικὲς στενοχώριες, ἀρρώστειες. Ἑπτὰ ἀπὸ τὰ δεκατρία της παιδιὰ εἶχαν πεθάνει. Αὐτὰ ἦταν δοκιμασίες τοῦ Θεοῦ. Μὰ ἡ Ἄννα - Μανταλένα Μπὰχ δὲν σκεπτόταν τὶς δοκιμασίες ποὺ εἶχε περάσει. Ξαναζοῦσε τὰ τριάντα χρόνια τῆς συζυγικῆς ζωῆς καὶ τὸ ξαφνικὸ κενὸ τοῦ θανάτου καὶ ἔστερνε πρὸς τὴν ἄβυσσό του ὅλες τὶς εὐχάριστες καὶ θλιβερὲς εἰκόνες, τὰ γέλια καὶ τὰ δάκρυα: τὶς κυριακάτικες ἐκδρομὲς τοῦ καλοκαιριοῦ, τὶς νύχτες ποὺ ἐκεῖνος ξυπνώντας ἀπὸ τὰ κλάματα ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ ἔπαιρνε τὸ μωρὸ στὴν ἀγκαλιά του καὶ τοῦ σιγοτραγουδοῦσε ἕνα τραγούδι. Ἀλλὰ καμμιὰ φορὰ μιὰ φούγκα πού, μετὰ ἀπὸ μερικοὺς δισταγμούς, ἄκουσόταν στὸ κλαβεσὲν σὰν οὐράνιος ρυθμός, ἢ ἕνα χορικὸ ποὺ οἱ δυνατὲς πονεμένες συγχορδίες του θύμιζαν τὰ δογγητὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου.

Ποτὲ ὁ Σεβαστιανὸς δὲν τῆς εἶχε πῆ: σ' ἀγαπῶ. Πίστευε ὅτι τὰ πιὸ πολύτιμα αἰσθήματά μας πρέπει νὰ μένουν μέσα μας καὶ νὰ τὰ προστατεύῃ ὁ πυκνὸς πέπλος τῆς σιωπῆς.

Ἀλλὰ καλύτερα ἀπὸ κάθε τι ἄλλο ἐξέφραζε τὴν ἀγάπη του ἡ μουσική του. Ὄχι ὅλη ἡ μουσική του. Ὁ Μπὰχ δὲν εἶχε τίποτε ἀπ' αὐτοὺς μικροσυνθέτες Ἰταλοὺς ἢ Γάλλους ποὺ τραγουδοῦσαν τὰ βάδανα τῶν χωρισμένων ἐραστῶν, τὴ φλόγα τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους. Ἡ οὐσία τῆς μουσικῆς του ἦταν θρησκευτική. Ἦταν ἡ μουσικὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ φώναζε στὸ Θεὸ τὴ χαρά του καὶ τὴν ἀγωνία του.

Γιὰ χάρι της εἶχε συνθέσει εὔκολες φούγκες, πρελούντια καὶ ἄλλους σκοποὺς ποὺ περιεῖχε τὸ «Μικρὸ Βιβλίο τῆς Ἄννας - Μανταλένας Μπάχ» . . .

Ἐνῶ ἐκεῖνος ἔπαιζε, τῆς Μανταλένας τῆς ἄρεσε νὰ κάθεται κοντά του, τόσο κοντά του, ποὺ μιὰ μέρα ὁ Σεβαστιανὸς πέρασε τὸ ἀριστερό του μπράτσο γύρω ἀπὸ τὴ μέση της καὶ ἔπαιξε ἔτσι τὴ φούγκα σὲ μὶ ὧς τὸ τέλος, κρατώντας την ἀγκαλιασμένη.

Καὶ καμμιὰ φορά, ὅταν ἔπαιζε τὸ ἀντάντε τοῦ Κατακλυσμοῦ, μιλοῦσε σχεδὸν ψιθυριστά: «Ἦταν στὸ Ἀμβούργο... Ἔκανε κρύο... Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης δὲν θερμαινόταν καὶ εἶδα ξαφνικὰ (τὴν εἶδα μέσα σ' ἕνα καθρέφτη ὅπου φαινόταν ὅλος ὁ ναός), εἶδα μιὰ κοπέλλα ποὺ τίναζε τὸ χιονισμένο πανωφόρι της. Κάθησε κι' ἔκρυψε τὸ πρόσωπό της μέσα στὰ χέρια της, ἐνῶ ἐγὼ ἔκανα νὰ κυλοῦν κάτω ἀπὸ τὰ δάχτυλά μου τὰ νερὰ τοῦ Κατακλυσμοῦ καὶ ἔστελνα τὸ περιστέρι νὰ δῆ τί γινόταν στὴ γῆ. Κι' ἐνῶ τὸ περιστέρι ἐξαφανιζόνταν ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Νῶε, ἡ κοπέλλα ἔφυγε γρήγορα σὰ νὰ φοβόταν μήπως παρουσιαστῆ μπροστά της αὐτὸς ποὺ ἔκανε τὸ θόρυβο».

*

«ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ δὲν ξαναγύρισε», τραγουδοῦσαν τὰ παιδιὰ τοῦ κόρου καὶ ὁ Νῶε κατέλαβε πὼς τὰ νερὰ εἶχαν τραβηχτῆ.

Τότε ἡ Μανταλένα μπόρεσε ἐπὶ τέλους νὰ κλάψῃ.

Ζὰν Ριβεραὶν

Πολλὲς φορὲς ὁ Σεβαστιανὸς Μπὰχ χαμογελοῦσε μὲ τὴν καρδιὰ πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀγάπη παίζοντας τὸ φινάλε τοῦ «Κατακλυσμοῦ».

Οἱ κουβέντες τοῦ γιατροῦ

ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΡΓΙΑ

ΤΑ ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΑ δὲν εἶναι ἀκίνδυνα φάρμακα. Μᾶς δόθηκε καὶ ἄλλοτε ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ ποῦμε. Μποροῦν νὰ προκαλέσουν βιάφορα νοσηρὰ φαινόμενα, καὶ κυρίως μυκητιάσεις. Ἀνάπτυξι δηλαδὴ μέσα στὸν ὀργανισμὸ παθογόνων μυκήτων.

Περισσότερο ἐπικίνδυνα εἶναι τὰ ἀποκαλούμενα εὐρέος φάσματος ἀντιβιοτικά. Ἐκεῖνα δηλαδὴ ποὺ εἶναι δραστικὰ ἔναντι μεγάλης ποικιλίας νοσογόνων καὶ μὴ μικροοργανισμῶν. Τέτοια ἀντιβιοτικὰ εἶναι κατὰ κύριο λόγο,, οἱ τετρακυκλίνες (τετραμυκίνη, χρυσομυκίνη, ἀχραμυκίνη καὶ τὰ συνώνυμα αὐτῆς) καὶ ἡ χλωραμφαινικόλη. Αὐτὰ εἶναι ἄλλου εἶναι ποὺ κυρίως δημιουργοῦν τὶς μυκητιάσεις.

Ἀλλὰ καὶ ἡ πενικιλλίνη, τὸ σχετικῶς ἀβλαβέστερο ἀντιβιοτικό, δὲν εἶναι τελείως ἀκίνδυνο. Ἡ πενικιλλίνη προκαλεῖ, κυρίως ἀλλεργικὲς ἀντιδράσεις. Ἀλλεργικὲς ἀντιδράσεις πολὺ βαρειὲς καμμιὰ φορά. Ἔχουν μάλιστα σημειωθῆ ἀσκητὲς περιπτώσεις θανάτου ἀπὸ ἐντονες ἀναφυλακτικὲς ἀντιδράσεις τοῦ ὀργανισμοῦ ἔναντι τῆς πενικιλλίνης. Ἂν λάδουμε ὑπ' ὄψι μας τὶς χιλιάδες τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων ποὺ χρησιμοποίησαν καὶ χρησιμοποιοῦν τὴν πενικιλλίνη, οἱ περιπτώσεις αὐτὲς θανάτου εἶναι ἐλάχιστες. Ὑπάρχουν ὅμως!...

Πῶς ὅμως προκαλοῦνται οἱ ἀλλεργικὲς ἀντιδράσεις αὐτὲς ἔναντι τῆς πενικιλλίνης ἢ καὶ ἄλλων φαρμακευτικῶν καὶ μὴ οὐσιῶν;

Ἡ χορήσις ὡρισμένων οὐσιῶν ἢ καὶ φαρμάκων μπορεῖ σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις νὰ δημιουργήσῃ σ' ἕνα ἄτομο εὐαισθησία ἔναντι αὐτῶν. Ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ ξαναχρησιμοποιήσῃ τὴν οὐσία ἔναντι τῆς ὁποίας ἀπέκτησε εὐαισθησία, τότε παρουσιάζει μίαν ἀντίδρασι, λιγώτερο ἢ περισσότερο ἔντονι, ποὺ καλεῖται ἀλλεργική.

Οἱ ἀλλεργικὲς ἐκδηλώσεις μποροῦν νὰ εἶναι πολλῶν καὶ διαφόρων εἰδῶν. Ὑπάρχουν ἀλλεργικὲς δερματίτιδες διάφορες, νεφρίτιδες καὶ ἄλλα πολλά. Καὶ τὸ βρογχικὸ ἄσθμα, τὸ γνήσιο βρογχικὸ ἄσθμα, εἶναι ἀλλεργικῆς φύσεως.

Ἀλλεργικὲς ἀντιδράσεις μποροῦν νὰ προκληθοῦν μὲ ἐλάχιστες ποσότητες ἀπὸ τὴν οὐσία ἔναντι τῆς ὁποίας ὁ ὀργανισμὸς ἀπέκτησε εὐαισθησία. Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐαισθηποίησις τοῦ ὀρνανισμοῦ μπορεῖ νὰ δημιουργηθῆ μὲ ἐλαχιστες ποσότητες μιᾶς οὐσίας.

Γιὰ νὰ τελειώσουμε καὶ γιὰ παράδειγμα τῶν ὅσων εἴπαμε σᾶς ἀναφέρω τὴν ἀνακοίνωσι τριῶν ἰατρῶν ποὺ δημοσιεύεται σὲ πρόσφατο τεύχος τοῦ γνωστοῦ ἀγγλικοῦ ἰατρικοῦ περιοδικοῦ «Λάνσετ». Οἱ ἐπιστήμονες αὐτοὶ ἀνακοινώνουν περιπτώσεις ἀτόμων ποὺ ἔπαθαν βαρειὰ ἀλλεργικὴ δερματίτιδα, κατόπιν καταναλώσεως γάλακτος ποὺ προήρχετο ἀπὸ ζῶα ποὺ εἶχαν ὑποστῆ προσφάτως πενικιλλινοθεραπεία.

Ἡ ἔρευνα τῶν περιστατικῶν αὐτῶν ἀπέδειξε ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ἄτομα παρουσίαζαν εὐαισθησία ἔναντι τῆς πενικιλλίνης ἢ ὁποίαν εἶχαν ἀποκτήσει κατόπιν χρησιμοποιήσεως τοῦ ἀντιβιοτικοῦ αὐτοῦ ἐξωτερικῶς ὑπὸ μορφὴν ἀλοιφῆς. Ἡ πενικιλλίνη, πράγματι, ὑπάρχει ἀρκετὲς ἡμέρες, μετὰ τὴν διακοπὴ τῆς θεραπείας, στὸ γάλα τῶν ζώων. Οἱ γιατροὶ μάλιστα ποὺ ἀνεκοίνωσαν τὰ περιστατικὰ ποὺ σᾶς ἀνέφερα, προτείνουν νὰ μὴ διατίθεται στὸ ἐμπόριο τὸ γάλα τῶν ζώων ποὺ ἔκαναν θεραπεία μὲ πενικιλλίνη, ἂν δὲν περάσουν τουλάχιστον τρεῖς ἡμέρες ἀπὸ τὴν τελευταία ἔνεσι.

Γ. Κ.

γκρέκα

Ὀφάσματα

τῶν φημισμένων Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων διὰ Γυναικεῖα Παλτά, Ταγιὲρ Ἀνσάμπλ καὶ Φορέματα ποὺ φέρουν τὴν **ΣΦΡΑΓΙΔΑ** τοῦ καλοῦ γούστου, τῆς ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ ἡλεγμένης τιμῆς.

Ὁ κόσμος τῆς ὀδόνης

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Μιὰ «ἱστορικὴ» συνάντησι. Δυὸ ἔνδοξες στάρ τῆς ὀθόνης συναντῶνται γιὰ πρώτη φορά. Ἡ Ἴγκριντ Μπέργκμαν μὲ τὴ Σοφία Λόρεν. Ἡ Σοφία Λόρεν πῆγε γιὰ λίγες μέρες στὸ Παρίσι καὶ προσπάθησε νὰ τεράσῃ ὅσο τὸ δυνατὸν ἀπαρατήρητη. Δὲν μπόρεσε ὅμως νὰ μὴ συναντήσῃ ὡρισμένους συναδέλφους της. Στὸ ρεσιτὰλ τοῦ Ὕβ Μοντὰν ποὺ δόθηκε στὸ θέατρο «Ἐτουάλ» τὴν ἀνεγνώρισαν καὶ τὴν ζητωκραύγασαν καθὼς ἔβγαινε ἔξω μὲ τὴν ἀδελφή της ἡ ὁποία τὴν συνώδευε. Ἡ Ἴγκριντ Μπέργκμαν ἔμεινε κατενθουσιασμένη μὲ τὴ Σοφία Λόρεν καὶ ἡ Σοφία εἶπε ὅτι ἐνιώσασε μεγάλη συγκίνησι.

ΤΖΗΝ ΣΗΜΠΕΡΓΚ

Μεγάλη ὑποδοχὴ ἔγινε στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Λονδίνου στὴν Τζὴν Σὴμπεργκ μόλις γύρισε ἀπὸ τὸ μήνα τοῦ μέλιτος μὲ τὸν ἄνδρα της Φρανσουὰ Μορέϊγ μὲ τὸν ὁποῖον παντρεύθηκε πρὶν λίγες μέρες. Ἡ Τζὴν Σὴμπεργκ παρ' ὅλο ποὺ δὲν ἔχει παίξει σὲ πολλὲς ταινίες ἀς τώρα ἔχει γίνει διάσημη γιατὶ οἱ δημιουργίες της στὶς ταινίες «Ἰωάννα τῆς Λωρραίνης» καὶ «Καλημέρα θλίψι» εἶναι ἐξαιρετικές. Στὸ Λονδίνο πῆγε γιατὶ θ' ἄρχιζε τὸ γύρισμα τῆς νέας ταινίας της «Τὸ ποντίκι ποὺ βρυχᾶται» αὐτὲς τὶς μέρες μὲ σκηνοθέτη τὸν Τζὰκ Ἄρνολντ.

ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ «ΖΙΖΗ»

Ἕνα τελευταῖο σκίτσο τῆς Λέσλυ Καρὸν ὅπως ἐμφανίζεται στὴν

ταινία «Ζίζη» τὴν ὁποία θὰ δοῦμε φέτος κι' ἐδῶ. Ἡ Λέσλυ Καρὸν ἀπέκτησε αὐτὲς τὶς μέρες τὸ δεύτερο παιδάκι, ἕνα χαριτωμένο κοριτσάκι. Οἱ Ἄγγλοι ἀνθοκόμοι, ὕστερα ἀπ' τὴ μεγάλη ἐπιτυχία ποὺ εἶχε ἡ ταινία της στὸ Λονδίνο, βάπτισαν μιὰ καινούργια ποικιλία τριαντάφυλλων «Ζίζη» καὶ τὰ πρῶτα τριαντάφυλλα τὰ ἔστειλαν στὴ Λέσλυ Καρὸν στὴν κλινική, μόλις γέννησε τὸ κοριτσάκι της. Τὸ τριαντάφυλλο «Ζίζη» εἶναι μεγάλο, σὲ ἀπόχρωσι ρὸζ - σωμόν. Ἡ ταινία «Ζίζη» βασίζεται πάνω στὸ γνωστὸ ὁμώνυμο ἔργο τῆς Κολὲτ καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Λέσλυ Καρὸν παίζουν σ' αὐτὴν κι' ὁ Μωρὶς Σεβαλιὲ μὲ τὸν Λουΐ Ζουρντάν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

★ Ὁ σκηνοθέτης Φρὲντ Τσίντεμαν, ὁ ὁποῖος σκηνοθέτησε τὴν ταινία: «Ἡ ἱστορία μιᾶς μοναχῆς», γύρισε τὰ ἐξωτερικὰ τῆς ταινίας αὐτῆς στὸ Κογκό. Σὲ μιὰ σκηνὴ τοῦ χρειάσθηκαν τριάντα ἰθαγενεῖς μητέρες μὲ παιδιὰ κάτω τῶν δύο μηνῶν. Αὐτὸ ἂν τοῦ συνέβαινε κάπου ἀλλοῦ θὰ δυσκολευόταν πολὺ νὰ συγκεντρώσῃ τόσους καὶ τέτοιου εἴδους κομπάρσους, ἀλλὰ στὸ Κογκό, μὲ τὸν μεγάλο ἀριθμὸ τῶν γεννήσεων, αὐτὸ ἦταν ζήτημα μιᾶς ὥρας.
★ Ὁ Ἄλεν Γκίνες, ὁ ὁποῖος πῆρε τὸ βραβεῖο "Ὀσκαρ πέρσι γιὰ τὴ δημιουργία του στὴν ταινία: «Ἡ γέφυρα τοῦ Ποταμοῦ Κουάϊ» θὰ πρωταγωνιστήσῃ τώρα στὴν ταινία ποὺ θὰ γυρίσῃ ὁ σκηνοθέτης Κάρολ Ρὴντ τὴν προσεχῆ ἄνοιξι. Τὸ σενάριο τῆς ταινίας αὐτῆς εἶναι παρμένο ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Γκράχαμ Γκρὴν «Ὁ ἄνθρωπός μας στὴν Ἀβάνα».
★ Ὁ Πὼλ Μιοῦνι ἐπανέρχεται στὴν ὀθόνη ὕστερα ἀπὸ ἀπουσία ἄρκετῶν ἐτῶν. Στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ Πὼλ Μιοῦνι ἔπαιζε στὸ θέατρο κι' εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ χάσῃ τὸ μάτι του. Τώρα ὑπέγραψε συμβόλαιο γιὰ νὰ πρωταγωνιστήσῃ στὴν ταινία «Ὁ τελευταῖος θυμωμένος» τῆς ὁποίας τὸ γύρισμα θ' ἀρχίσῃ τὸν ἑπόμενο μῆνα. Ὁ σκηνοθέτης τῆς ταινίας θὰ εἶναι ὁ Ντάνυυ Μάνν καὶ ὁ Πὼλ Μιοῦνι θὰ παίξῃ τὸ ρόλο ἑνὸς γιατροῦ. Μαζὶ του θὰ παίξῃ κι' ὁ Τζὰκ Λέμον.
★ Ὁ Γάλλος σκηνοθέτης Ζὰν Ντελαναυὰ φιλοδοξεῖ νὰ γυρίσῃ μιὰ ταινία πολεμικὴ τόσο μεγάλη ὅσο καὶ «Ἡ Γέφυρα τοῦ Ποταμοῦ Κουάϊ» μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν Ζὰν Γκαμπέν. Τὸ θέμα τῆς ταινίας αὐτῆς θὰ ἐκτυλίσσεται στὸ Λουξεμπούργο τὸ 1940. Ἡ προετοιμασία τῆς ταινίας αὐτῆς ἄρχισε ἤδη ἀλλὰ τὸ γύρισμά της δὲν θὰ ὁλοκληρωθῆ παρὰ μετὰ δυὸ χρόνια.
★ Οἱ θαυμαστὲς τοῦ Ρὶκ Χάδσον θέλουν τὴν εὐκαιρία νὰ τὴ δοῦν σὲ μιὰ μεγάλη ταινία τῆς ὁποίας τὸ γύρισμα ἄρχισε αὐτὸ τὸ μήνα. Ὁ προσωρινὸς τίτλος της εἶναι «Αὐτὴ ἡ γῆ εἶναι δική μου» καὶ θὰ πρωταγωνιστήσουν μαζί του ἡ Τζὴν Σίμμονς, ἡ Ντόροθυ Μαγκουάϊρ κι' ὁ Κλάυντ Ραίηνς. Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ἀκριβώτερες ταινίες ποὺ γυρίσθηκαν ποτὲ στὴ στούντιο τῆς Γιουνιβέρσαλ. Μόλις δὲ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ταινία ὁ Ρὶκ Χάντσον θὰ πρωταγωνιστήσῃ σὲ μιὰ ἄλλη μαζὶ μὲ τὴν Ντόρις Νταῆ ποὺ ἔχει προσωρινὸ τίτλο «Αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τοῦ χρόνου». Ἀλλοτὲς θέναι οἱ δυὸ προσεχεῖς ταινίες τοῦ μεγάλου γόητος τῆς ὀθόνης.
★ Ἡ Μπριτζὶτ Μπαρντὸ δὲν θὰ ξεχάσῃ ποτὲ τὸ κρέας ποὺ τὴν ἀναγκάσε ὁ Ζὰν Γκαμπὲν νὰ φάῃ κατὰ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «Ὑβρὶ τὸ ρίτσι τῆς ἀκολασίας». Ἔπρεπε σὲ μιὰ σκηνὴ νὰ φάῃ πέντε φορὲς ἀπὸ ἐκλεκτὸ μοσχαρίσιο κρέας. Μὰ ἡ Μπριτζὶτ συχαίνεται τὸ κρέας καὶ ἔτσι ἡ ἀπέχθεια ποὺ δείχνει στὴν ταινία εἶναι πραγματική. Δὲν λέει ὅμως ἄν τὴν ἀπέχθεια γιὰ τὸ κρέας τὴν ἀπέκτησε τότε ποὺ ἦταν στὴ Ἱσπανία κι' ἔκανε τὸν ταυρομάχο στὴν ταινία «Ἤμουν μόνο δέκα ἑπτὰ ἐτῶν».

Ρένα Βελισσαρίου

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

"Castel"
JOURDAN-GIVENCHY
Σεβρὼ μαῦρο ἢ εὐκάλυπτος

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ· ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
Μουριάδης
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

"Ἀλθέα"
ΜΟΥΡΙΑΔΗΣ
Σεβρὼ καὶ καστόρι καφὲ

"Rossini"
VACCARI
Καστόρι μαῦρο

"Sanier"
BALLY
Σεβρὼ μαῦρο

Ἡ ὀμορφιά σας μετὰ τὰ τριάντα

ΠΩΣ ΘΑ ΞΕΠΕΡΑΣΕΤΕ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΗ ΗΛΙΚΙΑ

Τὰ τριάντα χρόνια, ὅταν ἡ γυναίκα δὲν εἶναι πιὰ πολὺ νέα, ἀλλὰ διατηρεῖ ἀκόμα ὅλη τὴ γοητεία της, θεωροῦνται σὰν ἡ κρίσιμη ἡλικία γιὰ τὴν ὀμορφιά. Δὲν εἶναι ὅμως κάτι δύσκολο, ἀκολουθώντας προσεκτικὰ μιὰ ἁπλὴ μέθοδο νὰ «σταματήσετε τὸ χρόνο» γιὰ νὰ μείνετε νέες, ὡραῖες, δροσερὲς κι' ἐλκυστικές.

ΠΟΛΛΕΣ γυναῖκες φτάνουν στὰ τριάντα τους χωρὶς ποτὲ νὰ φροντίσουν γιὰ τὸ δέρμα τους. Ξαφνικὰ ἀντιλαμβάνονται ὅτι τὸ πρόσωπό τους ἀπλακώθηκε ἀπὸ πολλὲς λεπτὲς ρυτίδες. Τρομοκρατοῦνται τότε καὶ ἀποφασίζουν νὰ καταφύγουν στὰ καλλυντικά. Μὰ κάνουν τὸ λάθος νὰ πιστέψουν ὅτι φτάνει ἕνα βαζάκι «θαυματουργὸς» κρέμας γιὰ νὰ γίνῃ τὸ πρόσωπό τους πάλι νεανικὸ καὶ φρέσκο. Ἀντίθετα, θᾶπρεπε νὰ ἀρχίσουν τὴν περιποίησι βαθμιαῖα, ἀκολουθώντας - δηλαδὴ τὸ σύστημα ποὺ εἶχαν παραμελήσει ἐπὶ χρόνια: κ' περιποιοῦνται τὸ δέρμα τους τακτικὰ πρωΐ καὶ βράδυ. Εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ πηγαίνουμε στὸ κρεβάτι μὲ τὸ πρόσωπο ὄχι καθαρισμένο σὲ μιὰ ἡλικία ποὺ οἱ ἱστοὶ ἀρχίζουν νὰ χαλαρώνονται καὶ οἱ πόροι ἔχουν τὴν τάσι νὰ ἀνοίγουν: Στὴν ἡλικία τῶν τριάντα χρόνων, ὅλα τὰ δέρματα ποὺ στὰ εἴκοσι χρόνια ἦταν πολὺ ἢ λίγο λιπαρὰ ἢ φυσιολογικά, γίνονται τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς ξερὰ καὶ ἀφυδατωμένα. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο πρέπει νὰ προσέχουμε στὴν ἐκλογὴ τῶν καλλυντικῶν καὶ τῶν προϊόντων γιὰ τὴν καθαριότητα. Οἱ πόροι πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθεροι γιὰ νὰ περάσετε τὸ τονωτικὸ καὶ δὲν πρέπει νὰ σχηματίζουν στὸ ἐσωτερικὸ αὐτοὺς τοὺς κόκκους λίπους ποὺ μοιάζουν μὲ ἄμμο καὶ ποὺ νοιώθουμε κάτω ἀπὸ τὰ δάχτυλα τὸ πρωΐ, ὅταν κάνουμε τὸ σύντομο μασάζ καθαριότητας. Ἂν ὑπάρχουν ρυτίδες, ἂν τὸ δέρμα εἶναι μαραμένο, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ πανικοβληθοῦμε καὶ νὰ ἀρχίσουμε ταυτόχρονα πέντε ἢ ἑξῆ εἴδη περιποιήσεως. Γιατὶ καὶ τὸ ἐσφαλμένο αὐτὸ σύστημα θὰ ἔδινε στὸ τέλος μιὰ κουρασμένη καὶ γερασμένη ἐμφάνισι στὸ πρόσωπο. Ἔχει μεγάλη σημασία νὰ ἀρχίσουμε τὴν περιποίησι μὲ ἠρεμία καὶ νὰ τὴ συνεχίσουμε μὲ σταθερότητα, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα δὲν μποροῦν νὰ φανοῦν ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα. Τὸ δέρμα πρέπει νὰ «μετεκπαιδευθῆ» καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ ἀναπνέῃ, σὲ τρόπο ποὺ τὰ δερματικὰ κύτταρα νὰ μποροῦν νὰ ἀνανεωθοῦν, δίνοντάς του καινούργια λάμψι.

Συνήθως μιὰ γυναίκα ἀντιλαμβάνεται ὅτι πάχυνε μόνο ὅταν δὲν τῆς κάνουν πιὰ τὰ φορέματα. Πρέπει τότε νὰ διαλέξῃ: ἢ νὰ φαρδύνῃ τὰ φορέματα ἢ νὰ κάνῃ μιὰ αὐστηρὴ δίαιτα γιὰ νὰ ἀδυνατίσῃ. Συχνά, ἀπὸ ὀκνηρία προτιμᾶ τὴν πρώτη λύσι. Ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμᾶ τὴ δεύτερη κάνοντας τὴ σκέψι ὅτι οἱ ἐπὶ πλέον αὐτὲς ὀκάδες ἔχουν συσσωρευθῆ ὕπουλα, δράμι μὲ δράμι, μήνα μὲ μήνα. Τὸ νὰ παίρνουμε λίγα δράμια τὸ μήνα φαίνεται κάτι ἀσήμαντο, ἔτσι ὅμως παχαίνουμε πάνω ἀπὸ μιὰ ὀκὰ τὸ χρόνο. Κι' αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ μιὰ γυναίκα, ποὺ στὰ τριάντα χρόνια εἶναι λυγερόκορμη, γίνεται στὰ σαράντα μιὰ βαρειὰ ἀξιοσέβαστη κυρία.

"Ἂν θέλετε μιὰ ἀπόδειξι γι' αὐτό, κυττάξτε γύρω σας: θὰ δῆτε πολλὲς φίλες σας νὰ ἔχουν παχύνει. Κάποτε εἶχαν ἕνα ὡραῖο ὀβὰλ πρόσωπο, φρέσκο, νεανικό: τώρα οἱ γραμμές τους "βάρυναν", ἀπέκτησαν δίπλες στὸ πηγούνι. Δείχνουν ἔτσι μεγαλύτερη ἡλικία ἀπὸ ὅση ἔχουν πραγματικά. Ἕνα σύστημα ὑπάρχει γιὰ νὰ διατηρήσετε τὴ λυγεράδα τοῦ κορμιοῦ κι' αὐτὸ εἶναι νὰ ζυγιζόσαστε κάθε ἑβδομάδα καὶ νὰ κάνετε μιὰ μικρὴ θυσία στὴν καλοφαγία, μόλις δῆτε ὅτι ἡ ζυγαριὰ δείχνει μεγαλύτερο βάρος. Ἀρκεῖ νὰ ἀπαρνηθῆτε μερικὲς λιχουδιές νὰ ἐλαττώσετε τὰ ζυμαρικά, νὰ μὴν πίνετε νερὸ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ φαγητοῦ.

Εἶναι καλύτερα νὰ μὴ δίνετε πίστι ὅταν οἱ φίλες σας σᾶς λένε: «Καλὴ εἶσαι ὅπως εἶσαι, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὑποβάλλεσαι σὲ ἀνώφελες θυσίες». Τὸ κάνουν γιὰ νὰ σᾶς καθησυχάσουν, ἀλλὰ δὲν πιστεύουν αὐτὰ ποὺ λένε. Μὴν πιστεύετε οὔτε καὶ τοὺς δικούς σας. Ἐκεῖνοι ποὺ μᾶς ἀγαποῦν, δύσκολα βλέπουν τὴ βαθμιαία χειροτέρευσι τῆς ἐμφανίσεώς μας. Καὶ θὰ ἦταν ὁδυνηρὸ νὰ τὸ ἀντιληφθοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιες ξαφνικά, ὅταν τὸ ὑπερβολικὸ πάχος θὰ μᾶς ἔχῃ ἀνεπανόρθωτα γεράσει. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅταν εἴμαστε ὄμορφες καὶ θέλουμε νὰ ξανανειώσουμε δὲν εἶναι δύσκολο νὰ χάσουμε μερικὰ κιλά. Ἀρκοῦν δυὸ—τρεῖς μῆνες ἐπιμονῆς καὶ θελήσεως καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ἐκπληκτικό. Μὴ λέτε: «Ἐργάζομαι πολὺ καὶ δὲν μπορῶ νὰ κάνω δίαιτα γιὰ νὰ ἀδυνατίσω». Τὸ περιττὸ πάχος κουράζει ἐξ ἄλλου τὴν καρδιά. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, ἕνας μικρὸς ποσοστικὸς περιορισμὸς τοῦ φαγητοῦ τὸ κάνει πιὸ εὐκολοχώνευτο καὶ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου θὰ κερδίσῃ γιατὶ δὲν θὰ εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ ἀποβάλλῃ παραπολλὲς τοξίνες.

Μὰ καὶ οἱ ἀδύνατες γυναῖκες πρέπει νὰ προσέξουν: μιὰ εἰκοσάρα λιγνὴ κι' ἀδυνατοῦλα εἶναι χαριτωμένη καὶ τσαχτίνα, ἀλλὰ μιὰ πολὺ ἀδύνατη τριανταπεντάρα δὲν ἔχει φρεσκάδα. Στὴν περίπτωσι αὐτή, ὕστερα ἀπὸ τὰ τριάντα χρόνια πρέπει νὰ κάνουμε μιὰ δυναμωτικὴ δίαιτα. Καλὸ ἐπίσης εἶναι νὰ φροντίζουμε γιὰ τὸ σῶμα, ἐκτελώντας μυῖκὲς ἐντριβὲς μὲ λάδι ποὺ τρέφει τὸ δέρμα καὶ τὸ διατηρεῖ ἁπαλό.

Μὴν περιορίζετε τὴν περιποίησι στὸ πρόσωπο, γιατὶ καὶ ὁ λαιμὸς καὶ τὸ ντεκολτὲ χρειάζονται τροφή. Προμηθευτῆτε ἕνα κατάλληλο προϊὸν ἢ μιὰ θρεπτικὴ κρέμα καὶ κάντε μασάζ κάθε μέρα ἀπὸ τὸ σαγόνι πρὸς τὸ στῆθος ἐλαφρά. Κάντε μερικὲς κινήσεις γυμναστικῆς γιὰ νὰ διατηρήσετε ζωηροὺς τοὺς μῦς τοῦ λαιμοῦ. Εἶναι ἀρκετὲς οἱ περιστροφὲς τοῦ κεφαλιοῦ καὶ οἱ ρυθμικὲς κινήσεις πρὸς τὰ ἐμπρὸς (ν' ἀγγίζετε τὸ στῆθος μὲ τὸ σαγόνι) καὶ πρὸς τὰ πίσω. Γιὰ νὰ ἔχετε ὅμως ἕνα ὡραῖο ντεκολτὲ διαλέξτε ἕνα καλὸ σουτιέν, ποὺ νὰ μὴ σφίγγῃ ὑπερβολικὰ καὶ νὰ μὴν ἔχῃ τὶς λουρίδες δεσίματος πολὺ κοντές. Χρησιμοποιήστε ἐπίσης μιὰ «κρέμα πλακούντος» γιὰ νὰ καταπολεμήσετε τὶς ρυτιδοῦλες στὸ σημεῖο ὅπου τελειώνει ἡ ἄκρη τοῦ ντεκολτέ. Καὶ μὴν ξεχνᾶτε νὰ πουδράρετε τὸ ντεκολτὲ ὅταν φοράτε βραδινὸ φόρεμα.

"Ὅταν οἱ ἄστρες τρίχες πολλαπλασιάζονται, ἡ γυναίκα γερνάει ἀδυσώπητα. Γι' αὐτὸ καλύτερα εἶναι νὰ κρύβουμε τὸ μειονέκτημα αὐτὸ ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν χρειάζεται, ἀληθινὴ βαφή, γιατὶ τὰ διάφορα «ρεφλὲ» δίνουν πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα. Βάζοντας ἀπ' αὐτὰ μιὰ φορὰ τὸ μήνα εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ κρύψετε τὶς ἄσπρες τρίχες, ἂν δὲν εἶναι πολλές. Στὰ σαράντα χρόνια ὅμως καλὸ εἶναι νὰ ἀποφεύγουμε τὶς πολὺ κοκκινωπὲς ἀποχρώσεις, ποὺ κάνουν τραχύτερα τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ὑπογραμμίζουν τὶς ρυτίδες. Καλύτερα νὰ ξεσκουρεύουμε τὰ μαλλιὰ δίνοντάς τους μιὰ κοστανὴ ἀπόχρωσι ἢ ἀπόχρωσι μελιοῦ. Ἔτσι ἡ φωτεινὴ ἀπόχρωσι θὰ ξεσκουρήσῃ τὸ πρόσωπο καὶ θὰ κάνῃ λιγώτερο ἐμφανεῖς τὶς «ρυτίδες ἐκφράσεως».

Καὶ τέλος, προσοχὴ στὴν ἐκλογὴ τοῦ χτενίσματος: τὰ ἀχτένιστα μαλλιὰ εἶναι ἀσχημα καὶ στὰ εἴκοσι χρόνια, ἀλλὰ στὰ τριάντα εἶναι φρικτά. Διαλέξτε μιὰ κόμμωσι ποὺ νὰ σᾶς εἶναι εὔκολο νὰ τὴ διατηρήσετε σὲ τάξι ἀκόμα καὶ μονάχη σας. Καὶ προτιμᾶτε τὰ κάπως μαζεμένα χτενίσματα, ποὺ «κορνιζάρουν» τὸ πρόσωπο.

ΤΑ ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ

Στὰ εἴκοσι χρόνια μιὰ κοπέλλα μπορεῖ νὰ ξενυχτᾶ ὡς τὸ πρωΐ χορεύοντας, χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ τὸ πρόσωπό της, στὰ τριάντα ὅμως μιὰ γυναίκα πρέπει νὰ προσέχῃ νὰ μὴν κουράζεται πολύ. Τὰ πρησμένα βλέφαρα, οἱ κύκλοι στὰ μάτια, ὅταν δὲν ὀφείλωνται σὲ ὀργανικὲς διαταραχές, ἔχουν πάντοτε τὴν αἰτία τους στὴν ὑπερβολικὴ κούρασι. Συχνὰ ἀρκεῖ ἕνα πολύωρο διάβασμα τὸ βράδυ στὸ κρεβάτι γιὰ νὰ σχηματισθοῦν κύκλοι γύρω ἀπὸ τὰ μάτια. Ἑπτὰ ὡς ὀχτὼ ὧρες ὕπνου εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ νὰ ἔχετε ἕνα ξεκούραστο καὶ φρέσκο πρόσωπο. Καὶ προσπαθῆστε πάντοτε νὰ ἀποκοιμοῦσαστε ἤρεμες, μὲ τὸ πρόσωπο χαλαρωμένο καὶ χωρὶς ρυτίδες. Προσπαθῆστε νὰ «κυριαρχήσετε» στοὺς μῦς τοῦ προσώπου σας. Θὰ δῆτε ὅτι δὲν εἶναι δύσκολο νὰ κάνετε τὸ πρόσωπό σας πιὸ λεῖο καὶ πιὸ ἥσυχο. Ὅταν τὰ βλέφαρα πρήζωνται βάλτε ἕνα κατάπλασμα ἀπὸ χαμομήλι ἢ τσάϊ. Γιὰ νὰ κάνετε ἕνα καλὸ ἀφέψημα, ἀρκεῖ νὰ ρίξετε σὲ γλιαρὸ νερὸ ἕνα κουτάλι χαμομήλι.

Vlot

ΚΡΕΜΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΟΣ

Είδική γιά γυναικεῖα μαλλιά

Μέ τήν κρέμα ΦΛΟΤ ἐπιτυγχάνετε ὡραῖο χτένισμα.

Ἔχετε τά μαλλιά σας φυσικά καί μαλακά ὥστε νά τά χτενίζετε ὅπως θέλετε. Δέν κολλᾷ τά μαλλιά, δέν τά λασδώνει.

Μόνο μιά φορά ἄν χρησιμοποιήσετε τήν κρέμα ΦΛΟΤ θά δῆτε πόσο ὠφέλιμη εἶναι γιά τό χτένισμά σας.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
CHEMISCHE
HANS SCHWARZKOPF
HAMBURG

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ
ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

Εἰδέρια ὑφαντά Φορέματα

MARIE-LAINE

ἀνάλαφρα ζεστά χαρούμενα
Γιά μικρά καί μεγάλα παιδάκια

Bébé Rose

ΕΡΜΟΥ 54 & 55 - ΑΘΗΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 6 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Η ΠΛΑΣΤΟΠΡΟΣΩΠΙΑ

Πρωτότυπο ἀμερικάνικο διήγημα

Ο ΜΟΝΟΣ ἄνδρας πού συγκέντρωνε τό ἐνδιαφέρον τῆς Κάρολ Μπένετ ἦταν ὁ Τζέϊμς Χότκινς.

Ἔτσι ἔμενε ἀδιάφορη στά δλέμματα θαυμασμοῦ πού τῆς ἔριχναν κάθε φορά πού περνοῦσε ἀπό τήν πλάζ, ἀναζητώντας ἐκεῖνον. Τόν Τζέϊμς τόν ἀγαποῦσε ἀπό τήν πρώτη μέρα πού γνωρίστηκαν. Αὐτό εἶχε γίνει τέσσερις ἑβδομάδες πρίν, ἐνῶ κολυμποῦσαν στ' ἀνοιχτά. Εἶχαν βρεθῆ κοντά τυχαῖα καί εἶχαν γυρίσει μαζί στήν ἀκτή, γελώντας κάθε φορά πού περνοῦσαν πάνω ἀπό ἕνα κῦμα.

Ὁ Τζέϊμς εἶχε πῆ στήν Κάρολ πῶς εἶχε φθάσει τό πρωΐ ἐκεῖνο στή Φλωρίδα. Ὅταν βγῆκαν στήν ἀκτή, ἡ νέα τοῦ εἶπε:

— Δέν συστηθήκαμε ἀκόμη. Λέγομαι Κάρολ Μπένετ.

— Τό ξέρω, ἀπάντησε ἐκεῖνος χαμογελώντας. Καί γώ λέγομαι Τζέϊμς Χότκινς.

— Πῶς, ξέρετε τό ὄνομά μου; ρώτησε ἐκπλακτη ἡ Κάρολ.

— Μοῦ τό εἶπε ὁ διευθυντής τοῦ ξενοδοχείου.

— Γιατί τόν ρωτήσατε, ἀσφαλῶς.

— Ἔτσι ἄρχισε ἡ σχέσι τους, ἁπλᾶ καί ἀπρόοπτα.

Παράξενος ἄνθρωπος, ὡστόσο, ὁ Τζέϊμς. Φαινόνταν ὅτι δέν ἤθελε νά μιλήση γιά τόν ἑαυτό του. Ὅμως ἡ Κάρολ τοῦ ἔχανε ἐμπιστοσύνη καί δέν ἐνδιαφερόταν γι' αὐτό. Ἐναναντιώνθηκαν πολλές φορές στήν πλάζ, στίς κοῦρσες καί στά νυχτερινά κέντρα. Ἔκαναν μαζί ἀξέχαστους περιπάτους μέ κανό, μέ τήν ἀστροφεγγιά.

Ἕνα πρωΐ ξυπνώντας, ἡ Κάρολ ἀνεκάλυψε ὅτι ἦταν ἐρωτευμένη γιά τά καλά. Φοβήθηκε λιγάκι, γιατί κι' ὁ Τζέϊμς ἔδειχνε ὅτι πλησίαζε νά ἀνακαλύψη στήν καρδιά του κι' ἐκεῖνος ἔνα ἀνάλογο αἴσθημα. Κι' ὅταν θά συνέβαινε αὐτό, θά ἦταν πιά ἀργά. Γιατί σέ μερικές μέρες ἡ Κάρολ ἔπρεπε νά ἐπιστρέψη στή Νέα Ὑόρκη.

Ἕνοιωσε τόν ἑαυτό της δυστυχισμένο, σάν τή Σταχτοπούτα τοῦ παραμυθιοῦ γιατί τελείωνε γρήγορα ἡ ὡραία πολυτελής ζωή της, γιατί θά ἄλλαζε τίς ἀκριδές τουαλέτες της μέ μέτρια φορεματάκια, γιατί θά ἔπαυε νά εἶναι ἡ «κυρία Κάρολ Μπένετ» καί θά γινόταν ἁπλῶς ἡ...

— Ἔ, Κάρολ! τῆς φώναξε κάποιος, ἀποσπώντας την ἀπό τίς σκέψεις της.

Ἦταν ὁ Τζέϊμς. Στεκόταν ἔξω ἀπό ἕνα περίπτερο τῆς πλάζ. Βλέποντάς τον, ἡ Κάρολ ξέχασε κάθε πίκρα της καί ἔτοιξε κοντά του, εὐτυχισμένη καί χαρούμενη.

— Νοίκιασα σήμερα αὐτό τό περίπτερο, τῆς εἶπε ἐκεῖνος. Σ' ἀρέσει ;

— Θαυμάσιο! Ἀλλά λίγο μικρό, ἀπάντησε ἡ Κάρολ κυττάζοντας γύρω της.

Πάνω στό τραπέζι, ὑπῆρχαν μιά μποτίλια μέ οὐΐσκυ, μιά μποτίλια μέ σόδα καί μερικά ποτήρια.

Κάθησαν σέ δυό σαΐζ—λόγκ, στήν ἄμμουδιά. Ἡ Κάρολ ἔνοιωθε τήν καρδιά της νά χτυπᾶ δυνατά.

— Τί παράξενο, εἶπε νά χιονίζη τώρα στή Νέα Ὑόρκη, ἐνῶ ἐδῶ...

— Ἀλήθεια, διέκοψε ὁ Τζέϊμς, τό Σάββατο πρόκειται νά γυρίσω πιά στή Νέα Ὑόρκη. Ἔμεινα ἐδῶ δυό ἑδδομάδες περισσότερο ἀπό ὅσο ὑπελόγιζα... ἐξ αἰτίας σου!

— Ἐξ αἰτίας μου;

— Ναί. Γιατί ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού σέ εἶδα, συνέδησαν πολύ περίεργα πράγματα. Ἕνα ἀπ' αὐτά εἶναι ἡ τελεία ἔλλειψι περιέργειας ἐκ μέρους σου, πράγμα παράξενο γιά μιά γυναίκα. Δέν μέ ρώτησες ποτέ ποιός εἶμαι, γιατί ἦρθα ἐδῶ, τί δουλειά κάνω...

— Ἄν ἤθελες νά τά μάθω, θά μοῦ τά ἔλεγες μόνος σου, ἀπάντησε ἡ Κάρολ.

«Ἦταν φυσικό νά μήν τόν ρωτήσω, σκεπτόταν συγχρόνως ἡ Κάρολ, ἀφοῦ, ἄν τόν ρωτοῦσα, θά τοῦ ἔδινα τό δικαίωμα νά μοῦ κάνη καί αὐτός ἐρωτήσεις».

— Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ἐξακολούθησε ὁ Τζέϊμς, ὅτι θά σᾶς ἔλεγα πιθανώτα ψέματα, ἄν μέ ρωτοῦσατε... Ἀκοῦστε, ὅμως, τώρα. Θέλω νά σᾶς διηγηθῶ μιά ἱστορία... Τήν ἱστορία ἑνός ἀνθρώπου ἀνόητου καί τυφλοῦ, πού παντρεύτηκε μιά γυναίκα, πού ἀγαποῦσε πολύ. Ναί, τή λάτρευε, μ' ὅλο πού ἦταν ἐγωϊστρια καί ἰδιότροπη ὅσο καί ὁμορφη... Προσπάθησε νά τήν κάνη εὐτυχισμένη. Ἀλλά μέ τόν καιρό πείσθηκε ὅτι ἡ γυναίκα ἐκείνη τόν εἶχε βαρεθῆ καί δεχόταν εὐχαρίστως τό κόρτε καί τά κομπλιμέντα πού τῆς ἔκαναν οἱ ἄλλοι ἄνδρες...

»Ἐπεχείρησε νά ἐανακατακτήση τόν ἔρωτα τῆς γυναίκας του, μέ δῶρα, ταξίδια, διασκεδάσεις. Μάταια, ὅμως. Στό τέλος, ἐκείνη τοῦ εἶπε ὅτι, ἄν αὐτός δέν δεχόταν νά χωρίσουν, θά πήγαινε στό Λεξικό ἤ στό Λᾶς Βέγκας, ὅπου θά κατώρθωνε νά πάρη γρηγορώτερα διαζύγιο. Ὁ ἄνδρας της ἀπελπίστηκε, ἀλλά δέχτηκε καί τήν ἄφησε νά φύγη γιά τή Φλωρίδα.

Ἀκούγοντας τήν τελευταία φράσι ἡ Κάρολ ἀνασκίρτησε. Τό πρόσωπό της πῆρε μιάν ἔκφρασι φόβου.

— Ὅσο πλησίαζε ἡ ἡμέρα πού θά δικαζόταν ἡ ὑπόθεσι τοῦ διαζυγίου, ἐξακολούθησε ὁ Χότκινς, ὁ σύζυγος σκεπτόταν συνεχῶς τή γυναίκα του. Τοῦ φαινόταν ἀδύνατο νά σβυστοῦν ἔτσι δύο χρόνια εὐτυχίας, ἕνας ἔρωτας σάν τό δικό του! Συλλογίστηκε ὅτι ἡ σύζυγός του ἦταν μιά ἀνόητη πού δέν ἤξερε τί ἔκανε καί ὅτι αὐτός εἶχε δείξει ἀδυναμία, ἀφίνοντάς τη νά φύγη μόνη γιά τή Φλωρίδα. "Ισως ἐκεῖ κάτω, σ' ἕνα καινούργιο περιβάλλον, θά κατώρθωνε νά ξανανάψη στήν καρδιά της τόν ἔρωτα,νά τήν πείση νά γυρίση κοντά του.

»Πῆρε τό πρῶτο ἀεροπλάνο. Μόλις ἔφτασε στή λουτρόπουλι τῆς Φλωρίδας, ἔτρεξε στό ξενοδοχεῖο, ὅπου ἤξερε ὅτι ἔμενε ἡ γυναίκα του, καί τήν ζήτησε.

» — Νάτην, κύριε... Τοῦ ἀπάντησε ὁ διευθυντής, δείχνοντάς του μιά κυρία πού ἔβγαινε ἀπό τό ἀσανσέρ.

»Ὁ σύζυγος, ὅμως, εἶδε ἕνα πρόσωπο τελείως ἄγνωστο!

» — Δέν μέ καταλάβατε ἴσως, εἶπε στό διευθυντή. Ζήτησα τήν κυρία Κάρολ Μπένετ.

» — Μά αὐτή εἶναι ἡ κυρία Κάρολ Μπένετ, ἐπέμεινε ἐκεῖνος.

Ἡ Κάοολ σκέπασε τό πρόσωπό της μέ τά χέρια της, ἀναστατωμένη.

— Φυσικά, συνέχισε ὁ Χότκινς, ὁ σύζυγος μυρίστηκε κάποια ἀπάτη. Τηλεφώνησε στό δικηγόρο του, στή Νέα Ὑόρκη καί τοῦ ἀνέθεσε νά ἐξακριδώση τί συμδαίνει. Δυό μέρες ἀργότερα, μάθαινε ὅτι ἡ γυναίκα του δέν εἶχε πάει καθόλου στή Φλωρίδα. Εἶχε φύγει γιά τό Λᾶς Βέγκας, μαζί μέ κάποιο ἐραστή, πού ἀγνοοῦσε νά τήν ὑπαρξί του ὁ σύζυγος. Καί εἶχε στείλει στή Φλωρίδα τή μανικιουρίστα της, γιά νά περάση ὡς κυρία Μπένετ, νά ζητήση διαζύγιο μέ τό ὄνομά της, νά ἀσχοληθῆ μέ τίς σχετικές ἄχαρες διατυπώσεις.

»Ἡ μανικιουρίστα αὐτή λεγόταν Τζόαν Σέρινταν. Ἦταν μιά ὁμορφη κοπέλλα, πού δέν εἶχε φύγει ποτέ ἀπό τή Νέα Ὑόρκη. Στήν ἀρχή, τόν εἶχε τρομάξει ἡ πρότασι τῆς κυρίας Μπένετ. Ἔπειτα, ὅμως, τή δέχτηκε, γιατί τῆς ἔδινε ἴσως τή μονοδική εὐκαιρία νά ἐπισκεφθῆ τή Φλωρίδα.

Ἡ Κάρολ ξεσκέπασε τό πρόσωπό της.

— Τό ἤξερες λοιπόν... ἀπό τήν πρώτη μέρα... τραΰλισε. Πῶς μπόρεσες.

Ἀκράτητα δάκρυα ἄρχισαν νά κυλοῦν στά μάγουλά της. Ἐπικόδη κε ἀπότομα καί μπῆκε στό περίπτερο. Ὁ συνομιλητής της τήν ἀκολούθησε.

— Μάλιστα, δέν εἶμαι ἡ Κάρολ Μπένετ, τοῦ φώναξε μέ θυμό. Εἶμαι ἡ μανικιουρίστα Τζόαν Σέρινταν. Ἔκανα ἄσχημα νάρθῶ ἐδῶ μέ ξένο ὄνομα. Ἀλλά, ὅπως εἴπες καί σύ, ἦταν ἡ μοναδική εὐκαιρία γιά νά ἐπισκεφθῶ τή Φλωρίδα.

»Ξέρεις τί σημαίνει νά ἀρχίζη κανείς νά δουλεύη ἀπό δόδεκα χρονῶν καί νά ἐξακολουθῆ ὡς τά εἰκοσιπέντε, χωρίς οὔτε μιά ἑδδομάδα ἀνάπαυσι; Ξέρεις τί σημαίνει νά δίνη καί τό τελευταῖο σέντς γιά νά δοηθῆ τήν οἰκογένειά του; Ξέρεις τί σημαίνει νά μήν τρώη πολλές φορές γιά νά μπορέση νά ἀγοράση ἕνα ζευγάρι κάλτσες;... Καί ξέρεις τί σημαίνει γιά μιά κοπέλλα νά ἐρωτευθῆ γιά πρώτη φορά στή ζωή της... κι' ἔπειτα νά ἀνακαλύψη ὅτι εἶναι παντρεμένος ὁ ἄνδρας πού ἀγαπᾶ;

"Επεσε μέ λυγμοῦς πάνω στό φάθινο καναπέ. Ὁ Χότκινς τήν κύταξε μέ περιέργεια καί μέ συμπάθεια συγχρόνως. Ὕστερα πέρασε τό χέρι του γύρω ἀπό τούς ὤμους της.

— Κύτταξέ με, Τζόαν, τῆς εἶπε.

— Φύγε! φιθύρισε ἐκείνη.

— Εἶσαι, γυναίκα, καί σάν ὅλες τίς γυναῖκες δγάζεις πολύ διαστικά τά συμπεράσματά σου...

— Θά μοῦ πῆς τώρα ὅτι μ' ἐρωτεύθηκες καί ὅτι δέν σ' ἐνδιαφέρει πιά ἡ γυναίκα σου... Μήν κάνης ὅμως τόν κόπο. Κι' ἄν σ' ἐρωτεῦκος, τώρα τελείωσαν ὅλα! Ἄν ἤθελα ἄνδρα παντρεμένο, θά μπορούσα νά δρῶ πολλούς...

— Ποιός σοῦ εἶπε ὅτι εἶμαι παντρεμένος;

— Μά... ἐσύ! "Ολη ἡ Ἱστορία σοῦ διηγήθηκες...

— Ἀφησέ με λοιπόν νά τήν τελειώσω. Λέγομαι πράγματι Τζέϊμς Χότκινς ὅπως σοῦ συστήθηκα ἀπό τήν ἀρχή.. Εἶμαι μόνο ὁ δικηγόρος τῆς κυρίας Μπένετ. Ὁ ἄνδρας τῆς μέ ἔστειλε ἐδῶ γιά νά μιλήσω στήν κυρία καί νά τήν πείσω νά μή ζητήση διαζύγιο. Βρῆκα ὅμως ἐυεύνα στή θέσι της... ἔψαξα καί τά ἀνακάλυψα ὅλα.

— Δέν εἶσαι λοιπόν παντρεμένος; φώναξε ἡ Τζόαν ἀρπάζοντας τό μπράτσο τοῦ Τζέϊμς. Ὦ! γιατί νά μέ τρομάξης τόσο;

— Ἔπρεπε νά σέ τρομάξω γιά νά σοῦ δώσω ἕνα μάθημα. Ἡ Ἱστορία ποῦ σοῦ διηγήθηκα λίγο ἔλειψε νά συμδῆ ὁλόκληρη ἀληθινά. Ὁ Μπένετ παρᾶ λίγο νά ἐρχόταν ὁ ἴδιος ἐδῶ, ἀν δέν τόν ἐμπόδιζε τήν τελευταία στιγμή κάποια ἐπείγουσα δουλειά. Καί αὐτός δέν εἶναι σάν κί' ἐμένα. Πιθανώτατα, θά σέ ἔστελνε στή φυλακή γιά πλαστοπροσωπία... Θά μπορούσα νά τό κάνω κι' ἐγώ αὐτό. Προτιμῶ ὅμως νά σέ φυλακήσω στήν καρδιά μου, Τζόαν...

— Ὦ! αὐτή εἶναι μιά μεγάλη στιγμὴ τῆς ζωῆς μου!... Ναί, Τζέϊμς κλεῖσε με στή φυλακή τῆς καρδιάς σου, γιά πάντα! φώναξε ἡ Τζόαν εὐτυχισμένη καί ἀγκαλιάζοντάς τον ἀπό τό λαιμό.

Πέτερ Σὴμ

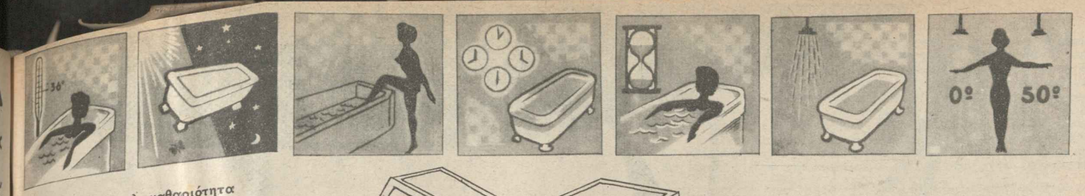

ΤΟ ΑΒ ΤΟΥ ΜΠΑΝΙΟΥ

ΣΕ ΔΕΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Ο ΜΟΡΦΙΑ καί καθαριότητα εἶναι ἀλληλένδετες. Τά μπάνια καί τά ντοῦς δέν ἀποτελοῦν μόνο μέσα γιά νά εἶναι κανεῖς καθαρός. Ἀποτελοῦν ἐπίσης ἐλθεινή περιποίησι τῆς ὁμορφιᾶς. Βέδαια, στήν ἀρχή κάνουμε ἕνα μπάνιο ἤ ἕνα ντοῦς γιά λόγους ὑγιεινῆς καί γιά εὐχαρίστησι, ἀλλά αὐτά εἶναι ταυτόχρονα μιά πηγή ὁμορφιᾶς, ὑγείας καί ψυχαλρόσεως, ἄν ξέρουμε νά τά χρησιμοποιήσουμε μέ μέθοδο, ἔχοντας ὑπ' ὄψι τήν ἰδιοσυγκρασία μας. Ἀφοῦ δοῦμε ὅσο πιό πολύ μπορεῖτε ἀπό τό μπάνιο καί τό ντοῦς σας. Καί γιά τό σκοπό αὐτό ἀκολουθῆστε τίς παρακάτω συμδουλές:

● Ἡ θερμοκρασία τοῦ μπάνιου

Ἡ μέση θερμοκρασία τοῦ μπάνιου πρέπει νά εἶναι μεταξύ τῶν 34 καί 37 βαθ. Μποροῦμε ὅμως νά κάνουμε πιό χλιαρά μπάνια (γύρω στούς 30 βαθμούς), πού εἶναι καστευναστικά καί ὀφέλιμα σ' ὅσες πάσχουν ἀπό ἀμπνία, ἤ πιό ζεστά (γύρω στούς 38 βαθμούς), πού εἶναι κατάλληλα γιά τόν δαθύ καθαρισμό τοῦ δέρματος — καί ἰδιαίτερα γιά τά ἄτομα πού ἔχουν πολύ λιπαρό δέρμα γιατί τό ζεστό νερό δγάζει καί διαλύει τίς λιπαρές ἐκκρίσεις. Πρέπει ὅμως νά προσέχουμε τά πολύ ζεστά μπάνια γιατί μπορεῖ νά εἶναι ἐπικίνδυνα γιά τούς καρδιακούς καί τούς ἀρτηριοσκληρωτικούς.

● Νά μπαίνουμε προοδευτικά στό μπάνιο ;

Ναί, αὐτό εἶναι προτιμότερο, γιά ν' ἀποφύγουμε τίς πολύ ἀπότομες μεταδολές τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. Κι' ἐπειδή τό δάπεδο ἑνός δωματίου λουτροῦ εἶναι γενικά γλιστερό, καλό εἶναι νά προσέχουμε. Δέν εἶναι λίγα τά δυστυχήματα πού ἔχουν προκληθῆ ἀπό τήν ἀπροσεξία μας κατά τήν ὥρα τοῦ μπάνιου, ἰδιαίτερα ὅταν δέν ὑπάρχει μπανιέρα ἀλλά ντούς. Τό δάπεδο μέ τό σαπούνι εἶναι γλυστερό καί χρειάζεται προσοχή.

● Πότε νά κάνουμε μπάνιο ;

Αὐτό ἐξαρτᾶται ἀπό τό ἀποτέλεσμα πού ἐπιδιώκουμε. Ἕνα μπάνιο ἤ ἕνα ντοῦς, ἀνάμεσα στούς 27 καί τούς 30 δαθμούς, πού γίνεται τό πρωΐ, ἔχει τονωτικό ἀποτέλεσμα γιά κείνες πού δυσκολεύονται νά ξυπνήσουν. Ἄν νοιώθετε κουρασμένες γυρίζοντας ἀπ' τή δουλειά σας, ἕνα χλιαρό ντοῦς θά σᾶς ξεκουράση. Πρίν πάτε γιά ὕπνο, ἕνα χλιαρό μπάνιο θά σᾶς δοηθήση νά κοιμηθῆτε γρήγορα.

● Ἡ διάρκεια τοῦ μπάνιου

Δέκα λεπτά ὡς ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Δέν πρέπει ποτέ νά παρατείνουμε ἕνα μπάνιο, ὅταν αἰσθανόμαστε κάποια ἀδιαθεσία: ρίγη, δυσφορία στήν ἀναπνοή.

● Συχνά μπάνια

Δέν ὑπάρχει κανένας κίνδυνος ἄν κάνουμε κάθε μέρα μπάνιο, ὑπό τόν ὅρο νά μήν εἶναι πολύ ζεστό καί ὑπό τόν ὅρο νά ἀποφύγουμε τόν κίνδυνο τῆς καταστρέψουμε μαλθακοῦς τούς ἱστούς καί νά κουραστοῦμε.

● Μπάνιο ἤ ντοῦς ;

Τά ἀποτελέσματά τους εἶναι διαφορετικά. Τό δράδυ πρίν πάμε γιά ὕπνο, εἶναι προτιμότερο νά κάνουμε μπάνιο: ξεκουράζει ὕστερα ἀπό μιά κουραστική ἡμέρα, ἔχει ὑπνωτική ἐπίδρασι, ἀπελευθερώνει τίς λιπαρές ἐκκρίσεις τοῦ δέρματος καί τοῦ ἐπιτρέπει νά ἀναπνέη κατά τή διάρκεια τοῦ ὕπνου. Ἀντίθετα, ἕνα ντοῦς τό πρωΐ τονώνει τόν ὀργανισμό καί τοῦ δίνει εὐεξία.

● Τά σκωτσέζικα ντοῦς

Τά κρύα ντοῦς (καί τό κρύο νερό γενικά) εἶναι ὠφέλιμα λόγω τοῦ τονωτικοῦ ἀποτελέσματός τους. Τό σκωτσέζικο ντοῦς (γρήγορη δηλαδή ἐναλλαγή ζεστοῦ καί κρύου) εἶναι δέδαια θαυμάσιο, γιατί δυναμώνει τούς ἱστοὺς καί κάνει τό αἷμα νά κυκλοφορῆ στίς ἀρτηρίες. Πολλές ὅμως δέν ἀντέχουν καί ὁ ὀργανισμός τους ἀντιδρᾶ ἄσχημα. Στήν περίπτωσι αὐτή καλό εἶναι νά τ' ἀποφεύγουν.

● Γυμναστικὴ καὶ μπάνιο

Ἄν πρέπει νά κάνετε γυμναστική, κάνετέ την τό πρωΐ, μέ τό παράθυρο ἀνοιχτό. Παίρνετε ὕστερα τό μπάνιο σας ἤ καλύτερα τό ντοῦς σας. Ὕστερα ἀπό ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας γυμναστική, τό τονωτικό ἀποτέλεσμα τοῦ ντοῦς θά εἶναι καλύτερο.

● Πρέπει νὰ ξεκουραζόμαστε μετὰ τὸ μπάνιο ;

Δέν εἶναι ἀπαραίτητο. Ἀλλά ἄν κάνετε ἕνα μπάνιο στό τέλος ζ'τοῦ ἀπογεύματος γιά νά «δρῆτε τή φόρμα σας» γιά μιά ἐσπερίδα, μερικά λεπτά χαλαρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ θά σᾶς χαρίσουν θαυμάσια εὐεξία. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅταν δγαίνετε ἀπό τό μπάνιο ἤ τό ντοῦς φροντίζετε νά σκουπιζόσαστε καλά, τρίδοντας δυνατά τό σῶμα σας μέ μιά στεγνή χνουδωτή πετσέτα. Ἔτσι δυεκολύνετε τήν κυκλοφορία τοῦ αἵματος καί νοιώθετε εὐεξία. Ἰδιαίτερα ἐκείνες πού χρησιμοποιοῦν κρύα ντοῦς καί αἰσθάνονται ρίγη μετά τό μπάνιο.

● Πρὶν ἢ μετὰ τὸ φαγητὸ τὸ μπάνιο ;

Δέν πρέπει μερικές φορές νά κάνουμε μπάνιο σέ κρύο νερό μετά τό φαγητό. Στό ζεστό νερό ὁ κίνδυνος εἶναι μικρότερος, ποό πάντων ἄν ἔχετε φάει ἐλαφρά. Ἄν ὅμως ἔχετε πολυφάει, ἀφῆστε νά χωνέψετε πρῶτα. Καί πρό πάντων ἀποφεύγετε νά κάνετε μπάνιο σέ πολύ ζεστό νερό.

Πρὶν νὰ κάνετε τὸ μπάνιο σας, μὴν ξεχνᾶτε...

★ Νά ξεμακιγιαρισθῆτε. Μέ τό μπάνιο θά εἰσδύσουν σέ δάθος τά ὑπολείμματα μακιγιάζ καί σκόνης.

★ Τό θερμόμετρο. Εἶναι ἀπαραίτητο γιά νά κανονίσετε τή θερμοκρασία τοῦ νεροῦ.

★ Νά τυλίγετε τά μαλλιά σας σ' ἕνα φουλάρι ἤ μιά σκούφια ἀπό πλαστική ὕλη διαφανῆ. Ὁ ἀτμός θά στερεώση τή μίζ ἀν πλί σας.

★ Ν' ἀφίνετε ἕνα ἄνοιγμα ἀερισμοῦ στό δωμάτιο τοῦ μπάνιου σας.

★ Νά μεταχειριζόσαστε σαπούνι καλῆς ποιότητος.

★ Ἕνα τάπητα ἀπό καουτσοὺκ στό δάθος τῆς μπανιέρας ποὺ θά σᾶς προφυλάξη ἀπό τό γλίστρημα.

★ Ἕνα τρίχινο γάντι ἤ μιά δούρτσα τοῦ μπάνιου ποὺ ἔχουν πιό τονωτικό ἀποτέλεσμα ἀπό τό σφουγγάρι.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΜΠΑΝΙΟΥ

Δέν ὑπάρχει πιό εὔκολο πρᾶγμα ἀπό τό ν' αὐξήσετε τίς φυσικές ἰδιότητες τοῦ νεροῦ προσθέτοντας ἄλλατα ἤ ἄλλα διαλυτά προϊόντα ποὺ ἀνάλογα μέ τήν περίπτωσι, θά σᾶς ξεκουράσουν, θά σᾶς ἀρωματίσουν, θά σᾶς δροσίσουν.

ΜΠΑΝΙΟ ΜΕ ΑΛΑΤΙ

Μιά φούχτα μαγειρικό ἁλάτι στό νερό τοῦ μπάνιου σας θά σᾶς τονώση. Ἄν ὅμως προσθέσετε 1 ἕως 2 κιλά μαγειρικό ἁλάτι στό μπάνιο σας, ὑπό τόν ὅρο τό νερό νά εἶναι πολύ ζεστό, θά ἔχετε ἕνα ἀποτοξινωτικό μπάνιο. Βγαίνοντας ἀπό αὐτό, τυλιχτῆτε καλά καί ὕστερα ξαπλῶστε. Ἰδρώνοντας θ' ἀποδάλλετε τίς τοξίνες.

ΜΠΑΝΙΟ ΜΕ ΑΜΜΩΝΙΑ

Ρίξτε δυό κουταλιές ἀμμωνία στό νερό. Τό μπάνιο θά σᾶς δγάλη τότε ἀπό τό δέρμα ὅλες τίς ἄκαθαρσίες του.

ΜΠΑΝΙΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑΤΟΣ

Ἐσάνς ἀπό ἐκχυλίσματα θαλασσινῶν φυκιῶν μέσα στό νερό δίνουν τό μπάνιο νά προκαλῆ ἕνα πολύ ἐλαφρό ἀδυνάτισμα, ἀλλά στήν πραγματικότητα τονωτικό. Πάρτε τό μπάνιο αὐτό ἀρκετά ζεστό (38 δαθμῶν). Ἀλλά καί ἐδῶ προσοχή! Μήν κάνετε κατάχρησι πολύ ζεστῶν μπανιῶν, γιατί ἀδυνατίζουν καί εἶναι ἐπιδλαδή γιά τήν καρδιά.

ΜΠΑΝΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ

Προσθέστε στό νερό ἀρωματικά ἔλαια. Ἔχουν τήν ἰδιότητα νά κάνουν ἁπαλό τό δέρμα καί νά τό ἀρωματίζουν.

ΜΠΑΝΙΟ ΠΕΥΚΟΥ

Μπορεῖτε νά δρῆτε ἄλατα μέ δάσι ἐκχύλισμα ἀπό πεύκο ἤ δίνουν στό νερό τό ἄρωμα τοῦ δάσους κι' ἔχουν δροσιστικό ἀποτέλεσμα.

ΜΠΑΝΙΟ ΧΑΛΑΡΩΣΕΩΣ

Γιά νά χαλαρώσετε τόν ὀργανισμό σας, προσθέστε στό νερό τοῦ μπάνιου σας ἀφέψημα τίλιου ἤ φύλλων λεδάντας.

ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ

Θά ἔχετε ἕνα δυναμωτικό καί ἀρωματικό μπάνιο ἄν προσθέστε στό νερό ἑσάνς λεμονιοῦ ἤ περγαμόντου ἤ ἀκόμα καλύτερα ἐκχύλισμα πεύκου.

ΑΡΩΜΑΤΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ

Εἶναι εὔκολο νά ἔχετε ἕνα ἀρωματικό μπάνιο. Ὑπάρχουν ἄλατα μπάνιου, σέ ὅλα σχεδόν τά ἀρώματα : λεδάντα, γαρύφαλο, τριαντάφυλλο, διολέτα κ.λ.π. Δέν στοιχίζουν ἀκριδά καί χρωματίζουν καί ἀρωματίζουν εὐχάριστα τό νερό.

"Αν δὲν ἔχετε μπάνιο

"Αν δέν ἔχετε οὔτε δωμάτιο μπάνιου, οὔτε μπανιέρα, τό ντοῦς, ἀπαραίτητο ἀξεσουάρ γιά τήν ὑγιεινή καί τήν ὁμορφιά, μπορεῖ νά τοποθετηθῆ σ' ὁποιοδήποτε μέρος. Ἀκόμη καί στήν κουζίνα, ὅταν δέν ἔχετε ἄλλο μέρος. Ὑπάρχουν διάφορες συσκευές ντοῦς. "Αν ὅμως δέν ἔχετε τή δυνατότητα νά ἐγκαταστήσετε ἕνα ντοῦς, μπορεῖτε ν' ἀγοράσετε — δέν στοιχίζει ἀκριδά — ἕνα σωλήνα καουτσοὺκ κι' ἕνα εἰδικό σύστημα ντοῦς κινητό, πού λέγεται κοινῶς «τηλέφωνο», καί πού μπορεῖτε νά προσαρμόσετε σ' ὁποιαδήποτε δρύσι. Ὅπως δλέπετε, τό σύστημα αὐτό δέν πιάνει χῶρο καί εἶναι ἀρκετά πρακτικό.

Γιά ν' ἀπαλλαχτῆτε ἀπό τήν κουράσι, μπορεῖτε μετά τό μπάνιο ἤ τό ντοῦς νά κάνετε ἐντριδές μ' ἕνα τρίχινο γάντι καί λοσιόν.

Ἀφοῦ στεγνώσετε, μιά ἐντριδή μέ οἰνόπνευμα (ἀρωματική λοσιόν, μέ δάσι τό λεμόνι, τή λεδάντα κ.λ.π.) εἶναι πολύ εὐχάριστη. Μήν κάνετε ὅμως κατάχρησι ἄν ἔχετε ξερό δέρμα. "Αν τό δέρμα σας εἶναι πολύ ξερό, μπορεῖτε νά τρίψετε τό σῶμα σας μέ μερικές σταγόνες ἐλαιόλαδο πού ρίχνετε στήν παλάμη τοῦ χεριοῦ σας.

Ὑπάρχουν γυναῖκες πού τό χειμώνα δυσκολεύονται νά κάνουν τό μπάνιο τους, λόγω τοῦ κρύου. Αὐτό ὅμως δέν εἶναι σωστό. Τό σῶμα θέλει καθαριότητα, χειμώνα καλοκαίρι. Ἐξ ἄλλου, πρέπει νά ξέρετε πῶς τό μπάνιο, καί ὕστερα ἕνα ζεστό τρίψιμο πού διευκολύνει τήν κυκλοφορία τοῦ αἵματος, μπορεῖ θαυμάσια νά σᾶς ζεστάνη καί νά διώξη τήν κακοκεφιά πού αἰσθάνεστε λόγω τοῦ κρύου. Μή φοδᾶστε λοιπόν τό μπάνιο. Χαρίζει ὁμορφιά καί προπάντων ὑγεία!

Ὑπάρχουν ὅμως καί περιπτώσεις πού πρέπει κανείς νά ἀποφεύγη τό μπάνιο, ὅταν δηλαδή εἶναι ἄρρωστος ἤ ὅταν δρίσκεται σέ ἀνάρρωσι. Σέ τέτοιες περιπτώσεις καλό εἶναι νά ρωτήσετε τό γιατρό σας. "Αν ὑπάρχη περίπτωσι νά σᾶς τό ἐπιτρέψη, πρέπει νά λάδετε ἀρκετές προφυλάξεις. Τό ἴδιο συμδουλεύουμε νά κάνουν ἐκεῖνες πού δρίσκονται σέ προχωρημένη ἐγκυμοσύνη.

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ TIDE

Γιατί μόνο τό TIDE, πού πλένει μέ νέο καί σύγχρονο τρόπο τά ρούχα, έγγυάται:

Καθαριότητα: Ὁ καταπληκτικός ἀφρός του ἔχει τήν ἰδιότητα νά διαπερνᾶ τούς πόρους τῶν ρούχων, νά διαλύη καί νά αἰχμαλωτίζη κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. καί νά τίς παρασύρη μέ τό ξέβγαλμα.

Εὐκολία: Βάζοντας μπουγάδα μέ TIDE τά ροῦχα δέν χρειάζονται τρίψιμο (ἐκτός ἴσως σέ μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Ἔτσι γλυτώνετε ἀπό τή σκληρή δουλειά, δέν κόβεται ἡ μέση σας, δέν χαλᾶτε τά χέρια σας.

Οἰκονομία: Μέ λίγο TIDE ἔχετε πολύ καί πλούσιο ἀφρό, ἀκόμη καί μέ κρύο ἤ σκληρό νερό. Τό TIDE πλένει μαλακά, χωρίς νά φθείρη τά ροῦχα, γι' αὐτό καί τά ροῦχα σας θά βαστήξουν πολύ περισσότερον καιρό.

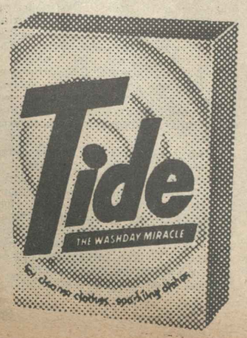

Κι' ἀκόμη: Τό TIDE εἶναι ἀβλαβές γιά τά χέρια σας.

Δοκιμάστε καί σεῖς σήμερα τόν νέο καί σύγχρονο αὐτόν τρόπο μπουγάδας μέ TIDE. Θά πεισθῆτε μόνες σας ὅτι:

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

ΚΟΥΡΑΣΙΣ

Αἴτια πού τήν προκαλοῦν κ' ἡ θεραπεία της

"Οταν ἕνα ὄργανο τοῦ σώματός μας κουράζεται παρουσιάζονται χημικές μεταβολές στίς οὐσίες πού βρίσκονται μέσα στούς ἱστούς του. Οἱ οὐσίες αὐτές εἶναι τά σάκχαρα, τά λίπη, τά λευκώματα κλπ. πού ὅταν ἑνώνονται μέ τό ὀξυγόνο πού φέρνει σ' αὐτά τό αἷμα (κατά τήν καῦσι, δηλαδή, ὅπως λένε στή χημεία) παράγονται ἄλλα προϊόντα ὅπως τό φωσφορικό ὀξύ, τό γαλακτικό ὀξύ κλπ. "Αν ἐργαστοῦμε ἢ κοπιάσουμε πολύ, τό ὀξυγόνο δέν ἐπαρκεῖ, οἱ δέ οὐσίες πού παράγονται, μιά καί δέν ἀπομακρύνονται ἀπό τό αἷμα ἀρχίζουν νά προκαλοῦν βλάβη στόν ὀργανισμό καί τότε ἔχουμε τήν κούρασι. Φυσικά διακρίνουμε πολλές μορφές στήν κούρασι, πού ἀρχίζοντας ἀπό τήν κόπωσι, προχωροῦν στήν ἐξάντλησι.

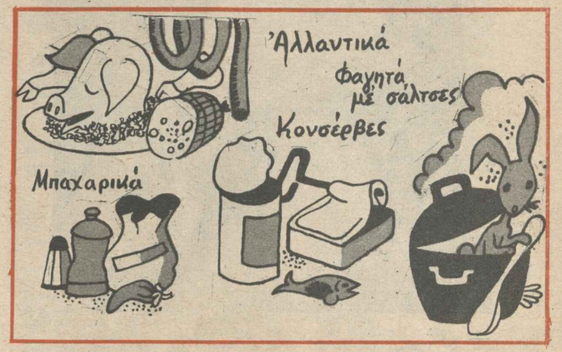

"Αν αἰσθάνεστε κουρασμένη ἀποφεύγετε νά τρῶτε αὐτές τίς τροφές.

ΠΟΛΛΑ ΑΤΟΜΑ εἶναι ἰδιαίτερα κουρασμένα τό πρωΐ. Ἡ αἰτία γιά τήν κούρασι αὐτή μπορεῖ νά εἶναι μιά ἀνεπαρκής ἀνάπαυσι, κακή λειτουργία τοῦ πεπτικοῦ συστήματος καί πολλές φορές καμμιά χρονία σκωληκοειδίτιδα.

Αὐτή μπορεῖ νά προέρχεται ἀπό κακή λειτουργία μερικῶν ἐσωτερικῶν ἀδένων καί ἰδιαίτερα τῆς ὑποφύσεως, τοῦ θυρεοειδοῦς, τῶν ἐπινεφριδίων ἢ τῶν γενητικῶν ἀδένων. Ἄν οἱ ἀδένες αὐτοί δέν παράγουν ἀρκετές «ἐξεκουραστικές» ὁρμόνες, ὁπως π.χ. ἀδρεναλίνη, ὁ ὀργανισμός δέν μπορεῖ νά ἀμυνθῆ ὅπως πρέπει κατά τῆς κοπώσεως καί καταβάλλεται ἀπ' αὐτή.

Ο ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟΣ ΥΠΝΟΣ

Κατά τό καλοκαίρι, δυό ὧρες μεσημεριανός ὕπνος, μετά τό φαγητό, εἶναι πολύ ὠφέλιμος στά πολύ κουρασμένα ἄτομα.

Δέν πρέπει ὅμως νά βιάζουμε γι' αὐτό ἕνα ἄτομο, γιατί τά κουρασμένα νευρικά ἄτομα ἐκνευρίζονται ἀκόμα περισσότερο ἀναζητώντας τόν ὕπνο πού δέν ἔρχεται.

"Αν δέν μποροῦμε νά κοιμηθοῦμε πρέπει νά ἀφιερώσουμε τίς δυό πρῶτες ὧρες τοῦ ἀπογεύματος σέ ἥρεμες ἀσχολίες.

ΟΙ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΕΣ ΚΟΥΡΑΖΟΥΝ

Οἱ στενοχώριες, τά βάσανα, οἱ φροντίδες πού ἐρεθίζουν τόν ἐγκεφαλικό φλοιό, ἔχουν ἄμεσο ἀντίκτυπο στούς μῦς μας καί στή λειτουργία τῶν ὀργάνων καί τῶν ἀδένων μας διά μέσου τῶν νευρικῶν κέντρων τοῦ ἐγκεφάλου. "Οταν ἡ ἰσορροπία τῶν κέντρων αὐτῶν διαταραχθῆ ἀπό μία ὁποιαδήποτε ἀντιξοότητα, ἡ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ διαταράσσεται, οἱ ἀδένες ἐκκρίνουν πολλές ἢ ἀνεπαρκεῖς ὁρμόνες καί ἐπακολουθεῖ ἡ κούρασι.

Παρατηρήθηκε, ἐξ ἄλλου, ὅτι πολλοί ἐργάτες κουράζονταν περισσότερο ἀπό τίς ἀξιώσεις τοῦ ἐργοδηγοῦ τους, παρά ἀπό τήν ἐργασία τους.

Η ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΜΥΩΝ

Κατά τόν καθηγητή Σαλμάνωφ, ἡ ἀνθεκτικότητα τῶν μυῶν δέν ἐξαρτᾶται καθόλου ἀπό τό πάχος τους.

Οἱ Ἄραβες, π.χ. πού ἔχουν πολύ λεπτές γάμπες φημίζονται γιά τήν ἀντοχή καί τήν ταχύτητά τους στίς πορείες. Οἱ ὁδηγοί στά δουνιά (ἀλπινιστές) ἔχουν γενικά τούς μῦς τῶν ποδιῶν ὄχι πολύ ἀνεπτυγμένους.

Ἀντίθετα, οἱ καθηγητές τῆς γυμναστικῆς μέ πολύ ὀγκώδεις μῦς δέν ἀντέχουν πολύ στίς πορεῖες καί στίς κοπιαστικές τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς.

ΑΔΥΝΑΤΟΙ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΟΙ

Ἀντίθετα, οἱ χονδροί εἶναι ἐκεῖνοι πού κουράζονται εὐκολότερα. Πράγμα—πρῶτα γιατί πρέπει νά κουβαλᾶνε καί τό λίπος τους. "Υστερα, γιατί οἱ ἐσωτερικοί ἀδένες τους (ὑπόφυση, θυρεοειδής, ἐπινεφρίδια) λειτουργοῦν πολλές φορές ἀρκετά ἀργά, πράγμα πού εἶναι κουραστικό.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΣ

Οἱ γυναῖκες πού ἔχουν κόκκαλο καί μῦς λιγώτερο ἰσχυροὺς ἀπό τῶν ἀνδρῶν, κουράζονται γενικά γρηγορώτερα ἀπ' αὐτούς. Ἐκτός ἀπ' αὐτό, ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος στίς γυναῖκες πού διαταράσσεται κάθε μήνα, τίς βάζει περιοδικά σέ κατάστασι «ἠσσονος ἀντιστάσεως». Καί, τέλος, οἱ γυναῖκες δέν ἔχουν ὁρμόνες σωματικῆς δυνάμεως (τεστοστερόνη) πού ἐκκρίνουν οἱ ἀνδρικοί ἀδένες.

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ;

Φαίνονται πολλές φορές ἀκούραστα. Στήν πραγματικότητα κουράζονται γρηγορώτερα ἀπό τούς μεγάλους. Ἀλλά ἀνακτοῦν τίς δυνάμεις τους εὐκολώτερα. Ξέρουν ἀπό ἔνστικτο νά ἀναπαύωνται. "Ενα παιδί πού νοιώθει ὅτι κουράστηκε δέν «βιάζει» τόν ἑαυτό του ποτέ, ὅπως κάνει πολλές φορές ἕνας μεγάλος. Σταματάει τό παιχνίδι, ἀρνεῖται νά περπατήση περισσότερο κλπ. Ἐκτός ἀπ' αὐτό, ὁ ὀργανισμός του, πού βρίσκεται σέ πλήρη ἐξέλιξι, ἀποβάλλει πολύ πιό γρήγορα τά δηλητήρια πού προκαλοῦν τήν κούρασι.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΜΕ ΠΟΛΥ;

"Οταν εἴμαστε κουρασμένες, εἶναι τό ἴδιο κουρασμένα καί τά ὄργανα πέψεώς μας. Τό σηκότι, ἐξασθενημένο, δέν ἐξουδετερώνει πιά τίς τοξῖνες πού δημιουργοῦνται ἀπό τήν κούρασι καί ὁ ὀργανισμός τοξινώνετε ἀκόμα περισσότερο. Ἐξ ἄλλου, εἶναι γνωστό ὅτι ἡ πέψι ἀπαιτεῖ ἔντονη ἐργασία τοῦ ὀργανισμοῦ. Τρώγοντας λοιπόν, πολύ τόν ὑποβάλλουμε σέ πρόσθετες προσπάθειες. Γι' αὐτό ὅσο πιό πολύ κουρασμένες εἴμαστε, τόσο λιγώτερο πρέπει νά φᾶμε καλά.

ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΩΦΕΛΟΥΝ;

Εἶναι θαυμάσιες τροφές γιά τήν κούρασι. Τά ψάρια περιέχουν φώσφορο καί ἀσβέστιο, οὐσίες πού ἐλαττώνουν τήν ἐγκεφαλική κόπωσι καί δυναμώνουν τά κόκκαλα, βελτιώνοντας ταυτόχρονα τή λειτουργία τῶν μυῶν, τῶν νεύρων καί τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων.

Τά θαλασσινά περιέχουν, ἐκτός ἀπό τ' ἄλλα, καί βιταμίνες Β, πού εἶναι ἐξοχες γιά τήν καταπολέμησι τῆς κοπώσεως.

ΚΑΙ Τ' ΑΥΓΑ;

Εἶναι πλούσια σέ βιταμῖνες Β καί κατά συνέπεια πολύ δυναμωτικά, ὑπό τόν ὅρο νά τά ἀνέχεται τό σηκότι.

Στήν ἐξοχή πρό πάντων, ἰδιαίτερα τό καλοκαίρι, πού ἡ τροφή τῶν πουλερικῶν εἶναι καθαρή καί φυσική, τά αὐγά σπάνια προκαλοῦν πεπτικές ἐνοχλήσεις.

ΝΑ ΠΙΝΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΓΑΛΑ;

Τό γάλα εἶναι μιά πλήρης καί ἐξαιρετικά θρεπτική τροφή. Περιέχει τίς βιταμῖνες C καί Β, φώσφορο καί ἀσβέστιο. Καλό ὅμως εἶναι νά μήν κάνουμε κατάχρησι, ἀν τό σηκότι καί τά ἔντερα, πού εἶναι εὐαίσθητα στά κουρασμένα ἄτομα, δέν τό ἀνέχονται εὔκολα.

ΩΦΕΛΟΥΝ ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ;

Περιέχουν μεγάλη ποσότητα βιταμίνης C, πολύ ἀποτελεσματικής στήν κούρασι.

Οἱ φράουλες, τά βερύκοκα, τά δαμάσκηνα, τά πορτοκάλια εἶναι πλουσιώτατα σέ βιταμίνη C, τά ἀμύγδαλα, καί καρύδια καί τά φουντούκια σέ βιταμίνη Β.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ ΤΡΟΦΕΣ

Οἱ κατάλληλες γιά τήν κούρασι τροφές εἶναι ἐκεῖνες πού περιέχουν βιταμῖνες C, τά πράσινα σαλατικά, οἱ ἀγκινάρες, τό σέλινο, τά ἀγγούρια, τό σπανάκι, τά φρέσκα φασολάκια, ὁ μαΐντανός, τά πράσα, τά παντζάρια, τά ραδίκια κλπ.

Μερικά κρέατα ὅπως τό σηκότι, τά νεφρά, τό μυαλό, τά μοσχαρίσια ἢ βοδινά γλυκάδια εἶναι ἐπίσης πλούσια σέ βιταμίνη C.

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΦΑΡΜΑΚΑ;

Τά διεγερτικά, τά ναρκωτικά, τά καταπραϋντικά εἶναι γενικά τοξικά προϊόντα πού ἐπιδεινώνουν τή δηλητηρίασι τοῦ κουρασμένου ὀργανισμοῦ. Ἐκτός ἀπ' αὐτό δέν ἐξαφανίζουν τήν κούρασι, τήν καλύπτουν ἁπλῶς. Ξεγελιόμαστε καί ἀντί νά ἀναπαυθοῦμε ἐξακολουθοῦμε νά ἐργαζόμαστε πάνω ἀπό τίς δυνάμεις μας, ὁπότε ἡ κούρασι μπορεῖ νά ὁδηγήση σέ νευρική κατάπτωσι.

"Υστερα ἀπό πειράματα σέ ποντικοὺς καί στόν ἑαυτό τους, ὁ δόκτωρ Λαμπορί καί οἱ συνεργάτες του στό νοσοκομεῖο τῆς Βαλντε—Γκρας, στό Παρίσι, ἀνακάλυψαν τήν ἀσυνήθιστη δραστηριότητα ἑνός νέου προϊόντος, τοῦ ἀσπαρτικοῦ καλίου. Τό νέο αὐτό φάρμακο, μέ βάσι τό κάλιο καί τό μαγνήσιο ξεναδίνει τόν τόνο στά κουρασμένα κύτταρα.

"Οταν τά κύτταρα τῶν νευρικῶν ἢ μυϊκῶν ἰνῶν ὑποβάλλονται σέ μιά σωματική ἢ διανοητική προσπάθεια χάνουν κάλιο καί προσλαμβάνουν νάτριο, ἀπό τό ὁποῖο «κατακλύζονται» κυριολεκτικά στό τέλος τῆς προσπάθειας. Τό ὑπερβολικό αὐτό νάτριο εἶναι ἄλλαβερό γι' αὐτά καί προκαλεῖ τήν κούρασι.

Οἱ βιταμῖνες C καί Β, τά θυρεοειδικά ἐκχυλίσματα, οἱ ὁρμόνες (τεστοστερόνη), τά καταπραϋντικά πού ἐπαναφέρουν τήν ἰσορροπία τοῦ νευρικοῦ συστήματος, τά φωσφορικά φάρμακα ὅπως ἡ τριφωσφορική ἀδενοσίνη πού ἐπιδρᾶ στίς χημικές μεταβολές τῶν κυττάρων.

"Ολα ὅμως αὐτά τά φάρμακα δέν πρέπει γιά κανένα λόγο νά παίρνονται χωρίς προηγούμενη ἐξέτασι καί ἐντολή ἀπό γιατρό.

ΜΠΟΡΕΙ Η ΚΟΥΡΑΣΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΙΟ ΜΙΑΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑΣ;

Μπορεῖ νά εἶναι σημεῖο ὅτι ὑπάρχει ἡ νόσος τοῦ "Αντισον, ὅπως λέγεται, πού εἶναι ἀρρώστεια τῶν ἐπινεφριδίων ἀδένων.

Ἡ κούρασι μπορεῖ ἐπίσης νά εἶναι αὐμπτωμα φυματιώσεως, διαταραχῶν τῶν νεφρῶν, τοῦ σηκοτιοῦ, τῶν ἐντέρων, τοῦ ἐγκεφάλου κλπ.

ΤΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ

Σὲ λίγη ποσότητα, διεγείρουν, σέ πολλή ὅμως κουράζουν γιατί:

- Κατεβάζουν τή θερμοκρασία τοῦ σώματος, γιατί ἐπιταχύνουν τήν κυκλοφορία τοῦ αἵματας στήν ἐπιφάνεια, προκαλώντας ἔτσι μεγάλη ἀπώλεια θερμότητας.
- Κόβουν τήν ὄρεξι γιατί προκαλοῦν συμφόρησι στό σηκότι.
- Ἐλαττώνουν τήν ἐνεργητικότητα τῶν μυῶν καταστρέφοντας τίς βιταμῖνες Β πού τούς εἶναι ἀπαραίτητες.
- Κουράζουν τό σηκότι γιατί ἐλαττώνουν τή ροή τοῦ αἵματος μέσα σ' αὐτό.
- Ἐπιβραδύνουν τίς ἀνακλαστικές κινήσεις γιατί διαταράσσουν τόν συντονισμό τους.
- Ἐρεθίζουν τό νευρικό σύστημα γιατί εἶναι τοξικά.

Τροφές πού ξεκουράζουν γιατί εἶναι πλούσιες σέ βιταμῖνες C. 1. Μαρούλι, 2. Πράσο, μαϊντανός, 3. Πορτοκάλια, βερίκοκκα, 4. Ἀγγούρι, 5. Καρύδια, 6. Ἀγκινάρα, 7. Ραπανάκια, 8. Λάχανο. Αὐτές εἶναι ἀπαραίτητες.

Τὰ καλλυντικὰ διατηροῦν τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴ δροσιά σας. Καὶ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ θὰ τὰ βρῆτε στὰ Φαρμακεῖα Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶναι μᾶλλον ἀπίθανο νὰ ὑπάρχουν ἄλλοῦ, ἂν δὲν τὰ βρῆτε στοῦ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Καὶ μία ὑπόμνησις: Γιὰ τὴν ἀνετώτερη καὶ ταχύτερη ἐξυπηρέτησί σας προτιμᾶτε τὶς ὧρες 9 — 11 π. μ. καὶ 5 — 6 μ. μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Καὶ φουμά... κοφώνες Μαρινοπούλου

"Π. Δρόσος"
"Υφάσματα Ἐπιπλώσεως"
ΕΡΜΟΥ 37 ΤΗΛ. 21-437 ΑΘΗΝΑΙ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΣΑΣ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΣΑΣ!

Μερικὲς πολύτιμες συμβουλὲς σὲ ὅλες τὶς γυναῖκες

ΘΕΛΕΤΕ νὰ μάθετε μὲ ποιόν τρόπο μπορεῖτε νὰ σκοτώσετε τὸν ἄντρα σας καὶ νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπ' αὐτόν; Εἶναι πολὺ ἁπλὸ καὶ δὲν χρεάζεται νὰ προμηθευθῆτε οὔτε ὑδροκυάνιο, οὔτε ποτήριστροφο, οὔτε ἄλλο ὅπλο ἢ ἀκόμα δηλητήριο. Ἀρκεῖ νὰ τὸν τρέφετε τακτικὰ μὲ πάρα πολλὰ γλυκίσματα καὶ θρεπτικὰ καὶ νόστιμα φαγητά, ὥστε νὰ ζυγίζη δεκαπέντε ἢ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸ περισσότερο ἀπὸ τὸ κανονικό! Ἂν τὸ κάνετε αὐτό, μπορεῖτε νὰ εἶστε σίγουρη ὅτι γρήγορα θὰ γίνετε χήρα...

Σύμφωνα μὲ τὶς στατιστικές, πεθαίνουν γύρω στὰ 50 χρόνια κάπου 70—80% περισσότεροι ἄντρες παρὰ γυναῖκες! Καὶ τὸ χειρότερο εἶναι πὼς οἱ γυναῖκες θεωροῦνται ὑπεύθυνες γι' αὐτὴ τὴν κατάσταση.

ΣΑΛΤΣΕΣ ΚΑΙ ΚΡΕΜΕΣ

Ἡ εὐθύνη τῆς γυναίκας εἶναι ἀναμφισβήτητη. Συνήθως, ὁ ἄνδρας τρώει αὐτὰ ποὺ τοῦ σερβίρει ἡ γυναίκα του. Ὅσο καλύτερη μαγείρισσα εἶναι, τόσο χειρότερη εἶναι ἡ κατάστασι γι' αὐτόν. Λίγοι εἶναι οἱ ἄνδρες ποὺ ἔχουν τὴ δύναμι ν' ἀρνηθοῦν αὐτὰ τὰ πικάντικα φαγητὰ καὶ τὰ ὡραῖα γλυκά, ποὺ εἶναι γεμάτα σάλτσες ἢ κρέμα! Ἀκόμη καὶ ὁ Ἀδάμ ὀφείλει στὴν Εὔα τὸ γεγονὸς ὅτι δοκίμασε κι' ἐκεῖνος τὸ μῆλο...

Ὅσο ὁ ἄνδρας γερνάει, ἡ δραστηριότητά του περιορίζεται, καὶ θὰ μποροῦσε νὰ ἀρκεσθῆ σὲ πολὺ λίγο φαγητό. Συνήθως ὅμως συμβαίνει τὸ ἀντίθετο, καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν πετύχει στὴ ζωή τους τρώνε ὑπερβολικὰ πολύ.

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος εἶναι πολὺ ἁπλή: Προσπαθῆτε νὰ δίνετε στὸν ἄνδρα σας τρόφιμα φτωχὰ σὲ θερμίδες, ἀλλὰ πολὺ ἐνεργητικά, δηλαδὴ πλούσια σὲ φυτικὲς καὶ ζωϊκὲς πρωτεΐνες.

ΤΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣΥΝΗΣ

Ἐπίσης εἶναι σημαντικὸ νὰ φροντίσετε ὥστε τὰ γεύματα τοῦ σιδηροῦ σας νὰ μὴ σερβίρωνται σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀδιάκοπης ἐντάσεως. Ὁ ἄνδρας ποὺ σηκώνεται ἀργά, ντύνεται χρήγορα καὶ πίνει τὸ πρόγευμά του στὸ πόδι, εἶναι φαινόμενο πολὺ συνηθισμένο.

Σηκωθῆτε πιὸ νωρὶς ἂν εἶναι ἀνάγκη, ἀλλὰ φροντίστε νὰ βρίσκη ὁ ἄνδρας σας τὸ πρόγευμά του ἕτοιμο. Ἡ συνήθεια νὰ κοιμᾶται τὸ ἀβρόγυνο νωρὶς καὶ νὰ ξυπνάη νωρὶς τὸ πρωῒ εἶναι πολὺ καλή. Ἡ πρωϊνὴ ἐργασία εἶναι ἰδεώδης γιὰ τὸν ἄνδρα σας, γιατὶ γίνεται χωρὶς πολλὴ προσπάθεια, μὲ φρέσκο μυαλό. Συγχρόνως, παίρνει τὸ πρόγευμά του μὲ τὴν ἡσυχία του. Τὴν πρωϊνὴ αὐτὴ ὥρα δὲν τὸν ἐνοχλοῦν οὔτε τηλεφωνήματα, οὔτε ἐπισκέψεις. Ἂν δὲν ἔχη συμπληρωματικὴ δουλειὰ νὰ κάνη τὸ πρωῒ, μπορεῖ νὰ διαβάση τὴν ἐφημερίδα του, νὰ βγῆ στὸν κῆπο, νὰ κάνη ἕνα μικρὸ περίπατο, ἢ νὰ κάνη μὲ τὰ πόδια ἕνα μέρος τῆς διαδρομῆς ὡς τὸ γραφεῖο του. Αὐτὴ ἡ πρωϊνὴ ξεκούρασι δίνει στὸν ἄνδρα — καὶ στὴ γυναίκα — διάθεσι ν' ἀντιμετωπίσουν καλύτερα τὰ προβλήματα τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ εἶναι φανερὸ πὼς πρόκειται γιὰ μιὰ συνήθεια ποὺ δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ ξενύχτι, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχη δυνατότης ἀπογευματινοῦ ὕπνου.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἰδοὺ μερικοὶ κανόνες ποὺ εἶναι εὔκολο νὰ ἐφαρμόσετε γιὰ νὰ ζήση ὁ ἄνδρας σας πολὺν καιρὸ καὶ νὰ αἰσθάνεται πάντα εὐδιάθετος:

2) Παρακολουθῆτε τὸ βάρος του μὲ τὴν ἴδια προσοχὴ ποὺ παρακολουθεῖτε καὶ τὸ δικό σας. Ὑπάρχουν πίνακες ποὺ δείχνουν ποιό εἶναι τὸ κανονικὸ βάρος γιὰ κάθε ἡλικία. Ὁ ἄνδρας σας πρέπει νὰ ζυγίζεται συχνά. Ἂν ξεπερνᾶη πολὺ τὸ κανονικὸ βάρος, φτιάξτε του μιὰ δίαιτα χωρὶς λίπη, ἀμυλώδη καὶ ζάχαρες. Μὴν τὸν ἀφίνετε νὰ πάη χάπια ἢ ἄλλα φάσμακα ποὺ ἀδυνατίζουν.

2) Νὰ ἐπιμένετε νὰ ἐπισκέπεται κάθε χρόνο τὸ γιατρό, τὸν ὀδοντογιατρὸ καὶ τὸν ὀφθαλμολόγο. Ἡ πρόληψη εἶναι ἡ καλύτερη θεραπεία.

3) Μὴν τὸν πιέζετε νὰ προχωρῆ πολὺ στὸ ἀπάγγελμά του ἂν οἱ δυνάμεις του δὲν τοῦ τὸ ἐπιτρέπουν. Τί ὠφελεῖ ἡ ἐπιτυχία, ἂν ὁ ἄνδρας σας δὲν ζήση ἀρκετὰ γιὰ νὰ τὴ χαρῆτε; Πιέζετέ τον λοιπὸν ν' ἀρνηθῆ κὴ δουλειά. Ἡ ἁπλὴ ζωὴ εἶναι συχνὰ πιὸ εὐτυχισμένη.

4) Φροντίζετε νὰ ξεκουράζεται ὅσο πρέπει. Μικρὰ διαλείμματα ἀναπαύσεως κάνουν συχνὰ θαύματα. Ἂν ὁ ἄνδρας γυρίζη τὸ μεσημέρι στὸ σπίτι, ἀναγκάζετέ τον νὰ ξαπλώνη δέκα λεπτὰ ἢ ἕνα τέταρτο πρὶν ξαναφύγη γιὰ τὸ γραφεῖο. Θὰ τὸν κάνετε ἔτσι νὰ ζήση περισσότερα χρόνια.

5) Φροντίσετε νὰ εἶναι ἤρεμη ἡ ἀτμόσφαιρα στὸ σπίτι σας. Μιὰ γυναίκα ποὺ γκρινιάζει διαρκῶς εἶναι μεγάλο ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀνδρός της, γιατὶ τὸν κάνει δυστυχισμένο καὶ τὸν ἐμποδίζει νὰ συγκεντρωθῆ στὴν ἐργασία του. Ἀλλὰ μιὰ τέτοια γυναίκα ἀποτελεῖ κίνδυνο καὶ γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ ἀνδρός της, γιατὶ ὁ ἄνδρας ποὺ αἰσθάνεται ἀγωνία ἢ μελαγχολία εἶναι πιὸ ἐκτεθειμένος στὰ δυστυχήματα καὶ τὶς καταστροφὲς ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ ἀπροσεξία ἢ ἀπειροσκεψία. Κινδυνεύει διαρκῶς νὰ πάθη κάτι, εἴτε στὸ δρόμο εἴτε στὴ δουλειά του.

ΤΡΩΝΕ ΓΙΑ ΝΑ ΛΗΣΜΟΝΗΣΟΥΝ...

Σὲ μερικὲς περιπτώσεις, ὁ ἄνδρας ποὺ εἶναι δυστυχισμένος τὸ ρίχνει στὸ φαγητὸ ἢ στὸ ποτό. Οἱ γιατροὶ λένε πὼς οἱ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι παραδίδονται συχνὰ στὶς γαστρονομικὲς ἀπολαύσεις γιὰ νὰ λησμονήσουν τὰ βασανά τους καὶ τὴ νευρική τους ὑπερένταση.

Ἡ μεγαλύτερη χαρὰ ἑνὸς ἐπιτυχημένου ἀνθρώπου εἶναι νὰ βρίσκεται σὲ καλὴ ὑγεία, ὥστε νὰ μπορῆ νὰ ἐπωφεληθῆ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία του. Εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι, ἐμεῖς οἱ γυναῖκες εἴμαστε ὑποχρεωμένες νὰ φροντίζουμε γιὰ τὴν καλὴ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ κατάστασι τῶν συζύγων μας. Ἡ ζωή τους βρίσκεται στὰ χέρια μας.

Ντόροθυ Καρνέζη

Ἡ κ. Ταρσούλη στὸ γραφεῖο της

ΕΧΟΥΝ ΑΙΩΝΙΑ ΑΝΟΙΞΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

«Ἀγαπῶ τὸ ἄβρὸ φθιψόπωρο ποὺ τόσο ἐλαφρὰ σᾶς ἔχει ἀγγίξει...»
ΑΛΦΡΕΝΤ ΝΤΕ ΜΥΣΣΕ

Καλλιτέχνες καὶ διανοούμενοι ποὺ ὁ χρόνος δὲν μπόρεσε ν' ἀνακόψη τὴ δημιουργική πορεία τους

(Τελευταῖο)

ΣΥΝΗΘΙΖΟΥΝ νὰ παρομοιάζουν τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ μὲ τραῖνο ποὺ ἀφοῦ κάνη τὸ ταξίδι του φτάνει σὲ κάποιο σταθμὸ καὶ ἐκεῖ σταματᾶ ὁριστικά. Ἀτυχὴς παρομοίωσι! Ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ δὲν σταματᾶ πουθενά, εἶναι ἀδιάκοπο ξεκίνημα γιὰ καινούργιες συγκινήσεις, γιὰ καινούργιους ὁρίζοντες, γιὰ καινούργιες νίκες.

Ὁ Τένυσον λέει ὅτι «ὁ δυνατὸς ἄνθρωπος εἶναι ἕνας ταξιδιώτης ποὺ ξεκινᾶ πάντα γιὰ νὰ ἀνακαλύψη μιὰ καινούργια πολιτεία».

Η ΑΘΗΝΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΚΑΙ ΝΑ ΤΩΡΑ μιὰ μεγάλη κυρία τῶν γραμμάτων μας. Ἡ 'Αθηνᾶ Ταρσούλη, πολύτιμο καὶ αὐτὴ παράδειγμα ἀκούραστης δημιουργικότητος: Τιμημένη δυὸ φορὲς ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία 'Αθηνῶν ἔχει ἕνα τεράστιο σὲ ὄγκο καὶ ποιότητα ἔργο ποὺ καλύπτει ὅλα τὰ εἴδη τοῦ λόγου: Ποίησι διήγημα, νουβέλα, ἱστορικὴ μελέτη, δοκίμιο, λαογραφία. Ὁλόκληρη βιβλιοθήκη ἀποτελοῦν τὰ βιβλία της. Τεράστια πινακοθήκη συγκροτοῦν οἱ πίνακες καὶ τὰ θαυμάσια ἔργα της. Καὶ δὲν εἶναι μόνο συγγραφεὺς καὶ ζωγράφος ἡ 'Αθηνᾶ Ταρσούλη. Εἶναι καὶ μιὰ ἐξαιρετικὴ μουσικὸς μὲ βαθειὰ καλλιεργημένη μουσικὴ αἴσθησι.

Ἀπὸ τὸ 1920 περίπου ἡ 'Αθηνᾶ Ταρσούλη βρίσκεται στὸ προσκήνιο τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς. Τὰ τελευταῖα δμως δεκαπέντε χρόνια, στὴν περίοδο τῆς χρυσῆς της ὡριμότητας, μᾶς ἔδωσε τὰ μεγάλα της ἔργα: Τοὺς τρεῖς τόμους τῶν «Δωδεκανήσων» καὶ τὴ μεγάλη της ἐθνικὴ σύνθεσι γιὰ τὴν «Κύπρο». Ἔργα μνημειῶδη ποὺ ἀνεβάζουν σὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα τὴν ἑλληνικὴ λαογραφία.

Στὰ Δωδεκάνησα ὅλοι ἔξουν τὴν ἀκυρά - 'Αθηνᾶ» ποὺ γυρνοῦσε μονάχη της σὲ χωριὰ καὶ σὲ νησάκια γιὰ νὰ συγκεντρώση καινούργιο λαογραφικὸ ὑλικὸ ἢ νὰ ζωγραφίση λαϊκὲς ἐνδυμασίες.

— 'Η πίστι σὲ μιὰ ἀνώτερη Ἰδέα μᾶς διατηρεῖ πάντα νέους, ἕτοιμους γιὰ καινούργιες ὡραῖες προσπάθειες, μᾶς ἐξομολογεῖται ἡ μεγάλη 'Ελληνίδα. Ὁ Κίππλιγκ ἔλεγε σωστότατα ὅτι «πρέπει νὰ κυττᾶμε πάντα ἐμπρός». Τὸ πιστεύω ἀπόλυτα. 'Η ζωὴ δὲν σταματάει ποτὲ καὶ δὲν ἐκφράζεται μὲ ἀριθμούς. Θέλετε νὰ σᾶς πῶ κάτι ἀκόμη; Δὲν ὑπάρχει θέμα ἡλικίας, ὑπάρχει θέμα ἐσωτερικῆς διαθέσεως. Ἔχω γνωρίσει πολλοὺς νέους ποὺ ἔνοιωθαν γέροι καὶ ἦταν πραγματικὰ γέροι ἀφοῦ εἶχαν πάψει πιὰ νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ ζωή, καὶ ἀντίθετα ἐγνώρισα ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν σεβαστὴ ἡλικία ἀλλὰ στὴν καρδιά τους ἔκλειναν τὴν ἄνοιξι.

Καὶ πρόσθεσε ἡ κ. Ταρσούλη:

— Νομίζω ὅτι ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται ἡ ἐσωτερικὴ διάθεσι ποὺ ρυθμίζει καὶ τὰ νειάτα ἢ τὰ γεράματα. Φτάνει νὰ ἔχουμε αἰσιοδοξία καὶ δύναμι, «φτάνει νὰ μποροῦμε κάθε μέρα νὰ βλέπουμε μὲ καινούργιο μάτι τὸν ἥλιο», καθὼς ἔλεγε ὁ Ρομαὶν Ρολλάν.

— Καὶ οἱ ἄλλοι παράγοντες ποὺ συντελοῦν στὴν κάμψι τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ;

— Δὲν εἶναι φυσικά, ἀμελητέοι. Ἀλλὰ ἡ οὐσία εἶναι μιά: "Οτι ὅταν ἡ καρδιὰ εἶναι νέα καὶ συγκινεῖται ἀκόμη ἀπὸ τὶς ὀμορφιὲς τῆς ζωῆς καὶ τῆς φύσεως, μένει καὶ ὁ ἄνθρωπος νέος! Δὲν συμφωνεῖτε;

— Μὰ φυσικά... Ἀφοῦ ἄλλωστε ἐσεῖς μᾶς δίνετε ἕνα ἀδιάψευστο παράδειγμα...

Χαιρετίζουμε τὴ σεβαστὴ μας φίλη ποὺ ἑτοιμάζει τώρα τὸ δεύτερο τόμο τῆς Κύπρου καὶ τὴν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν αἰσιοδοξία ποὺ μᾶς μετέδωσε.

ΣΠΥΡΟΣ ΒΙΚΑΤΟΣ

Κλείνουμε τὴν ἔρευνά μας μὲ τὸν παλαίμαχο ἐργάτη τῆς παλέτας, τὸν πασίγνωστο καὶ στὴν 'Ελλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ ζωγράφο Σπῦρο Βικᾶτο.

— Η ΑΓΑΠΗ, καλέ μου φίλε, μᾶς εἶπε ὁ ἑλκεκτὸς καλλιτέχνης εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ βασικώτερα μυστικὰ τῆς θαλερότητος. Χωρὶς ἀγάπη δὲν γίνεται τίποτα καὶ κανένα ἔργο δὲν πετυχαίνει. Κι' ἂν θέλετε νὰ περιοριστοῦμε στὸ θέμα τῆς ἔρευνάς σας, χωρὶς ἀγάπη ὁ ἄνθρωπος γερνάει καὶ μπαίνει στὸ περιθώριο.

Ὁ συνομιλητής μας σταματάει γιὰ λίγο γιὰ νὰ μᾶς δείξη μιὰ ἀριστουργηματική σειρὰ ἀπὸ καινούργια σκίτσα ποὺ ἐφιλοτέχνησε τελευταῖα καὶ συνεχίζει κατόπι τὴν «ἀπολογία τῆς 'Αγάπης»:

— Γύρω μας καὶ πλάϊ μας οἱ συνάνθρωποί μας δοκιμάζονται. Ἂν σταθοῦμε κοντά τους μὲ τὴ δύναμι τῆς καρδιᾶς μας, δὲν θὰ τοὺς δώσουμε μόνο ἀλλὰ θὰ πάρουμε κιόλας. Θὰ κερδίσουμε μιὰ ἐσωτερικὴ ζεστασιὰ ποὺ ἡ ἀξία της δὲν μετριέται μὲ τίποτα. Μὲ τὴν ἀγάπη κατορθώνεται τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς νεότητος! Μόνο μὲ τὴν ἀγάπη.

Ὁ Βικᾶτος εἶναι σχεδὸν ὁλόκληρη ἡ ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς. Ἄρχισε τὴν καρίερα του στὶς ἀρχὲς περίπου τοῦ αἰώνα μας στὸ Μόναχο ὅταν αὐτὸ ἦταν κέντρο τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων. Ἔκανε ἐκεῖ τὴν πρώτη του ἔκθεσι καὶ ἀμέσως οἱ ἐγκυρότεροι κριτικοὶ τῆς Γερμανίας παραδέχθηκαν ὅτι «ὁ νεαρὸς καὶ μικρόσωμος Ἕλληνας ἔχει ἕνα ἐκπληκτικὸ ταλέντο ποὺ λίγοι μεγάλοι ζωγράφοι τῆς ἐποχῆς μας τὸ ἔχουν».

Ἀπὸ τότε γνώρισε μεγάλες τιμὲς καὶ σπουδαῖες διακρίσεις. Τὰ μεγαλύτερα μουσεῖα τοῦ κόσμου ἔχουν ἔργα του ἐνῶ οἱ περισσότερες ἱστορίες τέχνης ἀναγράφουν μὲ τὰ κολακευτικώτερα σχόλια τὸ ὄνομά του.

Ὡστόσο ὁ ἴδιος σὲ ὁλόκληρη τὴ ζωή του διατήρησε μιὰ μοναδικὴ ἀπλότητα καὶ καλωσύνη. Αὐτὸ ποὺ λέει γιὰ ἀγάπη τὸ ἔχει κάνει πρὶν ἀπὸ ὅλους γιὰ τὸν ἑαυτό του ἐνόμο ζωῆς». Στέλνει κάθε τόσο νέους καλλιτέχνες ὡς ὑποτρόφους στὸ ἐξωτερικὸ πληρώνοντας ὁ ἴδιος ὅλα τὰ ἔξοδα τῶν σπουδῶν τους, ἐνῶ παράλληλα χάρισε στὴν 'Εθνικὴ Πινακοθήκη μας μερικὰ ἀπὸ τὰ καλύτερα ἔργα του τὴ στιγμὴ ποὺ διάφοροι μεγάλοι συλλέκτες τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιωτικὲς πινακοθήκες τοῦ ἔδιναν πολλὲς χιλιάδες λίρες γιὰ νὰ τὰ ἀγοράσουν:

— Αὐτὰ τὰ ἔργα δὲν ἀνήκουν σὲ μένα, μᾶς λέει μὲ τὴ μεγαλύτερη ἀπλότητα. Ἀνήκουν στὸ κοινὸ μας ποὺ θὰ ἤθελε νὰ τὰ βλέπη. Δὲν θὰ εἶχα δικαίωμα νὰ τὰ δώσω στὸ ἐξωτερικό. Ἡ θέσι τους εἶναι στὴν 'Εθνική μας Πινακοθήκη.

Σήμερα ὁ κορυφαῖος μας ζωγράφος ἔχει περάσει τὰ 86 του χρόνια καὶ δμως διατηρεῖ μέσα του μιὰ ἐφηβικὴ καρδιά. Φτιάχνει μὲ θαυμαστὴ ἀκρίβεια καὶ τέχνη σκίτσα τῶν φίλων του καὶ μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία σκέπτεται νὰ πάη στὸ Μόναχο ἐκεῖ ποὺ ἔχει ἀφήσει τὶς καλύτερες ἀναμνήσεις τῆς ζωῆς του. "Ας σημειωθῆ ὅτι ὁ Βικᾶτος εἶναι ὁ μόνος "Ἕλληνας καλλιτέχνης ποὺ εἶναι τακτικὸ μέλος στὴν 'Ακαδημία τοῦ Μονάχου.

"Ἔχει δμως καὶ ἕνα ἄλλο μυστικὸ ὁ Βικᾶτος γιὰ νὰ διατηρῆται νέος.

— 'Η δίαιτα, μᾶς λέει. Ποτὲ μου δὲν θυμάμαι νὰ ἔφαγα περισσότερο ἀπ' ὅ,τι πρέπει ἢ νὰ κοιμήθηκα μὲ βαρὺ τὸ στομάχι, ὅπως κάνουν δυστυχῶς πολλοὶ καὶ ὁ ὕπνος τους καταντάει ἐφιάλτης. Ὁ ἄνθρώπινος ὀργανισμὸς, ὅταν φθάση σὲ μιὰ ὡρισμένη ἡλικία, χρειάζεται ἐλάχιστο φαΐ γιὰ νὰ διατηρηθῆ. Δὲν ἐπιτρέπεται μὲ κανένα τρόπο νὰ τὸν βαρύνουμε γιατὶ αὐτὸ φέρνει τὰ πρόωρα γερατειά...

'Η ἀγάπη, λοιπόν, γιὰ τὴν ψυχὴ καὶ ἡ δίαιτα γιὰ τὸ σῶμα. Νὰ τὸ συμπέρασμα τῆς πολύωρης φιλικῆς μας συνομιλίας μὲ τὸν κορυφαῖο μας ζωγράφο Βικᾶτο ποὺ τώρα, στὰ 86 του χρόνια, εἶναι πάντα ἕτοιμος γιὰ ἕνα νέο ξεκίνημα!

ΔΥΟ ΣΟΦΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ

'Η ἔρευνά μας κλείνει σήμερα! Θὰ ἤθελα ὡστόσο ἑκτὸς ἀπὸ τοὺς δικούς μας ἀνθρώπους νὰ προσθέσουν τὴ φωνή τους σ' αὐτὸ τὸ μήνυμα αἰσιοδοξίας γιὰ τὰ αἰώνια νειάτα καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους τῆς ἐποχῆς μας: Μεγάλους στὰ χρόνια καὶ στὸ ἔργο!

Ὁ 'Αλβέρτος Σβάϊτσερ κατ' ἀρχὴν, ὁ βαθὺς αὐτὸς ἀνθρωπιστὴς ποὺ ἀφιέρωσε ὁλόκληρη τὴ ζωή του στοὺς λεπροὺς τῆς 'Αφρικῆς καὶ τιμήθηκε μὲ τὸ Νόμπελ τῆς Εἰρήνης, ἔχει τῆ χαρακτηριστικά:

— "Ο,τι διατηρεῖ νέο ἕναν ἄνθρωπο εἶναι ἡ πίστι σ' ἕνα ἰδανικὸ καὶ ἡ ἀφοσίωσί του σὲ ἕνα ἔργο στὸ ὁποῖο πρέπει ὁλόψυχα νὰ δίνεται.

Ὁ Σώμερσετ Μὸμ πάλι, ποὺ ἔχει περάσει ἀπὸ καιρὸ τὰ 80, εἶπε στὸν ἀπεσταλμένο τῆς ἀμερικανικῆς τηλεοράσεως:

— 'Η ἀδιάκοπη κίνησι, αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ γιὰ νὰ νοιώθη κανεὶς ἀκόμη καὶ στὰ 100 του χρόνια νέος: 'Η κίνησι τοῦ κορμιοῦ καὶ τῆς ψυχῆς. Δὲν πρέπει νὰ σταματᾶμε ποτὲ καὶ νὰ λέμε «ὡς ἐδῶ ἦταν». Πάντα πρέπει νὰ ἀναζητοῦμε τὸ καινούργιο!

Νέστορας Μάτσας

Ὁ κ. Βικᾶτος (στὴ μέση) μὲ τὸν διευθυντὴ τῆς πινακοθήκης τοῦ Μονάχου κ. Χαρυελάντεν καὶ τὴν πριγκήπισσα Πίλαρ τῆς Βαυαρίας.

Τά λουλούδια στό σπίτι σας

Τα ΦΥΤΑ έπαιξαν ἀνέκαθεν διακοσμητικό ρόλο στό σπίτι, ποτέ ὅμως ἄλλοτε δέν ἀποτελοῦσαν τόσο ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιά τό ἐσωτερικό τοῦ σπιτιοῦ, ὅσο σήμερα. Γιατί, ἐνῶ πρώτα, ἦταν μιά πρόσθετη διακόσμησι, σήμερα προβλέπονται ἀπό τήν ἴδια τήν κάρχιτεκτονική οἰκονομία» τοῦ σπιτιοῦ. Μερικές φορές μάλιστα, παίζουν ρόλο «ἀφελιμιστικό», ὅταν τά χρησιμοποιοῦμε γιά νά χωρίσουμε ἕνα δωμάτιο στά δύο, τοποθετώντας στή μέση ἕνα ζωντανό φράγμα ἀπό ἀναρριχητικά φυτά.

Μιά ἰδιαίτερη διακόσμησι ποῦ ἔχει πολύ ἀναπτυχθῆ τώρα τελευταῖα εἶναι ἡ ζαρντινιέρα. Εἶναι μιά διακόσμησι ποῦ ἀγαποῦν ἰδιαιτέρως οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, ποῦ νοιώθουν περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον τήν ἀνάγκη τοῦ πρασίνου. Μιά αἰσθητικά διαμορφωμένη ζαρντινιέρα δίνει μιά χαρούμενη νότα στό σπίτι, γοητεύει τό μάτι καί τό ξεκουράζει. Δίνουμε ἐδῶ μερικά ὑποδείγματα ζαρντινιέρας ἁπλά ἐκ πρώτης ὄψεως, μά ποῦ δημιουργοῦν μιά θαυμάσια αἰσθητική ἐντύπωσι, εἶναι εὔκολο νά κατασκευασθοῦν καί μπορεῖτε νά βάλετε τόν ἄνδρα σας νά σάς τίς φτιάξη ἄν ἐπιδίδεται σέ τέτοια πράγματα. Ὅμως θά ἔχετε πολύ ὡραιότερο ἀποτέλεσμα ἄν ἀποταθῆτε σέ εἰδικό τεχνίτη, δίνοντας τά μέτρα καί δείχνοντας τά σχήματα. Αὐτός θά μπορέση νά σάς τή φτιάση στήν ἐντέλεια καί, τό σπουδαιότερο, νά τή βερνικώση μέ τέχνη.

Ὅσο γιά τά φυτά ποῦ θά βάλετε, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ὑπάρχει μόδα καί σ' αὐτά. Κάθε ἐποχή ἔχει καί τά γούστα της. Κυττάξτε λοιπόν ποιά λουλούδια συνηθίζονται τώρα καί χρησιμοποιῆστε αὐτά γιά τή ζαρντινιέρα σας. Συμβουλευθῆτε ἑν ἀνάγκη καί ἕναν ἀνθοκόμο—διακοσμητή.

Μά ἄν ὑπάρχη μόδα γιά τά φυτά, ὑπάρχει μόδα καί γιά τίς ζαρντινιέρες. Δίπλα στίς ζαρντινιέρες μέ πόδια, ποῦ τοποθετοῦνται σ' ἕνα παράθυρο ἤ γιά νά καλύψουν ἕνα μέρος, ὑπάρχουν οἱ ἁπλίκες στοῦς τοίχους, οἱ «στῆλες», οἱ «σκάλες», γιατί ὅλες ἔχουν τό πλεονέκτημα ν' ἀφίνουν ἐλεύθερο χῶρο στό δάπεδο, χῶρο ποῦ εἶναι πολυτιμότατος στά μικρά διαμερίσματα.

Καί τώρα δίνουμε τή λεπτομερῆ περιγραφή γιά τίς πέντε χαριτωμένες ζαρντινιέρες ποῦ βλέπετε στήν εἰκόνα μας.

1η Ζαρντινιέρα

Μὲ τὴν ἁπλῆ, ἀλλὰ μοντέρνα ταυτόχρονα γραμμή της ἡ πρώτη αὐτή ζαρντινιέρα θὰ ἀποτελέση μιὰ γοητευτικὴ θέσι γιὰ τὰ λουλούδια ποὺ προτιμᾶτε, εἴτε στὸ λίβινγκ - ρούμ, εἴτε στὸ σαλόνι, εἴτε στὸ χὼλ (ἂν εἶναι μεγάλο).

Τὰ ὑλικὰ ποὺ χρειάζονται δὲν εἶναι πολὺ ἀκριβά, τὸ σχέδιο εὔκολο στὴν ἐκτέλεσι, δυὸ λόγοι ὁλ. παραπάνω γιὰ νὰ τὴν ἀπακτήσετε.

Τὸ ὑπόδειγμα εἶναι φτιαγμένο γιὰ νὰ περιλάβη τέσσερες γλάστρες τῶν 12 ἑκατοστῶν διαμέτρου ἢ ὁ γλάστρες τῶν 9 ἑκατοστῶν διαμέτρου. Αὐτὲς θὰ μποῦν σὲ μεταλλικὸ περικάλυμμα ἢ σὲ τσίγκινο δοχεῖο μὲ τὶς διαστάσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ζαρντινιέρας, ποὺ θὰ τοποθετηθῆ στὸ βάθος της. Γιὰ τὸ μπροστινὸ καὶ τὸ πίσω μέρος θὰ χρησιμοποιηθοῦν 2 ὀρθογώνια διάτρητα ξύλα, μήκους 60 ἑκατοστῶν, πλάτους 17,5 ἑκατοστῶν καὶ πάχους 5 χιλιοστῶν. Στὸ πλάϊ θὰ βάλετε δυὸ τετράγωνα ξύλα 16.4 Χ16.4 ἑκατοστὰ καὶ πάχους 10 χιλιοστά. Τὰ ξύλα πρέπει νὰ εἶναι καλῆς ποιότητας. Τὰ πόδια θὰ γίνουν μὲ τέσσερα καδρόνια πλανισμένα ἀπὸ ξύλο ὀξυᾶς μήκους 67,5 ἑκατ. καὶ πάχους 36Χ25 χιλιοστῶν.

2η Ζαρντινιέρα

Μοντέρνα, ἀλλὰ μὲ μιὰ λιτότητα ποὺ τῆς ἐπιτρέπει νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὴν ἐπίπλωσι ἐμαφόρων στὺλ ἡ ζαρντινιέρα αὐτὴ εἶναι ἀπὸ λαμαρίνα βαμμένη κίτρινη ἢ πλαστικὸ ὑλικό. Τοποθετημένη πάνω σὲ πόδια ἀπὸ στρογγυλὸ σίδερο βερνικωμένο μαῦρο, στολίζεται ἀπὸ ρομβοειδῆ ἐσχάρα, βερνικωμένη μαύρη ἐπίσης. Ἐχει μήκος 60 ἢ 80 ἑκατ. καὶ συνολικὸ ὕψος 70 ἑκατοστῶν.

3η Ζαρντινιέρα

Ἀπὸ μέταλλο ἐπενδεδυμένο μὲ καλάμι βερνικωμένο κόκκινο (κίτρινο ἢ πράσινο ἂν ἐπιθυμᾶτε), ὁ τρίποδας αὐτὸς ἀκουμπάει σὲ τρία ξύλα ἀπὸ καουτσούκ, ποὺ ἐμποδίζουν τὸ σίδερο νὰ κάνη σημάδια στὸ δάπεδο.

4η Ζαρντινιέρα

Ρωμαντικὴ ἡ ζαρντινιέρα αὐτὴ ἀπὸ μετάλλινο πλέγμα βερνικωμένο ἄσπρο, πράσινο ἢ μαῦρο ταιριάζει μὲ μιὰ ἐπίπλωσι στύλ. Τὸ ἐσωτερικὸ θὰ γίνη ἀπὸ λαμαρίνα βαμμένη μὲ ἀντίθετο χρῶμα (ἐδῶ πράσινο βαθύ, σὲ ἀντίθεσι μὲ τὴ λευκὴ ζαρντινιέρα).

5η Ζαρντινιέρα

Εὐχάριστη καὶ προσαρμοσμένη σὲ ὅλα τὰ στὺλ ἐπιπλώσεως, ἡ βέργα μὲ τὶς γλάστρες εἶναι ἀπὸ σωλήνα βερνικωμένο μαῦρο καὶ διάτρητο. Χαλκάδες - ὑποστηρίγματα καὶ περασμένα στὸ ὕψος ποὺ θέλουμε. Ὁ σωλήνας ἔχει ὕψος 1 μέτρο καὶ 80 ἑκατ. καὶ οἱ χαλκάδες ἔχουν διάμετρο 8, 10 ἢ 12 ἑκατ.

Καὶ δυὸ λέξεις γιὰ τὰ φυτά.

Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι τὰ φυτὰ εἶναι ζωντανὰ πλάσματα: Πίνουν, τρῶνε καὶ κοιμοῦνται ὅπως τὰ ζῶα, ὅπως κι' ἐμεῖς οἱ ἴδιες. Κατὰ συνέπεια ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ φροντίδες. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πότισμα κ.λ.π. πρέπει νὰ προσέχουμε καὶ τὴν καθαριότητα τῶν φύλλων καὶ τῶν βλαστῶν, ποὺ οἱ πόροι τους δὲν πρέπει νὰ κλείνουν ἀπὸ σκόνες ποὺ κολλοῦν ἐπάνω καὶ μέχρις ἑνὸς σημείου τὴν ὑγρασία μέσα στὸ δωμάτιο.

Τὰ φυτὰ γενικῶς εἶναι πολὺ εὐαίσθητα στὴν ἀπότομη ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ, στὴν πολὺ θερμότητα, στὴν ξηρασία καὶ τὸ πολὺ κρύο. Κάθε ἕνα ἔχει καὶ τὶς δικές του ἰδιοτροπίες ποὺ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ φροντίσουμε νὰ μάθουμε.

ΑΝ ΚΡΥΩΝΕΤΕ ΠΟΛΥ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ...

ΜΕΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ ΛΙΑ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΩΡΑΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Μήπως ἔχετε κακή κυκλοφορία τοῦ αἵματος; Μήπως οἱ ἀδένες σας δέν λειτουργοῦν τόσο καλά; Ἀναπνέετε κανονικά;

«Μπρρ... πῶς κρυώνω!»

Εἴσαστε ξυλιασμένη ἀπὸ τὸ κρύο, γυρίζετε στὸ σπίτι μὲ τὴ μύτη κόκκινη, τ' αὐτιά παγωμένα, τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια κοκκαλωμένα. Ὁ ἄντρας σας, ποὺ δὲν κρυώνει καθόλου, σᾶς κοροϊδεύει γιατὶ περνᾶτε τὸ χειμώνα κολλημένη στὴ σόμπα. Κι' ἀναστενάζετε μελαγχολικά: «Πόσο θἄθελα νὰ ζῶ στὶς θερμὲς χῶρες ἢ νὰ γίνω σκαντζόχοιρος νὰ περνῶ σὲ νάρκη ὅλο τὸ χειμώνα καὶ νὰ ξυπνῶ τὴν ἄνοιξι!» Ἀναστενάζετε... Ἤ κρατᾶτε διαρκῶς τὰ χέρια σας πάνω ἀπὸ τὴ φωτιὰ ἀκόμα βάζετε μἆα θερμοφόρα στὰ πόδια.

Τὰ μικρὰ αὐτὰ «τρὺκ» εἶναι μερικὲς φορὲς ἀποτελεσματικά, ἀλλὰ ἂν δὲν διαπιστώσετε γιὰ ποιό λόγο κρυώνετε τόσο πολύ, δὲν θὰ μπορέσετε νὰ παλαίψετε ἀληθινὰ ἐναντίον τοῦ κρύου.

● **Κρυώνουμε γιατὶ ἔχουμε κακὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος**

Αὐτὸ εἶναι ἀληθινό, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁλοκληρωμένο. Γιατὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματός σας βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ ἀδενικοῦ σας συστήματος. Καὶ μερικὲς φορὲς οἱ ἀδένες σας εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν κάνουν καλὰ τὴ δουλειά τους.

● Ὁ θυρεοειδὴς ἀδένας: Βάλτε τὸ χέρι στὸ λαιμὸ καὶ ὕστερα καταπῆτε τὸ σάλιο σας. Θὰ νοιώσετε ἕνα μικρὸ ὄγκο (τὸ καρύδι) ποὺ ἀνεβαίνει πρὸς τὰ ἐπάνω. Κάτω ἀπὸ τὸ καρύδι ἀκριβῶς εἶναι ὁ θηρεοειδὴς σας ἀδένας.

Ὁ ἀδένας αὐτὸς ἐκκρίνει πολλὲς οὐσίες, χρησιμώτατες στὸν ὀργανισμό σας, ποὺ τοῦ ἐπιτρέπουν ἰδιαίτερα νὰ παλαίψη κατὰ τοῦ κρύου.

"Αν λειτουργῆ παραπάνω ἀπ' ὅ,τι πρέπει θὰ ζεσταίνεστε πάντοτε. Στὸ γραφεῖο, λόγου χάριν, θὰ ἐνοχλῆτε ὅλο τὸν κόσμο γιατὶ καὶ τὸ χειμώνα ἀκόμα θὰ θέλετε νὰ ἐργαζόσαστε μ' ἀνοιχτὰ τὰ παράθυρα.

"Αν δὲν λειτουργῆ ἀρκετὰ θὰ κρυώνετε ἀσφαλῶς πολύ. (Ἐπιστημονικὰ αὐτὸ λέγεται ὑπολειτουργία τοῦ θυρεοειδοῦς ἢ μυξοίδημα). Ἔτσι, ὅπως βλέπετε, τὸ πρόβλημα εἶναι πολὺ πιὸ περίπλοκο. Γιατὶ ἔχετε ἴσως μιὰ μικρὴ θυρεοειδικὴ ἀνεπάρκεια ποὺ περνᾶ ἀπαρατήρητη καὶ μόνο ἡ ἐργαστηριακὴ ἐξέταση θὰ φανερώση.

Μπορεῖτε ὅμως ν' ἀντιλῆφθῆτε ὡρισμένα σημεῖα ποὺ θὰ σᾶς βάλουν στὸ σωστὸ δρόμο:

● Παρουσιάζετε πρηξίματα, ἔχετε βλέφαρα φουσκωμένα, τὸ πρόσωπο ὀγκῶδες, τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια χονδρά.

● Κουράζεσθε διαρκῶς: ζῆτε σχεδὸν σὲ μιὰ ἀληθινὴ νάρκη, οἱ κινήσεις σας εἶναι ἀργές, νυστάζετε διαρκῶς.

● Νοιώθετε ρίγη συχνά.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Μόνο ὁ γιατρός σας θὰ τὴν κανονίση. Αὐτὸς μόνο μπορεῖ νὰ ρυθμίση τὴν ποσότητα ἐκχυλισμάτων θυρεοειδοῦς ἀδένος ποὺ πρέπει νὰ πάρετε.

● Τὰ ἐπινεφρίδια: Τοὺς ἀδένες αὐτοὺς δὲν μπορεῖτε νὰ τοὺς ἀντιλῆφθῆτε. Πρῶτα—πρῶτα γιατὶ βρίσκονται σὲ μιὰ περιοχὴ ποὺ δὲν μπορεῖτε νὰ ἐξερευνήσετε: βρίσκονται στὸ ἐπάνω ἄκρο τῶν νεφρῶν, γι' αὐτὸ καὶ λέγονται ἐπινεφρίδιοι ἀδένες. Ὕστερα γιατὶ εἶναι μικροσκοπικοί. Ζυγίζουν ὁ καθένας τους μόλις 5 γραμμάρια.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὸ μέγεθός τους, ἔχουν μεγάλη σημασία. Γιατὶ ἐκκρίνουν, ἀνάμεσα στ' ἄλλα, μιὰ οὐσία ποὺ λέγεται ἀδρεναλίνη.

Ποιὰ ἡ σχέσι τους μὲ τὸ κρύο; Ἡ ἀδρεναλίνη ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ συστέλλη τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα καὶ ἐμποδίζει τὸ αἷμα νὰ χάνη τὴ θερμότητα ποὺ ἀποθήκευσε.

Ἀλλά, ἐνῶ ἡ ἐκκρισι τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος ἐπιτρέπει στὸ σῶμα νὰ προσαρμόζεται στὸ κρύο ἡ ἀδρεναλίνη εἶναι ἕνα μέσο ἀμύνης κατὰ τοῦ ἀπότομου ψύχους: εἶναι ἡ ὁρμόνη τῶν κρισίμων περιστάσεων. Πῶς θὰ καταλάβετε ὅτι οἱ ἐπινεφρίδιοι ἀδένες σας δὲν λειτουργοῦν καλά;

● Κουράζεστε σωματικά.

● Βλέπετε τὴ ζωὴ «μαύρη».

● Ἀδυνατίζετε.

● Ἔχετε καμμιὰ φορὰ ἀδιαθεσία στὸ στομάχι, μερικὲς φορὲς ἐντερικὲς διαταραχὲς καὶ οἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιβεβαιώνουν τὶς ὑποψίες σας.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Ἐκχυλίσματα ἀποξηραμένων ἀδένων ἢ ἀδρεναλίνης.

● Ἡ ὑπόφυσι: Ὁ μικροσκοπικὸς αὐτὸς ἀδένας βρίσκεται στὴ βάσι τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ζυγίζει 40 περίπου ἑκατοστὰ τοῦ γραμμαρίου.

Οἱ φυσιολόγοι ἔχουν διαπιστώσει, ὕστερα ἀπὸ πειράματα σὲ ζῶα, ὅτι, παίζει κάποιο ρόλο στὴν πάλη κατὰ τοῦ κρύου. Πιστεύουν ὅτι συντελεῖ στὴ συστολὴ τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων.

● **Κρυνώνουμε γιατὶ ὑποφέρουμε ἀπὸ τὸ σηκότι**

Ἔχετε ἴσως δίκηο: Ἀλλὰ τότε θἄχετε καὶ ἄλλα συμπτώματα.

● Κρυώνετε μετὰ τὸ φαγητό.

● Ἔχετε δύσκολη πέψι.

● Ἔχετε ὀξύθυμη διάθεσι.

● Δὲν ἀνέχεσθε ὡρισμένες τροφές, ὅπως τὰ αὐγὰ καὶ τὰ λιπαρά.

Τὸ σηκότι παίζει μεγάλο ρόλο στὸν ἀγώνα κατὰ τοῦ κρύου. Αὐτὸ ἐναποθηκεύει τὸ σάκχαρο τοῦ αἵματος καὶ τὸ σάκχαρο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δίνει τὶς περισσότερες θερμίδες στὸν ὀργανισμό.

● **Κρυώνουμε γιατὶ ἔχουμε κάποια ἐγκεφαλικὴ βλάβη**

Κι' ὅμως τὸ κέντρο ποὺ ρυθμίζει τὴ γενικὴ θερμοκρασία τοῦ σώματός σας βρίσκεται στὸν ἐγκέφαλο. Τὸ κέντρο αὐτὸ λειτουργεῖ σὰν θερμοστάτης καὶ ἡ καταστροφή του ἐξαφανίζει κάθε ἀντίδρασι στὴ ζέστη ἢ τὸ κρύο.

"Αν τὸ δέρμα τὸν πληροφορῆ καὶ τοῦ λέη ὅτι κρυώνει, ἀντιδρᾶ προκαλώντας πίεσι αἱμοφόρων ἀγγείων, σταματώντας τὴν ἐφίδρωσι, διατάσσοντας τοὺς μῦς νὰ ριγήσουν.

"Αν τὸ δέρμα τοῦ πῆ ὅτι κάνει πολλὴ ζέστη διατάσσει τὴ διαστολὴ τῶν ἀγγείων, προκαλεῖ ἐφίδρωσι.

● **Κρυώνουμε γιατὶ ἀναπνέουμε ἄσχημα**

Ὁ ὀργανισμός σας εἶναι κατὰ κάποιο τρόπο ἕνα μικρὸ ἐργαστήριο ποὺ καταναλώνει ὀξυγόνο, ἀποβάλλει τὸ ἀνθρακικὸ ὀξὺ καὶ παραμηθεύει θερμότητα.

Κάθε εἰσπνοὴ πρέπει νὰ φέρη στὸν πνεύμονα 5 λίτρες ἀέρα, 5.400 λίτρες τὴν ὥρα, 126.000 λίτρες τὴν ἡμέρα, 26.000 λίτρες ὀξυγόνο.

● Ὅταν ἀναπνέετε ἄσχημα προμηθεύετε λιγώτερο ὀξυγόνο στὰ μικροσκοπικὰ ἀγγεῖα ποὺ περιοῦν μέσα ἀπὸ τοὺς ἱστοὺς σας. Καὶ οἱ ἱστοί σας παράγουν λιγώτερη θερμότητα.

● Ὅταν ἀναπνέετε ἄσχημα, τὸ στομάχι σας, τὸ σηκότι σας, τὰ ἔντερα σας, ποὺ δὲν δέχονται ἀρκετὸ ὀξυγόνο δὲν κάνουν καλὰ τὴ δουλειά τους. Οἱ τροφὲς δὲν ἀφομοιώνονται ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸ καὶ δὲν τοῦ παρέχουν τὴ θερμότητα ποὺ πρέπει.

● **Ὁ γιατρός σᾶς συμβουλεύει: Γιὰ νὰ παλαίψετε κατὰ τοῦ κρύου ἀκολουθῆστε τὶς παρακάτω συμβουλές:**

● Σκεπαζόσαστε ἀρκετά, ἀλλὰ μὴ συνηθίζετε καὶ σεῖς καὶ μὴ συνηθίζετε καὶ τὰ παιδιά σας νὰ φοροῦν μάλλινα ἐπάνω στὰ μάλλινα. Ὅσο πιὸ πολὺ κουκουλωνόσαστε, τόσο πιὸ πολὺ κρυώνετε.

● Κάνετε γυμναστική, ἀλλὰ μέτρια. Μιὰ ἔντονη μυϊκὴ ἐργασία θὰ κουράση τὸν ὀργανισμό σας καὶ θὰ κινδυνεύσετε νὰ κρυώσετε περισσότερο ἀπὸ πρώτα.

● Ἄν πραγματικὰ κρυώνετε πολύ, ἂν ὁ χειμώνας εἶναι ἐφιάλτης γιὰ σᾶς, συμβουλευθῆτε τὸ γιατρό σας. Θὰ δῆτε ὅτι θὰ δρῆ τὴν αἰτία καὶ θὰ σᾶς ἀπαλλάξη ἀπὸ τὰ «κουκουλιάσματα» καὶ τὰ ρίγη τῆς παγερῆς ἐποχῆς.

Ειδικό ρεπορτάζ τῆς κ. ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΡΑ[illegible] γιά τή ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΒΔΑΣ τοῦ γνωστοῦ Ἑστιατορίου «Πάνθεον»

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐκλεκτοὺς τεχνίτες τῆς κουζίνας εἶναι καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Λάβδας. Ἐργάζεται 40 ὁλόκληρα χρόνια καὶ εἶναι chef ἀπὸ 20ετίας. Οἱ παλαιότεροι Θεσσαλονικεῖς ἔχουν δοκιμάσει τὰ νόστιμα παρασκευάσματά του γιατὶ ὁ κ. Λάβδας ἐργάστηκε στὸν Λευκὸ Πύργο, στὸ «Ξενοδοχεῖο τῆς Ρώμης» καὶ στὸ «Μεντιτεράνεαν» τῆς μακεδονικῆς πρωτευούσης ἐπὶ ἀρκετὸ διάστημα. Ἐργάστηκε ἐπίσης στὸ «Σέσιλ» τοῦ Λουτρακίου, στὸ «Ντάλις» καὶ στοῦ Φλόκα. Τώρα εἶναι chef στὸ «Πάνθεον».

ΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΓΕΥΜΑ

Ὀρεκτικά: Τομάτες γεμιστὲς κρύες
Γίγαντες «Κατερινέτ»
Ἐλιές. Σαρδέλλες
Μακαρόνια «Τεμπάλ, ρουαγιάλ»
Φιλετάκια σωτὲ «Μονσελὲ»
«Κρὲμ ὁλλανταὶζ»

ΓΙΓΑΝΤΕΣ «ΚΑΤΕΡΙΝΕΤ»

Φασόλια γίγαντες ■ Ἀλεύρι ■ Αὐγὸ ■ Παρμεζάνα τριμμένη ■ Φριτούρα.

Ἐκτέλεσι: Μουσκεύετε ἀπὸ τὸ βράδυ τὰ φασόλια. Τὰ βράζετε καὶ ὅταν σχεδὸν κρυώσουν τὰ στραγγίζετε καὶ τὰ καρφώνετε δύο—δύο ἢ τρία μαζὶ σὲ ὀδοντογλυφίδες. Τὰ ἀλευρώνετε, τὰ βουτᾶτε σὲ αὐγὸ ἐλαφρὰ χτυπημένο, τὰ τυλίγετε σὲ παρμεζάνα καὶ τὰ τηγανίζετε σὲ μπόλικη καυτὴ φριτούρα ἀπὸ λίπος ἢ Στερεολ.

ΤΟΜΑΤΕΣ ΓΕΜΙΣΤΕΣ ΚΡΥΕΣ

Μερικὲς στρογγυλὲς τομάτες ■ Μελιτζάνα ψητὴ ■ Μαγιονέζα ■ Μαϊντανὸς ■ Ἀγγουράκι ■ Ἐλιές.

Ἐκτέλεσι: Διαλέγετε μικρὲς στρογγυλὲς τομάτες καὶ τὶς ἀνοίγετε ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ κοτσανιοῦ. τὶς ἀφίνετε ἀναποδογυρισμένες γιὰ νὰ στραγγίσουν. Ψήνετε στὸ φοῦρνο μελιτζάνες, τὶς ξεφλουδίζετε καὶ τὶς λιώνετε. Προσθέτετε χυμὸ λεμονιοῦ, λίγο ἀλάτι καὶ πιπέρι καὶ λίγη μαγιονέζα. Γεμίζετε μὲ τὸν πουρὲ τῆς μελιτζάνας τὶς τομάτες καὶ τὶς γαρνίρετε μὲ μαγιονέζα, μὲ ἐλιὲς καὶ μὲ μαϊντανό.

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ «ΤΕΜΠΑΛ. ΡΟΥΑΓΙΑΛ»

100 δράμια χονδρὰ μακαρόνια ■ Κοτόπουλο βρασμένο ■ Σάλτσα μπεσαμὲλ ■ Παρμεζάνα ■ Μοσχοκάρυδο ■ Πιπέρι καγιὲν ■ Σάλτσα ρουαγιὰλ ■ Σάλτσα ψητοῦ ἢ τομάτας.

Ἐκτέλεσι: Βράζετε τὰ μακαρόνια χωρὶς νὰ τὰ κόψετε καὶ τὰ στραγγίζετε. Παίρνετε ἕνα—ἕνα μακαρόνι καὶ τὸ τυλίγετε σὲ σχῆμα σπιράλ μέσα σὲ 5 βουτυρωμένες φόρμες ἢ σὲ φλυτζάνια τσαγιοῦ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ σκεπασθοῦν ὁ πυθμένας καὶ τὰ τοιχώματα. Τὰ πασπαλίζετε μὲ παρμεζάνα.

Ἀφαιρεῖτε ἀπὸ τὸ κοτόπουλο τὰ κόκκαλα καὶ τὴν πέτσα καὶ τὸ κόβετε σὲ λεπτὰ κομματάκια. Προσθέτετε μερικὲς κουταλιὲς πηχτὴ μπεσαμὲλ γιὰ νὰ ἑνωθοῦν, λίγο μοσχοκάρυδο καὶ πιπέρι καγιέν. Γεμίζετε μὲ τὸ μῖγμα τὰ στρωμένα μὲ τὰ μακαρόνια φλυτζάνια. Ρίχνετε ἐπάνω μερικὲς κουταλιὲς σάλτσα ρουαγιάλ.

Βάζετε τὰ φλυτζάνια ἢ τὶς φόρμες σὲ ταψί, ρίχνετε μέσα ζεστὸ νερὸ ἀρκετὸ γιὰ νὰ τὰ μισοσκεπάσῃ καὶ ψήνετε τὰ μακαρόνια «τεμπάλ» σὲ μέτριο φοῦρνο ἐπὶ 25 περίπου λεπτά. Τὰ βγάζετε ἀπὸ τὶς φόρμες, ἀφαιρεῖτε τὸ βούτυρο ποὺ θὰ στραγγίσῃ στὸ πιάτο καὶ ρίχνετε ἐπάνω σὲ κάθε «τέμπαλ» ἀπὸ μία ἢ δύο κουταλιὲς σάλτσα ψητοῦ ἢ τομάτας.

ΣΑΛΤΣΑ ΡΟΥΑΓΙΑΛ: Χτυπᾶτε ἐλαφρὰ 3 αὐγὰ μὲ ½ φλυτζάνι τσαγιοῦ κρέμα γάλακτος (φρέσκη ἢ τοῦ κουτιοῦ Νεστλὲ), καὶ μὲ μισὸ φλυτζάνι τσαγιοῦ γάλα. Προσθέτετε λίγη παρμεζάνα.

ΦΙΛΕΤΑΚΙΑ ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ «ΜΟΝΣΕΛΕ»
(Μερίδες 5)

½ ὀκὰ φιλέτο μοσχαριοῦ ■ Βούτυρο ἢ φυτίνη ■ Κρασὶ τύπου Μαδέρας ■ Ἀγκινάρες ■ Κροκετάκια ἀπὸ πατάτες.

Ἐκτέλεσι: Ἀφαιρεῖτε τὰ νεῦρα ἀπὸ τὸ φιλέτο καὶ τὸ κόβετε σὲ φετάκια πάχους δύο ἑκατοστῶν. Τὰ σωτάρετε μὲ βούτυρο καὶ τὰ σβύνετε μὲ τὸ κρασί.

Καθαρίζετε τὶς ἀγκινάρες καὶ ἀφίνετε μόνο τοὺς πάτους ἢ παίρνετε ἕτοιμες κονσέρβας. Τὶς βράζετε καὶ τὶς σωτάρετε μὲ βούτυρο. Βάζετε τὶς ἀγκινάρες σὲ πιατέλα καὶ τοποθετεῖτε ἐπάνω τὰ φιλετάκια. Γαρνίρετε τὸ πιάτο μὲ κροκετάκια ἀπὸ πατάτες.

ΚΡΟΚΕΤΑΚΙΑ ΑΠΟ ΠΑΤΑΤΕΣ

½ ὀκὰ πατάτες ■ 3 κροκάδια αὐγῶν ■ 1 κουταλιὰ βούτυρο ■ Ἀλάτι, πιπέρι, μοσχοκάρυδο ■ Ἀλεύρι, αὐγό, γαλέτα ■ Φριτούρα.

Ἐκτέλεσι: Καθαρίζετε τὶς πατάτες, τὶς κόβετε καὶ τὶς βράζετε σὲ νερὸ ἁλατισμένο. Τὶς στραγγίζετε καὶ, πρὶν κρυώσουν, τὶς περνᾶτε ἀπὸ μηχανὴ τοῦ πουρέ. Βάζετε τὸν πουρὲ σὲ κατσαρόλα μὲ λίγο βούτυρο καὶ τὸν ἀνακατεύετε σὲ σιγανὴ φωτιὰ γιὰ νὰ στεγνώσῃ. Τὸν ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ προσθέτετε τὰ κροκάδια τῶν αὐγῶν, λίγο πιπέρι καὶ μοσχοκάρυδο τριμμένο. Τὸν πλάθετε σὲ μικρὲς μπαλίτσες, τὶς ὁποῖες ἀλευρώνετε.

Χτυπᾶτε ἐλαφρὰ τὰ ἀσπράδια μὲ ἕνα αὐγὸ ὁλόκληρο καὶ βουτᾶτε μέσα τὰ ἀλευρωμένα κροκετάκια. Τὰ τυλίγετε σὲ γαλέτα καὶ τὰ τηγανίζετε σὲ καυτὴ φριτούρα.

«ΚΡΕΜ ΟΛΛΑΝΤΑΙΖ»

8 κουταλιὲς σούπας κοφτὲς κὸρν - φλάουρ ■ 4 φλυτζάνια τσαγιοῦ γάλα ■ 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ζάχαρη ■ Βύσσινο γλυκό.

Ἐκτέλεσι: Διαλύετε τὸ κὸρν—φλάουρ σὲ ἕνα φλυτζάνι τσαγιοῦ γάλα. Βράζετε τὸ ὑπόλοιπο γάλα καὶ ρίχνετε τὴ ζάχαρη καὶ τὸ κὸρν - φλάουρ. Βράζετε τὴν κρέμα ἕως ὅτου πήξῃ. ἐνῶ τὴν ἀνακατεύετε συνεχῶς. Προσθέτετε κομματάκια ἀπὸ βύσσινο γλυκό, χωρὶς τὸ σιρό πι. Ἀδειάζετε τὴν κρέμα σὲ μικρὰ μπὸλ ἢ σὲ ποτήρια καί, ὅταν πρόκειται νὰ τὴ σερβίρετε ρίχνετε ἐπάνω λίγο σιρόπι ἀπὸ βύσσινο.

ΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΔΕΙΠΝΟ

«Σκώτς μπρὸθ»
Φιλέτο ψαριοῦ «ἀ λὰ βὶλ μπλὰνς»
Σέλλα ἀρνιοῦ «ἀ λὰ μπουκετιὲρ»
«Νὶ ντὲ μαρὸν»

«ΣΚΩΤΣ ΜΠΡΟΘ»

5 φλυτζ. τσαγιοῦ ζωμὸς κότας ἢ κρέατος ■ 2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) φάρος ■ Βούτυρο ἢ φυτίνη ■ 1 κουταλιὰ σούπας (κοφτὴ) ἀλεύρι ■ Καρότο, σέλινο, μπιζέλι, πράσο ■ ½ φλυτζάνι τσαγιοῦ κρέμα γάλακτος.

Ἐκτέλεσι: Ζεματᾶτε τὸ φάρο (εἶναι ἕνα εἶδος δημητριακοῦ ποὺ ὑπάρχει σ' ὅλα τὰ μεγάλα παντοπωλεῖα) μερικὰ λεπτά, τὸν στραγγίζετε καὶ τὸν πλένετε. Τὸν σωτάρετε μὲ λίγο βούτυρο καὶ ρίχνετε τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ ζωμό. Ἀφίνετε τὴ σούπα νὰ βράσῃ καὶ προσθέτετε ἕνα καρότο, λίγο σέλινο (χωρὶς τὰ φύλλα) καὶ λίγο πράσο, ὅλα ψιλοκομμένα καὶ βρασμένα. Προσθέτετε ἐπίσης λίγο μπιζέλι βρασμένο. Δένετε τὴ σούπα μὲ τὴν κρέμα γάλακτος (χρησιμοποιεῖτε φρέσκη ἢ τοῦ κουτιοῦ νεστλὲ) καὶ τὴ σερβίρετε ἀμέσως.

ΦΙΛΕΤΟ ΨΑΡΙΟΥ «Α ΛΑ ΒΙΛ ΜΠΛΑΝΣ»
(Μερίδες 5)

300 δράμια ψάρι (λαυράκι, γλώσσες, σιναγρίδα, ἢ φρέσκο μπακαλιάρο) ■ Ἀλεύρι ■ Ἀλάτι ■ Κρασὶ ἄσπρο ■ Βούτυρο ■ Ἀγκινάρες ἢ μανιτάρια σωτὲ ■ Κρέμα γάλακτος ■ Λεμόνι ■ Πατάτες βραστές.

Ἐκτέλεσι: Χωρίζετε τὸ ψάρι σὲ φιλέτα. Τὰ ἀλευρώνετε καὶ τὰ βάζετε σὲ βουτυρωμένο ταψάκι. Τὰ ραντίζετε μὲ κρασὶ ἄσπρο, μὲ χυμὸ λαμονιοῦ καὶ μὲ λίγο βούτυρο. Τὰ πασπαλίζετε μὲ ἁλάτι, τὰ σκεπάζετε μὲ λαδόχαρτο καὶ ἀφίνετε νὰ ποσαρισθοῦν σὲ μέτριο φοῦρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 25 περίπου λεπτά.

Καθαρίζετε τὶς ἀγκινάρες καὶ τὶς βράζετε. Τὶς σωτάρετε μὲ λίγο βούτυρο καὶ τὶς βάζετε σὲ πιατέλα. Τοποθετεῖτε ἐπάνω τὰ φιλέτα ψαριοῦ. Περνᾶτε τὸ ζουμὶ τοῦ ψαριοῦ ἀπὸ σουρωτήρι καὶ προσθέτετε 3 ἕως 4 κουταλιὲς κρέμα γάλακτος φρέσκη ἢ τοῦ κουτιοῦ νεστλὲ. Τὴν ἀφίνετε νὰ πάρῃ βράσι καὶ τὴ ρίχνετε ἐπάνω στὸ ψάρι. Γαρνίρετε τὸ πιάτο μὲ πατατοῦλες βραστές.

ΣΕΛΛΑ ΑΡΝΙΟΥ «Α ΛΑ ΜΠΟΥΚΕΤΙΕΡ»

Σέλλα ἀρνιοῦ ■ Φασολάκια βουτύρου ■ Ἀρακὰς βουτύρου ■ Πατάτες νουαζὲτ ■ Κουνουπίδι βραστὸ ■ Σάλτσα ὁλλανταὶζ ■ Τοματοῦλες γκλασέ.

Ἐκτέλεσι: Τρίβετε τὸ κρέας μὲ χυμὸ λεμονιοῦ, τὸ πασπαλίζετε μὲ ἁλάτι καὶ πιπέρι, τὸ βάζετε σὲ ἕνα ταψάκι καὶ τὸ περιχύνετε μὲ βούτυρο. Τὸ ψήνετε στὸ φοῦρνο. Τὸ βάζετε σὲ πιατέλα καὶ τὸ γαρνίρετε μὲ φασολάκια βρασμένα καὶ σωταρισμένα μὲ βούτυρο, μὲ ἀρακὰ βουτύρου, μὲ πατάτες ἐνουαζέτ», μὲ κουνουπίδι βρασμένο καὶ μὲ τοματοῦλες γκλασέ. Ρίχνετε ἐπάνω στὸ κουνουπίδι λίγη σάλτσα ὁλλανταΐζ.

ΠΑΤΑΤΕΣ «ΝΟΥΑΖΕΤ»: Κόβετε ἀπὸ μεγάλες πατάτες μικρὲς μπαλίτσες μὲ κουταλάκι ἐιδικό, τὶς βράζετε καὶ τὶς σωτάρετε μὲ λίγο φρέσκο βούτυρο ἢ μὲ βιτάμ.

ΣΑΛΤΣΑ «ΟΛΛΑΝΤΑΙΖ»

Βάζετε σὲ κατσαρολάκι ἕνα ποτηράκι τοῦ λικὲρ ξύδι καὶ λίγο πιπέρι ἄσπρο ἢ μαῦρο ἀκοπάνιστο. Τὸ βράζετε ἕως ὅτου σχεδὸν ἐξατμισθῆ, τὸ τραβᾶτε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ προσθέτετε 3 κροκάδια αὐγῶν. Βάζετε τὸ κατσαρολάκι ἐπάνω ἀπὸ ζεστὸ νερὸ καὶ χτυπᾶτε τὰ κροκάδια μὲ σύρμα ἕως ὅτου πήξουν. Τὰ ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ ρίχνετε, ἐνῶ χτυπᾶτε συνεχῶς, ¾ φλυτζάνια τσαγιοῦ φρέσκο βούτυρο κουταλιὰ—κουταλιά, ἀφοῦ τὸ χτυπήσετε πρῶτα κοντὰ σὲ φωτιὰ γιὰ νὰ μαλακώσῃ. Προσθέτετε στὴ σάλτσα λίγο ἁλάτι καὶ τὴ σερβίρετε.

ΤΟΜΑΤΟΥΛΕΣ ΓΚΛΑΣΕ

Παίρνετε ἕνα κουτὶ τομάτες μικρὲς ἀποφλοιωμένες, τὶς χαράζετε καὶ τὶς στίβετε ἐλαφρὰ γιὰ νὰ πέσουν οἱ σπόροι, τὶς βάζετε σὲ ταψάκι, τὶς ποσπαλίζετε μὲ λίγο ἁλάτι καὶ ζάχαρη καὶ τὶς περιχύνετε μὲ βούτυρο. Τὶς βάζετε στὸ φοῦρνο, κάτω ἀπὸ τὸ «μπρόϊλ» καὶ ἀφίνετε νὰ ψηθοῦν μερικὰ λεπτά.

ΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΓΕΥΜΑ

«Νουῖγ ἀ λὰ Βέρντι»
Ὀρτύκια σαλμὶ
Σαλάτα, Τυρί, Φροῦτο

«ΝΟΥ'Ι'Γ Α ΛΑ ΒΕΡΝΤΙ»

4 φλυτζάνια τσαγιοῦ ἀλεύρι ■ 2 αὐγὰ καὶ 1 κροκάδι ■ 1 φλυτζάνι τοῦ καφὲ γάλα ■ 1 κουταλιὰ βούτυρο ἢ φυτίνη ■ Φρέσκο βούτυρο ■ Ἀλάτι ■ ½ ὀκὰ γαρίδες βρασμένες ■ Τυρὶ Βίτσερης καὶ παρμεζάνα ■ Πιπέρι καγιὲν ■ ½ φλυτζ. τσαγιοῦ κρέμα γάλακτος.

Ἐκτέλεσι: Ἑτοιμάζετε ζύμη σφικτὴ μὲ τὸ ἀλεύρι, τ' αὐγά, τὸ γάλα, μὲ μιὰ κουταλιὰ βούτυρο ἢ μὲ φυτίνη καὶ μὲ λίγο ἁλάτι. Ἀφίνετε τὴ ζύμη νὰ μείνῃ ἐπὶ μία ὥρα καὶ κατόπιν τὴν ἀνοίγετε σὲ φύλλο, τὸ διπλώνετε καὶ τὸ κόβετε σὲ μακρόστενες λεπτὲς λουρίδες.

Βράζετε τὰ νουῖγ, τὰ στραγγίζετε καὶ τὰ σωτάρετε μὲ λίγο φρέσκο βούτυρο. Προσθέτετε τὶς γαρίδες, λίγο τυρὶ Βίτσερης καὶ παρμεζάνα καὶ τὴν κρέμα. Τὰ βάζετε σὲ πιάτο φούρνου καὶ στὸ φοῦρνο γιὰ νὰ γκρατινιαρισθοῦν.

ΟΡΤΥΚΙΑ ΣΑΛΜΙ

5 ὀρτύκια ■ Βούτυρο ἢ φυτίνη ■ Ἀλεύρι ■ Κρασὶ ■ Καρότο, λίγο σέλινο, τομάτα ■ Κροτόνια (φετάκια ψωμιοῦ τηγανισμένα σὲ βούτυρο) ■ Πουρὲ ἀπὸ κάστανα, ἀπὸ μπιζέλια ξερὰ ἢ ἀπὸ πατάτες.

Ἐκτέλεσι: Καθαρίζετε τὰ πουλιὰ καὶ τὰ σωτάρετε μὲ βούτυρο. Προσθέτετε ἕνα κρεμμύδι, ἕνα καρότο καὶ λίγο σέλινο, ὅλα ψιλοκομμένα καὶ τ' ἀφίνετε νὰ σιγοψηθοῦν ἕως ὅτου μαραθοῦν. Κατόπιν προσθέτετε μία κοφτὴ κουταλιὰ ἀλεύρι καὶ τὰ σβύνετε μὲ ἕνα ποτηράκι κρασί, ἁλάτι καὶ πιπέρι. Ἀφίνετε νὰ σιγοψηθοῦν. Τὰ βγάζετε ἀπὸ τὴ σάλτσα καὶ τὴν περνᾶτε ἀπὸ σουρωτήρι. Τὴν βάζετε νὰ πάρῃ βράσι. Τηγανίζετε 5 φετάκια ψωμὶ μὲ βούτυρο ἢ μὲ φυτίνη καὶ τὰ βάζετε σὲ ζεστὴ πιατέλα. Βάζετε ἐπάνω σὲ κάθε φετάκι ἀπὸ ἕνα ὀρτύκι καὶ ρίχνετε τὴ σάλτσα. Γαρνίρετε τὸ πιάτο μὲ πουρὲ ἀπὸ κάστανα, ἀπὸ πατάτες ἢ μπιζέλια.

«ΝΙ ΝΤΕ ΜΑΡΟΝ»

1 ὀκὰ κάστανα ■ Γάλα ■ Βανίλια ■ 1 φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη ■ Κρέμα σαντιγύ.

Ἐκτέλεσι: Χαράζετε μὲ ἕνα κοφτερὸ μαχαιράκι σὲ κάθε κάστανο τὸ φλοιὸ του γύρω γύρω. Τὰ βάζετε σὲ νερὸ κρύο καί, μόλις πάρουν βράσι, βγάζετε ἕνα - ἕνα κάστανο, τὸ ξεφλουδίζετε γρήγορα καὶ πρὶν κρυώσῃ, τὸ ρίχνετε ἀμέσως σὲ ζεστὸ γάλα. Τὰ βράζετε μὲ τὸ γάλα ἕως ὅτου μαλακώσουν, τὰ στραγγίζετε καὶ τὰ περνᾶτε ἀπὸ μηχανὴ τοῦ πουρέ.

Βράζετε τὴ ζάχαρη μὲ ½ φλυτζάνι τσαγιοῦ νερὸ ἕως ὅτου τὸ σιρόπι δέσῃ στὸ βαθμὸ «μεγάλο μπουλέ». Τὸ δοκιμάζετε ὡς ἑξῆς: Ρίχνετε ἕνα κουταλάκι σιρόπι σὲ παγωμένο νερό. Τὸ μαζεύετε μὲ τὸν δείχτη καὶ ἀντίχειρα καὶ ἂν σχηματισθῆ σὲ σκληρὴ μπαλίτσα, εἶναι ἕτοιμο. Τὸ προσθέτετε στὸν πουρὲ τῶν καστάνων. Προσθέτετε ἐπίσης ἕνα κομματάκι βούτυρο στὸ μέγεθος καρυδιοῦ καὶ τὸ δουλεύετε. Βάζετε τὸν πουρὲ σὲ σακκούλα μὲ κορνὲ στρογγυλὸ καὶ λεπτὸ καὶ τὸ πιέζετε ἐπάνω ἀπὸ μιὰ πιατέλα σχηματίζοντας μιὰ μεγάλη φωλιά. Γεμίζετε τὸ ἄνοιγμα στὸ κέντρο μὲ κρέμα σαντιγύ.

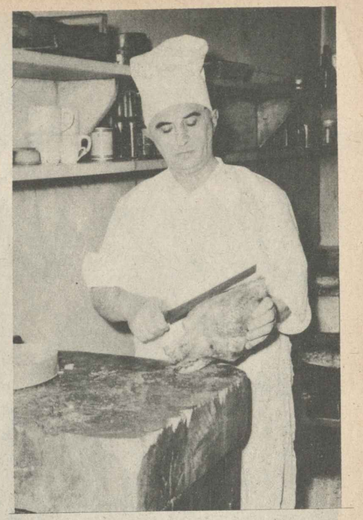

Ὁ κ. Ι. Λάβδας τοῦ ἑστιατορίου «Πάνθεον»

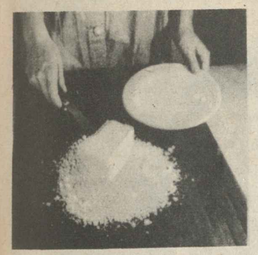

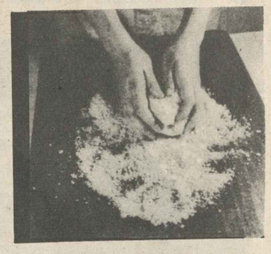

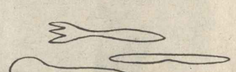

ΖΥΜΗ ΣΑΜΠΛΕ

ΓΙΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑΡΤΛΕΤΕΣ

1 αὐγὸ ■ Ἐλόχιστο ἁλάτι ■ ½ φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη ■ 2 φλυτζ. τσαγιοῦ ἀλεύρι ■ ½ φλυτζ. τσαγιοῦ βούτυρο φρέσκο ἢ Βιτὰμ ■ Ξύσμα λεμονιοῦ, κανέλα, βανίλια ἢ λίγο γλυκάνισο.

Ἐκτέλεσι: Βάζετε σὲ λεκάνη τὸ αὐγό, ἁλάτι καὶ τὴ ζάχαρη. Ἀνακατεύετε τὸ μῖγμα μὲ ξύλινο κουτάλι. Ρίχνετε ὅλο τὸ ἀλεύρι, ἀφοῦ τὸ κοσκινίσετε καὶ συνεχίζετε νὰ ἀνακατεύετε τὸ μῖγμα. Κατόπιν παίρνετε λίγο - λίγο μέσα στὶς παλάμες σας καὶ τὸ τρίβετε ἐλαφρά. Προσθέτετε τὸ ἄρωμα.

ΕΙΚΟΝΑ 1: Ὅταν ὅλο τὸ μῖγμα γίνῃ σὰν ἄμμος τὸ ἀδειάζετε σὲ ἕνα σανίδι καὶ βάζετε ἐπάνω τὸ βούτυρο.

ΕΙΚΟΝΑ 2: Παίρνετε λίγο - λίγο τὸ μῖγμα τοῦ ἀλεύρου, τὸ βάζετε ἐπάνω στὸ βούτυρο καὶ τὸ βυθίζετε μέσα μὲ τὰ δάχτυλά σας. Ζυμώνετε τὴ ζύμη ἐλαφρὰ καὶ τὴν ἀνοίγετε σὲ φύλλο πάχους 1)3 περίπου ἑκατοστοῦ ἐπάνω σὲ ἀλευρωμένο σανίδι. Τὸ χρησιμοποιεῖτε γιὰ μπισκοτάκια «Πτὶ σαμπλὲ» ἢ γιὰ τάρτες.

«ΠΤΙ ΣΑΜΠΛΕ»

ΕΙΚΟΝΑ 3: Κόβετε τὸ φύλλο μὲ «κοῦ - πάτ» σὲ μικροὺς δίσκους ὡς ἑξῆς: Ἀλευρώνετε τὸ κοῦ - πάτ καὶ τὸ βυθίζετε μέσα στὸ φύλλο ζύμης. Τὸ σηκώνετε καὶ τὸ φέρνετε στὸ ταψὶ καὶ ἀφίνετε νὰ πέσῃ μέσα τὸ μπισκοτάκι.

Ψήνετε τὰ «πτὶ σαμπλὲ» σὲ μέτριο φοῦρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 8 ἕως 10 λεπτά. Ὅταν κρυώσουν τὰ βάζετε σὲ ἕνα τενεκεδένιο κουτί. Διατηροῦνται ἐπὶ ἀρκετὸ διάστημα.

ΤΑΡΤΛΕΤΕΣ

ΕΙΚΟΝΑ 4: Ἀπλώνετε τὸ φύλλο ζύμης σὲ μικρὲς φόρμες γιὰ ταρτλέτες καὶ κόβετε τὶς ἄκρες ποὺ ξέξεχουν. Βάζετε μέσα σὲ κάθε στρογγυλεμένη μὲ τὴ ζύμη φόρμα μιὰ ἄλλη φόρμα ὁμοια. Ἡ ζύμη ἔτσι θὰ εἶναι ἀνάμεσα σὲ δυὸ φόρμες καί, ὅταν ψηθῆ, δὲν θὰ χαλάσῃ τὸ σχῆμα της. Ψήνετε τὶς ταρτλέτες ἄδειες σὲ δυνατὸ φοῦρνο (400ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 10 ἕως 12 λεπτά. Ὅταν κρυώσουν τὶς γαρνίρετε μὲ φρούτα κομπόστα μὲ μαρμελάδα ἢ μὲ κρέμα. Οἱ ἄδειες τάρτες διατηροῦνται, κλεισμένες μέσα σὲ τενεκεδένιο κουτί.

ΜΑΡΙΑ ΣΕΛΛ

Ἡ στὰρ μὲ τὸ γλυκὸ χαμόγελο καὶ τὴν ἀκατανίκητη θηλυκότητα θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δυνατὰ ταλέντα τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἡ καλύτερη σύγχρονη δραματικὴ ἠθοποιὸς τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Μαρία Σὲλλ σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς ταινίας: «Ἀδελφοὶ Καραμαζώφ».

Μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὶς «Λευκὲς Νύχτες» μὲ τὸν Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι

Οἱ ΣΧΟΛΙΚΕΣ θεατρικὲς παραστάσεις ἔχουν γίνει ἀφορμὴ πολλὲς φορὲς νὰ ἀποκαλυφθοῦν μεγάλα ταλέντα. Ἕνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ Μαρία Σὲλλ τὴν ὁποία εἴδαμε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες στὸ θαυμάσιο φὶλμ τοῦ Ἰταλοῦ σκηνοθέτου Λουκίνο Βισκόντι «Λευκὲς Νύχτες».

Ἦταν τὴν καλὴ προπολεμικὴ ἐποχὴ ὅταν τὰ σύννεφα τοῦ πολέμου δὲν εἶχαν σκάσει στὸν οὐρανὸ τῆς Εὐρώπης. Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κολλέγια τῆς Βιέννης δινόταν μιὰ σχολικὴ παράσταση. Ὁ κόσμος ἔμεινε καταγοητευμένος ἀπὸ τὶς πρῶτες κιόλας σκηνὲς τοῦ ἔργου καὶ ἔταν ἔπεσε ἡ αὐλαία ξέσπασε σὲ ζωηρὰ χειροκροτήματα. Οἱ θεαταὶ εἶχαν ἐνθουσιαστῆ μὲ τὴν πρωταγωνίστρια, μιὰ μικρὴ ξανθειὰ κοπελλοῦτσα ἡ ὁποία ἔπαιζε μὲ μιὰ φυσικότητα καταπληκτική! Ἀνάμεσα στοὺς θεατὰς ἦταν πολλοὶ δημοσιογράφοι καὶ θεατρικοὶ κριτικοὶ οἱ ὁποῖοι εἶχαν πάει γιὰ νὰ δοῦν τὶς ἐξετάσεις συγγενικῶν τους παιδιῶν. Αὐτοὶ πρῶτοι ἔτρεξαν νὰ συγχαροῦν τὴ μικρὴ πρωταγωνίστρια καὶ αὐτοὶ τῆς εἶπαν πὼς ἂν ἀκολουθοῦσε τὸ θεατρικὸ ἐπάγγελμα θὰ γινόταν μιὰ μεγάλη καλλιτέχνις.

Ἡ Μαρία Σὲλλ δὲν ἤξερε ἀκόμη καλὰ —καλὰ τί ἦταν αὐτὸ ποὺ τῆς ἔλεγαν. Στὰ καταπινὰ ὅμως χρόνια τῶν σπουδῶν της κι' ὅσο μεγάλωνε καταλάβαινε καὶ μόνη της πὼς εἶχε κάποια κλίσι στὸ θεατρικὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ ἰδέα νὰ γίνῃ ἠθοποιὸς τῆς ἄρεσε.

Ἔτσι ἡ Μαρία, μόλις τέλειωσε τὸ σχολεῖο, φοίτησε σὲ μιὰ δραματικὴ σχολὴ τῆς Βιέννης. Ἡ Μαρία ἦταν τὸ μεγαλύτερο παιδὶ τῆς οἰκογενείας Σὲλλ καὶ τὸ καμάρι της. Ὑπῆρχαν καὶ ἄλλα τρία παιδιὰ ἀλλὰ σ' αὐτὴν εἶχαν κυρίως ἀδυναμία οἱ γονεῖς της.

Ἦρθε ὅμως ὁ πόλεμος καὶ μόλις πρόλαβε ἡ Μαρία νὰ τελειώσῃ τὶς σπουδές της. Τὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν ἦταν χρόνια δυστυχίας ὅπως γιὰ ὅλον τὸν κόσμο. Τῆς Μαρίας δὲν τῆς ἄρεσει νὰ μιλάῃ γι' αὐτὴν τὴν περίοδο γιατὶ φαίνεται ὑπέφερε πολύ.

Μετὰ τὸν πόλεμο ἡ πρώτη της φροντίδα ἦταν νὰ προσληφθῆ σ' ἕνα θίασο. Δὲν δυσκολεύθηκε καθόλου γιατὶ εἶχε ἤδη καλὴ φήμη ἀπὸ τὴν ἐπίδοσί της στὴ δραματικὴ σχολή.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΥΤΡΙΑ ΤΟΥ ΣΙΛΛΕΡ ΚΑΙ ΓΚΑΙΤΕ

Ἡ ἐξέλιξί της ἦταν ραγδαία. Μέσα σὲ ἐλάχιστο διάστημα ἡ Μαρία ἔγινε μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἠθοποιοὺς τῆς Βιέννης. Ἰδιαίτερη ἐπίδοσι ἔδειξε στὴν ἑρμηνεία τῶν ἡρωΐδων τοῦ Γκαῖτε καὶ τοῦ Σίλλερ. Ὡς Μαργαρίτα στὸν Φάουστ ἦταν ἄφθαστη. Σ' αὐτὸ συνέτεινε καὶ ἡ ἀθῶα ἔκφρασι τοῦ προσώπου της καὶ τὸ ἀγγελικό της χαμόγελο. Οἱ θεατρικοὶ κριτικοὶ ἐκφράζονταν μὲ τὰ καλύτερα λόγια γι' αὐτήν.

ΤΟ ΝΤΕΜΠΟΥΤΟ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Τὸ 1950, ὁ Γερμανοαυστριακὸς σκηνοθέτης Χέλμοντ Κώϋνερ ἀπεφάσισε νὰ γυρίσῃ μιὰ ταινία μὲ θέμα τὸ γιουγκοσλαβικὸ κίνημα ἀντιστάσεως. Μετὰ ἀπὸ ἀρκετὴ ἀναζήτησι ἀπετάθη στὴ Μαρία Σὲλλ γιὰ τὸ ρόλο τῆς πρωταγωνίστριας, μιᾶς Γερμανίδας γιατροῦ.

Ἄλλη μιὰ πόζα τῆς Σὲλλ ἀπὸ τὸ ἔργο «Διαβατήριο μὲ κηλίδες αἵματος»

Ἡ Μαρία Σὲλλ δέχθηκε, καὶ μὲ τὴν «Τελευταία Γέφυρα»—αὐτὸς ἦταν ὁ τίτλος τῆς ταινίας—ἄρχισε μιὰ θριαμβευτικὴ καριέρα στὴν ὀθόνη. Ἡ ταινία αὐτὴ εἶχε τεράστια ἐπιτυχία. Οἱ Αὐστριακοὶ κριτικοὶ τὴ διαλέξαν ὡς τὴ μόνη κατάλληλη γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴ χώρα τους στὸ κινηματογραφικὸ φεστιβὰλ τῶν Καννῶν τοῦ 1953.

Ὅταν πῆγε στὴ γαλλικὴ λουτρόπολι γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν προβολὴ τῆς ταινίας της, ἡ Μαρία Σὲλλ εἶχε κυριευτῆ ἀπὸ φόβο. Δὲν ἤξερε τί ὑποδοχὴ θὰ ἔκανε στὴν ταινία της τὸ κοινὸ τοῦ φεστιβὰλ καὶ ἡ κριτικὴ ἐπιτροπή. Δὲν κυκλοφοροῦσε στοὺς δρόμους καὶ δὲν πήγαινε στὰ κέντρα καὶ στὶς δεξιώσεις, ὅπως οἱ ἄλλες στάρ. Ἔμεινε ἀφανὴς ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ ἤρθε ἡ σειρὰ τῆς «Τελευταίας Γέφυρας». Ἀλλὰ καὶ τότε μπῆκε στὴν αἴθουσα προβολῶν, ἀφοῦ ἔσβυσαν τὰ φῶτα. Ὅταν τέλειωσε ἡ ταινία, τὸ κοινὸ ξέσπασε σὲ ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ζήτησε νὰ ἔγοῦν στὴ σκηνὴ ὁ σκηνοθέτης καὶ ἡ πρωταγωνίστρια. Σὲ λίγο εἶδαν τὸν Κώϋννερ νὰ τραβάῃ σχεδὸν στὴ σκηνὴ μιὰ δειλὴ καὶ συνεσταλμένη ξανθειὰ κοπέλλα. Ὁ κόσμος τότε ξέσπασε σὲ ζωηρότερα ἀκόμα χειροκροτήματα. Ἦταν ἕνας θρίαμβος. Σὲ λίγες μέρες ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ φεστιβὰλ τῆς ἀπένειμε τὸ πρῶτο βραβεῖο ἠθοποιΐας.

Ἀπὸ τὶς Κάννες ἡ Μαρία Σὲλλ ξαναγύρισε στὴ Βιέννη καὶ ἐξακολούθησε νὰ παίζῃ στὸ θέατρο, ποὺ ἦταν ὁ μεγάλος της ἔρωτας.

ΠΕΡΙΦΡΟΝΕΙ ΤΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Σ' ἕνα ταξίδι της στὸ Παρίσι ἡ Μαρία Σὲλλ γνώρισε ἕναν Ἀμερικανὸ παραγωγό, ὁ ὁποῖος τῆς πρότεινε νὰ παίξῃ σ' ἕνα μουσικὸ ἔργο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἀνεβάσῃ στὸ Μπροντγουαίη. Ἄλλες στὴ θέσι της θὰ δέχονταν τὴν πρότασι αὐτὴ μὲ χαρά. Μὰ ἡ Μαρία Σὲλλ εἶχε ἄλλα ὄνειρα. Δὲν ἤθελε νὰ πάῃ στὴν Ἀμερικὴ πρὶν στερεώσῃ τὴ φήμη της σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη. Οὔτε ἤθελε νὰ παίξῃ σὲ μουσικὸ ἔργο. Ἔτσι ἀπέρριψε τὴν πρότασι παρ' ὅλο ποὺ ἡ ἀμοιβὴ δὲν ἦταν εὐκαταφρόνητη.

— Ἂν δεχόμουν τὴν πρότασι αὐτή, εἶπε στοὺς φίλους της θὰ κέρδιζα ἴσως πολλὰ δολλάρια πράγμα ποὺ εἶναι σημαντικὸ γιὰ μένα τώρα. Ὑπῆρχε ὅμως ὁ κίνδυνος νὰ ξεχαστῶ στὴν Εὐρώπη. Κι' αὐτὸ δὲν τὸ θέλω.

Πρὶν φύγῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι εἶχε μιὰ συνάντησι μὲ τὸν διάσημο Γάλλο σκηνοθέτη Ρενὲ Κλεμάν. Αὐτὸς τῆς ἐκμυστηρεύθηκε ὅτι λογαριάζει νὰ γυρίσῃ σὲ ταινία τὸ ἔργο τοῦ Ζολὰ «Ζερβαὶζ» καὶ τὴ ρώτησε ἂν θὰ ἤθελε νὰ παίξῃ τὸν πρῶτο ρόλο. Καὶ φυσικὰ θὰ ἤθελε νὰ παίξῃ σὲ μιὰ τέτοια ταινία.

Ἐπέστρεψε στὴν πατρίδα της καὶ μοίρασε τὸν καιρό της ἀνάμεσα στὸ θέατρο καὶ στὸ στούντιο γιατὶ στὸ μεταξὺ τῆς ἔγιναν καὶ ἄλλες πολλὲς προτάσεις γιὰ κινηματογραφικὰ ἔργα. Στὸ θέατρο ἐξ ἄλλου ἐξακολούθησε νὰ σημειώνῃ, καταπληκτικὴ ἐπιτυχία. Ἦταν τόσο δυνατὸ τὸ παίξιμό της, ποὺ ὁ Γάλλος σκηνοθέτης Λεὸ Ζουανὸν πήγαινε κάθε Σαββατοκύριακο ἀπὸ τὸ Παρίσι στὸ Σάλτσπουργκ νὰ τὴ δῇ καὶ τὴν ἀκούσῃ στὸ «Βέρθερο». Ἕνα ὁλόκληρο χειμώνα κράτησε τὸ ἔργο αὐτὸ καὶ κάθε ἑβδομάδα ὁ Λεὸ Ζουανὸν ἔκανε τὸ ταξίδι Παρίσι—Σάλτσμπουργκ. Αὐτὸ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ κυκλοφορήσουν διάφορες φῆμες ἀλλὰ ἡ φιλία αὐτὴ δὲν εἶχε σοβαρὴ συνέχεια.

Οἱ πρῶτες της ταινίες μετὰ τὴν «Τελευταία Γέφυρα» ἦταν «Οἱ Ποντικοί», ποὺ ἐδῶ εἰσήχθη μὲ τὸν τίτλο «Διαβατήριο μὲ κηλίδες αἵματος» καὶ τὸ «Ἀγάπη» ἀπὸ ἕνα μυθιστόρημα τῆς Βίκυ Μπάουμ μὲ τὸν Ρὰλφ Βαλλόνε. Ἡ ταινία αὐτὴ προεβλήθη πέρσι ἐδῶ.

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ὁ Ρενὲ Κλεμὰν τελειώνει τὴν προετοιμασία τῆς «Ζερβαὶζ» καὶ τὴν καλεῖ στὸ Παρίσι. Ἡ Μαρία Σὲλλ ἐγκαταλείπει τὸ θέατρο καὶ φεύγει γιὰ τὴ Γαλλία. Ὑπολόγιζε πάνω σ' αὐτὴ τὴν ταινία πολύ. Καὶ δὲν διεψεύσθη στὶς ἐλπίδες της: Ἔγινε μιὰ ἐξαιρετικὴ ταινία καὶ τὴ δόξασε σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ στὴν Ἑλλάδα ἐπίσης εἶχε τεράστια ἐπιτυχία καὶ προεβλήθη πέρσι μὲ τὸν τίτλο «Ἡ ταβέρνα».

Μετὰ ἀπὸ τὸ θρίαμβο αὐτὸ ἡ Μαρία Σὲλλ ἀποφασίζει νὰ ἀφοσιωθῆ ὁλοκληρωτικὰ στὸν κινηματογράφο. Ξαναγυρίζει στὴν Αὐστρία μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ πρωταγωνιστήσῃ στὶς ταινίες «Χαμένο Ραντέβου» μὲ τὸν Ὄττο Φίσερ καὶ στὸ «Προσκέφαλο τοῦ πόνου» μὲ τὸν Κὰρλ Βέρι. (Καὶ τὶς δυὸ αὐτὲς ταινίες θὰ τὶς δοῦμε φέτος). Κατόπι, πηγαίνει στὴν Ἰταλία γιὰ νὰ πρωταγωνιστήσῃ στὴν ταινία «Λευκὲς Νύχτες» ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο ἔργο τοῦ Ντοστογιέφσκυ, μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες δημιουργίες της ποὺ τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ ὑποδέχθηκε μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμό. Στὴν Ἰταλία ἐπίσης γύρισε καὶ τὴν ταινία «Στιγματισμένες γυναῖκες» μὲ τὸν Ρὰλφ Βαλλόνε.

Στὸ Φεστιβὰλ τῆς Βενετίας, τοῦ 1957 παίρνει πάλι τὸ πρῶτο βραβεῖο ἠθοποιΐας γιὰ τὴ δημιουργία της στὴν «Ταβέρνα». Ἀμέσως μετὰ πρωταγωνιστεῖ σὲ μιὰ ταινία ποὺ γυρίζεται στὴ Γερμανία γιὰ λογαριασμὸ τῆς Γουῶρνερ Μπρός. Εἶναι «Ὁ Λόφος μὲ τὶς ἀγχόνες» στὴν ὁποία πρωταγωνιστεῖ ἐπίσης καὶ ὁ Γκάρυ Κοῦπερ.

Κι' ἦρθε κι' αὐτὸ ποὺ περίμενε ἀπὸ καιρό. Μιὰ πρότασι νὰ πάῃ στὸ Χόλλυγουντ. Τῆς ζητοῦσαν νὰ παίξῃ τὸ ρόλο τῆς Γκρουσένκας στὸ ἔργο τοῦ Ντοστογιέφσκυ «Ἀδελφοὶ Καραμαζώφ». Ἐδέχθηκε ἀμέσως καὶ ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀμερική. Στὴν Ἀμερικὴ ἔμεινε ἀρκετοὺς μῆνες καὶ γνώρισε τὸν Νέο Κόσμο. Οἱ «Ἀδελφοὶ Καραμαζώφ» στοὺς ὁποίους πρωταγωνίστησε μαζὶ μὲ τὸν Γιοὺλ Μπρύνερ, τὴν Κλαὶρ Μπλοὺμ καὶ τὸν Λὴ Κόμπ ἔγινε μία ἐξαιρετικὴ ταινία μὲ πολὺ δύναμι ποὺ θὰ δοῦμε κι' ἐμεῖς ἐδῶ φέτος τὸ χειμώνα.

Ἐξ ἄλλου, τὸ 1958—59 θὰ προβληθοῦν καὶ στὴν Ἑλλάδα δύο ἄλλες σπουδαῖες δημιουργίες τῆς Μαρίας Σέλλ, τὸ «Μπροστὰ στὸν πειρασμὸ» μὲ τὸν Ὄττο Φίσσερ καὶ τὸ «Ἀπὸ δῶ πέρασε ὁ πόνος» μὲ τὸν Ἰβὰν Ντενύ.

Ρένα Βελισσαρίου

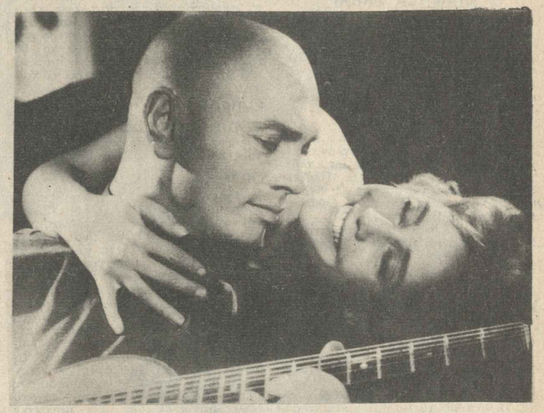

Μεγαλύτερη δραματικὴ ἠθοποιὸς τῆς Εὐρώπης, ἡ Μαρία Σέλλ. ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν, στὸ πλευρὸ τοῦ Γιοὺλ Μπρύνερ ἀποδίδει μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὸν δύσκολο ρόλο της στοὺς «Ἀδελφοὺς Καραμαζώφ».

Ὁ δραματικὸς ρόλος της στὴν Γερμανικὴ ταινία «Ἐλαφρὰ Ταξιαρχία» εἶναι μιὰ ἀποθέωσις γιὰ τὴν Μαρία Σέλλ ποὺ τῆς ἐξησφάλισε τὸ 1955 τὸ μεγάλο κινηματογραφικὸ βραβεῖο «Χρυσῆ Ἄρκτος» τοῦ Βερολίνου.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΩΝ ΠΛΕΚΤΩΝ

Κομψὰ καὶ πολὺ ὡραῖα σπὸρ γυναικεῖα πουλόβερ σὲ μινούργιο στὺλ

1. ΜΠΛΟΥΖΑ ΖΑΚΑΡ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλὶ καλῆς ποιότητος ἢ νάϋλον σὲ ἕνα χρῶμα τῆς ἀρεσκείας σας (Α) καὶ 300 γραμ. μαλλὶ τῆς ἰδίας ποιότητος σὲ ἀντίθετο χρωματισμὸ (Β). 2 βελόνες Νο 3½ καὶ 5, 1 στρογγυλὴ βελόνα, 5 βελόνες χωρὶς κεφάλι Νο 3½ καὶ 5.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Ριγὲ πλέξις = Πλέξετε ζέρσεϋ ἐναλλάσσοντας 2 βελόνες μὲ τὸ χρῶμα Α καὶ 2 βελόνες μὲ τὸ χρῶμα Β.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἕνα τετράγωνο 2½ ἐκ. πλέξετε 5π ἐπὶ 7 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Τὸ σῶμα καὶ τὰ μανίκια θὰ πλεχθοῦν κάθετα μὲ τὴ ριγὲ πλέξι. Προσπαθήσετε νὰ ἐπιτύχετε τὸ μῆκος καὶ τὸ φάρδος ποὺ σᾶς δίνουμε στὸ δεῖγμα. Ἐὰν χρειασθῆ θὰ ἀλλάξετε τὶς βελόνες σας γιὰ νὰ ἐπιτύχετε τὸν ἀριθμὸ τῶν πόντων ποὺ δίνουμε.

Ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πλαγιᾶς ραφῆς. Βάλετε στὶς βελόνες Νο 5, 68π μὲ τὸ μαλλὶ Α καὶ πλέξετε μὲ τὴ ριγὲ πλέξι, ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 50 ἑκατ. Κλείσετε αὐτοὺς τοὺς πόντους. Γιὰ τὸ λάστιχο κάτω θὰ σηκώσετε μὲ τὶς βελόνες Νο 3½ 98π κατὰ μῆκος τῆς μιᾶς ἄκρης μὲ τὸ μαλλὶ Β καὶ θὰ πλέξετε λάστιχο 1+1π ἐπὶ 6 ἑκατ. Κλείσετε τώρα καὶ αὐτοὺς τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε.

Γιὰ τὸ ἐπάνω μέρος θὰ σηκώσετε στὴ μεριὰ αὐτὴ μὲ τὶς βελόνες Νο 5 καὶ τὸ μαλλὶ Α, 98π κατὰ μῆκος ὅλης τῆς ἐπάνω μεριᾶς. Πλέξετε πρῶτα 1 βελόνα ἀνάποδη, στὴν ἀνάποδη μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ καὶ κόψετε τὴν κλωστὴ αὐτή. Βάλετε τώρα τὸ ἄλλο χρῶμα τοῦ μαλλιοῦ (Β) καὶ πλέξετε ζέρσεϋ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 5π. Τοὺς ὑπόλοιπους 87π θὰ περάσετε σὲ μιὰ βοηθητικὴ βελόνα καὶ θὰ τοὺς ἀφήσετε νὰ περιμένουν γιὰ νὰ πλέξετε μὲ αὐτοὺς ἀργότερα τὸ ἀμπιεσμάν.

ΕΜΠΡΟΣ

Πλέξετε ὅπως ἀκριβῶς ἐπλέξατε καὶ γιὰ τὴν πλάτη καὶ ἀφήσετε καὶ τοὺς πόντους αὐτοὺς νὰ περιμένουν.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες σας Νο 5, 17π μὲ τὸ μαλλὶ Α. Σημαδέψετε τὴν ἀρχὴ τῆς πρώτης βελόνας γιὰ νὰ ξέρετε ὅτι αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἄκρη τῆς μανσέτας. Πλέξετε μὲ τὴ ριγὲ πλέξι, προσθέτοντας στὴν ἄκρη κάθε ἀνάποδης βελόνας ἀπὸ 9π (7 φορές). Θὰ ἔχετε 80π. Συνεχίσετε τὸ πλέξιμο, ἕως ὅτου ἔχετε πλέξει 26 ἑκατ. μετὰ ἀπὸ τὴν τελευταία προσθήκη. Τελειώσετε πρὸς τὴ μεριὰ τῆς μανσέτας. Πρὸς αὐτὴ λοιπὸν τὴ μεριὰ θὰ κλείνετε κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 9π (7 φορὲς) καὶ κατόπιν θὰ κλείσετε τοὺς ὑπόλοιπους 17π σὲ μιὰ φορά. Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο μανίκι ὅμοιο. Τὶς μανσέτες θὰ τὶς σχηματίσετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο:

Μὲ τὶς βελόνες Νο 3½ θὰ σηκώσετε 48π καὶ τὸ μὲ μαλλὶ Β θὰ πλέξετε 6 ἑκατ. λάστιχο 1+1π καὶ κατόπιν θὰ κλείσετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε. Γιὰ τὸ ἐπάνω μέρος θὰ σηκώσετε 75π κατὰ μῆκος τῆς ἐπάνω ἄκρης μὲ τὸ μαλλὶ Α καὶ τὶς βελόνες Νο 5 ἔχοντας πρὸς τὸ μέρος σας τὴν καλὴ μεριὰ τοῦ μανικιοῦ, πλέξετε κατόπιν 1 βελόνα ἀνάποδη καὶ κόψετε τὸ μαλλὶ Α. Ἑνώσετε τώρα τὸ μαλλὶ Β καὶ πλέξετε ζέρσεϋ. Καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ μανικιοῦ θὰ κλείσετε ἀπὸ 5π γιὰ τὸ πάρσιμο τοῦ μανικιοῦ. Τοὺς 65π ποὺ θὰ σᾶς μείνουν θὰ τοὺς ἀφήσετε νὰ περιμένουν σὲ 1 βοηθητικὴ βελόνα.

ΕΠΑΝΩ ΜΕΡΟΣ

Ἔχοντας τὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ πρὸς τὸ μέρος σας θὰ πάρετε σὲ μιὰ στρογγυλὴ βελόνα ὅλους τοὺς 304 πόντους ποὺ ἔχετε ἀφήσει νὰ περιμένουν. (Ἐὰν δὲν ἔχετε στρογγυλὴ βελόνα θὰ μεταχειρισθῆτε 5 βελόνες χωρὶς κεφάλι καὶ θὰ πλέξετε στρογγυλά). Δηλ. θὰ πάρετε τοὺς 87π τῆς πλάτης, 65 π τοῦ ἑνὸς μανικιοῦ, 87 π. τοῦ ἐμπρὸς καὶ 65 τοῦ ἄλλου μανικιοῦ.

Τώρα θὰ πλέξετε ὡς ἑξῆς μὲ τὸ μαλλὶ Α. 1η βελόνα: καλή, 2η βελόνα: ** 9π καλὴ * 2π μαζὶ καλή, 5π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * (18 φορὲς ἀκόμη), 2π καλὴ μαζί, 8π καλή, συνεχίσετε ἀπὸ ** ἀκόμη 1 φορά. Θὰ ἔχετε 264π. 3η καὶ 4η βελόνα: καλή. 5η βελόνα: ** 7π καλή, * 2π καλὴ μαζί, 3π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * ἀκόμη 22 φορές, 2π καλὴ μαζί, 8π καλή. Συνεχίσετε ἀπο ** ἀκόμη μιὰ φορά. Θὰ σᾶς μείνουν 216π. 6η βελόνα καλή. Ἀπὸ τὴν 7η ἕως τὴν 19η βελόνα πλέξετε τὸ σχεδιάκι (α) μὲ ζέρσεϋ. 20ἡ βελόνα: πλέξετε καλὴ μόνο μὲ τὸ μαλλὶ Α. 21η βελόνα: * 2π μαζὶ καλή, 2π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * ἕως τὸ τέλος τῆς βελόνας. Θὰ ἔχετε τώρα 162π. Ἀπὸ τὴν 22ἡ ἕως τὴν 30ἡ βελόνα θὰ πλέξετε ζέρσεϋ σχηματίζοντας τὸ σχέδιο (6) 31η βελόνα: Πλέξετε μόνο μὲ τὸ μαλλὶ Α, καλή. 32ἡ βελόνα: καλή, κλείνοντας 20π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Θὰ σᾶς μείνουν τώρα 142π. 33η καὶ 35η βελόνα: ἀλλάζοντας τὴν στρογγυλὴ βελόνα μὲ τὶς ἴσιες Νο 5 χωὶς κεφάλι, θὰ πλέξετε καλή. 34η βελόνα. Ἐπαναλάβετε τὴν 32η βελόνα ὁπότε θὰ σᾶς μείνουν 122π. 36η βελόνα: ἐπαναλάβετε τὴν 32η βελόνα. 37η βελόνα: καλή. Θὰ ἔχετε 102π. Κόψετε τώρα τὸ μαλλὶ Α καὶ ἀφοῦ ἑνώσετε τὸ μαλλὶ Β πλέξετε 1 βελόνα καλή, κλείνοντας σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις τοὺς πόντους. Ὥστε νὰ μείνουν 96π. Αὐτοὺς τοὺς πόντους θὰ τοὺς πλέξετε λάστιχο 1+1π ἐπὶ 9 ἑκατ. ὁπότε θὰ ἐάλετε τὶς βελόνες Νο 3½ χωρὶς κεφάλι καὶ θὰ πλέξετε ἄλλα 3 ἑκατ. καὶ τότε θὰ κλείσετε τοὺς πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια προσεκτικὰ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ ἕνα νωπὸ πανὶ χωρὶς νὰ πατήσετε τὰ λάστιχα. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν.

2. ΚΟΚΕΤΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 450 γραμ. μαλλὶ Πεγκουὲν ἢ ἄλλης καλῆς ποιότητος σὲ χρῶμα ἄσπρο καὶ 50 γραμ. μαλλὶ τῆς ἰδίας ποιότητος σὲ χρῶμα ἀντίθετο. Βελόνες Νο 5 καὶ 7. 5 βελόνες χωρὶς κεφάλι Νο 5.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Φανταιζὶ πλέξι = 1η βελόνα. 1π καλή, * πλέξετε τὸν ἑπόμενο πόντο καλή, ἀλλὰ θὰ μτήξετε τὴ βελόνα σας στὴν προηγούμενη σειρά, 1π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 2η βελόνα 2π καλὴ * πλέξετε τὸν ἑπόμενο πόντο καλή, ἀλλὰ μπήξετε τὴ βελόνα σας στὴν κάτω σειρά, 1π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * καὶ ὅταν θὰ ὑπολείπωνται 3π πλέξετε 1π καλὴ ἀλλὰ στὴν προηγούμενη σειρὰ καὶ 2π καλή. Θὰ ἐπαναλαμβάνετε συνεχῶς αὐτὲς τὶς 2 βελόνες. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ 2½ ἑκατ. θὰ πλέξετε 4π.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 5, 73π καὶ πλέξετε 7½ ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Βάλετε κατόπιν τὶς βελόνες Νο 7 καὶ πλέξετε μὲ τὴ φανταιζὶ πλέξι ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 34 ἑκατ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 4π καὶ κατόπιν κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π (5 φορές). Θὰ σᾶς μείνουν 55π. Συνεχίσετε ἕως ὅτου οἱ μασχάλες ἔχουν ὕψος 20 ἑκατ. ὁπότε θὰ σχηματίσετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 6π (3 φορές). Τοὺς ὑπόλοιπους 19π θὰ ἀφήσετε σὲ μιὰ βοηθητικὴ βελόνα νὰ περιμένουν.

ΕΜΠΡΟΣ

Ἀρχίσετε ὅπως καὶ γιὰ τὴν πλάτη. Ὅταν ὅμως θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 28 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Πλέξετε τὴ φανταιζὶ πλέξι στοὺς πρώτους 36π, κλείσετε τὸν ἑπόμενο πόντο καὶ συνεχίσετε μὲ τὴ φανταιζὶ πλέξι τοὺς ἄλλους 32 π. Γυρίσετε καὶ πλέξετε μόνο τὸ ἕνα μέρος κλείνοντας πρὸς τὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ κάθε 1 ἑκατ. ἀπὸ 1π (15 φορές).

Ταυτοχρόνως, ὅταν τὸ πλεκτὸ σας θὰ ἔχῃ γενικὸ μάκρος 34 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε καὶ τὴ μασχάλη κλείνοντας πρὸς αὐτὴ τὴ μεριὰ 4π καὶ κατόπιν κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π (5 φορές). Θὰ σᾶς μείνουν γιὰ τὸν ὦμο 12π. Θὰ συνεχίσετε ἕως ὅτου ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος 20 ἑκατ. ὁπότε θὰ σχηματίσετε τὸν ὦμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π (3 φορές). Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο κομμάτι μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀλλὰ ἀντικρυστά.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 5, 39π καὶ πλέξετε 5 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Βάλετε κατόπιν τὶς βελόνες Νο 7 καὶ συνεχίσετε μὲ τὴ φανταιζὶ πλέξι, προσθέτοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2½ ἑκατ. ἀπὸ 1π, ἕως ὅτου ἔχετε 53π.

Ὅταν τὸ μανίκι θὰ ἔχῃ μάκρος 30 ἑκατοστ. πάνω ἀπὸ τὸ λάστιχο θὰ σχηματίσετε τὸ στρογγύλευμα, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 4π. Κατόπιν θὰ κλείνετε κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π ἕως ὅτου τὸ στρογγύλευμα θὰ ἔχῃ μῆκος 13 ἑκατ., ὁπότε θὰ κλείσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 2π (3 φορὲς) καὶ τέλος ὅλους τοὺς πόντους.

Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο μανίκι ὅμοιο.

ΛΑΙΜΟΣ

Ἔχοντας τὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ ποὸς τὸ μέρος σας σηκώσετε μὲ τὸ σκοῦρο χρῶμα τοὺς πόντους στὸ λαιμὸ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο, πλέκοντας μὲ τὶς βελόνες χωρὶς κεφάλι: 53π ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ ντεκολτέ, 1π στὸ κέντρον τοῦ ἐμπρὸς (= κεντρικὸς πόντος), 53π στὸ δεξὶ μέρος τοῦ ντεκολτέ.

Κατόπιν πλέξετε 1η βελόνα: 1π καλὴ *1π ἀνάποδη, 1π καλή, συνεχίσετε ἀπὸ * ἕως τὸ τέλος. 2η βελόνα: * 1π ἀνάποδη, 1π καλή. Συνεχίσετε ἕως τοὺς 3π ποὺ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὸν πόντο τῆς μύτης τοῦ ντεκολτὲ καὶ τότε θὰ πλέξετε: 1π ἀνάποδη, 2π μαζὶ καλή, τὸν πόντο τῆς μύτης καλή, 2π μαζὶ καλή, 1π ἀνάποδη, ** 1π καλή, 1π ἀνάποδη, συνεχίσετε ἀπὸ ** ἕως τὸ τέλος τῆς βελόνας. 3η βελόνα: * 1π καλή, 1π ἀνάποδη, Συνεχίσετε ἀπὸ * ἕως τὸν πόντο τῆς μύτης, τὸν ὁποῖο θὰ πλέξετε ἀνάποδη καὶ κατόπιν** 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ ** ἕως τὸ τέλος τῆς βελόνας.4η βελόνα: 1π ἀνάπ.1π καλή.Συνεχίστε ὡς τοὺς 2π ποὺ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὸν πόντο τῆς μύτης καὶ πλέξετε: 2π μαζὶ ἀνάποδη, τὸν πόντο τῆς μύτης καλή, 2π μαζὶ ἀνάποδη. Κατόπιν πλέξετε 1π καλή, 1π ἀνάποδη ἕως τὸ τέλος τῆς βελόνας. 5η βελόνα : 1π καλή, 1π ἀνάποδη, 1π καλή. Συνεχίσετε ἕως τὸ τέλος τῆς βελόνας.

ΠΙΑΚΑΣ

Ράψετε τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τώρα πλέξετε μὲ τὶς πέντε βελόνες προγγυλὰ παίρνοντας καὶ τοὺς πόν τους τῆς πλάτης ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν. Πλέξετε μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καλή, ἕως τοὺς 2π ποὺ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὸν πόντο τῆς μύτης, ὁπότε θὰ πλέξετε 2π μαζὶ καλή, τὸν πόντο τῆς μύτης καλή, 2π μαζὶ καλή. Συνεχίσετε μὲ καλὴ ἕως τὸν ἄλλον ὦμο καθὼς καὶ στοὺς 19π τῆς πλάτης.

1η, 2η καὶ 3η βελόνα: πλέξετε λάστιχο 1+1π κλείνοντας στὴν 2η βελόνα ἀπὸ 1π πρὶν καὶ μετὰ ἀπὸ τὸν πόντο τῆς μύτης. 4η βελόνα : μὲ τὸ σκοῦρο μαλλὶ πλέξετε ὅλο καλή, κλείνοντας ἀπὸ 1π πρὶν καὶ μετὰ τὸν πόντο τῆς μύτης. 5η βελόνα: πλέξετε μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καλή. 6η, 7η καὶ 8η βελόνα: πλέξετε λάστιχο 1+1π κλείνοντας στὴν 7η καὶ 8ην βελόνα ἀπὸ 1π πρὶν καὶ μετὰ ἀπὸ τὸν πόντο τῆς μύτης. 9η βελόνα: πλέξετε μὲ τὸ σκοῦρο μαλλὶ καλή. 10η βελόνα: μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ πλέξετε καλή, κλείνοντας ἀπὸ 1π πρὶν καὶ μετὰ ἀπὸ τὸν πόντο τῆς μύτης 11η, 12η καὶ 13η βελόνα: πλέξετε λάστιχο ἕως τὸν τας στὴν 12η βελόνα ἀπὸ 1π πρὶν καὶ μετὰ τὸν πόντο τῆς μύτης. 14η βελόνα: πλέξετε λάστιχο ἕως τὸν μεσαῖο πόντο τὸν ὁποῖον θὰ πλέξετε ἀνάποδη. Συνεχίσετε μὲ λάστιχο ἕως τὸ τέλος. 15η βελόνα: πλέξετε λάστιχο ἕως τὸν 1π ποὺ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὸν μεσαῖο πόντο, τὸν ὁποῖο θὰ πλέξετε 2 φορές, πλέξετε τὸν μεσαῖο πόντο ἀνάποδη, τὸν ἑπόμενο 2 φορὲς καὶ κατόπιν συνέχεια ἕως τὸ τέλος. 16η βελόνα: πλέξετε λάστιχο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν μεσαῖο πόντο, τὸν ὁποῖον θὰ πλέξετε ἀνάποδη. 17η βελόνα: πλέξετε λάστιχο, προσθέτοντας 1π πρὶν καὶ μετὰ ἀπὸ τὸν μεσαῖο πόντο. 18η βελόνα: πλέξετε μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ ἀνάποδη, προσθέτοντας ἀπὸ 1π πρὶν καὶ μετὰ τὸν μεσαῖο πόντο. 20ἡ, 21η καὶ 22α βελόνα: πλέξετε λάστιχο προσθέτοντας στὴν 21η βελόνα ἀπὸ 1π πρὶν καὶ μετὰ τὸν μεσαῖο πόντο. 23η βελόνα μὲ τὸ σκοῦρο μαλλὶ πλέξετε ἀνάποδη ἕως τὸ τέλος, προσθέτοντας καὶ, πάλι ἀπὸ 1π ὅπως στὴν προηγουμένη βελόνα. 24η βελόνα: μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ ἀνάποδη. 25η, 26η καὶ 27η βελόνα: πλέξετε λάστιχο προσθέτοντας στὴν 25ην καὶ 27η βελόνα ἀπὸ 1π ὅπως καὶ πρίν. Κλείσετε τώρα τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικιῶν. Ἑνώσετε τὰ μανίκια. Γυρίσετε τὸν γιακὰ πρὸς τὰ ἔξω ὅπως φαίνεται στὴ φωτογραφία.

3. ΚΛΑΣΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 550 γραμμ. μαλλὶ καλῆς ποιότητος σὲ χρῶμα ἄσπρο. Βελόνες Νο 4½ καὶ 7.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη

ΔΕΙΓΜΑ : Ἐὰν θὰ πλέξετε 6π γιὰ νὰ ἔχετε φάρδος 2½ ἑκ.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶ βελόνες Νο 4½, 76π καὶ πλέξετε 7½ ἑκατ. λάστιχο 1+1π κλείνοντας 1π στὸ τέλος τῆς τελευταίας βελόνας. Συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες Νο 7 πλέκοντας ὡς ἑξῆς: 1η βελόνα ἡ καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ: 1π καλή, * 1π ἀνάποδη, 1π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * ἕως τὸ τέλος. 2η βελόνα. 1π ἀνάποδη, * 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ * ἕως τὸ τέλος. 3η βελόνα: 1π καλὴ * 1π ἀνάποδη, 1π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * ἕως τὸ τέλος. Ἐπαναλάβετε τὶς 2 τελευταίες βελόνες ἕως ὅτου ἔχετε 22 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ λάστιχο, τελειώσετε πλέκοντας τὴν 3η βελόνα ἀπὸ τὶς ὁδηγίες μας. Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 7π. Θὰ σᾶς μείνουν 63π. Συνεχίσετε ἕως ὅτου ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος 19 ἑκατ. Θὰ τελειώσετε μὲ τὴν βελόνα 3 καὶ τότε θὰ σχηματίσετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 5π καὶ κατόπιν κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π ἕως ὅτου σᾶς μείνουν οἱ μεσαῖοι 29π, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ πλέξετε τὸ λάστιχο τοῦ λαιμοῦ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 1η βελόνα (ἡ ἀνάποδη μεριά): μὲ τὶς βελόνες Νο 4½ πλέξετε τὴν 1η βελόνα τῆς ὁδηγίας μας ἀλλάζοντας τὸ λάστιχο. Ἀφοῦ πλέξετε 8 βελόνες λάστιχο κλείσετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε καὶ χωρὶς νὰ τοὺς σφίγγετε.

ΕΜΠΡΟΣ

Ἀρχίσετε ὅπως καὶ στὴν πλάτη καὶ συνεχίσετε ἕως ὅτου ἔχετε πλέξει 16 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὴν μασχάλη, ὁπότε θὰ ἔχετε 63π. Τελειώσετε μὲ τὴ 2η βελόνα τῆς ὁδηγίας μας καὶ τότε θὰ σχηματίσετε τὸ πάρσιμο τοῦ λαιμοῦ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Πλέξετε 23π καὶ ἀφοῦ τοὺς περάσετε σὲ μιὰ βοηθητικὴ βελόνα, ἀφήσετέ τους νὰ περιμένουν γιὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμο. Πλέξετε τώρα 17π καὶ περάσετέ τους σὲ 1 βοηθητικὴ βελόνα γιὰ τὸν λαιμὸ καὶ κατόπιν συνεχίσετε μὲ τοὺς 23π γιὰ τὸν δεξὶ ὦμο.

Πρὸς τὴ μεριὰ τοῦ λαιμοῦ σὲ κάθε βελόνα θὰ κλείνετε ἀπὸ 1π (4 φορὲς) καὶ κατόπιν 2 φορὲς κάθε 2η βελόνα.

Ταυτοχρόνως ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ τὸ ὕψος ποὺ πρέπει, θὰ σχηματίσετε καὶ τὸν ὦμο ὅπως τὸν σχηματίσατε στὴν πλάτη.

Πάρετε τώρα τοὺς πόντους τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου ποὺ εἴχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν καὶ πλέξετε καὶ αὐτοὺς μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, ἀλλὰ ἀντικρυστά. Μὴ κόψετε τὴν κλωστή.

Μὲ τὶς βελόνες Νο 4½ σηκώσετε 14π στὴν ἀριστερὴ μεριὰ τοῦ λαιμοῦ καὶ πλέξετέ τους καλή, πάρετε στὴ βελόνα σας τοὺς 17π τοῦ λαιμοῦ καὶ πλέξετέ τους λάστιχο 1+1π ἀλλάζοντας τὴ διάταξι τοῦ λαστιχοῦ, σηκώσετε καὶ ἄλλους 14π στὸ δεξὶ μέρος τοῦ ντεκολτέ. Πλέξετε τώρα αὐτοὺς τοὺς 45π λάστιχο ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν 3η βελόνα τῆς ὁδηγίας (στὴν ἀνάποδη μεριά). Κλείσετε τὸ λάστιχο αὐτὸ ὅπως βρίσκετε τοὺς πόντους καὶ χωρὶς νὰ τοὺς σφίγγετε.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 4½, 42π καὶ πλέξετε 4 ἑκατ. λάστιχο 1+1π κλείνοντας 1π στὸ τέλος τῆς τελευταίας βελόνας.

Συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες Νο 7 ὅπως σᾶς ὁδηγήσαμε προσθέτοντας κάθε 2 ἑκατ. ἀπὸ 1π (9 φορὲς) καὶ στὶς 2 ἄκρες. Θὰ ἔνετε 61π. Συνεχίσετε ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 44 ἑκ, ὁπότε δὲν θὰ σχηματίσετε στρογγύλευμα ἀλλὰ θὰ κλείσετε τοὺς πόντους, ὅπως τοὺς βρίσκετε.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφές. Ράψετε τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν ἕως τὶς ἐπάνω 8 βελόνες. Ράψετε τὰ μανίκια ἑνώνοντας τὸ ἐπάνω μέρος καὶ τὸ μέσος τῆς Ραφῆς ποὺ δὲν ἔχετε ραψει. Κλείσετε τὸν ἕνα ὦμο μὲ ἕνα φερμουὰρ καὶ τὸν ἄλλον νὰ τὸν ράψετε.

Χ. Κ.

Πολὺ κατάλληλο πουλόβερ γιὰ ἐκδρομὲς πλεγμένο μὲ χοντρὸ λάστιχο.

Ὡραιότατη μπλούζα σὲ Νορβηγικὸ σχέδιο ζακὰρ μὲ στρογγυλὸ νωμίτη.

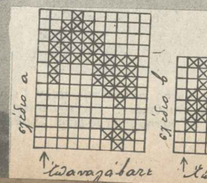

Ἕνα πολὺ κοκέτικο ἄσπρο πουλόβερ γαρνιρισμένο μὲ ἄλλο χρῶμα.

Η «Γυναίκα» σᾶς συμβουλεύει:

● **Προσοχὴ στὴν παρκετίνη**

Οἱ ὑγρὲς παρκετίνες ποὺ χρησιμοποιοῦμε τώρα πιὰ γιὰ τὰ παρκέ μας εἶναι εὔφλεκτες καὶ χρειάζεται νὰ προσέχουμε ὅταν τὶς χρησιμοποιοῦμε. Μὴν ἀνάβετε τσιγάρο ἢ ὁ,τιδήποτε ἄλλο στὴν ὥρα τοῦ παρκεταρίσματος, μὴν ἔχετε γκαζιέρα ἢ σόμπα ἀναμμένη γιατὶ ὑπάρχει κίνδυνος πυρκαϊᾶς.

● **Ἀνοξείδωτος νεροχύτης**

Οἱ μετάλλινοι ἀνοξείδωτοι νεροχύτες εἶναι ἕνα καινούργιο πρᾶγμα ποὺ μᾶς ἦρθε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Εἶναι ἀρκετὰ κομψοί, σχετικῶς φθηνοί, καὶ δὲν χρειάζονται πολὺ κόπο γιὰ τὴ συντήρησί τους. Μὲ σαπουνάδα καὶ ἕνα πλαστικὸ σφουγγάρι καθαρίζονται εὔκολα. Μὴν ἀφήσετε νὰ πιάσουν ἐπάνω τους μάκα. Τὸ λερωμένο μέταλλο θὰ καταστραφῇ σιγὰ-σιγά.

Μὴν τοὺς τρίβετε μὲ σύρμα παρὰ μόνο μὲ πλαστικὸ σφουγγάρι ἢ ἕνα πανί, καὶ τοὺς σκουπίζετε ὅταν τελειώσῃ τὸ πλύσιμό τους.

● **Τσιγαρισμένα κρεμμύδια**

Τὰ κρεμμύδια — κυρίως τσιγαρισμένα — δὲν εἶναι πάντα εὐκολοχώνευτα καὶ πολλοὶ ἀναγκάζονται νὰ τὰ ἀποφεύγουν ἔστω καὶ ἄν τοὺς ἀρέσουν, γιὰ νὰ μὴ ἔχουν δυσάρεστες στομαχικὲς ἐνοχλήσεις. Ὑπάρχει ὅμως ἕνας τρόπος νὰ κάνετε τὰ κρεμμύδια πιὸ εὐκολοχώνευτα, ἀφίνοντάς τα γιὰ λίγα λεπτὰ — πρὶν νὰ τὰ τσιγαρίσετε — μέσα σὲ βραστὸ νερό, ὅπου ἔχετε ρίξει προηγουμένως λίγη σόδα.

● **Τὰ ποτήρια**

Πολλὲς γυναῖκες ἀμφιβάλλουν ἄν πρέπει νὰ σκουπίζουν ἀμέσως τὰ ποτήρια τους ἢ νὰ τ'ἀφίνουν νὰ στραγγίσουν. Τὸ ποτήρι καθαρίζει καλύτερα ἄν σκουπισθῇ ἀμέσως μετὰ τὸ πλύσιμο γιατὶ ἄμα μείνῃ δύσκολα παίρνει τὴ γυαλάδα ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ. Τὸ μόνο κακὸ εἶναι ποὺ χρειάζονται δυὸ ἢ περισσότερα ποτηρόπανα κάθε φορά.

● **Γιὰ νὰ ξεκουραθῆτε**

Ἄν αἰσθάνεστε μεγάλη κούρασι, βάλτε στὸ σβέρκο καὶ στὴν ἐσωτερικὴ μεριὰ τῶν καρπῶν, πετσέτες βουτηγμένες σὲ πολὺ ζεστὸ νερό. Ξαπλώστε. Ἢ ξεκουρασι εἶναι ἄμεση.

● **Κοσκινίζετε τὴ στάχτη**

Ὅσες γυναῖκες μεταχειρίζονται στὸ σπίτι κάρβουνο μὲ τὴ θέρμανσι ἢ τὸ μαγείρευμα, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔχουν ὑπ' ὄψι τους νὰ κοσκινίζουν τὴ στάχτη. Κι' ὅμως μ' ἕνα παλιὸ κόσκινο μπορεῖτε νὰ τὴν κοσκινίσετε. Θὰ δῆτε μ' ἔκπληξι πόσα κάρβουνα θὰ μαζέψετε ποὺ δὲν κάηκαν καὶ ποὺ μπορεῖτε νὰ τὰ μεταχειριστῆτε ξανά.

● **Λεκὲς ἀπὸ κατράμι**

Ὕφασμα λεκιασμένο ἀπὸ κατράμι καθαρίζει ἂν μουσκέψετε τὸν λεκὲ μὲ λάδι, τουλάχιστον μιὰ ὥρα. Κατόπιν τὸ πλένετε μὲ χλιαρὸ σαπουνάδα.

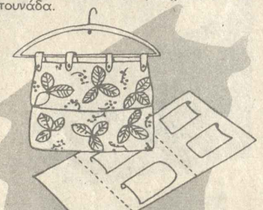

● **Μιὰ τσάντα γιὰ τὰ ἀξεσουὰρ**

Θὰ γλυτώσετε πολὺ ἐνοχλητικὸ χασομέρι ψάχνοντας γιὰ τὰ διάφορα ἀξεσουὰρ, ἂν ράψετε μιὰ τσάντα μὲ ἐσωτερικὲς θῆκες, ποὺ νὰ κουμπώνῃ ἐπάνω σὲ μιὰ κρεμάστρα ρούχων. Στὴν τσάντα βάζετε ὅλα τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὸ ντύσιμό σας ἀξεσουὰρ: γάντια, σάρπα, ζώνη, κολιὲ κ.λ.π.

● **Ἔπιπλα μὲ ταπισερί**

Τὰ ἔπιπλα Λουϊ Κατόρζ καὶ Λουϊ Κένζ ἔχουν κάποτε ἀντὶ στόφα, ἕνα κέντημα μετρητό, μιὰ «ταπισερί». Γιὰ νὰ καθαρίσετε τὰ κεντήματα αὐτά, ὅπως εἶναι καρφωμένα, βρέξετε ἕνα μαλακὸ πανὶ μὲ αἰθέρα (μακρυὰ ἀπὸ φωτιὲς) καὶ τρίψτε τα ἐλαφρά. Σκουπίστε τα μὲ καθαρὸ πανὶ καὶ κρύο νερό.

● **Πῶς θὰ διαλέξετε τὸ ἄρωμά σας**

Τὸ ἄρωμα ἔχει μιὰ μαγικὴ σχεδὸν ἐπίδρασι στοὺς ἄνδρες. Χρειάζεται ὁμως μεγάλη προσοχὴ στὴν ἐκλογή του καὶ στὴν χρησιμοποιησί του. Κάθε γυναίκα πρέπει νὰ βρῇ τὸ δικό της ἄρωμα. Γιατὶ ἕνα ἄρωμα μπορεῖ νὰ μυρίζῃ ὄμορφα πάνω στὸ δέρμα μιᾶς γυναίκας καὶ νὰ ἔχῃ μιὰ στυφὴ μυρωδιὰ πάνω σὲ μιὰ ἄλλη. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ διαλέγετε ἁπλῶς ἀκριβὰ ἀρώματα μέσα σὲ ὄμορφα μπουκάλια ἀλλὰ νὰ τὰ δοκιμάζετε πρῶτα μὲ προσοχή. Ἀπλώστε τὸ ἄρωμα πάνω στοὺς καρποὺς σας γιατὶ ἐκεῖ ποὺ χτυπάει ὁ σφυγμὸς ἡ θερμότης εἶναι μεγαλύτερη καὶ θὰ σᾶς δώσῃ πιὸ καθαρὰ τὴ μυρουδιὰ ποὺ ἀποχτᾶτε πάνω στὸ δέρμα σας. Μὴ δοκιμάζετε περισσότερα ἀπὸ 4 ἀρώματα κάθε φορὰ γιατὶ ἡ μύτη μας δὲν μπορεῖ νὰ διακρίνῃ περισσότερα ἀπὸ 4.

Ἂν δὲ βρῆτε μιὰ μέρα τὸ ἄρωμά σας πηγαίνετε μιὰν ἄλλη μέρα γιὰ νὰ ξαναδοκιμάσετε. Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι δὲν πρέπει νὰ βάζετε ἄρωμα στὰ ὑφάσματα ἀλλὰ μόνο στὸ δέρμα ἢ τὰ μαλλιά σας γιατὶ στὸ ὕφασμα χαλάει ἡ μυρωδιὰ του καὶ ἀφίνει καὶ λεκέδες. Μεταχειριστῆτε ἕνα βαπορίζατζερ ἢ ἕνα γυάλινο σωλήνα εἰδικὸ γιὰ ἀρώματα ποὺ θὰ ἀφίνῃ νὰ χύνεται λίγο λίγο τὸ ἄρωμα. Ἐπειδὴ τὸ ἄρωμα κρατάει περίπου τρεῖς ὧρες, ἂν θέλετε περισσότερη ὥρα νὰ ἀναδίδεται μιὰ λεπτὴ μυρωδιὰ πάρτε μαζί σας ἕνα μπουκαλάκι μὲ ἄρωμα. Ἡ καλύτερη συνταγὴ εἶναι νὰ βάζετε ἀπὸ λίγο ὥστε νὰ διαλυθῇ πρὶν ἀπλώσῃ γύρω τὴ μαγεία του οὔτε τόσο πολὺ ὥστε νὰ νοιώθῃ ὁ ἄνδρας ποὺ βρίσκεται κοντά σας ἀσφυξία!

● **Μὲ ἀραβικὴ κόλλα**

Γιὰ νὰ φρεσκάρετε μεταξωτοὺς φιόγκους, ἑτοιμάστε μιὰ διάλυσι ἀπὸ ἀραβικὴ γόμμα: 5 γραμ. σὲ 100 γραμ. νερό. Ἀκουμπήστε τὸ φιόγκο πάνω στὴ σανίδα τοῦ σιδερώματος, βρέξτε τὸ φιόγκο ἀπὸ τὴν ἀνάποδή του μὲ αὐτὴ τὴ διάλυσι καὶ σιδερώστε τὸ μέρος μὲ χλιαρὸ σίδερο.

● **Ποῦ μπαίνει ἡ πετσέτα**

Ἡ πετσέτα σ' ἕνα τέλεια στρωμένο τραπέζι τοποθετεῖται ἀνάμεσα στὰ πηρούνια καὶ στὰ μαχαίρια μπροστὰ στὸν φιλοξενούμενο, διπλωμένη σ' ἕνα ὡραῖο σχέδιο. Ἐὰν τὸ σερβίρισμα ἔχει ἀρχίσει πρὶν καθήσουν οἱ φιλοξενούμενοι τοποθετεῖται στὸ πιατάκι τοῦ ψωμιοῦ ἢ στὴ θέσι τοῦ ψωμιοῦ.

● **Ἀποφεύγετε τὸ καυτὸ νερὸ**

Μὴν ἀφίνετε τὸ νερὸ τῆς κουζίνας νὰ ζεματάη. Τὸ καυτὸ νερὸ καταστρέφει τὰ χέρια, σκάει τὰ πιάτα, μπορεῖ νὰ σᾶς κάψῃ ἀσχημα. Ὅσο πιὸ πολὺ βράζει τὸ νερὸ τόσο πιὸ πολλὰ πουριὰ κολλοῦν στὸν βραστήρα σας. Μὴν ξεπερνᾶτε λοιπὸν τοὺς 50ο, αὐτὴ ἡ θερμοκρασία εἶναι ἡ ἐξυπηρετικώτερη.

● **Πλένετε τὶς κουβέρτες**

Καὶ οἱ κουβέρτες θέλουν ποῦ καὶ ποῦ πλύσιμο γιὰ νὰ φεύγῃ κι' ἡ σκόνη καὶ νὰ ἀπολυμαίνωνται. Ὅταν ὅμως μετὰ τὸ πλύσιμο στεγνώσουν πρέπει νὰ τὶς χτυπήσετε ἀρκετὰ μ' ἕνα ξύλο, ὅπως χτυποῦν τὰ χαλιά, οὕτως ὥστε νὰ ξαναπάρουν τὴν εὐκαμψία τους.

● **Τὸ παιδὶ δὲν δανείζει τὰ παιχνίδια του.**

Μὴν ἀνησυχῆτε ὅταν βλέπετε τὸ παιδί σας νὰ μὴ θέλῃ νὰ δώσῃ τὰ πράγματά του σὲ ἄλλο παιδί. Εἶναι πολὺ μικρὸ ἀκόμα γιὰ ν' ἀποκτήσῃ τὸ αἴσθημα τῆς κοινωνικότητας καὶ παρ' ὅλο ποὺ ἔχει κι' ὅλας ἀνάγκη τὴ συντροφιὰ τῶν ἄλλων παιδιῶν δὲν μπορεῖ νὰ συνηθίσῃ στὴν Ἰδέα πὼς θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ τὰ παιχνίδια του.

Κάθε τι ποὺ ἔχει στὴν κατοχή του τοῦ φαίνεται σὰν ἕνας θησαυρὸς καὶ ὑποφέρει στὴ σκέψι πὼς θὰ τὸ χάσῃ. Ἀλλὰ ἀργότερα, ὅταν θὰ μεγαλώσῃ λίγο, μὲ τὸ καλὸ παράδειγμα καὶ μὲ τὴν κατάλληλη καθοδήγησι θὰ μάθῃ νὰ μοιράζεται τὰ πράγματά του καὶ νὰ εἶναι λιγώτερο ἐγωϊστής.

● **Ἕνα ὡραῖο ραφάκι**

Ἕνα ράφι γιὰ τὰ βιβλία δὲν στοιχίζει ἀκριβά, ἂν μπορῆτε νὰ τὸ φτιάσετε μόνες σας. Ἡ εἰκόνα μας δείχνει ἕνα χαριτωμένο ὑπόδειγμα. Δὲν χρειάζονται παρὰ δυὸ γάντζοι, δυὸ μπρούντζινοι χαλκάδες, ἕνα βερνικωμένο μὲ λάκκα ράφι καὶ ἕνα ὡραῖο κορδόνι ποὺ στερεώνεται μὲ μικρὰ καρφάκια κάτω ἀπὸ τὸ ραφι.

● **Φρέσκα τριαντάφυλλα**

Σᾶς ἔφεραν ἕνα μπουκέτο ὡραῖα, μυρωδάτα καὶ ἀκριβὰ τριαντάφυλλα καὶ δέβαια θέλετε νὰ τὰ διατηρήσετε ὅσο γίνεται πιὸ πολύ. Κόψετε λοιπόν, πρὶν τὰ βάλετε στὸ βάζο τὰ κοτσάνια τους λοξά, ἀπὸ δυὸ πλευρές ἔτσι ποὺ νὰ σχηματιστῆ μιὰ μύτη, ὅπως ἔχουν τὰ μολύβια. Τὸ ἴδιο θὰ κάνετε σὲ κάθε ἀλλαγὴ νεροῦ.

Ἀκόμα περισσότερο θὰ διατηρηθοῦν φρέσκα τὰ τριαντάφυλλα, ἂν πρὶν τὰ βάλετε ὀτὸ νερό, βουτήξετε τὰ κοτσάνια τους σὲ βραστὸ νερὸ. Θὰ προσέξετε ὅμως νὰ μὴ βουτηχτοῦν πιὸ πολὺ ἀπὸ ἕνα πόντο.

● **Κρατᾶτε βιβλία**

Δὲν ὑπάρχει χρησιμώτερο πρᾶγμα στὸ σπίτι ἀπὸ τὸ νὰ κρατᾶτε βιβλία. Θὰ σᾶς ἀπαλλάξουν ἀπὸ πολλὲς στενοχώριες καὶ χασομέρια. Μέσα σ' αὐτὰ περνᾶτε τρυπώτας τὰ τὶς ἀποδείξεις λογαριασμῶν, γράφετε διευθύνσεις, τηλέφωνα, διάφορες συμβουλὲς γιὰ τὸ νοικοκυριό κ.λ.π. Ἀπ' ἔξω γράφετε μὲ κόκκινο μελάνι τὸν τίτλο: Ἀποδείξεις, Διευθύνσεις, Λογαριασμοὶ κ.λ.π. Θέχετε ἔτσι πρόχειρα ὅ,τι χρειάζεστε, ἐνῶ ἀλλοιῶς θὰ ψάχνετε ὧρες ὁλόκληρες νὰ τὸ βρῆτε.

● **Γιὰ τὶς ἐφημερίδες**

Εἶναι ἀντιαισθητικὸ καὶ φανερώνει ἔλλειψι νοικοκυρωσύνης τὸ νὰ ἀφίνετε τὶς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικά σας νὰ σέρνωνται στὰ ἔπιπλα καὶ στὸ πάτωμα. Ὁρίσετε μιὰ θέσι γι' αὐτὰ καὶ μαζεύετέ τα ἐκεῖ. Πιὸ ὡραῖο εἶναι ἕνα εἰδικὸ μικρὸ ἔπιπλο, ποὺ συνηθίζεται τόσο πολὺ τώρα. Θὰ τὸ βρῆτε σὲ διάφορα σχέδια καὶ ἀπὸ διάφορα ὑλικά — ξύλο, σίδερο, καλάμι, ψάθα—ὥστε νὰ μπορῆτε νὰ τὸ ταιριάσετε εὔκολα μὲ τὰ ἔπιπλά σας.

Ἕνας γάμος ἀπὸ ἔρωτα

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΖΑΜΠΕΛΛΑ

5

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ὁ Μπὶλ Ἀϊρόλντι καὶ ἡ Σάρα Μοντέζι εἶναι ἕνα εὐτυχισμένο ζευγάρι ποὺ ἔχει παντρευτῆ ἀπὸ ἔρωτα. Ξαφνικὰ ὅμως, ἡ Σάρα ἀνακαλύπτει ὅτι ὁ Μπὶλ γιὰ νὰ μπορέση νὰ τὴν παντρευτῆ ἔχει κάνει μιὰ μεγάλη ἀπάτη, πουλώντας γιὰ πίνακα ἀξίας, ἕνα ἀσήμαντο ζωγραφικὸ ἔργο. Ὁ Τζιάννι Ἰβάλντι, τὸ θῦμα τῆς ἀπάτης, ἀρχίζει νὰ ἐκβιάζῃ τὴ Σάρα, ζητώντας της πίσω τὰ χρήματα ποὺ ἔδωσε γιὰ τὸ ἔργο. Ἐκείνη δὲν μπορεῖ νὰ πῇ τίποτα στὸν Μπὶλ, ἐπειδὴ ἡ ὑγεία του εἶναι σοβαρὰ κλονισμένη. Ἔτσι σὲ μιὰ στιγμὴ ἀπελπισίας, ἡ Σάρα κλέβει ἕνα πολύτιμο κολιὲ ἀπὸ τὴ φίλη της Εὔα ντὰ Πόρτο, τὸ πουλᾶ, καὶ δίνει πίσω στὸν Ἰβάλντι τὰ χρήματά του. Ὁ Ἰβάλντι ὅμως, ποὺ εἶναι ἐρωτευμένος μὲ τὴ Σάρα καὶ μισεῖ θανάσιμα τὸν ἄνδρα της, ἀποκαλύπτει στὸν Μπὶλ ὅτι ἡ Σάρα ἐξηλόγωσε τὸ χρέος του, ἀφίνοντάς μου νὰ ἐνοήσῃ ὅτι ὑπάρχει κάποιος ἄνδρας ποὺ ἔδωσε στὴ Σάρα αὐτὰ τὰ χρήματα. Ἔξω φρενῶν ὁ Μπὶλ, ἐπιστρέφει στὸ σπίτι του, ἀλλὰ δὲν βρίσκει ἐκεῖ τὴ γυναίκα του. Ἡ Σάρα ἀναγκάστηκε νὰ πάῃ σ' ἕνα ραντεβοῦ ποὺ τῆς ὥρισε ἡ Εὔα ντὰ Πόρτο ἡ ὁποία τὴν ὑποπτεύεται.

Ἐ-ΕΥΑ, ΨΙΘΥΡΙΣΕ ἡ Σάρα, ποὺ μόλις ἀκουγόταν.

Ἂν μποροῦσε νὰ τῆς μιλήσῃ, ἂν μποροῦσε νὰ ἐλπίζῃ σὲ λίγο οἶκτο, σὲ λίγη ἀνθρωπιά, σὲ λίγη συμπόνια, θὰ γονάτιζε μπροστά της, θὰ τῆς ζητοῦσε συγγνώμη, θὰ δουλευε σὲ ὅλη της τὴ ζωὴ γιὰ νὰ τῆς ἐπιστρέψῃ τὴν ἀξία τοῦ κοσμήματός της.

— Στ' ἀλήθεια, δὲν καταλαβαίνω αὐτές, τὶς γυναίκες ποὺ χάνουν τὰ μυαλά τους γιὰ ἕναν φτωχὸ ἄνδρα, γιὰ ἕναν ἀβέκαρο, συνέχισε ἡ Εὔα. Μιὰ μέρα θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ κάνουν ποιός ξέρει τί, μακάρι καὶ νὰ κλέψουν ἴσως γιὰ νὰ τὸν συντηρήσουν.

Κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα τῆς ψεύτικης τρυφερότητος, τὰ μάτια τῆς Εὔας κύταζαν τὴ Σάρα χωρὶς ἔλεος. Δὲν μποροῦσε νὰ περιμένῃ ἀπ' αὐτὴν οἶκτο ἢ κατανόησι.

— Δὲν πίνεις τὸ διπλό σου τζίν, Σάρα; τὴ ρώτησε. Τὸ παρήγγειλες μὲ τόση ὀρεξί!...

— Ναί, ψιθύρισε ἡ Σάρα, κρύωνα πρὸ ὀλίγου.

Δὲν τολμοῦσε ὅμως νὰ πιάσῃ τὸ ποτήρι, γιατὶ τὰ χέρια της ἔτρεμαν πάντοτε.

— Καὶ τώρα, Σάρα, δὲν κρυώνεις πιά;

Ἡ Σάρα κύτταξε τὴν Εὔα κατάματα.

— Ὄχι, Εὔα. Δὲν κρυώνω πιά. Εἶμαι πολὺ καλὰ τώρα. Ἴσως μὲ ὠφέλησε ἡ εὐχάριστη συντροφιά σου.

Καταλάβαινε πὼς δὲν μποροῦσε νὰ ἐλπίσῃ στὸν οἶκτο τῆς Εὔας. Ἔπρεπε νὰ ἀμυνθῆ μὲ κάθε τρόπο.

— Ὦ, χρυσὴ μου, εἶσαι εὐγενικὴ ἐσύ. Εἶσαι στ' ἀλήθεια ἡ πιὸ ἀγαπητή μου φίλη. Ἀλήθεια τί γίνεται ὁ Μπίλ; Ἄκουσα πὼς οἱ δουλειές του πηγαίνουν καλά. Δὲν ξέρεις πόσο εἶμαι εὐχαριστημένη. Ἤρεις, ὅταν παντρευτήκατε μερικοὶ ἔλεγαν ὅτι ὁ γάμος σας δὲν θὰ πήγαινε καλά. Ὅτι ὁ Μπὶλ δὲν θὰ κατάφερνε ποτὲ νὰ κάνῃ κάτι καλό. Νά, ὅμως, ποὺ ἔπεσαν ἔξω οἱ προβλέψεις τους! Ἐμαι τόσο εὐχαριστημένη γιὰ σένα, Σάρα.

«Θέλει νὰ μὲ σκοτώσῃ λίγο - λίγο», σκεπτόταν ἡ Σάρα. Ἡ φωνὴ τῆς Εὔας τῆς γινόταν δλοένα καὶ πιὸ ἀνυπόφορη.

— Ἤρεις, τώρα πρέπει νὰ φύγω, Εὔα, τόλμησε νὰ τῆς πῇ.

— Ὅπως θέλεις, ἀγάπη μου. Πρέπει ὅμως νὰ βλεπόμαστε πιὸ συχνά. Καὶ ὁ Τσέζαρε σᾶς συμπαθεῖ τόσο πολύ. Ἐλπίζω νὰ μὴ ζηλεύνῃς ἐπειδὴ ἕναν καιρὸ ἤμουν λίγο ἐρωτευμένη μὲ τὸν Μπίλ. (Ἡ Εὔα γέλασε εὐθυμα). Ἀνοησίες. Τώρα εἶσαι ἡ πιὸ καλή μου φίλη. Ἄ, ὄχι, δὲν μπορῶ νὰ σ' ἀφήσω νὰ πληρώσης ἐσύ. Ἀφοῦ σὲ κάλεσα ἐγώ.

Ἡ Σάρα ἄφησε τὴν Εὔα νὰ τὴν ξαναφιλήσῃ μπροστὰ στὴν κρυστάλλινη πόρτα τοῦ «Σπλέντιτ».

— —Θὰ σοῦ τηλεφωνήσω σύντομα, Σάρα. Ἀπόψε πρέπει νὰ ἔρθετε, νὰ παίξουμε μπρίτζ. Νομίζεις πὼς θὰ μοῦ ξεφύγης, πρόσθεσε μ' ἐλαφρὸ τόνο, ἀλλὰ δὲν θὰ τὰ καταφέρης, ἀγάπη μου.

Ἡ Σάρα δὲν ἀπάντησε, ἔσφιξε μονάχα ἐπάνω της τὸ ἐλαφρὸ μαντὸ ποὺ τῆς ἀνέμιζε ὁ ἀέρας.

Ξαφνικὰ ἡ Εὔα στράφηκε πάλι πρὸς τὸ μέρος της:

— Ἤρεις, εἶπε, σχετικὰ μὲ τὰ σκάνδαλα ποὺ μιλοῦσαμε προηγουμένως, ἔμαθα κάτι ἀπὸ τὰ ὡραιότερα. Εἶναι κάτι ποὺ θὰ κάνῃ νὰ δουΐξουν οἱ ἐφημερίδες. Πρόκειται... (Κύτταξε τὴ Σάρα διασκεδάζοντας μὲ τὴν ἀπορία ποὺ κατέβαλε γιὰ νὰ μείνῃ ἀπαθής). Ὦ, αὐτὸ θὰ σοῦ τὸ ποσπάθεια ποὺ κατέβαλε γιὰ νὰ μείνῃ ἀπαθής). Ὦ, αὐτὸ θὰ σοῦ τὸ πῶ μιὰ ἄλλη φορά, Σάρα. Εἶναι κάτι πολὺ σοβαρό, γιὰ νὰ τὸ διηγηθῶ μιὰ ἄλλη φορά, Σάρα. Εἶναι κάτι πολὺ σοβαρό, γιὰ νὰ τὸ διηγηθῶ κανεὶς ἔτσι, στὴ μέση τοῦ δρόμου. Θὰ σοῦ τηλεφωνήσω ἀπόψε γιὰ τὸ μπρίτζ, χρυσὴ μου.

Ἡ Σάρα τὴν εἶδε ν' ἀπομακρύνεται μὲ τὸ λικνιστὸ βῆμα της. «Θὰ μὲ σκοτώσῃ λίγο - λίγο», συλλογιζόταν. «Θὰ συνεχίσῃ αὐτὴ τὴν τακτικὴ ὅσον καιρὸ τῆς ἀρέσει, ποιός ξέρει ὡς πότε καὶ ὕστερα θὰ μὲ μηνύσῃ. Μὰ προηγουμένως θὰ μ' ἐξοντώσῃ ἔτσι, λίγο - λίγο».

Μηχανικὰ ἔφερε τὸ χέρι στὸ λαιμό της, τῆς φαινόταν πὼς μιὰ ἀόρατη ἀλυσσίδα τὴν ἔσφιγγε, τὴν ἔσφιγγε ὥσπου νὰ τὴν πνίξῃ.

Ο ΜΠΙΛ ΚΑΘΟΤΑΝ πάνω στὸ κρεβάτι χωρὶς νὰ βγάλη κὰν τὴν καμπαρντίνα του καὶ σώριαζε τ' ἀποτσίγαρα τὸ ἕνα πάνω σ' ἄλλο μέσα στὸ σταχτοδοχεῖο. Ὅταν μπῆκε ἡ Σάρα, τὸ δωμάτιο ἦταν γεμάτο ἀπὸ πυκνὸ γαλάζιο καπνὸ καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα μύριζε ἄσχημα.

Ὁ Μπὶλ ἐξακολουθοῦσε νὰ μένῃ ἀκίνητος, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸ παράθυρο, στὸ φῶς ποὺ ἔσβηνε σιγὰ - σιγά. Ἡ Σάρα δὲν περίμενε νὰ τὸν δῆ στὸ σπίτι ἐκείνη τὴν ὥρα καὶ μπαίνοντας στὸ δωμάτιο ξαφνιάστηκε, τὰ λόγια ἔσβησαν στὰ χείλη της.

Ὁ Μπὶλ γύρισε ἀπότομα πρὸς τὸ μέρος της. Τὰ χαρακτηριστικά του εἶχαν σκληρυνεῖ ἀπὸ τὴ νευρικὴ ὑπερένταση.

— Σὲ περιμένω, μιὰ ὥρα τώρα, εἶπε.

— Ὦ, Μπίλ, δὲν τὸ φανταζόμουν. Εἶχα δγῆ μιὰ στιγμὴ ἐπειδὴ μοῦ εἶχε τηλεφωνήσει ἡ Εὔα ντὰ Πόρτο.

Ἑτοιμάστηκε νὰ τὸν ἀγκαλιάσῃ, ἀλλὰ ὁ Μπὶλ τὴν ἀπώθησε μὲ σκληρότητα.

— Τί ἔχεις, Μπίλ; Γιατί μὲ κυττάζεις μὲ τέτοιο τρόπο;

— Σὲ περιμένω μιὰ ὥρα, ἐπανέλαβε, κυττάζοντάς την προσεκτικά.

— Μά τί συμβαίνει, Μπίλ; Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, πές μου τί συμβαίνει ;

— Συνάντησα τὸν Τζιάννι Ἰβάλντι.

— Καὶ λοιπόν; (ἀκουσε τὴν ἴδια τὴ φωνή της βραχνή, ἀλλοιωμένη).

— Γιατί ἐξακολουθεῖς νὰ λὲς ψέματα, Σάρα; Τί θέλεις νὰ ὑπερασπιστῆς; Τί ἐλπίζεις νὰ σώσῃς; Ὁ Ἰβάλντι μοῦ τὰ εἶπε ὅλα.

Ἡ Σάρα ἔμεινε ἀκίνητη κι' ἀνέκφραστη, σὰν πέτρινο ἄγαλμα.

Ὁ Μπὶλ ἔσβησε ἄλλο ἕνα ἀποτσίγαρο στὸ σταχτοδοχεῖο μὲ ἀπότομη κίνησι.

— Δὲν εἶναι γι' αὐτὸν ποὺ θέλω νὰ σοῦ μιλήσω, εἶπε, εἶναι γιὰ μᾶς. Γιατί δὲν μοῦ τὸ εἶπες ἀμέσως ὅταν σοῦ τηλεφώνησε; "Ὅταν παντρευτήκαμε φανταζόμουν ὅτι μ' ἀγαποῦσες πραγματικά, Σάρα. Αὐτὸ τὸ φανταζόμουν ἀπὸ τὴν πρώτη φορὰ ποὺ φιληθήκαμε. Φανταζόμουν ὅτι μ' ἀγαποῦσες ἀληθινά, μὲ τὴν ψυχή σου. Ὅτι μ' ἀγαποῦσες ἀρκετὰ γιὰ νὰ φανῆς εἰλικρινὴς μαζί μου ὁποιαδήποτε στιγμή, ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν συνέβαινε. Ἀλλὰ ὅταν συνέβη «κάτι» ἐσὺ δὲν μοῦ ἔδειξες ἐμπιστοσύνη, δὲν φάνηκες εἰλικρινὴς μαζί μου. Αὐτὸ εἶναι κάτι πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ φανταζόμουν .

— Ὦ, Μπίλ, σώπα σὲ παρακαλῶ, μὴ γίνεσαι ἄδικος. Ἤθελα νὰ σοῦ τὸ πῶ. Θὰ σοῦ τὸ ἔλεγα ὁπωσδήποτε. Μπορῶ νὰ ἀνεχθῶ ὁ,τιδήποτε, ἀλλὰ δχι νὰ μὲ κυττάζης μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Ἤθελα νὰ σοῦ μιλήσω, πίστεψέ με, ἀλλὰ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς ποὺ μοῦ τηλεφώνησε ὁ Ἰβάλντι, ἀκριβῶς τὸ ἴδιο βράδυ, ἀρρώστησες. Θυμάσαι, Μπίλ; Τότε ἔπεσε στὰ χέρια μου ἐκεῖνο τὸ γράμμα. Ἴσως δὲν θὰ τὸ ἔβλεπα ποτέ, ἂν δὲν ἔψαχνα γιὰ τὸ μπουκαλάκι μὲ τὸ φάρμακο ποὺ μοῦ ζήτησες. Τὸ ξέρω πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ διαβάσω. Ἀλλὰ ἤθελα νὰ σὲ βοηθήσω, Μπίλ. Μοῦ φαινόταν πὼς ἡ ἴδια ἡ μοίρα ἔβαλε στὰ χέρια μου αὐτὸ τὸ γράμμα. Ἔτσι τὰ ἔμαθα ὅλα. Ὅτι ἦσουν ἄρρωστος, ὅτι εἶχες κάνει τὰ πάντα γιὰ νὰ μὲ παντρευτῆς. Πόσο καλὰ σὲ καταλαβαίνω, Μπίλ! Εἶπες κάποτε ὅτι ἐμεῖς οἱ δυὸ εἴμαστε ἀπὸ τὴν ἴδια πάστα. Ἴσως αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Γιατὶ στὴ θέσι σου θὰ ἔκανα κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Σὲ κατάλαβα, Μπίλ καὶ ἤλπισα ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ σὲ βοηθήσω. Σκέφθηκα πὼς ἂν δὲν μιλοῦσα, ἂν τὰ ταχτοποιοῦσα μόνη μου τὰ πράγματα, θὰ μποροῦσαμε νὰ κερδίσουμε λίγο χρόνο ἀκόμη. Λίγο χρόνο γιὰ σένα καὶ γιὰ μένα. Πές μου πὼς μὲ νοιώθεις, Μπίλ, πὼς μὲ καταλαβαίνεις, ὅπως σὲ καταλαβαίνω κι' ἐγώ. Σὲ παρακαλῶ, Μπίλ...

Ὁ Μπὶλ ἐξακολουθοῦσε νὰ κυττάζῃ τὸν ὁρίζοντα ποὺ εἶχε πάρει ἕνα χρῶμα μενεξεδὶ καὶ γκρίζο. Ἡ φωνὴ του ἦταν κουρασμένη, μακρυνή.

— Διάβασες ἐκεῖνο τὸ γράμμα καὶ κατάλαβες καὶ σὺ πὼς τὸ ψευτικο παλάτι ποὺ προσπάθησα νὰ χτίσω ἔγινε ὑποπέμπτο, εἶπε, καὶ χαμογέλασε πικρά.

— Ὄχι, Μπίλ, τίποτα δὲν γκρεμίστηκε, διαμαρτυρήθηκε ζωηρὰ ἡ Σάρα. Ὅλα εἶναι ὅπως πρῶτα. Ἐγὼ τώρα σὲ ἀγαπῶ περισσότερο ἀπὸ πρῶτα. Ἡ ἀγάπη μας δὲν ἔσβησε, Μπίλ.

— Ἡ ἀγάπη μας! Τί ἀνόητη λέξι, Σάρα. Δὲν τὸ νοιώθεις πόσο ἄσχημα χτυπᾶ; Ἡ αἰτία εἶμαι ἐγώ, τὸ ξέρω. Ἐγὼ σ' ἔφερα σ' αὐτὴ τὴ δύσκολη θέσι. Φανταζόμουν ὅτι θὰ μποροῦσες νὰ περπατήσης ἀνέμεσα στὶς φλόγες, χωρὶς νὰ καῆς. Μὰ τώρα καταλαβαίνεις πολὺ καλὰ πὼς ἡ ἀγάπη εἶναι μιὰ κενὴ λέξι ποὺ δὲν ἔχει πιὰ νόημα γιὰ μᾶς.

— Μπίλ, μὰ εἶσαι τρελλός; Τί περνᾶ ἀπὸ τὸ νοῦ σου;

— Εἶμαι πολὺ λογικὸς καὶ πολὺ ἥ

Ένας γάμος από έρωτα

σπρώξης άκόμη πιό χαμηλά, ἔτσι θὰ ντραπῆς ἀκόμη πιὸ πολὺ γιὰ τὸν ἑαυτό του. Πές του πὼς τὸ ἔκανες γι' αὐτόν, πές του το. Θὰ εἶναι τὸ πιὸ σίγουρο μέσο γιὰ νὰ τὸν συντρίψῃς ὁλοκληρωτικά».

— Μπίλ, δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃς ἕνα τέτοιο πρᾶγμα, Μπίλ! φώναξε ἀπελπισμένα.

Ἐκεῖνος, μὲ μιὰ ἀδύνατη κίνησι τοῦ χεριοῦ του, τῆς ἔκανε νόημα νὰ σωπάσῃ.

— Τί θέλεις νὰ μοῦ πῆς, Σάρα; Πὼς ἐκεῖνος ποὺ σοῦ ἔδωσε αὐτὰ τὰ χρήματα ἦταν ἕνας φιλάνθρωπος; Θέλεις νὰ μοῦ διηγηθῆς ἕνα παραμύθι γιὰ παιδιά, φτωχὴ Σάρα... Προσπαθεῖς νὰ βρῆς δικαιολογία, ἀλλὰ δὲν τοὺς δυό μας. Εἶναι καλύτερα νὰ μὴν πῆς τίποτα. Καλύτερα καὶ γιὰ σένα.

— Μπίλ!

Ἡ Σάρα τὸν πλησίασε καὶ προσπάθησε νὰ τοῦ πιάσῃ τὰ χέρια, νὰ τὸν κάνῃ μὲ κάποιο τρόπο νὰ καταλάβῃ αὐτὸ ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ πῇ.

— Ὅλα τελείωσαν, Σάρα.

Φαινόταν ὅτι πράγματι εἶχαν ὅλα τελειώσει. Τὰ χέρια τοῦ Μπίλ ἔμεναν ἄδρανῆ. Δὲν ἀπαντοῦσαν στὸ σφίξιμο τῶν δικῶν της χεριῶν. Τὴν κύτταζε μὲ βλέμμα ἀφηρημένο, σὰν νὰ τὴν ἔβλεπε ἀπὸ μακρυά.

— Σ' εὐχαριστῶ γιὰ ὅ,τι μοῦ ἔδωσες ὡς τώρα, Σάρα.

— Μπίλ, ἀγάπη μου, ἀκουσέ με, ἔκανε ἐξουθενωμένη ἐκείνη.

Ὁ Μπὶλ σηκώθηκε καὶ σταμάτησε μπροστὰ στὸν καθρέφτη.

— Μὴ μιλᾶς, Σάρα. Εἶναι πιὸ ἀξιοπρεπές, σοῦ τὸ εἶπα.

Γύρισε καὶ κύτταξε τὴν εἰκόνα του στὸ θαμπὸ κρύσταλλο τοῦ παληοῦ καθρέφτη καὶ τρόμαξε. Δὲν ἦταν ὁ Μπίλ, αὐτός. Ἦταν ἕνας ἄγνωστος γέρος, ποὺ τῆς προκαλοῦσε φόβο καὶ οἶκτο. Τὸ ὡραῖο του πρόσωπο ποὺ γοήτευε τὶς γυναῖκες, δὲν ἦταν παρὰ μιὰ κρύα μάσκα.

— Εἴμαστε φτωχοὶ θεοὶ ἀπὸ χαρτόνι καὶ νομίζουμε πὼς εἴμαστε ἱκανοὶ νὰ διευθύνουμε τὴ ζωή, τὴ μοίρα...

Ἡ φωνή του ἦταν μονότονη σὰ νὰ μονολογοῦσε.

Ἡ Σάρα τὸν εἶδε νὰ κουμπώνῃ τὴν καμπαρντίνα του καὶ νὰ διευθύνεται πρὸς τὴν πόρτα.

— Μπίλ, ποὺ πᾶς, Μπίλ; τοῦ φώναξε.

Ὁ Μπίλ, ξαφνικά, στράφηκε πίσω καὶ μὲ μιὰ κίνησι ποὺ ξέφευγε ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς θελήσεώς του, ἄγριο χεδόν, τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὴ μέση καὶ τὴν τράνταξε δυνατά, κυττάζοντάς της ὡς τὸ βάθος τῶν ματιῶν της.

Ἦταν καλύτερα ἔτσι. Καλύτερα νὰ τὴν ἔκανε νὰ πονέση. Νὰ τῆς ἔλεγε λόγια σκληρά. Ὅ,τιδήποτε ἦταν καλύτερο, ἀπὸ κεῖνον τὸν ψυχρὸ χωρισμό.

— Δὲν εἶναι ὅπως νομίζεις, Μπίλ, τοῦ εἶπε ἔτοιμη νὰ κλάψῃ. Δὲν ὑπάρχει κανένας ἄντρας ὅπως φαντάζεσαι.

Ἔψαχνε ἀπελπισμένα νὰ βρῇ μιὰ δικαιολογία, ἀλλὰ ὅπως εἶχε πῆ ἐκείνος, δὲν ὑπῆρχε καμμιά.

Ἡ Σάρα εἶδε τὸ ἔλέμμα του νὰ φωτίζεται ἀπὸ μιὰ μεγάλη λάμψη ἐλπίδας, μιὰ μικρὴ φλόγα ποὺ ἔσβησε ἀμέσως. Τὸ σφίξιμο τῶν χεριῶν του χαλάρωσε, τὴν ἄφησε καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὴν πόρτα.

Ἡ Σάρα ἔτρεξε πίσω του.

— Μπίλ, ποῦ πᾶς, Μπίλ;

Τῆς χαμογέλασε εἰρωνικά.

—Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι φοβᾶσαι μήπως δὲν γυρίσω. Δὲν θὰ ἦταν μεγάλη ζημιὰ νὰ χάσῃς ἕνα σύζυγο σὰν κι' ἐμένα.

— Θὰ ἐγὼ σ' ἀγαπῶ! Τὸ καταλαβαίνεις, Μπίλ;

— Ἴσως μ' ἀγαπᾶς μὲ τὸν τρόπο σου. Μοῦ ἔδωσες ἀκόμη καὶ μιὰ ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης σου. Ἴσως ἤταν μιὰ ἀπόδειξι πολὺ μεγάλη, ποὺ μὲ συνέτριψε. Ἐγώ, Σάρα, δὲν σ' ἀγαπῶ πιά.

Ἡ Σάρα εἶχε μείνει ἀκίνητη, ἀκουμπισμένη στὸ κρεβάτι. Ἄκουσε τὰ βήματα τοῦ Μπὶλ στὸ χώλ. Τὸ χτύπημα τῆς πόρτας ποὺ ἔκλεινε...

Τὸ σκοτάδι τριγύρω της γινόταν ὁλοένα πυκνότερο, μιὰ σκούρα ὁμίχλη ποὺ τὴν τύλιγε, τὴν ἔπνιγε, ἐνῶ ἡ φωνὴ τοῦ Μπὶλ ἀντηχοῦσε ἀκόμη στ' αὐτιά της μακρυνὴ καὶ κουρασμένη: «Ἐγὼ δὲν σ' ἀγαπῶ, Σάρα».

— ΓΕΙΑ ΣΟΥ, τί γίνεσαι, Μπίλ; Ἔχουμε καιρὸ νὰ σὲ δοῦμε.

Κάποιος τοῦ φώναξε ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸ πεζοδρόμιο. Ὁ Μπὶλ ἀπαντοῦσε μόλις σ' αὐτοὺς τοὺς χαιρετισμοὺς μὲ μιὰ κουρασμένη κίνησι.

Ἐκεῖνη τὴν ὥρα οἱ δρόμοι ἦταν γεμάτοι. Ὁ κόσμος ἔβγαινε ἀπὸ τὰ γραφεῖα ἢ τὰ ἐργοστάσια καὶ συνωστιζόταν στὰ τέσσερα μπὰρ ποὺ βρίσκονταν ἕνα στὴν κάθε γωνιὰ τῆς κεντρικῆς πλατείας, γιὰ νὰ πιῇ ἕνα ποτὸ καὶ νὰ φλυαρήσῃ.

— Γειά σου, Μπίλ, τί γίνεται ἡ γυναίκα σου;

Πόσο κόσμο γνώριζε σ' αὐτὴ τὴν πόλι!... Ὅλους σχεδόν!. Ὁ πατέρας του εἶχε μορφώσει δυὸ γενεὲς μαθητὰν στὸ λύκειο καὶ ἡ μητέρα του καταγόταν ἀπὸ τὴ μοναδικὴ εὐγενικὴ οἰκογένεια τῆς πόλεως. Ὁ κεντρικὸς δρόμος εἶχε ἀκόμη τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀπὸ τοὺς προγόνους του.

«Ποιός θὰ τὸ ἔλεγε ὅτι ἐγώ...» Ὁ Μπὶλ δάγκωσε τὰ χείλη του. Θὰ ἤθελε νὰ μὴ σκέπτεται. Νὰ κρυφτῆ, νὰ μὴν ξαναδῆ ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, ποὺ τοῦ θύμιζαν τὸ παρελθόν, τὰ νειάτα, τὰ ὄνειρα, ποὺ τοῦ θύμιζαν τὴ Σάρα. Ὁ ψυχρὸς ἀέρας ποὺ φυσοῦσε, στριφογύριζε τὰ χώματα καὶ γέμιζε τὰ μάτια του σκόνη.

«Ἐγὼ δὲν σ' ἀγαπῶ πιά», τῆς εἶχε πῆ. Ἀλλὰ δὲν ἦταν ἀλήθεια. Δὲν μποροῦσε ν' ἀποσπάσῃ τὴ σκέψι του ἀπὸ κείνη. Ἦταν τρελλὸς ἀπὸ ζήλεια. Ἑκατὸ φορὲς ἡ ἐπιθυμία νὰ γυρίσῃ πίσω, νὰ τὴν πάρῃ στὴν ἀγκαλιά του, νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ τοῦ ὁμολογήσῃ ποιός ἦταν ἐκεῖνος ὁ ἄντρας, ἡ ἐπιθυμία του νὰ τὴ φιλήσῃ ἢ νὰ τὴ σκοτώσῃ, τὸν ἔκαναν ν' ἀλλάξῃ κατεύθυνσι. Μὰ ὕστερα πάλι μετάνοιωνε καὶ ξανάρχιζε τὴν ἄσκοπη περιπλάνησί του. Δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ τὴς ζητήσῃ τίποτα, δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀγγίξῃ. Οὔτε νὰ τὴ ζηλέψῃ κάν. Τὸ μόνο ποὺ μποροῦσε νὰ κάνῃ, ἦταν νὰ φύγῃ μακρυά της.

Σταμάτησε μπροστὰ στὸ πατρικό του σπίτι. Ἦταν ἕνα μικρὸ χαμηλὸ σπίτι, κρυμμένο τὸ μισὸ ἀπ' τ' ἀγιοκλήματα, μὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ λεύκες μπροστὰ στὸν κῆπο. Τὸ φῶς ἦταν ἀναμμένο στὸ ἐσωτερικό, τὰ δυὸ παράθυρα τοῦ ἰσογείου πρόβαλλαν πάνω στὸ σκοτεινὸ τοῖχο τοῦ κήπου δυὸ φωτεινὰ τετράγωνα.

Ὁ Μπὶλ ἀκούμπησε στὸ κάγκελο καὶ στάθηκε ἀκίνητος. Δὲν ἔβλεπε τίποτα, μὰ φανταζόταν ὅλη τὴ σκηνή. Τὴ μητέρα του ποὺ ἔστρωνε τὸ τραπέζι τὸν πατέρα του ποὺ ἤταν βυθισμένος στὴν ἀνάγνωσι τῆς ἐφημερίδας. Κάθε τόσο ἡ μητέρα του ἔμπαινε στὴν κουζίνα νὰ ρίξῃ μιὰ ματιὰ στὸ φαΐ. Ἦταν ἀκόμη ὄμορφη ἡ μητέρα του. Τὰ μαλλιά της δὲν εἶχαν γκριζέψει καὶ κρατοῦσαν τὸ ξανθό τους χρῶμα. Χαμογελοῦσε στὸν πατέρα κάθε φορὰ ποὺ ἐκεῖνος σήκωνε τὰ μάτια του ἐπάνω της καὶ ἦταν σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ γιὰ ὅλα τὰ χρόνια τῆς εὐτυχίας ποὺ τὸν πατέρα στὸ μέτωπο, μὲ μιὰ κίνησι σχεδὸν δειλή, τὴν ἴδια πάντοτε.

Ἀργὰ - ἀργὰ ὁ Μπὶλ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ κάγκελο. Αἰσθάνθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ πολὺ πιὸ γέρος ἀπὸ τοὺς γονεῖς του. Κι' αὐτὸ τὸ σπίτι, σθάνθηκε σὰν ἕνας ἀλήτης μὲ λασπωμένα παπούτσια ποὺ ντρέπεται νὰ περπατήσῃ πάνω σ' ἕνα φρεσκογυαλισμένο πάτωμα. Γύρισε στὸ φαρδὺ δρόμο, ποὺ τὸν ἔδερνε ὁ ἄνεμος, καὶ ξανάρχισε τὴν ἄσκοπη πορεία του...

— ΑΥΤΟΣ Ο ΑΕΡΑΣ, ΚΥΡΙΑ, δὲν θὰ σταματήσῃ ποτέ.

Ἡ ὑπηρέτρια ἔκλεισε τὰ παραθυρόφυλλα καὶ τράβηξε τὶς κουρτίνες.

Ἡ Σάρα δὲν ἀπαντοῦσε, παρακολουθοῦσε μὲ προσήλωσι τοὺς χτύπους τοῦ ἐκκρεμοῦς. Εἶχε χτυπήσει ὀχτὼ φορὲς καὶ ὁ Μπὶλ δὲν εἶχε φανῆ ἀκόμη.

— Εἶναι περίεργο, πῶς ὁ κύριος δὲν ἐπέστρεψε ἀκόμη, εἶπε ἡ ὑπηρέτρια ἐνῶ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

Στὶς ἐννέα χτύπησε τὸ τηλέφωνο καὶ ἡ Σάρα πετάχτηκε ἀπὸ τὴ θέσι της κι' ἔτοεξε νὰ σηκώσῃ τὸ ἀκουστικό. Ἦταν ἡ Εὔα ποὺ τὴν προσκαλοῦσε μ' ἐκείνη τὴν ψεύτικη γλυκειὰ φωνή:

— Θὰ ἰδωθοῦμε αὔριο. Καὶ ὁ Τσέζαρε ἔχει μεγάλη ἐπιθυμία νὰ σᾶς δῇ, τῆς εἶπε. Μᾶς παραμελεῖτε πολύ, Σάρα. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θὰ σ' ἀφήσω σὲ ἡσυχία. Σοῦ τὸ ὑποσχέθηκα.

Ὕστερα τὸ ἐκκρεμὲς χτύπησε ἐννάμισιν. Ἡ Σάρα ἔνοιωθε τὶς ὧρες νὰ φεύγουν, βυθισμένη σὲ μιὰ ἀγωνιώδη ἀναμονή. Ἐπὶ τέλους χτύπησε τὸ κουδούνι. Ἡ Σάρα ἔτρεξε ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα, γλυστρώντας μπροστὰ ἀπὸ τὴν ὑπηρέτρια. Μιὰ ἀκτίνα ἐλπίδας τὴ θέρμανε. «Ὁ Μπίλ», σκέφθηκε.

Ἀλλὰ δὲν ἦταν αὐτὸς ἐκεῖνος. Ἦταν ἕνα παιδὶ ποὺ κρατοῦσε στὸ χοντρὸ κοκκινισμένο χέρι του, ἕνα γράμμα.

— Γιὰ τὴν κυρία, εἶπε.

Ἡ Σάρα ἄρπαξε ἀπὸ τὰ χέρια του τὸν γκρίζο φάκελλο, ποὺ δὲν εἶχε ἐπάνω καμμιὰ διεύθυνσι.

— Ποιός σοῦ τὸ ἔδωσε; ρώτησε.

Μὰ τὸ παιδὶ εἶχε στραφῆ κιόλας καὶ κατέβαινε βιαστικὰ τὶς σκάλες. Τότε ἡ Σάρα ἔσκισε τὸ φάκελλο μὲ κινήσεις νευρικὲς καὶ ἄρχισε νὰ διαβάζῃ. Ἦταν λίγες γραμμές, χαραγμένες βιαστικά. Μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ἀναγνώρισε τὸ γραφικὸ χαρακτήρα τοῦ Μπίλ. «Δὲν ἔχω πιὰ τὸ δικαίωμα, οὔτε τὴν ὑποχρέωσι, νὰ μείνω κοντά σου, Σάρα», τῆς ἔγραφε. «Εἶσαι ἀρκετὰ εὐαίσθητη καὶ ἐξυπνη, ὥστε νὰ τὸ καταλάβες κι' ἐσύ. Θὰ σ' ἀφήσω ἐλεύθερη ποὺ γρήγορα, ἔτσι θὰ μπορέσῃς νὰ ξαναφτιάξῃς τὴ ζωή σου. Ἡ δική μου ζωὴ δὲν θὰ κρατήση πολύ, τὸ ξέρεις κι' ἐσύ. Ἀκόμη μιὰ φορὰ γιὰ ὅ,τι μοῦ ἔδωσες. Ἀντίο. Μπίλ».

— Κυρία, μπορῶ νὰ στρώσω τὸ τραπέζι, ρώτησε ἡ ὑπηρέτρια διστακτικά.

Ἡ Σάρα τὴν κύτταξε χωρὶς νὰ καταλαβαίνῃ. Κρατοῦσε πάντα μπροστὰ στὰ μάτια της τὸ γράμμα τοῦ Μπίλ. Τὸ διάβασε ἀκόμη δυὸ - τρεῖς φορὲς μηχανικά. Ἐπὶ τέλους, βρῆκε τὴ δύναμι νὰ κάνῃ στὴν ὑπηρέτρια μιὰ κίνησι ἀρνητική, πὼς δὲν χρειαζόταν νὰ στρώσῃ τὸ τραπέζι.

Ὕστερα ἔτρεξε στὸ δωμάτιό της καὶ γύρισε τὸ κλειδί. Νόμιζε ὅτι θὰ μπροῦσε νὰ κλάψῃ. Αὐτὸ τουλάχιστο. Μὰ τὰ μάτια της ἐξακολουθοῦσαν νὰ μένουν στεγνὰ καὶ νὰ τὴν καίνε, σὰν νὰ εἶχε ἄμμο κάτω ἀπὸ τὰ βλέφαρά της.

Τότε σηκώθηκε, φόρεσε βιαστικὰ τὸ παλτό της καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἔπρεπε νὰ βρῇ τὸν Μπίλ. Δὲν μποροῦσε νὰ κίνη τίποτα, δὲν μποροῦσε κὰν νὰ κλάψῃ, ἂν προηγουμένως δὲν ἔβλεπε τὸν Μπίλ, ἂν δὲν ἄκουγε τὴ φωνή του.

Η ΚΛΑΡΑ ΜΟΝΤΕΖΙ ἔκανε μασὰζ στὸ λαιμό της, ὅταν ἄκουσε νὰ χτυποῦν τὸ κουδούνι. Στὶς δέκα ἡ ὥρα τὸ πρωΐ, δὲν μποροῦσε νὰ ἤταν παρὰ ὁ ταχυδρόμος ἢ ὁ ψαλατάς. Τυλίχτηκε στὴ ρόζ μάλλινη ρόμπα της μὲ μιὰ κίνησι γεμάτη κοκεταρία καὶ ἄνοιξε λίγο τὴν πόρτα, προβάλλοντάπληκτη βλέποντας τὴ λεπτὴ σιλουέτα τῆς κόρης της. Ἡ Σάρα στεσκόνη, καὶ μὲ τὸ πρόσωπο χλωμό, κομμένο ἀπὸ τὴν ἀύπνία.

— Σάρα! Τί συμβαίνει; Ἔχεις μιὰ ὄψι... Κι' ὕστερα τί χάλια εἶναι αὐτὰ ποὺ ἔχεις;

Ἡ Σάρα ἔσπρωξε τὴν πόρτα χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ. Μιὰ βαρειὰ μυρωδιὰ ἀπὸ καλλυντικὰ καὶ ἄρωμα «Σκαντάλ» γέμιζε τὰ τρία δωμάτια, φορτωμένα ἀπὸ χίλια περιττὰ καὶ χρήσιμα πράγματα, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν κατοικία τῆς μητέρας της.

— Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μίλησε, Σάρα, μοιάζεις σὰν φάντασμα.

Ἡ Σάρα μπῆκε στὸ δωμάτιο κι' ἔπεσε βαρειὰ σὲ μιὰ καρέκλα.

Εἶχε γυρίσει σὰν φάντασμα, πράγματι, ὅλη τὴ νύχτα, ἀπὸ τὴ μιὰ ἐπιστρέψει στὸ σπίτι της, μόνο περίμενε νὰ ἡμερώσῃ καθισμένη σ' ἕνα παγκάκι τοῦ δημοτικοῦ κήπου, ἐνῶ τὰ δόντια της χτυποῦσαν ἀπὸ τὸ κρύο. Καὶ ὅταν ἐπὶ τέλους βγῆκε ὁ ἥλιος, ξανάρχισε νὰ περπατᾶ χωρὶς μιὰ ὡρισμένη κατεύθυνσι, ἐλπίζοντας πάντοτε νὰ τὸν συναντήσῃ.

— Μήπως ὁ Μπὶλ πέρασε ἀπὸ δῶ, μαμά; ρώτησε.

— Ἀπὸ πότε ὁ σύζυγός σου ἄρχισε νὰ μοῦ κάνῃ ἐπισκέψεις; ἀπάντησε εἰρωνικὰ ἡ Κλάρα Μοντέζι. Ἀναρωτιέμαι ἂν ἔλαβε ποτὲ τὸν κόπο νὰ σκεφθῇ ὅτι ὑπάρχω. Καμμιὰ φορὰ μοῦ τυχαίνει νὰ τὸν δῶ ἐνῶ περνᾶ μὲ τὸ αὐτοκίνητο. Μιὰ μέρα μάλιστα παρὰ λίγο νὰ βρεθῶ κάτω ἀπὸ τὶς ρόδες του, ἀλλὰ ἐκεῖνος οὔτε μὲ πρόσεξε κάν, ἢ ἔκανε πὼς δὲν μὲ πρόσεξε.

Καὶ ἡ τελευταία ἐλπίδα τῆς Σάρας ἔσβησε. Σηκώθηκε καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὴν πόρτα.

— Ποῦ πηγαίνεις; ἔκανε ἔκπληκτη ἡ μητέρα της. Θὰ μοῦ ἐξηγήσῃς τουλάχιστο τί συμβαίνει; Λέω μήπως τρελλάθηκες, νὰ βγῆς σ' αὐτὰ τὰ χάλια. Κύτταξε, ἡ μιὰ κάλτσα σου εἶναι σκισμένη. Οὔτε κάλτσες δὲν σοῦ ἀγοράζει αὐτὸς ὁ προκομμένος.

— Ὁ Μπίλ, ἔφυγε, μαμά, εἶπε ἀργὰ ἡ Σάρα.

— Ἔφυγε; Τί θὰ πῇ ἔφυγε; Γιὰ ἐξηγήσου, σὲ παρακαλῶ.

— Ἔφυγε, μαμά. Αὐτὸ εἶναι ὅλο.

— Μὰ ἐσὺ θὰ μὲ κάνῃς νὰ χάσω τὸ μυαλό μου. Καὶ ποῦ πῆγε; Μὴ μοῦ πῆς πὼς τὸ σκάσε μὲ μιὰ ἄλλη γυναίκα. Μόνο αὐτὸ μᾶς ἔλλειπε! Ἂν κι' ἀπ' αὐτὸν μπορεῖ ὅλα νὰ τὰ περιμένῃ κανείς. Σοῦ τὸ ἔλεγα πάντα.

Ἡ Σάρα κούνησε τὸ κεφάλι.

— Ὄχι. Δὲν πιστεύω νὰ βρίσκεται μὲ μιὰ ἄλλη γυναίκα, ἀλλὰ ἕνα εἶναι βέβαιο. Ὅτι δὲν πρόκεται νὰ ξαναγυρίσῃ.

— Δὲν θὰ ξαναγυρίσῃ; Μὰ τί εἶναι πάλι αὐτὴ ἡ ἱστορία, Σάρα; Ἀστειεύεσαι;

Ἡ Σάρα δὲν ἀπαντοῦσε. Τώρα ποὺ εἶχε χάσει καὶ τὴν τελευταία ἐλπίδα νὰ τὸν ξαναδῆ, ἔνοιωθε σὰν νὰ εἶχε φύγει ἡ ζωὴ ἀπὸ μέσα της.

Ἡ Κλάρα ἄρχισε νὰ πηγαινοέρχεται νευρικὰ μέσα στὸ δωμάτιο.

— Εἶναι νὰ τρελλαίνεται κανείς, μονολογοῦσε. Ἔφυγε, λέει. Μὰ δὲν θὰ μοῦ πῆς πὼς ἔφυγε ἔτσι, στὰ καλὰ καθούμενα, χωρὶς αἰτία! Χωρὶς νὰ σοῦ πῇ ποῦ πηγαίνει! Ὦ, τὸ ἤξερα ἐγὼ πὼς κάτι θὰ σκάρωνε αὐτός. Ἕνας τέτοιος τύπος. Καὶ βρῆκε τὴν ὥρα. Τώρα ἀκριβῶς ποὺ θ' ἀραβωνιαζόμουν.

Ὅσο κι' ἂν ἤταν ἀπορροφημένη ἀπὸ τὶς σκέψεις της, ἡ Σάρα, ξαφνιάστηκε ἀπ' αὐτὰ τὰ παράξενα λόγια.

— Ἀρραβωνιάζεσαι, μαμά;

— Χρειάστηκα ἕξη ὁλόκληρους μῆνες γιὰ νὰ πείσω τὸν Ντόρια ὅτι εἶμαι ἡ γυναίκα ποὺ τοῦ ταιριάζει, ἡσυχη, νοικοκυρά, πὼς λατρεύω τὸ σπίτι, τὰ ἡσυχα βράδυα, τὰ κεντήματα καὶ χίλιες δυὸ ἄλλες ρωμαντικὲς ἀνησίες. Καὶ τώρα ποὺ ἄρχισα νὰ βλέπω τὸν ὁρίζοντα ρόδινο, νὰ ζήσω μιὰ ζωὴ ὅπως πρέπει, ἀκουμπισμένη στὸ μπράτσο ἑνὸς σταθεροῦ ἀνθρώπου, ὄχι ἑνὸς ἐπιπόλαιου σὰν τὸν πατέρα σου, ὁρίστε ποὺ ὁ Μπὶλ φεύγει ἀπὸ τὸ σπίτι! Μπορεῖ νὰ φανταστῆς τὸ σκάνδαλο. Θὰ χρειασθοῦν ἄλλοι ἕξη μῆνες γιὰ νὰ ξαναπείσω τὸν Ντόρια νὰ φτάσῃ στὴν ἀπόφασι νὰ μὲ παντρευτῆ καὶ ζήτημα εἶναι ἂν θὰ τὰ καταφέρω.

Ἡ Σάρα κύτταξε τὴ μητέρα της, ἀρκετὰ δροσερὴ ἀκόμα καὶ χαριτωμένη, παρ' ὅλα τὶς τὰ χρόνια καὶ τὸ γυαλιστερό της πρόσωπο. Εἶδε δυὸ δάκρυα ἀπογοητεύσεως νὰ γυαλίζουν στὴν ἄκρη τῶν ματιῶν της, καὶ τὴ λυπήθηκε.

— Γιὰ σένα εἶναι καλύτερα ποὺ ἔφυγε, συνέχισε ἡ Κλάρα. Δὲν χάνεις καὶ πολλὰ πράγματα. Θὰ βρῆς χίλιους καλύτερους ἀπ' αὐτόν, διαπεβειμένους νὰ σὲ συντηρήσουν. Μὰ γιὰ μένα εἶναι διαφορετικά. Στ' ἀλήθεια δὲν μᾶς χρειαζόταν τώρα αὐτὴ ἡ ἱστορία.

— Λυπᾶμαι γιὰ τοὺς ἀραβῶνες σου, μαμά, ἔκανε ἡ Σάρα καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὴν πόρτα.

Ἡ Κλάρα κουνοῦσε τὸ σγουρὸ ξανθορόδινο κεφάλι της, καὶ κύτταζε τὴν κόρη της.

— Νὰ καταντήσῃς σ' αὐτὰ τὰ χάλια γιὰ ἕναν ἄνδρα σὰν τὸν Μπίλ, μουρμούριζε, πρέπει νὰ τὰ ἔχῃς τελείως χαμένα. Μὰ ἐπὶ τέλους, γιατί ἔφυγε; Ἔτσι, χωρὶς λόγο; Χωρὶς κὰν νὰ σοῦ πῇ ποῦ πηγαίνει;

Ἡ Σάρα στράφηκε καὶ τὴν κύτταξε.

— Ὄχι, δὲν ἔφυγε χωρὶς λόγο, μαμά. Ἀλλὰ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ σοῦ ἐξηγήσω, εἶπε.

Ἄρχιζε τώρα νὰ νοιώθῃ ἕνα δυνατὸ κρύο, ποὺ τῆς διαπερνοῦσε τὸ κορμί κι' ἔφθανε ὡς τὰ κόκκαλα. Ἐκείνη ἡ νύχτα ποὺ πέρασε τριγυρίζοντας στοὺς δρόμους, τὴν εἶχε κάνει σωστὸ ράκος.

«Θὰ ἔχω πυρετό, σκέφθηκε».

Ἄνοιξε τὴν πόρτα.

— Θὰ σοῦ ἐξηγήσω μιὰ ἄλλη φορά, εἶπε τῆς μαμᾶς της. Τώρα πηγαίνω. Μὲ συγχωρῆς, μαμά. Ἐλπίζω νὰ μὴν ματαιωθῆ ὁ γάμος σου ἐξ αἰτίας μου.

Κατέβηκε τὶς σκάλες τρέχοντας σχεδόν.

Σάρα, στάσου, εἶναι παράλογο, μοῦ ἔρχεται νὰ τρελλαθῶ!

Ἡ φωνὴ τῆς μητέρας της τὴ συνώδευσε ὡς τὸ τελευταῖο σκαλοπάτι.

Ἡ φωνὴ τῆς μητέρας της ἦταν ἀσφαλὴς δὲν ἦταν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό της ποὺ στενοχωριόταν, ἀλλὰ γιὰ τὴ Σάρα ἡ φωνὴ αὐτὴ γινόταν ἀλοέκα καὶ πιὸ ἀδιάφορη καὶ πιὸ μακρυνή. Ὅταν βρέθηκε στὸ δρόμο αἰσθάνθηκε ἀνακούφισι. Ὁ ἀέρας εἶχε πάψει νὰ φυσᾶ, ἀλλὰ τὸ κρύο ἦταν τώρα πιὸ τσουχτερό. Τὸ φθινόπωρο πιὰ εἶχε τελειώσει καὶ εἶχε φθάσει ὁ χειμώνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΤΟ ΒΑΓΟΝΙ τῆς 3ης θέσεως ἦταν ἀσφυκτικὰ γεμάτο. Ἕνας χοντρὸς χωριάτης κοιμόταν στὸ ἀντικρυνὸ κάθισμα καὶ τὸ κεφάλι του, ἀφοῦ ἔγειρε κάμποσες φορὲς δεξιὰ κι' ἀριστερά, ἔπεσε βαρὺ πάνω στὸν ὦμο ἑνὸς ναύτη ἀπὸ τὸ Μομπελλιέ. Μιὰ νεαρὴ Ἰταλίδα κύτταζε ἐπίμονα ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Ὁ Μπὶλ εἶχε τὰ μάτια μισόκλειστα. Ἡ φωνὴ τοῦ ναύτη ποὺ μιλοῦσε δυνατὰ μὲ ἠν τοπικὴ προφορά του δὲν τὸν ἄφησε νὰ κοιμηθῆ οὔτε γιὰ λίγο. Ἐπὶ τέλους τὸ τραῖνο σταμάτησε καὶ ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ μαζεύῃ τὶς ἀποσκευές του.

— Θὰ κατεβῆτε κι' ἐσεῖς ἐδῶ, στὴ Μασσαλία; ρώτησε δειλὰ τὸν Μπὶλ ἡ νεαρὴ Ἰταλίδα, περιμένοντας νὰ ἀραιώσῃ ὁ κόσμος γιὰ νὰ κατέβῃ. Εἴσαστε ἐδῶ γιὰ δουλειὲς φαντάζομαι, συμπλήρωσε.

Εἶχε δῆ τὸ διαβατήριο τοῦ Μπὶλ, καὶ τῆς φαινόταν παράξενο τὸ ὅτι ἐκεῖνος δὲν εἶχε διάθεσι ν' ἀνταλλάξουν λίγα λόγια στὴ γλώσσα τους. Ἔστω κι' ἂν δὲν βρισκόταν πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα της, ἡ σκέψι ὅτι βρισκόταν σὲ μιὰ ξένη χώρα, τὴν ἔκανε νὰ τὰ χάνῃ.

— Ὁ Μπὶλ τὴ βοήθησε μηχανικὰ νὰ κατεβάσῃ τὶς ἀποσκευές της. Ἐκείνη τὸν εὐχαρίστησε μὲ μιὰ ἤπια θερμά. Ἦταν εὐχαριστημένη ποὺ τὸν εἶχε κάνει ἐπὶ τέλους νὰ μιλήσῃ.

— Δὲν φαίνεται ὡραία πόλις ἡ Μασσαλία, εἶπε. Ἐγὼ ἤρθα ἐδῶ γιὰ νὰ βρῶ κάποιο θεῖο μου. Ἔχω μείνει μόνη στὸν κόσμο, ἀλλὰ δὲν ξέρω ποῦ μένει. Μοῦ εἶπαν νὰ πάω στὸ ἰταλικὸ προξενεῖο. Στὴ Ρὺ ντ' Ἀλ-

→

Ὅλες οἱ γυναῖκες σήμερα μποροῦν ἀρκεῖ νὰ θέλουν

Ἡ φύσις ἔκαμε τὸ χρέος της καὶ σᾶς χάρισε τὴν ὁμορφιά· τώρα εἶσθε σεῖς πιὰ ὑπεύθυνη νὰ τὴν διατηρήσετε καὶ νὰ τὴν προβάλετε ὁλόκληρη.

ΠΡΟΣΕΞΤΕ! Τὸ ἐπιτυχημένο μακιγιὰζ συμπληρώνει τὴν ὁμορφιά, ἐνῶ τὸ ἀποτυχημένο ἀδικεῖ καὶ τὸ πιὸ ἀγγελικὸ πρόσωπο. Μὲ τὴν POND'S V (κρέμα ἡμέρας) ἐξασφαλίζετε ἀπόλυτα τὴν ἐπιτυχία τοῦ μακιγιάζ σας, γιατί εἶναι ἐπιστημονικῶς παρασκευασμένη γιὰ ὅλους τοὺς τύπους τῆς ἐπιδερμίδας, καλύπτει κάθε ἀνωμαλία καὶ ἐπιτρέπει στὴν πούδρα νὰ στρώνῃ ἁπαλὰ καὶ ὁμοιόμορφα.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἔχετε λιπαρὴ ἐπιδερμίδα, μόνον μὲ τὴν POND'S V (κρέμα ἡμέρας) θὰ τὴν περιποιηθῆτε καὶ θὰ τὴν ξεκουράσετε τέλεια! Νὰ τί συμβαίνει: Οἱ ἀδένες παράγουν περισσότερα λίπη καὶ ὑποχρεώνουν τὴν ἐπιδερμίδα νὰ ἀντιδράσῃ μὲ ὑπερβολικὴ ροὴ φυσικῶν ἐλαίων. Ἔτσι συσσωρεύονται στοὺς πόρους νεκρὰ κύτταρα μαζὶ μὲ ἀποξηραμένα φυσικὰ ἔλαια καὶ σκόνες.

Ἀποτελέσματα: Θαμπὴ καὶ κουρασμένη ἐπιδερμίδα μὲ ἐπίστρωμα λίπους, πόροι γεμάτοι σκόνες καὶ μπιμπίκια.

Θεραπεία: Τακτικὴ περιποίησις τῆς ἐπιδερμίδας, γιὰ νὰ φεύγουν οἱ νεκρὲς οὐσίες καὶ νὰ ἀναπνέη κανονικά.

ἡ POND'S V
(κρέμα ἡμέρας)
ἐπιστημονικῶς παρασκευασμένη

Ένας γάμος αυτό έρωτα

τζέρ. Μα δεν είμαι σίγουρη πως κατάλαβα καλά. Ίσως δεν λέγεται έτσι ο δρόμος. Εσείς, άκουσα και μιλούσατε καλά τα γαλλικά. Θα θέλατε να με συνοδεύατε;

— Μα συγχωρήτε, δικαιολογήθηκε ο Μπίλ, αλλά έχω κάποιο ραντεβού.

Και απομακρύνθηκε πριν άκομη το κορίτσι έπαναλάβη την πρότασι.

Όταν βρέθηκε έξω από το σταθμό ο Μπίλ, μέτρησε τα λίγα γαλλικά χαρτονομίσματα που είχε στην τσέπη του. Ύστερα μπήκε σ' ένα καπνοπωλείο κι' αγόρασε ένα πακέτο τσιγάρα. Ήταν μιά φτηνή μάρκα κι' από την πρώτη ρουφιξιά αίσθάνθηκε ένα δυνατό κάψιμο στο βάθος του λαιμού.

Περπατούσε άργά, καπνίζοντας. Δεν διαζόταν να φτάση στον προορισμό του. Τώρα πια είχε καιρό. Όσο καιρό ήθελε. Μπήκε σ' ένα δρόμο που του είχε υποδείξει ένας αστυνομικός, κι' έτοιμάστηκε να ξαναρωτήση, μα στάθηκε περιττό. Μιά μαύρη ταμπέλα κρεμασμένη σε μιά πόρτα, του έδινε την πληροφορία που τον ενδιέφερε. «Λεγεών των ξένων, πρώτο πάτωμα». Παρ' όλη την ψυχική του κατάστασι, παρά τον επίμονο πόνο που εξακολουθούσε να αισθάνεται εκεί στη βάσι του λαιμού, χαμογελούσε. Ως τώρα ή λεγεών των ξένων υπήρχε γι' αυτόν μονάχα στά μυθιστορήματα του περασμένου αιώνος, λες και ήταν ένα κατασκεύασμα των ρομαντικών συγγραφέων, γιά νά βρίσκουν κουράγιο οί άτυχοι έρωτευμένοι. «Κι' όμως ωρισμένες φορές, ή ζωή ξεπερνά τη φαντασία των συγγραφέων», συλλογίστηκε.

Ο Μπίλ άνέβηκε τα χαμηλά ξύλινα σκαλοπάτια που ώδηγούσαν στο πρώτο πάτωμα. Διέσχισε ένα μακρύ διάδρομο χωρίς παράθυρο και τέλος μπήκε σ' ένα γραφείο. Τρείς άλλοι περίμεναν έκεί μέσα. Οί δύο ήταν άκουμπισμένοι στον τοίχο, πλάϊ σε μιά κλειστή τζαμόπορτα και τον κύτταξαν με ένα βλέμμα άπλανές. Ο τρίτος που διάβαζε το «Καζινό ντε Παρί», σήκωσε γιά μιά στιγμή τα μάτια έπάνω του και τά βλέμματά τους συναντήθηκαν. Δεν ήταν μεγάλος στην ηλικία, μα ή έκφρασί του, ή στάσις του, ή ματιά του, έδειχναν άνθρωπο που είχε ζήσει πολύ, πού ήξερε πολλά. που είχε δή πολλά.

— Γιά νά καταταχτή κανείς, θά άπευθυνθή σ' αυτό το γραφείο;

— Ναί, του είπε αυτός, που διάβαζε το «Καζινό ντε Παρί». Εδώ είναι, αλλά πρέπει νά περιμένετε. Ο άρχηγός μιλάει με κάποιον.

Ο Μπίλ τον ευχαρίστησε με μιά κίνησι του κεφαλιού.

Μόνο όταν κάθησε στην ψάθινη θραμένη καρέκλα, κατάλαβε πως ήταν φοβερά κουρασμένος. Θυμήθηκε πως είχε καιρό νά φάη καί νά κοιμηθή. Άναψε το προτελευταίο τσιγάρο του, καί προσέφερε το τελευταίο στον άνθρωπο που διάβαζε το περιοδικό.

Εκείνος του ευχαρίστησε, μα έξακολούθησε νά τον κυττάζη προσεκτικά.

— Μήπως αίσθάνεσαι άσχημα φίλε; τον ρώτησε.

Ο Μπίλ χαμογέλασε.

— Άντιθέτως, είμαι πολύ καλά, είπε. Φαίνεται μόνο ότι μέ βλάπτει ό καπνός.

— Είναι ή πρώτη φορά που κατατάσσεσαι στη λεγεώνα; εξακολούθησε ό άγνωστος.

Ο Μπίλ κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

— Έγώ, έρχομαι γιά δεύτερη φορά, είπε ό άλλος. Είναι δύσκολη ή ζωή. Άλλά, δέν δαρυέσαι. Μ' όποιο τρόπο καί νά ζήση κανείς, ή νά πεθάνη, το ίδιο είναι.

Ήταν αυτό άκριβώς που σκεπτόταν κι' ό Μπίλ. Μ' όποιο τρόπο καί νά πέθαινε κανείς δέν είχε σημασία.

Ο άγνωστος φαινόταν νά έχη διάθεσι γιά κουβέντα:

— Ονομάζομαι Κάρλο, του είπε. Κατάγομαι από το Περπινιάν, είμαι μισο-Ισπανός, μισο-Γάλλος.

— Μά εσύ, φίλε, δέν εΐσαι καλά, ξανάπε.

Σηκώθηκε καί τον πλησίασε, άφίνοντας νά πέση στο πάτωμα το περιοδικό που κρατούσε.

— Είμαι πολύ καλά, έπέμεινε ο Μπίλ, μέ φωνή που μόλις άκουγόταν. Αίσθανόταν νά κόβεται ή άναπνοή του, κρύες άνατριχίλες νά διαπερνούν γνώστου.

— Πάμε, φίλε. Έλα μιά στιγμή έξω νά πάρης λίγον άέρα. Στο κάτω-κάτω σύτό που θέλουμε νά κάνουμε δέν είναι καί τόσο έπείγον.

— Είμαι καλά, έπανέλαβε ό Μπίλ. Ύστερα κύτταξε την τζαμόπορτα που άνοιγε. Νά, είπε, μοΰ φαίνεται πως τώρα μπορούμε νά περάσουμε.

Η ΕΥΑ ΝΤΑ ΠΟΡΤΟ έβαλε το τσιγάρο στη μακρυά πίπα της μέ μιά κίνησι λίγο θεατοική, το άναψε καί μετά στράφηκε πρός τον Μάρκο:

— Λοιπόν, Μάρκο, τί έχεις νά πής γι' αυτά;

Μίλούσε μέ τα χείλη μισόκλειστα θγάζοντας τα λόγια μαζί μέ τον καπνό του τσιγάρου της.

— Πρόσεχε, γιά το Θεό, Εύα. Πρέπει νά εΐσαι πολύ προσεκτική, ψιθύρισε έκείνος.

Ήταν μόνοι σέ μιά γωνιά του υπάρ, καί στον Μάρκο Άλμπάνι φάνηκε πως το γκαρσόνι τους κύτταζε μέ ύποψία.

— Μή γίνεσαι γελοΐος, Μάρκο, εΐμαι προσεκτική καί μέ το παραπάνω μάλιστα. Γιατί φοβάσαι; Κανείς δέν μπορεί νά σέ έμποδίσή νά μοΰ προσφέρης έναν καφέ. Λοιπόν, τί έμαθες;

Ο Μάρκο άναστέναξε κι' έκανε άέρα μέ το μαντήλι του.

— Οί έπιταγές που εΐσέπραξε ό Ίβάλντι, είχαν έκδοθή άπό την τράπεζα της Ρώμης. Αυτό εΐναι όλο. Δέν εΐναι τίποτα σπουδαΐο.

— Εσύ το λές ότι δέν εΐναι σπουδαΐο. Έχεις τους άριθμούς τών έπιταγών ;

Ο Μάρκο Άλμπάνι έβγαλε άπό την τσέπη του ένα μικρό μπλόκ, έσκισε ένα φύλλο μέ σημειώσεις καί ύστερα άπό λίμο δισταγμό, τ' άφησε νά γλυστρήση στά χέρια της Εύας.

«Τί άνόητος που εΐναι!» σκέφθηκε ή Εύα, έξετάζοντας τους άριθμούς που ήταν χαραγμένοι στο χαρτί.

— Τώρα, άγάπη μου, πρέπει νά ζητήσης πληροφορίες άπό τη Ρώμη, είπε.

— Μά, Εύα, χρυσή μου, σκέψου το καί πάλι, σέ παρακαλώ. Δέν νομίζεις λογικώτερο ν' άφήσης κατά μέρος αυτή την ύπόθεσι;

— Ν' άφήσω κατά μέρος την ύπόθεσι; Μα το λές στά σοβαρά; Ξεχνάς λοιπόν ότι το κολιέ αυτό ήταν δώρο δικό σου; Ήταν το πιό πολύτιμο πράγμα που είχα; Ήταν ή άνάμνησις της άγάπης μας;

— Βέβαια, Εύα. Είσαι πολύ καλή νά το σκέπτεσαι αυτό. Βέβαια... Νά, θά ήμουν ευτυχής νά σοΰ χαρίσω ένα άλλο μικρό ένθύμιο. Εΐδες ένα βραχιόλι μέ διπλή άλυσίδα, άπ' αυτά που σ' άρέσουν, σ' ένα κοσμηματοπωλείο του Μιλάνου. Έτσι σκέφθηκα πως θά το κρατούσες κοντό, γιά ένθύμιο. Έβαλα νά χαράξουν άπό μέσα την ήμερομηνία της πρώτης μας συναντήσεως. Αΰριο θά εΐναι έτοιμο. Θά περάσω άπό τό Μιλάνο νά το πάρω.

«Άνόητε», σκεπτόταν ή Εύα. «Άνόητε. Ένα βραχιόλι μέ διπλή άλυσίδα, δέν εΐναι το ίδιο μ' ένα μαργαριταρένιο κολιέ. Όλη του ή άγάπη έξατμίσθηκε μόλις άρχισε νά φοβάται μήπως έκτεθή. Τώρα νομίζει ότι θά τακτοποιήση την κατάστασι μ' ένα χρυσό βραχιολάκι».

Εξακολουθούσε νά τοΰ φυσάη τον καπνό στο πρόσωπο, χαϊδάριασε καί τρυφερά, άλλά αίσθανόταν την έπιθυμία νά τον άρχίση έκείνη τη στιγμή στά χαστούκια.

— Ένα βραχιόλι μέ διπλή άλυσίδα, είπες; Ώ, άγάπη μου, σέ λατρεύω. Καί είπες νά χαράξουν καί την ήμερομηνία της πρώτης μας συναντήσεως! Τί χαριτωμένη ιδέα, Μάρκο! Όμως έγώ θέλω νά φθάσω ό-πωσδήποτε ως το τέρμα αυτής της ύποθέσεως. Θέλω νά μάθω ποιός μοΰ έκλεψε το κολιέ. Καταλαβαίνεις;

— Καλά, όπως θέλεις, άγάπη μου. Θά ζητήσω πληροφορίες άπό τη Ρώμη. Άλλά δέν εΐναι βέβαιο ότι θά τα καταφέρουμε νά φθάσουμε ώς το τέλος. Καί ύστερα, αυτό που μοΰ είπες χθές, μοΰ φαίνεται τελείως παράλογο. Άν εΐναι δυνατόν ή Σάρα Άίρόλντι... Εΐμαι βέβαιος ότι δέν θά ήταν ποτέ ικανή γιά ένα τέτοιο πράγμα. Ο πατέρας της ήταν ένας άληθινός τζέντλεμαν. Την ήμέρα που δέν είχε πιά ποτέ χρήματα, προτίμησε νά πνάξη τα μυαλά του στον άέρα, παρά νά κάνη καμμιά άτιμία. Ή Σάρα! Φθάνει νά την κυττάξη κανείς στο πρόσωπο, γιά νά καταλάβη πως δέν μπορεί νά εΐναι μιά κλέφτρα.

— Τί κουτός που εΐσαι, μωρό μου, είπε ή Εύα χαϊδεύοντάς του τό πηγούνι, ένώ ό Άλμπάνι κύτταζε άνήσυχος την εΐσοδο τοΰ μπάρ. Θά μάθης πολύ γρήγορα ότι δέν κάνω λάθος. Θά το μάθουν όλοι, γρήγορα.

— Ορίστε! Σκοπεύεις νά κάνης σίγουρα καμμιά άνοησία, Εύα. Έχε ύπ' δψι σου ότι δέν πρέπει νά μιλήσης. Άν ό Τσέζαρε μάθαινε κάτι, καταλαβαίνεις ότι θά βρισκόμουν σε πολύ δύσκολη θέσι.

— Ήσύχασε, έκανε ή Εύα με τόνο έλαφρά περιφρονητικό. Ο Τσέζαρε δέν πρόκειται νά μάθη τίποτα. Ο Τσέζαρε εΐναι άρκετά άπησχολημένος μέ τον έαυτό του, γιά νά άντιληφθή τί γίνεται γύρω του.

Ο Μάρκο Άλμπάνι, έξακολουθούσε νά την κυττάζη άνήσυχος, πάνω άπό τό φλυτζάνι τοΰ τσαγιοΰ. Ξαφνικά πετάχτηκε άπό τη θέσι του τρομαγμένος.

— Τό ήξερα, είπε μέ φωνή πού μόλις άκουγόταν. Τό ήξερα ότι στό τέλος θά μας άνεκάλυπτε. Κύτταξε έκεΐ: Ο Τσέζαρε. Ο άντρας σου!

Ή Εύα γύρισε πρός την εΐσοδο τοΰ μπάρ καί μέ άπόλυτη φυσικότητα έκανε μιά κίνησι χαιρετισμοΰ στον άνδρα της, που χωρίς νά τούς έχη προσέξει, πλησίαζε πρός τον μπάγκο τοΰ μπάρ.

— Έλα έδώ, Τσέζαρε, μόλις τώρα μιλοΰσα γιά σένα στον Άλμπάνι. Έλα νά πάρης κι' έσύ ένα τσάϊ. Πώς το έπαθες καί δέν βρίσκεσαι στό γραφείο σου αυτή την ώρα;

Ο Μάρκο σκούπισε το μέτωπό του που είχε ιδρώσει άπό την άγωνία.

— Καλημέρα, Τσέζαρε, τί εύχαρίστησις..., είπε μέ έπισημότητα. Σιγάντησα πρό όλίγου τη γυναίκα σου στο δρόμο καί έλαβα το θάρρος.

Μιλούσε διαστικά, χωρίς φυσικότητα, σά νά έπαναλάμβανε ένα μάθημα. Άλλά ο Τσέζαρε ντά Πόρτο δέν φάνηκε νά ένωχλήθηκε έπειδή είδε τη γυναίκα του μέ το Μάρκο. Δέν ύποψιαζόταν τίποτα, φυσικά.

— Θέλω νά πιώ κάτι δυνατό, είπε. Τα έχω κυριολεκτικά χαμένα. Ά... καύσατε γιά τον Μπίλ Άϊρόλντι;

Ή Εύα χαμογέλασε νωχελικά.

— Ώ, Τσέζαρε, είπε. Εσύ τα μαθαίνεις όλα τελευταίος. Εγώ τα ξέρω άπό χθές. Ο Μπίλ Άϊρόλντι έξαφανίστηκε, ή Σάρα άπέλυσε τις ύπηρέτριές της, ή Κλάρα Μοντέζι διέλυσε τους άρραβώνες της μέ τον Ντόρια. Όλος ο κόσμος μιλάει γι' αυτά, άγάπη μου. Βέβαια είναι πολύ λυπηρό γιά μένα. Ή Σάρα ήταν ή καλύτερή μου φίλη.

Ο Μάρκο γύρισε καί κύτταξε την Εύα μέ έκπληξι. Άλλά έκείνη δέν φάνηκε νά δίνη σημασία. Εξακολουθούσε νά χαμογελά νωχελικά λίγο στον άνδρα της καί λίγο στον Μάρκο Άλμπάνι.

Η ΣΑΡΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕ δρθια, κυττάζοντας μέ άγωνία τον φαλακρό άνδρα μέ τα μυωπικά γυαλιά που ξεφύλλιζε ένα, χοντρό μαΰρο βιβλίο.

Γιά μιά στιγμή έκείνος σταμάτησε καί άκούμπισε το δάχτυλό του σ' ένα σημείο της σελίδας.

— Εΐναι ό άραραβωναστικός σας; ρώτησε.

— Εΐναι ό άνδρας μου, ψιθύρισε ή Σάρα μέ το θλέμμα καρφωμένο ικετευτικά στο πρόσωπο τοΰ άστυνομικοΰ.

Ο άντρας ξανάσκυψε πάνω στο βιβλίο.

— Μόλις τώρα καταχωρήθηκε ότι έφυγε άπό τη Γαλλία έδώ καί ό-κτώ μέρες. Πέρασε τα γαλλικά σύνορα, κατευθυνόμενος πρός τη Μασσαλία. Είχε ζητήσει τη θεώρησι του διαβατηρίου του άπό το γαλλικό προξενείο.

— Εΐναι ζωντανός!... μουρμούρισε ή Σάρα.

Ο φαλακρός άστυνομικός την κύτταξε παραξενεμένος.

—Πρίν άπό όκτώ μέρες που πέρασε τα σύνορα ήταν ζωντανός, φυσικά.

Καθάρισε προσεκτικά τα γυαλιά του μέ το μαντήλι του καί τα ξαναφόρεσε.

— Τί συνέβη, κυρία μου, ό σύζυγός σας σάς έγκατέλειψε; ρώτησε.

Μα ή Σάρα δέν άκουσε κάν. Είχε φθάσει κιόλας μπροστά στην πόρτα. Την άνοιξε κι' άρχισε νά κατεβαίνη διαστικά τη σκάλα. Ήταν ζωντανός, λοιπόν! Ο Μπίλ ήταν ζωντανός! Κι' αυτό ήταν το μόνο πράγμα που είχε σημασία.

Μπήκε στο αυτοκίνητό της καί πέταξε, κυριολεκτικά, στο γαλλικό προξενείο, γιά νά θεωρήση το διαβατήριό της. Άλλά ό πρόξενος δρισκόταν έκεΐ μόνο το πρωΐ. Έπρεπε νά περιμένη άκόμη άλλες είκοσέτερις ώρες. Όχι, αυτό δέν ήταν δυνατό. Άν περίμενε άκόμη θά τρελλαινόταν. Ή ύπάλληλος τοΰ προξενείου, μιά νόστιμη μελαχροινή, μέ ύφος άφηρημένο, έκανε μιά κίνησι που σήμαινε πως δέν μπορούσε νά την διευκολύνη σέ τίποτα. Έπρεπε νά περιμένη κι' αυτή σάν όλους τους άλλους.

Ή Σάρα ξαναγύρισε στο αυτοκίνητό της καί ξανάθαλε μπρός τη μηχανή. Δέν θά περίμενε πιά ούτε λεπτό. Θά περνούσε τα σύνορα χωρίς Άλλά νά περιμένη άκόμη, όχι δέν μπορούσε.

Κατευθύνθηκε πρός το κέντρο του Μιλάνου, χωρίς νά ένδιαφερθή γιά

το συνωστισμό που έπικρατούσε έκείνη την ώρα.

Το χειμωνιάτικο σούρουπο, έρχότανε γρήγορα καί σκέπαζε την πόλι. Ή Σάρα κύταξε το ρολόϊ της. Άν έτρεχε μ' έκατό χιλιόμετρα την ώρα, μπροΰσε νά έφθανε στη Μασσαλία πρίν άπό την αΰγή. Εκείνη τη στιγμή δέν σκεφτόταν κάν ότι ή Μασσαλία ήταν μιά πόλις μέ μισό έκατομμύριο κατοίκους. Είχε την έντύπωσι πως άν έφθανε έκεΐ θά μπροΰσε νά δή άμέσως τον Μπίλ, νά τρέξη κοντά του μέ την άγκαλιά άνοιχτή.

Ο δείκτης ταχύτητος άνέβαινε συνεχώς. Άλλά μόλις δγήκε έξω άπό την πόλι, στην άρχή τοΰ δρόμου γιά την Παδία, μιά πυκνή όμίχλη τη έκλεισε το δρόμο.

Ή Σάρα έλάττωσε την ταχύτητα γιά μερικά λεπτά. Ή όμίχλη ήταν τόσο πυκνή, που δέν κατώρθωνε νά διακρίνη τίποτα μπροστά της. Άλλά δέν μπορούσε νά περιμένη. Κάθε στιγμή που καθυστερούσε την χώριζε καί πιό πολύ άπό τον Μπίλ. Άδιαφορώντας γιά την όμίχλη, πάτησε το γκάζι.

Ήταν σάν νά έτρεχε μέ τα μάτια κλειστά μέσα σέ μιά γκρίζα άβυσσο. Έπρεπε νά προσταθή νά μαντεύη το δρόμο άνάμεσα στά σπίτια καί στο κανάλι, τΐς στροφές, τα έμπόδια. Άλλά προχωρούσε άποφασιστικά, δδηγημένη άπό το ένστικτο.

Όταν δγήκε άπό τη μεγάλη σήραγγα, ή όμίχλη διαλύθηκε ώς διά φάνκτε ξαφνικά μπροστά στα μάτια της. Ο ούρανός ήταν καθαρός, άστροφώτιστος. Μονάχα τότε άντιλήφθηκε ή Σάρα ότι είχε τρέξει μέ ταχύτητα περισσότερη άπό έκατό χιλιόμετρα την ώρα, χωρίς κάν νά δλέπη το δρόμο, άγγίζοντας το θάνατο σέ κάθε μέτρο. Άλλά δέν είχε καιρό νά σκεφθή. Εξακολούθησε νά τρέχη μέσα στη νύχτα, πέρασε τη Γένοβα που ήταν δυθισμένη στη νυχτερινή σιωπή, χωρίς νά τη δή.

Μόνο λίγο άργότερα ή δυνατή μυρωδιά της θάλασσας, που έμπαινε άπό το άνοιχτό παράθυρο του αυτοκινήτου, την έκανε νά συνέλθη. Αυτό το δρόμο τον ήξερε καλά. Είχαν περάσει άπό κεΐ μέ τον Μπίλ, λίγο μετά το γάμο τους. Καθόταν έκείνος στο δολάν καί ώδηγούσε άργά κι' αυτή άκουμπούσε το κεφάλι της στον ώμο του. Ήταν ευτυχισμένη τότε καί δέν σκέφτονταν κάν πως ή ευτυχία μπορούσε νά τελειώση κάποτε.

Ή Σάρα κύτταξε το ρολόϊ της, ύπελόγισε τα χιλιόμετρα που είχε νά κάνη καί σκέφθηκε ότι θά της χρειάζονταν πέντε ή έξη ώρες το λιγώτερο γιά νά φθάση στη Μασσαλία. Πέντε έξη άτέλειωτες ώρες καί στά σύνορα άσφαλώς θά την έκαναν νά χάση πολύ χρόνο μέ την ύπόθεσι τοΰ διαβατηρίου. Μά ή έλπίδα πως θά ξανάδρισκε τον Μπίλ της έδινε κουράγιο. «Μπίλ, περίμενέ με, Μπίλ», παρακαλούσε νοερά.

Ο ΜΠΙΛ ΑΝΟΙΞΕ τα μάτια του καί κύτταξε μέ περιέργεια τριγύρω του. Ποτέ του δέν είχε ξαναδή αυτό το περιβάλλον. Την ξεφτισμένη ταπετσαρία στοΰς τοίχους, τα παληά έπιπλα. Στην άτμόσφαιρα πλανιόταν μιά μυρωδιά ύγρασίας, μούχλας καί φαρμάκων. Ο Μπίλ κύτταξε γιά μιά στιγμή τη μαύρη σιδερένια κορνίζα τοΰ κρεβατιοΰ του, ύστερα στήριξε το βλέμμα του στη λάμπα τοΰ ηλεκτρικοΰ, που ήταν σκεπασμένη μέ ένα άμπαζούρ άπό κίτρινες χάντρες.

Ο Μπίλ ζάρωσε το μέτωπο προσπαθώντας νά συγκεντρώση τΐς σκέψεις του, μα δέν το κατώρθωνε. Αίσθανόταν πολύ κουρασμένος, άκόμη καί ή σκέψις τον κούραζε. Επί τέλους σέ μιά γωνιά τοΰ δωματίου είδε ένα άνδρικό πρόσωπο. Κάποιος καθόταν σέ μιά πολυθρόνα, μέ την πίπα σβυστή άνάμεσα στά δόντια καί κύτταζε χωρίς ένδιαφέρον τΐς γύψινες γιρλάντες που στόλιζαν το ταβάνι. «Ποΰ τον έχω ξαναδή;» άναρωτήθηκε, μά την ΐδια στιγμή ο άνδρας κινήθηκε καί κύτταξε πρός το κρεβάτι.

— Έ, φίλε, ξύπνησες; τοΰ είπε. Μην κινήσαι. Άν έχης άνάγκη άπό τίποτα, πές μου το.

Ή φωνή αυτή έφερε τον Μπίλ στην πραγματικότητα, ξεκαθάρισε τη μνήμη του. Ήταν ο άντρας που περίμενε μαζί του στο γραφείο «καταστάσεως», αυτός που διάβαζε το «Καζινό ντέ Παρί». «Μέ λένε Κάρλο», τοΰ είχε πή.

— Ποΰ δρίσκομαι; ρώτησε ο Μπίλ.

Ο άλλος γέλασε καί πλησίασε στο κρεβάτι.

— Στο ξενοδοχείο, είπε. Δέν εΐναι ύψηλής περιωπής γιά έναν τύπο σάν κι' εσένα, μάλιστα, που θά εΐναι συνηθισμένος νά συχνάζη σέ ξενοδοχεία σάν το παρισινό «Ρίτζ». Πάντως, άν ένδιαφέρεσαι, σοΰ λέω πως αυτή ή ποντικοφωλιά ονομάζεται «Ότέλ ντέ λά Βικτουάρ» καί δρίσκεται στην δδό Παραντίς, στη χειρότερη συνοικία της πόλεως. Ή ξενοδόχα εΐναι άμφιδόλου ηθικής, άλλά έχει χρυσή καρδιά. Το καλοκαίρι θά δής πολλά ζωΰφια νά ταξιδεύουν στοΰς τοίχους, το χειμώνα εύτυχώς λιγώτερα, άλλά εΐναι το μόνο μέρος σ' δλόκληρη τη Μασσαλία στο όποίο μπορείς νά δρής ένα δωμάτιο μέ λιγώτερο άπό τριακόσια φράγκα ή καί μέ τίποτα άν άρέσης τΐς ξενοδόχες.

— Τί συνέδη; ρώτησε πάλι ό Μπίλ.

Τώρα έθλεπε καθαρά τα χαρακτηριστικά τοΰ συνομιλητή του. Την έκφρασί του, τα μάτια του, που είχαν ένα άπροσδιόριστο χρώμα άνάμεσα στο γκρίζο καί στο καστανό, τον τρόπο που κρατούσε την πίπα άνάμεσα στα δόντια του, μέ τα χείλη μισάνοιχτα σ' ένα χαμόγελο φιλικό καί λίγο άφηρημένο.

— Δέν θυμάσαι άλήθεια, τίποτα; ρώτησε. Σοΰ έκανα μιά ένεσι, καί κοιμήθηκες συνέχεια έπί δεκατέσσερις ώρες. Μην κινήσαι. Δέν πρέπει, δέν εΐναι άστεΐα τα πράγματα.

— Καί πώς έγινε; ρώτησε ό Μπίλ.

— Έ, όπως γίνεται σ' αυτές τΐς περιπτώσεις. Ήταν μοιραΐο νά μήν καταταγής στή λεγεώνα. Ετοιμαζόσουν νά μπής στοΰ «άρχηγοΰ», όταν σέ είδα νά φέρνης το μαντήλι στο στόμα σου. Έτσι συμβαίνει πάντα με αυτή τη δρωμοαρρώστεια. Έρχεται όταν κανείς δέν την περιμένει. Έχω κάποια πείρα άπ' αυτά. Κάποτε είχα πάρει ένα δίπλωμα ιατρικής. Άπό την πρώτη στιγμή που σέ είδα, μοΰ φάνηκε πως ή υγεία σου δέν ήταν κατάλληλη γιά νά καταταγής στη λεγεώνα.

Ο Μπίλ άπάντησε άφηρημένα, κυττάζοντας το ταβάνι:

Ο άλλος τον κύτταξε προσεκτικά.

— Τότε, τί ΐδέα ήταν αυτή που είχες νά θέλης νά καταταγής; Δέν το ήξερες ότι θά ήταν καθαρή αυτοκτονία; Ευτυχώς που ή κρίσις αυτή ήρθε κοντά καί που δρέθηκα κι' έγώ κοντά σου. Άλλοιώς θά σέ μετέφεραν μέ την ησυχία τους σέ κανένα νοσοκομείο καί μέ την ησυχία τους θ' άρχιζαν την κούρα.

Ένα πικρό χαμόγελο φάνηκε στα χείλη τοΰ Μπίλ.

— Εΐσαι, έπαγγελματίας φιλάνθρωπος; είπε.

— Κάθε άνθρωπος εΐναι κατά δάθος το ίδιο. Άν εΐναι άνθρωπος, φυσικά.

— Διψώ, είπε ό Μπίλ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια

Λαμπρύνετε
την εύτυχία
τοΰ γάμου σας
μέ ένα
ύπέροχο νυφικό
άπό τό

Bambino

ΕΡΜΟΥ 21

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ ΠΟΥ ΕΝΑΥΠΗΡΗΣΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

"Ολυμπία"

Τό μεγαλύτερον νεώτερον ταχύτερον Ελληνικόν ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23.000 τόννων. ναυπηγήσεως 1953, ταχύτητος 21 μιλλίων

ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470-271

ΑΙΘΕΡΙΕΣ ΝΥΦΙΚΕΣ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΚΟΜΦΑ ΑΜΠΙΓΙΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Σᾶς προσκαλοῦμε νὰ θαυμάσετε τὶς ἕξη σελίδες μόδας καί νὰ διαλέξετε τὸ ὡραιότερο νυφικὸ ἀπὸ τὴν κολεξιὸν τοῦ 1959

Ἡ «Γυναίκα»

ΤΑ ΝΥΦΙΚΑ φορέματα τοῦ σημερινοῦ τεύχους τὰ προσφέρουμε στὶς ἀναγνώστριές μας μὲ τὴν εὐχὴ νὰ διαλέξουν μέσα ἀπὸ αὐτὲς τὶς σελίδες τὴ γαμήλια τουαλέτα τους. Τὰ μοντέλα αὐτὰ εἶναι διαλεγμένα ἀπὸ τὶς καλύτερες συλλογὲς τοῦ 1959 τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν οἴκων ραπτικῆς. Τὸ κάθε ἕνα ἔχει δική του γραμμή, δικό του σχέδιο. Πρὶν διαλέξετε, σκεφθῆτε πρῶτα καλὰ τὴ σωματική σας διάπλασι γιατὶ μπορεῖ ἕνα μοντέλο ποὺ σᾶς ἀρέσει νὰ μὴν ταιριάζη μὲ τὸν τύπο σας. Εἴσαστε ψηλή, μέτρια, κοντή, ἀδύνατη ἢ παχουλή; Ἔχετε μεγάλο ἢ μικρὸ στῆθος; Θὰ φτιάξετε τὸ νυφικὸ ποὺ θὰ σᾶς πηγαίνη καλύτερα. Μεγάλο ρόλο ἐπίσης θὰ παίξουν καὶ τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου σας, καὶ τὰ γενικὰ χαρακτηριστικά σας. Ζυγίστε τα ὅλα αὐτά, συμβουλευθῆτε καὶ τοὺς δικούς σας καὶ προπαντὸς ζητῆστε τὴ γνώμη τῆς ράφτρας σας ποὺ ἔχει τὴν πεῖρα. Ἡ σωματική σας διάπλασι ἐξ ἄλλου, θὰ κρίνη ποιό ὕφασμα θὰ χρησιμοποιήσετε, ἐὰν θὰ βάλετε μεγάλο ἢ μικρὸ πέπλο, ἐὰν τὸ νυφικό σας θὰ ἔχη πολλὰ ἢ λίγα κεντήματα κ.λ.π. Τὰ μοντέλα ποὺ σᾶς δίνουμε μποροῦν νὰ τροποποιηθοῦν στὶς λεπτομέρειές τους κατὰ τρόπο ποὺ νὰ προσαρμοσθοῦν ἀπόλυτα πρὸς τὶς διαστάσεις τοῦ σώματός σας καὶ τὰ γενικὰ χαρακτηριστικά σας. Μὴ βιαστῆτε, λοιπόν.

Ἰδιότυπο νυφικὸ φόρεμα ἀπὸ φάϊγ ταφτά. Ἕνα πανὸ ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὴ ζώνη δίνει τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἔχει οὐρά.

Νυφικὸ φόρεμα ἀπὸ μουαρὲ ταφτὰ ἢ σατὲν ντυσές. Ἕνα φουρὸ ἀπὸ ταρλατὰν δείχνει ἐντυπωσιακὰ τὸ φάρδος τῆς φούστας. Τὸ κορσάζ εἶναι πολὺ ἐφαρμοστό. Τὸ μακρὺ πέπλο συγκρατεῖται μὲ ἄνθινο διάδημα.

Νυφικὸ γιὰ νεαρὴ κοπέλλα ἀπὸ σατέν. Ἕνα μεγάλος φιόγγος ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα στολίζει τὴ φούστα. Καπελάκι ἀπὸ ἄνθη καὶ πέπλο κοντό.

Φόρεμα ἀμπιγιέ. Ἔχει πλούσια φούστα, μεγάλο ντεκολτὲ κι' ἐφαρμοστὸ κορσάζ. Ἕνας μεγάλος φιόγγος ντραπάρει τὸ κάτω μέρος τῆς φούστας.

Τὸ νυφικὸ αὐτὸ εἶναι ἀπὸ σατὲν ντυσές. Ἔχει πολὺ ἁπλὴ γραμμή. Χαρακτηριστικὴ εἶναι, ἡ πολὺ φαρδειά, σουρωτή, μακρόταλη φούστα. Τὸ ντεκολτὲ τελειώνει σὲ ταντέλα.

Ἀμπιγιὲ φόρεμα ἀπὸ ρὸζ-μπὲζ σατέν. Τὸ κορσὰζ τονίζεται μὲ ἕνα μικρὸ φιογγάκι στὸ στῆθος. Ἕνας μεγαλύτερος φιόγγος πίσω στὴ φούστα, δίνει στὴν τουαλέτα αὐτὴ ἕναν τόνο ἐντελῶς ἰδιόρρυθμο

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΝΥΦΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΤΑ ΝΥΦΙΚΑ αὐτὰ ποὺ σᾶς προσφέρουμε εἶναι πραγματικὰ μοντέλα καὶ τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ ἔχει μιὰ δική του γραμμή, ἕναν δικό του τύπο. Μποροῦν δὲ νὰ ἀξιοποιηθοῦν θαυμάσια μετὰ τὴν εὐτυχισμένη στιγμὴ καὶ νὰ μετατραποῦν σε δραδυνὲς τουαλέτες, ἢ κοκτέιλ φορέματα. Εἶναι ὅλα χαριτωμένα, νεανικὰ καὶ θὰ εἶναι κρίμα νὰ τὰ φυλάξετε μαζὶ μὲ τὶς ἀναμνήσεις σας. Σὲ μιὰ γιορτή, σ' ἕνα χορό, σ' ἕνα γλέντι θὰ σᾶς χρειασθοῦν. Τὰ δυὸ ἀμπιγιὲ φορέματα εἶναι ἐπίσης μοντέλα κατάλληλα γιὰ τὸ περιβάλλον τῆς νύφης. Ἡ ἀδελφὴ τῆς νύφης, ἡ κουμπάρα, ἢ οἱ φίλες της, μποροῦν νὰ πάρουν μιὰ ἰδέα ἀπὸ τὰ σχέδια αὐτὰ καὶ νὰ διαλέξουν ὁποιο τοὺς ἀρέσει.

← Ὡραιότατο νυφικό, ἀπὸ σατὲν ντυσὲς καὶ ταντέλα. Τὸ φόρεμα αὐτὸ γίνεται μετὰ τὸν γάμο τουαλέτα, ἂν ἀφαιρεθῆ τὸ ταντελένιο κορσάζ. Τὸ πεπλάκι του εἶναι ἀρκετὰ κοντό

Κοντὸ νυφικὸ ἀπὸ ταντέλα σαντιγύ. Ἡ φούστα εἶναι πολὺ φαρδειὰ καὶ τὸ κορσὰζ ἁζυστέ, μὲ μεγάλο ντεκολτὲ καὶ κοντὸ μανικάκι. Μαργαριταρένιο διάδημα, κοντὸ πέπλο. ←

↑ Ἀμπιγιὲ φόρεμα ἀπὸ γκρὶ πὲρλ σατέν, Ἔχει μεγάλο ντεκολτέ. Ἕνα φαρδὺ ἀμπιεσμὰν τονίζει τὸ στῆθος. Ἡ τουαλέτα αὐτὴ εἶναι πολὺ κατάλληλη γιὰ τὴ συνοδεία τῆς νύφης.

↑ Νυφικὸ ἀπὸ σατέν, μὲ ἁπλικαρισμένη ἐπάνω ταντέλα. Τὸ φόρεμα αὐτὸ γίνεται καὶ ἀπὸ ταφτά, στὴ θέσι δὲ τῆς ταντέλας, μπαίνει μπροντερὺ ποὺ πωλοῦν τὰ μαγαζιὰ μὲ τὸν πῆχυ

↑ Φόρεμα ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο. Ἔχει μεγάλο ντεκολτὲ καὶ φαρδειὰ φούστα ντουμπλαρισμένη. Μιὰ μεγάλη ζώνη, σὲ ἔντονο χρῶμα τυρκουάζ, ἢ συκλαμέν, συμπληρώνει τὸ σύνολο. Φοριέται καὶ μὲ βελούδινη, ἀκόμη, ζώνη.

Θαυμάσιο μοντέλο νυφικοῦ. Ἡ φούστα γίνεται ἀπὸ ταφτὰ ὁλομέταξο. Τὸ κορσὰζ ἀπὸ ταντέλα σαντιγύ. Ἕνας μεγάλος φιόγκος ἀπὸ ταφτὰ δένει πίσω →

↑ Πολυτελὲς νυφικὸ ἀπὸ σατὲν ντυσές, στολισμένο μὲ ταντέλα καὶ λευκὴ χάντρα. Στὴ φού στα σχηματίζονται γιρλάντες. Τὸ κορσὰζ εἶναι ὁλόκληρο στολισμένο. Γιὰ τὸ κεφάλι, διάδημα ἀπὸ χάντρα. Τὸ πέπλο ἀρκετὰ κοντό.

ΔΑΝΤΕΛΑ, ΣΑΤΕΝ ΚΑΙ ΤΑΦΤΑΣ, ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΙ ΑΡΧΟΝΤΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΥΦΙΚΟ ΣΑΣ

Μιὰ ἀναγνώστρια μᾶς γράφει:

Ἀγαπητὴ «Γυναίκα»,

Εἶμαι τακτική σου ἀναγνώστρια καὶ συχνὰ ζητῶ τὶς συμβουλές σου. Παντρεύομαι τὰ Χριστούγεννα καὶ θὰ ἤθελα τὴ γνώμη σου γιὰ τὸ νυφικό μου. Ἀπὸ τί ὕφασμα καὶ τί σχέδιο θὰ μὲ συμβούλευες ἐσὺ νὰ τὸ ράψω...

. . . . . .

Νέλλη

Ἀγαπητὴ Νέλλη,

Μαζὶ μὲ τὶς εὐχές μας γιὰ τὸν γάμο σου, σοῦ προσφέρουμε ἀρκετὰ νυφικὰ φορέματα γιὰ νὰ διαλέξῃς ἐκεῖνο ποὺ νομίζεις ὅτι θὰ σοῦ πηγαίνει καλύτερα.

ἡ «Γυναίκα»

Ἡ νυφικὴ αὐτὴ τουαλέτα εἶναι ἀπὸ γαλλικὴ ταντέλα καὶ ἀπὸ τούλι νάιλον. Ἡ φούστα εἶναι πολὺ πλούσια. Κοντὸ πέπλο καὶ γάντι σατὲν μακρύ.

Ὡραιότατο νυφικὸ γιὰ νεαρὴ κοπέλλα. Εἶναι στὺλ Ἀμπίρ. Θέλει πολλοὺς πῆχες ταφτὰ γιὰ τὴν πλούσια φούστα καὶ ταντέλα γιὰ τὸ κορσάζ. Ἕνα πανὸ ξεκινᾶ ἀπὸ τὴν πλάτη καὶ καταλήγει σὲ μακρυὰ οὐρά.

Κοντὸ νυφικὸ ἀπὸ ταφτά, μὲ πολὺ φαρδειὰ φούστα, ἀπλικαρισμένη μὲ μὲ ταντέλα. Τὸ μισὸ κορσάζ εἶναι ἐπίσης ταντελένιο. Τὸ πέπλο εἶναι κοντό. Τὰ γάντια μακρυὰ μεταξωτά.

Νυφικὸ σὲ στενὴ γραμμὴ γιὰ ψηλόλιγνες σιλουέτες. Ὁ γιακὰς εἶναι ξεχειλωτός. Ἕνα πανὸ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πλάτη, πιάνεται μὲ δυὸ φιογκάκια στὰ πλάγια καὶ καταλήγει σὲ οὐρά. Τὸ ὕφασμα φάϊγ.

Κομψότατο νυφικὸ ἀπὸ φάϊγ ταφτά. Ἡ φούστα εἶναι καμπάνα καὶ μπροστὰ κονταίνει ἀρκετά. Τὸ κορσάζ, ἔχει ξεχειλωτὸ μπεμπὲ γιακαδάκι καὶ χαμηλὴ μανικοκόλλησι. Ἕνα ντραπαριστὸ καπελάκι μὲ μακρὺ πέπλο συμπληρώνει τὸ σύνολο.

Νυφικὴ τουαλέτα, ἀπὸ ταντέλα καὶ ταφτά. Τὸ κορσάζ καὶ ἡ φούστα γίνονται ἀπὸ ταντέλα ντουμπλαρισμένη. Ὁ ταφτὰς σχηματίζει ἐντυπωσιακὴ φουσκωτὴ οὐρά.

ΔΙΑΦΕΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΥΚΟΛΟΦΟΡΕΤΑ ΣΥΝΟΛΑ ΓΙΑ ΣΠΟΡ ΝΤΥΣΙΜΟ

1 Σπὸρ φορεματάκι ἀπὸ μάλλινο ὕφασμα. Τὸ κορσὰζ εἶναι φαρδὺ καὶ σχηματίζει μπουφάν. Ἡ ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα.

2 Ταγιὲρ ἀπὸ λεπτὸ μαλλινάκι. Πέντε κουμπιὰ κοκκάλινα κλείνουν ὥς τὸ λαιμὸ τὴ ζακέτα. Τσέπες λοξὲς καὶ γιακὰς ξεχειλωτός.

3 Ἁπλὸ καὶ κομψὸ ταγιὲρ ἀπὸ μάλλινο σέτλαντ. Ὁ γιακάς του σὲ τύπο ἐσάρπας, κουμπώνει μπροστὰ καὶ καταλήγει σὲ κρόσι

4 Ζακέτα σπὸρ ἀπὸ χοντρὸ ὕφασμα μοχαίρ. Μιὰ ἐσάρπα ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα δένει στὸ λαιμὸ καὶ καταλήγει σὲ ξέφτι.

5 Κομψὸ γιλέκο ἀπὸ λεπτὴ τσόχα. Φορίεται μέσα ἀπὸ ταγιέρ, ἢ πάνω ἀπὸ μπλούζα-πουκάμισο. Γίνεται ἀπὸ ζωηρόχρωμο ὕφασμα

6 Ντὲ πιὲς γιὰ νέες κοπέλλες. Ἡ βέστα κουμπώνει πίσω. Δυὸ λοξὲς πὰτ μπροστὰ καταλήγουν χαμηλά. Στηρίζονται μὲ κουμπιά

7 Ὡραιότατο παλτὸ ἀπὸ μπουκλὲ ὕφασμα. Ἔχει ρεγκλὰν μανίκι, μικρὸ τετράγωνο γιακὰ καὶ τσέπες. Ἡ ζώνη δένει μπροστά.

8 Βέστα ἀπὸ λαινάζ. 2 φιογκάκια, ἕνα στὸ ντεκολτὲ κι' ἕνα στὸ τελείωμά της, ὁμορφαίνουν τὸ σύνολο. Γίνεται καὶ ἀπὸ καρό.

9 Ἰδιόρρυθμη βέστα μάλλινη. Κόψιμο κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος καὶ 5 κουμπιὰ σὰν μοναδικὸ στόλισμα. Φορίεται πρωΐ - ἀπόγευμα.

10 Σπὸρ φορεματάκι ἀπὸ τουήντ. Τὸ κορσὰζ εἶναι μπουφὰν στὴ μέση. Μανίκι μακρὺ μὲ φαρδειὰ μανσέτα. Πὰτ στὸ ντεκολτέ.

11 Μπλούζα ἀμπιγιὲ ἀπὸ γαλλικὴ δαντέλα. Κουμπώνει μὲ λεπτὰ μαργαριταρένια κουμπιά.. Εἶναι ντουμπλαρισμένη μὲ σατέν.

12 Παλτὸ σπὸρ 7)8. Ἔχει μεγάλες τσέπες, μανίκι μὲ χαμηλὴ μανικοκόλλησι καὶ μανσέτα, πλεχτὸ γιακὰ ἢ καὶ ἀπὸ δέρμα.

13 Χαριτωμένο μπλουζὸν ἀπὸ μαλλοτσελδόλ, ζέρσεϋ ἢ βιέλα. Στρογγυλὸς νωμίτης. Μανίκι μὲ μανσέτα καὶ σχιστὲς τσεπούλες.

14 Σπὸρ φορεματάκι ἀπὸ ζέρσεϋ. Ἔχει ἀνδρικὸ γιακὰ καὶ νωμίτη. Γαρνίρεται μὲ 1 κουμπί. Μπορεῖ νὰ γίνη καὶ ἀπὸ τουήντ.

Τί νυφικό θά φορέσετε στον γάμο σας.

Από τί ύφάσματα γίνονται τὰ νυφικά. Οἱ τιμές τους. Ἔτοιμο ἢ κατὰ παραγγελία νυφικό. Κοσμήματα καὶ ἄλλα στολίδια. Φουρὸ ἢ κρινολῖνα. Διάδημα, παπούτσια, γάντια

ΜΟΛΙΣ ΑΝΟΙΞΗ ἡ πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ πατήση ἡ νύφη τὸ πόδι της στὸ πεζοδρόμιο, ἐξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας, ἀμέτρητα κεφάλια θὰ προβάλουν ἀπὸ τὰ γύρω μπαλκόνια, τὰ παράθυρα, ἀπὸ τὰ τράμ καὶ τὰ λεωφορεῖα ἑνῶ οἱ περαστικοὶ θὰ κοντοσταθοῦν γιὰ νὰ ψιθυρίσουν μεταξύ τους τὴν ἴδια πάντα φράσι:

— Νὰ ἡ νύφη!

Τί εἶναι λοιπὸν αὐτὸ ποὺ τραβάει τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου πάνω στὴν κοπέλλα ποὺ προσέρχεται στὸ ὧμὸ τοῦ ὑμεναίου;

Ἡ ὀμορφιά, τὰ νειάτα, ἡ δροσιὰ καὶ ἡ χάρι της παίζουν φυσικὰ τὸ ρόλο τους ἀλλὰ μὲ τὰ προσόντα της αὐτὰ ἀσφαλῶς δὲν θὰ σταματοῦσε τὴν κυκλοφορία ἂν δεν τὰ πλαισίωνε μὲ τὸ λευκό, ἀέρινο, μακρύ, κεντημένο νυφικό της ποὺ τῆς χαρίζει μιὰ ἰδιαίτερη γοητεία—φόρεμα καθὼς εἶναι τελεπουργικό, ραμμένο εἰδικὰ γιὰ μιὰ μοναδικὴ στιγμὴ τῆς ζωῆς της, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξαρτάται τὸ μέλλον καὶ ἡ εὐτυχία της.

Δὲν εἶναι λοιπὸν περίεργο πὼς οἱ ἀρραβωνιασμένες κοπέλλες δίνουν τόση σημασία στὴ γαμήλια τουαλέτα της ἔτσι ποὺ μῆνες πρὶν παντρευτοῦν ἀρχίζουν νὰ ξεφυλλίζουν τὰ περιοδικά, νὰ ἐπισκέπτονται τὴ μοδίστρα τους καὶ τοὺς μεγάλους οἴκους ραπτικῆς, νὰ ἀνεβοκατεβαίνουν τὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ, κυττάζοντας τὶς βιτρίνες, γιὰ νὰ δοῦν, νὰ ρωτήσουν, νὰ συμβουλευτοῦν καὶ τέλος σιγὰ-σιγὰ καί, ὕστερα ἀπὸ ἀτέρμονες συζητήσεις, ν' ἀποφασίσουν τὶ νυφικὸ θὰ φορέσουν τὴ μεγάλη ἡμέρα τοῦ γάμου τους.

— Ἀπὸ τὶ ὕφασμα νὰ τὸ κάνω;

— Νὰ εἶναι μακρὺ ἢ κοντό;

— Σκέτο ἢ κεντημένο;

— Νὰ τοῦ βάλω οὐρά;

— Νὰ τὸ ράψω στὴ μοδίστρα μου ἢ νὰ τὸ ἀγοράσω ἔτοιμο;

— Πόσο θὰ μοῦ στοιχίση στὴν μιὰ καὶ τὴν ἄλλη περίπτωσι;

— Νὰ φορέσω φουρὸ ἢ κρινολῖνο;

— Τὶ διάδημα θὰ μοῦ πηγαίνη;

— Τὶ παπούτσια νὰ διαλέξω;

Αὐτὰ εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ ἐρωτήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει κάθε μελλόνυμφη, σχετικὰ μὲ τὸ νυφικό της, καὶ στὰ ὁποῖα θὰ προσπαθήσουμε, γιὰ νὰ τὴ βοηθήσουμε, νὰ δώσουμε μιὰ γενικὴ ἀπάντησι.

Καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ τονίσουμε ἕνα πρᾶγμα: Ὅτι τὸ πραγματικὰ ὄμορφο νυφικὸ δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι οὔτε πολύπλοκο στὸ σχέδιο οὔτε φορτωμένο μὲ κεντήματα οὔτε ἀπὸ ἐξαιρετικὰ ἀκριβὸ ὕφασμα σὲ ἀτελείωτους πῆχες. Ὅπως σὲ κάθε ἄλλο φόρεμα ἔτσι καὶ στὴ γαμήλια τουαλέτα ἡ γενικὴ γραμμή, ἡ λεπτομέρεια στὸ ράψιμο καὶ ἡ τέλεια ἐφαρμογὴ παίζουν τὸ βασικὸ ρόλο.

Μὴ κρεμᾶτε τόπια ὁλόκληρα πάνω σας μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ παρουσιάσετε τὸ νυφικὸ πιὸ πλούσιο. Ἀποφεύγετε κάθε περιττὸ σταλίδι—χάντρες, πούλιες, φιόγγους, ἀσημένιες καὶ χρυσὲς κλωστὲς κ.λ.π.— ποὺ δὲν ταιριάζουν μὲ τὸ σύνολο. Ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι δέκα πήχες ὕφασμα καλὸ εἶναι προτιμότερο ἀπὸ εἴκοσι δευτέρας ποιότητος. Μὴ διαλέξετε τὸ σχεδιὸ τοῦ νυφικοῦ ποὺ εἴδατε στὸν κινηματογράφο, τὸ θέατρο ἢ στὸ γάμο κάποιας γνωστῆς σας. Ἴσως μπορεῖ νὰ μὴ σᾶς πηγαίνη. Προτιμῆστε κάτι ποὺ εἶναι στὸν τύπο σας. Κάτι ποὺ νὰ ὑπογραμμίζη τὴν ὀμορφιά σας καὶ ὄχι νὰ τὴν ἐξαφανίζη μὲ τὴν πολυτέλεια καὶ τὴν ὑπερβολικότητά του.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΜΕΣ

Ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ γενικὰ ἄς ἔρθουμε στὶς συγκεκριμένες ἐρωτήσεις: Ἀπὸ τὶ ὕφασμα λοιπὸν θὰ φτιάξετε τὸ νυφικό σας;

Τὰ πιὸ δροσερά, τὰ πιὸ ἀνάλαφρα, τὰ πιὸ ἐντυπωσιακά, τὰ πιὸ «γυναικεῖα» ὑφάσματα, εἶναι στὴ διάθεσί σας γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό. Μπορεῖτε νὰ κάνετε τὴν ἐκλογή σας ἀνάμεσα στὴν δαντέλα, τὸ τούλι, τὸ σατέν, τὴν ὀργάντζα, τὴ δαντέλα-μουσελίν, τὴ μουσελίν, τὸ μπροκάρ, τὸ γκρό, τὸν ταφτά, τὸ βελουτὲ τούλι., τὴν βελουτὲ μουσελὶν ἀκόμα καὶ τὴν ζωρζὲτ ἢ ἕνα συνδυασμὸ δυὸ -τριῶν ἀπὸ τὰ πιὸ πάνω ὑφάσματα.

Ἄς δοῦμε τώρα πόσους πήχες χρειάζεσθε ἀπὸ τὸ κάθε ὕφασμα γιὰ ἕνα μακρὺ νυφικὸ καὶ πόσο στοιχίζει ὁ πῆχυς:

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΤΕ ΚΑΙ ΠΟΣΟ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ

Τσντέλα	15	πῆχες	πρὸς	120—180	τὸν πῆχυ	=	δρχ.	1800—2700
Τούλι	40	»	»	25— 40	»	=	»	1000—1600
Σατὲν	15	»	»	60—100	»	=	»	900—1500
Ὀργάντζα	30	»	»	60—120	»	=	»	1800—3600
Ταντ. μουσ.	20	»	»	100—200	»	=	»	2000—4000
Μουσελὶν	40	»	»	40—120	»	=	»	1600—4800
Μπροκὰρ	15	»	»	90—150	»	=	»	1350—2250
Γκρὸ μεταξ.	15	»	»	70—180	»	=	»	1050—2700
Ταφτὰς	20	»	»	60—175	»	=	»	1200—3500
Τούλι βελουτὲ	30	»	»	195	»	=	»	5850
Σατὲν ντὲ λαὶν	15	»	»	220	»	=	»	3300
Ζωρζὲτ ντυσὲς	20	»	»	72	»	=	»	1440
Μουσρὲ	15	»	»	185	»	=	»	2775

Σ' αὐτοὺς τοὺς πῆχες δὲν λογαριάσαμε τὸ πέμπλο ποὺ θέλει ἀκόμα τρεῖς πῆχες τούλι ἢ δαντέλα.

Ἐάν θέλετε νὰ ράψετε κοντὸ νυφικὸ τότε θὰ ὑπολογίσετε 4—6 πῆχες λιγώτερο ὕφασμα;

Μιά, ὅμως, ποὺ ἀναφέραμε τὸ ζήτημα αὐτὸ ἄς δοῦμε τὶ εἶναι καλύτερο: Τὸ μακρὺ ἢ τὸ κοντὸ νυφικό;

Φυσικὰ τὸ πατροπαράδοτο μακρὺ νυφικὸ εἶναι μεγαλοπρεπέστερο στὶς μικρόσωμες κοπέλλες, δίνει ἐπιθηλικότητα. Καὶ τὰ δυὸ λοιπὸν ἔχουν τὰ προτερήματά τους καὶ τὰ δυὸ μποροῦν νὰ φορεθοῦν ἄνετα. Ἂν φορέσετε μακρὺ νυφικὸ κανεὶς δὲν θὰ σᾶς πῆ ντεμοντὲ καὶ ἂν προτιμήσετε κοντὸ μὴ φοβηθῆτε μήπως σᾶς περάσουν γιὰ τσιγγούνα.

Ζήτημα προτιμήσεως εἶναι ἀκόμα ἂν θὰ κεντήσετε ἢ ὄχι τὸ νυφικὸ ἢ ἂν θὰ τοῦ βάλετε μακρυὰ οὐρά. Θυμηθῆτε μόνο ὅσα εἴπαμε στὴν ἀρχή: Τὸ κέντημα πρέπει νὰ εἶναι ἐξαιρετικό, καμωμένο στὸ χέρι ἢ ἀπὸ ἄριστα ὑλικά, πλούσιο, λεπτό. Ἂν βάλετε φιόγγους, στράς, κ.λ.π. προσέξτε νὰ μὴ φορτώνουν τὸ σύνολο ἀλλὰ νὰ τὸ συμπληρώνουν. Ὅσο γιὰ τὴν οὐρὰ δὲν θὰ τὴ συνιστούσαμε στὶς πολὺ ψηλὲς καὶ στὶς πολὺ κοντές. Ἀποφεύγετε ἐπίσης τὶς οὐρὲς σὲ νυφικὰ ἀπὸ ὕφασμα δευτέρας ποιότητος.

Ἔτσι θθάσαμε στὸ πέμπτο ἐρώτημα!

— Νὰ τὸ ράψω στὴν μοδίστρα μου ἢ νὰ τὸ ἀγοράσω ἔτοιμο;

Στὴν μοδίστρα ἔχετε τὸ πλεονέκτημα ὅτι μπορεῖτε νὰ διαλέξετε τὸ ὕφασμα ποὺ σᾶς ἀρέσει καθὼς καὶ τὸ μοντέλο τῆς προτιμήσεώς σας ποὺ κι' αὐτὸ ἀκόμα εἶσθε ἐλεύθερες νὰ τὸ τροποποιήσετε καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόσετε στὸν τύπο σας. Τὸ νυφικὸ θὰ εἶναι ραμμένο ἑπάνω σας καὶ θὰ ἔχετε τέλεια ἐφαρμογή. Τέλος μὲ τὶς πρόβες θὰ σᾶς δοθῆ καιρὸς νὰ τὸ χαρῆτε περισσότερο καὶ νὰ τὸ συνηθίσετε ὥστε νὰ μὴ δυσκολευθῆτε στὶς κινήσεις σας στὴν ἡμέρα τοῦ γάμου.

Στὸ ἔτοιμο νυφικὸ θὰ καταφύγετε ἂν δὲν σᾶς μένη καιρὸς πολὺς μπροστά σας γιὰ νὰ διαλέξετε τὸ ὕφασμα, νὰ κάνετε πολλὲς πρόβες κ.λ.π. Τὸ ἔτοιμο, ὅμως, ἔχει πάλι τὸ πλεονέκτημα ὅτι τὸ δοκιμάζετε ὁλόκληρο καὶ βλέπετε ἂν σᾶς πηγαίνη. Πάντως καὶ τὰ καλύτερα μαγαζιὰ δὲν διαθέτουν παρὰ δυὸ τρία μόνον σχέδια γιατὶ ἕνα νυφικὸ κοστίζει ἀπὸ 4.000—12.000 δρχ. Στὴ μοδίστρα ἐξ ἄλλου ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὕφασμα θὰ πληρώσετε καὶ τὰ ὑλικὰ καθὼς καὶ τὰ ραφτικὰ (1500—2000 δρχ.) ὁπότε θὰ σᾶς ἔρθη σχεδὸν τὸ ἴδιο.

Πρὶν προχωρήσουμε στὴν ἑπόμενη ἐρώτησι θεωροῦμε καλὸ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσουμε ὅτι τὸ νυφικὸ φόρεμα δὲν φορίεται παρὰ μόνο μία φορά. Μπορεῖτε λοιπὸν μέ ἕνα ἔξυπνο συνδυασμὸ νὰ τὸ μετατρέψετε ὡραιότατα σὲ βραδυνὴ τουαλέτα. Γι' αὐτὸ ἀποφεύγετε τὰ πολλὰ κοψίματα καθὼς καὶ κάθε κέντημα ποὺ καταστρέφει τὸ ὕφασμα.

ΤΑ ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΤΟΥ ΝΥΦΙΚΟΥ

Καὶ τώρα στὸ ἕκτο ἐρώτημά μας.

—Νὰ φορέσω φουρὸ ἢ κρινολῖνο;

Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ φάρδος τῆς φούστας καὶ ἀπὸ τὸ μῆκος της. Τὸ φουρὸ ὅσο πυκνὸ καὶ νὰ εἶναι, θὰ πέση κάτω ἀπὸ τὸ βάρος μιᾶς πολὺ πλούσιας φούστας ἑκτὸς ἂν γίνη σὲ ἀλεπάλληλα φύλλα ἀπὸ κολλαρισμένο τούλι καὶ ταφτά. Τὸ κρινολῖνο πάλι στέκει ἀλλὰ εἶναι λίγο κρύο πράγμα μολονότι μπορεῖ νὰ γνωσθῆ μὲ δαντέλα καὶ νὰ σκεπασθῆ ἀπὸ ἕνα πλούσιο φουρὸ σὲ δυὸ-τρία φύλλα.

Ὀπωσδήποτε τὸ φουρὸ εἶναι πιὸ πλούσιο καὶ συμπληρώνει τὸ φόρεμα καθὼς διακρίνεται κάθε φορά, ποὺ ἀναστηκώνεται ἡ φούστα.

Ἕνα φουρὸ στοιχίζει ἀπὸ 250—800 δρχ. καὶ χρειάζεται κάπου ἢ πῆχες ταφτὰ καὶ 15 τούλι γιὰ νὰ γίνη ἑνὸς ἕνα κρινολίνο (ἀνάλογα μὲ τὰ ὑλικὰ ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν) φθάνει τὶς 300-500 δρχ.

— Τὶ διάδημα θὰ μοῦ πηγαίνη; εἶναι ἡ ἕβδομη ἐρώτησι.

Τὸ διάδημα πρέπει νὰ εἶναι ἀναλογο μὲ τὴν ἡλικία τῆς νύφης καὶ μὲ αὐτὸ ἀκόμη τὸ νυφικό. Μιὰ νεαρὴ κοπελλίτσα δὲν χρειάζεται νὰ φορέσῃ τὸν κεφαλάκι της μὲ πολλὰ στολίδια. Μιὰ ἁπλὴ κουάφ θὰ τὴ στολίση ὁμορφα. Ἀλλὰ καὶ οἱ μεγαλύτερες κοπέλλες καὶ αὐτὲς πρέπει νὰ διαλέγουν κάτι πολὺ ὁμορφο καὶ ὁπὸ καλὰ ὑλικά. Τέλος ἄλλο διάδημα θέλει ἕνα νυφικὸ ἀπὸ δαντέλα καὶ ἄλλο ἀπὸ τούλι. Τὸ τὶ χρειάζεσθε ἀκριβῶς θὰ σᾶς τὸ πῆ ἡ κατέχουσα ἡ καὶ τὰ εἰδικὰ καταστήματα μὲ εἴδη γάμου ποὺ ὑπάρχουν στὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ καὶ τοὺς γύρω δρόμους. Ἕνα καλὸ διάδημα πάντως κοστίζει ἀπὸ 400-1000 δρχ.

Τὰ παπούτσια — γόβες κλασσικὲς — γίνονται συνήθως ἀπὸ ὕφασμα τοῦ νυφικοῦ ἀλλὰ ὅταν πρόκειται γιὰ δαντέλα ἢ τούλι τότε καλύτερα εἶναι νὰ γίνωνται ἀπὸ σατὲν. Ἔτσι θὰ μπορέσετε νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε ἀκόμα καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ γάμο.

Τὰ γάντια γίνονται καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸ ὕφασμα τοῦ νυφικοῦ ἀπότε θὰ σᾶς στοιχίσουν 100-150 δρχ. ἢ ἀπὸ λεπτὸ δέρμα ὁπότε θὰ πληρώσετε 300-500 δρχ.

Μὴν ξεχάσετε τέλος τὰ ἐσώρουχα. Πρέπει καὶ αὐτὰ νὰ εἶναι ἀναλογα μὲ τὸ σύνολο, περιποιημένα, ἐπὶ μεταξωτοῦ ἢ σατὲν γαρνιρισμένα μὲ δαντέλα. Θὰ σᾶς κοστίσουν κοντὰ 290-500 δρχ.

Πολλὰ τὰ ἔξοδα δέβαια, ἀλλὰ δὲν παντρεύεται κανεὶς κάθε μέρα. Καὶ πρέπει ἡ στιγμὴ τοῦ γάμου νὰ μείνη ἀλησμόνητη καὶ σὲ σᾶς καὶ στοὺς ἄλλους.

Σ. Μαλτέζου

ΗΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΑΞΙΣ

Ἕνα συγκινητικὸ αἰσθηματικὸ διήγημα

ΜΟΛΙΣ Ο ΣΕΡΓΙΟ μπῆκε στὴν τάξι, ὁ θόρυβος σταμάτησε ὡς διὰ μαγείας καὶ τὶς φωνὲς καὶ τὰ γέλια τὰ διαδέχθηκε ἕνας συγκεχυμένος ψιθυρος τῶν μαθητριῶν ποὺ σταμάτησε γρήγορα κι' αὐτὸς γιὰ νὰ παραχωρήση τὴ θέσι του στὴν ἀπόλυτη ἡσυχία.

Ὁ Σέργιο Λέντι, ἀνέβηκε στὴν ἕδρα, καὶ ἄφησε γιὰ μιὰ στιγμὴ στὰ φρέσκα νεανικὰ πρόσωπα τῶν κοριτσιῶν. Ἤταν ἡ τελευταία τάξι τοῦ γυμνασίου καὶ τὰ χθεσινὰ παιδιὰ εἶχαν ξαφνικὰ μεταμορφωθῆ σὲ μικρὲς χαριτωμένες γυναῖκες. Τὸ ἔβλεπε κανεὶς καθαρὰ αὐτὸ στὸ βλέμμα τους, στὴν ἔκφρασί τους, τὴ σοβαρὴ καὶ παιχνιδιάρικη μαζί, ἑνῶ παρακολουθοῦσαν τὸν καθηγητὴ τῆς φιλολογίας λίγο πρὶν ἀρχίση τὸ μάθημα.

Ὁ Σέργιο ὅμως, ἀνάμεσα σ' ὅλα τὰ πρόσωπα ἀναζήτησε ἕνα. Ἡ Λίντα Ἀλφιέρι, μόλις ἔνοιωσε νὰ στηρίζεται ἐπάνω της τὸ βλέμμα τοῦ καθηγητῆ κατέβασε τὸ κεφάλι της σὲ ἔντονε κατακόκκινη. Ἡ διπλανή της τὴ ἔσπρωξε ἐλαφρὰ μὲ τὸν ἀγκώνα καὶ ἔπνιξε ἕνα μικρὸ γέλιο μέσα στὸ μαντήλι της.

Τὸ ὅτι ἡ Λίντα Ἀλφιέρι εἶχε μιὰ ἰδιαίτερη, μιὰ παθολογικὴ ἀδυναμία γιὰ τὸν καθηγητὴ τῆς φιλολογίας, τὸ ἤξερε ὅλη ἡ τάξι, τὸ εἶχε ἀντιληφθῆ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ὁ ἴδιος ὁ Σέργιο, ποὺ ὕστερα ἀπὸ δεκαπενταετῆ ὑπηρεσία σὲ διάφορα γυμνάσια θηλέων εἶχε πιὰ μάθει νὰ ἀντιμετωπίζη τὰ ρομαντικὰ ξεσπάσματα τῶν κοριτσιῶν.

Ὁ Σέργιο Λέντι ἦταν ἕνας ἄντρας σοβαρός, καί, παρ' ὅλο ποὺ οἱ γκρίζοι του κρόταφοι καὶ τὰ μόλις σαράντα του χρόνια τὸν ἔκαναν τὸ ἴνδαλμα τῶν μαθητριῶν τῶν μεγάλων τάξεων, δὲν τοῦ εἶχε περάσει ποτὲ ἀπὸ τὸ νοῦ, νὰ κάνη τὸν Δὸν Ζουὰν μ' αὐτὲς τὶς γοητευτικὲς ἀνήλικες κοπέλλες. Μὲ τὴ Λίντα ὅμως τὰ πράγματα ἦταν κάπως διαφορετικά. Δὲν μποροῦσε νὰ πῆ πὼς τὸν ἐνδιέφερε ἐρωτικά. Συγκρίνοντάς τη μάλιστα μὲ τὶς ἄλλες, θὰ τὴν εὕρισκε κανεὶς λιγώτερο ἀναπτυγμένη καὶ ὄχι ὁμορφη, μ' ἐκεῖνο τὸ μελαγχολικὸ χλωμὸ πρόσωπο, καὶ τὰ μάλλον κοινὰ χαρακτηριστικά. Ἀλλὰ ἦταν ἴσως ἡ δουδὴ ἀφοσίωσι τοῦ κοριτσιοῦ, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ αἰσθάνεται μιὰ ἐντελῶς ἀσυνήθιστη ταραχή, κάθε φορὰ ποὺ ἑνοιωθῆ τὸ βλέμμα της νὰ καρφώνεται ἐπάνω του.

Εὐτυχῶς ποὺ σὲ δυὸ μῆνες κλείνει τὸ σχολεῖο, καὶ ἡ Λίντα Ἀλφιέρι θὰ φύγη γιὰ πάντα ἀπὸ τὴ ζωή μου. Ἀλλοιῶς αὐτὴ ἡ μικρή, κύριος οἶδε, τί θὰ ἤταν ἱκανὴ νὰ κάνη» σκεφτόταν ὁ Σέργιο. Ἐντελῶς ἀνεξήγητα τὸν βασάνιζε τὸ περίεργο συναίσθημα ὅτι κάτι ἐπρόκειτο νὰ συμβῆ. Καὶ νὰ ποὺ δὲν ἔπεσε ἔξω.

Ἤταν τὸ τελευταῖο μάθημα τῆς ἡμέρας καὶ ὅταν χτύπησε τὸ κουδούνι οἱ μαθήτριες ἑτοιμάστηκαν νὰ φύγουν.

— Σταθῆτε μιὰ στιγμή, εἶπε ὁ Σέργιο μὲ σταθερὴ φωνή. Θέλω νὰ μείνη μιὰ ἀπὸ σᾶς νὰ μὲ βοηθήση νὰ φτιάξουμε τὸν κατάλογο τῶν διαγωνισμῶν.

Ἔκανε τάχα πὼς ἀναζητᾶ μιὰ μαθήτρια στὴν τύχη, ὕστερα τὸ βλέμμα του σταμάτησε στὴ Λίντα.

— Νὰ μείνη ἡ Ἀλφιέρι, εἶπε.

Τὸ κορίτσι ἔγινε κατακόκκινο, ὕστερα χλώμασε, μὰ ὅπως καὶ προηγουμένως δὲν σήκωσε τὰ μάτια της νὰ τὸν κυττάξη.

— ΛΙΝΤΑ, δὲν σὲ ἤθελα γιὰ τοὺς καταλόγους. Σὲ ἤθελα γιὰ κάτι ἄλλο.

Ἡ φωνὴ τοῦ Σέργιο ἦταν πολὺ σοβαρή, καὶ τὸ κορίτσι ἔπρεπε νὰ ἔλθη κι' ὅλας μαντέψει αὐτὸ τὸ «ἄλλο» γιατὶ δάγκωνε νευρικὰ τὰ χείλη της καὶ φαινόταν πὼς κατέβαλλε ὑπεράνθρωπες προσπάθειες γιὰ νὰ διατηρήση τὴν ψυχραιμία του.

— Πρόκειται γιὰ ἕνα ζήτημα δικό μου, ἐντελῶς προσωπικό.

Ὁ Σέργιο σταμάτησε γιὰ λίγο. Δὲν φανταζόταν ποτὲ ὅτι θὰ τοῦ ἦταν τόσο δύσκολο νὰ τῆς μιλήση, μὰ προσπάθησε νὰ ἐπιβληθῆ στὸν ἑαυτό του, καὶ συνέχισε:

— Πρὶν ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα ἀνήγγειλα ἐπισήμως τοὺς ἀρραβῶνες μου μὲ τὴ δεσποινίδα Μαρία Ρόζι. Βλέπεις, Λίντα, ἕνας ἄντρας πρέπει κάποτε νὰ κάνη οἰκογένεια, καὶ γὼ δὲν εἶμαι πιὰ πολὺ νέος, δὲν ἔχω πιὰ πολὺ καιρὸ στὴ διάθεσί μου, ὅπως... ὅπως ἐσύ, λόγου χάρι, ποὺ ἔχεις μπροστά σου ὅλο τὸν καιρὸ γιὰ νὰ ἀγαπήσης καὶ νὰ ἀγαπηθῆς. (Ἡ τελευταία αὐτὴ παρένθεσι τοῦ φάνηκε ἀπαραίτητη γιὰ νὰ τονώση τὸ ἠθικό τῆς μικρῆς). Μὲ τὴ δεσποινίδα Ρόζι, συνέχισε, δὲν μὲ συνδέει κανένα μεγάλο αἴσθημα. Ὑπῆρχε ὅμως μεταξύ μας κάποια συμπάθεια, καὶ ἀρκετὴ ἐκτίμησι, πράγματα ποὺ ἂν καὶ δὲν μποροῦν ν' ἀντικαταστήσουν τὴν ἀγάπη, μποροῦν ὅμως νὰ κάνουν λιγώτερο αἰσθητὴ τὴν ἀπουσία της. Λέγω «ὑπῆρχε» γιατὶ χθὲς τὸ βράδυ, ἡ δεσποινὶς Ρόζι μοῦ ἐπέστρεψε τὸ δαχτυλίδι τῶν ἀρραβώνων, ἐξ αἰτίας αὐτουνοῦ τοῦ γράμματος.

Ὁ Σέργιο ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα διπλωμένο χαρτί, φόρεσε τὰ γυαλιά του καὶ ἄρχισε νὰ διαβάζη.

«Δεσποινὶς Ρόζι, ἡ ἀναγγελία τῶν ἀρραβώνων σας μὲ τὸν κύριο Σέργιο Λέντι, μὲ ὑποχρεώνει νὰ σᾶς πῶ ὡρισμένα πράγματα ποὺ πιθανὸν νὰ ἀγνοῆτε. Ὁ ἀρραβωνιαστικός σας συνδέεται ἀπὸ χρόνια μὲ μιὰν ἄλλη γυναίκα, ποὺ τὴ λένε Λουΐζα, τὴν ὁποία ἐγκαταλείπει γιὰ νὰ παντρευτῆ ἐσάς. Σκεφθῆτε ἂν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ κάνετε ἕνα τέτοιο ἔγκλημα».

Ὁ Σέργιο ἔβγαλε τὰ γυαλιά του, δίπλωσε πάλι τὸ γράμμα καὶ στράφηκε πρὸς τὴ νέα. Ἤταν τρομερὰ χλωμή, ἀλλὰ δὲν ἔτρεμε πιὰ καὶ τὸν κύτταζε μὲ σταθερότητα.

— Βλέπεις, Λίντα, πρόσθεσε, τὸ γράμμα αὐτὸ εἶναι ἀνώνυμο καὶ δὲν θὰ εἶχε καμιὰ βαρύτητα, ἂν δὲν ὑπῆρχε μιὰ σατανικὴ σύμπτωσι ποὺ τὸ κάνει νὰ φαίνεται ἀληθινό. Ἐγὼ εἶχα γνωρίσει πράγματι κάποια Λουΐζα, πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια.

Ὁ Σέργιο σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμή. Σκέφθηκε πὼς ἤταν σχεδὸν ἀστεῖο νὰ μιλᾶ σ' αὐτὴ τὴ μικρὴ γιὰ κάτι τὸ τόσο προσωπικό, μὰ αὐτὸ ἦταν ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ τὴ φέρη στὴν πραγματικότητα.

— Πρὶν ἀπὸ τόσα χρόνια, συνέχισε, ποὺ ἐσὺ δὲν θὰ εἶχες ἀκόμα γεννηθῆ. Ὕστερα χωρίσαμε. Ἤταν ἐκείνη ποὺ ἔφυγε, ποὺ ἐξαφανίστηκε γιὰ πάντα ἀπὸ τὴ ζωή μου. Κάποτε ἔλαβα ἕνα γράμμα ἀπὸ μιὰ φίλη τῆς ποὺ μοῦ ἔλεγε πὼς ἡ Λουΐζα πέθανε. Οὔτε ὁ χωρισμὸς ὅμως, οὔτε ὁ θάνατός της μὲ δοθήσαν νὰ τὴν ξεχάσω. Ὅταν ἀραβωνιάστηκα μὲ τὴ δεσποινίδα Ρόζι, νόμισα πὼς εἶχα ὑποχρέωσι νὰ τῆς μιλήσω γι' αὐτὸ τὸ αἴσθημα ποὺ ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι, τὸ μοναδικὸ στὴ ζωή μου. Δὲν τῆς ἔκρυψα ἀκόμη καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκας ποὺ ἀγαποῦσα. Ὅταν ὅμως ἡ ἀρραβωνιαστικιά μου διάβασε τὸ γράμμα, φαντάστηκε ὅτι ἡ Λουΐζα ἐξακολουθοῦσε νὰ ὑπάρχη κι' ὅτι ἐγὼ τὴν ἐγκαταλείπω γιὰ νὰ κάνω ἕναν πλούσιο γάμο.

Τότε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Λίντα μίλησε.

— Κι' ἂν αὐτὴ ἡ Λουΐζα, ποὺ λέτε, ὑπάρχη πράγματι; Τότε θὰ ἐγκαταλείπατε πρὸς χάριν της τὴν πλούσια ἀρραβωνιαστικιά σας; Θὰ τὴ θέλατε ἀκόμη τὴ Λουΐζα ἔστω καὶ ἂν δὲν ἤταν πιὰ ἕνα δροσερὸ κοριτσόπουλο, ἀλλὰ μιὰ ὡρίμη κουρασμένη γυναίκα;

Ὁ Σέργιο κύτταξε σαστισμένος τὸ κορίτσι. Τί ἤταν αὐτὰ ποὺ τοῦ ἔλεγε; Ποῦ ἤθελε νὰ καταλήξη;

— Ἀγαπητό μου κορίτσι, εἶπε. Οἱ νεκροὶ δὲν ξαναγυρίζουν ὅσο κι' ἂν τὸ ἐπιθυμοῦμε. Ἂν ἤξερα ὅτι ἡ Λουΐζα ὑπῆρχε ἀκόμα καὶ στὴν πιὸ ἀπόμακρη γωνιὰ τῆς γῆς, δὲν θὰ δίσταζα νὰ τρέξω κοντά της, ἔστω κι' ἂν ἤξερα πὼς δὲν θἀβρισκα τὸ δροσερὸ κορίτσι ποὺ γνώριζα.

— Κι' ἂν ἐκείνη ὑπάρχη; Κι' ἂν τὸ γράμμα ποὺ σᾶς ἔστειλε ἡ φίλη της ἤταν γραμμένο ἀπ' αὐτὴ τὴν ἴδια γιὰ νὰ σᾶς κάνη νὰ τὴν ξεχάσετε γιὰ νὰ μὴν γίνη ἐμπόδιο στὴν καριέρα σας; γιὰ νὰ σᾶς ἀφήνη νὰ δημιουργήσετε ἐλεύθερα τὴ ζωή σας, ἀφοῦ τότε εἴσαστε τόσο νέος ὅπως λέτε καὶ δὲν θὰ εἴχατε τὴ δύναμι νὰ σηκώσετε οἰκογενειακὰ βάρη; Ἂν ἡ ἐγκατάλειψί της δὲν ἤταν παρὰ ἕνα δεῖγμα τῆς ἀγάπης της γιὰ σᾶς; Τότε θὰ θέλατε ἀκόμη νὰ παντρευτῆτε μιὰν ἄλλη;

Ὁ Σέργιο κύτταξε τὴ Λίντα χωρὶς νὰ μιλᾶ. Τὸ βλέμμα του ἤταν ὀβαρὸ καὶ θλιμμένο. Ἤξερε πὼς συνχά τὰ νεαρὰ κορίτσια ἤταν ἱκανὰ νὰ δημιουργήσουν ἕνα σύμπαν φανταστικὲς ἱστορίες, μὰ αὐτὴ ἐδῶ ἡ μικρὴ ξεπερνοῦσε τὰ ὅρια. Γιὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνη ἀπὸ τὴν ἀρραβωνιαστικιά του δὲν δίσταζε νὰ ἐφαματώση μιὰ πλεκτὴ ποὺ τόσα χρόνια τὸν εἶχε κάνει νὰ ὑποφέρη. Ἤταν λοιπὸν τόσο ἀσυνείδητη;

— Ἄκου, παιδί μου, τῆς εἶπε προσπαθώντας νὰ συγκρατήση τὴ συζήτησί τους σὲ ἡπιο τόνο. Ἐγὼ ἀπὸ καιρὸ παραστήσει πὼς κάτι συμβαίνει μὲ σένα... δηλαδὴ θέλω νὰ πῶ πὼς τὰ αἰσθήματά σου μὲ κολακεύουν, ἀλλὰ ἀπεναντίας δὲν κολακεύουν τὸν ἑαυτό σου. Δὲν εἶχα σκοπὸ δέβαια νὰ σοῦ λαλήσω γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα γιατὶ κατὶ ξέρω ἀπὸ τὴν ψυχολογία τῶν κοριτσιῶν, ἀναγκάζομαι ὅμως σήμερα νὰ τὸ κάνω ἐπειδὴ μεσολάβησε αὐτὸ τὸ ἀνώνυμο γράμμα.

— Σᾶς παρακαλῶ, τὸν διέκοψε ἡ Λίντα, μὴν προχωρῆτε, γιατὶ θὰ πέσετε ἔξω στοὺς συλλογισμούς σας,.. κύριε καθηγητά. Μὴν ἀνακατεύετε ἐμένα στὴν ὑπόθεσι αὐτή. Ἐγὼ σᾶς μιλῶ γιὰ τὴ Λουΐζα καὶ ὄχι γιὰ τὸν ἑαυτό μου. Καὶ σᾶς ρωτῶ: Ἂν αὐτὴ ἡ Λουΐζα, ποὺ τὴ νομίζετε ἐσεῖς νεκρή, ζῆ, τότε, τί θὰ κάνατε;

Ὁ καθηγητὴς τὴν

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑΣ

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΩΡΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΤΙ ΠΑΙΔΙ ΘΑ ΚΑΝΕΤΕ

Οἱ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ κοπέλλες, μολονότι ὑπάρχει ἡ ἀντίθετη ἀντίληψη, ἔχουν τὸ δίσθημα τῆς εὐθύνης πολὺ πιὸ ἀνεπτυγμένο ἀπὸ τὶς παλιές. Οἱ περισσότερες, βέβαια, ἔχουν συγκεχυμένες ἰδέες μὲ τὴ Γενετική, τὴ νέα αὐτὴ ἐπιστήμη ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὰ προβλήματα τῆς κληρονομικότητας, δὲν θέλουν ὅμως νὰ φέρουν στὸν κόσμο παιδιὰ ἐλαττωματικά.

Στὸ πεδίο ὅμως τῆς γενετικῆς ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα εἶναι πολύπλοκη. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς συνηθισμένες περιπτώσεις ποὺ ἀφοροῦν τοὺς κινδύνους ἀπὸ γάμο μεταξὺ συγγενῶν ἐξ αἵματος, τὶς διανοητικὲς παθήσεις, τὶς νευροπάθειες, τὶς ἀρρώστειες τοῦ αἵματος, ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη πιὸ περίπλοκη, πιὸ δύσκολη καὶ ποὺ ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερη προσοχή. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἔρευνα γιὰ νὰ διαπιστωθῆ ἡ πατρότητα, ὅταν αὐτὴ εἶναι ἀβέβαιη καὶ νὰ ἐξακριβωθῆ ἡ «ἀπροσαρμοστότητα» τὸ ἀταίριαστο δηλαδή, τοῦ αἵματος τῆς μητέρας καὶ τοῦ παιδιοῦ. Καὶ τὸ τελευταῖο αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ λίγο γνωστά, ἀλλὰ καὶ πιὸ σοβαρά, προβλήματα τῆς μητρότητας. Ἕνα πρόβλημα ποὺ γιὰ νὰ ἀναπτυχθῆ ἐπιστημονικὰ ἀπαιτεῖ εἰδικὲς γνώσεις.

Στὸ αἷμα μας ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει κάποιο στοιχεῖο ποὺ εἶναι γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα «παράγων Rh» (Ρέζους). Ἂν ὁ παράγων αὐτὸς ὑπάρχη, εἴμαστε «θετικοὶ», ἂν δὲν ὑπάρχη, εἴμαστε «ἀρνητικοί». Δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν ὑγεία καὶ γι' αὐτὸ κανεὶς δὲν τὸ προσέχει καὶ ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ φροντίζουν νὰ τὸ μάθουν. Μιὰ ἀρνητικὴ γυναίκα παντρεύεται π.χ. ἕναν ἄνδρα θετικό. Ἡ ἕνωσι εἶναι εὐτυχισμένη, ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα ἔχουν περίφημη ὑγεία καὶ τὸ ἴδιο δείχνει νάχη καὶ τὸ πρῶτο τους παιδί. Γεννιέται ὕστερα τὸ δεύτερο παιδί. Εἶναι ἐλαφρὰ ἀναιμικό, ἀλλὰ οἱ φροντίδες τοῦ γιατροῦ καὶ τοῦ θρώνουν νὰ τὸ θεραπεύσουν. Οἱ δυὸ σύζυγοι εἶναι πιὰ παντρεμένοι ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια, ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν θαυμάσια ὑγεία καὶ τὰ δυὸ παιδιά τους, μολονότι τὸ δεύτερο εἶναι λίγο ἀσθενικό, εἶναι καὶ αὐτὰ καλά. Ἔρχεται ἔτσι τὸ τρίτο παιδί, ποὺ γεννιέται ἐπιφανειακὰ ὑγιές. Σὲ λίγες μέρες ὅμως αὐτὸ γίνεται κατακίτρινο. Δυὸ ἑβδομάδες ἀργότερα τὸ μωρὸ πεθαίνει. Πολὺ ἀργὰ τότε οἱ ἄτυχοι γονεῖς μαθαίνουν ὅτι ἡ «ἀπροσαρμοστότητα» τοῦ αἵματος (ἡ μητέρα ἀρνητική, ὁ πατέρας θετικὸς) προκάλεσε στὴ μητέρα μιὰν ἀντίδρασι μοιραία γιὰ τὸ παιδί.

Τί εἶναι ὅμως ὁ παράγων Ρέζους; Παλαιότερα, ὅταν ἔκαναν μεταγγίσεις αἵματος σὲ ἀρρώστους αὐτοὶ ἐσώζοντο κατὰ κανόνα, σὲ πολλὲς ὅμως περιπτώσεις πέθαιναν «μιὰ ὥρα γρηγορώτερα». Σήμερα ξέρουμε ὅτι τὰ φαινόμενα αὐτὰ ὀφείλονται σὲ «συγκόλλησι» τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων τοῦ αἵματος ποὺ μπῆκε ἀπότομα στὴν κυκλοφορία. Μόλις δηλαδὴ μπῆ ξένη οὐσία στὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ὁ ὀργανισμὸς ἀμύνεται καὶ παράγει οὐσίες ποὺ εἶναι καταστρεπτικὲς γιὰ τὰ ξένα στοιχεῖα. Ἡ δὲ ἀντίδρασι εἶναι τόσο ἐντονώτερη, ὅσο τὰ εἴδη τῶν ζώων, ποὺ τὰ αἱμοσφαίρια καὶ ὁ ὁρός τους ἔρχονται σ' ἀντίθεσι εἶναι πιὸ διαφορετικά. Στὰ συγγενῆ εἶναι λιγώτερη καὶ στὸ ἴδιο ζωϊκὸ εἶδος μηδαμινή.

Ἐν τούτοις, τὰ ἴδια φαινόμενα εἶχαν παρατηρηθῆ καὶ σὲ ὡρισμένους ἀνθρώπους, κατὰ τὴ μετάγγισι, ὅπως εἴπαμε παραπάνω. Στὴν ἀρχὴ πιστεύθηκε πὼς αὐτὸ ὀφείλετο στὸ ὅτι ὑπῆρχε στὸ ἕνα ἀπὸ τοὺς δυὸ (αἱμοδότη καὶ πάσχοντα) κάποια ἀρρώστεια στὸ αἷμα. Μὲ νέες ἐπισταμένες μελέτες δυὸ διεπιστώθη ὅτι ὑπῆρχαν διάφορες ὁμάδες αἵματος, ποὺ οἱ ἐπιστήμονες τὶς ὀνόμασαν Α.Β.Ο. κλπ.

Καὶ μετὰ τὴ διαπίστωσι ὅμως αὐτή, καὶ ἐνῶ πιὰ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὶς μεταγγίσεις τὴν κατάλληλη ὁμάδα αἵματος, τὰ ἀτυχήματα δὲν ἐξέλιπαν τελείως. Ἔτσι οἱ εἰδικοὶ ὑποπτεύθηκαν ὅτι ὑπῆρχε καὶ κάποιος ἄλλος παράγων, ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν ὁμάδα τοῦ αἵματος.

Ἕνας διάσημος ἐπιστήμονας, ὁ Λαντστάϊνερ, κάνοντας σὲ κουνέλι ἐνέσεις αἵματος ἀπὸ ἕναν πίθηκο τοῦ εἴδους μακάκος ὁ ρῆσος (μακάκους ρέζους) παρατήρησε ὅτι ὁ ὁρὸς τοῦ αἵματος τοῦ κουνελιοῦ παοῆγε ἀντισώματα, οὐσίες δηλαδὴ ἀμυντικές, καὶ αὐτὸ τὰ ἀπέδωσε σὲ κάποιον ἄγνωστο παράγοντα ποὺ ὑπῆρχε στὸν μακάκους ρέζους καὶ τὸν ὠνόμασε «παράγοντα ρέζους».

Ἕνας ἄλλος βιολόγος, ὁ Βίνερ, διαπίστωσε ὅτι ὁ παράγων ρέζους ὑπάρχει καὶ στοὺς ἀνθρώπους: στοὺς μὲν λευκοὺς σὲ ἀναλογία 80% περίπου, στοὺς Κινέζους 90% καὶ στοὺς Νέγρους 95%. Ὁ ἴδιος ἐπιστήμονας παρατήρησε ὅτι τὰ ἀτυχήματα κατὰ τὶς μεταγγίσεις συνέβαιναν ὅταν οἱ δέκτες δὲν εἶχαν τὸν παράγοντα ρέζους (ἀρνητικοὶ δηλαδή), οἱ δὲ δότες ἦταν θετικοί, εἶχαν δηλαδὴ τὸν παράγοντα ρέζους.

Ὁ θάνατος τῶν ἐμβρύων καὶ ἡ ἀποβολὴ ποὺ ἐπακολουθοῦσε ἀπεδίδοντο ἄλλοτε σὲ συφιλίδα ἢ ἄλλες αἰτίες. Οἱ διολόγοι ὅμως ἀπέδειξαν ὅτι στὴν πραγματικότητα ὀφείλοντο στὸν παράγοντα ρέζους. Τέτοιες ἀρρώστειες τοῦ ἐμβρύου ποὺ ὀφείλοντο στὸν ρέζους εἶναι ἡ καλούμενη ἐρυθροβλάστωσι, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀναπτύσσεται ὁ αἱμολυτικὸς ἴκτερος καὶ ὁ ὕδρωψ (ὑδρωπικία) τοῦ ἐμβρύου. Ὅπως ἀποδείχτηκε, σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ὁ πατέρας καὶ τὸ ἔμβρυο ἦταν θετικοὶ σὲ ρέζους, ἡ δὲ μητέρα ἀρνητική. Ὁ Λεβίνε, μαθητὴς τοῦ Λαντστάϊνερ, ἔδωσε τὴν ἐξῆς ἐξήγησι: κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνη, ἐνῶ ἡ μητέρα ἔχει ἀρνητικὸ ρέζους, τὸ δὲ ἔμβρυο θετικό, τὸ αἷμα τοῦ ἐμβρύου (θετικό), μπαίνοντας στὴν κυκλοφορία τῆς μητέρας (ἀρνητικῆς) προκαλεῖ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς οὐσίας ποὺ λέγεται συγκολλητίνη ἀντι-ρέζους. Τὴν οὐσία αὐτὴ ἡ μητέρα τὴ μεταβιβάζει στὸ ἔμβρυο, ὁπότε ἐπέρχεται συγκόλλησι τῶν αἱμοσφαιρίων τοῦ τελευταίου καὶ κατὰ συνέπεια ἀνάπτυξι ἐρυθροβλαστώσεως καὶ ὕστερα ἰκτέρου καὶ ὑδρωπικίας καὶ τὸ ἔμβρυο πεθαίνει καὶ ἀποβάλλεται ἀπὸ τὴ μήτρα.

Κι' ὅμως μιὰ ἔγκαιρη ἐξέτασι τοῦ αἵματος τῆς μητέρας θὰ ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἀποφευχθῆ μὲ βεβαιότητα σχεδὸν ὁ κίνδυνος καὶ νὰ μπορέσῃ τὸ μικρὸ νὰ ζήσῃ μέχρι τὸν τοκετό, ὥστε νὰ προλάβῃ ὁ γιατρὸς νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἐπικίνδυνο αἷμα μὲ ἄλλο.

Στὶς περιπτώσεις αὐτές, ἡ ἐπιτυχία εἶναι τόσο μεγαλύτερη, ὅσο πιὸ γρήγορα γίνη ἐπέμβασι. Θεωρητικά, δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκλειστῆ ἡ δυνατότητα νὰ σωθῆ ἕνα παιδὶ καὶ μερικὲς ἡμερες ἀκόμη μετὰ τὴ γέννησί του. Εἶναι ὅμως φανερό, ὅτι ὁ κίνδυνος ἐλαττώνεται ἢ πολλὲς φορὲς ἐκμηδενίζεται τελείως, ἂν ἡ μητέρα ὑποβληθῆ σὲ ἐξέτασι μόλις ἀντιληφθῆ ὅτι εἶναι ἔγκυος. Ὅταν διαπιστωθῆ ἂν εἶναι ἀρνητικὴ ἢ θετική, οἱ γιατροὶ ἔξουν ἐγκαίρως τὴν κατάστασι γιὰ νὰ ἀποσοβήσουν κάθε κίνδυνο.

Ἂν καὶ οἱ περιπτώσεις αὐτὲς δὲν εἶναι ἐξαιρετικὰ σπάνιες, ἀπὸ πρακτικὴ πλευρὰ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τρομοκρατηθῆ μιὰ γυναίκα. Δεκαπέντε γυναίκες στὶς ἑκατό, βεβαιώνουν οἱ στατιστικὲς, εἶναι ἀρνητικές. Ἀπ' αὐτὲς τὸ 85% παντρεύονται ἄνδρες θετικούς. Ἐν τούτοις, στοὺς ἑκατὸ γάμους—ἀπὸ στατιστικὴ πάντοτε πλευρὰ—οἱ 13 θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι τοῦ «ἐπικίνδυνου» τύπου. Γιὰ πολλοὺς ὅμως λόγους τὸ ποσοστὸ τοῖς ἑκατὸ τῆς ἀρρώστειας αὐτῆς τοῦ νεογέννητου εἶναι ἀκόμη πιὸ περιωρισμένο. Ἔτσι μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ ὅτι ἔχουμε μιὰ περίπτωσι στὶς διακόσιες γεννήσεις.

Μὰ ἂν 199 μητέρες στὶς 200 μπορῆ νἀναι ἥσυχες, ἡ διακοσιοστὴ κινδυνεύει νὰ προετοιμάσῃ γιὰ τὸ παιδί της μιὰ θλιβερὴ μοίρα.

Αὐτὸ ἐξηγεῖ γιατὶ σὲ ἄλλες χῶρες, ὅπως τὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες, τὴν Ἀγγλία καὶ τὴν Ὁλλανδία, οἱ μέλλουσες μητέρες ὑποβάλλονται διὰ νόμου σὲ ἐξέτασι γιὰ νὰ διαπιστωθῆ ἡ ἀρνητικότητα ἢ ἡ θετικότητα τοῦ αἵματός τους. Στὴ χώρα μας τέτοιος νόμος δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ τέτοιες ἐξετάσεις μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνῃ στὰ νοσοκομεῖα, ἐργαστήρια κλπ. Κάθε γυναίκα μπορεῖ νὰ κάνῃ τὴν ἐξέτασι αὐτὴ μέσα σὲ λίγα λεπτά.

Τὰ προβλήματα αὐτά, ποὺ εἶναι τόσο ζωτικῆς σημασίας, δὲν εἶναι τὰ μόνα ποὺ ἔχουν νὰ λύσουν οἱ γενετισταί. Σήμερα, π.χ. κατορθώνουν νὰ προ-

Ἡ γενεαλογία εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀρῇ τὴ μακρυνὴ προέλευσι τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν ἐνστίκτων καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ καθορίσῃ ἂν δύο νέοι μποροῦν νὰ παντρευτοῦν χωρὶς κίνδυνο γιὰ τοὺς ἀπογόνους.

τους. Ἐξ ἄλλου, ἡ γενεαλογία, μὲ τὴ βοήθεια τῆς στατιστικῆς μπορεῖ νὰ καθορίσῃ κατὰ τρόπο σαφῆ καὶ ἐπιστημονικὸ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ παιδιοῦ ποὺ πρόκειται νὰ ἔλθῃ στὸν κόσμο.

Πῶς δὰ εἶναι τὸ παιδί τῆς μύτης;

ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ	ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ	ΤΟ ΠΙΘΑΝΩΤΕΡΟ ΣΧΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
ΙΣΙΑ	ΚΥΡΤΗ	ΙΣΙΑ
ΙΣΙΑ	ΓΟΥΒΩΤΗ	ΓΟΥΒΩΤΗ
ΚΥΡΤΗ	ΓΟΥΒΩΤΗ	ΚΥΡΤΗ
ΓΟΥΒΩΤΗ	ΓΟΥΒΩΤΗ	ΓΟΥΒΩΤΗ
ΣΟΥΒΛΕΡΗ	ΣΙΜΗ	ΣΟΥΒΛΕΡΗ
ΜΕΓΑΛΑ ΡΟΥΘΟΥΝΙΑ	ΣΤΕΝΑ ΡΟΥΘΟΥΝΙΑ	ΜΕΓΑΛΑ ΡΟΥΘΟΥΝΙΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΕΛΛΟΥΣΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

βλέψουν μὲ μεγάλη προσέγγισι, ἂν ὄχι μὲ βεβαιότητα, τὰ διάφορα χαρακτηριστικὰ τοῦ παιδιοῦ, ἀπὸ τὸ χρῶμα τῶν ματιῶν καὶ τῶν μαλλιῶν, ὡς τὶς διανοητικὲς του ἱκανότητες. Εἶναι φυσικὰ ἀδύνατο νὰ ἐξηγήσουμε ἐδῶ μὲ λίγα λόγια πῶς τὸ κατορθώνουν αὐτό. Ἡ Γενετικὴ εἶναι μιὰ ἐπιστήμη δύσκολη.

Γιὰ νὰ σᾶς δώσουμε μιὰ ἰδέα, μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι ὡρισμένοι κληρονομικοὶ χαρακτῆρες εἶναι «ἐπικρατέστεροι», δηλαδὴ ἐπικρατοῦν ἐπάνω στοὺς χαρακτῆρες τοῦ ἄλλου γονέως, ποὺ εἶναι πιὸ ἀδύνατοι καὶ λέγονται «δευτερεύοντες». Κατὰ συνέπεια, οἱ ἐπικρατέστεροι μποροῦν νὰ ἐκδηλωθοῦν στὸ παιδὶ μονάχα ὅταν τοὺς μεταβιβάζῃ ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς γονεῖς. Οἱ δευτερεύοντες γιὰ νὰ ἐμφανισθοῦν πρέπει νὰ μεταδιδαστοῦν κι' ἀπὸ τοὺς δυὸ γονεῖς καὶ ὄχι μονάχα ἀπὸ τὸν ἕνα.

Οἱ γονεῖς πάλι, μὲ τὴ σειρά τους, ἔχουν κληρονομήσει τὰ σωματικὰ καὶ ψυχικὰ χαρακτηριστικά τους ἀπὸ τοὺς δικούς τους γονεῖς. Μὰ κι' ἀσθενεῖς, δευτερεύοντες, χαρακτῆρες, ἂν ὑποχωροῦν μπροστὰ στοὺς ἐπικρατέστερους, δὲν σημαίνει καθόλου ὅτι ἐξαφανίζονται. Κατὰ συνέπεια ξαναεμφανίζονται. Κι' ἔτσι ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιά, ἀπὸ διασταύρωσι σὲ διασταύρωσι, ἡ ἀλυαίβα τῶν συνδυασμῶν ἐπιμηκύνεται καὶ πολλαπλασιάζεται ἐπ' ἄπειρον. Ἐπιστρέφονται πρὸς τὰ πίσω, πρὸς τοὺς προγόνους, οἱ γενετισταὶ ἐξηγοῦν μὲ ἀκρίβεια ἐκεῖνο ποὺ στοὺς ἀνίδεους φαίνεται σὰν μιὰ ἰδιοτροπία τῆς ψυχῆς.

Μὰ αὐτὰ εἶναι μαντικὲς ἱκανότητες, γιὰ τὶς ὁποῖες οἱ γενετισταὶ δὲν βλέπουν τὸ λόγο νὰ καυχηθοῦν. Τὸ νὰ προβλέψουν τὸ χρῶμα τῶν ματιῶν ἢ τῶν μαλλιῶν μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ εὐχαρίστη ἀπασχόλησι, μὰ ὁ γενετιστὴς δὲν θεωρεῖ τὴν ἀποστολή του σὰν διασκέδασι. Μπορεῖ καὶ θέλει νὰ βρῇ καὶ τὴ μακρυνὴ προέλευσι τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν ἐνστίκτων, πού, μεταβιβαζόμενα ἀπὸ πατέρα σὲ παιδὶ στὴ μυστηριώδη σιγὴ τῶν γενεῶν, μποροῦν ξαφνικὰ νὰ ξαναεμφανιστοῦν, προκαλώντας ἀναστάτωσι στὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν δικῶν του.

Μὰ δὲν εἶναι μόνο οἱ ἀνατομικὲς λεπτομέρειες ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς γενετιστάς. Εἶναι καὶ οἱ ψυχικὲς καθὼς καὶ οἱ πνευματικές, ποὺ κληρονομοῦνται ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς προγόνους. Ὅπως εἴπαμε καὶ πιὸ πάνω, παρατηροῦνται ἐπαναεμφανίσεις χαρακτηριστικῶν ἀπὸ μακρυνοὺς προγόνους.

Δίνουμε ἐδῶ μερικοὺς ἐνδιαφέροντες πίνακες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μπορεῖ κανεὶς νὰ προβλέψῃ τὰ ψυχοσωματικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν παιδιῶν ποὺ γεννιῶνται ἀπὸ διαφορετικοὺς τύπους γονέων. Εἶναι ἀπαντήσεις σὲ ἐρωτήματα ποὺ θέτει στὸν ἑαυτό της κάθε μέλλουσα μητέρα.

Ο ΓΑΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΞΑΔΕΛΦΩΝ

Ο ΓΑΜΟΣ μεταξὺ ἐξαδέλφων—ἐξαιρουμένων θέβαια τῶν θρησκευτικῶν λόγων—δὲν δημιουργεῖ ἀναγκαστικὰ ἀσθενικοὺς ἀπογόνους. Κίνδυνος δημιουργεῖται ὅταν στὴ γενεαλογία τῶν σύζυγων ὑπάρχουν λανθάνουσες κληρονομικὲς ἐπιδαρύνσεις.

Ὑπάρχουν, πράγματι «δευτερεύοντες» παθολογικοὶ χαρακτῆρες ποὺ γιὰ νὰ ἐκδηλωθοῦν ἀπαιτοῦν διπλὴ συνυπαρξι τοῦ παράγοντός τους. Δηλαδὴ τὸ παιδὶ νὰ πάρῃ τὸν παράγοντα αὐτὸν καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ ἀπὸ τὴ μητέρα. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς παράγοντες αὐτοὺς εἶναι ἀρκετὰ σπάνιοι καὶ κατὰ συνέπεια ἀποτελεῖ ἐξαίρεσι ἂν ἕνας ἀπὸ τοὺς φορεῖς τους, ὅταν παντρευτῇ ἕναν ἄλλον ὄχι τῆς ἴδιας οἰκογένειας, συναντήσῃ ἕναν ἄλλο ἴδιο φορέα ὥστε τὰ παιδιὰ νὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ πάρουν διπλὴ δόσι ἀπὸ τὸν ἴδιο παράγοντα. Στὸ γάμο ὅμως μεταξὺ συγγενῶν σὲ αἵματος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψι ὅτι τὰ χαρακτηριστικὰ εἶναι οἰκογενειακά, ἡ πιθανότητα εἶναι πολὺ μεγαλύτερη. Γιὰ νὰ σεροῦμε ἕνα παράδειγμα: ἂν σ' ἕνα ἑκατομμύριο περιπτώσεις παρουσιάζεται ἕνας παράγων, ὁ φορέας του ἔχει μιὰ πιθανότητα στὸ ἕνα ἑκατομμύριο νὰ συναντήσῃ ἕναν ἄλλο φορέα. Ἀντίθετα, δυὸ ἐξάδελφοι ἔχουν μιὰ πιθανότητα στὶς ὀχτὼ νὰ εἶναι καὶ οἱ δυὸ φορεῖς του.

Ὁ παράγων ὁ ὁποῖος παρατηρεῖται συχνότερα εἶναι ἡ ἀσθένεια ποὺ ὀνομάζεται αἱμοφιλία. Τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ἀσθενείας αὐτῆς εἶναι ἡ μὴ πῆξι τοῦ αἵματος. Ὅταν συμβῇ, δηλαδὴ, νὰ πληγωθῇ ἔστω καὶ ἐλαφρὰ ὁ ἀσθενὴς ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ αἱμοφιλία, ἡ αἱμορραγία εἶναι ἀκατάσχετη καὶ πολὺ δύσκολα κλείνει ἡ πληγή.

Ἀπὸ αἱμοφιλία ὑπέφεραν συχνὰ μέλη τῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν γιατὶ ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ διαλέγουν σύζυγο ἀπὸ στενὸ πριγκηπικὸ κύκλο ὁπότε συνέβαινε νὰ παντρευθοῦν συγγενεῖς τῶν.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΩΡΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΤΙ ΠΑΙΔΙ ΘΑ ΚΑΝΕΤΕ

Κάθε ὑποψήφια μητέρα περιμένει μὲ λαχτάρα τὴν ἡμέρα, ποὺ θὰ γεννηθῆ τὸ παιδί της γιὰ νὰ δῆ πῶς θὰ εἶναι καὶ τίνος θὰ μοιάζη. Κι' ὅμως, ὑπάρχει τρόπος νὰ τὸ μάθη πρὶν γεννηθῆ ἀκόμη...

ΤΙ ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΜΑΤΙΑ ΘΑ ΕΧΗ ;

ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ	ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΟΙΣ % ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ	
		ΜΑΤΙΑ ΑΝ. ΧΡ.	ΜΑΤΙΑ ΣΚΟΥΡΑ
ΜΑΤΙΑ ΑΝΟΙΧΤΟ-ΧΡΩΜΑ (ΟΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ ΚΙ' Η ΓΙΑ-ΓΙΑ)	ΜΑΤΙΑ ΑΝΟΙΧΤΟ-ΧΡΩΜΑ (ΟΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ ΚΙ' Η ΓΙΑ-ΓΙΑ)	99,5%	0,5%
ΜΑΤΙΑ ΣΚΟΥΡΑ (Ο-ΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ — Η ΓΙΑΓΙΑ ΕΙΧΕ Α-ΝΟΙΚΤΟ ΧΡΩΜΑ)	ΜΑΤΙΑ ΑΝΟΙΧΤΟ-ΧΡΩΜΑ (ΟΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ ΚΙ' Η ΓΙΑ-ΓΙΑ)	48%	52%
ΜΑΤΙΑ ΣΚΟΥΡΑ (Ο-ΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ ΚΙ' Η ΓΙΑΓΙΑ)	ΜΑΤΙΑ ΑΝΟΙΧΤΟ-ΧΡΩΜΑ (ΟΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ ΚΙ' Η ΓΙΑ-ΓΙΑ)	0%	100%
ΜΑΤΙΑ ΣΚΟΥΡΑ (Ο-ΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ — Η ΓΙΑΓΙΑ ΕΙΧΕ Α-ΝΟΙΧΤΟ ΧΡΩΜΑ)	ΜΑΤΙΑ ΣΚΟΥΡΑ (Ο-ΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ — Η ΓΙΑΓΙΑ ΕΙΧΕ Α-ΝΟΙΧΤΟ ΧΡΩΜΑ)	33%	67%
ΜΑΤΙΑ ΣΚΟΥΡΑ (Ο-ΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ ΚΙ' Η ΓΙΑΓΙΑ)	ΜΑΤΙΑ ΣΚΟΥΡΑ (Ο-ΠΩΣ Ο ΠΑΠΟΥΣ — Η ΓΙΑΓΙΑ ΕΙΧΕ Α-ΝΟΙΧΤΟ ΧΡΩΜΑ)	0%	100%

ΕΞΥΠΝΟ Ἢ ΑΡΓΟ ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ	Η ΜΗΤΕΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΟΙΣ % ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ		
		ΕΞΥΠΝΟ	ΜΕΤΡΙΟ	ΒΡΑΔΥΝ.
ΕΞΥΠΝΟΣ	ΕΞΥΠΝΗ	41,5%	58,5%	0%
ΕΞΥΠΝΟΣ	ΜΕΤΡΙΑ	25,3%	73,4%	1,3%
ΕΞΥΠΝΟΣ	ΒΡΑΔΥΝΟΥΣ	32,1%	61,5%	6,4%
ΜΕΤΡΙΟΣ	ΜΕΤΡΙΑ	14,7%	82%	3,3%
ΜΕΤΡΙΟΣ	ΒΡΑΔΥΝΟΥΣ	12,1%	74,4%	13,5%
ΒΡΑΔΥΝΟΥΣ	ΒΡΑΔΥΝΟΥΣ	10,8%	78,4%	10,8%

ΤΙ ΜΑΛΛΙΑ ΘΑ ΕΧΗ ;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ	Η ΜΗΤΕΡΑ	Ο ΠΙΘΑΝΩΤΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
ΣΓΟΥΡΑ	ΣΓΟΥΡΑ	ΣΓΟΥΡΑ
ΣΓΟΥΡΑ	ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΗ	ΣΓΟΥΡΑ
ΣΓΟΥΡΑ	ΙΣΙΑ	ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΗ
ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΗ	ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΗ	ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΗ
ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΗ	ΙΣΙΑ	ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΗ
ΙΣΙΑ	ΙΣΙΑ	ΙΣΙΑ
ΚΑΣΤΑΝΑ	ΚΑΣΤΑΝΑ	ΚΑΣΤΑΝΑ
ΚΑΣΤΑΝΑ	ΞΑΝΘΑ	ΚΑΣΤΑΝΑ
ΞΑΝΘΑ	ΞΑΝΘΑ	ΞΑΝΘΑ

ΗΡΕΜΟ Ἢ ΝΕΥΡΙΚΟ ;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ	Η ΜΗΤΕΡΑ	ΠΙΘΑΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
ΗΡΕΜΟΣ	ΖΩΗΡΗ	ΖΩΗΡΟ
ΗΡΕΜΟΣ	ΑΠΑΘΗΣ	ΗΡΕΜΟ
ΗΡΕΜΟΣ	ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ	ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΟ
ΝΕΥΡΙΚΟΣ	ΖΩΗΡΗ	ΝΕΥΡΙΚΟ
ΝΕΥΡΙΚΟΣ	ΑΠΑΘΗΣ	ΝΕΥΡΙΚΟ
ΝΕΥΡΙΚΟΣ	ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ	ΝΕΥΡΙΚΟ
ΟΡΓΙΛΟΣ	ΖΩΗΡΗ	ΟΡΓΙΛΟ
ΟΡΓΙΛΟΣ	ΑΠΑΘΗΣ	ΟΡΓΙΛΟ
ΟΡΓΙΛΟΣ	ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ	ΟΡΓΙΛΟ

Τὰ ρομάντζα τῆς ἱστορίας

Αἰμὲ ντὲ Κουανὺ

Η «ΩΡΑΙΑ ΑΙΧΜΑΛΩΤΗ»

Ἡ ἐμπνεύστρια τοῦ ΑΝΤΡΕ ΣΕΝΙΕ

ΧΩΡΙΣ ἕναν ποιητή, θὰ μιλοῦσε ἄραγε κανεὶς γι' αὐτήν; Χωρὶς τὴν πασίγνωστη ὠδή, ποὺ τῆς ἔχει ἀφιερωθῆ, ποιός θάξερε τὴν Αἰμὲ ντὲ Κουανύ, τὴ «νεαρὴ αἰχμάλωτη» ποὺ ἔμοιαζε σὰν «τὴν πιὸ μικρὴ ἀπ' τὶς μοῦσες»;

Χωρὶς τὸν Ἀνδρέα Σενιέ, κανένας ἱστορικὸς δὲν θάκανε τὸν κόπο νὰ ψάξη τὴ ζωή της, ποὺ ἦταν ἄλλωστε ἐλάχιστα ὑποδειγματική.

Ἔφαξαν λοιπόν. Καὶ γρήγορα βρῆκαν πὼς ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ διασημότητα τῆς ἐποχῆς—πολὺ ὡραία, πολὺ νέα γιὰ νάχη μιὰ τόσο μαύρη μοίρα...

ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΣΑΙΝ - ΛΑΖΑΡ

Ἡ συνάντησι ἀνάμεσα στὸν ποιητὴ καὶ στὴν ἐμπνεύστριά του εἶχε γιὰ πλαίσιο τὶς ἀπαίσιες φυλακὲς Σαὶν - Λαζάρ, ὅπου στὶς χειρότερες ὧρες τῆς γαλλικῆς ἐπαναστατικῆς ἀναταραχῆς, 900 κρατούμενοι περίμεναν μὲ ἀγωνία τὴν ὥρα τοῦ θανάτου.

Οἱ δύο νέοι εἶχαν περάσει, μὲ διαφορὰ μερικῶν ἡμερῶν τὶς τριπλὲς γρίλλιες καὶ τὶς σιδερένιες πόρτες τοῦ σκοτεινοῦ κτιρίου. Ἀλλὰ εἶχαν ἰδωθῆ κι' ἄλλοτε.

Ὁ Ἀνδρέας Σενιὲ εἶχε προσέξει, στοὺς φίλους του Τρυνταίν, στὸ Μοντινιύ, ἢ στοῦ μαρκησίου ντὲ Πάνζ, στὸ Μαρέϊ—σὺρ—Ἀϊ, αὐτὴ τὴν ἀφάνταστα ὡραία νέα, τὴ γλυκειὰ καὶ πνευματώδη, ποὺ ἦταν γεμάτη δοξεῖ νὰ ζήση τὴ ζωή της, καὶ τὸ καλοκαίρι ἔμενε στὸν πύργο τῆς τοῦ Μαρέϊ—ἀν Μπρί, κτῆμα ποὺ γειτόνευε μὲ τὸν Πάνζ. Δὲν ἦταν τότε παρὰ δεκάξη ἐτῶν. Τὴν ἔλεγαν ἀπὸ τότε ποὺ παντρεύτηκε δούκισσα ντὲ Φλερύ, γιατὶ ἦταν ἀνεψιὰ τοῦ καρδιναλίου ντὲ Φλερύ. Ὁ ἄνδρας της ἦταν 14 ἐτῶν. Τὸν ἔλεγαν 'Εκκὺλ (Ἡρακλῆς). Μόλις ὅμως ἐνώθηκαν, ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἡ Αἰμὲ διαπίστωσαν, μὲ κοινὴ συμφωνία, πὼς δὲν ἦταν καθόλου καμωμένοι ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον. Ἡ Αἰμὲ ἐπιπόλαιη καὶ γεμάτη μπρίο, ρίχτηκε στὴ ζωὴ «διψασμένη γιὰ ἀνεξαρτησία καὶ περιπέτεια», τρομερὰ πνευματώδης, ἀλλὰ μὲ διάθεσι νὰ σκανδαλίζη τοὺς πάντες ὅπου περνοῦσε.

Ἀφοῦ ἔμεινε λίγον καιρὸ στὴν Ἀγγλία, μετανάστευσε στὴν Ἰταλία, βαρέθηκε ἐκεῖ, ξαναγύρισε στὴ Γαλλία, κατέφυγε σ' ἕναν πύργο κοντὰ στὸ Ἐπερναί, ὅπου ξαναβρῆκε ἕναν φίλο τοῦ ἀνδρός της, τὸν ὡραῖο Καζιμὶρ ντὲ Μονρόν.

Ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς περιπλανήσεις συνελήφθη μαζὶ μ' αὐτὸν τὸν τελευταῖο καὶ ὡδηγήθηκε, στὰ 1793, στὶς φυλακὲς Σαὶν - Λαζάρ.

ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑ ΛΑΘΟΣ

Ἄλλοτε, ὅταν τὴν εἶχε δῆ στὸ Μαρέϊ—ἀν—Μπρί, ὁ Ἀνδρέας Σενιέ, ποὺ δὲν ἦταν παρὰ ἕνας δημοσιογράφος, δὲν εἶχε κάνει τίποτα γιὰ νὰ τραβήξη τὴν προσοχὴ αὐτῆς τῆς νέας, ποὺ ἦταν ἀπὸ τόσο μεγάλο τζάκι. Εἶχε ὅμως μιὰ γοητεία καὶ μιὰ χάρι ποὺ τὸν εἶχαν βαθειὰ συγκινήσει.

Ἔπειτα, τὰ χρόνια εἶχαν περάσει. Καὶ τώρα, ὁ δεσμοφύλακας εἶχε γράψει τὰ ὀνόματά τους στὸν κατάλογο τῆς φυλακῆς, μὲ τοὺς ἀριθμοὺς 885 καὶ 886.

Ὁ ποιητὴς εἶχε συλληφθῆ κατὰ λάθος. Δὲν γύρευαν αὐτόν, ἀλλὰ κάποιον ἄλλον, κι' ἂν δὲν εἶχε τρέξει, ἐκεῖνη τὴ θλιβερὴ μέρα τῆς 28ης Βαντὸζ τοῦ ἔτους 11, νὰ βοηθήση κάποιο φίλο του, ἴσως νὰ γλύτωνε τὴ γκιλοτίνα. Στοὺς πρώτους μῆνες τῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ Σενιὲ εἶχε ἐγκαταλείψει τὴ θέσι ποὺ εἶχε στὴ γαλλικὴ πρεσβεία τοῦ Λονδίνου καὶ γύρισε στὸ Παρίσι, ὅπου οἱ καινούργιες ἰδέες τὸν ἐνθουσίασαν γιὰ ἕνα μικρὸ διάστημα. Ἀλλὰ δὲν ἦταν ἡ «ἐλευθερία» ποὺ ὀνειρευόταν... Τὸ ἄφησε νὰ φανῆ, μὲ πολλὴ εἰλικρίνεια.

Σὲ λίγο χρειάστηκε νὰ κρυφτῆ. Εἶχε βρῆ μιὰ ἀσφαλὴ κρυψώνα, ἀλλὰ ἔμαθε πὼς καταζητοῦσαν τὸν φίλο τοῦ Παστορέ, στὸ Πασσύ. Ὅταν τὰ μέλη τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Πασσὺ πῆγαν νὰ συλλάβουν τὸν Παστορέ, δὲν βρῆκαν παρὰ τὸν ποιητή, ποὺ εἶχε πάει νὰ τὸν προειδοποιήση.

Κατάλαβαν πὼς ἦταν «φίλος τῶν ἀριστοκρατῶν» καὶ ἡ περίπολος ποὺ ἔκανε τὴν ἔρευνα ἔφτιαξε ἕνα κατηγορητήριο ἐναντίον του τόσο ἀνόητο, ὥστε ὁ Σενιὲ ἀρνήθηκε νὰ τὸ ὑπογράψη. Λίγο ἀργότερα, ἡ πόρτα τῶν φυλακῶν τοῦ Σαὶν—Λαζάρ, μὲ τὰ τεράστια καρφιά της, κλείστηκε πίσω του.

Ο ΠΡΟΘΑΛΑΜΟΣ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΥ

Ὁ Σενιὲ ἔζησε τέσσερις μῆνες καὶ εἴκοσι μέρες στὴ βαρειά, ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα, ποὺ ἔμοιαζε μ' ὅλων τῶν ἀνάλογων φυλακῶν τοῦ Παρισιοῦ : Ἀγίας Πελαγίας, Ἀββαείου, Κονσιερζερί, Σατελέ, Σαλπετριέρ...

Ἀπ' τὶς φυλακὲς Σαὶν—Λαζάρ, ποὺ βρίσκονταν στὸ προάστιο Σαὶν—Ντενί, δὲν ἔχει μείνει πιὰ σήμερα τίποτα. Ἀλλὰ ἀπὸ περιγραφὲς εἶναι γνωστὸ τὸ ἐσωτερικό τους—ὁ μακρὺς ἀσθε στωμένος διάδρομος, οἱ πόρτες τῶν κελλιῶν μὲ γραμμένο ἀπ' ἔξω, μὲ κιμωλιά, τὸν ἀριθμὸ τῶν κρατουμένων ποὺ περιεῖχε κάθε κελλί, ἡ μεγάλη πένθιμη αὐλή...

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀτελείωτων περιπάτων σ' αὐτὴ τὴν αὐλή, ὁ Σενιὲ ξανασυναντήθηκε μὲ τὴν Αἰμὲ ντὲ Κουανύ.

«Μιὰ νέα, πολὺ νέα κοπέλλα προχώρησε, κομψὴ σὰν κόρη τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὴ μέση τοῦ κύκλου. Χόρευε σχεδὸν περπατώντας, ὅπως κάνουν τὰ παιδιά».

ΣΠΑΝΙΑ ΟΜΟΥΦΙΑ, ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Αὐτὴ ἡ περιγραφὴ δὲν ἀνήκει στὸν Σενιέ, ἀλλὰ στὸν ποιητὴ Ἀλφρὲντ ντὲ Βινιύ. Γοητευμένος ἀπ' τὸ θέμα, ὁ συγγραφέας τοῦ «Τσάττερτον» ἔγραψε αὐτὰ τὰ λόγια, τριανταοχτὼ χρόνια ἀργότερα.

Ὁ Βινιὺ περιγράφει μὲ μεγαλειώδη καὶ συγκλονιστικὸ τρόπο τὶς τελευταῖες στιγμὲς τοῦ ποιητῆ τῆς τρυφερῆς συντρόφου του. Ὅμως, ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια εἶναι διαφορετική.

Λόγου χάρι, ὁ Σενιέ, ποὺ ὁ ζωγράφος Συδὲ μᾶς τὸν παρουσιάζει μὲ στρογγυλὸ καὶ λίγο φαλακρὸ κεφάλι, παίρνει, κάτω ἀπὸ τὴν πένα τοῦ Βινιύ, τὴν ὄψι ἑνὸς ρωμαντικοῦ προσώπου μὲ χλωμὸ λυπημένο πρόσωπο, μάτια γεμάτα πάθος καὶ ἴσια, λεῖα μαλλιά.

Ὅσο γιὰ τὴν Αἰμὲ ντὲ Κουανύ, τὴν παρουσιάζει ὡς 17 ἐτῶν, ἐνῶ πρέπει νὰ εἶχε περάσει πιὰ τὰ εἰκοσιπέντε.

Ἡ Αἰμὲ ντὲ Φρανκετὸ ντὲ Κουανύ, γεννημένη στὸ Παρίσι στὰ 1769, ὀρφανὴ σὲ ἡλικία 6 ἐτῶν, εἶχε ἀνατραφῆ πολὺ ἐλεύθερα καὶ εἶχε κιόλας μεγάλη πεῖρα τῆς ζωῆς.

«Ἡ κυρία ντὲ Φλερύ», γράφει ἡ κυρία ντὲ Ζανλί, «ἦταν πολὺ ὡραία, ἀλλὰ ξεβγαλμένη κι' ἔμπειρη.» Ἡ κυρία Βιζὲ—Λεμπρὲν πάλι λέει, πὼς εἶχε «ἕνα μαγευτικὸ πρόσωπο, κορμοστασιὰ Ἀφροδίτης, καὶ ἰδίως λαμπρὸ γοῦστο καὶ πνεῦμα...».

Ἡ Αἰμὲ ἤξερε περίφημα λατινικὰ καὶ τοὺς Γάλλους κλασσικούς, ἦταν ἐτοιμόλογη καὶ μποροῦσε νὰ περιγράψη μὲ λίγα χαρακτηριστικὰ λόγια ἕνα πρόσωπο ἢ ἕνα ἀγαπημένο της μέρος, ὅπως λ.χ. τὸν πύργο τοῦ Βινίν, κοντὰ στὸ Ποντουάζ, ὅπου πέρασε τὰ παιδικά της χρόνια. Ἦταν ἐπὶ πλέον καὶ συγγραφεύς, ἀφοῦ ἄφησε «Ἀπομνημονεύματα» κι' ἕνα μυθιστόρημα 500 σελίδων, ποὺ τυπώθηκε σὲ 25 μόνον ἀντίτυπα καὶ ποὺ στάθηκε ἀργότερα δυσκολώτατο νὰ βρεθῆ ἕστω κι' ἕνα. Ἕνας κριτικός, ὁ Βίκτωρ Ζιρώ, γράφει πὼς ποτέ του δὲν εἶδε τόσα δάκρυα, τόσα θαυμαστικά, τόσα φιλιὰ καὶ τόσες γονυκλισίες ὅσο σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο. Ἦταν βέβαια τὸ στὺλ τῆς ἐποχῆς. Ἀλλά, πλάϊ σὲ πολὺ ἐξεζητημένες φράσεις, ὑπῆρχαν ἄλλες ποὺ ἐδείχναν πραγματικὸ ταλέντο.

Η ΩΡΑΙΑ ΑΧΑΡΙΣΤΗ

Ἕνα τόσο σπάνιο λουλούδι δὲν μποροῦσε νὰ περάση ἀπαρατήρητο στὴ φυλακή. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράξενο ποὺ ὁ Ἀνδρέας Σενιὲ «αἰσθάνθηκε τὴ λύρα του νὰ ξυπνάη» κοντά της.

Ἀλλοίμονο, ὅμως! Ἡ «νεαρὴ αἰχμάλωτη» δὲν ἐνδιαφερόταν τόσο γιὰ τὸν ποιητή, ὅσο γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνον ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ σώση τὴ ζωή της...

Ὁ ποιητὴς ὠνειροπολοῦσε, κι' ἄφινε τὴν καρδιά του νὰ ξεχειλίζη. Μὰ ἐκείνη ποὺ ὠνειρευόταν δὲν ἦταν καθόλου «ἡ γλυκειὰ κι' ἄσπρη περιστέρα, ποὺ πηγαινοέρχεται βουβή, θλιμμένη».

Ἡ ὡραία αὐτὴ φυλακισμένη τραγουδοῦσε ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ διασκέδαζε μὲ ὅλα. Ὅταν ἀπαγορεύτηκε ν' ἀνάβουν κεριὰ καὶ χρειάστηκε νὰ ξαπλώνουν στὸ σκοτάδι, ἡ Αἰμὲ γελοῦσε μὲ τὴ φίλη της, τὴν πριγκήπισσα τοῦ Μονακό, γιὰ τὰ ἀπρόοπτα ποὺ προκαλοῦσε αὐτὴ ἡ κατάστασι.

Ὅσο γιὰ τὶς στροφὲς τοῦ ποιητῆ πού, προσμένοντας μέρα μὲ τὴν ἡμέρα τὸ θάνατο, τῆς ἔγραφε πυρετωδῶς σὲ κομματάκια χαρτιοῦ ποὺ τὰ γλυστροῦσε στὰ χέρια της, ἡ Αἰμὲ δὲν τὰ κράτησε: Χάρισε τὰ αὐτόγραφα στὸν πρῶτο τυχόντα ποὺ τῆς τὰ ζήτησε — σὲ κάποιον Μιλλέν, ἐπίσης κρατούμενο.

Στὸ ἀναμεταξύ, ὁ Μονρόν, ποὺ εἶχε μπῆ μαζί της στὶς φυλακὲς Σαὶν—Λαζάρ, πρόσφερε ἑκατὸ χρυσὰ λουδοβίκεια σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς δεσμοφύλακές τους γιὰ νὰ σώση τὸ κεφάλι τῆς Αἰμὲ καὶ τὸ δικό του. Ἂν πρόσθετε καὶ μιὰ μπουκάλα ρακί, θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ σώση καὶ τὴ ζωή τοῦ Σενιέ. Μὰ ἡ Αἰμὲ οὔτε κὰν τὸ σκέφτηκε...

Ἐνῶ ἡ ἀχάριστη εἶδε νὰ τῆς ἀνοίγωνται οἱ πόρτες τῆς φυλακῆς, ὁ Σενιὲ σκαρφάλωνε, ἕνα βράδυ, ἔπειτα ἀπὸ θυελλώδη μέρα, στὸ μοιραῖο κάρο. Τὸ κεφάλι του ἔπεσε στὶς 7 Θερμιδὼρ τοῦ ἔτους 11 (25 Ἰουλίου 1794). Τὸ πτῶμα του τὸ ἔριξαν στὸν ὁμαδικὸ τάφο τοῦ Πικπύς, μαζὶ μὲ 1.300 ἄλλα θύματα τῆς λαιμητόμου. Τὴν παραμονή, εἶχε γράψει ἕνα μισοτελειωμένο ποίημα :

Καθὼς μιὰ τελευταία ἀχτίδα, ἕνας τελευταῖος (ξέφυρος
Ζωηρεύουν τὸ τέλος μιᾶς ὡραίας μέρας,
Στὲ πόδια τῆς λαιμητόμου, δοκιμάζω ἀκόμα (τὴ λύρα μου.

Ἄραγε πλησιάζει ἡ σειρά μου;

Τὸ ἴδιο κάρο εἶχε μεταφέρει τὴ νεωτάτη πριγκήπισσα τοῦ Μονακό, ποὺ πρὶν φύγη εἶχε βάλει κοκκινάδι στὰ μάγουλά της, γιὰ νὰ μὴ χλωμιάση.

Ἡ Αἰμὲ εἶχε βάλει κι' αὐτὴ κοκκινάδι στὰ μάγουλα, ἀλλὰ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἀρέση περισσότερο στὸν ὡραῖο Μονρόν, μὲ τὸν ὁποῖον πανταρεύτηκε σχεδὸν ἀμέσως.

Ἀλλὰ ὅταν τοῦ σπατάλησε τὴν ὑπόλοιπη περιουσία του, ὁ Μονρὸν τὴν ἐγκατέλειψε. Γεραμένη πρόωρα, κατεστραμμένη οἰκονομικά, ἀσθενὴς καὶ ἀναχωρητική, ἡ Αἰμὲ πέθανε σχεδὸν ἐγκαταλελειμμένη, στὶς 17 Ἰανουαρίου 1820.

Δὲν εἶναι σκληρὸ νὰ σκεφθῆ κανεὶς πὼς ἡ μνήμη τῶν ἀνθρώπων θὰ προτιμοῦσε νὰ τὴν ἀξέρη ἀπὸ μικρὸ νεκροταφεῖο τοῦ Πικπύ. Θάταν καλύτερο νὰ εἶχε μοιραστῆ μὲ τὸν Ἀνδρέα Σενιὲ καὶ τὴν πριγκήπισσα τοῦ Μονακὸ τὸ μοιραῖο κάρο τοῦ Θερμιδὼρ, μὲ τὸ φωτοστέφανο τοῦ θρύλου κι' ἀντάξια τῶν στίχων ἑνὸς μεγαλοφυοῦς ποιητοῦ...

***

Ἡ «ὡραία αἰχμάλωτη Αἰμὲ ντὲ Κουανὺ

Ὁ Γάλλος ποιητὴς Ἀντρὲ Σενιὲ

μὲ ἕνα ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Μὴ παραλείψετε νὰ πάρετε ἕνα Λαχεῖο ἀπὸ τὰς 6 πρώτας προνομιούχους Σειρὰς ποὺ ἐξασφαλίζουν διπλὸ κέρδος. Κυκλοφοροῦν ἀκόμη τὰ ἐλάχιστα ποὺ ἀπέμειναν, μαζὶ μὲ τὰς Σειρὰς ΕΒΔΟΜΗ ΚΑΙ ΟΓΔΟΗ.

Τὸ χαμένο ΟΝΕΙΡΟ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΡΕΖΑΣ ΣΕΝΣΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ἡ Ἄντζελα, μιὰ χαριτωμένη καὶ πλούσια Βενετσιάνα, ποὺ ζῆ μόνη, συνδέεται ἐρωτικὰ μὲ τὸν Αἰμίλιο, ὁ ὁποῖος εἶναι παντρεμένος μὲ τὴ Μαρτίνα, μιὰ ὑπερκοσμικὴ καὶ πανέξυπνη γυναίκα. Ὅταν ὅμως ἡ Ἄντζελα φεύγει γιὰ νὰ παραθερίσῃ, ὁ Αἰμίλιο σταματᾶ νὰ τῆς γράφῃ. Τρελλὴ ἀπὸ ἀγωνία ἐκείνη, ἐπιστρέφει στὴ Βενετία, καὶ μαθαίνει ἀπὸ τὸν κοινὸ φίλο τους Ἀρρίγκο Ντόσσι, ὅτι ὁ Αἰμίλιο ἤτανε μαζὶ μὲ τὴ γυναίκα του στὸ Ἄξολο, γιὰ νὰ κάνῃ ἐγχειρησι σκωληκοειδίτιδος, καὶ μετὰ ν' ἀναπαυθῆ στὴν ἐξοχή. Σὲ λίγο τὸ ἀνδρόγυνο ἐπιστρέφει στὴ Βενετία καὶ ἡ Μαρτίνα, ἡ ὁποία ἔχει μάθει τὶς σχέσεις τῆς Ἄντζελα μὲ τὸν ἄνδρα της, γιὰ νὰ φέρῃ διχόνοια μεταξύ τους, λέει στὸν Αἰμίλιο ὅτι ἡ Ἄντζελα συνδέεται μὲ τὸν Ἀρρίγκο, καὶ στὴν Ἄντζελα διαβάλλει τὸν Αἰμίλιο. Ἐκείνη πιστεύει ὅτι ὁ Αἰμίλιο δὲν τὴν ἀγαπᾶ πιὰ καὶ φεύγει γιὰ τὸ Παρίσι ὅπου γνωρίζεται μὲ τὸν Νάντο Μανέλλι, σύζυγο τῆς φίλης της Φαμπρίτσια, ὁ ὁποῖος ἔχει μιὰ καταπληκτικὴ ὁμοιότητα μὲ τὸν Αἰμίλιο. Μιὰ μέρα ὁ Νάντο πηγαίνει νὰ τὴν πάρῃ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο.

4 — Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως τὰ καταφέρατε καλά, εἶπε ἡ Ἄντζελα.

Ὁ Μανέλλι γέλασε καὶ στὰ ἀδύνατα μάγουλά του σχηματίστηκαν δυὸ μικρὲς πτυχές, πλαῖ στὸ στόμα. Κι' αὐτὴ ἀκόμη ἡ λεπομέρεια θύμισε στὴν Ἄντζελα τὸν Αἰμίλιο.

— Ἐδῶ ἀπέξω ἔχω τὸ αὐτοκίνητό μου, τῆς εἶπε.

Τὴν ὡδήγησε ὥς τὴ γωνία τοῦ ξενοδοχείου, τὴ βοήθησε νὰ ἀνεβῆ καὶ κάθησε στὸ βολὰν πλαί της.

Ἡ Ἄντζελα ἔσφιγγε στὴν ἀγκαλιά της τὴν τσάντα της, τὰ γάντια της καὶ τὰ λουλούδια καὶ οἱ σκέψεις της ἦταν τόσο συγκεχυμένες, ποὺ δὲν σκέφθηκε νὰ τὰ ἀκουμπήσῃ κάτω.

— Δὲν ἔπρεπε νὰ ἐνοχληθῆτε γιὰ νὰ ἔρθετε νὰ μὲ πάρετε, μουρμούρισε, ἔτσι γιὰ νὰ πῆ κάτι.

— Εἶχε σκοπὸ νὰ ἔρθῃ καὶ ἡ γυναίκα μου. Ἀλλὰ ἡ Φαμπρίτσια ἔπρεπε νὰ ἐπιβλέψῃ τὸ γλυκό. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἂν τὸ τσουρουφλίσῃ λίγο ὁ φοῦρνος.

Γέλασε ἀνοιχτόκαρδα σὰν παιδί. Ὕστερα τὴ ρώτησε:

— Λοιπόν, σᾶς ἀρέσει πραγματικὰ τὸ Παρίσι;

— Ναί, δὲν μποροῦσε νὰ συμβῆ διαφορετικά, εἶπε, ἡ Ἄντζελα.

— Τότε ἂς ἐλπίσουμε ὅτι θὰ μείνετε γιὰ πολύ ἐδῶ. Ἡ Φαμπρίτσια εἶναι τόσο εὐχαριστημένη ποὺ σᾶς ἔχει κοντά της.

— Ὄχι, δὲν πιστεύω νὰ μείνω πολύ. (Ἡ Ἄντζελα ἀπέφευγε νὰ τὸν κυττάξῃ, ἂν καὶ καταλάβαινε ὅτι ἐκεῖνος κάθε τόσο, στρεφόταν πρὸς τὸ μέρος της). Ἀποφάσισα νὰ φύγω γρήγορα. Πολὺ γρήγορα μάλιστα.

— Μὰ τότε δὲν εἶναι ἀλήθεια πὼς τὸ Παρίσι σᾶς ἀρέσει, πὼς σᾶς δίνει χαρά.

Τὸ αὐτοκίνητο τώρα, διέσχιζε τὴν ὁδὸ Σαὶν—Ζάκ καὶ προχωροῦσε ἀργά, ἀνάμεσα σὲ αὐστηρὰ σιωπηλὰ κτίρια, μὲ μαγαζιὰ ποὺ πουλοῦσαν ἔργα τέχνης, καὶ ἀνάμεσα σὲ φοιτητικὰ καφενεῖα. Βρισκόντουσαν πλάϊ στὴ Σορβόννη.

— Μ' ἀρέσει πολὺ τὸ Παρίσι, εἶπε ἡ Ἄντζελα. Γι' αὐτὸ εἶναι κακὸ νὰ παρατείνω ἐδῶ τὴ διαμονή μου.

Γύρισε καὶ τὸν κύτταξε ἀποφασιστικά, γιὰ νὰ διώξῃ ἐντελῶς ἐκείνη τὴν πρώτη ἐντύπωσι τῆς ὁμοιότητας μὲ τὸν Αἰμίλιο. Ὄχι, τὸ προφίλ ἦταν τελείως διαφορετικό. Δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ προφὶλ τοῦ Αἰμίλιο.

— Περίεργο, παρατήρησε ὁ Μανέλλι. Ἴσως ὅμως κατὰ βάθος, νὰ ἔχετε δίκηο. Πολλὲς φορὲς φοβᾶται κανεὶς μήπως καταστρέψῃ μιὰ σπάνια στιγμή. Μιὰ στιγμὴ ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὶς χαρὲς καὶ τὶς στενοχώριες.

Ἡ Ἄντζελα δὲν ἀπάντησε. «Γιατὶ μιλοῦσε γιὰ στενοχώριες;» ἀναρωτιόταν. Εἶχε ἐκεῖνος ἄραγε στενοχώριες; ἢ εἶχε διαβάσει κάτι στὸ προσωπό της; Ἤταν ἕνα καταραμένο πρόσωπο αὐτὸ τὸ δικό της, τὸ ἤξερε, ὅπου κάθε συγκίνησι ἄφινε βαθειὰ τὰ ἴχνη της.

— Ἐλπίζω τὰ παιδιά μου νὰ φέρθηκαν καλὰ μαζί σας, εἶπε ἐκείνος.

— Εἶναι πολὺ καλὰ παιδιά.

— Ἡ Φαμπρίτσια εἶναι αὐστηρὴ μαζί τους. Ἴσως παραπάνω ἀπὸ ὅ,τι χρειάζεται. Ἐγὼ ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ τὰ δῶ νὰ βγάζουν τὴ γλώσσα τους σὲ κανέναν.

Ἤταν συμπαθητικὸς καὶ ἀφελής. Εἰρωνευόταν τὰ πάντα χωρὶς κακεντρέχεια καὶ ὁ Αἰμίλιο κατὰ κάποιον τρόπο, ἤταν τὸ ἴδιο. Ἡ Ἄντζελα τόλμησε νὰ τοῦ ρίξῃ ἀκόμη μιὰ ματιά. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Μανέλλι στράφηκε καὶ τὸ βλέμμα του συναντήθηκε μὲ τὸ δικό της ἀλλὰ ἀμέσως γύρισαν τὰ κεφάλια τους καὶ οἱ δυὸ ἀλλοῦ.

— Μήπως εἶπα τίποτα ποὺ δὲν εἶναι σωστό; ρώτησε ἐκεῖνος σὲ λίγο.

— Ὄχι, γιατί;

— Μοῦ συμβαίνει συχνὰ αὐτό. (Χαμογέλασε καὶ πέρασε τὰ δάχτυλά του ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ μαλλιά του). Ἡ γυναίκα μου πάντως μοῦ τὸ λέει κάθε τόσο. Τότε ἐγὼ προσπαθῶ νὰ δρῶ πόσους φίλους ἔχασα ἐξ αἰτίας τῆς ἀδεξιότητάς μου καί, γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲν βρίσκω κανένα. Πάντως ἔτσι διατρέχω τὸν κίνδυνο νὰ γίνω δειλός.

— Δὲν φαίνεστε νὰ διατρέχετε τέτοιο κίνδυνο.

Ὁ Νάντο στράφηκε καὶ τὴν κύτταξε μὲ μιὰ παιδιάστικη ἱκανοποίησι στὸ βλέμμα. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἡ Ἄντζελα κύτταξε τὰ γκρίζα κτίρια μιᾶς πλατείας.

— Περίεργο, παρατήρησε ἐκείνος. Ἡ Φαμπρίτσια μοῦ εἶπε πὼς ἔχετε μαῦρα ματία. Εἶναι ἕνα ὡραῖο κορίτσι μοῦ εἶπε, μὲ δύο θαυμάσια μαῦρα ματία.

Ἐκείνη κοκκίνισε ἐλαφρά.

— Κάποιος εἶπε ὅτι τὰ ματία μου ἔχουν τὸ χρῶμα τοῦ καπνοῦ, ἀπάντησε.

— Τοῦ καπνοῦ; Μὰ ὁ καπνὸς μπορεῖ νὰ ἔχῃ τόσα χρώματα. Δὲν εἶναι σωστὴ ἡ παρομοίωσι.

Ἐκείνη δὲν τοῦ ἀπάντησε. Δὲν καταλάβαινε τί τὴν εἶχε κάνει νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτὴ τὴ φράσι τοῦ Αἰμίλιο. «Σὲ κάθε πράγμα, σὲ κάθε πρόσωπο, ἢ σὲ κάθε κουβέντα, θὰ ξαναβρίσκω πάντοτε τὰ ἴχνη του», σκέφθηκε μὲ ἀπελπισία.

— Στὴ Βενετία, συνέχισε ὁ Νάντο, θυμᾶμαι πὼς εἶδα κάποτε ἕνα μεγάλο σύννεφο καπνοῦ, ποὺ εἶχε ρὸζ χρῶμα. Εἶναι χρόνια ἀλήθεια ποὺ ἔχω νὰ δῶ τὴ Βενετία. Ἔχω ἐκεῖ ἕνα ἀγαπημένο φίλο.

— Ποιόν; τὸν ρώτησε ἐκείνη.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἤταν ὁ Νάντο ποὺ δὲν ἀπάντησε. Εἶχαν φθάσει κι' ὅλας. Ἐκείνος κατέβηκε, ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου, καὶ τῆς ἔδωσε τὸ χέρι γιὰ νὰ τῆ βοηθήσῃ νὰ κατέβῃ. «Ποιός εἶναι αὐτὸς ὁ φίλος σας ἀπὸ τὴ Βενετία;» ἑτοιμάζεται νὰ ξαναρωτήσῃ, ἀλλὰ ἤταν φανερὸ πὼς ἐκεῖνος εἶχε πιὰ ἄλλου τὸ νοῦ του. Ἐξ ἄλλου τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχε σημασία.

«ΜΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ πὼς τὸ παράκανα», σκεπτόταν ἡ Ἄντζελα, νοιώθοντας τὰ μέλη της νὰ παραλύουν, καὶ μιὰ πλήρη ἀδυναμία νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὴν καρέκλα τοῦ καφενείου, νὰ ἀναζητήσῃ ἕνα ὁποιοδήποτε μεταφορικὸ μέσο καὶ νὰ γυρίσῃ στὸ ξενοδοχεῖο της. Εἶχε περπατήσει ὧρες καὶ ὧρες, θέλοντας νὰ φτάσῃ στὴν πλατεία τῆς Βαστίλλης μὲ τὰ πόδια: Εἶχε ἀνακαλύψει πὼς ἡ σωματικὴ κούρασι τὴν ξεκούραζε πνευματικά, τὴν ἐμπόδιζε νὰ σκέπτεται καὶ τῆς ἔφερνε γαλήνη στὴν ψυχή, αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως τὸ εἶχε παρακάνει. Ἤταν κυριολεκτικὰ τσακισμένη καὶ τὸ κεφάλι της δούλιζε. Ἴσως σ' αὐτό, βέβαια, νὰ μὴν ἔφταιγε μόνο ἡ πεζοπορία ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ θόρυβος ποὺ δημιουργοῦσαν γύρω της τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ αὐτοκίνητα.

Αἰσθανόταν τὸν ἑαυτό της ἀνίκανο νὰ κάνῃ μιὰ κίνησι, ἕνα βῆμα καὶ ἡ σκέψι ὅτι ἤταν τόσο μόνη, μεγάλωνε τὴ νευρική της ὑπερέντασι. «Πρέπει νὰ ἐπιβληθῶ στὸν ἑαυτό μου» σκέφθηκε.

Σηκώθηκε καὶ διέσχισε τὸ δρόμο μὲ βῆμα ἀβέβαιο. Θυμήθηκε τὴν ἐποχὴ ποὺ ἤταν ἀκόμη μαζὶ μὲ τὸν Αἰμίλιο καὶ ὅταν τύχαινε καμμιὰ φορὰ νὰ περπατοῦν σὲ μιὰ ἄγνωστη πόλι, ἐκεῖνος τῆς ἔλεγε: «Δὲν μπορεῖς νὰ κανῆς βῆμα χωρὶς ἐμένα. Δὲν μπορεῖς νὰ περπατήσῃς ἂν δὲν σὲ κρατῶ ἀπὸ τὸ χέρι». Τώρα βρισκόταν σὲ μιὰ ξένη πόλι καὶ δὲν εἶχε τὸ χέρι του γιὰ νὰ στηριχτῆ. Ἤταν ἐμόνη; αἰσθανόταν τὴ λέξι αὐτὴ νὰ τὴ βαραίνῃ, σὰν νὰ εἶχε πέσει ὁλόκληρο τὸ γκρίζο Παρίσι πάνω στὸ στῆθος της. Βέβαια τὴ βοηθοῦσε ἡ παρουσία τῆς Φαμπρίτσια καὶ τοῦ Νάντο. Ἤταν καὶ οἱ δυὸ καλοί μαζί της, προστατευτικοί, μὰ ἡ Ἄντζελα ζητοῦσε κάτι ἄλλο νὰ τῆς γεμίσῃ τὴν ἄδεια της ψυχή.

— Δὲν καταλαβαίνω, γιατὶ ἐγκατελείψες τὴ Βενετία αὐτὴ τὴν ἐποχή, ποὺ ἔχετε ἐκεῖ τόση κίνησι, τῆς εἶπε μιὰ μέρα ἡ Φαμπρίτσια, κυττάζοντάς τη μὲ τὰ σκοῦρα ἐρευνητικὰ της ματιά.

— Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο. Τὸ καλοκαίρι ἐμεῖς οἱ Βενετσιάνοι αἰσθανόμαστε τοὺς ἑαυτούς μας σὰν ξένους. Μόνο τὸ χειμώνα θρισκόμαστε πραγματικὰ ἡσυχία. Καὶ ὁ χειμώνας ἀργεῖ ἀκόμα.

— Χαίρομαι ποὺ ἀργεῖ, ἀπάντησε μὲ ἐλληκρινῆ ἐγκαρδιότητα ἡ Φαμπρίτσια. Χαίρομαι ποὺ μένεις ἐδῶ κοντά μας.

Τώρα δὲν ἐπιφυλάσσονταν πιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ φύγῃ. Ἀπὸ ἑνάμισυ μήνα οἱ βαλίτσες της ἔμεναν ἀδειανὲς στὴν ἄκρη τοῦ δωματίου καὶ δὲν ἀποφάσιζε νὰ τὶς γεμίσῃ. «Φαίνεται πὼς τὸ Παρίσι σας ὠφελεῖ» τῆς εἶχε πῆ μιὰ μέρα ἡ ξενοδόχα μὲ τὸ αἰώνιο χαμογελὸ της, βλέποντάς τη ἴσως πιὸ ἥρεμη. Κατ' αὐτὸ δὲν ἤταν ψέματα. Τὸ Παρίσι τὴν ξεκούραζε, ἀπομάκρυνε τὶς ἀναμνήσεις. Γιὰ τὴν ὥρα, ἡ μόνη ἐπαφὴ ποὺ εἶχε μὲ τὴν Ἰταλία ἤταν τὰ γράμματα τῆς Κλοτίλντης καὶ τοῦ Ἀρρίγκο. Μὲ ἔκπληξι εἶδε ὅτι ἡ Κλοτίλντη τῆς ἔγραφε συχνά, ἔστω καὶ ἂν στὴ Βενετία οἱ σχέσεις τους ἤταν μᾶλλον τυπικές: «Πίστεψέ με ἀγαπητή μου, τὴς ἔγραφε ἀπὸ τὸ ἐξοχικό της σπίτι, ὅτι ἐδῶ αἰσθάνομαι πολὺ καλὰ. Ἐπιθυμοῦσα αὐτὴν τὴν ἀπομάκρυνσι. Καὶ ὅταν κανεὶς ἐπιθυμῆ νὰ φύγῃ βρίσκεται κι' ὅλας λίγο μακρυά».

«Μακρυὰ ἀπὸ ποιόν, ἀναρωτιόταν. Ἀπὸ τὸν Ἀρρίγκο; Μὰ ἤταν ποτὲ δυνατό; Κι' ὅμως ὅλα

Τό χαμένο ΟΝΕΙΡΟ

εἶναι δυνατά, τὸ βλέπεις» ἔλεγε στὸν ἑαυτό της.

Καὶ ὁ Ἀρρίγκο τῆς ἔγραφε. Ἦταν πάντοτε ὁ φίλος ποὺ τῆς ἔδινε κουράγιο χωρὶς νὰ ἀναφέρη τὴ λέξη «θάρρος» τῆς ἔδινε κουράγιο μὲ κείνη τὴ γαλήνη καὶ τὴν ἐσωτερική του δύναμι ποὺ ἦταν διάχυτη στὰ γράμματά του ὅπως καὶ στὴ φυσιογνωμία του, ὅταν βρισκόταν δίπλα της. Ἡ Ἄντζελα ἔφθασε ἔτσι στὸ σημεῖο νὰ περιμένη μὲ ἀνυπομονησία τὰ γράμματά του, ἔστω κι' ἀν αὐτὴ δὲν τοῦ ἀπαντοῦσε πολὺ τακτικά. Τώρα ὅμως ἦταν δέκα μέρες ποὺ εἶχε νὰ λάβη εἰδήσεις του. Στὸ τελευταῖο του γράμμα τὴ ρωτοῦσε γιὰ τὶς σχέσεις της στὸ Παρίσι. Ἐκείνη τοῦ περιέγραψε ἐκτεταμένα τὶς διάφορες γνωριμίες της, σταματώντας περισσότερο πάνω στοὺς Μανέλλι, χωρὶς καὶ ἡ ἴδια νὰ ξέρη γιατί.

Προχωρώντας ἡ Ἄντζελα βρέθηκε σ' ἕνα δρόμο μὲ λιγώτερη κίνησι. Τὸν ἀνεγνώρισε, ἦταν ὁ δρόμος ποὺ εἶχε περάσει μὲ τὸν Μανέλλι τὴν πρώτη μέρα τῆς γνωριμίας τους. Περπατοῦσε ἀργὰ καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔχασε τὸν προσανατολισμό. Ἀσκέφθηκε νὰ σταματήση καὶ νὰ ζητήση ὁδηγίες, ἀλλὰ ἕνα αὐτοκίνητο ποὺ πέρασε πλάϊ της, ἐλάττωσε τὴν ταχύτητα καὶ τῆς ἔκοψε τὸ δρόμο.

— Ἄντζελα.

Στράφηκε καὶ κύτταξε ἔκπληκτη. Ὁ Μανέλλι εἶχε βγάλει τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παράθυρο ἑνὸς ταξί.

— Ἐσεῖς! ἔκανε.

Ὁ Νάντο Μανέλλι κατέβηκε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο.

— Δὲν ἤμουν βέβαιος ὅτι εἶσαστε ἐσεῖς, τῆς εἶπε. Μὰ τί γυρεύετε ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη;

Τὴν κύτταξε χαμογελαστός, λίγο αὐστηρά, ὅπως ἕνας μεγάλος ποὺ κάνει παρατηρήσεις σ' ἕνα παιδί.

— Εἶχα χάσει τὸν προσανατολισμό μου καὶ προσπαθοῦσα νὰ βρῶ τὸ δρόμο μου, τοῦ ἀπάντησε.

— Ἀνεβῆτε τότε, τῆς εἶπε. Θὰ φθάσουμε σὲ λίγα λεπτά. Ἀπόψε θὰ φάτε μαζί μας, δὲν εἶν' ἔτσι;

Τὴν ἔβλεπε διστακτική.

— Γιατί... ἀνεπιθύμητος;

— Λοιπόν, μπορῶ νὰ σᾶς συνοδεύσω ἢ εἶμαι ἀνεπιθύμητος;

Ἐκεῖνος πέρασε τὰ δάχτυλα ἀνάμεσα στὰ μαλλιά του, μὲ μιὰ κίνησι ποὺ συνήθιζε καὶ ὁ Αἰμίλιο ὅταν βρισκόταν σὲ ἀμηχανία.

— Ἔχουμε ὅλοι μας τὶς στιγμὲς στὶς ὁποῖες ἐπιθυμοῦμε νὰ εἴμαστε μόνοι μὲ τὶς σκέψεις μας.

— Δὲν ἔχω σκέψεις, τοῦ εἶπε. Ἁπλῶς προτιμῶ νὰ προχωρήσω πεζῆ.

Ἕνα φῶς τοῦ δρόμου φώτισε τὸ πρόσωπό της, ποὺ ἦταν ἐλαφρὰ ἀνασηκωμένο πρὸς τὸ μέρος του.

— Καλὰ λοιπὸν τότε εἶναι εὐκαιρία νὰ κάνουμε μιὰ ὁδλτα ὡς τὸ νησὶ Σὰν Λουΐ.

Πλήρωσε τὸ ταξί, καὶ ξαναγύρισε δίπλα της.

— Τὸ αὐτοκίνητό μου, εἶναι γιὰ ἐπιδιόρθωσι, τῆς ἐξήγησε, καὶ αἰσθάνομαι τόσο δυσάρεστα ὅταν μπαίνω σὲ αὐτοκίνητο καὶ κάθεται ἄλλος στὸ βολάν.

— Ἐγὼ δὲν θὰ μποροῦσα ποτέ μου νὰ ὁδηγήσω αὐτοκίνητο. Μόνο ποὺ τὸ σκέπτομαι μὲ πιάνει ἴλιγγος.

— Τὸ ξέρω. Ἐσεῖς εἶσαστε ὁ τύπος τῆς γυναίκας ποὺ πρέπει νὰ τὴν ὁδηγοῦν ἄλλοι, κρατώντας τη ἀπὸ τὸ χέρι.

Ἡ Ἄντζελα σήκωσε τὸ κεφάλι ξαφνιασμένη.

— Πῶς τὸ ξέρετε ἐσεῖς; ρώτησε αὐθόρμητα.

— Ἔτσι μοῦ φάνηκε. Μὴ μὲ παρεξηγῆτε. Νόμιζα πὼς σᾶς ἔκανα ἕνα κομπλιμέντο, ἀλλὰ ὅπως συνήθως, φαίνεται ὅτι ἔκανα λάθος.

Ἡ Ἄντζελα δὲν τοῦ ἀπάντησε.

—Κυττάξτε, τῆς εἶπε, ἀκουμπώντας ἐλαφρὰ τὸ χέρι του στὸ μπράτσο της. Κυττάξτε. Βρισκόμαστε στὸ Πὸντ—Συλύ, τώρα θὰ γυρίσωμε δεξιά.

Ἐκείνη σταμάτησε, καὶ κύτταξε. Τὸ σκοτάδι εἶχε ἀρχίσει πιὰ νὰ πυκνώνη, ἀλλὰ στὸ βάθος πλανιόταν ἕνα πορτοκαλὶ φῶς, διάστικτο ἀπὸ τὰ φῶτα τῶν σπιτιῶν, ποὺ εἶχαν κι' ὅλας ἀνάψει.

— Μποροῦμε νὰ διασχίσουμε τὸ Πὸντ—Μαρί. Δὲν θὰ κουραστῆτε; τὴ ρώτησε.

— Δὲν κουράζομαι ποτὲ νὰ περπατῶ, ὅταν ξέρω πὼς δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ χαθῶ, τοῦ ἀπάντησε κυττάζοντας γοητευμένη τὸ θέαμα ποὺ ἀπλωνόταν ἐμπρός τους. Δὲν τὸ περίμενα αὐτό, συνέχισε, δὲν θὰ τὸ ἔβλεπα ποτὲ μονάχη μου, αὐτὴ τὴν ὥρα. Θέλω στ' ἀλήθεια νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.

— Μάλλον εἶμαι ἐγὼ ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, εἶπε ὁ Νάντο. Καμμιὰ φορὰ ξεχνᾶ κανεὶς πὼς πόλι ποὺ κατοικεῖ. Ἡ δὲν βρίσκει ποτὲ τὴν κατάλληλη εὐκαιρία ἢ τὴν ψυχικὴ διάθεσι γιὰ νὰ θαυμάση τὶς ὀμορφιές της. Χαμήλωσε τὴ φωνή του καὶ πρόσθεσε: Ἴσως ἡ κάθε πόλι νὰ ἔχη ἕνα νησὶ σὰν τὸ Σὰν—Λουΐ, γιατὶ ὄχι; Ἴσως καθένας ἀπὸ μᾶς, ἔχει μέσα στὴν ψυχή του ἕνα τέτοιο νησί.

Ἡ Ἄντζελα κούνησε τὸ κεφάλι καταφατικὰ καὶ σήκωσε τὸ βλέμμα της στηρίζοντάς το στὸ πρόσωπό του. Δὲν τὸν εἶχε ποτὲ ἀκούσει νὰ μιλᾶη ἔτσι. Μέσα στὰ πλαίσια τῆς οἰκογενείας ἦταν ἐντελῶς διαφορετικός. Θυμήθηκε τὰ λόγια τῆς Μαργκό: «Δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς τύπους ποὺ συνηθίζουν στὸ μαγγανοπήγαδο».

Προχωροῦσαν σιωπηλοί.

— Καὶ στὴ Φαμπρίτσια θὰ ἄρεσε νὰ ἦταν ἐδῶ, εἶπε τέλος ἡ Ἄντζελα, μὲ τόνο σχεδὸν ἀπότομο, σὰ νὰ ἤθελε νὰ διώξη τὴ λυρικὴ διάθεσι τοῦ Νάντο.

— Δὲν νομίζω ὅτι ἡ Φαμπρίτσια δίνει πολλὴ σημασία σ' αὐτὲς τὶς σκέψεις. Εἶναι εὐαίσθητη καὶ ἔξυπνη φυσικά, ἀλλὰ ἔχει μιὰ πρακτικὴ ἀντίληψι τῆς ζωῆς. Εἶναι εὐνόητο ἄλλωστε. Ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ τὴν ἀπορροφᾶ. Ἐκεῖ εἶναι ὁ διικός της κόσμος κι' ἐπομένως καὶ τὸ νησί της. Εἶναι καλὰ ὅμως ἔτσι. Ἐννοῶ καλὰ γιὰ ὁλους, καὶ γιὰ μένα φυσικά.

Εἶχαν ἀφήσει τὸ γεφύρι. Βρίσκονταν τώρα σὲ μιὰ περιοχὴ σχεδὸν ἔρημη. Τὰ σπίτια ὑψώνονταν σκοτεινά, σιωπηλά. Ποῦ καὶ ποῦ στὰ ἑπάνω πατώματα ἢ στὶς σοφίτες, φαινόταν κανένα ἀναμμένο φῶς. Στενὰ δρομάκια ξεκινοῦσαν ἀπὸ τὴν προβλήτα καὶ κάποιος περαστικὸς γλυστροῦσε μέσα στὸ σκοτάδι μὲ γρήγορο βῆμα. Στὶς ὄχθες τὰ δέντρα ὑψώνονταν πελώρια καὶ τὰ κλαδιά τους διαγράφονταν στὸν ὁρίζοντα μὲ παράξενα σχήματα.

— Θὰ σᾶς κούρασα, εἶπε ὁ Νάντο.

— Καθόλου. Ἀντιθέτως μάλιστα, δλη μου ἡ κούρασι ποὺ ἔνοιωθα ἐξαφανίστηκε. Μοῦ φαίνεται πὼς ζῶ μέσα σ' ἕνα ὄνειρο καὶ δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἄγγιζε τόσο γρήγορα ἀπὸ αὐτό. Ἀλλὰ, θὰ ξαναγυρίσω γρήγορα.

— Δὲν θὰ εἶναι τὸ ἴδιο πράγμα. Θὰ λείπη ἡ ἔκπληξι.

— Θὰ εἶναι ὡραῖα κατὰ ἕναν ἄλλο τρόπο. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ζῆ πάντοτε μὲ ἐκπλήξεις, παρετήρησε ἡ Ἄντζελα.

— Εἶναι πολὺ νωρὶς γιὰ σᾶς νὰ παραιτηθῆτε ἀπὸ τὶς ἐκπλήξεις, ἀπήντησε ὁ Μανέλλι.

— Δὲν εἶμαι πιὰ τόσο νέα, ἔστω κι' ἀν φαίνομαι γιὰ νέα. Καὶ ὕστερα τὰ νειάτα αὐτὰ καθ' αὐτά, δὲν ἔχουν σημασία.

— Τί ἔχει τότε σημασία;

— Τίποτα, ἀπάντησε σχεδὸν ἀπότομα.

Ὁ Μανέλλι σώπασε γιὰ μιὰ στιγμή, προσπαθώντας ἴσως νὰ διαβάση τὴν ὑπόλοιπη σκέψι της. Εἶχαν περάσει τώρα τὴ σιδερένια γεφυρούλα ποὺ ἀντικαθιστοῦσε τὸ παλιὸ γεφύρι τοῦ Σὰν Λουΐ. Τὸ νησὶ ἦταν πιὰ πίσω τους, μὲ τὰ δέντρα του, μὲ τὸ ποτάμι του, τὶς μαγικὲς σκιές του, τὴν ποιητική του ἀτμόσφαιρα.

— Τώρα ὅμως εἶναι καιρὸς νὰ πάρουμε ἕνα ταξί, εἶπε ὁ Μανέλλι.

Εἶχε στὶς φροντίδες του μιὰ ἐλαφρειὰ ἐπιβολή, ποὺ μαρτυροῦσε τὴ συνήθεια νὰ ζῆ μὲ μιὰ γυναίκα στὸ πλευρό του. Ἡ Ἄντζελα θυμήθηκε τὰ λόγια μιᾶς φίλης της ποὺ ἔλεγε: «Δὲν θὰ εὐχόμουν σὲ καμμιὰ γυναίκα νὰ ἐρωτευθῆ ἕναν παντρεμένο, ἀλλὰ καταλαβαίνω πολὺ καλὰ αὐτὴ τὴν περίπτωσι. Οἱ παντρεμένοι ξέρουν νὰ φροντίζουν, νὰ νοιώθουν καὶ νὰ πείθουν τὶς γυναῖκες, μ' ἕναν τρόπο ποὺ οἱ ἀνύπαντροι ἀγνοοῦν».

— Νομίζω πὼς εἶναι ἀκόμη νωρὶς, Νάντο, γιὰ νὰ πᾶμε στὸ σπίτι σου, εἶπε ἡ Ἄντζελα. Θὰ ἤθελα νὰ περάσω πρῶτα ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο μου γιὰ νὰ ἀλλάξω.

— Μὰ δὲν εἴσαστε καλὰ ἔτσι; τὴ ρώτησε κυττάζοντάς την. Ἡ θέλετε νὰ γίνετε ὡραία γιὰ τὸν φιλοξενούμενό μας;

— Ὅταν ἀλλάζω φόρεμα μοῦ φαίνεται ὅτι ξεκουράζομαι δυὸ ὧρες. Ἀλήθεια ἔχετε κανένα μουσαφίρη;

— Ναί, μοῦ τὸ τηλεφώνησε ἡ Φαμπρίτσια. Ἀλλὰ δὲν μοῦ εἶπε ποιός εἶναι. Θέλει, λέει, νὰ μοῦ κάνη ἔκπληξι.

— Δὲν φαίνεστε νὰ εἴσαστε πολὺ περίεργος.

— Ὁ ἐπισκέπτης θὰ μὲ περιμένη, δὲν πρόκειται νὰ φύγη. Κι' ἐξ ἄλλου οἱ ἐκπλήξεις τῆς Φαμπρίτσια σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, εἶναι πάντα ἀπογοητευτικές. Πάλι καλὰ ποὺ πρόκειται γιὰ ἕναν ἄνδρα, γιατὶ ὅταν ἡ ἔκπληξι ἀφορᾶ καμμιὰ φίλη της... μοιάζει μὲ τὴν ἔκπληξι ποὺ ὑποσχόμαστε στὰ παιδιὰ καὶ ὕστερα τοὺς δίνουμε μιὰ καθαρτικὴ σοκολάτα. Χρειαστῆκατε ἐσεῖς γιὰ νὰ μὲ κάνετε νὰ ἀλλάξω ἰδέα γιὰ τὶς φίλες τῆς γυναίκας μου.

Εἶχε ξαναβρῆ τοὺς ἐλαφρούς χαριτωμένους τρόπους του, σὰν νὰ εἶχε ἀφήσει πίσω στὸ νησὶ τὸν ἄλλο του ἑαυτό ποὺ τὴν εἶχε ξαφνιάσει, καὶ αὐτὴ τὸν εὐχαριστήθηκε γι' αὐτό.

— Θέλετε στ' ἀλήθεια νὰ περάσετε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο σας; ἐπέμεινε ὁ Νάντο.

— Θὰ σᾶς ἤμουνα ὑπόχρεη ἂν μοῦ τὸ ἐπιτρέπατε. Θὰ εἶμαι ἔτοιμη σὲ δυὸ λεπτά. Ἐσεῖς στὸ μεταξὺ μπορεῖτε νὰ συνεχίσετε.

— Γιατί; Θὰ σᾶς περιμένω κάτω. Ἔσκασε κι' ἔδωσε τ' ὄνομα τοῦ ξενοδοχείου στὸ σοφέρ.

Τὸ ταξὶ πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὴ Νότ—Ντάμ, ἔστριψε καὶ σταμάτησε στὴν εἴσοδο τοῦ ξενοδοχείου.

Ἡ Ἄντζελα ντύθηκε γρήγορα. Φόρεσε τὸ ἐλαφρὸ μαῦρο ταγιέρ της, κάρφωσε στὸ στῆθος ἕνα μάλλινο ἄσπρο σάλι μὲ μακρυὰ κρόσια. Ὁ-εἴσοδο, μ' ἕνα ματσάκι βιολέτες στὸ χέρι.

Τῆς τὸ ἔπεινε μὲ κάποιαν ἐπισημότητα, ἐνῶ τὴν κύτταζε μὲ εἰλικρινῆ θαυμασμό.

— Μοιάζετε σὰν χελιδόνι, τῆς εἶπε. Ἕνα χελιδόνι ποὺ ἔκανε λάθος στὰ κομμάτια τῆς τοιχολέτας του. Τὸ ἄσπρο πάνω στὸ μαῦρο. Ὑπάρχει θέσι γι' αὐτὲς τὶς βιολέτες; Πέρασε μιὰ ἀνοιξιάτικη ἀπὸ δῶ, πρὸ ὀλίγου...

— Εὐχαριστῶ. Εἶναι ὡραιότατες, ἀλλὰ γιατί...

Ἡ Φαμπρίτσια δὲν θὰ ἔχη λόγο νὰ παραπονεθῆ ὅτι δὲν εἶμαι εὐγενικὸς μὲ τὶς φιλενάδες της. Πάντα μὲ γκρίνιαζε γι' αὐτό. Ἀλλὰ ἦταν τόσο ἀντιπαθητικές, Θεέ μου!...

— Βιολέτες αὐτὴ τὴν ἐποχή... εἶπε ἡ Ἄντζελα κυττάζοντας τὰ λουλούδια.

— Δὲν ὑπάρχουν πιὰ ἐποχὲς γιὰ τίποτα, εἶπε ὁ Νάντο. Τὰ λουλούδια τὰ καλλιεργοῦν στὰ θερμοκήπια δλες τὶς ἐποχές.

— Δὲν εἶναι καλὸ αὐτό.

— Δὲν εἶμαι τῆς ἴδιας γνώμης. Πάντως θέλω νὰ ἐλπίζω πὼς ὑπάρχουν ἀκόμη ἐρωτευμένοι, ποὺ μαζεύουν λουλούδια στοὺ κάμπους. Δὲν θέτικός. Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε!

Κι' ὅμως ἴσως ἦταν, ἀδιάφορο ἂν τὸ ἤθελε ἢ ὄχι, σκεπτόταν ἡ Ἄντζελα.

— Ἐλπίζω πὼς ὁ ἄγνωστος ἐπισκέπτης θὰ ἔχη γένεια καὶ φαβορίτες σὰν γερουσιαστής, εἶπε ὕστερα ἀπὸ μιὰ στιγμὴ σιωπῆς ὁ Μανέλλι.

— Γιατί;

— Γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ σᾶς φλερτάρη. Ἀλλὰ, ἔξεσασα. Δὲν ὑπάρχει πιὰ ἐποχὴ οὔτε γι' αὐτό, πρόσθεσε γελώντας. Μὰ νὰ ποὺ φθάσαμε.

Κατέβηκαν. Ὁ Νάντο πλήρωσε τὸ σωφὲρ καὶ μπῆκαν στὸ ἀσανσέρ.

Στὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος φάνηκε ἡ Φαμπρίτσια καὶ ἀπὸ πίσω της ξεπρόβαλαν τὰ δυὸ παιδιά, ποὺ ἀγκάλιασαν πρῶτα τὸν πατέρα τους, καὶ ὕστερα τὴν Ἄντζελα. Καὶ ἡ Φαμπρίτσια φοροῦσε μαῦρα ἐνῶ στὸ λαιμό της εἶχε πράσει ἕνα χοντρὸ κολιέ.

— Καλησπέρα χρυσῆ μου, τῆς εἶπε φιλώντας τη, εἶσαι θαυμάσια ἀπόψε. Συναντηθήκατε κάτω στὴν πόρτα;

— Πολύ, πολὺ νωρίτερα, ἀπάντησε ἡ Ἄντζελα. Ἂν δὲν συναντοῦσα τὸν ἄνδρα σου ἀκόμη δὲν θὰ εἶχα κατορθώσει νὰ ἔγω ἀπὸ τὸ λαβύρινθο τῶν δρόμων ποὺ εἶχα μπλέξει.

— Ὤ, ἀλήθεια; Ἐλᾶτε νὰ μοῦ τὰ πῆτε.

Ἡ Ἄντζελα κύτταξε τὶς βιολέτες της.

— Εἶναι δῶρο τοῦ συζύγου σου, τῆς εἶπε. Κάνω καμμιὰ παρατυπία ἂν σοῦ τὶς προσφέρω;

Ἡ Φαμπρίτσια γέλασε.

— Μοῦ ἐκπολιτίζεις αὐτὸν τὸν ἄγριο, ἔκανε. Κράτησέ τες ἀγαπητή μου. Ἀρκετὰ ἐνοχλήθηκες ἤδη νὰ στείλης στὰ παιδιὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ γλυκά.

— Μά, γιὰ πές μου, ἤρθε ὁ ἐπισκέπτης; ρώτησε ὁ Νάντο.

Ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμή, μιὰ ἀνδρικὴ φωνή, ἔφθασε ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ σαλονιοῦ.

— Ὁ ἐπισκέπτης βρίσκεται ἤδη ἐδῶ!

Ἡ Ἄντζελα στράφηκε ἀπότομα.

— Ἀρρίγκο! φώναξε.

Ὁ Ἀρρίγκο Ντόσσι τοὺς πλησίασε μὲ ἀργὰ βήματα.

— Ἀρρίγκο, φίλε μου! Ἀρχίζω νὰ ἀποκτῶ ἐμπιστοσύνη στὶς ἐκπλήξεις τῆς Φαμπρίτσια!

Οἱ δυὸ ἄνδρες ἀγκαλιάστηκαν ἐγκάρδια, ὕστερα ὁ Νάντο στράφηκε πρὸς τὴν Ἄντζελα.

— Πῶς; μὰ γνωρίζεστε; ρώτησε. Αὐτὸ πάλι ἦταν ὡραῖο!

— Ἐξάσασες λοιπὸν νὰ πῆς στὴ δεσποινίδα ὅτι ἐκεῖ κάτω στὴν πατρίδα τὴς ἔχεις ἕνα φίλο, ἔ; εἶπε ὁ Ἀρρίγκο.

— Δὲν εἶναι ἀλήθεια, διαμαρτυρήθηκε ἐκείνη. Μιὰ μέρα μοῦ εἶπε: «Ἔχω ἕνα φίλο στὴ Βενετία». Ὕστερα ἄλλαξε ἡ συζήτησι.

Ἡ Φαμπρίτσια πέρασε τὸ χέρι της κάτω ἀπὸ τὸ μπράτσο τῆς Ἄντζελα.

— Πάμε, εἶπε. Τὸ τραπέζι εἶναι ἕτοιμο

ΗΤΑΝ ΤΡΙΑ χρόνια ποὺ ὁ Ντόσι καὶ ὁ Μανέλλι εἶχαν νὰ ἰδωθοῦν καὶ δὲν σταματοῦσαν νὰ μιλοῦν γιὰ τὰ περασμένα. Θυμήθηκαν τὴν τελευταία τους συνάντησι στὴ Ρώμη. Εἶχαν συναντηθῆ τελείως τυχαία μπροστὰ στὸ γκισέ ἑνὸς πρακτορείου ταξιδιῶν. Χώρισαν μετὰ μὲ ὑποσχέσεις μιᾶς σύντομης συναντήσεως στὸ Παρίσι, ποὺ δὲν πραγματοποιήθηκε παρὰ ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια.

— Εἶναι ἡ φιλία τῶν ἐκπλήξεων αὐτή. Γι' αὐτὸ διαρκεῖ.

—Βέβαια.

— Καὶ εἶναι ἐπίσης μιὰ ἔκπληξι καὶ γιὰ τὴν Ἄντζελα καὶ γιὰ σένα, εἶπε ὁ Νάντο.

— Τὸ ξέρατε, Ντόσσι πὼς ἡ Ἄντζελα βρισκόταν στὸ Παρίσι; ρώτησε ἡ Φαμπρίτσια.

— Ἤξερα ὅτι εἶχε φύγει ἀπὸ τὴ Βενετία, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἔκανε ἐντύπωσι αὐτό. Ἡ Ἄντζελα λείπει συχνά, ἀπάντησε ὁ Ἀρρίγκο μὲ μιὰ φυσικότητα ποὺ ξάφνιασε τὴν Ἄντζελα. Ὕστερα κατάλαβε πὼς ὁ Ἀρρίγκο δὲν ἤθελε νὰ ὑποψιασθοῦν οἱ ἄλλοι ὅτι ἤρθε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ τὴ συναντήση, οὔτε καὶ αὐτὴ φανταζόταν ἐξ ἄλλου κάτι τέτοιο. Ποιός λόγος ὅμως ὑπῆρχε γιὰ νὰ ἀποφασίση αὐτὸ τὸ ταξίδι;

— Θὰ μοῦ πῆς τί ἦταν ἐκεῖνο πού, σ' ἔκανε νὰ ἔρθης; ρώτησε ἀκριβῶς ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Μανέλλι.

— Εἶναι ἁπλό: Τὸ Παρίσι. Μιὰ ἀρρώστεια ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν γιατρεύεται κανείς, ποτέ.

Ἡ Ἄντζελα τὸν κύτταξε προσεκτικά. Τῆς λιποθυμιόδωσε, τόσο πολὺ εἶχε κουραστῆ. Ἂν δὲν συναντοῦσα μάλιστα τὸ ζῦζυό σου, δὲν ἔέρω ποῦ θὰ βρισκόμουν ἀκόμη.

— Βέβαια, ἠθν ἔσωσα, εἶπε ὁ Νάντο γελώντας, δὲν θέλησε ὅμως νὰ ἀνέβη στὸ ταξί μου καὶ τότε ἐγὼ τὴν κούρασα ἀκόμη περισσότερο, συνοδεύοντάς τη στὸ νησὶ τοῦ Σὰν—Λουΐ.

— Ἦταν τόσο ὡραῖα!, ἔκανε ἡ Ἄντζελα καὶ τὰ μάτια της ἀστραψαν σ' αὐτὴ τὴν ἀνάμνησι.

— Ὕστερα στράφηκε πρὸς τὴ Φαμπρίτσια:

— Καὶ σύ; Πῶς πέρασες σήμερα τὴν ἡμέρα σου;

— Ὤ, ἔκανε ἡ Φαμπρίτσια. Εἶχα μιὰ πολὺ ἐνοχλητικὴ ἐπίσκεψι.

— Ἤρθε ἡ Καρλάττι, πάλι; τὴ ρώτησε ὁ ἄνδρας της.

— Ναί. Καὶ ἐπέμεινε νὰ ἀγοράσω ἕνα ἀπὸ τὰ ὑφαντὰ μαξιλάρια ποὺ φτιάχνει ἡ ἴδια.

— Καὶ γιατὶ δὲν τὸ ἀγόρασες;

Τὰ μάτια τῆς Φαμπρίτσια σκοτείνιασαν ἀπὸ θυμό.

— Ἀπ' αὐτὴ τὴν παληογυναίκα; ἔκανε. Ὁμολογῶ πὼς θἄθελα νὰ βοηθήσω ὅλον τὸν κόσμο ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα ὡρισμένο εἶδος γυναικῶν...

Σηκώθηκε νευριασμένη.

— Δὲν περνᾶμε στὸ σαλόνι; πρότεινε.

Συμφώνησαν ὅλοι τους καὶ μόλις κάθησαν στὶς βαθειὲς καὶ ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες τους, ὁ Νάντο στράφηκε καὶ ἀπεύθυνε τὸ φίλο του:

— Πρέπει νὰ ὁργανώσουμε ἕνα μεγαλειῶδες πρόγραμμα, γέρο μου. Ἄ, μὲ συγχωρῆς, ξέχασα νὰ σὲ ρωτήσω, εἶσαι μονάχος ἐδῶ;

Προφέροντας τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια ἡ φωνὴ τοῦ Νάντο εἶχε γίνει πιὸ χαμηλή.

Ἡ Ἄντζελα δὲν ἄκουσε τὴν ἀπάντησι, γιατὶ ἡ Φαμπρίτσια εἶχε ξαναρχίσει νὰ μιλάη:

— Ὡρισμένο εἶδος γυναικῶν...

— Τί εἶδος; ρώτησε ἀπὸ εὐγένεια ἡ Ἄντζελα, γιὰ νὰ δείξη ὅτι τὴν πρόσεχε. Ἔπρεπε ὅτι ἐργάζεται. Ἐγὼ θαύμαζα πάντοτε τὶς ἐργαζόμενες γυναίκες.

Ἡ Φαμπρίτσια γέλασε εἰρωνικά.

— Συχνὰ ἡ ἐργασία εἶναι μιὰ ἐτικέτα ψεύτικης ἀξιοπρέπειας. Ἡ Καρλάττι, κι' ἄλλες ὅμοιες γυναῖκες ποὺ χτίζουν τὴ φωλιά τους πάνω στὰ ἐρείπια τῶν ἄλλων, δηλητηριάζοντας τὴν ἡσυχία ἐκείνων ποὺ τοὺς ἀνοίγουν τὸ σπίτι τους μὲ καλὴ πίστι, δίνουν τὴν ἐντύπωσι καλῶν καὶ ἐργατικῶν γυναικῶν.

Φαινόταν στ' ἀλήθεια ἐκνευρισμένη καὶ ἔπαιζε μηχανικὰ μὲ τὴ χοντρὴ χρυσὴ ἁλυσίδα ποὺ φοροῦσε στὸ χέρι της.

Ἡ Ἄντζελα πέρασε τὸ χέρι ἀπὸ τὸ μέτωπό της μὲ μιὰ κίνησι ἀμηχανίας. Βέβαια ἡ Φαμπρίτσια δὲν ἤξερε τίποτα γι' αὐτήν. Μὰ εἶδε ἡ ἴδια τὸν ἑαυτό της, ὅλη τὴν τραγικὴ ἱστορία τῆς χαραγμένη μὲ λίγες χοντρὲς γραμμές, ὅπως ἦταν κατὰ τὴν ἀντίληψι τοῦ κόσμου, ποὺ ἄγνοεῖ τὸ ρόλο ποὺ μποροῦσε νὰ παίξη σὲ μιὰ τέτοια ἱστορία ἡ καρδιὰ καὶ ἡ μοῖρα.

— Ἐμένα μ' ἐνδιαφέρει ὡς ἕνα σημεῖο ἡ συμπεριφορά της, συνέχισε ἡ Φαμπρίτσια, ἀλλὰ καταλαβαίνεις ὅτι ἡ παρουσία της στὸ σπίτι μου μ' ἐνοχλεῖ. (Κατόπι ἄρχισε νὰ γελᾶ,ὅπως ἔκανε συχνά, διακόπτοντας στὴ μέση τὴ συζήτησι). Ὡρισμένοι ἄνθρωποι μὲ ἀναγκάζουν νὰ εἶμαι μαζί τους πολὺ λίγο κοινωνική.

Ἀκούμπησε τὸ χέρι της ἐλαφρὰ στὴ μεταξωτὴ φούστα τῆς Ἄντζελα καὶ ἄλλαξε κουβέντα: Νομίζεις ὅτι θὰ μοῦ πήγαινε ἕνα τέτοιο ταγιέρ; εἶπε. Ἄρχισα νὰ ἀποφεύγω τὰ πολὺ ἐφαρμοστὰ μοντέλα.

— Θὰ μποροῦσες νὰ εἶσαι λιγώτερο ὑπερβολικὴ στὶς κρίσεις σου, Φαμπρίτσια, παρετήρησε ὁ Νάντο.

— Ἄ, δὲν τὸ φανταζόμουν αὐτό! Φώναξε ἡ

Πρέπει νά τό μάθουν ὅλες ἡ κοπέλλες

Θέλετε νὰ φαίνεσθε πολὺ πιὸ χαριτωμένη καὶ νὰ ἔχετε παντοῦ ἐπιτυχία; Προσέξατε τὴν ἐπιδερμίδα σας καὶ διατηρήσατε τὸ δέρμα σας δροσερὸ. Τὰ σπυράκια τὰ μαῦρα μπιμπίκια καὶ οἱ ἀνοικτοὶ πόροι καταστρέφουν τὴν ὡραία σας ἐμφάνιση. Ἀπαλλαγῆτε λοιπὸν γρήγορα ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς ἀνωμαλίες, μεταχειριζόμενες τὴν Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ ποὺ θὰ ἐξαφανίση ἀμέσως ὅλες τὶς μικροατέλειες τῆς ἐπιδερμίδος καὶ θὰ σᾶς χαρίση ἕνα δροσερὸ καὶ βελουδένιο δέρμα. Δοκιμάσατε ἀμέσως σήμερα τὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ ἡμέρας.

Τά ὡραιότερα ΝΥΦΙΚΑ

Στὰ εἰδικὰ Καταστήματα

Bébé Rose

ΕΡΜΟΥ 54-55 • ΑΘΗΝΑΙ

Τό χαμένο ΟΝΕΙΡΟ

Φαμπρίτσια. Εἶδες Ἄντζελα; Οἱ ἄντρες μιλοῦνε μὲ τοὺς φίλους τους, ἀλλὰ εἶναι ὅλο αὐτιὰ γιὰ νὰ ἀκούσουν αὐτὰ ποὺ λένε οἱ γυναῖκες μεταξύ τους.

— Νομίζω ὅτι δὲν μιλοῦσες ψιθυριστά, εἶπε ὁ Νάντο.

— Εἶπα αὐτὸ ποὺ πιστεύω, ἀγαπητέ μου. Μπορῶ νὰ ἔχω τὴν ἐλευθερία τῆς γνώμης μου.

Ἡ Ἄντζελα αἰσθανόταν τὸ μέτωπό της νὰ καίη. Γύρισε καὶ κύτταξε τὸν Ἀρρίγκο. Ἦταν βέβαιη ὅτι θὰ συναντοῦσε τὸ βλέμμα του. Πράγματι τὴν κύτταξε μ' ἐκεῖνο τὸ ἡσυχο βλέμμα, ποὺ εἶχε τὴ δύναμι νὰ τὴν καθησυχάζη, σὰν νὰ ἤθελε νὰ τῆς πῆ: «Κουράγιο ἀγαπητή μου, εἶναι λόγια ὅλ' αὐτὰ ποὺ περνοῦν. Ἄλλωστε ἐσὺ εἶσαι τώρα πιὰ ἔξω ἀπὸ ὅλ' αὐτά». Ὕστερα τὸν εἶδε νὰ σηκώνεται ξαφνικὰ ἀπὸ τὴν πολυθρόνα του.

— Δὲν πιστεύω νὰ σκέπτεσαι νὰ φύγης ἀπὸ τώρα Ἀρρίγκο, εἶπε ὁ Νάντο.

— Δὲν τὸ σκέπτομαι, ἑτοιμάζομαι νὰ τὸ πραγματοποιήσω. Τὸ ξέρεις ὅτι ἔχω χωριάτικες συνήθειες. Πέφτω νωρὶς στὸ κρεβάτι, καὶ σηκώνομαι πρὶν ἀγγὴ ὁ ἥλιος.

Ἡ Ἄντζελα τὸν μιμήθηκε.

— Καὶ σεῖς! εἶπε ὁ Νάντο. Γιατί; Μείνετε λίγο ἀκόμη, καὶ μετὰ θὰ σᾶς συνοδεύσω στὸ ξενοδοχεῖο.

— Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ ἦταν μιὰ μέρα πολὺ κουραστικὴ γιὰ μένα. Ἐξ ἄλλου βλέπω τὴ Φαμπρίτσια ποὺ ἄρχισε νὰ νυστάζη.

Ἡ Φαμπρίτσια ἔτριψε τὰ μάτια της.

— Δὲν εἶναι νύστα, εἶπε. Εἶναι ποὺ ἀρχίζω νὰ γίνωμαι μύωψ. Γρήγορα θὰ μὲ δῆς μὲ γυαλιά σὰν τὴ Μαργκώ, ἐκεινῆς τουλάχιστον τῆς πάνε. Ἂν θέλης σ' ἀλήθεια νὰ φύγης, μπορεῖ νὰ σὲ συνοδέψη ὁ Ἀρρίγκο στὸ ξενοδοχεῖο. Ἐκτὸς ἂν στὸ δρόμο ἀλλάξετε γνώμη, καὶ ἀποφασίσετε νὰ κλείσετε μὲ τρόπο πιὸ εὔθυμο τὴ βραδυά σας. Αὐτὸ θὰ σοῦ διορθώση τὸ κέφι, Ἄντζελα ὕστερα ἀπὸ τὸν περίπατο στὸ μελαγχολικὸ νησὶ τοῦ Σαὶν—Λουΐ. Τὸ ξέρεις, Ἀρρίγκο ὅτι ἡ Ἄντζελα ἀγνοεῖ τελείως τὸ νυχτερινὸ Παρίσι; Τὸ Παρίσι τῶν κοσμικῶν κέντρων;

— Ἔννοια σας καὶ θὰ φροντίσω νὰ κάνη τὴ γνωριμία τοῦ Παρισιοῦ κανένα ἄλλο βράδυ, ἀπάντησε ὁ Ἀρρίγκο.

— Θὰ φροντίσουμε ὅλοι μαζί, πρόσθεσε ὁ Νάντο χαμογελώντας.

Ἡ Ἄντζελα κύτταξε τὶς δυὸ μικρὲς πτυχὲς ποὺ σχηματίστηκαν μὲ τὸ χαμόγελο στὰ δυό του μάγουλα, καὶ ποὺ τῆς θύμιζαν τὸν Αἰμίλιο.

—Γιὰ τὴν ὥρα, εἶπε ἡ Ἄντζελα; τὸ νυκτερινὸ Παρίσι εἶναι τὸ μόνο πράγμα ποὺ μ' ἀφίνει ἀσυγκίνητη. Μὴ στενοχωριέστε γιὰ μένα, καλοί μου φίλοι.

Στὴν εἴσοδο ἡ καμαριέρα τῆς ἔδωσε τὴν ἄσπρη της σάρπα καὶ ἡ Φαμπρίτσια ἔθγαλε ἀπὸ τὸ δάζο τὸ μπουκέτο μὲ τὶς βιολέτες, τὸ τύλιξε στὸ σελοφὰν καὶ τῆς τὸ ἔδαλε στὸ χέρι.

—Λοιπόν, δὲν μπορῶ νὰ σοῦ τὶς προσφέρω; ἐπέμεινε διστακτικὰ ἡ Ἄντζελα.

— Εἶναι δικές σου. Θὰ στολίσουν μιὰ χαρὰ τὸ δωμάτιό σου. (Τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴ φίλησε). Γειά σου χρυσή μου, θὰ σοῦ τηλεφωνήσω, νὰ πάμε κάπου, ὅλοι μαζί.

— Καὶ σύ, Ἀρρίγκο; Πότε θὰ ξαναφανῆς; ρώτησε ὁ Νάντο.

— Θὰ τηλεφωνήσω κι' ἐγώ.

— Μιλᾶτε ὅλοι σας πολὺ ἀφηρημένα, παρετήρησε ὁ Νάντο. "Ας εἶναι. Ἐλπίζω νὰ μὴν ἀργήσουμε πολὺ νὰ σὲ δοῦμε. Φυσικὰ δὲν θέλω νὰ περιορίσω τὴν ἐλευθερία σου, πρόσθεσε χαμογελώντας πονηρά.

Ὁ ἀτανσὲρ ξεκίνησε ἀνάμεσα στοὺς τελευταίους ἀπαιχαιρετισμοὺς τῶν Μανέλλι.

— Πῶς βρέθηκες στὸ Παρίσι, Ἀρρίγκο; ρώτησε ἡ Ἄντζελα ὅταν ἔμειναν μόνοι. Πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ τὸν εἶδε ἀναρωτήθηκε τὸ ἴδιο πράγμα.

— Μὴ φοβᾶσαι, δὲν εἶμαι ἄγγελος οὔτε καλῶν οὔτε κακῶν εἰδήσεων, τῆς εἶπε. Μὴ μὲ δλέπτης διαρκῶς κάτω ἀπ' αὐτὴ τὴ μορφὴ ποὺ ἀποκλείει τὴ δική μου προσωπικότητα.

— Μὰ δὲν ἤθελα νὰ πῶ αὐτό, δικαιολογήθηκε ἡ Ἄντζελα. Ἀλλὰ ἦταν τόσο μεγάλη ἡ ἔκπληξι...

—Ἐλπίζω τουλάχιστο νὰ μὴν ἦταν δυσάρεστη.

— Ἡ δυσάρεστη ἔκπληξι ἦταν ὅτι δὲν μοῦ τηλεφώνησες ἀμέσως. Πότε ἤρθες;

Ὁ Ἀρρίγκο δὲν ἀπάντησε. Εἶχαν μπῆ στὸ δρόμο ποὺ ὡδηγοῦσε πρὸς τὸ Πάνθεον καὶ ἡ Ἄντζελα μετάνοιωσε ἀμέσως γιὰ τὰ λόγια της. Στὸ κάτω—κάτω τί δικαίωμα εἶχε νὰ τοποθετῆ τὸν ἑαυτό της πρῶτα στὴ σειρὰ τῶν φίλων του;

— Μὲ συγχωρῆς, εἶμαι φοβερὰ ἐγωϊστρια, συμπλήρωσε.

— Ὄχι, Ἄντζελα, μὴν τὸ λὲς αὐτό.

Πέρασε τὸ μπράτσο του κάτω ἀπὸ τὸ δικό της καὶ κύτταξε τριγύρω του ἀναζητώντας ἕνα ταξί.

— Σὲ παρακαλῶ, ἂς πᾶμε μὲ τὰ πόδια Ἀρρίγκο. Ἂν δὲν μ' ἐνδιαφέρουν τὰ νυχτερινὰ κέντρα τοῦ Παρισιοῦ, τὸ νυχτερινὸ Παρίσι μ' ἀρέσει. Τὸ ξενοδοχεῖο μου ἄλλωστε δὲν εἶναι μακρυά. Πολλὲς φορὲς ὅταν φεύγω ἀπὸ τοὺς Μανέλλι, γυρίζω μόνη μου. Μὲ λιγώτερο κόσμο καὶ λιγώτερα φῶτα, βλέπω ἐπιτέλους τὸ ἀληθινὸ Παρίσι.

Ἐκεῖνος ἐξακολουθοῦσε νὰ μένη σιωπηλός, χωρὶς νὰ ἀφίνη τὸ μπράτσο της.

— Βλέπεις συχνὰ τοὺς Μανέλλι; τὴ ρώτησε. Δὲν μποροῦσα κὰν νὰ φανταστῶ αὐτὴν τὴν κοινὴ γνωριμία.

— Μὰ καὶ γὼ σοῦ μίλησα γι' αὐτοὺς στὸ τελευταῖο μου γράμμα στὸ ὁποῖο μάλιστα περιμένω ἀκόμα τὴν ἀπάντησι.

— Τὸ ξέρω, Ἄντζελα, ἀλλὰ πρέπει νὰ μὲ συγχωρήσης. Συνέδησαν τόσα πράγματα. Λοιπόν, ἡ φίλη σου γιὰ τὴν ὁποία μοῦ μιλοῦσες στὴ Βενετία ἦταν ἡ κυρία Μανέλλι;

— Ναί.

— Γνωρίζεις ὁλόκληρη τὴν οἰκογένεια;

— Ὄχι, κανένα. Ἡ Φαμπρίτσια παντρεύτηκε στὴ Ρώμη καὶ γὼ δὲν μπόρεσα νὰ πάω στοὺς γάμους της γιατί...

Τὸ «γιατί» ἦταν ὁ Αἰμίλιο. Δὲν εἶχε πάει στοὺς γάμους τῆς Φαμπρίτσια γιὰ νὰ μὴν φύγη ἔστω καὶ γιὰ λίγο ἀπὸ κοντά του. Ἡ ἀόρατη παρουσία τοῦ Αἰμίλιο τοὺς ἄφησε λίγο σιωπηλούς.

— Ὕστερα, συνέχισε ἡ Ἄντζελα, ἔφυγαν ἀμέσως ἀπὸ τὴν Ἰταλία. Εἶναι πολὺ εὐγενικοὶ μαζί μου, μὲ καλοῦν συχνὰ στὸ σπίτι τους, τὰ παιδιὰ μὲ διασκεδάζουν, μ' ἀρέσουν. Θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ τὰ θγάζω περίπατο, ἀλλὰ ἡ εὐθύνη μὲ τρομάζει. Καὶ ἡ Φαμπρίτσια ἐξ ἄλλου δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ τὰ ἐμπιστευθῆ σὲ ἄλλον. Τὰ ἀνατρέφει μόνη της, εἶναι γεμάτη φροντίδες. Ἔχει ἀλλάξει πολὺ ἡ Φαμπρίτσια, ἔχει γίνει δραστήρια, δυναμική. Διευθύνει τὰ πάντα μέσα στὸ σπίτι της, ἀλλὰ κουράζεται πολύ. Κι' ἀπόψε μοῦ φάνηκε λίγο νευρική.

— Ναί, ἀπάντησε ὁ Ἀρρίγκο μὲ κάποια ἀμηχανία.

Ἐνῶ τοῦ μιλοῦσε γύρισε καὶ τὴν κύτταξε: τὸ σγουρὸ κεφάλι της ποὺ ἔφθανε μέχρι τὸν ὦμο του, τὰ χέρια της ποὺ ἔσφιγγαν τὸ ματσάκι μὲ τὶς βιολέτες στὸ σταύρωμα τῆς σάρπας. Δὲν ἦταν ποτὲ φλύαρη ἡ Ἄντζελα, ἀπόψε ὅμως φαινόταν πὼς τῆς προξενοῦσε χαρὰ νὰ μιλάη.

— Κι' ἐκεῖνος; ρώτησε ὁ Ἀρρίγκο μὲ ὕφος ἀφηρημένο. Ὁ ἄνδρας της;

— Ἐκεῖνος! (ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ διστακτική) Ὡρισμένες φορὲς μὲ ἐκπλήσσει. Εἶναι ἕνα κράμα θετικότητος καὶ ρομαντισμοῦ. Ἕνας προσγειωμένος ἰδεολόγος, θὰ ἔλεγα. Ἀλλὰ ἐσὺ τὸν γνωρίζεις καλύτερα ἀπὸ μένα. Δὲν εἶναι ἔτσι;

— Δὲν ξέρω. Βλεπόμαστε κατὰ ἀραιὰ διαστήματα. Μιὰ φιλία ποὺ ἄρχισε ὅταν εἴμαστε φοιτηταὶ στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Πάντοβα. Ἀλλὰ ὁ χρόνος ἀλλάζει τοὺς ἀνθρώπους.

Εἶχαν μπῆ στὸ δρόμο ποὺ ἦταν τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Ἄντζελα. Πρὶν φθάσουν ὅμως ὁ Ἀρρίγκο σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα καφενεῖο ποὺ εἶχε τὰ τραπέζια του στὸ πεζοδρόμιο.

— Θὰ ἤθελες νὰ καθήσουμε μιὰ στιγμή; Ἡ προτιμᾶς νὰ ἀνέθης στὸ ξενοδοχεῖο, γιὰ νὰ ξαναθγῆς μετὰ μόνη σου;

Ἐκείνη γέλασε.

— Δὲν μοῦ συμβαίνει συχνὰ νὰ ξαναθγαίνω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο ἀφοῦ ἐπιστρέψω. Καὶ οὔτε ἐλπίζω διάθεσι νὰ κοιμηθῶ ἀπὸ τώρα. Εἶμαι εὐχαριστημένη ποὺ μπορῶ νὰ μείνω ἀκόμη γιὰ λίγο μαζί σου, Ἀρρίγκο.

Μιὰ ἐφαψικὴ σκέψι τὴν ἔκανε διστακτική.

— Εἶναι ἡ Κλοτίλντη ἐδῶ; τὸν ρώτησε.

— Δὲν εἶναι λίγο παράλογη ἡ ἐρώτησί σου; τῆς Κλοτίλντης.

Ἡ Ἄντζελα ἔφερε στὸ νοῦ της τὰ γράμματα τῆς Κλοτίλντης.

— Ἔχεις δίκηο, παραδέχτηκε καὶ πρόσεξε ὅτι τὸ πρόσωπο τοῦ Ἀρρίγκο σκοτείνιασε γιὰ λίγο ἀπὸ μιὰ σκιὰ μελαγχολίας.

— Στοὺς ἄλλους εἶπα ὅτι δὲν εἶμαι μόνος, γιὰ νὰ μὴ δεσμευτῶ πολὺ καὶ γιὰ νὰ μὴν ὑποθέσουν ποιός ξέρει τί, σχετικὰ μ' ἐμᾶς τοὺς δύο.

"Ηταν εὐγενικὸ αὐτὸ ἐκ μέρους του, σκεπτόταν ἡ Ἄντζελα. Πρὸς χάριν της ἔπαιζε αὐτὴ τὴ μικρὴ κωμωδία πράγμα ποὺ δὲν ἦταν καὶ τόσο εὐκολο γιὰ τὸ χαρακτήρα του.

Κάθησαν καὶ παρήγγειλαν δυὸ ποτά. Στὸ διπλανὸ τραπέζι ἕνα νεαρὸ ζευγάρι Κινέζων ἦταν σκυμμένο πάνω ἀπὸ ἕνα τουριστικὸ χάρτη, μὰ κάθε τόσο σήκωναν τὰ κεφάλια τους καὶ κυτάζονταν στὰ μάτια. Ἡ κίνησι εἶχε ἀρχίσει γιὰ τὰ λόγια της. Στὸ κάτω—κάτω τί δικαίωμα εἶχε νὰ τοποθετήσ τὸν ἑαυτό της πρῶτα στὴ σειρὰ τῶν φίλων τοῦ Ἀρρίγκο;

"Ὑστερα ἀπὸ τὸν ὑπαινιγμὸ γιὰ τὴν Κλοτίλντη ἐκεῖνος εἶχε μείνει σιωπηλός.

— Μοῦ ἔγραψε ἀρκετὲς φορὲς ἡ Κλοτίλντη, εἶπε ἡ Ἄντζελα.

— Ναί; ἔκανε ἐκεῖνος μὲ ἔκπληξι. Καὶ τί λές; μονὴ της στὴν Κορτόνα. Θὰ πῆγες βέβαια νὰ τὴν ἐπισκεφθῆς, δὲν εἶναι ἔτσι;

— Ναί, ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας ἦταν πολὺ καλύτερα ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες.

— Ἔτσι θὰ μπορέση πιὸ εὔκολα νὰ ἀντιμετώπιση τὸ χειμώνα τῆς Βενετίας, παρετήρησε ἡ Ἄντζελα.

— Δὲν θὰ γυρίση στὴ Βενετία. Ἀποφάσισε νὰ μὴν ξαναγυρίση πιά.

Ἡ Ἄντζελα δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Τὸν κύτταξε γιὰ λίγο κι' εἶδε πὼς τὸ ὕφος του ἦταν κεφπως ἀφηρημένο.

— Θὰ στεναχωρεθῆς Ἀρρίγκο, εἶπε μετά.

Ἐκεῖνος μισόκλεισε τὰ μάτια καὶ κύτταξε γυρὶς νὰ βλέπη μιὰ μακρυνὴ φωτεινὴ διαφήμισι, ποὺ ἀναβόσβυνε μέσα στὴ νύχτα.

— Ἦταν μιὰ τρυφερὴ συνήθεια, εἶπε. Τώρα πιὰ δὲν εἶναι ἀλλιῶς, παρὰ μιὰ συμπαθητικὴ συνήλιά καὶ αὐτὸ ἀκόμη ἦταν κουραστικὸ γιὰ τὴν Κλοτίλντη τὸ ἔνοιωθα. Ὅταν κανεὶς ἔχη νὰ ἀντιμετωπίση μιὰ ἀρρώστεια, ὅλα τὰ ἄλλα γίνονται κουραστικά, τυραννικὰ θὰ ἔλεγα. Ὅλα τ' ἄλλα, σκέψεις, συγκινήσεις, αἰσθήματα, φαίνονται περιττά, παραπανήσια.. Προπάντων ὅταν. (Σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμὴ κυττάζοντας τὰ γελῆ τοῦ ποτηριοῦ του). Προπάντων ὅταν δὲν εἶναι πιὰ κανεὶς πολὺ νέος. Αἰσθάνεται τότε τὴν ἀνάγκη νὰ στραφῆ πρὸς ἄλλους ὁρίζοντες, ἄλλες συνήθειες. Ναί, μοῦ φάνηκε πολὺ ἤρεμη ἡ Κλοτίλντη. Θὰ ἔλεγα εὐτυχισμένη μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ φυσικὸ περιβάλλον, τριγυρισμένη ἀπὸ ἁπλοὺς ἀνθρώπους. Εἶναι τόσο δύσκολο νὰ δρῆ κανεὶς τὴ γαλήνη. Καὶ ἡ Κλοτίλντη τώρα μπορεῖ νὰ τὴ δρῆ. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ τὴν ἐμποδίσω σ' αὐτό. Ἐξ ἄλλου ἐγώ...

Δὲν τελείωσε τὴ φράσι του, καὶ ἡ Ἄντζελα κατάλαβε ὅτι ἦταν ἕνα θέμα τόσο λεπτὸ ποὺ ἕνας ξένος, ἕνας τρίτος, δὲν μποροῦσε νὰ προσθέση οὔτε ἐρωτηματικό, οὔτε μιὰ λέξι.

— Ἡ μοίρα ἦταν εὐνοϊκὴ γιὰ σᾶς, τοῦ εἶπε τέλος. Δὲν συμβαίνει ποτὲ σχεδὸν, νὰ γωρίσουν δυὸ ἄνθρωποι χαμογελώντας, χωρὶς παρεξηγήσεις, χωρὶς πίκρα, μὲ μιὰ ἀνάμνησι ἀπόλυτης συμφωνίας.

Ἐνστικτωδῶς ἐκεῖνος πῆρε τὸ χέρι της μέσα στὸ δικό του, καὶ τὸ ἔσφιξε. Ἡ Ἄντζελα κατάλαβε τὸ νόημα αὐτῆς τῆς χειρονομίας.

— "Ω, ὄχι Ἀρρίγκο, εἶπε. Δὲν σκεπτόμουν τὸν ἑαυτό μου αὐτὴ τὴ στιγμή.

Ἐκεῖνος χαμογέλασε.

— Μίλησα πολύ, εἶπε.

— Μιλᾶς τόσο σπάνια γιὰ τὸν ἑαυτό σου. Ἄλλωστε καὶ γὼ σὲ ὑποχρέωσα πολλὲς φορὲς νὰ μ' ἀκούσης.

Ἔμειναν γιὰ κόμποση ὥρα ἔτσι σιωπηλοί, κυττάζοντας τοὺς διαβάτες ποὺ ἀραίωναν ὁλοένα, τὰ φῶτα ποὺ ἔσβυναν σιγὰ—σιγά. Ἡ Νότρ—Ντὰμ δὲν φωτιζόταν πιὰ ἀπὸ τὸν προβολέα καὶ φαινόταν σὰν μιὰ τεράστια σκιά, ποὺ ἡ κορυφή της ἀκουμποῦσε στὸν οὐρανό.

— Εἶναι ἀλληθεια λοιπόν, ὅτι θέλεις νὰ μείνης στὸ Παρίσι καὶ νὰ δρῆς μιὰ ἀπασχόλησι; ρώτησε ὁ Ἀρρίγκο.

— Τὸ σκέφθηκα ἀρκετὲς φορές. Τὸ Παρίσι ἡ ὀπουδήποτε ἀλλοῦ, μοῦ εἶναι ἀδιάφορο. Ἀλλὰ μιὰ καὶ ἔχω συνηθίσει αὐτὴ τὴν πόλι λέω νὰ μείνω ἐδῶ. Ἂν καί, νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, συχνὰ ἐπιθυμῶ νὰ φύγω. Νὰ πάω σ' ἕνα ἄλλο μέρος, πιὸ ἥσυχο, πιὸ ἀπομονωμένο, ποὺ νὰ μοιάζη λίγο μὲ τὴν Κορτόνα τῆς Κλοτίλντης. Ἀλλὰ γιὰ νὰ δρῶ ἐργασία σ' ἕνα τέτοιο μέρος θὰ ἦταν πολὺ δύσκολο ἂν ὄχι ἀδύνατο. Ἐγὼ ὅμως ἐπιθυμῶ νὰ κάνω κάτι. Τὸ νὰ ταξιδεύη κανείς, νὰ βλέπη καινούργια πράγματα, εἶναι ὡραῖο, ἀλλὰ δὲν φτάνει. Ὁ καιρὸς περνᾶ ἄκαρπος. Ἀνάμεσα σ' ὅλον αὐτὸ τὸν κόσμο ποὺ δουλεύει, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου τελείως ἄχρηστο.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι μίλησες κι' ὅλας στὸν Νάντο καὶ ἐκεῖνος ἐνδιαφέρθηκε, εἶπε ὁ Ἀρρίγκο.

Ἡ Ἄντζελα δὲν ἀπάντησε, καὶ ἐντελῶς ἀπροσδόκητα ὁ Ἀρρίγκο πρόσθεσε:

— Ὁ Νάντο σὲ συμπαθεῖ.

Ἡ Ἄντζελα στράφηκε ἀπότομα, μὲ τὰ μάγουλα κατακόκκινα.

— Τί ἔννοεῖς; ρώτησε.

— Θέλω νὰ πῶ, πὼς νομίζω ὅτι ὁ Νάντο σὲ συμπαθεῖ. Ἔτσι, ἔχω αὐτὴ τὴν ἐντύπωσι.

— Ἂν ἔννοῆς ὅτι αὐτὴ ἡ συμπάθεια ἐκτεταμένα τὰ ὅρια τῆς φιλίας καὶ τῆς φιλοξενίας, τότε πρόκειται γιὰ καθαρὴ φαντασιοπληξία, εἶπε ἐκείνη μὲ τόνο κάπως ἀπότομο.

— Μοιάζει λίγο μὲ τὸν Αἰμίλιο, δὲν εἶναι ἔτσι; Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ φαντασιοπληξία: Ὡρισμένες φορὲς ὅταν μιλῶ μὲ τὸν Αἰμίλιο, μοῦ ἔρχεται στὸ νοῦ ὁ Μανέλλι.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ Συνέχεια:

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

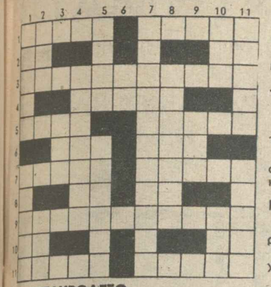

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) Τὸ μικρὸ ὄνομα τῆς Γαλλίδας στὰρ 'Ὀμπρὺ—Φαΐ' ποὺ δὲν μασιέται.
2) Σύνδεσμος— Μετοχὴ βοηθητικοῦ.
3) Ἡ πρωτεύουσα τῆς 'Ολλανδικῆς Γουϊνέας.
4) Αὐτὸν διαδέχτηκε ὁ Φαρούκ.
5) Συχνὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἀπρετὴ χειρονομία— Πλεούμενο.
6) Ἡ θάλασσα τῶν προγόνων μας —Μ' αὐτὸ τελειώνουν πολλὰ σταυιόλικα τραγούδια.
7) Ἀριθμὸς—Γνωστὸς Ἰταλὸς κωμικὸς στάρ.
8) Σύμβολο χημικοῦ στοιχείου— Τὸ τούρκικο ἄστρο.
9) Τὸ γνωστό μας ντούς.
10) Στρατηγὸς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως—Γράμμα.
11) Μᾶς θυμίζει τὸν 'Αλῆ πασὰ—Γιὰ νὰ γίνη φύλλο χρειάζεται κι' ἄλλη μιά.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) Κάτι ποὺ δὲν τρώγεται—'Αρρώστεια τῆς ἐποχῆς μας.
2) 'Αριθμὸς—'Οργανισμὸς ποὺ χει σχέσι μὲ τὶς σταφίδες.
3) Μόριο τῆς δημοτικῆς.
4) Χαρακτηρίζει τὰ παιδιὰ κυρίως.
5) "Ορος τῆς πρέφας—Κάλυμμα τοῦ κεφαλιοῦ.
6) Δίφθογγος.
7) Δὲν ἔχει ὅμορφα πόδια.
8) Μιὰ εὐρωπαϊκὴ γλώσσα.
9) 'Αρχαία θεά.
10) "Ελληνας συγγραφέας —'Αμερικανικὴ λίμνη.
11) Βλακεία, ἠλιθιότης—"Εκκρισι τοῦ σώματος.

ΤΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΚΑΝΕ :

Ἡ κυρία ΡΙΤΑ Θ. ΚΡΑΣΑ ζήτησε νὰ γίνη μέλος σὲ κάποιο σύλλογο κυριῶν τοῦ «καλοῦ κόσμου». Κάτοιοι ὅμως ἀπὸ τὶς κυρίες τοῦ συλλόγου διεμαρτυρήθη λέγοντας πὼς ἡ Ρίτα Θ. Κρασὰ δὲν εἶχε καμμιὰ θέσι στὸ σύλλογό τους γιατὶ ἦταν μιά...

Τί ἦταν;

Ἂν θέλετε νὰ τὸ δρῆτε δάλτε τὰ γράμματα τοῦ ὀνόματός της σὲ ἄλλη σειρά.

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΙ

Ἀλλάξτε τὴ σειρὰ τῶν γραμμάτων τῶν ἀκολούθων λέξεων ὥστε ἡ κάθε μία ἀπὸ αὐτὲς νὰ σᾶς δώση μία καινούργια ἀκέραιη λέξι (π.χ. γαῖα—ἀγία).

ἀμὴν	στόλος	φόρος
καρὸ	νομὸς	μισὰ
πτερὰ	κέρμα	σῖτος
νήπιον	Τριανὸν	ράδδος

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ἡ κοπέλλα αὐτὴ φαίνεται νὰ εἶναι ὁλομόναχη μέσα στὸ πάρκο. Καὶ ὅμως, ὑπάρχουν γύρω της τέσσερις κύριοι ποὺ περιμένουν τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ τῆς μιλήσουν καὶ νὰ τῆς ἐκφράσουν τὰ αἰσθήματά τους. Μόνιμως μποροῦτε νὰ τοὺς ἀνακαλύψετε;

ΞΕΡΕΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ :

"Αν ξέρετε ἑλληνικὰ ἀπαντήστε ποιά ἀπὸ τὶς τρεῖς (ἢ καὶ ποιές ἀπὸ τὶς τρεῖς) εἶναι ἡ ὀρθὴ ἔννοια τῶν ἀκολούθων λέξεων;

Ἐμβὰς = 1) Παράσιτον τοῦ οἰσοφάγου 2) Εἴσοδος 3) Παντόφλα.

Εὐρὺς = 1) Τὸ πλάτος τοῦ ποταμοῦ 2) Μούχλα 4) Τὸ πίσω μέρος τῆς ὠμοπλάτης.

Πῶαρ = 1) 'Αγροτικὸν ἐργαλεῖον 2) Πηγμένο αἷμα 3) Καϊμάκι.

'Αναξυρὶς = 1) Εἶδος δράκας 2) Ἡ κόντρα στὸ ἐύρισμα 3) "Εντομο ποὺ ζῆ στὰ τέλματα.

Νάρθηξ = 1) Μέρος τῆς ἐκκλησίας 2) "Ενα φυτὸ 3) Μέσο συγκρατήσεως καὶ ἀκινητοποιήσεως σπασμένων μελῶν.

Οἴστρος = 1) Πηδάλιον 2) Εἶδος ἀρχαίου ἀγγείου 3) 'Αλογόμυιγα.

'Υποδετήριον = 1) Τὸ κόκκαλο τῶν παπουτσιῶν 2) Σημεῖο προσδέσεως πλοίων 3) Ζώνη τῶν κληρικῶν.

Μισγάγκτια = 1) Σημεῖο συρροῆς ὑδάτων 2) 'Ευκεφαλικὴ ἀσθένεια 3) 'Αρχαῖο μουσικὸ δργανο.

ΞΕΡΕΤΕ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ :

"Αν ναὶ συμπληρῶστε τὰ πάρα κάτω κενὰ ὥστε νὰ ἀποκτήσετε τέσσερα ἑλληνικὰ γεωγραφικὰ ὀνόματα καὶ μία λέξι ποὺ λέει τί εἶναι τὸ καθένα ἀπὸ τὰ ὀνόματα ποὺ θὰ δρῆτε.

—Η —ΟΣ, —Η —ΟΣ, — Η — ΟΣ,— Η— ΟΣ,— Η —ΟΣ.

ΟΛΑ ΙΔΙΑ

Προσθέστε δύο γράμματα στὰ ἀρχικὰ κενὰ καὶ ἄλλα δύο στὰ τελευταία κενὰ τῶν ἀκολούθων λέξεων:

— — Μ — —
— — ΑΚ— —
— — ΟΛ— —
— — Σ Ι— —
— — ΣΧ— —
— — Τ Ι— —

Σὲ ὅλες τὶς λέξεις θὰ εἶναι καὶ τὰ ἀρχικὰ καὶ τὰ τελευταῖα γράμματα τὰ ἴδια. Θὰ δρῆτε δηλαδὴ ἕξη πλήρεις λέξεις ποὺ ἔχουν ὅλες ἴδια ἀρχικὰ καὶ ἴδια τελικὰ γράμματα

"ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ"

...Καὶ νὰ ἡ μπουγάδα σας!!!
ΑΣΠΡΗ - ΧΙΟΝΑΤΗ - ΜΥΡΩΔΑΤΗ ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ

—Τὸ ROL εἶναι εἰδικὰ μελετημένο γιὰ τὴν Ἑλληνίδα Νοικοκυρὰ ποὺ δὲν διαθέτει πλυντήρια καὶ πλυντικὲς μηχανὲς πιάτων ὅπως ἡ Ἀμερικανὶς καὶ ἡ Εὐρωπαία.

—Ἡ Ἑλληνίδα νοικοκυρὰ **βάζει τὰ χέρια μέσα στὸ νερό!...** Καὶ μόνο τὸ **ROL** ἐξασφαλίζει πραγματικὰ χέρια ἁπαλά, ἁβρὰ - ἀνέπαφα.

ROL

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ
ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΑΝΙΑ" ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΩΝ ΜΟΣΧΑΤΟΥ

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

τοῦ 86ου παραρτήματός μας

ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ D.M.C.

579 Μὲ τὰ χρώματα ποὺ σᾶς δίνουμε στὸ παράρτημα, κεντῆστε τὸ φιγουράτο αὐτὸ τραπεζομάντηλο σὲ ἐταμὶν ὕφασμα. Τὸ σχέδιο μπορεῖτε νὰ τὸ μεγαλώσετε, προσθέτοντας τετράγωνα, ὅσο θέλετε. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀποχρώσεις ποὺ ἀναφέρουμε στὸ παράρτημα μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε καὶ ἄλλες τῆς ἀρεσκείας σας. Στὸ τελείωμα θὰ κάμετε μιὰ γραμμὴ σταυροβελονιὰ μὲ τὴν σκούρα ἀπόχρωσι. Τὸ ἴδιο σχέδιο μπορεῖτε κάλλιστα νὰ τὸ κεντήσετε καὶ σὲ καρὲ - ντὲ τάμπλ, ἂν θέλετε.

581 Σὲ μπὲζ ἢ λευκὸ ἐταμὶν θὰ κεντήσετε μὲ κοτὸν περλὲ D.M.C. (ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ) ἐκάϊγ No 780, τὸ σχέδιο ποὺ σᾶς δίνουμε στὸ παράρτημα. Τὸ ὡραῖο κέντημα αὐτὸ εἶναι Κυπριακὸ καὶ κεντιέται μὲ ἁπλὲς μεγάλες ὅσο στὸ σχέδιό μας, θὰ τὶς κανονίσετε ἐσεῖς πιάνοντας δυὸ ἢ τρεῖς κλωστές. Τὴν μπορτούρα θὰ τὴν τοποθετήσετε διπλὴ στὴ μέση τοῦ τραπεζομάντηλου σας, σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς δύο ἄλλες μονές.

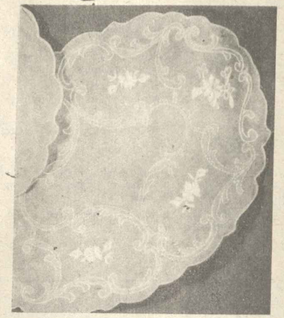

580 Σὲ πολὺ λεπτὸ λινὸ ἢ ὀργαντίνα κεντήστε τὸ ὀβὰλ αὐτὸ πετσετάκι γιὰ τὸν δίσκο σας. Θὰ χρησιμοποιήσετε D.M.C. (ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ) σὲ διάφορα χρώματα. Τὴ γιρλάντα θὰ τὴν κεντήσετε πουὰν-ντ' ὄμπρ μὲ μπὲζ - γκρὶ No 644 καὶ τὰ μπουκετάκια ἀνεβατὰ μὲ ρὸζ No 754, θαλασσὶ No 827 καὶ πράσινα No 955 καὶ 954. Τὸ τελείωμα θὰ γίνῃ μὲ λεπτὸ φεστόνι.

584 Σὲ ὁποιοδήποτε ἐπιτρ[illegible] σας θὰ ἦταν ὁμορφο αὐτὸ τὸ λεπτὸ κέντημα. Προτιμήστε πολὺ λεπτὸ εὐρωπαϊκὸ λινὸ σὲ παστέλ χρῶμα καὶ κεντήσετε μὲ μουλινὲ D.M.C. (ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ) στὸ ἴδιο χρῶμα ἕναν τόνο πιὸ ζωηρό. Θὰ ἐργασθῆτε μὲ βελονιὰ πουὰν ντ' ὄμπρ γιὰ τὴ γιρλάντα, ἀνεβατὸ καὶ φιτιρὲ γιὰ τὰ λουλούδια καὶ φεστόνι γιὰ τὸ τελείωμα τοῦ κεντήματος.

582 ΚΡΗΤΙΚΟ ΣΕΜΕΝ : Τὸ μετρητὸ αὐτὸ σεμὲν ποὺ βλέπετε στὸ παράρτημά μας, εἶναι παρμένο ἀπὸ γνήσιο κρητικὸ ὑφαντό. Θὰ τὸ κεντήσετε στὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ σεμέν σας μὲ τὰ χρώματα ποὺ σᾶς δίνουμε στὸ παράρτημα. Γιὰ τελείωμα γύρω - γύρω ράψτε μιὰ λεπτὴ χρυσὴ ταντέλα. Τὸ ἴδιο σχέδιο μπορεῖτε νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε καὶ σὲ τραπεζομάντηλο κ.λ.π.

585 ΤΟ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟ καὶ ἀνεβατὰ ὅπου θέλετε. Θὰ χρησιμοποιήσετε μουλινὲ D.M.C (ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ). Γιὰ τὸ χρυσάνθεμο κίτρινο No 726 στὴ μιὰ μεριὰ τῶν φύλλων καὶ κοκκινωπὸ No 303 γιὰ τὰ φύλλα ποὺ φαίνονται γυρισμένα πρὸς τὰ ἐπάνω. Γιὰ τὸ τριαντάφυλλο ρὸζ No 760, 3328 καὶ 358. Τὰ φύλλα κεντιοῦνται μὲ πράσινα No 3347 καὶ 3345.

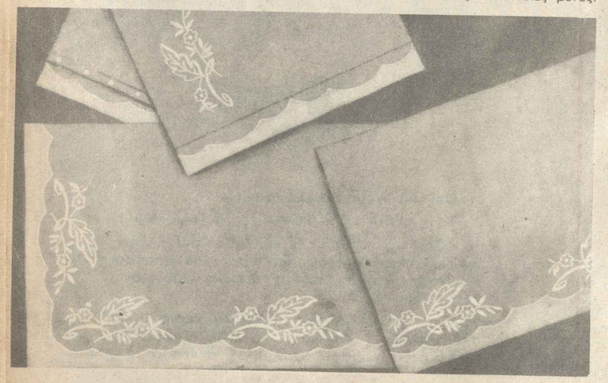

583 Ὄχι μόνον οἱ μέλλουσες νοικοκυρὲς πρέπει νὰ κεντοῦν ὡραῖα σεντόνια, ἀλλὰ καὶ οἱ νοικοκυρὲς ποὺ θέλουν ν' ἀντικαταστήσουν τὰ ἀσπρόρρουχά τους. Θὰ κεντήσετε ὅλο πουὰν ντ' ὄμπρ ριζοβελονιὰ καὶ φὶλ - τιρέ. Μπορεῖτε νὰ κεντήσετε μὲ θαλασσὶ ἢ ἄλλο χρῶμα ἢ καὶ λευκὸ ὑπαυπακάκι D.M.C. (ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ). Τὸ στοίχωμα τοῦ σεντονιοῦ θὰ τὸ γυρίσετε ἀπ' ἔξω καὶ θὰ τὸ κόψετε σὲ κανονικὲς γλῶσσες — ὅπως βλέπετε.

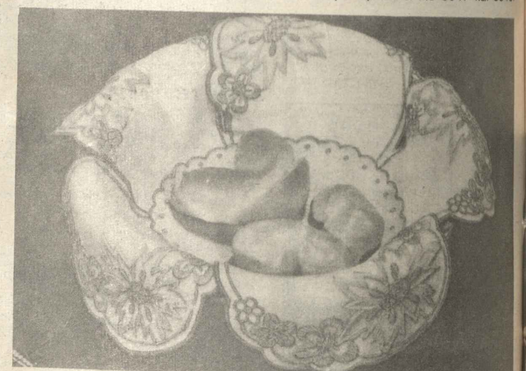

586 Μιὰ ὡραία ἰδέα γιὰ νὰ στρώσετε τὴν ψωμιέρα σας. Τὸ σχέδιο ποὺ σᾶς δίνουμε θὰ τὸ κεντήσετε σὲ λινὸ ἢ ἡμίλινο ὕφασμα μὲ μουλινὲ D.M.C. (ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ) σὲ ἕνα χρῶμα. Τὸ σχέδιο θὰ τὸ ἐπαναλάβετε καὶ θὰ κάνετε πέντε γλῶσσες γιὰ νὰ συμπληρωθῆ καὶ τὸ στρογγυλὸ στὴ βελονιά. Ἂν τὸ ὕφασμα εἶναι χρωματιστὸ κεντῆστε μὲ λευκὸ μουλινέ.

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

τοῦ 86ου παραρτήματος

Ἀμπιγιὲ φόρεμα καὶ παλτὸ

ΤΟ ΠΑΛΤΟ

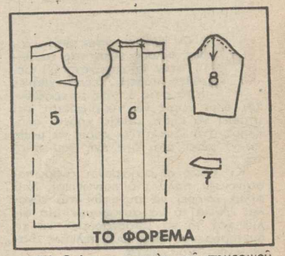

ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ

Ράψτε ἀπὸ μπουκλὲ ὕφασμα τὸ μοντέλο αὐτὸ τοῦ πατρόν μας, ποὺ εἶναι στὴν τελευταία γραμμὴ τῆς μόδας. Προτιμήστε γιὰ χρῶμα τὸ πράσινο λαδὶ ποὺ εἶναι ἡ προτίμησις τῶν παρισινῶν οἴκων. Τὸ μανίκι του τρουὰ - κὰρ φορίεται μὲ μακρὺ γάντι καὶ ἡ πλάτη ἔχει νωμίτη ποὺ κάτω ἀπ'αὐτὸν ἀρχίζει ἡ σούρα. Κουμπώνει ἐμπρὸς μὲ δυὸ κουμπιὰ καὶ ἔχει πέτο καὶ γιακὰ μονοκόμματο.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὰ κομμάτια τοῦ πατρὸν αὐτοῦ εἶναι τέσσερα. Ἀπ' αὐτὰ θὰ κόψετε τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 δυὸ φορές, τὰ ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3 διπλὸ χωρὶς ραφὴ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 δυὸ φορὲς διπλὸ χωρὶς ραφή. Ἀκόμη θὰ κόψετε δυὸ μόστρες, ἀπὸ τὸ κομμάτι ὑπ' ἀρ. 1, ἀπὸ τὴ γραμμὴ τοποθετήσεως τῆς μόστρας. Ἀπὸ τὸ πατρὸν αὐτὸ θὰ κόψετε καὶ τὶς φόδρες μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ἡ φόδρα τῆς πλάτης θὰ κοπῆ μονοκόμματη, μὴ ὑπολογίζοντας τὸ φαρδὺ μέρος τῆς σούρας.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψετε σὲ διαφανὲς χαρτὶ τὰ τέσσερα κομμάτια τοῦ πατρόν, τὸ κάθε ἕνα χωριστά, παρακολουθώντας τὶς διαφορετικὲς γραμμές τους. Προεκτείνετε τὰ κομμάτια ὅσο πρέπει γιὰ τὸ κανονικό σας μάκρος. Τοποθετήσετε τὰ κομμάτια σας στὸ διπλωμένο ὕφασμά σας καὶ κόψετε ἀφίνοντας γιὰ τὶς ραφὲς καὶ τὰ στριφώματα.

Κάντε τὴ σούρα στὰ κομμάτια ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ στὸ ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ τρυπώστε στὰ μπροστινὰ τὸ κομμένο μέρος προσέχοντας νὰ συμπέσουν τὰ ψηφία Α. Τρυπώστε ἐπίσης τὴν πλάτη ὥστε νὰ συμπέσουν τὰ σημεῖα Α καὶ Β. Τοποθετήσετε τὶς μόστρες ράβοντας στὴ ραφὴ ἕνα ἐξτραφὸρ γιὰ νὰ μὴ σᾶς ξεχειλώσῃ ἡ κόχη. Τρυπώστε τὶς πλαϊνὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν καὶ προβάρετε. Τοποθετήστε τὸ γιακὰ ἀφοῦ τὸν γαζώσετε καὶ τὸν γυρίσετε. Γαζώστε πρῶτα τὶς ραφὲς ποὺ ἔχουν τὶς σοῦρες καὶ κατόπιν ὅλες τὶς ἄλλες ραφές. Γυρίστε καὶ ράψτε τὶς μόστρες. Γαζώστε τὴ φόδρα καὶ ράψετέ την μὲ κρυφὲς βελονιές. Γυρίστε καὶ τὰ στριφώματα καὶ πατήστε τα μὲ τὸ σίδερο καθὼς καὶ τὰ πέτα γιὰ νὰ γυρίσουν χωρὶς νὰ τὰ κίσουν πολύ. Κάντε δυὸ κουμπότρυπες καὶ ράψτε τὰ δυὸ κουμπιά.

Τὸ παλτό σας εἶναι ἕτοιμο ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ αὐτό, οἱ λεπτομέρειες εἶναι ποὺ θὰ σᾶς δώσουν τὴ μοντέρνα γραμμή: τὸ σὶκ καπέλο ποὺ θὰ συνδυασθῆ μ' ἕνα ἀσφαρτὶ γάντι, τὸ κλὶπς στὸ πέτο μὲ τὸ ὅμοιο δρακχιόλι καὶ τὸ κομψὸ παπούτσι. Πρὸ παντὸς ὅμως δώστε μεγάλη προσοχὴ στὰ χρώματα, συνδυάσετε τοὺς χρωματισμοὺς τῶν ἀξεσουὰρ μὲ τὰ φορέματά σας. Τὰ χρώματα τῆς φετεινῆς μόδας εἶναι τὸ πράσινο λαδί, καφὲ μπέζ, καφὲ ὁλέ, καὶ τὸ μόβ.

Τὸ δεύτερο πατρὸν τοῦ σημερινοῦ τεύχους εἶναι τὸ μοντέρνο φόρεμα ποὺ βλέπετε στὴν εἰκόνα μας. Τὸ ράψιμό του εἶναι πολὺ εὔκολο καὶ μπορεῖτε νὰ τὸ ράψετε μόνη σας, ἀπὸ μάλλινο λεπτὸ ὕφασμα ἢ μάλλινο ντρά. Εἶναι μονοκόμματο καὶ συγκρατεῖται στὴ μέση μὲ μιὰ φαρδειὰ ζώνη ἡ ὁποία δὲν σφίγγει τὴ μέση. Ἕνας γυριστὸς γιακὰς συγκρατεῖται στὸ ἴδιο ντεκολτὲ μὲ δυὸ κουμπιά.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὸ εὔκολο πατρὸν τοῦ φορέματος ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα κύρια κομμάτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ κόψετε τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 6 διπλὰ χωρὶς ραφὴ στὴ μέση, τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 δύο φορὲς διπλὸ χωρὶς ραφή, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 δύο φορές. Θὰ χρειασθῆτε ἀκόμη καὶ μιὰ πλατειὰ ζώνη μὲ μιὰ ἀγκράφα. Ἂν θέλετε μπορεῖτε νὰ φοδράρετε τὸ φορεμά σας μὲ μιὰ λεπτὴ φόδρα. Θὰ κόψετε ὅμοια ἀντίστοιχα κομμάτια καὶ γιὰ τὴ φόδρα, ἐκτὸς τοῦ γιακά.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψετε σὲ διαφανὲς χαρτὶ τὰ κομμάτια τοῦ πατρὸν χωριστὰ τὸ κάθε ἕνα παρακολουθώντας τὶς διαφορετικὲς γραμμές τους. Τοποθετῆστε τὰ κομμάτια στὸ διπλωμένο ὕφασμά σας καὶ κόψτε ἀφίνοντας γιὰ τὶς ραφὲς καὶ τὰ στριφώματα. Τρυπώστε τὶς πιέτες τῆς πλάτης, τὶς πένσες, τὶς πλαϊνὲς καὶ τοὺς ὤμους. Τρυπώστε ἐπίσης τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν. Προβάρετε καὶ τοποθετήστε τὸ γιακά, ἀφοῦ προηγουμένως τὸν γαζώσετε καὶ τὸν γυρίσετε. Τὸ τελείωμα τοῦ γιακὰ θὰ ἀκουμπᾶ στὸ σημάδι ποὺ ὑπάρχει στὸ πατρόν. Ἑνώσετε καὶ τὰ μανίκια. Γαζώστε κατόπιν ὅλες τὶς πένσες, τὶς ραφές, τοὺς ὤμους καὶ τὰ μανίκια καθὼς καὶ τὸ γιακά. Θὰ σιδερώσετε τὶς πιέτες καὶ θὰ μείνουν ἐλεύθερες γιὰ νὰ συγκρατοῦνται ἀπὸ τὴ ζώνη ποὺ θὰ δώσετε νὰ σᾶς φτιάξουν. Ἂν θὰ φοδράρετε τὸ φορεμά θὰ δουλεύετε ὁμαλὰ καὶ τὴ φόδρα. Γυρίστε καὶ ράψετε τὰ στριφώματα τῶν μανικιῶν καὶ τὸ στρίφωμά σας καὶ μὴν ξεχνᾶτε ὅτι κυριαρχοῦν τὰ κοντά.

HAUTE COUTURE
ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΤΑΓΙΕΡ - ΜΑΝΤΩ
ΜΕΝΗ ΣΥΨΑ
ΔΙΠΛ. ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Τελευταία παριζιάνικα μοντέλλα
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 53 καὶ ΜΑΡΝΗ
(1ος ὄροφος)

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΕΣΑΣ

Ξέρετε νὰ παίζετε στὴν ἐντέλεια τὸ ρόλο τῆς καλῆς φίλης; Εἶναι τόσο εὔκολο !

ΗΑΝΑΓΚΗ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς φίλους εἶναι πιὸ αἰσθητὴ στὴν ἐποχή μας. Οἱ μεγάλες πόλεις εἶναι χοάνες μέσα στὶς ὁποῖες μπερδεύονται ὅλοι χωρὶς νὰ γνωρίζωνται καὶ μπορεῖ νὰ ζήσῃ κανεὶς χρόνια ὁλόκληρα στὸ ἴδιο σπίτι χωρὶς νὰ μάθῃ ποιός μένει στὴ διπλανὴ του πόρτα.

Κι' ὅμως οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι φαίνονται πολὺ πιὸ κοινωνικοί. Μιὰ φιλία μπορεῖ νὰ συναφθῆ πιὸ εὔκολα. Ἀλλὰ τὸ νὰ συνάψουμε μιὰ φιλία καὶ τὸ νὰ μπορέσουμε νὰ τὴ διατηρήσουμε εἶναι δυὸ τελεῖως διαφορετικὰ πράγματα.

Καὶ μιὰ καὶ ἡ ἐποχή μας εἶναι ἐποχὴ τῶν τέστ, νὰ κι' ἕνα ποὺ θὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ ἀπαντήσετε στὴ θεμελειώδη αὐτὴ ἐρώτησι. Εἶναι προσαρμοσμένο σὲ μᾶς τὶς γυναῖκες, ἀλλὰ μὲ ἐλαφρὰ τροποποίησι θὰ μποροῦσε νὰ ἐφαρμοσθῆ καὶ στοὺς ἄνδρες.

1. Παρατηρεῖτε συχνὰ κάποιο φεύτικο τόνο στὴ φωνὴ σας, ὅταν ὑποδέχεστε μιὰ φίλη σας;
2. Σᾶς φαίνεται ὅτι οἱ φίλες σας εἶναι κατὰ κανόνα πιὸ τυχερὲς ἀπὸ σᾶς;
3. Νοιώθετε δυσαρέσκεια ὅταν δῆτε πὼς μιὰ φίλη σας ἀγόρασε μιὰ τσάντα (ἢ κάτι ἄλλο) ὅμοια μὲ τὴ δική σας;
4. Σᾶς συμβαίνει συχνὰ νὰ τελειώνετε τὴν κουβέντα μὲ μιὰ κοινὴ φίλη λέγοντας: «Ἀλλά, κατὰ βάθος ἡ καημένη εἶναι τόσο καλή!»
5. Ἂν μιὰ φίλη φαίνεται διαχυτικὴ μαζί σας, ὑποπτεύσαστε ἀμέσως ὅτι αὐτὸ γίνεται γιὰ νὰ σᾶς ζητήσῃ μιὰ χάρι;
6. Εἴσαστε τῆς γνώμης ὅτι πρέπει νὰ λέτε πάντοτε τὴν ἀλήθεια στὶς φίλες καὶ φίλους σας, ἀκόμα κι' ὅταν εἶναι δυσάρεστη γι' αὐτούς;
7. Σᾶς συμβαίνει συχνὰ νὰ προβλέπετε ὅτι θὰ νοιώσετε εὐχαρίστησι ἀπὸ μιὰ συνάντησι κι' ὕστερα νὰ μείνετε ἀπογοητευμένη;
8. Θὰ σᾶς δυσαοεστοῦσε ἡ προσπτικὴ ὅτι θὰ μοιραζόσαστε τὸ δωμάτιό σας μὲ μιὰ φίλη σας;
9. Δοκιμάζετε εὔκολα ἐνστικτώδεις ἀντιπάθειες καὶ συμπάθειες;
10. Ὅταν εἶστε σὲ συντροφιὰ σᾶς φέρνει σὲ μεγάλη ἀμηχανία ἡ σιωπή;

Ἂν ἀπαντήσατε «ναὶ» σὲ λιγώτερες ἀπὸ τέσσερις ἐρωτήσεις, ἔχετε ὅλες τὶς προϋποθέσεις νὰ πετύχετε στὴ φιλία σας. Ἀπὸ τέσσερα ἕως ἕξη «ναὶ» οἱ πιθανότητές σας εἶναι ἀκόμα εὐνοϊκές. Πάνω ἀπὸ ἕξη εἴσαστε ἀσφαλῶς κάπως περισσότερο ἐγωϊστρια καὶ πρέπει νὰ προσπαθήσετε νὰ διορθώσετε τὴν πλευρὰ αὐτὴ τοῦ χαρακτήρα σας, ἂν δὲν θέλετε νὰ γνωρίσετε τὴν ἀπομόνωσι.

Στὰ σημεῖα ποὺ ἀναφέρουμε παρακάτω θὰ δρῆτε τὴν περιγραφὴ τῶν πιὸ τυπικῶν καὶ πιὸ συνηθισμένων «σφαλμάτων στὴ συμπεριφορὰ» σχετικὰ μὲ τὴ φιλία.

1 Ο ΤΥΠΟΣ «ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΧΩΡΙΣΗ».— Εἶναι ὁ πιὸ σίγουρα προωρισμένος γιὰ τὴ δυστυχία τύπος. «Εἴμαστε φίλες», λέει «κι' ὅμως ζοῦμε τόσο χωρισμένες». Τηλεφωνεῖ κάθε μέρα, θέλει νὰ μάθῃ τί κάνουμε, τί κάναμε, τί πρόκειται νὰ κάνουμε. Ἂν καμμιὰ φορὰ πάμε στὸν κινηματογράφο χωρὶς αὐτήν, μᾶς θεωρεῖ τ' ὀλιγώτερο προδότρες: κατεβάζει μούτρα, παραπονιέται ὅτι δὲν τὴν ἀγαπᾶμε πιὰ καὶ ἡσυχάζει μόνο ἂν τὴν καλέσουμε σπίτι γιὰ τὴν ἄλλη μέρα. Κατὰ βάθος πρόκειται γιὰ ἰδιοσυγκρασία παιδικὴ ἀκόμα, συχνὰ καλὴ καὶ εἰλικρινή, ποὺ πιέζεται ἀπὸ ἕνα φορτίο στοργῆς ποὺ θέλει νὰ ἀφιερώση σὲ κάποιον. Συνήθως εἶναι μοναχοκόρη ἢ ἔχει μόνο ἀρσενικοὺς ἀδελφοὺς ποὺ δὲν ἀρκοῦν βέβαια νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς ἀνάγκες της γιὰ καταν6ησι,ἐμπιστοσύνη,γυναικεῖα ἐξομολόγησι. Ψάχνει τότε νὰ βρῆ μιὰ φίλη, ἀλλὰ τὴν κάνει ἀδελφὴ καὶ μάλιστα παραπάνω ἀπὸ ἀδελφή.

Γρήγορα ὅμως ἡ ἀγάπη της γίνεται ἐνοχλητικὴ μὲ τὶς ἀξιώσεις της καὶ βλέπει τὸν ἑαυτό της ἐγκαταλελειμμένο, χωρὶς νὰ καταλαβαίνῃ τὸ λόγο, ἀπὸ ἐκεῖνη ποὺ εἶχε διαλέξει. Κι' ἡ ἄλλη ὅμως ὑποφέρει, γιατὶ διώχνοντάς τη, νοιώθει κάτι σὰν συναίσθημα ἐνοχῆς, ἐπειδὴ τὴ λυπᾶται. Τὸ νὰ σπάσουμε μιὰ τέτοια φιλία εἶναι πιὸ ὀδυνηρὸ ἀπὸ τὸ νὰ ἐγκαταλειφθοῦμε ἀπὸ ἕναν ἄνδρα ποὺ ἀγαποῦμε.

2 Ο ΤΥΠΟΣ «ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ». — Ἡ κοπέλλα ποὺ ἀνήκει στὸ δεύτερο αὐτόν τύπο, δὲν ἀφίνει εὐκαιρία ποὺ νὰ μὴ διακηρύξῃ τὴν περιφρόνησί της πρὸς τὴν ὑποκρισία καὶ τὴν ἀγάπη της πρὸς τὴν εἰλικρίνεια. Γι' αὐτὴν εἴμαστε φίλες σημαίνει νὰ λέμε τὰ πάντα χωρὶς φόβο καὶ χωρὶς ἐπιφυλάξεις: κάθε δισταγμὸς σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι στὰ μάτια της ἔλλειψι εἰλικρινοῦς φιλίας. Ὄχι μόνο εἶναι ὡμὰ εἰλικρινὴς ὅταν τὸ ζητοῦν τὴ γνώμη της, ἀλλὰ θεωρεῖ καθῆκον της νὰ εἰδοποιήσῃ τὶς φίλες της μόλις νομίσῃ πὼς κάτι δὲν πάει καλά. Οὔτε τὴ συγκρατεῖ ἡ σκέψι τοῦ πόνου ποὺ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Ἀπὸ τὶς φιλικές της συμβουλὲς τίποτα καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ γλυτώσῃ: ἐν ὀνόματι τῆς φιλίας τσακίζει τὰ αἰσθήματά μας, θέλει νὰ διορθώσῃ τὸ χαρακτήρα μας καὶ νὰ μεταβάλῃ τὶς συνήθειές μας. Καὶ ἐπὶ πλέον, ἔχει τὴν ἀπαίτησι νὰ τὴς χρωστοῦν ὅλοι εὐγνωμοσύνη καὶ νὰ πέσουν στὴν ἀγκαλιά της, ἀνακηρύσσοντάς τη σὰν τὴ «μοναδικὴ ἀληθινή τους φίλη».

Ἀπ' αὐτὸ δὲν πρέπει βέβαια νὰ συμπεράνουμε ὅτι ἡ εἰλικρίνεια βλάπτει τὴ φιλία. Κάθε ἄλλο. Ἀπ' ὅλες τὶς ἀνθρώπινες σχέσεις, καμμιὰ ἴσως δὲν ἔχει μεγαλύτερη ἀνάγκη ἀπ' αὐτὴν ὅσο ἡ φιλία. Πρέπει ὅμως νὰ ξέρουμε νὰ εἴμαστε εἰλικρινεῖς δηλαδή, νὰ ξέρουμε ὅταν πρέπει νὰ σωπαίνουμε καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ λέμε καὶ κανένα ψέμα. Συχνὰ ἡ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια δὲν εἶναι παρὰ μιὰ συγκεκαλυμμένη μορφὴ ἐγωϊσμοῦ ποὺ δὲν διστάζει νὰ πληγώσῃ καὶ ἄλλους γιὰ τὴ δική της ἱκανοποίησι.

Μιὰ ἀληθινὴ φίλη εἶν' ἐκείνη ποὺ ξέρει νὰ ἀπαρνῆται τὴν εἰλικρίνεια, γιὰ νὰ γίνῃ, ὅταν πρέπει, προπάντων ἐπιεικής!

3 Ο ΤΥΠΟΣ «ΞΕΡΕΤΕ ΤΙ ΜΟΥ ΣΥΝΕΒΗ;».— Τὴν ἀναγνωρίζετε; Ἡ κοπέλλα αὐτὴ μιὰ μονάχα ὑπηρεσία θέλει ἀπὸ τὶς φίλες της: νὰ σμένῃ ὅτι ἀντιπροσωπεύει σὲ κάθε «περίπτωσι», διακόπτει ὁποιαδήποτε ἀφήγησι ἑνὸς ἄλλου μὲ τὴν κλασικὴ φράσι: «Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα! Ἐγώ...» Κι' ἐνῶ οἱ ἄλλοι, προσβεβλημένοι, σωπαίνουν μιλάει αὐτή:

γιὰ τὸν ἑαυτό της φυσικὰ καὶ ὕστερα γιὰ τὶς παράδοξες περιπέτειές της, γιὰ τὰ «μεγάλα» πρόσωπα ποὺ γνωρίζει καὶ γιὰ τὶς «πανάκριβες» τιμὲς ποὺ συνηθίζει νὰ πληρώνῃ. Θὰ νοιώθαμε τὴν ἐπιθυμία νὰ τὴ χαρακτηρίσουμε σὰν ἕνα τέρας ἐγωϊσμοῦ, ἂν δὲν ξέραμε ὅτι εἶναι σχεδὸν πάντοτε, μονάχα μιὰ κοπέλλα ἀνώμαλη καὶ μὲ ἐλαττώματα. Κατὰ βάθος, τὸ πρῶτο θῦμα τῶν ἐλαττωμάτων της εἶναι ἡ ἴδια, γιατὶ στὸ τέλος δὲν γνωρίζει τὴν πιὸ παρήγορη ἴσως πλευρὰ τῆς φιλίας: τὴν ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη.

4 Ο ΤΥΠΟΣ «ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ ΜΕ ΘΕΛΟΥΝΕ».— Ὁ τύπος αὐτὸς παρουσιάζεται, ὅπως εἶναι φυσικό, σὲ ἄτομα δειλά, σ' αὐτὲς ποὺ φοβοῦνται πάντοτε μήπως προκαλέσουν ἑνόχλησι, μήπως εἶναι περιττές, μήπως δὲν τὶς θέλουν. Δὲν τολμάει ποτὲ νὰ τηλεφωνήσῃ πρώτη κι' ἂν τυχὸν καὶ τὸ κάνῃ ζητᾶ συγγνώμη σὰ νὰ ἐπρόκειτο γιὰ ἀσυγχώρητη θρασύτητα. Ἔχει πάντα ἕνα χαμόγελο, κάτι ἀνάμεσα στὴν ταπεινότητα καὶ τὴν ὑπομονὴ καὶ λέει μὲ ὕφος παραπονιάρικο ὅτι «ὅλοι εἶναι τόσο καλοὶ» μαζί της. Ἡ μεγαλύτερη δυστυχία της εἶναι ὅταν διακρίνῃ ὅτι τὴν ἀποκλείσανε ἀπὸ κάποια συγκέντρωσι. Τότε διαιρεῖται σὲ δύο: ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καίγεται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ πάῃ, ἀπὸ τὸ ἄλλο ὅμως δὲν ἔχει τὴν τόλμη νὰ ζητήσῃ μιὰ πρόσκλησι, γιατὶ φοβᾶται ὅτι θὰ τῆς τὴ δώσουν μόνο ἀπὸ εὐγένεια.

Ἡ συμπεριφορὰ αὐτὴ δὲν ἔχει ὑπ' ὄψι της μιὰ ἀπὸ τὶς βασικὲς προϋποθέσεις τῆς φιλίας: τὴν ἰσότητα. Εἴμαστε φίλες σημαίνει ὅτι στεκόμαστε σ' ἕνα ἐπίπεδο ἰσότητας, συναντιόμαστε μὲ τὴν ἴδια εὐχαρίστησι. Γι' αὐτό, ὅταν πιὰ ἔχουν ἀποκατασταθῆ σχέσεις ἐγκαρδιότητας, πρέπει νὰ τὶς συντηροῦμε χωρὶς δισταγμό, χωρὶς νὰ περιμένουμε κάθε φορὰ ἑνὰ μᾶς βάλουν τὸ φαΐ στὸ στόμα. Εἶναι τόσο ἁπλὸ νὰ τηλεφωνήσουμε καὶ νὰ πούμε: «Θέλω νὰ σὲ δῶ».

5 Ο ΤΥΠΟΣ «ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΕ ΤΙΠΟΤΑ ΠΙΑ».— Ἂν ἀκούσετε τὸ ἄτομο ποὺ ἀνήκει στὸν τύπο αὐτὸ θὰ σᾶς πῆ ὅτι πολλὲς φορὲς ὡς τώρα ἀπογοητεύθηκε καὶ προδόθηκε ὥστε δὲν πιστεύει πιὰ στὴ φιλία. Καὶ θὰ σᾶς διηγηθῆ διάφορες ἀτυχίες ποὺ τῆς συνέβησαν μὲ μιὰ ἀκρίβεια καὶ λεπτομέρειες ποὺ φανερώνουν πόσο βαθειὰ εἶναι ἡ πίκρα της. Ἀκούγοντάς τη ὅμως δὲν μπορεῖτε νὰ ἀποφύγετε τὸν πειρασμὸ νὰ ἀναρωτηθῆτε: «Εἶναι δυνατὸ νὰ συνέβησαν ὅλα σ' αὐτήν; Δὲν ἔχει μᾶλλον καὶ αὐτὴ ἕνα μέρος τῆς εὐθύνης;»

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἀκολουθεῖ ἕνα δρόμο τελείως ἐσφαλμένο. Ἔχει μεγάλες ἀξιώσεις. Κατέχεται ἀπὸ ὑπερβολικὸ ἰδεαλισμὸ καὶ τοποθετεῖ τὴ φιλία σὲ πολὺ ὑψηλὸ ἐπίπεδο, ἐπάνω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Κάθε φορὰ ποὺ θὰ ἀποκτήσῃ μιὰ φίλη τὴν περιβάλλει μὲ μιὰ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, μ' ἕνα θαυμασμὸ χωρὶς ἐπιφύλαξι. Τὴν πιστεύει προικισμένη μὲ ὅλες τὶς ἀρετὲς τοῦ κόσμου—πιστή, εἰλικρινή, τίμια, ἀφιλοκερδῆ—χωρὶς νὰ συλλογισθῆ ὅτι ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος δὲν ὑπάρχει ἴσως σὲ ὁλόκληρη τὴ γῆ. Φυσικά, ἀργὰ ἢ γρήγορα ἔρχεται ἡ ἀφύπνησι.

Στὲ τοὺς φίλους καὶ τὶς φίλες μας ἔτσι ὅπως εἶναι ,οὔτε καλύτεροι, οὔτε χειρότεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ὅλες οἱ ἐσφαλμένες στάσεις ἀπέναντι στὴ φιλία, ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω, ἔχουν τὴν προέλευσί τους σὲ μιὰ ἀπομάκρυνσι ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Θὰ θεραπευθοῦμε μονάχα ὅταν θὰ μάθουμε νὰ δεχόμαστε τὸν ἑαυτό μας ὅπως εἶναι.

1 Μιὰ ὑπερβολικὴ προσήλωσι ὁδηγεῖ πολὺ συχνὰ στὴν ἀπογοήτευσι.

2 Δὲν μποροῦμε πάντα νὰ λέμε σὲ μιὰ φίλη μας ὅ,τι σκεπτόμαστε.

3 Πολλὲς πέφτουν στὸν ἐγωκεντρισμὸ χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουν.

4 Κατανικῆστε τὴ δειλία. Ἡ νωσι εἶναι πάντα μεγάλο

5 Ὁ ἰδεαλισμὸς εἶναι ἴσως ὁ χειρότερος ἐχθρὸς γιὰ μιὰ φιλία,

Εἶναι τὸ δέρμα σας διψασμένο;

Ἡ Ἐπιστήμη διεπίστωσε ὅτι τὸ μαραμένο δέρμα ὀφείλεται στὴν ἔλλειψι ὑγροῦ. Προσέξετε τὸ λεῖο δέρμα ἑνὸς μωροῦ: ἀποτελεῖται κατὰ 80 % ἀπὸ ὑγρό. Τὰ ἑκατομμύρια κύτταρα τοῦ δέρματος εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ ὑγρό. Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως τὰ κύτταρα αὐτὰ χάνουν τὴν ἱκανότητα νὰ τὰ ἀναπληρώνουν μόνα τους. Γίνονται ξηρὰ καὶ ὀτονοῦν. Οἱ πρῶτες ρυτίδες ἐμφανίζονται. Αὐτὸ σημαίνει «διψασμένο δέρμα». Τὸ δέρμα πρέπει νὰ πιῆ γιὰ νὰ διατηρῆται ὡραῖο. Ἡ NIVEA εἶναι ἡ μοναδικὴ κρέμα ποὺ περιέχει τὴν συγγενῆ πρὸς τὸ δέρμα EUCERIT. Ἡ θαυματουργὴ αὐτὴ οὐσία ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ δίνῃ ἀτοὺς διψασμένους ἰστοὺς τὸ ἀπαραίτητο ὑγρὸ γιὰ τὰ κύτταρα. Ἔτσι διατηρεῖται ἡ ὁμορφιὰ τοῦ δέρματος. Ἡ τακτικὴ περιποίησις τοῦ δέρματος μὲ NIVEA ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ἕνα θαυμαστό, λεῖο καὶ φρέσκο δέρμα. Ἑκατομμύρια γυναῖκες σ' ὅλο τὸν κόσμο χαίρονται καθημερινῶς τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς μοναδικῆς αὐτῆς κρέμας.

Ὁ Νέος δρόμος τῆς ὁμορφιᾶς

Πρωΐ καὶ βράδυ βάζετε ἀρκετὴ κρέμα NIVEA στὸ πρόσωπο, στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια. Τὸ δέρμα θὰ πάρῃ μόνο τοῦ ὅ,τι χρειάζεται. Καθημερινὴ περιποίησις τοῦ δέρματος μὲ NIVEA ἀρκεῖ γιὰ νὰ διατηρῆ τὸ δέρμα σας λεῖο καὶ νεανικό.

Δροσερὸ δέρμα μὲ κρέμα NIVEA

– γιατὶ ἡ NIVEA δίνει στὸ δέρμα νὰ πιῆ.

Γίνετε μιά ὡραία

ΧΤΕΝΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΣ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΔΙΟΡΘΩΣΤΕ ΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΑΤΕΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΑΣ

Μετὰ τὸ νερό, τὸ πιὸ ρευστὸ πράγμα εἶναι τὰ μαλλιά. Μπορεῖτε νὰ τὰ διαμορφώστε καὶ νὰ τὰ φτιάξετε ὅπως θέλετε. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ μποροῦν νὰ ἀλλάξουν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου ,σας καὶ νὰ διορθώσουν μικροελαττώματα του. Προσθέστε στὰ μαλλιά σας λαμπρότητα (γι' αὐτὸ ἔχουν γίνει τὰ σαμπουάν), προσθέστε τους ἄκομα ἀποχρώσεις—ρεφλὲ— (ὅλες τὸ κάνουν αὐτὸ σήμερα) καὶ ἔτσι θὰ φθάστε στὴν τελειότητα. Ἔχετε ἕναν καλὸ κομμωτή; Δεῖξτε του αὐτὰ τὰ σχέτια καὶ ρωτῆστε τον ποιό θὰ ταιριάζη σὲ σᾶς περισσότερο.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟ ΣΑΓΟΝΙ: Προσθέστε ἀπαλὸ ὕψος καὶ πλάτος στὸ μέτωπο. Αὐτὰ σκεπασμένα, μαλλιὰ μακρυὰ ἀπὸ τὸ σαγόνι. Γιὰ περισσότερη ἀπαλότητα χρησιμοποιῆστε ρεφλὲ ἢ μὲ μύτες στὶς ἄκρες.

ΜΕΓΑΛΟ ΜΕΤΩΠΟ: Ἀφέλειες φουσκωτές, ἀλλὰ ὄχι πολὺ πυκνές. Στὰ πλάγια τὰ μαλλιὰ πέφτουν ἀπαλώτερα.

ΧΑΜΗΛΟ ΜΕΤΩΠΟ: Ἀρχίστε τὶς ἀφέλειες ἀπὸ τὴν κορυφὴ καὶ ἀφῆστε τὶς ἄκρες νὰ σκεπάσουν τὴ γραμμὴ τῶν μαλλιῶν.

ΜΑΚΡΥΑ ΜΥΤΗ: Τὰ πυκνὰ γυριστὰ πρὸς τὰ ἔξω μαλλιὰ φέρνουν τὴ μύτη πρὸς τὰ μέσα. Οἱ «γλῶσσες» στὰ μάγουλα μικραίνουν τὴν ἀπόστασι μεταξὺ τῆς μύτης καὶ τῆς γραμμῆς τῶν μαλλιῶν.

ΜΑΚΡΥ, ΜΥΤΕΡΟ ΠΗΓΟΥΝΙ: Ἡ πλαϊνὴ χωρίστρα χαμηλά, τὰ μαλλιὰ τῆς κορυφῆς λοξά, ἀπαλὰ στρωμένα. Μ' ἕνα ἀπαλὸ γούβωμα μπορεῖτε νὰ σκεπάσετε τὴ γραμμή. Ὅταν ἡ μιὰ πλευρὰ τοῦ προσώπου σκεπάζεται ὡς τὸ ὕψος τοῦ στόματος, τότε τὸ σαγόνι φαίνεται φαρδύτερο.

ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ: Στενεύετε τὸ πλάτος στὰ πλάγια μὲ χτενισιὲς στὰ μάγουλα (κοὺ ντὲ βάν). Σηκώνοντας πρὸς τὰ ἐπάνω τὰ μαλλιὰ τῆς κορυφῆς, μακραίνει τὸ στρογγυλὸ πρόσωπο καὶ παίρνει ἕνα σχῆμα ὀβάλ.

ΠΗΓΟΥΝΙ ΠΟΥ ΠΡΟΕΞΕΧΕΙ: Μαλλιὰ κάπως μακρυὰ καὶ πυκνά, ποὺ νὰ τελειώνουν στὴ γραμμὴ τοῦ σαγονιοῦ. Φέρτε τα μπροστὰ σὲ σκάλες γιὰ νὰ ἀπαλύνουν τὸ προφίλ. Στὸ μέτωπο μποροῦν νὰ πέφτουν λίγες ἀφέλειες ἐλαφρὰ ὀντυλέ, χωρὶς νὰ δίνουν τὴν ἐντύπωσι τοῦ τυπικὰ χτενισμένου μαλλιοῦ.

ΣΤΕΝΟ ΜΕΤΩΠΟ: Χωρίστρα στὴ μέση. Μικρὲς γλῶσσες ἢ μισὲς μπούκλες θὰ διορθώσουν τὴ στενότητα τοῦ μετώπου. Ἡ φετεινὴ μόδα μὲ τὰ πλούσια γκονφλὲ στὸ μέτωπο εὐνοεῖ πολὺ αὐτὴ τὴν περίπτωσι.

ΜΗΝ ΑΠΕΛΠΙΖΕΣΤΕ ΑΝ ΤΥΧΟΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ. ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΘΑ ΣΑΣ ΔΩΣΟΥΝ ΕΝΑΝ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟ ΤΥΠΟ.

Ἐδουάρδος Μανὲ

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΑΝΕ γεννήθηκε στὸ Παρίσι, στὶς 23 Ἰανουαρ. 1823. Ὁ πατέρας του, ὁ Αὔγουστος Μανέ, ἦταν ὁ τύποτος τοῦ μεγαλοαστοῦ τοῦ 19ου αἰώνα, τυπικός, αὐστηρὸς καὶ νομοταχής, ἀνώτερος κρατικὸς ὑπάλληλος, διευθυντὴς τοῦ Ἰδιαίτερου γραφείου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Μ' ἕναν τέτοιο πατέρα, ἦταν ἐπόμενο νὰ βρίσκεται σὲ ἀντίθεσι ὁ Ἐδουάρδος ποὺ ἤτὰν γεννημένος μποὲμ καὶ εἶχε βαθύτατο τὸ αἴσθημα τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἡ μητέρα του, Εὐγενία, τὸ γένος Φουρνιέ, μὲ περισσότερη κατανόησι καὶ πλατύτερο πνεῦμα, γεμάτη τρυφερότητα γιὰ τὸ χαΐδεμένο της παιδί, στεκόταν ἀνυπεράσπιστη καὶ ἄβουλη μπροστὰ σ' ἕνα σύζυγο στερημένο ἀπὸ κάθε φαντασία. Βλαστάρι ἀρχοντικῆς γενιᾶς, ἦταν κόρη ἑνὸς Γάλλου προξένου στὴ Σουηδία καὶ ἀναδεξιμιὰ τοῦ βασιλιᾶ τῆς Σουηδίας Καρόλου 14ου (πρώην στρατάρχη Μπερναντότ).

Στὴν ἀρχή, ἔστειλαν τὸν Ἐδουάρδο σ' ἕνα ἰδιωτικὸ ἐκπαιδευτήριο καί, ὕστερα στὸ κολλέγιο Ρολλέν. Ἀλλά, στὰ 16 του χρόνια, ζήτησε νὰ τὸν βάλουν νὰ μάθη σχέδιο, ὅπως ὁ θεῖος του Ἐδμόνδος Φουρνιέ, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ὁ Ἐδμόνδος ἦταν συνταγματάρχης καὶ ζωγράφιζε γιὰ διασκέδασί του, ἐνῶ ὁ Ἐδουάρδος εἶχε δηλώσει μὲ τὸ κατηγορηματικὸ ἐκεῖνο ὕφος ποὺ τόσο δυσαρεστοῦσε τὸν πατέρα του, ὅτι θὰ ἔκανε τὴ ζωγραφική σκοπὸ τῆς ζωῆς του καὶ ἐπάγγελμά του.

Ὅμως τὰ σχέδια τοῦ πατέρα του ἦταν ἄλλα· Ἤθελε νὰ τὸν κάνη «δικηγόρο», «δικαστικό», «κρατικὸ ὑπάλληλο» κλπ. Γιὰ νὰ γλυτώση ἀπὸ ὅλ' αὐτά, ὁ Ἐδουάρδος ἀποφάσισε νὰ ἑτοιμασθῆ γιὰ τὸ ναυτικό. Στὶς 4 Δεκεμβρίου 1848, ἀφοῦ ἀπέτυχε στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις, ἐπιβιβάστηκε στὸ ἐκπαιδευτικὸ καράβι «Χάβρη καὶ Γουαδελούπη», σὰν δόκιμος, ὅπως ὁ Μπωντλαὶρ καὶ ἀργότερα ὁ Γκωγκέν.

Κρυφοὶ ἔρωτες

ΜΟΛΙΣ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΕ στὸ Παρίσι, ὁ νεαρὸς Μανὲ κυριεύτηκε πάλι ἀπὸ τὸ πάθος του γιὰ τὸ σχέδιο. Μπροστὰ στὴν ἐπιμονή του, ὁ πατέρας του δέχθηκε νὰ τὸν ἀφήση νὰ ἀκολουθήση μαθήματα στὸ ἀτελιὲ τοῦ Τομὰ Κουτύρ, ποὺ ἦταν τὸ μεγάλο καλλιτεχνικὸ μαντεῖο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἀλλὰ ὁ Γουσταῦος Μανὲ τοῦ ἔθεσε ἕναν ὅρο: Ὁ Ἐδουάρδος δὲν θὰ ἐγκατέλειπε τὴ μελέτη τοῦ πιάνου γιὰ τὸ ὁποῖο εἶχε δείξει ἐπίσης ταλέντο.

Ἡ Ὁλλανδὴ δεσποινίδα Σουζάννα Λεενχὸφ παρέδιδε ἤδη μαθήματα πιάνου στοὺς δυὸ μικρότερους ἀδελφοὺς τοῦ Ἐδουάρδου, τὸν Εὐγένιο καὶ τὸν Γουσταῦο.

Ὁ Ἐδουάρδος, ἀπασχολημένος ὅλη τὴν ἡμέρα σχεδὸν στὸ ἀτελιὲ Κουτύρ, θὰ ἔκανε τρεῖς φορὲς τὴν ἑβδομάδα μάθημα πιάνου στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα.

Ἐκείνη ἦταν 20 χρονῶν κι' αὐτὸς 27. Τῆς μιλοῦσε γιὰ τὸ ταξίδι του στὴ Νότιο Ἀμερική, γιὰ τὸ ἀτελιὲ τοῦ Κουτύρ, καὶ δὲν εἶχε καμμιὰ διασύνη νὰ καθήση μπροστὰ στὸ πιάνο. Ἦταν μιὰ κοπέλλα δροσερή, ξανθὴ καὶ ἀγνή. Ὅταν ὁ Μανὲ τὴ συνέκρινε μὲ τὰ κορίτσια ποὺ συναντοῦσε στοὺς δρόμους τῆς Μονμάρτης, εὕρισκε σ' αὐτὴν μιὰ γοητεία ποὺ τὸν τραβοῦσε μυστηριακά. Στὴν ἀρχὴ προσπάθησε μὲ ἱπποτισμὸ νὰ ἀντισταθῆ σὲ κείνη τὴ γοητεία.

Ὅμως, ἕνα βράδυ τοῦ Μαΐου, δὲν μπόρεσε νὰ κατανικήση τὴ δύναμι ποὺ τὸν ἔσπρωχνε νὰ πιάση τὸ χεράκι τῆς πιανίστας καὶ νὰ ζητήση τὰ χείλη της. Ἐκείνη δὲν ἀντιστάθηκε καθόλου, ὅπως θὰ ὤφειλε, γιατὶ καὶ αὐτὴ δυστυχῶς τὸν ἀγαποῦσε.

Ἀπὸ κεῖνο τὸ σούρουπο, μιὰ διπλὴ ζωή, ἀρκετὰ θλιβερὴ ἄρχισε γιὰ τοὺς δυὸ ἐρωτευμένους. Οἱ συναντήσεις τους ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ οἱ κρυφοὶ ἔρωτές τους τοὺς ὡδήγησαν στὴν ἀναμονὴ ἑνὸς παιδιοῦ.

Ἀργοπορημένος γάμος

Η ΠΡΩΤΗ ΠΟΥ ΤΟ ΕΜΑΘΕ ἦταν ἡ μητέρα τῆς Σουζάννα. Ἡ κυρία Λεενχόφ, φίλη καὶ προστατευομένη τῆς κυρίας Μανέ, βρέθηκε ἔτσι στὴν πιὸ σκληρὴ καὶ δύσκολη θέσι. Ἐνῶ ὁ Ἐδουάρδος ταξιδεύει γιὰ νὰ δῆ τὰ Ἰταλικὰ καὶ γερμανικὰ μουσεῖα, ἡ Σουζάννα ἀποτραβηγμένη σὲ κάποια κρυφὴ γωνιά, φέρνει στὸν κόσμο τὸ μωρό της, τὸν μικρὸ Λεοντα Κοέλλα Λεενχόφ, ποὺ δὲν θὰ ἀποκτήση ποτὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα του, γιατὶ ποτὲ ὁ Μανὲ δὲν θὰ τὸ ἀναγνωρίση. Ἐκείνη τὸ ἀνατρέφει στὴν παλιά τους κατοικία στὶς Μπατινιόλ, καὶ τὸ παρουσιάζει γι' ἀδελφάκι της. Ὁ Ἐδουάρδος Μανὲ θὰ τὸ βαφτίση μονάχα. Ὄχι πὼς ἀρνεῖται δλες του τὶς εὐθύνες. Ἀλλὰ τὸ μυστικὸ ἔγινε γνωστὸ στὴν οἰκογένειά του καὶ ὁ πατέρας του ἀντιτίθεται κατηγορηματικὰ στὴν ἕνωσί του μὲ τὴ Σουζάννα.

Μοιρασμένος ἀνάμεσα στὴν ἀγάπη τῆς καρδιᾶς του καὶ τὴν οἰκογένειά του, ὁ Ἐδουάρδος ἐξακολουθοῦσε νὰ δλέπη τὴ Σουζάννα καὶ τὸν μικρὸ Λεόν στὸ σπίτι τῆς κυρίας Λεενχόφ, ἀναβάλλοντας ἀπὸ μέρα σὲ μέρα τὴν ἀπόφασι νὰ ἐξοφλήση τὸ χρέος του.

Δεκατρία χρόνια πέρασαν ἔτσι. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, ἡ καλλιτεχνικὴ προσωπικότητα τοῦ Μανὲ ἀποκτοῦσε ὅλο καὶ περισσότερο κῦρος. Ἔπειτα, σχεδὸν ἐξαφνικά, καὶ ὕστερα ἀπὸ σύντομη ἀρρώστεια, στὶς 25 Σεπτεμβρίου, ὁ Αὔγουστος Μανὲ πέθανε, δίχως νὰ γνωρίση τὴ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ γυιοῦ του ἀφοῦ πέρασε ἐξ αἰτίας του τόσες στενοχώριες καὶ πίκρες.

Λίγους μῆνες ἀργότερα, τὴν ἄνοιξι τοῦ 1863, ὁ Ἐδουάρδος ἐφευγε μὲ τὴ Σουζάννα γιὰ τὴν Ὁλλανδία. Ξαναγύρισαν στὴ Γαλλία, ὕστερα ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες, ἀφοῦ παντρεύτηκαν ἀθόρυβα καὶ μ' ἐλάχιστους μάρτυρες, μπροστὰ σ' ἕναν πάστορα, γιατὶ ἡ Σουζάννα ἦταν διαμαρτυρομένη. Ἔτσι μπόρεσαν ἐπιτέλους οἱ δυό τους νὰ ζήσουν μαζὶ καὶ φανερά.

Ἐκείνη ποὺ παραμένει κι' οἱ ἄλλες

Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΑΝΕ ἔμεινε πιστὸς μὲ τὴν καρδιὰ σὲ κείνη ποὺ εἶχε γίνει γυναίκα του. Ἀπορεῖ μόνο κανεὶς πῶς δὲν ἀναγνώρισε ποτὲ ὡς γυιό του τὸν Λέοντα - Κοέλλα καὶ ἐξακολούθησε νὰ τὸν θεωρῆ μπροστὰ στὸν κόσμο ὡς τὸν νεαρὸ «κουνιάδο» του. Μήπως αὐτὸ ἔγινε γιὰ νὰ μὴ φανερωθῆ τὸ ἀρχικὸ παράπτωμα τῆς πιανίστας; Μυστήριο.

Ὁστόσο, πολλὲς ἄλλες γυναῖκες πέρασαν ἀπ' τὴ ζωή του καὶ τὸ ἀτελιέ του: Μοντέλα ἢ μαθήτριες ποὺ μαζί τους συνεδέθη γιὰ λίγο ἢ πολὺν καιρό.

Ὅταν τὶς ζωγράφιζε τὶς παρατηροῦσε ἐντατικὰ μὲ τὸ ὀξὺ, φωτεινὸ καὶ σχεδὸν θρασὺ δλέμμα του, ἐργαζόταν ὁλόκληρες ὧρες σιωπηλὸς καὶ ποτὲ—ποτὲ πλατάγιζε μονάχα τὴ γλώσσα του, σημάδι ἐσωτερικῆς ἱκανοποιήσεως.

Τὸ τέλος

ΕΝΑ ΠΡΩΙ, στὴν πόρτα τοῦ ἀτελιέ του, τὸν βρῆκε μιὰ ἐξαφνικὴ παράλυσι καὶ σωριάστηκε χάμω. Ὁ Λεων, τὸ κρυφό του παιδί, τὸν περιποιεῖται στὸ ἑξῆς σιωπηλὰ καὶ ἀφωσιωμένα, πλάι στὴ Σουζάννα... Ὁ Λεων εἶναι ποὺ σηκώνει πάντα στὴν ἀγκαλιά του τὸ ἀνάπηρο κορμὶ γιὰ νὰ τὸ μεταφέρη στὸ κρεβάτι ἢ στὴν πολυθρόνα του.

Ἡ γάγγραινα μολύνει τὸ παραλυτικὸ πόδι. Οἱ γιατροί, γιὰ νὰ τὸν σώσουν ἐπιχειροῦν τὴν ἀποκοπὴ τοῦ ποδιοῦ. Μὰ τρεῖς ἑβδομάδες μετὰ τὴν ἐπέμβασι, στὶς 30 Ἀπριλίου 1883, σὲ ἡλικία 50 χρονῶν, ὁ Ἐδουάρδος Μανὲ πεθαίνει, τριγυρισμένος ὡς τὴν τελευταία πνοή του ἀπὸ τὰ τρία πλάσματα ποὺ τοῦ ἔμειναν πάντα πιστά: Τὴ μητέρα του, τὴ γυναίκα του καὶ τὸ γυιό του.

Λίγθάνθηκε ποτέ τοῦ ἱκανοποιημένος. Τὸ παιχνιδιάρικο ὕφος του ἔκρυβε πάντα τὴν ἀγωνία τοῦ ἀπαιτητικοῦ καλλιτέχνη. Πολὺ ἀργὰ ὅμως οἱ σύγχρονοί του κατάφεραν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἰδιοφυΐα του.

Καθὼς οἱ φίλοι του ἔβγαιναν στὶς 3 Μαΐου ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο ὅπου εἶχε ἔρθει νὰ τὸν τιμήση ἕνα πλῆθος Παρισιῶν, ὁ διάσημος ζωγράφος Ἐντγκὰρ Ντεγκὰ εἶπε τὴ λέξι ποὺ ἔρχοταν ἐπὶ τέλους σὰν ἄξιο συμπέρασμα: «Δὲν ξέραμε πὼς ἦταν τόσο μεγάλος»!

Φιλέας Φὼκ

Η ΤΕΧΝΗ ΝΑ ΤΡΑΒΑΤΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΗ...

- Ἀφίνετέ τους νὰ μιλοῦν
- Κάνετε πῶς τοὺς θαυμάζετε
- Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες εἶναι παιδιὰ

ΗΣΤΟΡΙΑ εἶναι γεμάτη ἀπὸ παραδείγματα ἀνδρῶν, ποὺ ὑποτιμώντας τὴ δύναμι ποὺ ἔχει στὰ χέρια του τὸ «ἀσθενὲς φῦλον», πλήρωσαν ἀκριβὰ τὴν ἀφελῆ αὐτὴ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό τους. Πάρτε παράδειγμα τὸν Σαμψών. Ἀνακάλυψε πολὺ ἀργὰ ὅτι ἡ τρομερὴ δύναμί του μποροῦσε νὰ ἐκμηδενισθῆ ἀπὸ μιὰ ἁπλὴ ποινηριὰ τῆς Δαλιδᾶς. Κι' ἡ ὡραία 'Ελένη τῆς Σπάρτης; Μπορεῖ νὰ μὴν ἔλαμβε μὲ τὴν εὐφυΐα της, ὅπως ἡ 'Ασπασία π.χ., ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὴν ἐμπόδισε νὰ ρίξη Ἕλληνες καὶ Τρώες σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς φοβερωτέρους πολέμους. Κι' ἡ Λαΐδη Μάκβεθ; Δὲν ἔγινε ἡ αἰτία τοῦ χαμοῦ τοῦ ἀνδρός της;

Δὲν ξέρουμε πῶς συμπεριφέρονταν οἱ γυναῖκες στοὺς ἄνδρες τους στὴν 'Αγγλία κατὰ τὸν 18ο αἰώνα. Γεγονὸς εἶναι ὅτι τὸ 1770 τὸ ἄτυχο ἰσχυρὸ φῦλο βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ ζητήση τὴν προστασία τοῦ νόμου. Πράγματι τὸ ἀγγλικὸ κοινοβούλιο ἐψήφισε νόμο, ποὺ ἀνάμεσα στ' ἄλλα καθώριζε:

«... Ὅτι ὅλαι αἱ γυναῖκες, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἡλικία τους, τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἡ κοινωνική των θέσις, κόραι ἢ χῆραι, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου θὰ ἐξηνάγκαζον τοὺς ὑπηκόους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος εἰς γάμον διὰ τῆς βίας, διὰ μηχανορραφιῶν ἢ γοητείας διὰ τῆς χρήσεως ἀρωμάτων, ψιμμυθίων, καλλυντικῶν, τεχνητῶν ὀδόντων, καρδιῶν βοῶν, ἰσπανικοῦ μαλλίου, σιδηρῶν κορσέδων, ἀκκισμῶν, ὑψηλῶν τακουνιῶν, παραγεμισμένων γοφῶν, θὰ ὑφίστανται τὰς συνεπείας τοῦ περὶ μαγείας νόμου καὶ ὅτι πᾶς γάμος, ὁ ὁποῖος συνάπτεται ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς εἶναι ἄκυρος».

Ἂν αὐτὸς ὁ νόμος ἐφαρμοζόταν σήμερα, οἱ περισσότεροι σύγχρονοι γάμοι θὰ ἦταν ἄκυροι καὶ οἱ θιομηχανίες καλλυντικῶν θὰ εἶχαν χρεωκοπήσει τώρα καὶ πολὺ καιρό.

Οὔτε πούδρα, οὔτε κραγιὸν τῶν χειλιῶν, οὔτε ψεύτικα δόντια, οὔτε ψεύτικα θέλγητρα... Τί θὰ γίνονταν τότε οἱ γυναῖκες; Ἂς μὴν ξεχνᾶμε πὼς οἱ ἄνδρες οὔτε μιὰ μονάχα στιγμὴ δὲν παραδέχονται τὶς ἀδυναμίες τους. Στὶς μαγεῖες καὶ τὴ γοητεία τῶν γυναικῶν ἀποδίδουν τὰ παθήματά τους.

«Ἡ Εὔα μὲ ἠπάτησε!», φώναξε ὁ 'Αδάμ. Κι' ἀπὸ κεῖνη τὴν ἐποχὴ τὸ ἀρσενικὸ γένος δὲν ἔπαψε νὰ ρίχνη ὅλες τὶς συμφορές του στὴ γυναίκα, λὲς καὶ ὁ ρόλος τῆς τελευταίας αὐτῆς δὲν ἦταν νὰ κατακτήση ἕνα σύζυγο.

Ἡ δυστυχία γιὰ τοὺς ἄνδρες εἶναι ὅτι περιμένουν νὰ σκεφτωνται οἱ γυναῖκες κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ σκέπτονται αὐτοὶ καὶ νὰ ἐφαρμόζουν τὸν ἴδιο κῶδικα ἠθικῆς καὶ τὸν τρόπο ἐνεργείας τὸ δικό τους. Ἔτσι γίνονται ἕξω φρενῶν, ὅταν καμμιὰ «ἀνόητη κοπελλίτσα» κατορθώνη νὰ τοὺς χορέψη στὸ ταψί», συμπεριφερόμενη κατὰ τρόπο τελείως διαφορετικὸ ἀπ' αὐτόν, κατὰ τρόπο δηλαδὴ καθαρὰ γυναικεῖο.

Ὁ κίνδυνος παρουσιάζεται, ὅταν μιὰ γυναίκα ἀσυλλόγιστη, μὴ ὄντας εὐχαριστημένη ποὺ τύλιξε ἕναν ἄνδρα, προσπαθεῖ νὰ τὸν διαμορφώση σύμφωνα μὲ τὴ δική της εἰκόνα καὶ ὁμοίωσι, ἀντὶ νὰ τὸν δεχθῆ ὅπως εἶναι καὶ νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ αὐτὸν ὅσο πιὸ πολὺ μπορεῖ. Ἂν κρίνουμε ἀπὸ τὶς ὑπάρχουσες στατιστικὲς τῶν διαζυγίων, οἱ γυναῖκες ἀποτυγχάνουν στὸ γάμο γιατὶ θέλουν νὰ διαμορφώσουν κατὰ τὴν ἐπιθυμία τους τὸν ἄνδρα καὶ δείχνονται πολὺ αὐταρχικές.

Κι' ὅμως αὐτὸ εἶναι σφάλμα. Ὅλη ἡ τέχνη ἔγκειται στὸ νὰ μὴν ἀφίνετε τὸν ἄνδρα νὰ ὑποπτευθῆ ἔστω καὶ μιὰ μονάχα στιγμὴ ὅτι τὸν τραβᾶτε ἀπὸ τὴ μύτη. Ὅταν ἕνας ἄνδρας φωνάζη μὲ θαυμασμό: «Τί ἔξυπνη γυναίκα!», νομίζετε πὼς θέλει νὰ πῆ μ' αὐτὸ ὅτι εἶναι μιὰ λαμπρὴ διανοούμενη, μιὰ ὑπέροχη νοικοκυρὰ ἢ ἕνα ὑπόδειγμα σοφίας; Καθόλου. Παραδέχεται ἁπλῶς ὅτι ἡ γυναίκα αὐτὴ ξέρει νὰ τὸν ἐολακεύη, νὰ τὸν κάνη νὰ παραδέχεται κάτι μ' ἕνα χαμόγελο, ἐνῶ ἤταν ἀποφασισμένος νὰ πῆ «ὄχι». Εἶναι ἡ μόνη ἱκανότητα ποὺ ἀναγνωρίζει καὶ σέβεται ὁ ἄνδρας στὴ γυναίκα, ἐνῶ βλέπει μὲ κάποια συγκατάβασι τὰ προτερήματα χάρις στὰ ὁποῖα ἡ σύντροφός του σημειώνει ἐπαγγελματικὴ ἢ κοινωνικὴ ἐπιτυχία.

Ἔτσι, λοιπόν, ἂν θέλετε νὰ διευθύνετε τὸν ἄνδρα σας, ἀρχίσετε νὰ παρακολουθῆτε προσεκτικὰ γιατὶ κατηγορεῖ τὸ ἀδύνατο, λεγόμενο φῦλο καὶ προσαρμοσθῆτε — φαινομενικὰ φυσικὰ — στὶς ἀξιώσεις του.

Ὁ 'Αριστοτέλης ἔλεγε ὅτι πέφτει στὰ δίχτυα τοῦ ἔρωτα μονάχα ὁ ἄνδρας ποὺ γοητεύτηκε πρῶτα ἀπὸ τὴ χάρι καὶ τὴν ὁμορφιά. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ φυσικὴ γοητεία εἶναι ὁ ἰσχυρότερος μαγνήτης ποὺ τραβάει τοὺς ἄνδρες καὶ φυσικὰ κάθε γυναίκα πρέπει νὰ καταβάλη κάθε προσπάθεια γιὰ ν' ἀξιοποιήση στὸ μάξιμουμ τὰ δῶρα ποὺ τῆς χάρισε ἡ φύσι.

Στοὺς ἄνδρες ἀρέσει νὰ ἀγαίνουν ἔξω μὲ γυναῖκες ἄψογα ντυμένες. Αὐτὸ τοὺς κολακεύει. Ἡ ὁμορφότερη κοπέλλα τοῦ κόσμου δὲν θὰ κατορθώση ποτὲ τίποτα, ἂν δὲν εἶναι χτενισμένη μὲ φροντίδα, ἂν δὲν ἔχη τὰ νύχια περιποιημένα, ἂν, ἂν...

Δὲν πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ φανταζόμαστε ὅτι ὁ ἄνδρας ἐπιδοκιμάζει τοὺς ἐξωφρενισμοὺς τῆς μόδας: μιὰ καπελίνα διαμέτρου ἑνὸς μέτρου, κάλτσες κεντημένες μὲ ἐκκεντρικὰ μοτίβα, νύχια βαμμένα πράσινα, μ' ἕνα λόγο κάθε τι ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ προκαλέση τὰ εἰρωνικὰ σχόλια τῶν διαβατῶν εἰς βάρος τῆς γυναίκας ποὺ συνοδεύει.

Τίποτα δὲν βάζει μεγαλύτερη τροχοπέδη στὸ πάθος ἑνὸς ἄνδρα ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ γελοίου. Μιὰ μέρα, μιὰ ὄμορφη κοπέλλα προσεκλήθη ἀπὸ ἕνα θαυμαστή της καὶ ὑποψήφιο σύζυγο νὰ πᾶνε στὸ θέατρο. Ἔφτασε καθυστερημένη στὸ ραντεβού, περπατώντας μὲ κάτι τακούνια δώδεκα πόντους καὶ ποὶν τὸ ζευγάρι κάνη τρία βήματα, τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ τακούνι ἔσπασε. Ὁ νέος ἀναγκάστηκε νὰ φωνάξη ἕνα ταξὶ γιὰ νὰ ξαναπάη τὴν κοπέλλα στὸ σπίτι της ν' ἀλλάξη παπούτσια. Ἔφθασαν στὸ θέατρο στὸ τέλος τῆς πρώτης πράξεως. Μόλις κάθησαν, ἡ κοπέλλα βρῆκε τὸν τρόπο ν' ἀφήση νὰ πέση ἡ τσάντα της κατὰ γῆς καὶ ὁ δυστυχισμένος νέος ἀναγκάστηκε νὰ σκύψη γιὰ νὰ μαζέψη τὸ περιεχόμενο τῆς τσάντας ποὺ εἶνε σκοπίσει ἐνοχλῶντας ἔτσι τοὺς ἄλλους θεατὲς κι' ἀκούγοντας τὰ δυσάρεστα σχόλιά τους.

Εἶναι περιττὸ νὰ προσθέσουμε ὅτι ὕστερα ἀπὸ μιὰ τέτοια βραδυὰ ὁ νέος οὔτε ξαναπροσκάλεσε τὴ θελκτικὴ πῖν - ἀπ.

Ἕνα πρᾶγμα ποὺ οἱ ἄνδρες δὲν χωνεύουν στὶς γυναῖκες εἶναι ἡ αἰώνια καὶ ἀσήμαντη φλυαρία τους ... γιὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο γιατὶ αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ νομίζουν πὼς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μιλᾶνε. Σ' ἀντιστάθμισμα, παρένουν στὶς γυναῖκες τὸ δικαίωμα νὰ κατοπτίνουν τὰ λόγια τους «ἐν θαυμασμῷ καὶ ταπεινότητι». Μὴν ξεχνᾶτε, κυρίες μου, ὅτι γιὰ μιὰ γυναίκα ἡ σιωπὴ εἶναι χρυσὸς καὶ ὅτι ἕνα γοητευτικὸ χαμόγελο, ἕνα χαριτωμένο καταφατικὸ νεῦμα, ἕνα ὕφος θαυμαστικό, θὰ πείση τὸν ἄνδρα ὅτι εἴσαστε ἡ ἰδανικὴ γυναίκα. Καὶ δὲν ἔχετε ἀνάγκη οὔτε μιὰ φορὰ ν' ἀνοίξετε τὸ στόμα!

Σήμερα γίνεται ἀλόκληρα καὶ πιὸ πολὺς λόγος γιὰ τὴν ἰσότητα τῶν φύλων. Μὴ ξεχνᾶτε, ὅμως, ὅτι στοὺς ἄνδρες ἀρέσει πάντοτε νὰ πιστεύουν ὅτι εἶναι οἱ κυνηγοί...καὶ ὄχι ἡ λεία. Μιὰ γυναίκα μπορεῖ νὰ φτάση ὡς τὰ μισὰ τοῦ δρόμου γιὰ νὰ τὸν συναντήση. Λίγο ὅμως πιὸ πέρα ἀν προχωρήση, ὁ ἄνδρας ὑποχωρεῖ γρήγορα, ὑποπτεύοντας κάποια παγίδα. Γιατὶ περισσότερο τὸν ἐρεθίζει ἡ ἀντίστασι, ἡ ἀρνησι ἢ παράδοσι. Εἶναι μιὰ πρόκλησι γι' αὐτὸν κάθε ἀντίστασι.

Καλὸ θὰ ἦταν ἴσως νὰ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ὁ "Ἀνδρας (μὲ κεφαλαῖο τὸ Α). δὲν εἶναι παρὰ ἕνα αἰώνιο παιδί. Βάλτε καλὰ στὸ μυαλό σας, κυρίες μου, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἡλικία τους, εἶναι μικρὰ παιδιὰ καὶ ἔχουν ἀνάγκη νὰ τὰ ὁδηγοῦν. "Ὅταν ἔχουν ἕνα σχέδιο στὸ κεφάλι, ἀφῆστε τους νὰ σᾶς ποῦν τὶς ἰδέες τους κι' ὕστερα πέστε: «Εἶναι ὑπέροχο, εἶναι ἀπολαβαῖο, ἀλλὰ δὲν σοῦ φαίνεται ὅτι ὑπάρχει κάποια μικρὴ λεπτομέρεια; ποὺ πρέπει νὰ τὴν ἐξετάσης πιὸ καλά;» Καὶ στὸ τέλος τὰ ἔχουν ὅλα γιὰ νὰ ἐκτελέσουν πιστὰ ἐκεῖνο ποὺ θέλετε ἐσεῖς νὰ κάνουν.

Ὁ ἄνδρας ἀφίνεται νὰ ὁδηγηθῆ ἀπὸ τὴ ματαιοδοξία. Τοῦ ἀρέσει νὰ τοῦ λένε κάθε μέρα ὅτι εἶναι ὁ πιὸ ὡραῖος, ὁ πιὸ δυνατός, ὁ πιὸ ἔξυπνος ἄνδρας. Τοῦ ἀρέσει νὰ δέχεται συμβουλές, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ ἀναγνωρίση πὼς ἔχει ἀδίκο.

Ποτὲ οἱ γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ λένε σ' ἕναν ἄνδρα: «Εἶσαι ἀνόητος, ἀγαπητέ μου. Ποιός εἶναι ὁ ἡλίθιος ποὺ σὲ συμβούλεψε νὰ κάνης ἔτσι: Τὸ σχέδιό σου εἶναι παράλογο, δὲν ἀξίζει τίποτα...»

Καλύτερα εἶναι ν' ἀποφύγετε τὸ παγερὸ αὐτὸ ντοὺς καὶ νὰ πῆτε: «Ἡ ἰδέα σου εἶναι περίφημη. ἀλλὰ...» Καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ ρίξετε διπλωματικώτατα μιὰ μικρὴ ὑπόδειξι, ποὺ θὰ ἐπιτρέψη καὶ στὸν ἴδιο νὰ δνῆ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο. Θὰ τὸν δῆτε τότε κατευχαριστημένο νὰ ἀποδίδη τὴν ἐπιτυνία — ποὺ εἶναι στὴν πραγματικότητα δική σας — στὸν ἑαυτό του.

Οἱ ἄνδρες ἔχουν, πράγματι, μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό τους. Κι' αὐτὸς εἶναι ἀσφαλὼς ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἔχουν ἀξίωσι ἀπὸ τὶς γυναῖκες τους νὰ εἶναι ταυτόγνωμα ὁμόφρες. συμπαθητικές, νευάτες κατανόησι, πιστές. μετριόφρονες, σιωπηλὲς κηὶ θελκτικές

Ἡ ἀπόλυτα τέλεια γυναίκα δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ μὲ λίγη ποινηρία, ἂν εἴσαστε ἔξυπνη, δὲν θὰ κοπιάσετε νὰ πείσετε τὸν ἄνδρα ὅτι εἴσαστε ἀκριβῶς ὁ ἰδανικὸς τύπος του. Μόνο οἱ ἀνόητες ἀφίνουν νὰ φανοῦν τὰ ἐλαττώματά τους. Κι' ὅμως εἶναι τόσο εὔκολο νὰ τὰ καμουφλάρουν!

Μαριὰν Χουντᾶν

Τὰ συμπόσια τῶν ἀρχαίων

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ Ἕλληνες ποὺ διακρίνονταν γιὰ τὴν ἀνεπτυγμένη φιλοξενία τους, ἀποφεύγανε τὸ «μονοσιτεῖν» τὸ νὰ τρώνε δηλαδὴ μόνοι τους καὶ προτιμοῦσαν τὰ συμπόσια ὅταν ἕνα ἐστιατόριό τους προξενοῦσε χαρὰ ἢ συγκίνησι, ὅπως ὁ γάμος ἢ γέννησι τοῦ παιδιοῦ, ὁ ἀποχωρισμὸς ἀπὸ κάποιο συγγενῆ ἢ γνωστὸ ποὺ πάει γιὰ ταξίδι, ἢ ἐπάνοδος ἀπὸ ταξίδι, μιὰ εὐτυχισμένη σοδειά, μιὰ νίκη σὲ πολεμικοὺς ἢ ἀθλητικοὺς ἀγῶνες καὶ σὲ ἄλλα περιστατικά.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ συμπόσια γίνονταν καὶ τὰ δαπάναις τοῦ δήμου, τὰ «δημοτελῆ δεῖπνα» ὅπως τὰ ἔλεγαν μὲ τὴν εὐκαιρία μεγάλων θρησκευτικῶν ἑορτῶν καὶ ἐκτάκτων ἱστορικῶν συμβάντων γιὰ τὴ ζωὴ τῆς πολιτείας. Τὰ δεῖπνα αὐτὰ γίνονταν ἔπειτα ἀπὸ τὶς μεγάλες θυσίες πρὸς τοὺς θεούς, τὶς ἑκατόμβες ὅπως τὶς ὀνομάζαν.

Σὲ ἐπιγραφὲς ποὺ ἀνακαλύφτηκαν κατὰ τὶς ἀνασκαφὲς ἀναφέρονται οἱ κρεονόμοι, ἐκεῖνοι δηλαδὴ ποὺ μοίραζαν τὸ κρέας στὶς ἀρχὲς καὶ τὸ λαό, καὶ οἱ ἀρτονόμοι, ποὺ μοίραζαν τὸ ψωμί. Σὲ κάποια τέτοια ἐπιγραφή, ἀναφέρεται ἕνας Πολύλευκτος, ποὺ ἀφοῦ ἔγινε δημόσιος ἄρχοντας, ἐπαινέθηκε μὲ χρυσὸ στεφάνι γιατὶ ἐπιμελήθηκε τῆς θυσίας καὶ τῆς πομπῆς πρὸς τὸν 'Ηρακλῆ, τῆς κρεονομίας καὶ ἀρτονομίας, τῆς διακοσμήσεως τοῦ τραπεζιοῦ, τῆς διανομῆς τοῦ κρασιοῦ καὶ τῆς διαθέσεως ἀνὰ 8 δραχμὲς σὲ κάθε θύτη.

Ἐπίσης μὲ ἔξοδα τοῦ δημοσίου δίνονταν γεύματα στὸ Πρυτανεῖο, στὰ ὁποῖα ἦσαν ὁμοτράπεζοι οἱ ἄρχοντες τῆς πολιτείας καὶ πολλοὶ διακεκριμένοι ξένοι ποὺ τύχαινε νὰ βρίσκωνται στὴν πόλι εἴτε μὲ ἀποστολή, εἴτε προσκαλεσμένοι ἤ, καὶ ἁπλῶς ἐπισκέπτες. Τὸ τραπέζι αὐτὸ τὸ λέγανε «κοινὴ ἑστία» ἢ «βουλαία» καὶ εἶχε τὴν ἴδια σημασία ποὺ ἔδιναν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες στὴν ἑστία τοῦ ἰδιωτικοῦ τους σπιτιοῦ.

Τὰ τραπέζια στὰ ὁποῖα ἔπαιρναν περισσότεροι μέρος. ἦταν τὰ γαμήλια καὶ αὐτὸ γιὰ δύο λόγους. Πρῶτα—πρῶτα ἀπὸ εὐλάβεια πρὸς τοὺς γαμήλιους θεοὺς καὶ δεύτερο, ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ εἶναι μάρτυρες οἱ παρευρισκόμενοι τῆς τελετῆς τοῦ γάμου. Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα γύρω ἀπὸ τὸ γάμο διατηροῦνται κάπως παρραλλαγμένα μέχρι σήμερα. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ τὸ ἑξῆς: Τότε, πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο γινόταν μιὰ θυσία καὶ γιορτὴ ποὺ τὴ λέγανε «προγάμια» ἢ «προτέλεια». Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ σήμερα σὲ πολλὲς ἀγροτικὲς μας περιοχές, ὅπου τὴν Πέμπτη ἢ τὸ Σάββατο, πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ γάμου, καλοῦνται στὸ σπίτι τῶν μελλονύμφων οἱ στενοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι νὰ συνεορτάσουν γιὰ τὸ χαρούμενο γεγονὸς ποὺ θὰ ἐπακολουθήση.

ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΣΥΜΠΟΣΙΑ

Τὰ συμπόσια πολλῶν ταλαντούχων τῆς ἐποχῆς ἔμεναν ὀνομαστὰ γιὰ τὸν πλοῦτο καὶ τὴν πολυτέλειά τους. Ἀναφέρεται—ἴσως νἄναι λίγο μεγαλοποιημένο—ὅτι ὁ Περίανδρος, κατὰ τὰ συμπόσιά του, προσέφερε σὲ κάθε προσκεκλημένο του ἄμαξα στολισμένη μὲ ἀφάνταστη πολυτέλεια. Ἀκόμη λέγεται, ὅτι οἱ Συβαρῖτες ὅταν ἤθελαν νὰ κάνουν περίλαμπρο συμπόσιο, εἰδοποιοῦσαν τὶς γυναῖκες ποὺ ἐπρόκειτο νὰ συμμετάσχουν σ' αὐτό, ἕνα χρόνο πιὸ μπροστὰ ὥστε νὰ τοὺς δοθῆ ὁ καιρὸς νὰ ἀσχολιοῦν μὲ τὴν ἡσυχία τους μὲ τὴν ἐσθῆτα—τὸ φόρεμα—τὴ χρυσοκέντητη ποὺ θὰ φοροῦσαν στὸ συμπόσιό.

ΟΙ «ΠΑΡΑΣΙΤΟΙ»

Ἕνας τύπος τῶν μεγάλων ἰδιωτικῶν συμποσίων ἦταν ὁ λεγόμενος «παράσιτος». Αὐτὸς ἔφθανε πάντοτε ἀπρόσκλητος στὸ συμπόσιο, τὸν δέχονταν ὅμως μὲ χαρὰ γιατὶ ἦταν γνωστὸς σὰν τύπος ἀπαραίτητος γιὰ τὴ δημιουργία κεφιοῦ στὸ γλέντι. Οἱ «παράσιτοι» ἔλεγαν τόσο ἔξυπνες ἱστορίες καὶ ἀστεῖα, ἔκαναν τέτοιες γκριμάτσες καὶ ἄλλα καμώματα ποὺ σκορποῦσαν τὴν εὐθυμία καὶ τὸ γέλιο. Γι' αὐτὸ οἱ «παράσιτοι» ὠνομάζονταν καὶ «γελωτοποιοί».

Στὴν ἀρχὴ ἡ ἔννοια τῆς λέξεως «Παράσιτος» ἦταν ὑψηλή, σεμνὴ καὶ ἱερή. Γιατὶ ἀρχικὰ οἱ «παράσιτοι» ἦταν ἕνα εἶδος ἱεροδούλων— ὄχι βέβαια μὲ τὴ σημερινὴ ἔννοια τῆς λέξεως—ποὺ ἐξελέγονταν ἀπὸ τὸ Δῆμο καὶ εἶχαν δικαίωμα νὰ παίρνουν μέρος σὲ ὡρισμένα δεῖπνα μετὰ τὴ θυσία, εἴτε καὶ στὰ δεῖπνα τοῦ Πρυτανείου. Σιγὰ—σιγὰ ὅμως πλήθυναν τόσο πολὺ, ἔχασαν τὴν παλιά τους ὑπόληψι καὶ κατάντησαν «γελωτοποιοὶ» «δωμολόχοι» καὶ «κόλακες».

ΟΡΧΗΣΤΡΙΔΕΣ

Τὸ προνόμοιο νὰ παίρνουν μέρος ἀπρόσκλητοι στὰ συμπόσια τὸ εἶχαν καὶ οἱ ὀρχηστρίδες—οἱ χορεύτριες ὅπως λέμε τώρα— καὶ οἱ αὐλητρίδες—ἐκεῖνες ποὺ ἔπαιζαν τὸν αὐλό, μουσικὸ ὄργανο τῆς ἐποχῆς—γιατὶ μὲ τοὺς χοροὺς καὶ τὰ τραγούδια τους σκορποῦσαν τὸ κέφι στὰ συμπόσια.

Η ΩΡΑ

Στὰ συμπόσια ἔφταναν οἱ προσκεκλημένοι ἀκριβῶς στὴν ὥρα τὴν καθωρισμένη γιατὶ ὑπῆρχε ἡ συνήθεια νὰ μὴν περιμένουν ἐκεῖνοι ποὺ ἀργοῦσαν. Ἐπίσης οἱ προσκεκλημένοι πρὶν παραστοῦν στὸ γεῦμα, περιποιοῦνταν τὴν ἐμφάνισί τους, πλέκονταν καλὰ καὶ ἔβαζαν ἀρώματα.

Ἂν καὶ στὰ συμπόσια, μετὰ τοὺς ὁμηρικοὺς χρόνους, οἱ ἄνδρες κατεκλίνοντο σὲ ἀνάκλιντρα δηλαδὴ ξάπλωναν κατὰ κάποιο τρόπο στὸ ἀριστερὸ πλευρό, στήριζαν τὸ ἀριστερό τους χέρι στὸ μαξιλάρι καὶ μὲ τὸ δεξὶ ἔπαιρναν ἀπὸ τὸ τραπέζι τὸ φαγητὸ ἢ τὸ ποτό, οἱ γυναῖκες ποτὲ δὲν κατεκλίνονταν ἀλλὰ παρακάθονταν πλάϊ στὸν ἄντρα. Ἢ κατάκλισι γιὰ μιὰ γυναίκα ἔθεωρεῖτο ὄχι σεμνή.

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΧΩΡΕΣ

Ὁ ἔρως δὲν εἶναι πάντοτε τὸ κίν[ητρο] γιὰ νὰ παντρευτοῦν δύο ἄτομα

Κάθε λαὸς ἔχει τὰ ἤθη του, τὴ νοοτροπία καὶ τὶς προτιμήσεις του. Κι' αὐτὰ φυσικὰ παίζουν σημαντικώτατο ρόλο προκειμένου δύο ἄνθρωποι νὰ παντρευτοῦν. Ἔτσι παρουσιάζει ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον μιὰ ἔρευνα γιὰ τὸ πῶς παντρεύονται οἱ διάφοροι λαοὶ τοῦ κόσμου, πῶς προτιμοῦν τὸ γάμο, πῶς θέλουν τὴν ἔγγαμη ζωή, ποιὰ εἶναι ἡ θέσι τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκας μετὰ τὸ γάμο. Ἄς δοῦμε, τώρα τὸ γάμο στὶς διάφορες χώρες.

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Τὸ πορτραῖτο τοῦ γαλλικοῦ ἀνδρογύνου δὲν εἶναι καθόλου ἔτσι ὅπως μᾶς τὸ δίνει ἡ εὔκολη φιλολογία.

Ὁ Γάλλος δὲν εἶναι ὁ εὐγενικὸς ἄνδρας, ὁ διατεθειμένος νὰ ὑφίσταται ὅλα τὰ καπρίτσια τῆς Γαλλίδας. Καὶ ἡ Γαλλίδα πάλι δὲν εἶναι καθόλου ἡ λουστραρισμένη καὶ ραφιναρισμένη «δᾶμε» ποὺ συναντᾶμε συχνὰ στὰ μυθιστορήματα. Ἡ Γαλλίδα τῆς ἐπαρχίας εἶναι αὐστηρὰ συντηρητική, ἀγαπᾶ τὸ σπίτι καὶ τὴν οἰκογένεια. Καὶ αὐτὴ ἀκόμα ἡ Παριζιάνα, ποὺ εἶναι τόσο ὑπερήφανη γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν αὐτονομία της, ποὺ εἶναι ἀπαλλαγμένη ἀπὸ προλήψεις καὶ εἶναι κομψὴ καὶ λάτρις τῆς ὡραίας γραμμῆς, ὅταν ἀποφασίση νὰ παντρευτῆ ἔξερει θαυμάσια νὰ παρουσιάση πάνω ἀπὸ τὴ στυλιζαρισμένη ἐπιφάνειά της τὴ προσόντα ἐκεῖνα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα νὰ κρατήσουν κοντὰ της τὸν ἄνδρα ποὺ θὰ διαλέξη. Μ' ὅλο τὸ «στύλ» της μπορεῖ περίφημα νὰ καθαρίζη πατάτες καὶ δὲν θὰ σκεφτόταν ποτὲ νὰ δώση στὸν ἄνδρα της ἕνα σάντουϊτς ἀντὶ γιὰ ἕνα καλομαγειρεμένο φαΐ, γιὰ νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸ μαγείρεμα. Ξέρει νὰ συνδυάζη τὴν ἐξωτερικὴ κομψότητα μὲ τὴν πρακτικότητα τοῦ νοικοκυριοῦ, ξέρει νὰ ὑποτάσσεται στὸν ἄνδρα ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας καὶ συμπεριφέρεται ἀνάλογα.

Ὁ γάμος, κατὰ συνέπεια, στὴ Γαλλία, βασίζεται στὴν ἀμοιβαία ἐκτίμησι, στὴν ἐμπιστοσύνη, στὴν προσαρμογὴ τῆς γυναίκας στὰ καθήκοντά της ὡς συζύγου, ὅπως τὰ ἔχει καθιερώσει παράδοσι χιλιετηρίδων.

Καὶ τὸ σπουδαιότερο: ἡ βάσι στὸ γαλλικὸ γάμο εἶναι ὁ ἔρωτας.

ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι πιστεύεται γενικά, οἱ Ἰταλοὶ δὲν παντρεύονται οὔτε κάτω ἀπὸ τὴν ὤθησι τοῦ τυφλοῦ πάθους, οὔτε γιὰ λόγους συμφέροντος. Ὁ γάμος τους, ἰδίως στὴ μεσοαστικὴ καὶ τὴν ἐργατικὴ τάξι, καθορίζεται ἀπὸ τὴν ἐλξι καὶ τὴ συμπάθεια δυὸ νέων καὶ ταυτόχρονα ἀπὸ τὸ περιβάλλον. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μπορεῖ νὰ συμπαθοῦν ἕνα ἄτομο, δὲν χάνουν ὅμως τόσο τὸ κεφάλι τους ὥστε νὰ μὴν ἐξετάζουν ἂν τὸ ἄτομο αὐτὸ ἔχει τὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ μιὰ σταθερὴ καὶ μόνιμη ἕνωσι. Μιὰ κοπέλλα ποὺ ἔχει «τὸν τρόπο της» φυσικὰ βρίσκει εὐκολώτερα ἄνδρα.

Ἡ ἀνήσυχη ὅμως ἰδιοσυγκρασία τοῦ Ἰταλοῦ, τὸ εὐμετάβλητο τοῦ χαρακτήρα του βάζει τὸ γάμο σὲ μεγάλο κίνδυνο συχνά, τὸν σώζει ὅμως τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς ἡ παρέμβασι τῆς οἰκογένειας, γιατὶ ὁ οἰκογενειακὸς δεσμὸς εἶναι ὅπως καὶ σὲ μᾶς, πολὺ ἰσχυρὸς στὴν Ἰταλία.

ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Στὴν Ἱσπανία δὲν εἶναι πάντοτε ὁ ἔρωτας ἐκεῖνος ποὺ βαραίνει στὴν πλάστιγγα τοῦ γάμου. Ἕνα πλῆθος ἄλλοι λόγοι καθορίζουν τὴν ἕνωσι δυὸ ἀνθρώπων: ἡ περιουσία—προίκα, ἡ κοινωνικὴ θέσι, τοπικὰ ἔθιμα κλπ. Τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς τὸ γάμο τὸν κανονίζουν οἱ γονεῖς.

Τὸ «καθεστὼς» αὐτὸ τῆς ὑπακοῆς στὴ θέλησι τῶν γονέων ὄχι σπάνια προκαλεῖ ἀληθινὲς καταστροφές. Γιατὶ ὅπως εἶναι γνωστὸ οἱ Ἱσπανοὶ εἶναι θερμόαιμοι καὶ εὔκολα παρασύρονται ἀπὸ τὸ πάθος γιὰ μιὰ ἄλλη γυναίκα καὶ ὄχι γιὰ τὴ νόμιμη σύζυγό τους— ἢ γιὰ τὸ νόμιμο σύζυγό τους οἱ γυναῖκες— μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνωνται πρωταγωνιστὲς ἀληθινῶν τραγῳδιῶν.

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ νὰ ἰσχυρισθῆ κανεὶς ὅτι οἱ γάμοι τῶν ἀγγλοσαξονικῶν λαῶν εἶναι πιὸ εὐτυχισμένοι ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἀναφέραμε, λόγω τῆς διαφορᾶς ἰδιοσυγκρασίας ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴν ἀγγλοσαξονικὴ καὶ τὴ λατινικὴ φυλή, θὰ ἦταν σὰ νὰ ἰσχυριζόμαστε ὅτι στὴ θάλασσα κινδυνεύει κανεὶς νὰ πνιγῆ ἐνῶ σ' ἕνα χείμαρρο ὄχι. Καὶ ξέρουμε πολὺ καλὰ πόσες φορὲς ἔχουν πνιγῆ ἄνθρωποι σὲ ἕνα πλημμυρισμένο χείμαρρο. καὶ πόσες πάλι φορὲς ἔχουν σωθῆ ναυαγοὶ στὴ μέση τοῦ ὠκεανοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, στὴν περίπτωσι τοῦ γάμου ὁ Σωκράτης συνήθιζε νὰ λέῃ: «Εἴτε παντρευτῆ κανείς, εἴτε ὄχι, ὀπωσδήποτε θὰ μετανοιώση στὸ τέλος». Πράγμα ποὺ θέτει τὸ αἰώνιο δίλημμα στοὺς ἀνθρώπους: ἂν κάνῃ κανεὶς κάτι καὶ δὲν πετύχει σκέφτεται ὅτι καλύτερα θὰ ἦταν νὰ μὴν τὸ ἔκανε, ἂν πάλι δὲν τὸ κάνῃ σκέφτεται ὅτι ἂν τὸ ἔκανε ἴσως...

Γενικά, οἱ ἀγγλικοὶ γάμοι δὲν εἶναι οὔτε εὐτυχέστεροι, οὔτε πιὸ ἄτυχοι ἀπὸ τοὺς γαλλικούς, τοὺς ἱσπανικοὺς ἢ τοὺς ἰταλικούς: ἁπλῶς εἶναι διαφορετικοί.

Οἱ νεαροὶ Ἄγγλοι, ποὺ εἶναι μᾶλλον ἀδιάφοροι καὶ δὲν συγκλονίζονται ἀπὸ πάθη, εἶναι στὸ σύνολό τους ὑπὲρ τοῦ γάμου. Εἶναι δηλαδὴ ξένοι στὶς ἐρωτικὲς περιπέτειες, στὰ ρομαντικοαισθηματικὰ φλὲρτ καὶ κατὰ συνέπεια πιὸ κατάλληλοι γιὰ τὴ συγκρότησι οἰκογενείας. Ὅταν ὁ Ἄγγλος ἀποφασίση νὰ τὴ δημιουργήση κυττάζει συνήθως γύρω του. Ἂν ἀρῆ μιὰ κοπέλλα ποὺ νὰ ἔχῃ φανερὰ τὰ χαρακτηριστικά. ὅτι θὰ γίνῃ μιὰ καλὴ σύντροφος, τῆς προτείνει γάμο χωρὶς πολλὲς «τσιριμόνιες». Τὸ πολὺ—πολύ, μπορεῖ νὰ τῆς πῆ: «Ξέρεις, μοῦ ἀρέσεις... Τί θέλεγες νὰ παντρευτοῦμε; Κάνω αὐτὴ τὴ δουλειά, ἔχω αὐτὲς τὶς συνήθειες, αὐτὲς τὶς προτιμήσεις, κερδίζω τόσα, ἔχω τόσα στὴν ἄκρη...» Ἂν ἡ κοπέλλα πῆ ναί, ὁ γάμος ἔγινε.

Τέτοιοι γάμοι, ὅπως εἶναι φανερό, δὲν βασίζονται στὴν ἔλξι τοῦ «σὲξ», ὅπως τὸ λένε στὴ γλώσσα τους. Δὲν ἔχουν ρομαντικότητα, ἀλλὰ σὲ ἀντιστάθμισμα ἔχουν πολλὴ πρακτικότητα. Ἀνάμεσα στοὺς δυὸ συζύγους ἀναπτύσσεται ἕνα σύστημα συντροφικότητας ποὺ κάνει γερὸ τὸ γάμο. Ἡ ἀνεξαρτησία. ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνονται οἱ ἄνδρες σὲ μᾶς εἶναι ἀκατανόητη ἀπὸ τὸν Ἄγγλο. Γενικὰ βγαίνει μαζὶ μὲ τὴ γυναίκα του ἢ μένει στὸ σπίτι μαζί της.

Θεωρητικά, ὁ ἄνδρας διευθύνει. Στὴν πραγματικότητα ἡ γυναίκα ἀσχολεῖται μὲ τὰ ψώνια, αὐτὴ ἔχει τὴ διαχείρισι. Ἀπέναντι στὸν ἄνδρα της ἔχει τρόπους μητέρας γιατὶ κάθε Ἀγγλίδα θεωρεῖ τὸν ἄνδρα της ἕνα μεγάλο παιδί. Ἂν συμβῆ νὰ μιλήσῃ γι' αὐτὸν στὶς φίλες της ὕστερα ἀπὸ ἕναν καυγά. τὸν χαρακτηρίζει «χόριτ μπρούτ» (φρικτὸ κτῆνος). Ἂν, ἀντίθετα. αὐτὸ συμβῆ ὅταν βρίσκωνται σὲ τέλεια ἁρμονία τὸν ἀποκαλεῖ «σουὶτ μπόϋ» (γλυκὸ παιδί). Συνήθως ὅμως ἡ Ἀγγλίδα ἔχει τάσι νὰ εἰρωνεύεται τὸν Ἰσχυρισμὸ τοῦ ἄνδρα ὅτι εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ὁ σύζυγος. ὅταν τὸ καταλαβαίνῃ προτιμᾶ νὰ μὴ τὸ δείχνῃ, γιατὶ εἶναι πεπεισμένος ὅτι ὅπως εἶναι ἡ γυναίκα του «ἀξίζει ὅλη του τὴν ἐμπιστοσύνη». Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ἡ ζωὴ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀνδρογύνου κυλάει σὲ καλὰ λαδωμένες ρόδες καὶ κάθε οἰκογένεια ἀκολουθεῖ ἕναν ἴσιο δρόμο, πού. στὴν πλειονότητα, συνεχίζουν καὶ οἱ ἀπόγονοί τους.

ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ Ἀμερικὴ δὲν εἶναι ἡ χώρα τῶν διαζυγίων. Ἀντίθετα εἶναι ἡ χώρα τῶν γάμων. Στὴν Ἀμερικὴ χωρίζουν πολὺ λιγώτερο ἀπ' ὅσο φαντάζονται πολλοί. Ὁ μέσος Ἀμερικανὸς χωρίζει σπάνια καὶ ὁ γάμος ἔχει στὴ χώρα αὐτὴ μιὰ ὡρισμένη ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ λειτουργία. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι στὴν Ἀμερικὴ ὁ ἔρωτας δὲν εἶναι τόσο ἔντονος ὅπως στὴν Εὐρώπη. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἴσως ὁ μόνος λαὸς γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἔρωτας ταυτίζεται μὲ τὸ γάμο. Μιὰ ἱστορία ντὰ Ρίμινι, ἢ τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς Θεοδώρας, εἶναι ἀκατανόητη γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς. Ὁ Ἀμερικανὸς ὅπως καὶ ὁ Ἄγγλος, δὲν εἶναι ἐκφράκιας». Ὅπως ὅλοι, ἄλλωστε, οἱ Ἀγγλοσάξονες εἶναι κατὰ βάθη ἐνας πουριτανός, διαφέρει δὲ μόνο ἀπὸ τὸν Ἄγγλο. γιατὶ ἔχει κάπως πιὸ ἀνεπτυγμένο τὸ ἐρωτικὸ αἴσθημα. Μὰ ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶναι ἀνίκανος νὰ κάνῃ κόρτε. νὰ πολιορκήσῃ γυναίκα. ὅταν αἰσθανθῆ τὴν ἀνάγκη τῆς, δὲν βλέπει ἄλλη λύσι ἀπὸ τὸ νὰ παντρευτῆ μιά.

Ὁ ἄνδρας ποὺ θεωρεῖ τὴ γυναίκα σὰν ἕνα εἶδος θεᾶς, σχεδὸν ἀπρόσιτης. ὅταν τὴν παντρεύεται γίνεται αὐτόματα ὑποχείριός της. Κατάστασι ποὺ στενοχωρεῖ συχνὰ τὴ γυναίκα καὶ κουράζει ἐξ ἴσου συχνὰ καὶ τὸν ἄνδρα. ἔτσι ποὺ καὶ οἱ δυὸ ἔχουν τὴν αὐταπάτη ὅτι μποροῦν νὰ τροποποιήσουν μιὰ τέτοια κατάσταση διαλύοντας τὸ δεσμὸ ποὺ τοὺς ἑνώνει καὶ ἐλπίζοντας νὰ βροῦν ἕναν «τρόπο ζωῆς» λιγώτερο ἐπαχθῆ συμβιωτικὰ σ' ἕνα δεύτερο γάμο. Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὸν δὲν πετυχαίνουν, γιατὶ εἶναι σκλάβοι τῆς ψευτοπνευματικῆς τους διαμορφώσεως. Καὶ γι' αὐτὸ οἱ Ἀμερικανίδες καταφέρνουν νὰ νοιώσουν ὅτι εἶναι ἀληθινὰ γυναῖκες ὅταν παντρεύωνται ἕναν Εὐρωπαῖο καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ αἰσθάνονται ἀληθινὰ ἄνδρες ὅταν παντρεύωνται Εὐρωπαῖες.

Ἀναμεταξύ τους παντρεύονται γιὰ νὰ ἀγαπηθοῦν ὄχι γιατὶ ἀγαπιοῦνται. Μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἀντιθέτου φύλου τῶν ἄλλων χωρῶν παντρεύονται γιατὶ πρῶτα κορτροθώνουν νὰ ἀγαπηθοῦν καὶ νὰ ἀγαπήσουν.

ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Οἱ γερμανικοὶ γάμοι ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος ἰσορροπημένου παιγνιδιοῦ μεταξὺ ἑνὸς μετρημένου ρομαντισμοῦ καὶ λογικότητας, ποὺ τοὺς γλυτώνουν ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῶν ἐκρίσεων». Σὲ μιὰ χώρα ὅπου οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὰ δυὸ φῦλα δὲν παρεμποδίζονται ἀπὸ τὶς συμβατικότητες ποὺ ἰσχύουν σὲ ἄλλες χώρες, τὸ 25% τῶν ἀνθρώπων παντρεύονται μέσῳ τῶν ἀγγελιῶν τῶν ἐφημερίδων. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο νὰ γίνῃ μιὰ στατιστικὴ τῶν γερμανικῶν γάμων, γιὰ νὰ καθορισθῆ ἂν οἱ περισσότεροι γίνωνται ἀπὸ ἔρωτα, ἀπὸ συμφέρον ἢ γιὰ ἰδιαίτερους ἀτομικοὺς λόγους.

Ἐδῶ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὁ ἔρωτας γιὰ τοὺς Γερμανοὺς δὲν παίρνει ποτὲ τὴν ὁρμητικότητα τοῦ σίφουνα, τῆς θύελλας. Τὸ πολὺ—πολὺ θὰ μπορούσαμε νὰ τὸν χαρακτηρίσουμε σὰν μιὰ φθινοπωρινὴ βροχούλα. Ὅσο ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὶς χώρες τῆς νότιας Εὐρώπης πράγματι ὁ ἔρωτας γίνεται πιὸ ὠχρὸς ὅπως καὶ ὁ ἥλιος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ Γερμανοὶ παντρεύονται μὲ τὸν ἐγκέφαλο, ντύνοντας ὅλα μὲ μιὰ καλὴ δόσι ρομαντισμοῦ, ποὺ ἴσως εἶναι προτιμότερη γιὰ τὴ διατήρησι τοῦ γάμου, ἀπὸ τὰ φλογερὰ ξεσπάσματα σ' ἄλλα κλίματα. Οἱ Γερμανοὶ σύζυγοι συγχρονίζουν μ' εὐγενεια τὴν ἀμοιβαία ζωή τους σὲ ἕνα ἐπίπεδο ὅπου οἱ ἀντιλήψεις τους συναντιοῦνται, καὶ ὄχι ἐκεῖ ποὺ διαφωνοῦν. Ἡ Γερμανίδα ἔχει θετικὰ προσόντα: εἶναι δραστήρια στὸ πρακτικὸ πεδίο, ξέρει νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὶς ἀντιξοότητες, εἶναι προικισμένη μὲ φαντασία ποὺ τὴ γλυτώνει ἀπὸ τὴ ρουτίνα τῆς καθημερινότητας. Ὁ Γερμανὸς εἶναι ἀπαιτητικὸς ὑποκείμενο γιὰ τὶς καθημερινὲς μικροανάγκες; τείνει πρὸς τὸν αὐταρχισμὸ μέσα στὴν οἰκογένεια, ὅπως καὶ ἔξω, καὶ αὐτὸ τὸ ἀντιμετωπίζει μὲ καλὴ θέλησι ἡ Γερμανίδα. Ἀντίθετα ὁ Γερμανὸς δὲν εἶναι ζηλότυπος. Κατὰ συνέπεια, ἂν ὁ ἔρωτας στὴ Γερμανία (ὅταν ὑπάρχῃ) μοιάζει μὲ μιὰ φθινοπωρινὴ βροχούλα, καὶ ἡ ζηλοτυπία δὲν γίνεται ποτὲ κυκλώνας. Οἱ σύζυγοι παρέχουν ὁ ἕνας στὸν ἄλλο τὴ μεγαλύτερη ἐλευθερία, γιατὶ εἶναι βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ δοκιμάσουν ἐξωσυζυγικὲς περιπέτειες καὶ τοῦτο γιατὶ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ τὶς δοκιμάσουν πρὶν ὅπιο τὸ γάμο τους. Μὰ καὶ ἂν συμβῆ κάποια «παρέκκλισι» εἶναι διατεθειμένοι νὰ τὴ συγχωρήσουν ἀμοιβαία, ἀρκεῖ νὰ μὴν τὴν ἀπὸ ἄριο τοῦ ὑποφερτοῦ καὶ τοῦ... καλοῦ γούστου.

ΣΤΙΣ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ

Ἡ σκανδιναυϊκὴ χερσόνησος εἶναι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ κόσμου ὅπου ὁ πολιτισμὸς ἔχει φτάσει στὸ ἀνώτατο ἐπίπεδό του. Στὶς χώρες αὐτὲς δὲν ὑπάρχει ἀθλιότητα, οἱ φυλακὲς εἶναι σχεδὸν ἄδειες, οἱ ἄνθρωποι ἀπολαμβάνουν τὴ μεγαλύτερη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ αὐτονομία. Καὶ ὅμως οἱ γάμοι ἀκολουθοῦνται ἀναπόφευκτα ἀπὸ τὸ διαζύγιο. Σὲ καμμιὰ χώρα τὸ διαζύγιο δὲν φτάνει τὸ ποσοστὸ ποὺ φτάνει στὴ Σουηδία, στὴ Νορβηγία καὶ στὴ Δανία. Μιὰ ἐξήγησι ποὺ δίνεται ἀπὸ τοὺς πιὸ πολλοὺς εἶναι ὅτι ἡ ἁπλοποίησι τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς, οἱ πολλὲς ἀνέσεις καὶ ἡ ὑπερβολικὴ συνολικὴ εὐημερία ἔχουν τρομερὰ ἐπιζήμια ἀποτελέσματα ἀπὸ πνευματικὴ ἄποψι. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, ἡ ἐλευθερία τῶν ἠθῶν καὶ ἡ ἔλλειψι ὁποιασδήποτε ἀπαγορεύσεως ἀνάμεσα στ' ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια, ποὺ συνηθίζουν νὰ μένουν μαζὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς χωρὶς τὸν ἔλεγχο τρίτων (γονέων, δασκάλων κλπ.) ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ παντρεύωνται οἱ Σκανδιναυοὶ πολὺ νωρίς.

Ἴσως ὅμως αὐτὸ νὰ ὀφείλεται στὸ ὅτι παντρεύωνται θέλοντας νὰ σκοτώσουν τὴν ἀνία ποὺ τοὺς βασανίζει, λόγω τῆς εὐκολης ζωῆς. Ὅταν οἱ τέρψεις εἶναι πολὺ εὔκολες, χάνουν ἀναπόφευκτα πολὺ ἀπὸ τὴ γοητεία καὶ τὸ γοῦστο τους. Ἀπ' αὐτὸ τὸ νόμο δὲν ξεφεύγει φυσικὰ καὶ ὁ σκανδιναυϊκὸς γάμος. Οἱ νέοι παντρεύονται βρίσκοντας σ' αὐτὸ κάποια διασκέδασι, ποὺ ὅταν ὅμως ἐξαντληθῆ ἡ φυσικὴ περιέργεια, νοιώθουν ἀδιαφορία ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο καὶ ἀποφασίζουν κατὰ συνέπεια νὰ χωρίσουν γιὰ νὰ βροῦν κάτι ἄλλο πιὸ ἐνδιαφέρον γιὰ νὰ περάσουν τὸν καιρό τους. Σιγὰ—σιγὰ μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων χάνουν κάθε συναισθηματικὸ κίνητρο. Εἶναι μιὰ πολὺ θλιβερὴ μοῖρα.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὁδηγεῖ στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ζωὴ δυὸ ἀνθρώπων χωρὶς κάποιο τελικὸ σκοπὸ ἢ ἰδανικὸ δὲν δίνει ποτὲ ὑγιεῖς καρπούς.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στὴν πατρίδα μας, ποιό εἶναι ἐκεῖνο τὸ στοιχεῖο ποὺ παίζει τὸ μεγαλύτερο ρόλο γιὰ τὴν ἕνωσι ἑνὸς ζευγαριοῦ; Ὁ ἔρωτας ἢ τὸ συμφέρον;

Θὰ ἦταν παρακινδυνευμένο νὰ ἀπαντήσῃ κανεὶς μὲ ἀπόλυτη βεβαιότητα ἢ νὰ κάνῃ διαχωρισμὸ τῶν τάξεων καὶ νὰ πῆ πὼς οἱ εὔποροι παντρεύονται ἀφοῦ ἐξασφαλίσουν τὸ συμφέρον τους ἐνῶ οἱ φτωχὲς παντρεύονται ἀπὸ ἔρωτα. Ὄχι. Ὑπάρχουν φτωχοὶ ποὺ ζητοῦν τὸ συμφέρον τους σ' ἕνα γάμο καὶ ἄλλοι πάλι ποὺ παντρεύονται ἀπὸ ἔρωτα. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὶς εὔπορες τάξεις.

Γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ Ἕλληνας ἐρωτεύεται μὲ πάθος καὶ δύσκολα ὑποχωρεῖ στὸ αἴσθημά του. Τὸ ζευγάρι ὅμως ποὺ ἐνώθηκε μὲ τὰ δεσμὰ τοῦ γάμου, ἔπειτα ἀπὸ φλογερὸ ἔρωτα, γνωρίζει τὴν εὐτυχία ποὺ ὀνειρεύτηκε; Συνήθως ὄχι. Γιατὶ ἡ ζωὴ παρουσιάζει ἀρκετὲς δυσκολίες ποὺ δύσκολα μπορεῖ νὰ τὶς ὑπερπηδήση ὁ ἔρωτας, ὁ ὁποῖος εἶναι φυσικὸ νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἴδια ἔντασι καὶ μετὰ τὸ γάμο. Μὰ καὶ τὰ ζευγάρια ποὺ παντρεύονται ἀπὸ συμφέρον καὶ κεῖνα ἀντιμετωπίζουν πολλὲς δυσκολίες, ὅταν μάλιστα παρουσιάζονται μεγάλες διαφορὲς στὸν χαρακτήρα ἀνάμεσά τους.

Ὁ Ἕλληνας συνήθως εἶναι πιστὸς στὴ γυναίκα του ὅπως καὶ ἡ γυναίκα του σ' αὐτόν. Τὸ διαζύγιο εἶναι ἄγνωστο σχεδὸν στὴν ἐπαρχία καὶ σὲ πολὺ περιωρισμένη ἔκτασι στὶς πολιτεῖες, ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ἄλλα πολιτισμένα κράτη. Στὴν ἑλληνικὴ οἰκογένεια κυρίαρχος εἶναι ὁ ἄνδρας ὁ ὁποῖος ἔχει, σχεδὸν πάντα, τὸ δέκτο σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς.

Στὰ ζητήματα τιμῆς εἶναι ἄτεγκτος, πρωτόγονος θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανείς. Ἡ βάσι αὐτῆς τῆς συμπεριφορᾶς του δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν «ἐλλειψι» πολιτισμοῦ, ὅπως ἴσως νομίζουν πολλοί. Ἁπλούστατα ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια εἶναι ἱερὴ καὶ παραπτώματα τέτοιου εἴδους συγχωροῦνται πολὺ δύσκολα.

Προστατεύετε τὴν Ἐπιδερμίδα σας !..

...μὲ τὴν ἀσύγκριτη σὲ ποιότητα πούδρα "Μύστικουμ" τοῦ ΣΕΡΚ, ποὺ περιέχει ἀγνὰ συστατικὰ καὶ ἀφομοιώνεται μὲ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου.

Πούδρα Mysticum Scherk

Ἀποκλ. Ἀντιπρόσωποι ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

SCHERK

PFAFF ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Ἡ ἀξία τῆς ραπτομηχανῆς ΦΑΦΦ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξαιρετικήν της ποιότητα, τὴν εὔκολον χρῆσιν της, τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ οἱανδήποτε ἐπισκευὴν καὶ τὴν ἀπαράμιλλον ἐξυπηρέτησιν τῆς πελατείας της.

Ἡ μηχανὴ ΦΑΦΦ διευκολύνει τὸ ράψιμο καὶ φέρνει παντοῦ χαρά.

ΦΑΦΦ - γνωσταὶ ἀπὸ τὸ 1862

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 12 - ΑΘΗΝΑΙ
Ἀντιπροσωπεύεται εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

Περιπετειώδες ανάγνωσμα γιά τά παιδιά

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ἡ Ρόντυ Λόμαξ εἶναι γραμματεὺς τοῦ καθηγητῆ Σίμφον καὶ τοῦ δοκτορ-θοῦ του Κοῦρτ Χάρκερ. Ἔχουν ἔρθει στὸ Νησὶ τοῦ Νότου γιὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὰ ἴχνη τῆς διαδόσεως τῶν Ρωμαίων ἀπὸ κεῖ. Ὁ καθηγητὴς Σίμφον ἀγνοεῖ ὅτι ὁ Χάρκερ δὲν ἔχει ἄλλο σκοπὸ παρὰ νὰ κλέψη ἕνα θησαυρὸ ποὺ εἶναι κρυμμένος κάπου στὸ νησί. Ἡ Ρόντυ καὶ ἕνας παράξενος νέος ποὺ ὀνομάζεται Ντάρεν τοὺς ἔχουν πάρει κατὰ πόδας ἐνῶ αὐτοὶ κάνουν τὶς ἐρευνές τους. Ἔχουν φθάσει σὲ ἕνα ἱερὸ μέρος τοῦ ἀπαγορεύεται νὰ διαβῆ λευκό. Ἔτσι ἡ Ρόντυ μένει στὰ σύνορα αὐτῆς τῆς περιοχῆς καὶ ὁ Ντάρεν συνεχίζει τὸ δρόμο του μόνος μὲ τὴ μικρὴ μαϊμοῦ του. Σὲ λίγο ἀνακαλύπτει τὴν κατασκήνωσι τοῦ καθηγητῆ καὶ τοῦ Χάρκερ, μὰ πέφτει σὲ μιὰ παγίδα καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαύρους ὑπηρέτες, ὀργανο τοῦ Χάρκερ, τὸν χτυπάει μὲ ἕνα ξύλο στὸ κεφάλι καὶ τὸν ἀφίνει λιπόθυμο. Ἡ Ρόντυ τρέχει σὲ βοήθειά του καὶ γιὰ νὰ τὸν συνεφέρη δουτάει μέσα στὸ ποτάμι καὶ βρίσκει ἕνα κόκκινο νούφαρο. Ὁ γυιὸς αὐτοῦ τοῦ λουλουδιοῦ εἶναι θαυματουργός. Οἱ δυὸ νέοι συνεχίζουν κατόπιν τὸ δρόμο τους καὶ φτάνουν σ' ἕνα μεγάλο καταράκτη, στὴ βάσι τοῦ ὁποίου ἕνων κατασκηνώσει ὁ καθηγητὴς Σίμφον καὶ ὁ βοηθός του.

12

Ἡ Ρόντυ εἶδε πράγματι κοντὰ στὴν πτῶσι τοῦ νεροῦ μιὰ σκηνή. Στράφηκε ὅμως ἔκπληκτη καὶ τοῦ εἶπε:

— Μά, Ντάρεν, τὸ ποτάμι, τελειώνει σ' αὐτὸν τὸν καταράκτη καὶ μοῦ εἶπες ὅτι ἡ γαλέρα καὶ ὁ θησαυρὸς βρισκόντουσαν στὶς πηγὲς αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ.

— Καὶ δὲν βλέπεις κανένα ἴχνος τῆς γαλέρας. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τοῦ ἀτμοῦ ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν ὑδατόπτωσι.

Μὰ ὁ Ντάρεν ἔγινε σοβαρός.

— Ὁ καθηγητής σου, συνέχισε, εἶναι ἀσφαλῶς πολὺ ἔξυπνος, Ρόντυ. Φοβᾶμαι μὴν ἀνακαλύψη τὸ μυστικὸ καὶ τὸ ἀποκαλύψη στὸν Χάρκερ προτοῦ προλάβουμε νὰ τὸν εἰδοποιήσουμε.

✻

Καὶ πραγματικά, ὁ Ντάρεν εἶχε δίκηο νὰ ἀνησυχῆ. Ὁ καθηγητὴς εἶχε ἀνακαλύψει ἕνα περίεργο μνημεῖο καὶ τὸ ἐξέταζε μὲ προσοχή.

— Χάρκερ, φώναξε στὸ βοηθό του, ἐλάτε γρήγορα. Κυττάξτε. Αὐτὸ τὸ μνημεῖο ἔχει ἀσφαλῶς σχέσι μὲ τὴ ρωμαϊκὴ γαλέρα ποὺ πρέπει νὰ βρίσκεται κάπου ἐδῶ κοντά.

Τὸ μνημεῖο ἐμοιαζε μὲ ἀρχαῖο πλοῖο.

—Κυττάξτε αὐτὲς τὶς ἐπιγραφές. Εἶναι γραμμένες στὴ γλῶσσα τῶν ἰθαγενῶν.

— Θαυμάσια, ἀπάντησε ὁ Χάρκερ. Οἱ κόποι μας θὰ ἀμειφθοῦν.

Ὁ καθηγητὴς ἔβγαλε τὸν φακό του καὶ ἄρχισε νὰ μελετᾶη τὶς ἐπιγραφές.

Στὸ μεταξύ, ὁ Ντάρεν καὶ ἡ Ρόντυ ἔτρεχαν μέσα στὴ ζούγκλα γιὰ νὰ φτάσουν τὸ γρηγορώτερο στὸν καταρράκτη γιὰ νὰ εἰδοποιήσουν τὸν καθηγητὴ γιὰ τὰ σχέδια τοῦ Χάρκερ. Ὅταν ἔφτασαν κοντά, ἡ Ρόντυ εἶπε στὸν Ντάρεν:

— Στάσου τώρα. Θὰ πάω μόνη μου.

— Μόνη σου; εἶπε ὁ Ντάρεν. Ὄχι, Ρόντυ, ποτέ.

— Ναί, Ντάρεν, ἐγὼ δὲν κινδυνεύω. Ἐνῶ ἂν δοῦν ἐσένα θὰ σὲ πυροβολήσουν. Οἱ μαῦροι εἶναι ὡπλισμένοι. Ἂν μπορέσω νὰ μιλήσω στὸν καθηγητὴ καὶ νὰ τοῦ δείξω αὐτὸ τὸ σχέδιο, θὰ πεισθῆ ὅτι ὁ Χάρκερ εἶναι ἕνας παλιάνθρωπος.

— Ὄχι, Ρόντυ, δὲν θέλω νὰ πᾶς μόνη σου.

Μὲ μιὰ αὐθόρμητη κίνησι, ἡ Ρόντυ ἄρπαξε τὰ χέρια τοῦ Ντάρεν.

— Ναί, Ντάρεν. Πρέπει. Δὲν ὑπάρχει κανένας κίνδυνος γιὰ μένα. Ἐνῶ, ἐσένα, ἂν σὲ δοῦν ὁ πανοῦργος Χαρκερ καὶ ὁ συνέργχός του θὰ σὲ σκοτώσουν. Σὲ παρακαλῶ, κρύψου!

— Ἀνακάλυψα τί λέει ἡ ἐπιγραφή, Χάρκερ, εἶπε ὁ καθηγητής.

Στὸ τέλος ὁ Ντάρεν, θέλοντας καὶ μή, ἄφησε τὴ Ρόντυ νὰ φύγη μόνη της.

Στὸ μεταξύ, στὴ βάσι τοῦ καταρράκτη ὁ καθηγητὴς Σίμφον προσπαθοῦσε νὰ διαβάση τὴ μυστηριώδη ἐπιγραφή. Κάποια στιγμὴ φώναξε τὸν Χάρκερ:

— Ἐλάτε ἐδῶ, ἀρχίζω νὰ καταλαβαίνω τί λέει ἡ ἐπιγραφή. Μιλᾶει γι' αὐτὴ τὴν περίφημη γαλέρα.

— Καὶ ποῦ βρίσκεται; ρώτησε πλησιάζοντας ὁ Χάρκερ.

— Ἀκόμα δὲν ξέρω. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ καταλαβαίνω εἶναι ὅτι ἡ γαλέρα μεταφέρθηκε ἔως ἐδῶ ἀπὸ τὸ ποτάμι κομμάτι - κομμάτι.

— Καλά, κύριε καθηγητά, συνεχίστε τὴ μελέτη τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐγὼ θὰ πάω μὲ τὸν Κράκα νὰ μαζέψουμε μερικὰ φροῦτα γιατὶ σωθήκανε.

Καὶ ὁ Χάρκερ ἀπομακρύνθηκε κάνοντας νόημα στὸν Κράκα νὰ τὸν ἀκολουθήση.

— Αὐτὸς ὁ γέρο - ἠλίθιος θὰ μᾶς βρῆ τὸ θησαυρό, εἶπε στὸ συνένοχό του, ὅταν ἤταν σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι. Κατόπι θὰ τὸν καθαρίσουμε.

Μὰ ἐκεῖνη ἀκριβῶς τὴ στιγμή, ἡ Ρόντυ ποὺ εἶχε πλησιάσει στὴν κατασκήνωσι, ἔκανε ἀπὸ ἕνα βράχο νόημα στὸν καθηγητὴ Σίμφον. Ἔκπληκτος ὁ καθηγητὴς πῆγε κοντά της.

— Σοῦ εἶχα ἀπαγορεύσει νὰ ἐγκαταλείψης τὸ πλοῖο, Ρόντυ! Πῶς, διάβολο, ἤρθες ὡς ἐδῶ;

— Ἀναγκάστηκα νὰ σὰς ἀκολουθήσω, κύριε καθηγητά. Διαβάστε αὐτὸ τὸ σχεδιάγραμμα κι' αὐτὸ τὸ γράψιμο. Σᾶς παρακαλῶ, γρήγορα!

Ἡ Ρόντυ τοῦ ἔδωσε τὸ σχεδιάγραμμα καὶ μὲ κομμένη ἀνάσα τοῦ διηγήθηκε ὅσα εἶχαν συμβῆ καθὼς καὶ τὶς προθέσεις τοῦ βοηθοῦ του. Τέλος τοῦ εἶπε ὅτι ὁ Χάρκερ τὴν εἶχε φυλακίσει πάνω στὸ πλοῖο καὶ ὅτ' ὁ Ντάρεν τὴν εἶχε ἀπελευθερώσει καὶ τὴν εἶχε φέρει ἕως ἐκεῖ.

Κατάπληκτος, ὁ καθηγητὴς ἐξέτασε τὸ σχεδιάγραμμα.

— Ἀπίστευτο! εἶπε. Ὁ Χάρκερ! Τοῦ εἶχα τόση ἐμπιστοσύνη! Μὲ ἐξηπάτησε! Μὲ χρησιμοποίησε σὰν ὄργανο γιὰ τὰ ἄνομα σχέδιά του.

Τότε ἡ φωνὴ τοῦ καθηγητῆ ἔγινε πιὸ μαλακιὰ κι' ὁ Σίμφον ἀγκάλιασε στοργικὰ τὴ Ρόντυ.

— Εἴσαι ὑπέροχη, Ρόντυ καὶ ὁ φίλος σου ὁ Ντάρεν ἐπίσης!

— Δόξα τῷ Θεῷ, ἔφθασα ἐγκαίρως, κύριε καθηγητά.

— Λίγες στιγμὲς πρὶν ἔρθης ἀνακάλυψα τὸ μυστικὸ τῆς ρωμαϊκῆς γαλέρας.

Ἀλλοίμονο ὅμως, ὁ Χάρκερ καὶ ὁ Κράκα εἶχαν ἀντιληφθῆ τὴ νέα καὶ εἶχαν πλησιάσει ἀθόρυβα. Στήνοντας τὸ αὐτί τους ἄκουσαν τὰ ὅσα ἔλεγαν ἡ Ρόντυ καὶ ὁ καθηγητής.

— Κύριε καθηγητά, συνέχισε ἡ Ρόντυ, μοῦ φαίνεται πὼς πρέπει νὰ τοὺ δίνουμε ἀπὸ βῶ πρὶν ἐπιστρέψη ὁ Χάρκερ.

— Ἔχεις δίκηο, Ρόντυ. Πᾶμε καὶ στὸ δρόμο θὰ σοῦ διηγηθῶ τὸ καταπληκτικὸ μυστικὸ τῆς ρωμαϊκῆς γαλέρας... Τὸ μυστικὸ αὐτὸ ποὺ δὲν θὰ, τὸ μάθη ποτέ ὁ Χάρκερ... Ἡ γαλέρα, βρίσκεται πάνω ἀπ' αὐτὸν τὸν καταρράκτη.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ πρόβαλε μπροστά τους ὁ Χάρκερ προτείνοντας τὸ πιστόλι του καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Κράκα.

— Ὁ Χάρκερ! φώναξε ἡ Ρόντυ. Τ' ἄκουσαν ὅλα !

— Ναί, Ρόντυ, εἴχατε τὸ θάρος νὰ μᾶς ἀκολουθήσετε, μὰ φθάσατε πολὺ ἀργά. Τώρα ξέρουμε ποῦ βρίσκεται ἡ γαλέρα καὶ ὁ θησαυρός.

— Παλιάνθρωπε! φώναξε ὁ καθηγητὴς Σίμφον. Δὲν θέλησα νὰ σὲ πιστέψω, Ρόντυ καὶ νόμισα ὅτι ὁ Ντάρεν ἤταν ἕνας κακοποιός. Ἐνῶ ὁ κακοποιὸς εἶναι αὐτός, πρόσθεσε δείχνοντας τὸν Χάρκερ. Ποῦ εἶναι τώρα ὁ Ντάρεν;

— Ὁ Ντάρεν βρίσκεται τώρα πολλὰ μέτρα μακρυά.

— Ὄχι, κάνετε λάθος, εἶπε ἡ Ρόντυ. Ἦρθε μαζί μου.

— Ἄ, ὥστε δὲν ξεμπερδέψαμε ἀκόμα τὸ τὸ κάθαρμα; εἶπε ὁ Χάρκερ. Τώρα θὰ τὸν κανονίσουμε. Πήγαινε νὰ φέρης σκοινιά, κ.τ.λ.

Μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ πιστολιοῦ τοῦ Χάρκερ ὁ Κράκα ἔδεσε τὸν καθηγητὴ καὶ τὴ γραμματέα του καὶ τοὺς ἐφίμωσε τὸ στόμα μὲ τὰ σκοινιὰ τους.

Κατόπιν ὁ Χάρκερ πῆγε κι' ἔφερε ἕνα μαχαίρι καὶ τὸ ἔδωσε στὸν Κράκα.

—Κρύψου πίσω ἀπὸ τοὺς θάμνους, εἶπε στὸ συνένοχό του, καὶ περίμενε νὰ σοῦ δώσω σύνθημα.

— Κατάλαβα, ἀρχηγέ! εἶπε ὁ μαῦρος.

Γεμάτη τοῦπο, ἡ Ρόντυ καὶ μετάνιωσε γιὰ τὴν ἀποκάλυψι ποὺ εἶχε κάνει, εἶδε τὸν Κράκα νὰ ἀπομακρύνεται.

Τότε ὁ Χάρκερ ἄρχισε νὰ φωνάζη, δίνοντας ὅλο τὸ δυνατό, ἀφοῦ πέταξε χαμαὶ τὸ πιστόλι του.

— Ντάρεν! Ντάρεν! "Οπου κι' ἂν βρίσκεσαι, πλησίασε! Οἱ φίλοι σου εἶναι αἰχμάλωτοι. Ἔλα νὰ κουβεντιάσουμε. Δὲν θέλω τὸ κακό σου. "Ελα, δὲν εἶμαι ὠπλισμένος.

Ἐπανέλαβε τὸ κάλεσμα αὐτὸ δυὸ τρεῖς φορές. Ὁ Ντάρεν ἀπὸ μακρυά, τὸ ἄκουσε καὶ πλησίασε στὴν κατασκήνωσι. Ἀπὸ ἕνα θάμνο εἶδε τὸν καθηγητὴ καὶ τὴ Ρόντυ δεμένους.

«Εἶναι πραγματικὰ αἰχμάλωτοι! εἶπε μέσα του. Πρέπει νὰ τοὺς ἐλευθεώσω. Ἐκτὸς ὅτι ὁ Χάρκερ εἶναι πονηρός, μὰ δὲν τὸν θάμαι».

Χωρὶς νὰ χάση καιρὸ ὁ Ντάρεν, πλησίασε ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο, χρησιμοποιώντας τὰ τρὲς περικοκλάδες σὰ σκοινιά, ἔφτασε στὴν κατασκήνωσι καὶ ἀπὸ πίσω κρυμμένος μεγάλου δέντρου φώναξε:

— Ἐδῶ εἶμαι, Χάρκερ!

Μὲ μιὰ λάμψι θριάμβου στὸ ἐλέμμα, ὁ Χάρκερ πρόσταξε:

— Νὰ τον, στὴν κορυφὴ τοῦ δέντρου, ἐκεῖ κα. Ρίξτου!

Μὲ μιὰ ὅστατη προσπάθεια ἡ Ρόντυ κατάφερε νὰ ἀπελευθερῶση τὸ στόμα της ἀπὸ τὸ μαντήλι καὶ νὰ φωνάξη:

— "Οχι! Ντάρεν! Φυλάξου. Σοῦ ἔχουν στήσει παγίδα!

Μὰ ἤταν πολὺ ἀργά. Μιὰ ἐκπυροσύνη ἀκούστηκε καὶ ὁ Ντάρεν ἔπεσε. Ἡ Ρόντυ ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ πόνου.

— Καὶ τώρα πᾶμε γιὰ τὴ γαλέρα! πρόσταξε ὁ Χάρκερ.

— Δολοφόνε! τοῦ εἶπε ὁ καθηγητής.

— Ὦ, Ντάρεν, Ντάρεν! μουρμούρισε ἡ Ρόντυ μὲ σπαραγμό.

— Ἐμπρός, μὴ χασομεράμε! εἶπε ὁ Χάρκερ, προτείνοντας πάλι τὸ πιστόλι.

Ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ Ρόντυ ἀναγκάστηκαν νὰ προχωρήσουν μὲ δεμένα τὰ χέρια πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη τους.

Ἐνῶ προχωροῦσαν μέσα στὴ ζούγκλα ἕνα μικρὴ μαϊμοῦ, ποὺ ἤταν κρεμασμένη σ' ἕνα κλαδί, τράβηξε τὴν προσοχὴ τῆς Ρόντυ καὶ ὁ Μόκο», σκέφθηκε ἡ νέα. Καὶ τὸν ἔστειλε τὴ μαϊμοῦ, ποὺ κοατοῦσε ἕνα ἄστρο φτιαγμένο ἀπὸ τὴς τό ἔδειχνε. «Εἶναι ἄραγε μήνυμα τοῦ Ντάρεν;» Ἡ ἐλπίδα γέμισε πάλι τὴν ψυχή της.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια

Ὁ Κράκα πυροβόλησε καὶ ὁ Ντάρεν ἔπεσε

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ἐπιμέλεια: ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΜΑΞΙΜΟΥ

Τὸ γράμμα ποὺ σᾶς γράφει ἡ ΙΡΙΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἔλαβα ἕνα γράμμα. Κάποιο παιδὶ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ γράψη. Ἴσως νὰ μοῦ ἔλεγε τὰ πιὸ χαριτωμένα πράματα, μὰ ἐγὼ —τί νὰ σᾶς πῶ;— τὸ πέταξα τὸ φακελλο στὸ καλάθι. Ἦταν τὸ γράμμα γεμάτο μουντζαλιές, δαχτυλιές, κακογραμμένο, ὀρνιθοσκαλίσματα σωστὰ καὶ εἶχε καὶ τέσσερις λαδιές! Πῶς νὰ μὴν τὸ πετάξω;

Αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶναι πιὰ σὰν νὰ τὸ γνωρίζω. Τὸ ξέρετε ὅτι ἕνα γράμμα εἶναι σὰν μιὰ γνωριμία; Τὸ ξέρετε ὅτι ἀπὸ ἕνα γράμμα ἑνὸς ἀγνώστου μπορεῖτε ὀχι καὶ λίγα πράματα, γι' αὐτὸν τὸν ἄγνωστο, νὰ πληροφορηθῆτε, πράματα ποὺ δὲν εἶναι γραμμένα στὸ χαρτί καὶ ποὺ κανεὶς δὲν σᾶς τὰ εἶπε; Ἕνα γράμμα μὲ λαδιές! Θέλουμε πολλὰ γιὰ νὰ νοιώσουμε πὼς αὐτὸς ποὺ γράφει εἶναι ἀκατάστατος; Δηλαδὴ ἔγραφε κι' ἔτρωγε. Τὸ φαγητὸ μαζὶ μὲ τὰ γραπτά. Μιὰ μπουκωνεῖ τὸ στόμα του, μιὰ ξύνει τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ σκεφθῆ τί θὰ γράψη. Φέρνεις τὴν εἰκόνα του μπροστά σου καὶ σοῦ φαίνεται κωμική. Γελᾶς.

Ναί, δέβαια, ὑπάρχουν καὶ μεγάλοι ἄνθρωποι, τόσο μεγάλοι ποὺ τοὺς ἀναφέρει ἡ Ἱστορία καὶ ποὺ ὡστόσο εἶχαν τὸ ἐλάττωμα τῆς ἀκαταστασίας. Εἰρω, ὅτι ἔτσι δικαιολογοῦνται συνήθως οἱ ἀκατάστατοι. Μὰ εἶχαν καὶ τόσα - τόσα προτερήματα αὐτοὶ οἱ ἀκατάστατοι, αὐτοὶ ποὺ τοὺς ἀναφέρει ἡ Ἱστορία! Γιατὶ νὰ τοὺς μοιάσουμε ἀκριβῶς στὴν ἀκαταστασία;

Εἶναι, σᾶς εἶπα, σὰν νὰ τὸ γνωρίζω τὸ παιδὶ ποὺ μοῦ ἔγραψε τὸ γράμμα. Ἕνα παιδὶ ἀκατάστατο. Καὶ μόνο αὐτό; Δὲν εἶναι καὶ χωρὶς ντροπή; Σ' ἕνα ξένο σπίτι πηγαίνουμε ποτὲ μὲ λαδιὲς στὴν μπλούζα; Δὲν αἰσθανόμαστε ἄσχημα ὅταν ἔχουμε ἀκάθαρτο φόρεμα; Κι' ἂν εἶναι —δυστυχῶς— ἀδύνατο νὰ τὸ ἀλλάξουμε τὸ φόρεμα, θὰ φροντίσουμε ὁπωσδήποτε νὰ τὸ εὐπρεπίσουμε. Ἕνα φόρεμα μᾶς παρουσιάζει, μᾶς φανερώνει ποιοί εἴμαστε. Δὲν μένουμε οὔτε μόνοι μας, ὁλομόναχοι στὸ δωμάτιο μὲ φόρεμα λεκιασμένο, λαδωμένο. Δὲν θέλουμε στὸν ἑαυτό μας νὰ παρουσιαστοῦμε ἀκατάστατοι. Λοιπόν. "Οπως μᾶς παρουσιάζει ἕνα φόρεμα, ἔτσι μᾶς παρουσιάζει κι' ἕνα γράμμα.

Καὶ τὰ ὀρνιθοσκαλίσματα, ἡ κακογραφία; Εἶναι σὰν νὰ τσεβδίζουμε, σὰν νὰ τρῶμε τὰ λόγια μας, σὰν νὰ μιλᾶμε καὶ νὰ βήχουμε. Ὀσοδήποτε ὡραῖα καὶ νὰ εἶναι τὸ λόγια μας, χάνονται. Βουλιάζουν. Καὶ φανερώνει καὶ κάτι ἄλλο ἡ κακογραφία: Ἐγωϊσμό.

«Κύριε, ἐγὼ δαρίεμαι νὰ πάρω τὴ φροντίδα νὰ γράψω εὐανάγνωστα. Ἐὰν ἐσὺ στενοχωρεθῆς γιὰ νὰ τὰ καταφέρης νὰ διαβάσης τὸ γράμμα μου, ἐὰν χάσης ὥρα, ἐὰν πονοκεφαλιάσης, δὲν μ' ἐνδιαφέρει. Ἐγὼ μιὰ φορὰ οὔτε πονοκεφάλιασα, οὔτε στενοχωρέθηκα.»

Μᾶς παρουσιάζει ἕνα γράμμα, μὴν τὸ ξεχνᾶτε. Καὶ εἶναι διαλαλητής. Διαλαλεῖ, φανερώνει ποιοὶ εἴμαστε.

Μὲ ἀγάπη ΙΡΙΣ

Ἄς παίξουμε

Νὰ παίξουμε! Νὰ παίξουμε!

Ὁ καημένος ὁ Κοκοβιός, ὁ καημένος! Βάζει ὅλα του τὰ δυνατά, νὰ δγῆ σοφός. "Ολα τὰ σοφὰ τὰ ξέρει πιά, κι' ὅλα τὰ μαθήματα κι' ὅλους τοὺς μαγικοὺς ἀριθμοὺς κι' ὅλα τὰ ντράβαλα τὰ στριμμένα τὰ προβλήματα. Ἔ, μπράβο σου, Κοκοβιέ μου! Κι' ἐγὼ ὅμως εἶχα πολλὰ ἄριστα στὸν τελευταῖο ἔλεγχό μου. Ἐκεῖ ποὺ ἤθελα νὰ ἔχω ἄριστα εἶχα ἄριστα. Καὶ μ' ἀρέσει νὰ παίζω.

Θὰ παίξουμε σήμερα ἕνα ἀστεῖο παιχνίδι. Τὶς φωνὲς τῶν ζώων. Θὰ εἴμαστε ἡ Μαρία, ὁ Νίκος, ἡ Ἄννα κι' ἐγώ.

Ἡ Μαρία θὰ τὰ φυλάη. Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι θὰ στεκόμαστε νύφω στὸ τραπέζι κι' ἡ Μαρία θὰ στέκεται στὴν ἄκρη τοῦ δωματίου, μὲ τὸ κεφάλι στραμμένο πρὸς τὸν-τοῖχο. Μιὰ γιὰ περισσότερη ἀσφάλεια, καλύτερα νὰ τῆς δέσουμε τὰ μάτια μ' ἕνα μαντήλι. Καὶ τὸ παιχνίδι ἀρχίζει:

«Κι - κι - ρί - κι!» ἀκούγεται ξαφνικά.

«Μαρία, ποιός πετεινὸς φώναξε;» ρωτᾶω ἐγώ, ἡ μάνα.

«Ὁ πετεινὸς ὁ Νίκος», ἀπαντᾶ ἡ Ἄννα.

«Λάθος! Λάθος!» γελᾶμε ὅλοι.

«Νιά-ου-νιάρ-νιάρ-νιάου...» ἀκούγεται.

«Μαρία, ποιὸς γάταρος νιαούρισε;» ρωτᾶω ἐγώ.

«Ὁ γάταρος ὁ Νίκος», λέει ἡ Μαρία.

Καὶ στ' ἀλήθεια. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἤταν ὁ Νίκος. Καὶ τὰ φύλαξε. Πῆγε στὸν τοῖχο καὶ τοῦ δέσαμε τὰ μάτια.

«Τσίρ-τσίου! Τσι-τσι-τσίου!» ἀκούγεται.

Κι' ἔτσι τὸ παιχνίδι προχωρεῖ κι' ὅν νομίζετε πὼς εἶναι εὔκολο παιχνίδι, ἔρχεστε γελασμένοι. Μιμ... Δὲν εἶναι τόσο ἁπλὸ νὰ μιμηθῆς τὴ φωνὴ ἑνὸς ζώου. Κι' ὅταν δὲν τὴν μιμηθῆς καλά, ἀμέσως σὲ καταλαβαίνουν καὶ τότε θὰ πρέπει νὰ πᾶς νὰ μείνης κοντὰ στὸν τοῖχο. Θὰ πρέπει δηλαδή, αὐτὸ ποὺ λέμε στὸ παιχνίδι, «νὰ τὰ φυλάς». Μερικὲς φωνὲς ζώων εἶναι πολὺ δύσκολες, γιὰ παράδειγμα τὴς κουκουβάγιας. Ἀμ' καὶ τοῦ γαϊδαρέλου τάχα εἶναι εὐκολότερη;

Στὸ παιχνίδι αὐτὸ μποροῦν νὰ παίξουν καὶ περισσότερα παιδιά. Ὄμως ὄχι περισσότερα ἀπὸ δέκα. Αὐτὰ τὰ δέκα παιδιὰ πρέπει νὰ γνωρίζωνται καλὰ μεταξύ τους. Νὰ ξέρη δηλαδὴ καλὰ ὁ ἕνας τὴ φωνὴ τοῦ ἄλλου. Ἂν τὰ παιδιὰ εἶναι ἄγνωστα, τότε πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ξεχωρίσης τὶς φωνές τους; Τὸ παιχνίδι θὰ βουλιάξη.

Τὸ παιχνίδι θὰ βουλιάξη ἐπίσης ἂν πάρουμε μαζί μας καὶ τὸν Κοκοβιό, γιατὶ θὰ μᾶς ἀοχίση ξαφνικὰ τοὺς μαγικούς του ἀριθμούς.

Η ΓΛΙΣΤΡΙΔΑ

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ἕνας μικὸς ἤθελε νὰ πάη στὸ σπίτι τοῦ φίλου του ποὺ βριόκοταν στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο. Ἡ μητέρα του τοῦ ἔδωσε τὴν ἄδεια, ἀλλὰ τοῦ εἶπε ὅτι ἔπρεπε ν' ἀφήση νὰ περάσουν τ' αὐτοκίνητα πρώτα καὶ μετὰ νὰ περάση κι' αὐτός.

Σὲ κάμποση ὥρα ἔρχεται πίσω ὁ μικρὸς κλαίγοντας:

— Περίμενα τόση ὥρα, μαμά, καὶ κανένα αὐτοκίνητο δὲν πέρασε.

Ποιός θὰ τὸ βρῆ;

Γειά σας, παιδιά!

Αὐτὲς τὶς τελευταῖες ἡμέρες μᾶς προσκάλεσε ὁ Ἄρης στὸ σπίτι του, τὸν Λιάκο κι' ἐμένα.

Κι' ἐγὼ εἶπα:

— Δὲν παίρνουμε καὶ τὴν Γλιστρίδα;

Ὁ ἕνας δὲν ἤθελε, ὁ ἄλλος δὲν πολὺ ἤθελε, τέλος προσκαλέσαμε καὶ τὴ Γλιστρίδα. Κι' ἔτσι, ἡ Γλιστρίδα, ὁ Διάκος κι' ἐγὼ τραβήξαμε γιὰ τὸ σπίτι τοῦ Ἄρη.

— Μόνο μὴ μᾶς ἀρχίση τὰ παιχνίδια της, μουρμούρισε ὁ Λιάκος καθὼς πηγαίναμε καὶ δὲ θὰ βροῦμε καιρό, οὔτε δυὸ λογάκια νὰ ποῦμε.

Αὐτὴ ἡ Γλιστρίδα εἶναι ἀνυπόφορη μὲ τὰ παιχνίδια της.

Ξέρετε, τοῦ Διάκου τοῦ καλοαρέσει ἡ κουβενταρία.

Ὅμως ἡ Γλιστρίδα δὲν εἶχε τὸ νοῦ της οὔτε στὰ παιχνίδια, οὔτε σὲ τίποτα. Μόνο στὰ γλυκά. Θεέ μου τί ἔφαγε! Ἐμεῖς τὴν κοιτούσαμε καὶ κρυφογελούσαμε.

Ἐπάνω στὸ τραπέζι ἦταν κι' ἕνα κανατάκι μὲ γάλα κι' ἕνα ἄλλο μὲ κακάο. Ἡ Γλιστρίδα γέμισε τὸ φλυτζάνι της κακάο, ἤπιε τὰ δυὸ τέταρτα. Σὲ λίγο, ἀπογέμισε τὸ ἥμισυ τὸ φλυτζάνι της μὲ γάλα, ἤπιε τὸ μισό, ἀπὸ αὐτὸ τὸ μίγμα ποὺ ἔγινε. Μετά, ξαναγέμισε τὸ φλυτζάνι της μὲ γάλα καὶ τὸ ἤπιε ὅλο. Καὶ εἶπε:

— Οὔφ! "Ολο γάλα πίνω.

Κι' ἐγὼ τῆς εἶπα:

— Ξέρεις πόσο γάλα ἤπιες καὶ πόσο κακάο;

"Οχι. Δὲν ἤξερε.

Ἔ, νά, αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα τὸ σημερινό.

Πόσο γάλα ἤπιε ἡ Γλιστρίδα; Καὶ πόσο κακάο; Ποιὸς θὰ τὸ βρῆ;

Ο ΚΟΚΟΒΙΟΣ

ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ ΦΑΝΑΡΑΚΙΑ

Φαναράκια θὰ κάνουμε σήμερα. Χρωματιστὰ φαναράκια, πολλὰ - πολλά. Καὶ θὰ στολίσουμε τὸ μπαλκόνι μας, ἢ ἂν θέλετε, στολίζουμε τὸν κῆπο μας ἢ τὴν αὐλή μας. Ἄ! Εἶναι ἀπὸ τὰ ὡραιότερα στολίσματα τὰ φαναράκια.

Μὰ γιατὶ ἀλήθεια θὰ τὶς κάνουμε ὅλες αὐτὲς τὶς ἑτοιμασίες; Θὰ ρωτήσετε.

Γιατὶ ἕνα κοριτσάκι μᾶς ἔγραψε ἕνα γράμμα καὶ μας ρώτησε πῶς γίνονται τὰ φαναράκια. Παντρεύει τὴν κούκλα της καὶ θέλει μὲ λουλούδια καὶ μὲ φαναράκια νὰ στολίση τὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ της. Νὰ λοιπὸν πῶς γίνονται τὰ φαναράκια:

Θὰ πάρετε χαρτιὰ χρωματιστά. Πράσινα, κόκκινα, κίτρινα χαρτιά. Θὰ διπλώσετε τὸ κάθε χαρτὶ στὸ μήκος. Κυττάξετε τὴν εἰκόνα καὶ θὰ καταλάβετε τὸ σχῆμα ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἔχη τὸ χαρτὶ καὶ τὸ πῶς θὰ τὸ διπλώσετε. Ἔπισης θὰ κατοιάδετε καὶ τὸ πῶς θὰ τὸ ψαλιδίσετε. Δὲν μοιάζει μὲ χτένι; Μὰ ὅταν τὸ ξεδιπλώσετε δὲν θὰ μοιάζη πιὰ μὲ χτένι. Παρὰ θὰ ἔχη πολλὰ - πολλὰ παραθυράκια. Θὰ κολλήσετε τὶς ἄκρες καὶ τὸ φαναράκι, ἑτοιμο! Δὲν τοῦ λείπουν παρὰ οἱ κλωστὲς ἀπὸ ὅπου θὰ τὸ κρεμάσετε. Πάρα πολὺ εὔκολο νὰ περαστοῦν οἱ κλωστές.

Η ΧΡΥΣΟΧΕΡΑ

Ξέρετε ὅτι . . .

. . . ἡ μνήμη λειτουργεῖ καλύτερα ὅταν εἶναι κανεὶς πλαγιασμένος, παρὰ ὅταν εἶναι ὄρθιος ἢ ὅταν βρίσκεται καθιστός; Γι' αὐτὸ καὶ μπορεῖ ἕνας μαθητὴς νὰ μάθη τὸ μάθημά του εὐχολότερα ξαπλωμένος στὸ ντιβάνι, παρὰ ὅταν κάθεται μπροστὰ στὸ γραφεῖο του ἢ ὅταν σουλατσάρει στὸ δωμάτιο; Ἀλλά...

προσοχὴ στὰ μάτια!

. . . στὴν Κίνα, κατὰ τὴν πρώτη πανσέληνο νύχτα τοῦ Νέου Χρόνου ἑορτάζουν «τὴν ἑορτὴ τῶν φαναριῶν»; Ἀλλὰ ἡ πρωτοχρονιὰ τῶν Κινέζων δὲν συμπίπτει μὲ τὴν δική μας τὴν Πρωτοχρονιά.

. . . κατὰ τὴν ἑορτὴ αὐτὴ ὅλοι οἱ Κινέζοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, κρατᾶ ὁ καθένας στὸν ὦμο του ἕνα ἀναμμένο φανάρι, στοὺς

ΣΤΕΦΑΝΑ ΤΑΜΩΝ

Bambino

ΕΡΜΟΥ 21-ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

«LADAS»

ΙΑΤΡΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ

ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35

ΤΗΛ. 32-692

ΔΕΧΕΤΑΙ :

Ἀπὸ 10 π. μ. ἕως 3 μ. μ.

ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ ΤΑ ΝΕΥΡΑ

Εἶναι ἐπιστημονικά ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ Βιταμίνη B_1 εἶναι ἐκείνη ἀπό τήν ὁμάδα Βιταμινῶν Β πού δυναμώνει τά νεῦρα. Ἡ μπύρα-λοιπόν εἶναι ἰδιαιτέρως πλούσια σέ Βιταμίνες τῆς ὁμάδος Β (B_1-B_2). Γιά νά αἰσθάνεσθε καλύτερα πάρετε τήν εὐχάριστη καθημερινή συνήθεια νά πίνετε μπύρα μέ τό φαγητό καί μεταξύ τῶν γευμάτων. Γευστική, τονωτική καί ξεδιψαστική ἡ μπύρα εἶναι πραγματική ἀπόλαυσις.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ὁ παδολόγος..

ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

Γάλλος ἔμπειρος γιατρός καί συγγραφεύς συνήθιζε νά λέη: «Γιά νά ἀδυνατίση κανείς, ἕνας τρόπος ὑπάρχει: Νά κάνη μιά ἁπλοποίαστη γυμναστική. Νά στρίβη τό κεφάλι μιά πρός τά δεξιά μιά πρός τά ἀριστερά... ὅταν τοῦ προσφέρουν τροφή. Μέ ἄλλα λόγια νά ἀρνήται τή λῆψη τροφῆς».

Πράγματι γιά νά ἀδυνατίση κανείς, ἄλλος τρόπος δέν ὑπάρχει. Ὅπως εἶναι ἀδύνατο νά παχύνη ἕνας ἄνθρωπος ἐάν δέν φάη καί μάλιστα περισσότερο ἀπό ὅ,τι χρειάζεται, ἔτσι δέν μπορεῖ καί νά ἀδυνατίση ἐάν δέν πεινάση. Ἄν δηλαδή ἡ τροφή ποῦ θά πάτρνη, δέν εἶναι λιγώτερη ἀπό ἐκείνη ποῦ χρειάζεται ὁ ὀργανισμός του. Ἐκτός δέβαια ἐάν μέ διάφορα μέσα δηλητηρίάση τόν ὀργανισμό γιά τήν ὑγεία—καταφέρη ὥστε οἱ τροφές ποῦ παίρνει νά μή μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν ἀπό τόν ὀργανισμό.

Βγάλτε λοιπόν ἀπό τό νοῦ σας, ἀγαπητό «Κολιμπρί», πώς θά μπορέσετε χρησιμοποιώντας ὁποιοδήποτε μέσο νά καταπολεμήσετε τήν παχυσαρκία. Τό συγκεκριμένο προϊόν ποῦ ἀναφέρετε δέν εἶναι ἐπιβλαβές γιά τήν ὑγεία. Οὔτε ὅμως νομίζω πώς πρόκειται νά σάς ὠφελήση σέ τίποτα. Γιά σάς τό ζήτημα εἶναι πώς δηλαδή τό ἀδυνάτισμα ποῦ ἐπιδιώκετε εἶναι ἁπλῶς ἀπό... διιστροπία. Ἔρεση νά τό πιστοποίηση—θά πρέπει νά ὑποβληθῆτε σέ συγκεκριμένη δίαιτα ἐλαττώσεως γενικά τῆς τροφῆς, ἀποκλεισμοῦ τῶν τροφῶν ποῦ ἰδιαίτερα παχαίνουν καί συγχρόνου λήψεως διταμινῶν, οὕτως ὥστε νά μήν ἐξαντληθῆ ὁ ὀργανισμός σας. Τό τελευταῖο τοῦτο εἶναι ἰδιαίτερα ἀπαραίτητο σέ σάς λόγω τοῦ νευροῦ σας.

Φάρμακα ποῦ νά ἀδυνατίζουν δέν ὑπάρχουν ὅπως σάς τό εἶπα καί στήν ἀρχή. Ὑπάρχουν ὅμως φάρμακα ποῦ ὑποβοηθοῦν στό νά τηρηθῆ ἡ ἐνδεδειγμένη δίαιτα. Εἶναι δίολου ἐπικίνδυνα. Γιά ὅλα ὅμως αὐτά θά σας μίληση ὁ γιατρός ποῦ θά σάς ἐξετάση καί ποῦ θά σάς δώση τίς ἀπαραίτητες ὁδηγίες.

Προσωπικά, παραμένω στή διάθεσί σας καί μέ χαρά θά μάθω νεώτερά σας.

ΜΙΑ ΦΟΒΙΣΜΕΝΗ: Κατ' ἀρχή δέν νομίζω πώς πάσχετε ἀπό κάτι τό σοβαρό. Ἡ νευρωσι τοῦ στομάχου εἶναι πολύ συχνή πάθησι, ἰδιαίτερα στήν ἐποχή μας. Μή σάς ἐκπλήση ὅμως ἄν τά φάρμακα ποῦ χρησιμοποιήσατε δέν σάς ὠφέλησαν ἀρκετά. Τοῦτο συμβαίνει διότι εἰδικά ἀπολύτως φάρμακα δέν ὑπάρχουν. Δοκιμάσατε τό «17 Κετοδίς» σέ κάπια, 1 πρωΐ καί 1 μεσημέρι μετά τό φαγητό καί τήν «Καλμονεριν» ,ἀιρόπτι, 3 κουταλάκια τοῦ γλυκοῦ τήν ἡμέρα μετά τά γεύματα. Ἐάν ἔχετε ἀύπνίες, πάρτε ½ μέ 1 κάπι Νίτροριντέν κάθε βράδυ πρό τοῦ ὕπνου. Καί ἐαναγράψτε μου. Γιά τό ἄλλο ζήτημα ποῦ ἀναφέρετε δώστε μου τή διευθυνσί σας νά σάς γράψω ἀπ' εὐθείας.

ΑΓΓΕΛΟΝ, Λάρισα: Ἔν πρώτοις κάνετε μίαν ἀνάλυσι οὔρων καί στείλτε μου τό ἀντίγραφο τῆς ἀπαντήσεως. Δέν νομίζω πάντως πώς ἔχετε τίποτα στά νεφρά ἤ στήν κύστη. Τό ἐνόχλημα ποῦ παρουσιάζετε εἶναι κατά πάσαν πιθανότητα νευρικῆς—ψυχικῆς προελεύσεως. Κάνετε καμμιά δεκαριά ἐνέσεις «Κακοντυλάτ ντέ Στρυχνίν» καί χρησιμοποιήστε ἕνα ἡρεμιστικόν «Περτρανκίλ» π.χ. ½ χάπι τό πρωΐ, ½ τό μεσημέρι καί 1 τό βράδυ μετά τό φαγητό. Ὅταν θά ἔχω τό ἀποτέλεσμα τῆς ἀναλύσεως οὔρων καί τά ἀποτελέσματα τῆς θεραπείας ποῦ σάς προτείνω, θά σάς γράψω τί ἄλλο τυχόν ἐνδείκνυται νά κάνετε.

ΦΡ, ΠΕΤΡ.. Ἐνταῦθα: «Θαυματουργά φάρμακα» δέν ὑπάρχουν. Ὑπάρχουν διάφορα θεραπευτικά μέσα ποῦ πολλές φορές ὑποβοηθοῦν σέ ὡρισμένες καταστάσεις. Γιά νά προλάβετε τίς χιονίστρες, χρησιμοποιήστε ἐνέσεις διταμίνης Δ2 600.000 μονάδων (VI—Δ π.χ.) 2 ἐνέσεις ἐνδομυϊκῶς, μέ μεσοδιάστημα 15 ἡμερῶν. Ὅταν ἐμφανιστοῦν τά πρῶτα συμπτώματα, χρησιμοποιήστε χάπια Ντιλαντόλ, 1—2 τήν ἡμέρα. Καλύτερα ὅμως, προκειμένου νά κάνετε αὐτή τή θεραπεία, νά σάς ἐξεταση καί ἕνας γιατρός μήπως ὑπάρχη καμμιά ἀντένδειξι.

ΦΩΙΝΟΥΣΑ, Θεσσαλονίκη: Εἶδα τίς ἐξετάσεις ποῦ μοῦ στείλατε καί, ἐκτός μιᾶς ἐλαφρᾶς ἀναιμίας, δέν διεπίστωσα τίποτα τό παθολογικό. Γιά ὅσα λέτε περί τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων δέν συμφωνῶ μαζί σας. Εἶναι πολύ πιό ἐπικίνδυνο νά ἔχετε τίς αὐπνίες ποῦ ἀναφέρετε καί τόν ἐκνευρισμό ἀπό αὐτές. Τό μόνο ποῦ θά μπορούσατε νά κάνετε εἶναι νά ἐναλλάσσετε τά διάφορα ἐλαφρά ὑπνωτικά καί κατευναστικά φάρμακα, ὥστε νά μήν παίρνετε συνέχεια τό ἴδιο. Γιά τήν ἀναιμία σάς συνιστῶ σέ ἐνέσεις ἤ ἀπό τοῦ στόματος, σύμπλεγμα διταμινῶν, B_1 ἐκχύλισμα ἥπατος, διταμίνη B12 σέ μεγάλες δόσεις καί σίδηρο Φερρο—σανόλ π.χ. 2 χάπια τήν ἡμέρα μετά τό φαγητό. Πάντα μέ χαρά παίρνω τά γράμματά σας καί ὁπότε θέλετε νά μή διστάζετε νά μοῦ γράφετε.

Ρ. Σ., Καλάμαι: Νομίζω καί γῶ πώς ἡ ἀκτινογραφία τῆς περιοχῆς εἶναι ἀπαραίτητη. Ὅταν πάρετε τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως στεῖλτε το καί σέ μένα καί θά σάς γράψω τί φάρμακα πρέπει νά χρησιμοποιήσετε.

ΝΕΑ 18 ΕΤΩΝ: Δέν ἐλέπω κανένα λόγο νά ἀνησυχῆτε γιά τή χαμηλή πίεσι ποῦ παρουσιάζετε, ἐφ' ὅσον μάλιστα δέν ἔχετε κανένα ἐνόχλημα. Τρῶτε καλά, ἐπιδοθῆτε στά μαθήματά σας καί ἀδιαφορήστε γιά τή χαμηλή σας πίεσι. Ἐάν παρά ταῦτα θέλετε νά χρησιμοποιήσετε καί ἕνα φάρμακο, πάρτε 1 μπουκαλάκι «Ἐπατοφέρίν», 3 κουταλάκια τοῦ γλυκοῦ τήν ἡμέρα.

Δ. Ρ. 1938: Συμφωνῶ καί γῶ μέ τό γιατρό ποῦ σάς ἐξέτασε, σέ ὅσα σάς ὑπέδειξε καί κυρίως σέ ὅσα σάς εἶπε. Ἀκολουθήστε κατά γράμμα τίς ὁδηγίες του. Ἐάν τό πράξετε, εἶμαι βέβαιος πώς σύντομα, τίποτα δέν θά σάς ἐνοχλῆ πλέον.

ΚΑΛΛΙΘΙΩΤΙΣΣΑ: Σάς ζητῶ χίλιες συγγνώμες, ἀλλά δέν κατάλαβα τί ἀκριβῶς μοῦ ζητᾶτε στήν ἐπιστολή σας. Ὅπως καί ἤ ἴδια ἐξ ἄλλου τό λέτε, ἐἰναι τόσο κακογραμμένη—καί μέ μολύβι—ποῦ παρ' ὅλη τήν καλή θέλησι ποῦ κατέβαλα, δέν μπόρεσα νά καταλάβω τό αἴτημά σας. Ξαναγράψτε μου.

ΦΟΙΒΟ, Πάτραι: Γιά τό ζήτημα ποῦ σάς ἀπασχολεῖ πρέπει ἀπαραιτήτως καί τό ταχύτερο νά ἀπαταθῆτε σέ ἔμπειρο ψυχίατρο τῆς ἐμπιστοσύνης σας ἤ στόν οἰκογενειακό σας γιατρό, ὁ ὁποῖος ἐνδεχομένως θά σάς συστήση τόν κατάλληλο γιατρό γιά τή θεραπεία τῆς παθήσεώς σας.

Γ. ΚΗΛΑ-Ι-ΔΙΤΗΣ

...γυναικολόγος

Φ.Ι.Π.Θ. Εἶναι ζήτημα κατασκευῆς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Ὅταν σάς ἀπασχολοῦν προβλήματα σάν τό πρῶτο, ἀναφισβητήτως δημιουργοῦνται καί ἄλλα, χωρίς νά ὑπάρχη ὀργανική ἀνωμαλία, σάν αἰτία. Ἐλπίζουμε προσαρμοσθῆτε μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου.

Κ.Π.Λ.: Αὐτά λέγονται πρός παραπλάνησί σας. Γ' αὐτό νά προσέχετε τίς ἐνέργειές σας. Ἐάν καί σεις ἀμφιβάλετε, μπορεῖτε νά καταφύγετε σ' ὁποιοδήποτε γυναικολόγο γιά νά σάς πείση.

ΔΑΣΚΑΛΙΤΣΑ: Οἱ διαταραχές τῆς ἐμμήνου ρύσεως εἶναι καθαρῶς ὁρμονικῆς φύσεως. Τώρα, ὅσο γιά τήν ἀμυγδαλίτιδα τήν τακτοποιεῖτε, ὅταν ποτέλεσμα τῆς ὁρμονικῆς ἀνωμαλίας καί ὄχι τό ἀντίστροφο. Νά κάνετε ἐπί 3 μῆνες 5—6 ἡμέρες πρό τῆς ἀναμενόμενης κανονικῆς περιόδου ἀπό 4—5 ἐνέσεις ἑστρο—πρόλ, μία τήν ἡμέρα, ἐνδομυϊκώς.

ΕΙΡΗΝΗ Μ. Δ.: Ἀσφαλῶς χρειάζεται ἠρεμία ὅταν ἀντιληφθῆτε· μιά νέα χανικός παράγων - ἄσκησι βάρους κλπ.,—θεωρεῖται αἰτία ἀποβολῆς ἰδίως ὅταν συνυπάρχη προδιάθεσι. Θά μπορούσαν μετά δίμηνο. Ὅσον ἀφορᾶ τά ὑπόβαθρα ὑποχωρητικότητα μπορεῖτε νά ἐαναέδρετε τήν ἁρμονία. Τά ὑπόθετα ἐἶναι νά ἀποφεύγωνται ἀπό μέρους σας.

ΡΕΝΑΤΑ: Νά παίρνετε 4—5 δίτες δύο ἐνέσεις ἀπό τό ἴδιο φάρμακο, πρόβλημα καθαρῶς ψυχολογικό. Νομίζουμε πώς ἀπό τόν ἄνδρας σας δέν μπορεῖ νά σάς βοηθήση.

Α.Ε.Κ., Γυφάβα: Νά πάρετε ἀπό ἡμερησίας ὕστερα ἀπό τή 14η ἡμέρα τῆς ἐμμήνου ρύσεως μέχρι ἑπτάμερες ἐπί 3 μῆνες καί μάλ. ἔναρράπείας ἐπί 3 μῆνες καί μάλ. ἔναρράφετε.

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ Β. Σ.: Ἀμέσως μέ τήν ἐμφάνιση τῆς ἐμμήνου ρύσεως νά πάρετε ἐπί 15 ἡμέρες ἀπό ἕνα δισκίο ἀστιλυλ τῶν 0,02 γιλ. καί ἕν δισκίο ἀπό ἕνα δισκίο Προλυοτόν C τῶν 25 γιλ. μέχρι ἐπανεμφανίσεως τῆς ἐμδου. Θεραπεία τρίμηνη. Ἡ γνώμη σας εἶναι πώς ἔχετε ἀνάγκη ἐξετάσεων, ὁποιες μπορεῖ νά ἀποτελοῦν ἀλλογενικές ἐκδηλώσεις ἄλλης τινός πάθησεως καί ὄχι ὁπωσδήποτε τῶν ὀφρυῶν ἄλλωστε διαταραχῶν τῆς ἐμμηνου ρύσεως.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

...νευρολόγος - ψυχίατρος

ΜΑΡΙΑ, Καβάλα: Τό κοριτσάκι σας δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό θεραπεία. Δέν πρέπει νά ἀλλάξετε τακτικά ἀπόψεις. Δέν πρέπει νά δείχνετε ἀνησυχία ὅταν δέν τρώη, γιατί ἔτσι χαϊδεύετε τῆς αὐτοσυντηρήσεως εἶναι ἔμφυτο, ἀλλά ἀδρανεῖ ὅταν τό παιδί ἔξη ἤ ἄλλοι θά φροντίσουν γι' αὐτό καί μάλιστα ὅτι θά τό παρακαλέσουν γά σάς συνιστῶ νά κλειδώσετε τά γνάνάση ἐπί μιά δυό ἡμέρες λέγοντας ἐπί δέν κάνει νά φάη καί ὅτι ὁ γιατρός σας ἀπαντόνεται ὁπότε θά βάτε πώς θά σάς παρακαλῆ νά φάη. Ὅσον ἀφορᾶ τή δίλία, ποῦ δείχνει μπροστά στή δαπάλα του τοῦτο συμβαίνει καί σέ ἄλλα ἔχετε ἀπό ἕνα παιδάκι 5 ἐτῶν; Ἠσύχάστε, σιγά—σιγά θά πάρη θάρος τε στούς ἄλλους ὅτι ἔτυσι δειλό, γιατί ἔται θά τό κάνετε πιό δειλό. Ἀπό τοῦ νά λέτε στούς ἄλλους ὅτι εἶναι πολύ ὑαρσαλέο καί ὅτι τά παίρνει τά ὑποβάλλεται. Μέ τά λόγια σας τό παθ

Ι. Μ. Μοῦ γράφετε ὅτι ἔχετε νευτήσιο διαστροφή, ὅτι εἰσθε θηλυπτής, ὅτι ἔχετε ὀνειρώξεις καί ὅτι ἔχετε ἕνα σωματικό καί ψυχικό ράκος. Κά ρωτᾶτε γιατί οἱ ἄνθρωποι εἶναι τόσο σκληροί καί δέν βοηθοῦν ἕνα συνάνθρωπό τους ποῦ δέν εὐθύνεται γιά τήν κατάστασί του. Εἰσθε θέβαια ἀξιολύπητος. Ἀλλά σέ τί σοῦ φταίνε οἱ ἄλλοι καί σέ τί μποροῦν νά σέ βοηθήσουν; Ἐγώ πρό παντός σέ τί μπορῶ νά σέ βοήσω ἀπό τή στήλη αὐτή καί μάλιστα γιά κατάστασι στήν ὁποία βρίσκεσθε ἐδῶ καί τρίάντα χρόνια; Σάς παρακαλῶ νά μοῦ γράψετε τί σάς εἶπαν οἱ ἄλλοι γιατροί, ποῦ σάς ἐξήταζαν καί τί φάρμακα σάς ἔδωσαν γιά νά δῶ ἐάν οἱ ἐνδοκρινεῖς σας ἀδένες εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ δέν λειτουργοῦν καλά καί δημιουργοῦν αὐτή τήν κατάστασι ἤ ἐάν ὑπάρχουν ἄλλοι λόγοι. Καί ἀνάλογα νά σάς συστήσω τήν κατάλληλη θεραπεία.

Λ. Φ.: Ἤ τάσι πρός ἐμμετό, ποῦ σάς ἔρχεται ὅταν πάτε σέ κέντρο νά φάτε μέ τόν πολυαγαπημένο μνηστήρα σας, ὀφείλεται σέ ψυχολογικά αἴτια καί σέ εὐσυγκινησία. Τά ἴδια πάθαίνουν μερικοί μαθηταί ὅταν πόκειται νά δώσουν ἐξετάσεις. Σάς συνιστῶ νά πάρετε ἐπί τρεῖς ἡμέρες πρωΐ, μεσημέρι καί βράδυ ἀπό μισό δισκίο Λαμγκακτίλ καί κατόπι νά πείρνετε ἀπό ἕνα ὁλόκληρο ἐπί ἄλλες εἴκοσι ἡμέρες. Καί πρό παντός νά μήν ἀνησυχῆτε γι' αὐτό καί νά ὑγαίνετε μαζί του συνόστερα γιά νά ἀποκτήσετε οἰκειότητα. Ἐπίσης μερικές ἠλεκτροθεραπεῖες στήν κοιλιά σας καί μερικά μασάζ θά σάς ἔκαναν πολύ καλό.

ΤΑΣΙΑ: Μοῦ ζητᾶτε φάρμακο γιά τήν ἀύπνία. Τέτοια ὑπάρχουν πάρα πολλά. Ἀλλά δέν εἶναι σωστό νά παίρνετε σέ ἕλη σας τή ζωή ὑπνωτικά. Διότι ἐκτός τοῦ ὅτι ὁ ὀργανισμός τά συνηθίζει καί ἔτσι παύουν νά ἐπιδροῦν, μπορεῖ νά κάνουν καί κακό στόν ὀργανισμό. Σάς συνιστῶ νά κανετε μιά συστηματική θεραπεία καί νά κατευνάσετε τά νεῦρα σας γιά νά σάς ἔλθη φυσιολογικός ὕπνος. Καί πρό παντός νά μή προσπαθῆτε νά κοιμηθῆτε ὐιά τῆς ὀίας. διότι ἔτσι ἐκνευρίζεσθε καί ὀέρετε τό ἀντίθετο ἀποτέλεσμα.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΜΑΝΑ: Ἀπό τό ὕψος μέ τό ὁποῖο γράφετε ὑποπτεύομαι ὅτι ἀνήκετε στόν ἐκπαιδευτικό κλάδο. Πολύ προσέχετε στίς ἐκδηλώσεις τοῦ παιδιοῦ σας καί τό ἐπηρεάζετε χωρίς νά τό καταλαβαίνετε. Σάς συνιστῶ νά τό ἀφήσετε ἀνεπηρέαστο νά δημιουργήση τήν προσωπικότητά του καί τόν συναισθηματικό του κόσμο. Πότε τοῦ λέτε ὅτι δέν εἶναι ἐκδηλωτικό καί πότε ὅτι εἶναι πολύ ἐὐαίσθητο. Ἔπειτα βλέπω ὅτι ἐσεῖς θέλετε τό παιδί σας νά σκέπτεται ὅπως ἐσεῖς νομίζετε ὅτι εἶναι σωστό νά σκέπτεται καί νά αἰσθάνεται ὅπως ἐσεῖς νομίζετε ὅτι εἶναι σωστό νά αἰσθάνεται. Ἐσεῖς ἀπαιτεῖτε ἀνώμαλες τίς στιγμιαῖες αὐθόρμητες παιδικές ἐκδηλώσεις του. Ἐπειδή στήν μιά περίπτωσι ἀντέδρασε ἔτσι καί στήν ἄλλη ἄλλως τό θεωρεῖτε ἀνώμαλο. Σ' ὅλα αὐτά τοῦ ἀναφέρατε ὡς ἅνω, δέν βλέπω τό κάθολου ἀνώμαλες ἐκδηλώσεις. Τό παιδί σας εἶναι εὐαίσθητο καί μερικές φορές ὑποκρίνεται ὅτι εἶναι ἀσυγκίνητο γιά νά σάς εὐχαριστήση. Μάλιστα σεῖς ἔχετε παρακαλέσει τόν ψυχικό του κόσμο καί δέν ἔξερε πῶς νά ἀνεφθῆ. Ἐάν εἶναι ἀδιάφορο ἀνησυχεῖτε, ἐάν εἶναι εὐσυγκίνητο τά ἴδια. Σάς συνιστῶ νά μήν παρακολουθῆτε στό ἔνα ἐκδηλώσεις του, νά μή τοῦ κάνετε παρατηρήσεις καί νά τό ἀφήσετε ἥσυχο νά δημιουργήση τόν ψυχικό κόσμο. Νά παύσετε νά ἀσχολῆσθε τόσο πολύ μ' αὐτό, γιατί τοῦ κάνετε κακό χωρίς νά τό καταλαβαίνετε. Κάν νά μήν ἐξωτερικεύετε πολύ τή στοργή σας καί ὅλα θά πάνε καλά:

ΛΑΡΚΙΣΣΟ: Οὔτε σεῖς ἔχετε τίποτε, οὔτε ὁ ἄνδρας σας. Ἀπλῶς ἔτυχε νά εἰσθε κουρασμένη καί ἄκεφη καμμιά μέρα. Καί ἀπό τότε πάθατε ὑποθολή. Δέν ἔπρεπε νά πῆτε τίποτε σχετικά στό σύζυγό σας. Μιά κατάλληλη ψυχοθεραπεία μερικές ἠλεκτροθεραπεῖες καί ἐνέσεις θά μποροῦσαν νά ἀποκαταστήσουν τά πράγματα μιά χαρά. Λυποῦμαι ποῦ δέν μοῦ εἶναι δυνατό ἀπό τή στήλη αὐτή νά σάς πῶ περισσότερα.

ΙΣΜΗΝΗ: Εἶναι ἐπόμενο ἡ ὀδυνηρά καί ἡ ἀγαμία νά σάς κάνουν νευρικά καί εὐσυγκίνητη. Πρέπει πρίν ἀπό κάθε ἄλλη θεραπεία νά τονώσετε τήν τροφή σας, νά κοιμᾶσθε περισσότερες ὧρες, νά μήν κοπιάζεσθε καί νά κάνετε καί μερικές ἐνέσεις Μπεντόκ Ὅσο γιά τά νευράκια σας καί νά παίρνετε πρός τό παρόν μόνο μιά κουταλιά τοῦ γλυκοῦ Πολυβρόλ μεσημέρι καί βράδυ πρό τοῦ φαγητοῦ.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

...στομαχολόγος

ΓΑΒΡΙΕΛΑ Δ. Σ.: Δέν νομίζω ὅτι ἡ χολή παίζει τό μεγαλύτερο ρόλο στήν πάθησί σας. Ὅπως τό στομάχι καί τό ἔντερο ἐπηρεάζεται καί αὐτή ἀπό τό «φυτικό νευρικό σύστημα». Δηλαδή, καί ἀπό τόν ψυχικό παράγοντα. Μή λησμονῆτε, ἐξ ἄλλου, ὅτι βρίσκεσθε ἀκόμη στήν κλιμακτήριο περίοδο καί μοιραίως θά ὑποφέρετε ἀκόμη λίγον καιρό ἀπό τέτοιες ἐνοχλήσεις, ποῦ σ' αὐτή τήν περίοδο γίνονται πιό ἔντονες. Ἡ «σπαστική κολίτις» εἶναι μάλλον ἀκτινολογική ἔκφρασι καί ὄχι κλινική διάγνωσι. Στή δική σας περίπτωσι δείχνει, ὅτι τό παχύ ἔντερο εἶναι εὐερέθιστο καί ἀντιδρᾶ μέ σπασμό. Συνεπῶς ἡ σπαστική κολίτις δέν εἶναι μία ξεχωριστή νόσος, πού μπορεί κανείς νά τή θεραπεύση σάν πάθησι τέτοια τοῦ ἀτόμου. Ἡ αἰτία τῆς βρίσκεται τίς πιό πολλές φορές στόν ψυχικό κόσμο καί ἀποτελεῖ μιά ψυχοκινητουργική ἐκδήλωσι ποῦ φανερώνεται σά σπασμός στό παχύ ἔντερο. Ἡ τάσι αὐτή γιά σπασμό ἀπαιτεῖ κάποια σύστημα εἶναι ἡ αἰτία γιά τήν πάθησι τῆς χολῆς, ποῦ καί αὐτή εἶναι λειτουργικῆς φύσεως. Ὁ σπασμός ἐδῶ γίνεται στό σημεῖο, ποῦ γύνεται ἡ χολή στό ἔντερο, ὥστε ἡ χολήδόχος κυστί γιά νά ὑπερνίκηση τό κάλυμμα, ὑπερλειτουργεῖ, «αὐξάνουν οἱ διαστάσεις της» καί μέ τόν χαρό παθαίνει ὑπερκόπωσι καί ἀτονεῖ. Ἡ θεραπεία σ' αὐτή τήν περίπτωσι ἔγκειται σέ ποιοθεραπεία (κάρλσμπαντ), λάδι καί συγχρόνως φάρμακα σπασμολυτικά καί ψυχοτονικά, ποῦ θά σάς τά γράψη ὁ γιατρός σας. Δέν πρέπει νά κλείνεστε στό σπίτι σας. Νά ὀγαίνετε λίγο ἔξω, νά βρῆτε ἕνα ἄτομο τῆς ἐμπιστοσύνης σας, νά τοῦ δώσετε τή φιλία σας καί νά συζητῆτε μαζί του ὅ,τι σάς ἀπασχολεῖ. Βρῆτε κάπου ἕνα ἐνδιαφέρο, κάνετε καί λίγα μπάνια θερμοκρασίας 35ο καί κυρίως ὑπομονή καί νά εἰσθε θέβαιη, πώς θά γίνετε τελείως καλά.

ΧΡΥΣΑ Π. Β., Ἐνταῦθα: Ἀκριβῶς. Συνήθως οἱ ἐσωτερικές αἱμορροΐδες εἶναι ἐκεῖνες, ποῦ αἱμορραγοῦν. Οἱ μικροαιμορραγίες, ποῦ δέν γίνονται ἀντιληπτές μέ τό μάτι, εἶναι πιό ἐπικίνδυνες, γιατί τά κεντρικά ὄργανα στό μυελό τῶν ὀστῶν, πού παράγουν τά ἐρυθρά αἱμοσφαίρια δέν ἠνοχλήσεις, ποῦ σ' αὐτή τήν περίοδο γίνονται πιό ἔντονες. Ἡ «σπαστική κολίτις» εἶναι μάλλον ἀκτινολογική ἔκφρασι καί ὄχι κλινική διάγνωσι. Στή δική σας περίπτωσι δείχνει, ὅτι τό παχύ ἔντερο εἶναι εὐερέθιστο καί ἀντιδρᾶ μέ σπασμό. Συνεπῶς ἡ σπαστική κολίτις δέν εἶναι μία ξεχωριστή νόσος, πού μπορεί κανείς νά τή θεραπεύση σάν πάθησι τέτοια τοῦ ἀτόμου. Ἡ αἰτία τῆς βρίσκεται τίς πιό πολλές φορές στόν ψυχικό κόσμο καί ἀποτελεῖ μιά ψυχοκινητουργική ἐκδήλωσι ποῦ φανερώνεται σά σπασμός στό παχύ ἔντερο. Ἡ τάσι αὐτή γιά σπασμό ἀπαιτεῖ κάποια σύστημα εἶναι ἡ αἰτία γιά τήν πάθησι τῆς χολῆς, ποῦ καί αὐτή εἶναι λειτουργικῆς φύσεως. Ὁ σπασμός ἐδῶ γίνεται στό σημεῖο, ποῦ γύνεται ἡ χολή στό ἔντερο, ὥστε ἡ χολήδόχος κυστί γιά νά ὑπερνίκηση τό κάλυμμα, ὑπερλειτουργεῖ, «αὐξάνουν οἱ διαστάσεις της» καί μέ τόν χαρό παθαίνει ὑπερκόπωσι καί ἀτονεῖ. Ἡ θεραπεία σ' αὐτή τήν περίπτωσι ἔγκειται σέ ποιοθεραπεία (κάρλσμπαντ), λάδι καί συγχρόνως φάρμακα σπασμολυτικά καί

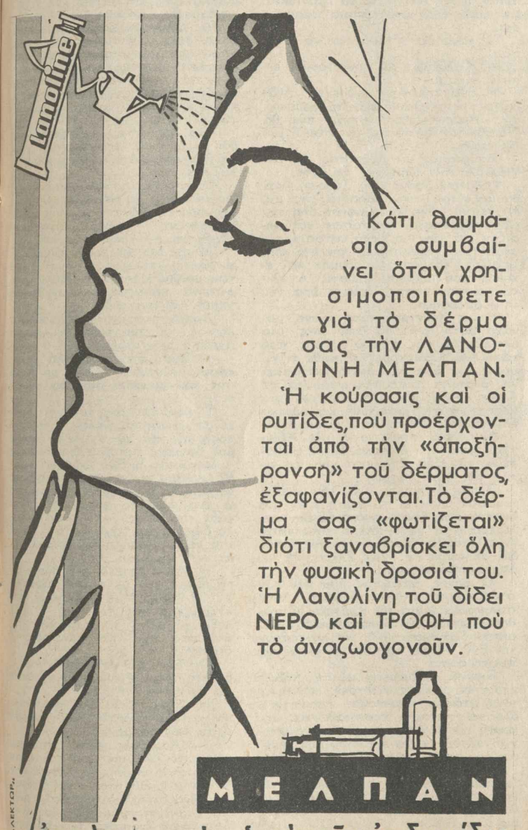

Κάτι θαυμάσιο συμβαίνει ὅταν χρησιμοποιήσετε γιά τό δέρμα σας τήν ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΜΕΛΠΑΝ. Ἡ κούρασις καί οἱ ρυτίδες, ποῦ προέρχονται ἀπό τήν «ἀποξήρανση» τοῦ δέρματος, ἐξαφανίζονται. Τό δέρμα σας «φωτίζεται» διότι ξαναβρίσκει ὅλη τήν φυσική δροσιά του. Ἡ Λανολίνη τοῦ δίδει ΝΕΡΟ καί ΤΡΟΦΗ ποῦ τό ἀναζωογονοῦν.

ἀναπληρώνει τά «ὑγρά» τῆς ἐπιδερμίδος.

Μαλλιά λαμπερά καί ὑγιεῖς..

..δέχετε πάντα ὅταν χρησιμοποιεῖτε τό περίφημο Σαμπουάν μέ αὐγό GLEMO

Λούσιμο εὐχάριστο
Τόνωσις τῶν μαλλιῶν

- Σκληρά μαλλιά μαλακώνουν
- Λεπτά μαλλιά δυναμώνουν
- Θαμπά μαλλιά γίνονται γυαλιστερά

Κάθε λούσιμο μέ ΓΚΛΕΜΟ δίνει ὑγεία στά μαλλιά σας καί τά δυναμώνει. Γιατί αὐτό τό ἐξαιρετικό Σαμπουάν μέ αὐγό περιέχει λεκιθίνη καί χολητερίνη, δύο συστατικά ποῦ χρειάζεται ἀπαραιτήτως ἡ τρίχα γιά νά εἶναι πάντα ὑγιής καί ὡραία.

Ἐπί πλέον προσφέρετε στά μαλλιά σας ὄρωμα φρεσκάδα καί λαμπερή γυαλάδα

Τό GLEMO διατίθεται σέ φιάλας καί σωληνάρια

ΓΕΝ ΑΝΤΙΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ - ΝΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 25-739

Μιὰ λεπτότατη ἐρωτικὴ νουβέλα τῆς Λύγούστας Λάϊονς

Τὸ πρῶτο φορεμάκι

ΗΕΥΑ κύτταξε τὸ ἀγόρι μὲ τὴν παράξενη στολὴ ποὺ πτήδησε ἀπὸ τὸ ποδήλατο καὶ ἀνέβηκε τρέχοντας τὴ σκάλα τοῦ σχολείου, κρατώντας ἕνα τετράγωνο πράσινο κουτὶ στὸ χέρι.

— Λουλούδια γιὰ τὴ μὶς Ντίγκμπυ, εἶπε, κόβοντας μιὰ βιολέτα ἀπὸ τὴν πρασιὰ κι' ἀφίνοντάς την νὰ πέση στὰ πόδια της.

—'Ασφαλῶς, συμφώνησε ἡ Τζόσσυ. 'Ο Χάρβεϋ θὰ τῆς στέλνη ἕνα μπουκέτο γιὰ τὸν ἀποψινὸ χορό.

"Ηταν κάτι ἐντελῶς φυσικό. Δὲν μποροῦσες νὰ φανταστῆς διαφορετικὰ τὴ μὶς Ντίγκμπυ, παρὰ μονάχα σὰν μιὰ ὄμορφη, σίγουρη καὶ ἀξιαγάπητη κοπέλλα 23 χρονῶν, μὲ ὅλα τὰ προβλήματα καὶ τὶς ἀβεβαιότητες τῆς ζωῆς ριγμένες πίσω της — ἂν εἶχε καὶ ποτὲ τὴς προβλήματα...

'Η βαρειὰ ἐξώπορτα ἄνοιξε τρίζοντας — μόλις ποὺ πρόφταση οἱ δυὸ κοπέλλες νὰ δοῦν τὴ μὶς Χέϋνταν, τὴν καθηγήτρια τῶν Λατινικῶν, νὰ ὑπογράφη ὅτι παρέλαβε τὸ δεματάκι.

'Αναρωτιέμαι ἂν τῆς ἔστειλαν αὐτηνῆς ποτέ, ἕνα μπουκέτο, εἶπε ἡ Εὔα κυττάζοντας σκεφτικὴ τὴ βιολέτα, τόσο δροσερὴ καὶ θαυμάσια.

— "Αν ἦταν ποτέ της ὁ τύπος ποὺ δέχεται λουλούδια, θὰ εἶχε παντρευτῆ κιόλας, εἶπε ἡ Τζόσσυ.

—Δὲν εἶναι πάντα ἔτσι ποὺ τὰ λές, διαφώνησε ἡ Εὔα. Μπορεῖ νὰ ἀγάπησε καὶ νὰ δοκίμασε ἀπογοήτευσι, σὰν τὴ Μόλλυ Μακλάουντ.

— 'Η Μόλλυ τελικὰ θὰ παντρευτῆ κάποιον ἄλλον καὶ θὰ παρηγορηθῆ, εἶπε ἡ Τζόσσυ.

— "Οχι ὅμως, ἂν εἶχε πραγματικὰ ἀγαπήσει τὸ Ρότζερς. 'Η ἀληθινὴ ἀγάπη μονάχα μιὰ φορὰ ἔρχεται στὴ ζωή μας, κι' ὅταν εἶναι χωρὶς ἀνταπόκρισι, καλύτερα νὰ ζήσης μόνη σου μὲ τὶς ἀναμνήσεις μονάχα, παρὰ νὰ προσπαθήσης νὰ ξεριζώσης τὰ πιὸ βαθειὰ σου αἰσθήματα καὶ νὰ παντρευτῆς συμβατικά. Κι' ἂν θέλης νὰ ξέρης, αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος ποὺ θὰ διάλεγα ἐγώ...

'Η συζήτησι αὐτὴ δημιούργησε μιὰ μελαγχολικὴ ἀτμόσφαιρα. Ποιὸς θὰ μποροῦσε, ἄλλωστε, νὰ εἶναι βέβαιος γιὰ τὸ ποιὸ ἦταν ἡ πιὸ ρωμαντικὴ λύσι; Νὰ γίνης ἡ γυναίκα ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ δὲν θὰ σοῦ δώση τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸ ὄνομά του, ἢ νὰ μείνης πιστὴ στὸν ἔρωτα ποὺ ἔχασες, ἀφιερωμένη σ' αὐτὸν χωρὶς ἐλπίδα, προσπαθώντας νὰ κρύβης μ' ἕνα γαμόγελο ὅλο τὸ σπαραγμό σου.

'Η Εὔα δὲν κατώρθωνε νὰ κατανοήση ἕνα αἴσθημα ναυτίας ποὺ τὴν κυρίευε ὅταν μιλοῦσε γιὰ μιὰ τέτοια λύσι...

— Τζόσσυ, εἶπε ξαφνικά, ὑπάρχει κάτι ποὺ θἄθελα νὰ στὸ πῶ. Ξέρω πὼς δὲν πρόκειται νὰ κάνης οὔτε κἂν ἕνα ὑπαινιγμὸ γι' αὐτό, σὲ κανένα. Μοῦ ἦρθε ἔτσι ξαφνικὰ στὸ μυαλό μου. Αὐτὸ ποὺ λές εἶναι κάτι ποὺ εἶμαστε ἀκόμα πολὺ μικρὲς γιὰ νὰ τὸ σκεφτοῦμε σοβαρά, καὶ νομίζω πὼς δὲν θὰ μ' ἐνδιαφέρη ἀκόμα κι' ὅταν θὰ μεγαλώσω. Γι' αὐτὸ στὸ λέω μονάχα, ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ τὸ σκεφτῶ, ἔτσι ξαφνικά.

»Νά, ὅπως ἄς ποῦμε θὰ ἀναρωτιόμουνα, ἂν ποτὲ θὰ εἶχα κι' ἐγὼ μιὰν εὐκαιρία, νὰ μοῦ δώσουν τὸν τίτλο τῆς «πιὸ πρόθυμης» στὸ σχολεῖο, ἂν καὶ ξέρω καλὰ πὼς δὲν εἶμαι ὁ τύπος ποὺ τὸν διαλέγουν, κι' ἀκόμα ξέρω, πὼς δὲν θὰ ἔνοιωθα τίποτα ἰδιαίτερο μὲ τὸ νὰ εἶμαι ἡ πιὸ πρόθυμη. Κατάλαβες τὶ θέλω νὰ πῶ, ἔτσι;

— 'Ασφαλῶς, εἶπε ἡ Τζόσσυ. Εἶναι κάτι τὸ τόσο ἀσήμαντο αὐτὸ ποὺ σκέφτηκες, ποὺ δὲν θέλεις νὰ μάθη κανεὶς ὅτι κάποτε σὲ ἀπασχόλησε κάτι τέτοιο.

— 'Ακριβῶς.

"Ηταν τόσο θαυμάσια φίλη ἡ Τζόσσυ!

— Λοιπόν, τί λές, θὰ μπορούσαμε ποτὲ νὰ γίνουμε πραγματικὰ χαριτωμένες, ἂν τὸ προσπαθούσαμε; Θέλω νὰ πῶ, ὅταν θἄμαστε μεγαλύτερες, ἀσφαλῶς, τοῦ χρόνου, ἄς ποῦμε...

— Δὲν ξέρω, ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ κάνουμε περισσότερα καὶ νὰ χάνουμε ὅλο μας τὸν καιρὸ στὸν καθρέφτη, ὅπως ἀκριβῶς κάνουν ὅλα τὰ ἀνόητα κορίτσια. Θὰ φαινόταν τόσο κουτό...

— Κι' ὅμως, ἡ μὶς Ντίγκμπυ δὲν εἶναι κουτή! Μοιάζει πολὺ μὲ βιολέτα. Εἶναι ὄμορφη χωρὶς προσπάθεια.

— Δὲν θὰ μπορέσουμε ποτὲ νὰ γίνουμε ἀσχημ κι' αὐτή, εἶπε ἡ Τζόσσυ, σὰν εἰδική.

'Η Εὔα ἔλυωσε τὴ βιολέτα στὸ γονατό της καὶ τὴν πέταξε μακρυά. Προτιμοῦσε νὰ μὴν εἶχε ἀνοίξει αὐτὴ τὴ συζήτησι. Θἄθελε νὰ μποροῦσε νὰ γυρίση πέντε χρόνια πίσω, ξανά. "Οταν ἦταν δέκα χρονῶν, δὲν τὴν εἶχε ποτὲ ἀπασχολήσει ἡ ἐμφάνισί της. Δὲν εἶχε σκοπὸ λοιπὸν νὰ την ἀπασχολήση καὶ τώρα...

"Αλλωστε κανεὶς δὲν περίμενε ἀκόμη κάτι τέτοιο ἀπ' αὐτὴν — ἦταν τόσο μικρή... "Οταν θὰ μεγάλωνε, θὰ μποροῦσε νὰ γίνη νοσοκόμα στὸ στρατὸ ψηλὴ καὶ ὄμορφη στὰ κάταστρα ντυμένη, νὰ κινῆται ἀθόρυβα, σὰν ὄπτασία, ἀνάμεσα..

Σταμάτησε ἀπότομα τὴ σκέψι της μὴ θέλοντας νὰ παρασυρθῆ σὲ τέτοιες γελοῖες ἐλπίδες. Οἱ στρατιῶτες θἄθελαν τὴ νοσοκόμα τους νὰ μοιάζη μὲ τὴ μὶς Ντίγκμπυ, ἢ τουλάχιστον μὲ τὴ Μόλλυ Μακλάουντ.

Καὶ ξαφνικά, ἡ Εὔα θέλησε μὲ πόνο, νὰ ἦταν ἡ Μόλλυ. Τὸ νὰ μοιάσης μὲ τὴ μὶς Ντίγκμπυ ἦταν πάρα πολύ. "Ομως μιὰ ἀγάπη χωρὶς ἀνταπόκρισι, θὰ μποροῦσε νὰ τῆς τύχη κι' ἐκείνης μιὰ μέρα.

Προσπαθοῦσε νὰ σκεφτῆ τὸ εἶδος τοῦ ἀνθρώπου ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἀγαπήση χωρὶς ἐλπίδα — κατὶ ἀνάμεσα στὸ λόρδο Μπάϋρον, στὸ Χίθληκερ, ἢ τὸ Φρανσουὰ Βιγιόν. 'Ο τελευταῖος μάλιστα, ἦταν ποιητὴς καὶ λησταρχός!

Τὸ κουδούνι χτύπησε προσκλητήριο. "Ηταν ἡ ὥρα γιὰ τὴ συγκέντρωσι. Γιὰ τὶς ἐκλογές.

'Η Εὔα ἔνοιωσε ἕνα ἀπότομο, δυσάρεστο πόνο μέσα της, μονάχα μὲ τὴ σκέψι ὅτι εἶχε φτάσει ἡ ὥρα. 'Η Φόλεϋ θὰ μποροῦσε νὰ ἐκλεγῆ σὰν ὁ «καλύτερος χαρακτήρας» ἢ ἀκόμα σὰν ὁ «πιὸ εἰλικρινής», καὶ μιὰ ντουζίνα ἄλλα ἀκόμα προτερήματα. 'Η Λούσυ, ἢ καὶ ἡ Μάρτυ, θὰ μποροῦσε νἀναι τὰ κορίτσια μὲ τὴ «μεγαλύτερη προσωπικότητα». 'Η "Εντιθ ἡ πιὸ «μελωδικὴ φωνὴ» καὶ ἴσως ἡ «ὀμορφότερη». 'Η Ντόροθυ, θὰ ἦταν τὸ κορίτσι μὲ τὴν πιὸ σωστὴ «αἴσθησι τοῦ χιοῦμορ». Θὰ τὶς προτείνουν, θὰ τὶς χειροκροτήσουν καὶ τὰ ὀνόματά τους θὰ γραφτοῦν στὸ ἐτήσιο «λεύκωμα» κι' οἱ γονεῖς τους θὰ εἶναι περήφανοι γι' αὐτές. Καὶ κάποια μέρα θὰ μποροῦνε νὰ τὰ διηγοῦνται καὶ στὰ παιδιά τους...

'Ωστόσο ὅμως αὐτή, ἡ Εὔα Στιούαρτ, θὰ καθόταν ἁπλῶς στὴ θέσι της καὶ θὰ ψηφίζε γιὰ τὶς ἄλλες — διατηρώντας μιὰν ἔκφρασι ἀγαλλιάσεως στὸ πρόσωπό της καὶ χαμογελώντας σ' ὅποιον τύχαινε νὰ τὴν προτείνη γιὰ κάποιον ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τίτλους.

"Εστω καὶ γιὰ τὸν τίτλο τῆς «πιὸ πρόθυμης». "Ηταν βέβαια πάντα τὸ πρόθυμη, τὸ ἴδιο ὅμως ἦταν καὶ ἡ Τζόσσυ κι' ἡ Φόλεϋ.

Μικρότερη κατὰ δυὸ χρόνια ἀπ' τὶς ἄλλες, δὲν εἶχε καμμιὰ ἔγνοια νὰ γίνη ἡ «καλύτερη» σὲ τίποτα, κι' οὔτε κι' ἄλλοι εἶχαν καμμιὰ τέτοια ἀπαίτησι ἀπὸ αὐτήν. Εὐχότον νὰ μποροῦσε νὰ μὴν πήγαινε στὶς ἐκλογές, κι' ὅμως ἔπρεπε νὰ πάη, τὄξερε καλά. 'Αλλοιώτικα ὅλοι θὰ νόμιζαν ὅτι τὴν ἐνοχλοῦσε ἡ ἰδέα πὼς δὲν θὰ τὴν διάλεγαν γιὰ τίποτα, κι' ὅπως καὶ νἄταν, ἡ μὶς Ντίγκμπυ θὰ ἦταν ἐκεῖ. Κι' αὐτὸ ἦταν μιὰ κάποια παρηγοριά...

Τὸ κουδούνι σταμάτησε νὰ χτυπάη.

— Καλύτερα νὰ πηγαίνουμε, εἶπε ἡ Τζόσσυ.

Καθόταν δίπλα στι, Τζόσσυ, καὶ θαυμάζοντας τὴν ὀμορφιὰ τῆς μὶς Ντίγκμπυ, εἶχε ἀπορροφηθῆ ὅλη τὴν ὥρα ποὺ ἔκαναν προτάσεις καὶ ψηφίζαν γιὰ τὴν πιὸ καλὴ «στάσι», τὸν «καλύτερο χαρακτήρα», τὴν πιὸ «δημοφιλὴ», τὴν «πιὸ πόθυμη» καὶ ἐκείνην ποὺ μιλοῦσε «σωστὰ Ἀγγλικά», ὥσπου κάποτε ἤρθε ἡ ὥρα τῆς «πιὸ ὀμορφης».

'Η μὶς Χέϋντμαν τότε, ἔκανε, μονάχα αὐτὴ ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλες, μιὰ ἐντελῶς ἀνόητη, σχεδὸν γελοία, πρότασι, ποὺ κατέστρεψε τὸ κάθε τι κι' ἔκανε τὴν Εὔα νὰ νοιώση ἐκτεθειμένη, ὁλότελα ἀκάλυπτη μπροστὰ σὲ ὅλους. 'Ασφαλῶς ἦταν μονάχα μιὰ ἰδέα της γιὰ ν' ἀστειευθῆ, καὶ φυσικὰ ὅλοι τὸ πῆραν σὰν κάτι τέτοιο.

Αὐτὸ ποὺ πρότεινε ἡ μὶς Χέϋντμαν ἦταν κάτι ἀπίθανο. Εἶπε: «Προτείνω τὴν Εὔα Στιούαρτ γιὰ τὸν τίτλο τῆς «πιὸ ὀμορφης».

"Οπως ἦταν ἐπόμενο, τὴν ἀπεδοκίμασαν ὅλοι, κι' ἡ ἴδια ἡ Εὔα πιὸ δυνατὰ ἀπ' ὅλους, γιατὶ ἤξερε, καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, πὼς ἦταν ἕνας ἐντελῶς παιδικὸς τύπος, ποὺ δὲν σκέφτηκε νὰ γίνη ἐλκυστικὴ μὲ ὁποιονδήποτε τρόπο.

'Ο μόνος ἄνθρωπος ποὺ δὲν τὴν ἀπεδοκίμασε ἦταν ἡ Τζόσσυ. Αὐτὴ συνηγοροῦσε γιὰ τὴν πρότασι μὲ πάρισαν ὅλα μαζὶ γιὰ νὰ κυττάξουν αὐτὴν Εὔα — λές καὶ τὴν ἐβλεπαν γιὰ πρώτη φορά.

'Εκείνη, καθισμένη μὲ τὰ πόδια μέσα σὲ μαῦρες κάλτσες, κολλητὰ τὸνα στἄλλο, κυττοῦσε ἐρευνητικὰ ὅλο τὸν κόσμο, προσπαθώντας νὰ κρύψη τὴν ἀγωνία της, ποὺ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ ἡ βιοστικὴ της ἀνάσα μποροῦσε νὰ τὴ φανερώση.

"Ενας ξένος ποὺ θὰ ἔμπαινε στὸ δωμάτιο ἐκείνη τὴν ὥρα καὶ θὰ τὸ ἔβλεπε ἀμέσως ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα, θὰ μποροῦσε νὰ πῆ ἀδίστακτα «γύρω στὰ 12»!

Γιὰ νὰ μεγαλώση αὐτὴ τὴν ἐντύπωσι ἔστριβε μὲ ἀφέλεια ἕνα τσαλλούφι ἀπὸ τὰ μαλλιά της στὸ δεχτυλο τοῦ δεξιοῦ της χεριοῦ, καὶ πότε- πότε, τὄφερνε κοντὰ στὸ στόμα της, ἔτσι, ἐντελῶς τυχαία τάχατες.

Βὲβαια, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἡ "Εντιθ κέρδισε τὸν τίτλο τῆς «πιὸ ὀμορφης».

"Ολη τὴν ὥρα ποὺ μετρούσαν τοὺς ψήφους ἡ Εὔα ἔρριχνε κλεφτὰ βλέμματα στὸ μαραμένο πρόσωπο τῆς μὶς Χέϋντμαν. "Ενα πρόσωπο ποὺ εἶχε ὑποφέρει, εἶχε ἀγαπήσει κι' εἶχε χάσει ὅ,τι εἶχε ἀγαπήσει. Καὶ ξαφνικά, τῆς Εὔας, τῆς ἤρθε ἡ ἐπιθυμία νὰ ρίξη τὰ χέρια της γύρω στὸ λαιμὸ αὐτῆς τῆς γυναίκας, νὰ τὴν παρηγορήση, νὰ τῆς πῆ...

Τὰ μάτια τῆς μὶς Χέϋντμαν συνάντησαν τὰ δικά της — κι' ἡ Εὔα χαμήλωσε τὸ κεφάλι της ταραγμένη, ἐλπίζοντας ὅτι ἡ ἀνόητη ἐπιθυμία της, δὲν θὰ ἐπροδίδετο ἀπὸ τὴν ἔκφρασί της.

"Οταν ἔμεινε μονάχη της στὸ δωμάτιό της κι' ὅλη τὴν ὥρα ποὺ γυναίκευε γιὰ τὸ χορὸ — τὸν ἀνοιξιάτικο χορὸ τῶν μεγάλων, ἀπ' ὅπου χωλείψη μὲ μιὰ δικαιολογία — ἔπιασε τὸν ἑαυτό της νὰ ἀναρωτιέται γιὰ τὸ πρόσωπό της. "Οχι ἂν ἦταν τὸ ὀμορφότερο», γιὰ τὸ Θεό, ἀλλὰ νὰ μονάχα ἂν ἦταν...

Δὲν τολμοῦσε νὰ ἀποτελειώση τὴ σκέψι της. Καθισμένη μέτα στ' ἕνα σπρο φόρεμα, μπροστὰ στὸ θαυμ καθρέφτη, ἐξέταζε προσεκτικὰ τὸν ἑαυτό της, πολλὴν ὥρα. Προσπαθοῦσε νὰ δῆ, νὰ ἀνακαλύψη τὴν ἀλήθεια χωρὶς τὴν προκατάληψι τοῦ φόβου τῆς ἐλπίδας.

Στὴν ἀρχὴ ἦταν πολὺ ἤρεμη, σιγδὸν ἀκίνητη, ὕστερα πῆρε μιὰ χτεν καὶ τὴν ἔσυρε ἀπαλὰ πάνω στὰ μαλιά της.

Κανένα «μαῦρο σύννεφο» ἀπὸ μαλιὰ σὰν τῆς μὶς Ντίγκμπυ. Οὔτε καὶ «χρυσαφιές τούφες» σὰν τῆς Μόλλυ Μακλάουντ — ἀλλὰ μονάχα ζεστὰ ἀδιάφορα σὲ χρώμα, μαλλιά.

"Ηξερε ἕνα τραγούδι ποὺ μιλοῦσε γι' αὐτὸ τὸ χρῶμα — τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν της. «'Η Τζένυ μὲ τὰ φωτεινὰ, καστανὰ μαλλιά», ἔτσι λέγοταν τὸ τραγούδι.

'Αρπάχτηκε μὲ λαχτάρα ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ τραγουδιοῦ κι' ἔνοιωσε σχεδὸν εὐτυχισμένη.

— Εὔα, δὲν μπορεῖς νὰ χάσης καμμιὰ εὐκαιρία, γιὰ νὰ μὴ θαυμάσης τὴν ὀμορφιά σου, δὲν εἶναι ἔτσι;

'Ο κοροϊδευτικὸς τόνος ποὺ ὑπῆρχε στὴ φωνὴ τῆς Φόλεϋ τὴν ἔκανε νὰ τιναχτῆ σὰ νὰ τῆς εἶχαν πετάξει μιὰ δρεμένη πετσέτα στὸ πρόσωπό.

Μονομιᾶς ἡ Εὔα ἔνοιωσε χαμένη. Μόλις ποὺ πρόφτασε, τραυλίζοντας νὰ ἀρνηθῆ τὴν παράλογη κατηγορία, μ' ἕνα ἀφέβαιο χαμόγελο. Τέτοιε κάθε της νεῦρο γιὰ νὰ συγκρατήση τὰ δάκρυα καὶ δάγκωνε τὰ χείλη της, γιὰ νὰ μὴν ἀφήση τὴν τρεμοῦλα της νὰ τὴν προδώση.

'Η Φόλεϋ ἔστεκε στὴν πόρτα κυττάζοντάς την μὲ φανερὴ περιφρόνησι. 'Η Φόλεϋ — ὁ «καλύτερος χαρακτήρας», ἡ «πιὸ πρόθυμη» — μὲ μιὰ λέξι, τὸ εἶδος τοῦ ἀνθρώπου ποὺ μπροστὰ του ἦταν ἀνυπόφορο νὰ φαίνεσαι γελοίος.

— 'Εσύ, δὲν κυττάζεσαι στὸν καθρέφτη ὅταν χτενίζεσαι; προσπάθησε νὰ ρωτήση ἡ Εὔα.

'Η Φόλεϋ ἦταν ἕνας προσγειωμένος καὶ ὄχι ἀνόητος τύπος, πάντα δὲ ἦταν καλοδαλμένη.

— 'Ασφαλῶς, εἶπε. "Ηταν ὅμως κάτι στὸ ἠλέμμα σου, ποὺ μ' ἔκανε νὰ σκεφτῶ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νἄχης αὐταπάτες. Θὰ ἦταν πολὺ εὐχάριστο γιὰ μένα ἂν ἤξερα πὼς ἔκανα λάθος. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅμως, ἤμουνα βέβαιη πὼς ἔνοιωθες τὴν ἀνάγκη νὰ ἐρευνήσης προσεκτικὰ τὸ πρόσωπό σου. Ἄς εἶναι. Μπορῶ νὰ σοῦ πάρω λίγες καρφίτσες;

*

ΚΑΘΙΣΜΕΝΗ σὲ μιὰ καρέκλα, στὴν ἄκρη τῆς γυαλισμένης αἴθουσας ἡ Εὔα κρατοῦσε τὸ κορμί της ἀλύγιστο, στητό, μὲ τὰ χαρακτηριστικά της αὐστηρὰ ἀδιάφορα. "Αν κατώρθωνε νὰ περάση τὴ βραδυά, χωρὶς ν' ἀφήση τὸ πρόσωπό της νὰ φανερώση τὰ αἰσθήματά της πρὶν προφτάση νὰ τὰ «λογοκρίνη» ἂν κατώρθωνε ἔστω μονάχα νὰ κρατηθῆ ἤρεμη. Κι' ἔπρεπε νὰ τὰ καταφέρη, κι' ἄς φοροῦσε ἕνα τέτοιο φόρεμα... "Ενα φόρεμα φοβερὰ τυπικό, ροζ-πάλ, ποὺ τὸ εἶχε στείλει ἡ μητέρα της. "Ἕνα φόρεμα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ κάνη κάθε κορίτσι νὰ μοιάζη, σὰν νὰ πάρνανε πραγματικὰ νὰ τὴν χορέψουν.

'Η ἀρχήστρα ἔπαιζε τώρα, τ' ἀγόρια ἄρχισαν νὰ διασχίζουν τὴ γυαλισμένη αἴθουσα. Στὴν ἀρχὴ προχωροῦσαν σὲ ὁμάδες ἀπὸ δυὸ καὶ τρεῖς, προσπαθώντας νὰ παραβγοῦνε στὴν ἐκλογὴ τῶν κοριτσιῶν ποὺ πραγματικὰ ἦταν χαριτωμένα — ὅπως ἡ Μάρτυ ἢ ἡ "Εντιθ.

"Υστερα οἱ ἄλλοι ἔμοιαζαν σὲ κοῦρα ἀπὸ ἄσπρα σακκάκιο, ποὺ θὰ πάρνανε ὅλα τὰ κορίτσια στὴ μέση τῆς αἴθουσας, ἐκτὸς ἴσως ἀπὸ ἕνα ἢ δύο, ποὺ θἄμεναν μόνα τους, ἀνάμεσα σὲ ἑκατοντάδες ἄδειες καρέκλες.

"Ἕνα ἀγόρι τὴν κύτταζε. 'Ερχόταν γ' ἐκείνη. Μπορεῖ καὶ νὰ τὸ φαντάστηκε μονάχα, κι' ἐκεῖνος θὰ σκεφτόταν, ἀκριβῶς ὅπως σκέφτηκε κι' ἡ Φόλεϋ γι' αὐτήν...

Σκοῦθηκε ἀπότομα, γυρίζοντας τὴ πλάτη της στὸ ἀγόρι ποὺ πλησίαζε — καὶ τρέχοντας βγῆκε ἔξω ἀναζητώντας προστασία στὴ νύχτα.

Τώρα πιά, ἐκεῖνο τὸ ἄγνωστο ἀγόρι, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ σκέφτεται γι' αὐτὴν ὅτι εἶχε ποτὲ τὴς ψεύτικες ἐλπίδες. Τώρα πιὰ θὰ εἶχε καταλάβει, πὼς δὲν ἦταν τόσο ἀόνητη, γιὰ νὰ φαντάζεται, τὸν ἑαυτό της πὰν τὴν "Ελεν Ντίγκμπυ.

Κάθισε χάμω, στὸ πεζοῦλι ποὺ ἦταν δίπλα στὴν πρασιά, νοιώθοντας γιὰ πρώτη φορὰ ἀσφαλισμένη κι' ἔτοιμη νὰ κλάψη χωρὶς συγκεκριμένη αἰτία. "Αν ἔκλαιψε, δὲν τὸ ἔκανε γιὰ τὴν ἐμφάνισί της ἢ γιὰ τὸ χορό, οὔτε γιὰ ὅσα σκέφτηκε γι' αὐτὴν ἡ Φόλεϋ. Δὲ νοιαζόταν καθόλου γιὰ τέτοια πράγματα. "Αν δὲν προσπάθησε νὰ ἐμποδίση τὰ δάκρυά της, ἦταν μονάχα ἐπειδὴ δὲν εἶχε τίποτα στὴ ζωή της, γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ μποροῦσε νὰ σκοτίζεται πολύ γι' αὐτὸ — καμμιὰ πιθανότητα νὰ ἔχη μιὰ συνάντησι μὲ τὸν Φρανσουὰ Βιγιόν, τὸν ποιητὴ καὶ λησταρχό μαζί.

Τὰ δάκρυά της δὲν εἶχαν κυλήσει ὅκομα ὅταν ἄκουσε δήματα ποὺ καταβαίνανε τὸ μονοπάτι. Μήπως ἦταν ἡ Τζόσσυ: "Ηταν πολὺ σκοτεινὰ νὰ τὰ δῆ. Τὰ δήματα πλησιάζαν καὶ ἐκείνη κατώφθωσε νὰ ξεχωρίση μιὰ σιλουέτα μὲ ἄστρο σακκάκι. Καὶ ξαφνικά, ἕνα ἀγόρι στάθηκε κοντά της.

'Η Εὔα τὸν κυττοῦσε ταραγμένη. Δείχνος ἔρριχνε τὸ βάρος του ἀμήχανα ἀπὸ τὸ ἕνα πόδι στὸ ἄλλο, ἔβαζε τὰ χέρια στὶς τσέπες, τὰ ἔβγαζε πάλι ἔξω, τὰ ξανάβαζε...

— Γυρεύεις κανένα; ρώτησε ἡ Εὔα νοιώθοντας τὴν ἀνάγκη νὰ πῆ κάτι.

—Ναί, δηλαδὴ ἐσένα..., εἶπε τὸ ἀγόρι διαστικά.

— 'Α!, ἀπόρησε ἐκείνη.

— 'Ελπίζω νὰ εἶσαι καλά. Δὲν ἔρχομαι ἐπάνω. 'Εγὼ ἐρχόμουν νὰ σοῦ ζητήσω νὰ χορέψουμε, καὶ σὺ ξαφνικὰ, ἤρθες, ἐδῶ ἔξω, μονάχη σου...

— Βλέπεις, δὲν κατάλαβα τίποτα τέτοιο, δὲν μοῦ ἔτυχε ποτέ, ἀλλὰ ἂν μοῦ τὸ ζητοῦσες, θὰ εἶχα δεχτῆ, εἶπε ἡ Εὔα.

— Τὸ ὄνομά μου εἶναι Ράσσελ Μακλέναν. Μὲ φωνάζουν ὅμως Ράστυ.

— 'Εγὼ εἶμαι ἡ Εὔα Στιούαρτ.

— Εἶναι ὄμορφα ἐδῶ ἔξω, εἶπε τὸ ἀγόρι καὶ κάθησε χάμω κοντά της. Πολὺ κοντά της.

'Η Εὔα δὲν εἶχε ἰδέα τὶ θὰ ἔπρεπε νὰ τοῦ πῆ. Μποροῦσε μονάχα νὰ τὸν κυττάζη καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ συγκρατήση τὴν ἐκπληξι, τὴ χαρά, τὴν ἀνακούφισι ποὺ, ἔτσι ἀνάμικτα, ἔνοιωθε.

Κι' ἐκεῖνος δὲν ἔλεγε τίποτα.

'Η Εὔα ἀναρωτιότανε, πόσην ὥρα θὰ μποροῦσαν νὰ κάθονται ἔτσι καὶ νὰ μὴ μιλάνε. "Ισως νὰ πρέπει τὰ κορίτσια ν' ἀνοίγουν τὴ συζήτησι, σκεφτόταν. "Ομως ἐκείνη δὲν ἤξερε τὶ καθόλου πὼς ν' ἀρχίση.

Τότε θυμήθηκε ξαφνικὰ, ἕνα ἄρθρο ποὺ εἶχε διαβάσει κρυφὰ καὶ ποὺ ἔλεγε ὅτι «πρέπει νὰ ἀφίνετε τὸν ἄνδρα νὰ μιλάη γιὰ τὰ ἐνδιαφέροντά του».

'Η σιωπὴ ἐξακολουθοῦσε, ἐκνευριστική. Κάποιος ἔπρεπε νὰ πῆ κάτι.

— "Εχεις τίποτα ἐνδιαφέροντα; ρώτησε πρόθυμα ἡ Εὔα.

Κι' ἐκεῖνος γέλασε — μ' ἐκεῖνο τὸ γέλιο ποὺ σὲ κάνει νὰ θέλης νὰ γελάσης κι' ἐσύ... Καὶ ξαφνικά, ἦταν τόσο πολὺ εὔκολο νὰ ἀνοίξης κουβέντα... Τόσο φιλική ποὺ ἔγινε ἡ ἀτμόσφαῖρα — ὅπως ἀκριβῶς ἦταν καὶ μὲ τὴν Τζόσσυ. Μόνο ποὺ ἦταν κάτι ἀνάμεσά τους, ποὺ δὲν ὑπῆρχε ποτέ, ἀνάμεσα σ' ἐκείνην καὶ στὴν Τζόσσυ. Κάτι ὁλότελα καινοῦργιο.

Κάποια στιγμή, ἡ μὶς Χέϋντμαν, κάνοντας δόλτα στὴν πρασιά, τοὺς ἔρριξε τυχαῖα ἕνα βλέμμα — κι' ἡ Εὔα — φοβήθηκε ὅτι θὰ τοὺς ἔλεγε νὰ μποῦνε μέσα, ἀλλὰ ἐκείνη δὲν τὸ ἔκανε. Εἶπε μονάχα: «"Α...ἡ Εὔα...», καὶ ἔφυγε.

Μποροῦσαν ν' ἀκοῦν τὴ μουσική ἐδῶ ἔξω, σχεδὸν τόσο καλὰ ὅσο καὶ μέσα στὴν αἴθουσα. Κι' ὅταν ἡ ὀρχήστρα ἔπαιξε τὸ ἄλλο ἀπὸ τὴν «Εὔθυμη Χήρα», ὁ Ράσσελ τραγουδησε ἀπαλὸ «...ἂν καὶ λέω ὄχι, σὲ ἐκείνα ποὺ πρέπει, ὄχι...» καὶ ἁπλωσε τὸ χέρι του στὸ ἀνθισμένο κλωνάρι ποὺ ἦταν κοντά του. "Εκοψε ἕνα ροζ-πάλ μπουμπούκι καὶ τὸ ἔβαλε μέσα στὴν ἀνοιχτὴ παλάμη τῆς Εὔας. Τὰ δάχτυλά του ἀγγίξαν τὰ δικά της, καὶ τὸ ἀγγίγμα τους σκόρπισε μιὰ τρεμοῦλα σ' ὅλο τὸ μπράτσο τοῦ κοριτσιοῦ — σὰν ἀπὸ ἠλεκτρισμό. Σὰ νὰ ἔγινε ἕνα θαῦμα.

— Γιὰ σένα..., τῆς εἶπε.

Μὲ τὸν τρόπο ποὺ τὸ εἶπε, ἦταν σὰν ἡ Εὔα νὰ εἶχε πάντα τὴν πιὸ θαυμάσια τύχη στὸν κόσμο. 'Η Εὔα, τὸ κορίτσι μὲ τὸ ροζ-πάλ φόρεμα, ποὺ ἔνα ἀγόρι τὴ διάλεξε, γιὰ νὰ τοῦ χαρίση ἕνα λουλούδι. Σήκωσε τὸ βλέμμα της ἀπὸ τὸ ὄμορφο μπουμπούκι ποὺ κρατοῦσε στὸ χέρι της καὶ τοῦ χαμογέλασε — χωρὶς νὰ νοιάζεται ἂν ἐκεῖνο ποὺ ἔνοιωθε μέσα της, "ἔλαμπε καθαρὰ στὰ μάτια της...

Λύγούστα Λάϊονς

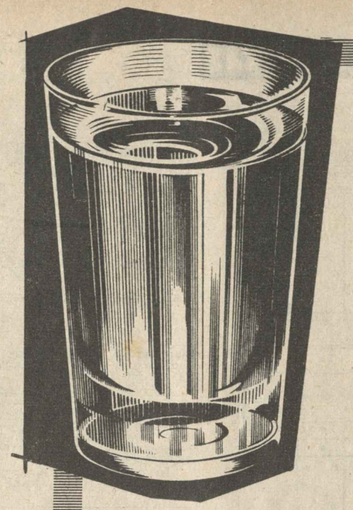

ΑΔΕΑ 11/56

Κάθε φορὰ ποὺ πίνετε ἕνα ποτήρι νερό, σκεφθῆτε τὴν

ΙΖΟΛΑ

"Οπως τὸ νερὸ εἶναι ἀπαραίτητο στὸν ἄνθρωπο, ἔτσι καὶ οἱ συσκευὲς τῆς ΙΖΟΛΑ εἶναι ἀπαραίτητες σὲ κάθε σπίτι.

ΚΟΥΖΙΝΕΣ Κ 600, Κ 610, Κ 620

● Τρεῖς ἐστίες ταχυτάτης ἀποδόσεως τῶν 1.800, 1.200 καὶ 800 βάττ, ἀπὸ εἰδικὸ χυτοσίδηρο ● Φοῦρνος μὲ θερμοστάτη ἢ ὄχι, ἀνάλογα μὲ τὶς προτιμήσεις τοῦ ἀγοραστοῦ, μεγαλύτερος ἀπὸ κάθε ἀντίστοιχης ξένης ● Οἱ κουζίνες εἶναι ὁλόκληρες ἐμαγέ καὶ συνοδεύονται ἀπὸ ἕνα ταψὶ ἐμαγέ καὶ δύο σχάρες.

ΚΟΥΖΙΝΕΣ Κ 600, Κ 610, Κ 620

ΙΖΟΛΑ

Η ΙΖΟΛΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ 13 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

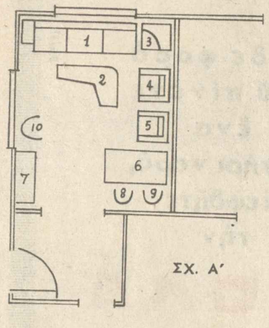

ΣΧ. Α'

ΝΑΝΑ Π. Χαλάνδρι: Ἀφαιρέστε τὸ μεγάλο τραπέζι ποὺ σᾶς δημιουργεῖ τὴ στενότητα τοῦ χώρου καὶ τοποθετήστε τὰ ἐπίπλα ὅπως στὸ σχέδιο Α' ποὺ δημοσιεύω γιὰ σᾶς. No 1 ντιβάνι— καναπὲς ποὺ θὰ κοιμᾶται τὸ παιδί σας. No 2 τραπεζάκι μέσης No 3 γωνιακὸ ψηλὸ τραπέζι μὲ δυὸ ράφια πάνω στὸ ὁποῖο θὰ τοποθετήσουμε πορτατίφ. No 4 καὶ 5 δύο ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες. No 6 τραπέζι φαγητοῦ—γραφεῖο παιδιοῦ, No 7 σύνθετο ἐπιπλάκι, No 8, 9 καὶ 10 καρέκλες.

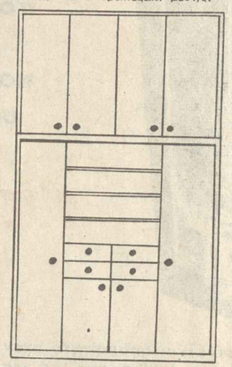

ΣΧ. Δ'

ΗΛΕΚΤΡΑ: Τοποθετῆστε τὰ ἐπίπλα ὅπως τὸ Σχ. Γ' ποὺ δημοσιεύω γιὰ σᾶς. No 1 τὸ γραφεῖο σας No 2 ἡ καρέκλα τοῦ γραφείου No 3 πολυθρόνα, No 4 ἡ βιβλιοθήκη No 5 ντιβάνι, No 6 πολυθρόνα No 7, γωνιακὸ τραπεζάκι, No 8 τραπεζάκι μέσης.

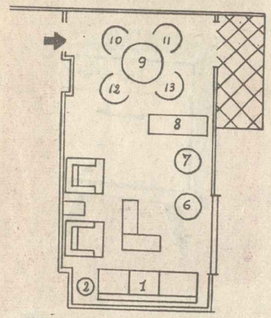

ΣΧ. Β'

ΛΟΥΛΑ Κ. Νίκαια: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Δημοσιεύω δύο σχεδιάκια γιὰ σᾶς. Τὸ σχ. Δ' εἶναι ἡ ἐντυχισμένη ντουλάπα στὴν τραπεζαρία ὅπου θὰ κοιμᾶται καὶ ἡ κορούλα σας. Χωρίζω τὸ ὕψος στὰ δύο. 2.20 κάτω καὶ 1.20 ἐπάνω. Στὸ μέσο τῆς ντουλάπας (κάτω) τοποθετῶ ράφια ἀνοιχτά, συρτάρια καὶ ντουλάπια. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ντουλάπες. Τὸ βάθος θὰ εἶναι μόνο 55 πόντους. Δὲν θὰ καταλάβουμε δηλαδὴ ὁλόκληρο τὸ βάθος τοῦ κουφώματος. Τὸ Σχ. Ε' σᾶς παρουσιάζει τὴ διάταξη τῶν ἐπίπλων τῆς κουζίνας. Ἐχνιστίζουμε ἕνα Π ἀπὸ πάγκους. Στὴ θέση Ι κρεμαστὰ ντουλάπια. Ν εἶναι ὁ νεροχύτης. Ψ τὸ ψυγεῖο καὶ Τ τὸ τραπέζι φαγητοῦ.

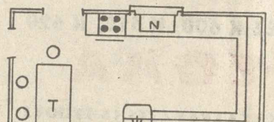

ΣΧ. Ε

ΜΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ: Δημοσιεύω γιὰ σᾶς τὸ Σχ. Ζ' τὸ ὁποῖο εἶναι γραφεῖο—τουαλέτα.

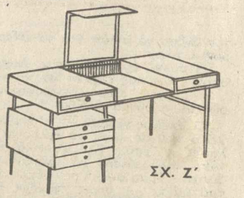

ΣΧ. Ζ'

ΤΕΡΕΖΑ: Τὰ ἔπιπλα ποὺ διαθέτετε μπορεῖτε νὰ τοποθετήσετε ὅπως τὸ Σχ. Β' ποὺ δημοσιεύω γιὰ σᾶς. No 1 τὸ ντιβάνι, No 2 τὸ στρογγυλὸ τραπεζάκι μὲ τὰ ἴσια πόδια, No 3 καὶ 4 οἱ πολυθρόνες σας οἱ μεγάλες, No 5 τραπεζάκι τῆς μέσης τὸ ὁποῖο θὰ κατασκευάσετε, No 6 καὶ 7 τὰ δύο ἐσκαμπό. No 8 ἐπίπλο μπάρ τὸ ὁποῖο θὰ κατασκευάσετε, No 9 τὸ τραπέζι μὲ τὰ καμπύλα πόδια, No 10—11—12—13 οἱ πολυθρονίτσες. Σᾶς συμβουλεύω ὅμως ἐπειδὴ τὰ ἔπιπλά σας εἶναι παλαιοῦ στύλ, νὰ ἀλλάξετε τὰ καλύμματα καὶ νὰ μετατρέψετε τὶς μεγάλες πολυθρόνες σὲ σκεπαστές. Τὸ κομμάτιασμα ἀπὸ ἐλπὶ νὰ τὰ λουστράρετε μαύρα.

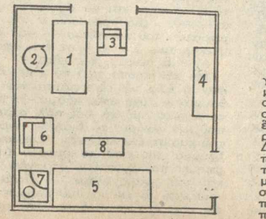

ΣΧ. Γ'

ΦΙΛΟΘΕΗ: Δημοσιεύω τὸ Σχ. Η' γιὰ σᾶς. Τοποθετῆστε τὸν καναπὲ στὸ μέσο τοῦ δωματίου ὅπως δείχνει τὸ σχῆμα. Πρέπει ἀπαραιτήτως ὅμως πίσω στὴν πλάτη του νὰ τοποθετήσουμε ἕνα στενόμακρο ψηλὸ τραπεζάκι μὲ ἀνοιχτὰ, συρτάρια καὶ ντουλάπια. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ντουλάπες. Τὸ βάθος θὰ εἶναι μόνο 55 πόντους. Δὲν θὰ καταλάβουμε δηλαδὴ ὁλόκληρο τὸ βάθος τοῦ κουφώματος. Τὸ Σχ. Ε' σᾶς παρουσιάζει τὴ διάταξη τῶν ἐπίπλων τῆς κουζίνας. Ἐχνιστίζουμε ἕνα Π ἀπὸ πάγκους. Στὴ θέση Ι κρεμαστὰ ντουλάπια. Ν εἶναι ὁ νεροχύτης. Ψ τὸ ψυγεῖο καὶ Τ τὸ τραπέζι φαγητοῦ.

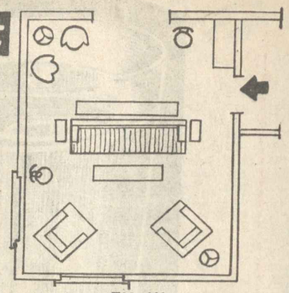

ΣΧ. Η'

λαμπανταίρ. Ἕνα μπαράκι στὴ γωνιὰ καὶ μιὰ καρέκλα. Οἱ ὑπόλοιπες καρέκλες δὲν ἔχουν θέση.

ΑΙΓΛΗ, Καλλιθέα: Δημοσιεύω γιὰ σᾶς τς Σχ. Θ'. Ἕνα ντουλάπι κινητὸ στὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ τοποθετηθῆ ἡ βάσι μὲ τὴ μηχανὴ ραψίματος εἰς τρόπον ὥστε ὅταν θέλουμε νὰ τὴ χρησιμοποιήσουμε νὰ βγαίνη ἔξω καὶ νὰ πάρη τὴν κατάλληλη θέσι.

Τὰ συρτάρια ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴ βάσι τῆς μηχανῆς (τραπέζι)

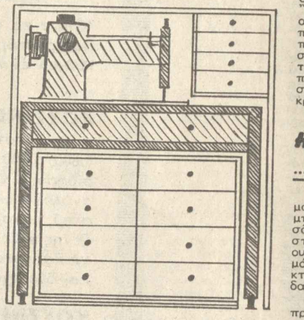

ΣΧ. Θ'

καὶ ἐκεῖνα ποὺ εἶναι ἐπάνω δεξιὰ στὸ χῶρο ποὺ ἀφίνει ἐλεύθερο ἡ μηχανὴ εἶναι σταθερά. Δηλαδὴ, ὅταν τὸ τραπεζάκι μὲ τὴ μηχανὴ βγῆ ἔξω αὐτὰ παραμένουν στὴ θέσι τους. Τὸ τραπέζι τῆς μηχανῆς κυλίεται σὲ μικροὺς τροχούς. Τὸ ντουλάπι σκεπάζεται μὲ δυὸ φύλλα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ραφάκια γιὰ τὴν τοποθέτησι τῶν διαφόρων εἴδων ραπτικῆς.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ
τηλ. 812—222

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ε. Ο. Χ.: Νὰ προσταθήσετε νὰ κατανικήσετε τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ παντρευτῆτε. Αὐτὸ νομίζω πὼς εἶναι τὸ πιὸ σωστὸ νὰ γίνη. Τὰ ἐμπόδια ὑπάρχουν τὰ σκέπτεσθε δυστυχῶς λίγο ἀργὰ καὶ ὁμολογῶ πὼς τὰ θλέπω ἀντιπεζλήτα. Λυπήθηκα πολὺ γι' αὐτὴ τὴν κατάστασι ποὺ βρίσκεσθε καὶ οἱ δυό. "Οσον ἀφορᾶ τὸ ἄλλο ζήτημα ποὺ μὲ ρωτᾶς γίνεται πολὺ εὐκολα καὶ δὲν φαίνεται. Εἶναι μόνο ζήτημα συνειδήσεως. "Αν παντρευτῆς ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ αὐτὴ ἡ περιπέτειά σου δὲν ἔχει ἀφήσει ἴχνη στὴν ψυχή σου μπορεῖς νὰ μὴν ἀποκαλύψης ποτὰ στὸ μέλλοντα σύζυγό σου χωρὶς νάχης καὶ τύψεις ὅτι τὸν ἐξαπατᾶς. Γιατὶ ἡ ἀγνότητα μιᾶς γυναίκας δὲν εἶναι μόνο σὲ μιὰ ἀνατομικὴ λεπτομέρεια τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ χάση ἀθελά της. Ἐνῶ μιὰ ἄλλη ποὺ τὴ διατηρεῖ μπορεῖ νἀναι ἀληθινὰ διεφθαρμένη. Ἐλπίζω νὰ μὲ καταλαβαίνης. "Ο,τι ἔγινε ἔγινε. Μὴν ἐξακολουθήσης καὶ τὴν ἀγωνία σὲ δῆς πὼς θὰ τακτοποιηθῆς.

ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗ: Θὰ σὲ συμβούλευα ἀδίστακτα νὰ τὸν παντρευτῆς ἂν εἶναι μόνο ζωηρὸς καὶ εἶχε ἐρωτικὲς περιπέτειες. Ἀλλὰ τὸ ἄλλο ποὺ μοῦ γράφεις εἶναι τρομερὸ καὶ δὲν νομίζο πὼς θὰ μπορέση εὔκολα νὰ τὸ ξεφύγη. Αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ἐλεύθεροι ἐρωτικὲς περιπέτειες ἐφτιάσερες γιὰ Μὰ ἐδῶ ὑπάρχει μιὰ ἄλλη συνθήκη βερὴ καὶ ἡ γνώμη μου εἶναι ἀκριβίστατα δὲν ὑπάρχει αἰσθημα μετοῦ νὰ μὴν τὸν παντρευτῆς γιατὶ θὰ γίνη σωστὴ.

ΑΓΝΗ ΑΓΑΠΗ: "Οσο πιὸ λίγο τὸ σωστὰ τὸ ἔερουν καὶ ὅσο λιγώτερο νακατευθοῦν τόσο τὸ καλύτερο. τρίτοι μόνο ζημιὰ φέρουν σὲ τέτοιες περιπτώσεις. Γι' αὐτὸ, ἐπὶ τοῦ ἐρωτ δὲν πρέπει νὰ πῆς σὲ κανένα τίπο Νομίζω δὲν κάνεις καλὰ ἐπίσης μιλᾶς μὲ ἄλλους γιατὶ ἔτσι πάρε στὴ συνείδησί του. Ἂν τὴν κάν ἀλήσης ψυχρὰ ἀλλὰ μὲ καλὸ τρόπο.

ΑΓΑΠΗ ΧΩΡΙΣ ΕΛΠΙΔΑ: Τὸ μεγάλο σφάλμα αὐτὸ ποὺ ἔκανες ἐπ καὶ ἀν ζοῦμε ἐξελιγμένα οἱ ἄντρ θέλουν ἀκόμη νἄχουν αὐτοὶ τὴν ποιο δουλία σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα. Τώρα ἔγινε. Τὸ μόνο ποὺ ἔχεις νὰ κάν τώρα εἶναι νὰ ὑποκριθῆς τὴν ἀγάπ καὶ τὴν ἀδιάφορη. Προσπάθησε νὰ κάνης νὰ νομίση ὅτι δὲν ἀδιαφόρ τίποτα πιὰ γι' αὐτόν. Ἴσως σὲ τὸ σία σου θὰ τοῦ κοστίση καὶ ὑπόφ πολλὲς πιθανότητες νὰ ἀντιστοιχ τὰ πράγματα ἂν παίξης τὸ παιχνί σου καλὰ, ὅπως σοῦ γράφω.

ΑΒΓΑΛΤΗ: Τὶς ὧρες αὐτὲς ποὺ τὸ φαγητοῦ παίρνουν ἀπερεῖτο δυλεύ ρεκτικά. Ὡς ποτὰ γιὰ τὴν ὧρα τὸ περιτὶφ εἶναι τὸ οὐΐσκυ, τὸ τσίν, τὸ βερμουτ, τὸ οὐζο, τὸ ντουατζοῦ. "Αν δὲν πίνης ποτὰ μπορεῖς νὰ πάρ αὐτὸ τὸ τελευταῖο. "Αν μπορῆς νὰ πάρε ἕνα βερμουτ. "Ἕνα κοφίνι τὸ πει νὰ μὴν πίνη ποτὲ δυνατὰ ποτὰ στω καὶ ἂν συνοδεύεται. Στὴν Ἀγγλία τίνα μπορεῖς νὰ πάρης τὸ ἴδιο ἢ ἀ πάτε μετὰ τὸ φαγητὸ ἕνα πίπινοντ σαμπάνια μὲ φρούτα ἢ ἄλλο ἀλκο κρασὶ ἀνάλογα μὲ τὶ θὰ ἐσθίετε.

Η ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

...μόδας

ΜΑ·Ι·ΣΤΡΑΛΙ, Πειραιεύς: Ἔτσι μαῦρο παλτὸ ἀπὸ ὕφασμα μπορεῖ μπλὲν—μπλὲν θὰ εἶναι ἰδεῶδες γιὰ σᾶς. "Αν δὲν θέλετε μαῦρο, πρατ στὸ γκρὶ σουρὶ. Πατρὸν δημοσιεύ ουμε σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος. Γιὰ τὸ φόρε μά σας προτιμᾶστε: ἕνα πρασινὸ μπλ κτὸ ἢ ἕνα ροδί, δυὸ χρώματα τῆς μόδας

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ, Δημητσάνα: Ἐπ πράσινο ταγιὲρ σας πηγαίνει κα μαῦρα καὶ καφὲ ἀξεσουάρ, ἐπίσης ἐπ κόσμημα θέλετε, ἀληθινὸ ἢ ψεύτικο ἐκτὸς ἀπὸ στράς, ποὺ εἶναι κοσμητικ τελεῖως ἀραδυνά. Παπούτσια θὰ φορ ποτὲ γάντια καὶ θερμάτινα καὶ σουέτ. Τὰ μ ματα εἶναι τὰ γνωστά.

ΚΑΙΗ ΚΕΝΤΑ. Ἀργοστόλι: Γιὰ πιὰ τὸ προτιμήσετε ἕνα κόκκινο κασ νελά, ἢ ἕνα πράσινο βαθύ. Τὸ ὕφασμ εἶναι ζήτημα γούστου. Σχέδιο: σάτ το ριγτὸ χωρὶς πολλὰ κλός. Γιὰ τὸ φ ρεμα ἕνα γκρίζο ξεραεί, ἢ ἕνα καφὲ, ἢ στενὴ γραμμή. μὲ πατιλέτα μπορεῖ καὶ ἀσημένια κουμπιά. θὰ εἶναι κατάλ λληλο γιὰ σᾶς. Τὸ ἀμπιγιὲ σας φόρε νὰ εἶναι ἀπὸ λεπτὸ ντρὰ καὶ ἂν εἶνε δυνατὸ στὴν ἀπόγρωσι τοῦ παλτ σας. Ἔτσαστε ἢ μόνη ποὺ μπορεῖτε ν δώσετε λύσι στὴν ἀπορία σας μὲ τὸ κραγιόν, βλέποντας καὶ κάνοντας

ΕΞΑΔΕΛΦΟΥΛΕΣ Α. Α., Μυτιλήνη: Γιὰ ὁραδυνὰ φορέματα ὑπάρχει μεγάλ ποικιλία ὑφασμάτων: Ταφτὲς ἄλαμ ταξος. ταφτὰς μουαρέ, σατὲν ντυπτ ἑλληνικὸ καὶ δαντέλα ἐλβετική. Ἐπίσης μουσελίνα. Τὰ χρώματα ποὺ θὰ φορεθοῦν φέτος εἶναι ὅλα πάλ.

ΛΕΝΑ ΒΡΟΝΤΑΚΗ

. . . πλεκτῶν

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΥ: Τὸ ἀπόκομμα ποὺ μᾶς στείλατε δὲν ἀφορᾶ σχολὴ πλεκτικῆς. Ἀπ' ὅ,τι ἐξέυρο με, δὲν ὑπάρχει τέτοια ἀνεξάρτητ σχολὴ στὴν Ἀθήνα. Μόνο ὡς τμῆμ στὶς διάφορες οἰκοκυρικὲς σχολές.

ΓΑΡΔΕΝΙΑ, Κρήτη: Τὸ σάλι πο δημοσιεύσαμε στὸ ὑπ' ἀριθ. 226 φύλ λο μας εἶναι τετράγωνο καὶ πλέκετ τὸ τριγωνικὸ του σχῆμα ἂν διπλώσετ τὴ μίαν μύτη. Στὸ ἴδιο φύλλο ἔχουμ δημοσιεύσει καὶ μία λιζέ, ἀλλὰ θὰ δημοσιεύσουμε καὶ ἄλλη σὲ ἑπόμεν φύλλο.

Χ.Κ

..κεντημάτων

ΜΑΙΡΗ Τ.: Τὸ μονόγραμμά σας θὰ τὸ βρῆτε σὲ προσεχὲς παράρτημα πετσετάκια συνηθίζονται. Ὅταν δ δημοσιεύουμε ἰδιαίτερο σχέδιο μπορεῖτε νὰ τὰ φτιάγνετε ἀπὸ μιὰ γωνιὰ τοῦ καδέ.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ μονόγραμμά σας θὰ δημοσιευθῆ προσεχῶς.

ΕΞΑΔΕΛΦΟΥΛΕΣ Α. Α. Μυτιλήνη: Τὰ σεντόνια ποὺ δημοσιεύουμε καὶ ἐκχιν πουάν—ντόμπρ μποροῦν νὰ κεντ τηθοῦν καὶ ἀνεβατό, ὅπως τὸ σεντόνι ποὺ δημοσιεύουμε σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος. τὸ μονόγραμμά σας θὰ τὸ ὁρῆτε σὲ προσεχὲς παράρτημα. Οἱ πετσέτες φα γκοῦ γίνονται 40Χ40 τελειωμένες.

ΙΣΜΗΝΗ—ΒΙΟΛΕΤΑ: Γιὰ τραπεζομάντηλο τσαγιοῦ μπορεῖτε νὰ χρη σιμοποιήσετε λινὸ καλὸ καὶ νὰ τὸ κεν τήσετε μὲ πουάν—ντόμπρ ἢ ἀνεβατὸ καὶ φιλ—τιρέ. Συνηθίζονται καὶ τὰ ὅμπρα ὅπως καὶ τὰ χρωματιστά. Δώ ρα πετσέτες εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ ἕνα τραπεζομάντηλο.

ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

..συντάξεως

ΦΑΝΤΑΙΖΙΝ, Νίκαια: Μπορεῖτε νὰ μᾶς στείλετε τὴ φωτογραφία.

ΑΝΝΙΤΑ: Δυστυχῶς δὲν ἐξέρουμε νὰ σπιάνη νυκτερινὴ οἰκοκυρικὴ σχολή. ὅμως ποὺ θέλετε δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὰ μάθετε ἀπὸ πιὸ πεπειραμένες γυναίκες.

ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ: Καὶ τὸ Ρίο δὲν εἶναι ἄσχημο.

Β. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ: Θὰ δημοσιεύσουμε. Γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια σᾶς εὐχαριστοῦμε.

ΜΠΕΤΙΝΑ ΜΟΥΣΧΟΥΡΑ: Νὰ ἀποτείνετε στὸν Ἑλληνικὸ Ὀργανισμὸ Τουρισμοῦ, ὁδὸς Πανεπιστημίου γιὰ νὰ πάρετε πλήρεις πληροφορίες. Πάντως χορεύεται ἀπολυτήριο γυμνασίου καὶ γνώσεις ἑλλὴν γλωσσῶν.

ΕΛΙΖΑ ΠΑΤΡΙΝΕΛΛΗ: Οἱ ἐντυπώσεις σας καλὲς ἀλλὰ ὄχι γιὰ ἕνα πεφοβίκό. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὶς στείλετε ἀθλὸν σὲ ἐφημερίδα.

ΚΛΑΙΡΗ: Δυστυχῶς δὲν μποροῦμε νὰ ἐχουμε γνώμη πάντα σ' αὐτὸ ποὺ μᾶς ζητᾶτε. Μόνο εἰδικὸς γιατρὸς θὰ μποροῦσε νὰ ἀπαφανθῆ.

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥ: Ἀπευθύνετε τὴ ἐπιστολή σας ἁπλῶς στὸ Πανεπιστήμιο Κολούμπια, Νέα Ὑόρκη. Δὲν χρειάζονται περισσότερα στοιχεῖα.

ΛΕΤΤΑ—1: Νὰ ἀποταθῆτε στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, μέγαρο Νικολούζη. Ἐκεῖ θὰ βρῆτε ὅλα τὰ βιβλία ποὺ ζητᾶτε.

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Τ. Ν. Γ. : Τὸ λίπος ποὺ ἔχετε στὴν ἰρλιὰ καὶ στὸ ἄνω ἐξωτερικὸ μέρος τῶν μηρῶν δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ φύγη κάνοντας μασάζ μὲ μιὰ δούρτσα μπάνιου. Ὁ καλύτερος τρόπος εἶναι νὰ κάνετε μασάζ καὶ συγχρόνως μιὰ δίαιτα ἀποφεύγοντας λίπη. ἀμυλώδη, ἄγχαση καὶ ἀλμυρά.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Ρ.Κ.: Πρέπει νὰ ἀσχίσετε νὰ περιποιήσθε τὸ δέρμα σας ἀφοῦ εἶσθε 22 ἐτῶν καὶ εἶναι ἐεβ. Νὰ τὸ καθαρίζετε μὲ ἕνα ντεμακιγιὰζ καὶ νὰ βάζετε μιὰ ἐλαφρεία κρέμα. Τὴν πούδρα ποὺ μοῦ γράφετε μποφεῖτε κάλλιστα νὰ χρησιμοποιῆτε ἀφοῦ προηγουμένως βάλετε στὸ δέρμα σας λίγη κρέμα γιατὶ αὐτὴ ἡ πούδρα εἶναι πολὺ λεπτὴ καὶ μπαίνει στοὺς πόρους καὶ τὸ ἐεραίνει.

ΞΑΝΘΗ: Τὰ φούδια σας μποφεῖτε νὰ τὰ σκουρήνετε μὲ τὴ βαφὴ τῶν μαλλιῶν, Ἀλλὰ προσέξτε! Πρῶτα, κάνετε μιὰ δοκιμὴ ἂν τὸ δέρμα σας δέχεται αὐτὴ τὴ βαφὴ σὲ μιὰ τουφφὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά σας σὲ μέρος ποὺ νὰ μὴ φαίνονται π.χ. πίσω ἀπὸ τὰ αὐτάκι.

Κ. Γ.: Γιὰ τὸν ὄγκο ποὺ ἔκετε στὴ μαγγάλη πρέπει νὰ ἀποταθῆτε σὲ γιατρό.

ΠΙΕΡΑΝΤΖΕΛΙ: Ἡ κρέμα γιὰ τὸ ὀδυνάτισμα τοῦ προσώπου λέγεται «Ἀμεγκρισάντ πούρ λὲ διζάζ». Τὸ μασάζ πρέπει νὰ γίνεται κάθε μέρα ἐπὶ 20 λεπτά.

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἡ σύζυγος καὶ τὸ «χρυσὸ κλουβί» τοῦ νοικοκυριοῦ

ΠΟΛΛΕΣ παντρεμένες κυρίες παραπονιοῦνται γιὰ τὴ ζωή τους καὶ λένε ὅτι εἶναι σὰ φυλακισμένες. Αὐτὸ συμβαίνει κυρίως μὲ τὶς γυναίκες ἐκεῖνες ποὺ μένουν στὸ σπίτι καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ νοικοκυριό. Ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια ἔγγαμης ζωῆς, οἱ κυρίες αὐτές, κουράζονται καὶ πλήττουν. Δὲν βρίσκουν πιὰ τὴν παραμικρὴ χαρὰ στὴν οἰκογενειακὴ μοίρα τους. Μιὰ μοίρα μελαγχολική, βαρειά, στερημένη ἀπὸ κάθε νόημα. Τὶς ἀκοῦς νὰ σοῦ λένε:

— Βαρέθηκα! Δουλειά, φαΐ, ὕπνος—ὕπνος φαΐ, δουλειά. Καὶ τί ἀνιαρὴ δουλειά! Καὶ γιατί, σᾶς παρακαλῶ; Γιὰ ποιό λόγο;

Ψάχνουν νὰ βροῦν τὸ λόγο,μὰ δὲν τὸν βρίσκουν. Τοὺς δημιουργεῖται τότε ἀόριστα ἡ ἐντύπωσι πὼς ἔπεσαν σὲ παγίδα. Ἡ φάκα ἔκλεισε. Καμμιὰ ἐλπίδα! Γιὰ δόλωμα, τοὺς εἶχαν ξυπνήσει τὸν ἔρωτα στὴν καρδιά. Συγκινήθηκαν, φόρεσαν τὸ νυφικὸ πέπλο, ἀκούμπησαν στοῦ συζύγου τὸ μπράτσο, καὶ μπῆκαν στὸ ὀνειρεμένο νυφικὸ διαμέρισμα. Ἀκριβῶς τὸ ἴδιο αὐτὸ διαμέρισμα ποὺ, σιγὰ—σιγά, κατάντησαν νὰ τὸ βλέπουν σὰν ἕνα χρυσὸ κλουβὶ ἀπ' ὅπου τοὺς ἔλεγαν ἀδύνατο πιὰ νὰ τὸ σκάσουν.

— Γιατί αὐτὴ ἡ φυλακή; σὲ ρωτᾶνε. Γιατί νὰ δουλεύῃς ἔτσι, νὰ κατακουράζεσαι, νὰ λυώνης στὰ πόδια σου; Γιὰ τὸ σύζυγο; Δὲν λέω, εἶναι συμπαθητικός. Εἶναι ὅμως πάντοτε ἀφηρημένος. Βρίσκει ἐντελῶς φυσικὸ τὸν κάθε κόπο ποὺ καταβάλλω γι' αὐτόν. Ἐκεῖνος πηγαίνει καὶ ἔρχεται: «Ἔχω κεφαρὸ πουκάμισο; Ποῦ εἶναι ἡ γραβάτα μου; Ράψε μου αὐτὸ τὸ κουμπί. Χαίρετε!» Σοῦ δίνει ἕνα διαστικὸ φιλὶ καί... αὐτὸ ἦταν! Τὸ βράδυ θὰ ξανάρθῃ,μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ σοῦ παρατονεθῆ πὼς ἡ μπριζόλα εἶναι σκληρὴ καὶ γιὰ νὰ διαβάση σιωπηλὰ τὴν ἐφημερίδα του. Ζωὴ εἶν' αὐτή;

Ρωτᾶς τὴν κυρία;

— Καὶ τὰ παιδιά;

— Τὰ παιδιά! ξεφωνίζει αὐτή. Καὶ μήπως ὁρίζει κανεὶς σήμερα τὰ παιδιά του; Ἀπὸ τὰ ἔξη τους χρόνια, κάτι μὲ τὸ σχολεῖο, κάτι μὲ τὰ πάρτυ, πάει, σοῦ ξέφυγαν. Ἀναπνέουν, βλέπεις, καὶ αὐτὰ τὸν ἀέρα τῆς σύγχρονης ἀνεξαρτησίας. Μόνο ποὺ σοῦ τὰ ἀνακατώνουν ὅλα, σοῦ φορτώνονται γιὰ τὸ ἕνα καὶ γιὰ τὸ ἄλλο, καὶ σοῦ ζητιανεύουν λεφτά! Μὰ τὴν ἀλήθεια, πολὺ ἄχαρη ζωή!

Ἀκούγοντας ὅλα αὐτά, ἀναγκάζεσαι νὰ περάσης στὴν ἀντεπίθεσι:

— Ἔ, λοιπόν, κυρία μου, ὄχι! Δὲν ἔχετε δίκηο. Ἡ εὐτυχία, πρῶτ' ἀπ' ὅλα, εἶναι νὰ θέλης νὰ εἶσαι εὐτυχισμένος. Εἶναι μιὰ ψυχικὴ διάθεσι ποὺ τὴν ἀποκτᾶ κανεὶς μόνος του. Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι οὔτε ἔτσι, οὔτε ἀλλοιῶς. Ἡ ζωὴ—αὐτὴ καθεαυτὴ—δὲν εἶναι τίποτα. Γίνεται αὐτὸ ποὺ ἐσεῖς θέλετε νὰ γίνη. Μάλιστα. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀνάπηροι, ἄρρωστοι, ἄνθρωποι πραγματικὰ φτωχοί, οἱ ὁποῖοι, στὸ βάθος τῆς δυστυχίας τους, διατηροῦν τὸ κέφι τους. Πρόκειται γιὰ καθαρὰ προσωπικὸ πρόβλημα ποὺ δὲν ἔπιαι ἀλύπο. Μὲ τὸ νὰ κλαίγεται κανείς, φθάνει στὸ σημεῖο νὰ πείθεται ὁλοκληρωτικὰ πὼς ἔχει δίκηο νὰ κλαίγεται. Πρόκειται, ἂν προτιμᾶτε, γιὰ ἕνα εἶδος μεθόδου αὐθυποβολῆς!

Ἔστω. Ἂς παραδεχθοῦμε πὼς τὸ νοικοκυριὸ καὶ ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν δὲν εἶναι διασκέδασι. Ἀλλὰ μήπως ὑποσχέθηκε ποτὲ κανεὶς στὴν ἀνθρωπότητα πὼς ἡ μοίρα της θὰ εἶναι μιὰ διασκέδασι; Εἶναι διασκέδασι γιὰ ἕναν ἄντρα νὰ παίρνη σβάρνα τὶς πόρτες μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ πλασάρη καμμιὰ ἠλεκτρικὴ σκούπα; Εἶναι διασκέδασι νὰ μένης κλεισμένος ὀκτὼ ὧρες τὴν ἡμέρα πίσω ἀπὸ ἕνα γκιστὲ καὶ νὰ ὑφίστασαι τὶς κακοκεφιὲς τῶν πελατῶν; Εἶναι διασκέδασι γιὰ ἕνα γιατρὸ νὰ νοσηλεύη τὶς ἀνθρώπινες ἀθλιότητες, γιὰ ἕνα σκαφτιὰ νὰ σκάβη ἀπὸ τὸ πρωΐ ὣς τὸ βράδυ;

Τίποτα δὲν εἶναι διασκέδασι, ἐξω ἀπὸ τὸ γλέντι. Ἀλλὰ τὰ γλέντια εἶναι σύντομα καὶ ψευγαλέα. Εἶναι μικρὲς «πολυτέλειες» ποὺ δὲν ἔχουν τίποτα τὸ κοινὸ μὲ τὴν εὐτυχία.

Οἱ στεναγμοί, τὰ παράπονα, ἡ ἀναμονὴ κάποιας «ἀλλαγῆς», εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἠτημένου. Ὁ «γάμος», ἔχει γράψει κάπου ὁ Μωρουά, εἶναι μιὰ περιπέτεια ποὺ ξαναρχίζει κάθε μέρα. Ναί. Ἀλλὰ καὶ τὸ κάθε ἄτομο ξαναρχίζει τὴν περιπέτειά του κάθε πρωΐ. Δὲν γεννιέται κανεὶς εὐτυχής. Αὐτοδημιουργεῖται τέτοιος. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπάρχουν φτωχοὶ χαρουμενοι καὶ πλούσιοι νευρασθενικοί—καὶ μάλιστα πάρα πολλοί—εἶναι μιὰ ἀπόδειξι γιὰ τὸ ὅτι τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα δὲν ἔχουν παρὰ μιὰν ἐπίδρασι σχετικὴ καί, ἀκόμα ὅτι ἀπὸ τὴν καρδιὰ καὶ τὴ διάθεσι τοῦ ἀνθρώπου προέρχεται ἡ ἰσορροπία, δηλαδὴ ἡ γαλήνη, δηλαδὴ ἡ εὐτυχία.

Τὸ νὰ αἰσθάνεσθε καμμιὰ φορὰ ἀποθαρρημένη, ἐκνευρισμένη, κουρασμένη, μάλιστα! Γιὰ τέτοια, ποτὲ δὲν λείπουν οἱ ἀφορμές. Ἀλλὰ οἱ στενοχωρίες αὐτὲς πρέπει νὰ εἶναι παροδικές. Τὸ νὰ τὶς παραδεχόμαστε καὶ νὰ τὶς καλλιεργοῦμε εἶναι μιὰ πραγματικὴ ἠθικὴ αὐτοκτονία.

Τὸ σπουδαῖο εἶναι νὰ μπορῆ κανεὶς νὰ βαδίζη μὲ τὸ κεφάλι ψηλά. Νὰ χαμογελᾶ στὸ χαρούμενο φῶς τῆς ἡμέρας. Νὰ μὴ δίνη πολλὴ σημασία στὸν ἑαυτό του. Νὰ μὴν τραγικοποιῆ τὶς καταστάσεις καὶ νὰ μὴ χάνη τὸ κέφι του. Κέφι σημαίνει αἰσιοφροσύνη. Καὶ τὸ κέφι ὑπάρχει σὲ κάθε ἄνθρωπο. Ἰδιαίτερα σὲ σᾶς, κυρίες μου.

Ρενὲ Φιλίπ

Φθινόπωρο...

Ἀνησυχεῖτε γιὰ τὸ δέρμα σας. Ἡ ἀτμοσφαιρικὴ μεταβολὴ εἶναι ἐχθρὸς τοῦ δέρματος καὶ πρέπει νὰ καταπολεμηθῆ ἐγκαίρως καὶ ἀποτελεσματικά.

Τὰ ὅπλα σας :

Ἡ MOUSSE **"Φυλλὶς"** γιὰ τὰ **ξηρὰ δέρματα** καὶ ἡ PERLE **"Φυλλὶς"** γιὰ τὰ **λιπαρὰ** καθαρίζουν τέλεια τὴν ἐπιδερμίδα καὶ τῆς προσδίδουν **ἐλαστικότητα καὶ δροσιὰ νεανική.**

Ἡ CRE

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καὶ προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα 13-26 Νοεμβρίου σύμφωνα μὲ τὸν ἀστερισμό σας

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου – 20 Ἀπριλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Νὰ εἴσαστε συνετὴς στὸ λόγο σας. Ἔστω καὶ ἂν κατόπιν ἐμφανισθοῦν μερικὲς δυσκολίες ποὺ δὲν εἴχατε προβλέψει. Προτιμήστε νὰ στενοχωρηθῆτε ἐσεῖς παρὰ νὰ πάρη τὰ βάρη ἄλλος.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἀπριλίου): Καλλιεργήστε τὸν ἐσωτερικό σας κόσμο περισσότερο. Κανονίστε τὶς ὑποθέσεις σας μὲ ἡρεμία καὶ δώστε τὴν ἐντύπωση πὼς ἡ καρδιά σας εἶναι ἁπλὴ χωρὶς τὶς ἐξωτερικὲς παραφορές.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἀπριλίου): Ἀπὸ τὴν ὑπόθεση ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ θὰ ἔχετε ὀφέλη, εἴτε ἠθικά, εἴτε ὑλικά, ἀδιάφορο ἂν τώρα τὰ πράγματα δὲν δείχνουν. Ἐσεῖς δὲν πρέπει νὰ ἀλλάξετε συμπεριφορὰ ἐπ' οὐδενὶ λόγω.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 Ἀπριλίου – 20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Ἀπριλίου): Μὴ διστάσετε νὰ ὑποχωρήσετε πρώτη. Τὰ πράματα θὰ ἔχουν καλὴ ἐξέλιξη ἔστω καὶ ἂν τώρα δὲν μπορεῖτε νὰ δοῆτε ἔνα εὐχάριστο σημεῖο. Νὰ εἴσαστε πάντα ἁπλὴ καὶ διαλλακτική.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Ἔνα τυχαῖο γεγονὸς θὰ σᾶς φέρη τὴ λύση στὸ ζήτημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ. Ἐὰν μαλίστα ὑπάρχη μιὰ ψυχρότης ἀνάμεσά σας ἢ μιὰ διακοπὴ σχέσεων, τὸ γεγονὸς αὐτὸ θὰ τὴν ἐξαφανίση.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Νὰ ζῆτε μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι τὰ πράγματα θὰ πάρουν μία καλύτερη ἐξέλιξη. Τὸ αὔριο θὰ εἶναι πολὺ καλύτερο ἀπὸ τὸ σήμερα. Πρέπει ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δείξετε ἀρκετὴ κατανόησι.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου — 22 Ἰουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Τακτοποιήσετε τὰ ζητήματά σας σύμφωνα μὲ τὶς δυνατότητές σας. Κάνετε τώρα τὴν ἀρχὴ καὶ ὕστερα θὰ μπορέσετε νὰ δώσετε τὴ συνέχεια. Αὐτὸ εἶναι προτιμότερο ἀπὸ τὴν ἀναβολή.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Καὶ ἂν σᾶς παρουσιασθῆ μία δυσκολία μὴν ἀπογοητευθῆτε καὶ παραιτηθῆτε ἀπὸ τὶς προσπάθειές σας. Τὰ πράγματα θὰ διορθωθοῦν πολύ. Ἐὰν εἶναι ζήτημα ὑγείας θὰ ξεπερασθῆ.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Βαδίσετε σύμφωνα μὲ ἕνα πρόγραμμα. Μὴν ἀφίνετε τὸν ἑαυτό σας νὰ παραπαίη ἀνάμεσα σὲ διάφορα ζητήματα ποὺ τὸ καθένα θέλει τὴ λύσι. Ἀρχίστε ἀπὸ ἕνα καὶ τελειώστε τα μὲ τὴ σειρά.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 Ἰουνίου – 22 Ἰουλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Ἰουνίου): Προσπαθήσετε νὰ ἔχετε μπροστά σας ὅλο τὸν καιρὸ ποὺ σᾶς χρειάζετε. Δὲν θὰ σᾶς ὠφελήση ἂν ἐνεργήσετε διαστικά. Πρέπει νὰ μπορῆτε νὰ κάνετε ἀβίαστα τὸν ὑπολογισμὸ ποὺ πρέπει.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουλίου): Συμφωνῆστε μὲ τὸν σύντροφό σας τὶς λεπτομέρειες πρὶν νὰ πάρετε μόνη σας μία ἀπόφασι. Νὰ σκεφθῆτε ὅτι ἀπὸ τὴ δική σας ἐνέργεια μποροῦν νὰ δεσμεύθοῦν διάφορα ἄλλα πρόσωπα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουλίου): Θὰ ἀνταμειφθῆτε γιὰ τὴ στάσι ποὺ κρατᾶτε στὴν περίπτωσι αὐτή. Ἡ ἀνταμοιβή σας θὰ εἶναι καὶ ὑλικὴ ἀλλὰ θὰ σᾶς εὐχαριστήση διότι τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι γιὰ τὸ μέλλον σας.

ΛΕΩΝ
(23 Ἰουλίου – 22 Αὐγούστου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ἰουλίου): Πρέπει νὰ εἴσαστε σὲ θέσι νὰ ἐέρετε τί θέλετε. Μὴν ἐπιδιώκετε ταυτόχρονα πολλὰ πράγματα. Ἐπιμείνετε σὲ ἕνα, ὅποιο διαλέξετε καὶ ρίξετε ἐκεῖ τὴν προσοχή σας γιὰ νὰ ἐπιτύχετε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αὐγούστου): Κάτι στὸ οἰκογενειακό σας περιβάλλον δὲν βαδίζει στὸν κανονικό του δρόμο καὶ αὐτὸ ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς σας συμπεριφορᾶς. Ἀλλάξτε τὴ στάσι σας γιὰ νὰ περιμένετε μιὰ βελτίωσι.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αὐγούστου): Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι ἐκεῖ ποὺ νομίζετε. Τὰ πράγματα αὐτὰ εἶναι ἐφήμερα καὶ περνοῦν ἐνῶ ἂν χάσετε τὴν ἡρεμία σας τίποτα δὲν θὰ μπορέση νὰ σᾶς χαρίση πραγματικὰ τὴν εὐτυχία.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αὐγούστου– 22 Σεπτεμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ.(23—31 Αὐγούστου): Ἴσως νομίζετε πὼς θὰ μπορέσετε νὰ ἐεφύγετε ἀπὸ τὴν κρίσι καὶ τὸν ἔλεγχο τῶν τρίτων. Μὴν τὸ πιστεύετε αὐτὸ καὶ προσταθῆστε ἡ συμπεριφορά σας νὰ ἀντέχη σὲ κάθε κριτική.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Πρέπει νὰ εἴσαστε πάντα ὁ καλὸς ἄγγελος καὶ τέτοιο ρόλο σᾶς συμφέρει νὰ κρατᾶτε. Μὴ θέλετε ποτὲ νὰ κάνετε κάτι ποὺ θὰ ταράξη τὴν εὐτυχία τῶν τρίτων γιατὶ θὰ μετανοιώσετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Ἡ δική σας συμπεριφορὰ στερεῖ τὴν πρωτοβουλία ἀπὸ τὸ σύντροφό σας καὶ αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ τὰ συμφέροντά σας. Πρέπει νὰ εἴσαστε περισσότερο ὑποχωρητική καὶ γλυκειά.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρίου – 20 Ἰανουαρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Ἀπὸ ἕνα φιλικὸ σας πρόσωπο θὰ λάβετε μία εὐχάριστη εἴδησι. Τὸ ἴδιο πρόσωπο θὰ συντελέση ὥστε ἕνα ζήτημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ νὰ λυθῆ κατὰ ἕναν τρόπο πολὺ συμφέροντα γιὰ σᾶς.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰανουαρίου): Πρέπει νὰ κυνηγήσετε μόνη σας τὶς ὑποθέσεις σας. Μὴν ἀφίνετε τὰ συμφέροντά σας στὴ φροντίδα τῶν τρίτων γιατὶ ἔτσι δὲν θὰ μπορέσετε νὰ εἴσαστε συνετὴς στὶς ὑποχρεώσεις σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἰανουαρίου): Ὁ ὑπολογισμὸς ποὺ κάνετε εἶναι σωστός. Τὰ πράγματα θὰ πάρουν καλὴν ἐξέλιξι καὶ σεῖς θὰ ἀνταποκριθῆτε ὅπως πρέπει στὶς προσδοκίες τοῦ συντρόφου σας σὲ μικρὸ διάστημα.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σ)βρίου – 22 Ὀκτωβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Ἡ ἀγάπη σας θὰ γίνη ἀκόμη πιὸ δυνατὴ γι' αὐτὸ μὴ σᾶς κλονίση τώρα ἂν παρουσιασθῆ καμμία δυσκολία. Τὰ ἐμπόδια εἶναι προσωρινὰ καὶ δὲν θ' ἀργήσουν αὐτὰ νὰ παραμερισθοῦν.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Ἡ κατάστασι δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι πάντα ρόδινη. Θὰ παρουσιασθοῦν καὶ μικρὲς δυσκολίες καὶ μικρὲς στενοχώριες ἀλλὰ ἡ πραγματικὴ ἀγάπη ὅλα τὰ νικάει καὶ τὰ ἐξαφανίζει ἀμέσως.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ὀκτωβρίου): Δώστε τὴν εὐκαιρία στὸ πρόσωπο ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει γιὰ νὰ ἐκδηλωθῆ. Ἐσεῖς μὴν παρουσιάζετε φαινομενικὰ ἕνα διαφορετικὸ πρόσωπο ἀπὸ ὅ,τι εἴσαστε στὴν πραγματικότητα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 Ἰανουαρ.) 19 Φεβρουαρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Ἰανουαρίου): Τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ θὰ ξεπεραστῆ γιατὶ θὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ προσδοκίες σας. Ὅσο γιὰ τὸν αἰσθηματικὸ τομέα νὰ εἴσαστε σίγουρη γιὰ τὴν καλὴ ἐξέλιξι.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Μὴν ὑποσχεθῆ πράγματα ποὺ δὲν εἴσαστε βέβαιη ὅτι θὰ τὰ ἐπιτύχετε. Πρέπει νὰ εἴσαστε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιφυλακτικὴ καὶ ὅ,τι πιὸ πολὺ ἐπιτύχετε, πάλι θὰ εἶναι εἰς ὄφελός σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Μὴν ἀποφασίζετε μὲ ἐπιπολαιότητα. Τίποτα δὲν σᾶς διάδει νὰ ὑπολογίσετε καὶ νὰ προγραμματίσετε τὶς ἐνέργειές σας, ὅταν αὐτὲς παίζουν ἕνα σημαντικὸ ρόλο στὴ ζωή σας.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 Ὀκτωβρίου -22 Νοεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ὀκτωβρίου): Ἐξυγιάνετε τὸ περιβάλλον σας. Ἀνάμεσα σὲ αὐτὸ ὑπάρχουν πρόσωπα ποὺ δὲν σᾶς συμφέρει νὰ τὰ πλησιάζετε. Ἡ στάσι σας μπορεῖ νὰ τὰ ἀπομακρύνη καὶ αὐτὸ εἶναι συμφέρον σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Παραδεχθῆτε τὶς ὑποδείξεις τῶν προσώπων ποὺ ἔχουν μεγαλύτερη πεῖρα ἀπὸ τὴ δική σας. Μὴ διστάσετε νὰ ἀκολουθήσετε τὴ συμβουλή τους ἐφ' ὅσον βεβαιωθῆτε ὅτι ἐνδιαφέρονται.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—21 Νοεμβρίου): Ὅ,τι λάμπει δὲν εἶναι χρυσάφι, γι' αὐτὸ μὴν ἐντυπωσιάζεσθε ἀπὸ τὴν πρώτη ἐμφάνισι, ἀλλὰ ἐξετάσετε καὶ τί κρύβεται κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια καθὼς καὶ τὶς σχετικὲς λεπτομέρειες.

ἸΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρουαρ. - 20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Μὴ δέχεστε τὶς ἀποφάσεις τῶν ἄλλων ἀδιαμαρτύρητα. Ὅταν τὸ δίκηο εἶναι μὲ τὸ μέρος σας δείξετε μεγαλύτερη ἐπιμονή ὅσο νὰ ἐπιτύχετε αὐτὸ ποὺ ἔχετε σεῖς μόνη σας ἀποφασίσει.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Δὲν εἶναι ἀργὰ γιὰ νὰ ἀλλάξετε τακτικῆ. Μὴ διστάσετε νὰ δείξετε ὅτι θὰ ἀτώρα συμπεριφορά σας δὲν ἐξυπηρετοῦσε τὰ ἀτομικά σας συμφέροντα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—20 Μαρτίου): Ξεφύγετε καὶ λίγο ἀπὸ τὴν πεπατημένη. Ἔχετε τὰ δικαίωμα νὰ κάνετε καὶ κάτι ποὺ σᾶς εὐχαριστεῖ χωρὶς νὰ συνδέεται ἀπόλυτα μὲ τὸ συμφέρον.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

Οἱ ΛΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :
1) ΣΕΣΙΑ — ΣΟΥΠΑ 2) ΑΝ—[illegible] 3) ΠΑΡΑΜΑΡΙΜΠΟ 4) ΦΟΥΑΤ [illegible] ΟΡΣΕ — ΒΑΡΚΑ 6) ΑΛΣ — [illegible] 7) ΕΝΝΕΑ — ΚΙΑΡΙ 8) ΙΡ—[illegible] 9) ΚΑΤΑΙΟΝΗΤΗΡ 19) ΟΣ - [illegible] ΣΟΥΛΙ — ΣΕΛΙΣ .

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) ΣΑΠΙΟ —ΕΛΚΟΣ 2) ΕΝΑ [illegible] Α Σ Ο 3) Σ ΑΝ 4) [illegible] 5) ΛΙΜΟ—ΣΑΡΙΚΙ 6) ΑΥ 7) [illegible] ΒΟΚΑΝΗΣ 8) ΙΤΑΛΙΚΗ 9) ΡΕΑ [illegible] ΠΩΠ — ΗΡΙ 11) ΑΝΟΙΑ —[illegible]

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Στρέψατε τὴν εἰκόνα ἀριστερὰ [illegible] νὰ δῆτε στὴ γωνία ἑπάνω καὶ δεξιὰ τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς κυρίους. Ἂν τὸν [illegible] καστρέψετε θὰ δῆτε ἀπὸ κλαρὶ τὸ δένδρου ἀριστερὰ τὸν δεύτερο καὶ τὸ φάλι τοῦ τετάρτου διακρίνετε [illegible] ρίζα τοῦ ἴδιου δένδρου ἂν στύλωσ[illegible] τὴν εἰκόνα ἄλλη μιὰ φορά.

ΤΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΚΑΝΕ;

ΡΙΤΑ Θ. ΚΡΑΣΑ (καθαρίστρα)

ΟΛΑ ΙΔΙΑ

Αἶμος, Αἰακός, Αἶολος, αἴσιος, αἰσχος, αἴτιος.

ΞΕΡΕΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ;

1) Ἐμβὰς = παντόφλα, 2) Εἰδώλ[illegible] = μούγλα, 3) Ἠὼαρ = καϊμάκι, 4) Ἀ[illegible] ξυρὶς = εἶδος δράκας, τὸ σαλάβ[illegible] 5) Νάρθηξ = καὶ οἱ τρεῖς ἑνώσεις [illegible] νάκι σωστὲς, 6) Οἴστρος = ἀλογόμυγ[illegible] 7) Ὑποδετήριον = κόκκαλο τῶν πατ[illegible] τσιῶν.

ΞΕΡΕΤΕ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ;

δΗλος, τΗνος, τΗλος, μ/λλος, ἡ[illegible] σος.

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΙ

Ἀμὴν—νῆμα, καρὸ—ρόκα, πτερὸ—πέτρα, νήπιον—πηνίον, στόλος—λοστός, νομὸς — μόνος, κέρμα—κέρμα, τριανὺν— νάτριον, φόρος—ρορός, μιὰ—Ἰάμ, σῖτος—ἰστός, ράβδος—βάρδος.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ
Εἰδικὸς Στομαχοεντερολόγος
Ἡπατολόγος
Δέχεται: ὁδὸς Μακεδονίας 7
Ὧραι 5—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει — Τηλ. 815-250

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΧΩΡΙΣ ΠΑΝΑΔΕΣ-ΛΕΚΕΣ
ΠΟΡΟΥΣ-ΛΕΚΕΣ
ΜΕ ΚΡΥΣΤΑΛΕΙΑ
PLACENTA
ΚΟΣΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ
ΜΕΘΟΔΟΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΡΥΤΙΔΕΣ-ΜΥΤΕΣ-ΠΑΛΑΜΗΣ
ΠΡΟΓΟΥΛΙ-ΣΤΗΘΟΣ-ΛΑΙΜΟΣ
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ καθ'
ΡΙΖΙΚΗ-ΤΑΣΕΙΣ-ΠΡΟΤΥΠΗ
ΝΡΑΚΛΙΣΤΟΥ 6 ΚΟΛΩΝΑΚΙ
ΤΗΛ. 612-010
KASTRIOTIS

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
τ. Ἐπιμελητὴς Μαιευτηρίου «ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ». Δέχεται: Καθ' ἑκάστην 10—1 καὶ 6—8 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἐν τῇ ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ του ὁδὸς Διδότου ἀριθμὸς 49. Τηλέφωνον 614-869

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ἰατρὸς
Μαιευτὴρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12, 5—7 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Χ. Τρικούπη 113, τηλ. 613-610

Χωρὶς λόγια

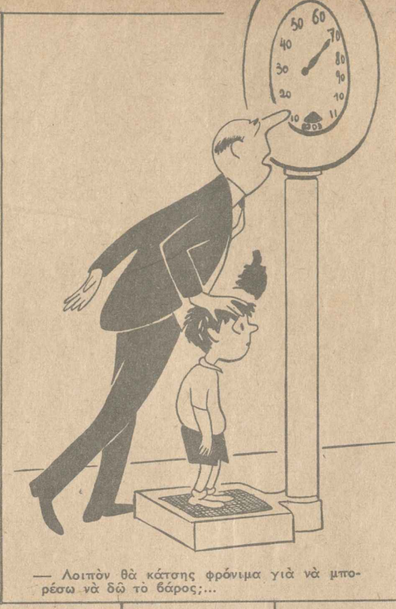

— Λοιπὸν θὰ κάτσης φρόνιμα γιὰ νὰ μπορέσω νὰ δῶ τὸ βάρος;...

— Λοιπόν, πῶς τὸ βρίσκεις;

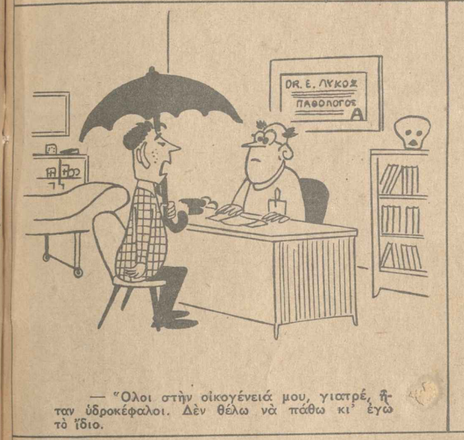

— Ὅλοι στὴν οἰκογένειά μου, γιατρέ, ἦταν ὑδροκέφαλοι. Δὲν θέλω νὰ πάθω κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο.

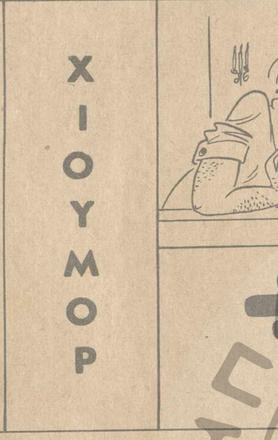

— Γλυκειά μου, Μαρία...

— Λοιπόν, σ' ἀφίνω...

...πρέπει νὰ ἑτοιμάσω τὸ φαΐ...

...γιατὶ ὁ Γιώργος ἀρχίζει

...νὰ πεινᾶ!

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΟΥ